

1.

СУРА ОТКРИВАНЕ
(АЛ-ФАТИХА)

(Пророкът Мухаммад, Аллах да го благослови и с мир да го оари, е казал: "Неваляна е молитвата на онези, който на прочете "Ал-Фатиха." Затова "Сура Откриване" се пролича във всяка част на молитвата. Тя е най-сърцето и сърцето обръщение към Аллах. Въвсичко са намерили както някои от най-благите послания и написания на Корана, което да се поклони единствено на Всевъзния Аллах и да не остана подкрепа и написане от друг освен от Него. Той е единственият Бог, остава за вълкала и почив.)

1. В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдния!
2. Хвала на Аллах Госнода на световете,
3. Всемилюстивия, Милосърдния,
4. Владетеля на Съдния ден!
5. Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.
6. Насочи ни по правия път,
7. пътя на тези, които си дарил с благодат, а не на [тези], над които тегне гняв, нито на заблудените!

2.

СУРА КРАВАТА
(АЛ-БАКАРА)

Медиска Съдържа 286 стихамена.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдния!

1. Адиф. Лам. Мим.

(В началото на някои сури има букви от арабската азбука, наречени "буквени съкращения", които също са знаменав, но истинският им смисъл е неясен (мутахаби) и единствено Аллах го знае. Учениците от своя страна им дават различно тълкувание.)

2. Тази Книга без съмнение в нея е написане за боговъзлюбените,
3. които вярват в неведомото и отслужват молитвата, и раздават от онова, което сме им дали за препитане,
4. и които вярват в низшаното на теб и в низшаното преди теб, и в отвъдния живот са убедени.
5. Тези са написани от своя Господ и тези са сполучилите.
6. За онези, които не повярваха, за тях е все едно дали си ги предупредил, или не си предупредил те не вярват.
7. Аллах а започнал и сърцата, и слуша им, и пред техните погледи има преграда. За тях има огромно мъчение.
8. А някои от хората казват: "Повярвахме в Аллах и в Сетния ден." Ала те не са вярващи.
9. Стараят се да измамат Аллах и онези, които повярваха, ала мамат само себе си, без да усетят.
10. Носят в сърцата си болест и им надбави Аллах болест. За тях има болезнено мъчение, защото са лъгали.
11. И когато им се каже: "Не рунете по земята!" казват: "Ние само поправяме."
12. Но именно те са рушачите. Ала не усещат.
13. И когато им се каже: "Повярвайте, както хората повярваха!" казват: "Да върваме ли, както глухите повярваха?" Но именно те са глухите. Ала не знаят.
14. И щом срещнат онези, които повярваха, казват: "Ние повярвахме." Но щом се уединят със сатаните си, казват: "Ние сме с вас, само им се присмиваме."
15. На тях се присмива Аллах и им дава оторочка в тяхната престъпност да се лутат.
16. Тези са, които купуват заблудата вместо написане. Ала нито търговията им печели, нито са на правия път.

(В началото на Сура Кравата Провелият Аллах говори първо за Своята величествена Книга Корана, за това, че тя е тълкувание и първоначален на истинския път, после за вярата в неведомото и за основните задължения, които са пъте "стъпни" на Писания и същевременно разликата хората на три групи според вярата.

Първата са вярващите, чието качество са обобщени в първите пет стихамена.

Вторите са покриващите, за които се говори наравно в стихамена 6 и 7.

Третите са лицемерите, чието поведение се разглежда в подробности до стихамена 21.

Кораят е Книга, милослава да призовеа хората към правия път. В тази връзка той най-напред разкрива на човечеството, което в негово събеседник, как вярва и права и как не, какви са отговорностите, породени от вярата, какво е положението, което ще заеме в земята и в отвъдния живот този, който вярва в истината и този, който вярва в лъжата. Когато се чете Кораят, следва да не се забравя, че всички Всевъзния Аллах говори, а покаява Той дава възможност и на земните създания да говорят. Друг път разглежда за събития, които илюстрират за пример и сравнение.)

17. Те приличат на човек, завалил огън, но щом наоколо се озари, Аллах отнася техния светлик и ги оставя в тъмнини, да не видят.
18. Глухи, неми, слепи те не се завръщат.
19. Или са като [разсигнати от] дъждовен облак на небето в него има тъмнини и гръм, и мъляна. Запушват с пръсти ушите си от гръмното течение, е уплаш пред смъртта. Аллах обгражда неверниците.
20. Мълянията едва не отнема зрението им. Всякога, щом ги освети, вървят, а щом се стъмни над тях, спират. Но пожелават ли Аллах, Той би отнял и слуха, и зрението им. Аллах над вако нещо има сила.
21. О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предадите
22. от Онези, Който строи за вас от земята постеля и от негови свод, и изсичва вода от небето, и чрез нея вади плодотеве препитание за вас! И който знаете това, не сторвайте подобен на Аллах!
23. А ако се съмнявате в това, което сме низшопали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели: или Аллах ако говорите истината!
24. Но не го ли направите а никога не ще [го] направите. Бойте се от Огъня, гориното на който са хората и камъните! Подгответе в той за неверниците.
25. И благославяте онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините, сред които реки текат! Всякога, щом бъдат нахранени с плод оттам, казват: "Това е [същото], с което и преди бяхме хранени." А не са дарени с негово подобие. Там за тях има пречисти съруги и там ще пребивават вечно.

26. Аллах не се свени да дава пример всякаква и колкото комар, и по-голям от него. Които са повярвали, знаят, че това е истината от техния Господ. А които са неверници, изричат: "Какво цели Аллах с този пример?" Заблуждава с него Той мнозина и напътва с него Той мнозина. Ала заблуждава с него само нечестивите.
27. когото нарушават обета пред Аллах след неговото потвърждаване и прекръсват онова, което Аллах е повелил да бъде съединено, и сеят по земята развала. Тези са губещите.
- (Обетват пред Аллах са фуриите, и речеши от хората на Писанието, че непременно ще поживят в последния Пророк, за което идват се претовляваха в Турата и Евангелията, ала когато той дойде, не поживяха и нарушиха оумата си.)*
28. Как отричат Аллах бяхте мъртви, Той ви съживи! После ще ви умъртви, после ще ви съживи, после при Него ще бъдете върнати.
29. Той е, Който сътвори за вас всичко на земята, после се насочи към [сътвораването на] небето и създаде седем небеса. Той всяко нещо знае.
30. И когато твоят Господ рече на ангелите: "Ще създам на земята наместник." рекоха: "Нима ще създадеш там някой, който ще сее по нея развала и ще лее кръви, докато ние Те славим с възхвала и възнасяме Твоята святост?" Рече: "Знам, какното вие не знаете."
31. И научи Той Адам на имената на всички [неща], после ги представи на ангелите и рече: "Съобщете ми имената на тези [неща], ако говорите истината!"
32. Рекоха: "Пречист си Ти! Нямаме друго знание, освен това, на което Ти ни научи. Ти си Всезнаещия, Премъдрям."
33. Рече: "О, Адам, съобщи ми имената, каза: "Не ви ли рекох, че знам неведомото на небесата и на земята, и знам какво разкривате и какво потулвате?"
34. И когато рекоха на ангелите: "Поклонете се на Адам!", те се поклониха, освен Иблие. Възпротиви се той, възгордя се и стана един от неверниците.
35. И рекохосе: "О, Адам, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете утнетителни!"
36. А сатаната ги подмами да се подхлъзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахосе: "Напуснете врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време."
37. И получи Адам слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемачия покаянието, Милосърдия.
38. Казахосе: "Напуснете отук всички! И дойде ли при вас напъствие от Мен, за онези, които последват Моето напъствие, не ще има страх и не ще скърбят.
39. А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, тези са отбелителни на Огъня, там ще пребивават вечно."
40. О, синове на Исраел, помнете Моята благодат, с която ви обихах, и спазвайте своя обет към Мен, за да спазвам и аз Своя обет към вас, и имайте страх от Мен един!
41. И вярвайте в това, което износиха, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и бойте се от Мен един!
- ("... никаква цена" буквально: "на нищожна цена")*
42. И не смесвайте истината с лъжата, и не скривайте истината, когато [я] знаете!
43. И отсълужвайте молитвата, и давайте милостинята *закат*, и се поклоняйте с поклонящите се!
44. Нима повелявате на хората праведност, а забравяте себе си, въпреки че вие четете Писанието? Нима не проумявате?
45. И искайте помощта [на Аллах] с търпение и молитва! Тя наистина е трудна, ала не и за смирените,
46. които се надаят, че ще срещнат своя Господ и че при Него ще се върнат.
47. О, синове на Исраел, помнете Моята благодат, с която ви обихах, и че бях ви предпочел измежду народите!
- (Народ, измежду които е избрал пророк, превъзхожда другите народи от своето време, тъй като сред всички хора Вселихачият Аллах е и избрал именно този народ и този човек. От друга страна, той носи по-голяма отговорност. Впрочем, за синовете на Исраел, за което превъзхождат друг се стемновава, знамените б1 на същата сура разказва, че ги е стемновал умножение и бостност, и са си навлекли злота на Аллах.)*
48. И бойте се от Деня, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея застъпничество, и не ще се вземе от нея откуп, и никому не ще се помогне.
49. И [помнете си] когато ви избавихме от хората на Фараона. Те ви причиняваха най-лошото мъчение, както избиваха синовете ви, а понаждаха жените ви. Това бе велико изпитание за вас от вашия Господ.
50. . И когато разделихме за вас морето на две и ви избавихме, и издавихме хората на Фараона пред очите ви,
51. и когато определихме за Муса четиридесет нощи, после вие подир него приехте телеца, ставайки утнетителни,
52. после ви простихме, за да сте признателни!
53. И когато дадохме на Муса Писанието и Разграничението, за да се напътите!
54. И когато Муса рече на своя народ: "О, народе мой, ти утнети себе си, като прие телеца. Покайте се пред своя Създателя и убийте [лите речеви] на! Това е за ваше добро пред Създателя ви. Той ще приеме зашто покаяние. Наистина е Той Приемачия покаянието, Милосърдия."
55. И когато изрекохте: "О, Муса, не ще ти повярваме, докато не видим Аллах наане", мълнията ви поразиха, както гледахте.
56. После ви възкресихме след вашата смърт, за да сте признателни!
57. И ви заслонихме с облака, и спуснахме над вас манията и пълдъждите: "Яжте от благата, които ви дарихме!" Не нас утнетица, а себе си утнетица.
58. И когато рекохосе: "Влезте в това селище и яжте оттам в доволство, където пожелаете! И влезте през вратата, къвийки се, и кажете: "Опрощение!". Ние ще ви извиним прегрешенията и ще надбавим за благодарните."
59. Ала утнетиците подемниха словото, което им бе казано, с друго. И изисахме над утнетиците напаст от небето, защото бяха нечестивии.

60. И когато Муса помолви за вода за своя народ, рекохте: "Удари с тогата си камъка!" И дванадесет извора избликнаха от него. Вече всички хора знаят своето място за пиене. "Яжте и пийте от пренитанието на Аллах! И не сейте развала во земята, руйейки!"
61. И когато рекохте: "О, Муса, не ще изгърним на една и съща храна. Позови своя Господ заради нас, да ни даде от онова, което земята ражда от нейните треви и краставици, и жито, и леща, и лук." Каза: "Нима ще замените подобното с по-лошо? Слетете към някой град и ще намерите онова, което търсите!" И бяха белзани с унижението и бедността, и си навлякоха гнева на Аллах. То бе, защото не повярваха в знаменията на Аллах и убиваха пророците несправедливо. То бе, защото се противяха и престъпваха.
62. Онези, които върват, и юдеите, и християните, и сабеите, онези [от тях] които върват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела, имат наградата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще съкърбит.
63. И когато прехмехе вашия обет, и въздигнахме над вас Платината [ви рекохте]: "Хванете здраво това, което ни дадохме, и помнете какво има в него, за да се побоите!"
64. После се отвърнахте и ако не бе над вас щедростта на Аллах и Неговата милост, щехте да сте от губещите.
65. И узнахте онези от вас, които престъпиха в Съботата, и им рекохте: "Бъдете маймуни презрени!"
66. Сторихме го за наказание по тяхно време и след тях, и за поука на богобоязливите.
67. И когато Муса рече на своя народ: "Аллах ви повелва да заколите крава." рекоха: "На присмех ни ви взимаш!" Рече: "Опазих ме Аллах, да съм от новежите!"
68. Рекоха: "Позови ни твой Господ, да ни разкрие каква да бъде тя!" Рече: "Каква да е крава нито стара, нито юница, а по средата на това. И направете, каквото ви се повелва!"
69. Рекоха: "Позови ни твой Господ, да ни разкрие какъв да бъде цвятът е!" Рече: "Каква да е крава съвсем жълта на цвят, за радост на очите."
70. Рекоха: "Позови ни твой Господ, да ни разкрие каква да бъде за нас кравите си приличат. И ако Аллах желва, ще сме напътени."
71. Рече: "Каква да не бъде вържана крава нито да обръща земята, нито да напоява посева, здрава, без петна по нея." Рекоха: "Сета ти посочи истината." И я заклаха, но без малко да не го направят.
72. И когато убихте един човек, спомнете за това. Но Аллах разкрива, каквото спомняте.
73. И рекохте: "Ударете го с част от нея [и той ще се съживи]!" Така Аллах съживява мъртвите и ви показва Своите знамения, за да проумеете!
74. После сърцата ви заковариха и са като камъни, дори по-ковани. Да! И сред камъните има такива, от които бликват реки, и сред тях някои се разцепват и излиза оттам вода; а някои от тях падат в упаък пред Аллах. Но Аллах не подминава вашите дела.
75. Нима копнеете да ви повярват, щом част от тях слушаха Словото на Аллах, после го преинчаваха, знаяйки, след като го бяха проумели?
76. И щом срещнаха вържачите, казваха: "Ние повярвахме." А щом се удивиха един с друг, казваха: "Нима ще им разгиврате онова, което Аллах ви е разкрил, че да ви оспорват с него пред вашия Господ?" Нима не проумявате?
77. Нима не знаят, че Аллах знае и каквото спомняте, и каквото разгласявате?
78. Никой от тях са неграмотни, не познават Писанието, а само измислици. Ала те само предполагат.
79. Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: "Това е от Аллах." за да го продадат на нипожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха!
80. И казват: "Не ще ни докосне Огънят освен само в брони дни." Казва: "Нима сте взели обет от Аллах? Аллах никога не нарушава Своя обет. Или говорите за Аллах, каквото не знаете?"
81. Да, който придобива злина и грехът му го обгражда тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
82. А които върват и вършат праведни дела, тези са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно.
83. И прехмехте от синовете на Исраил обет: "Служете само на Аллах и се отнасяйте с добро към двамата родители и към близките, сираците и нуждаещите се! И говорете на хората с добро, и отслабвайте молитвата, и давайте милостията закам!" после се отметнахте, освен малцина от вас, и се отдриннахте.
- (Тези сведения за действителна и поистината на Исраилците синове в миналото се дават, защото те поведо Кораят, юдеите приключавали Тората и потулвали истината. Във времето, когато бил изпратен Пророкът Мухаммад, в Арабия и най-вече в ала-Медина и околностите с живяла мислоспособна юдеиска общност. Преди да бъде изпратен последният Пророк, юдеите разпространявали мълчатието за предстоещото му явление, но промисели поведението си и заключили да приключат това което си сътворили преди, защото оскърбили пророкът да бъде един от тях. А когато той дойде измежду арабите, юдеите проявили ревност. Последният Пророк, Аллах да го благослови и с мир да го даде, бях пригрозен да воюва с тях и да си пропони. Юдеите до днес таят вражда към мислоспособни.)*
84. И прехмехте от вас обет: "Не продавате [една на друг] кръвта си и не се прогонвате [взаимно] от домовете си!". После, за свидетелствайки, вие потвърдихте това.
85. После се избихахте и прогнахте от домовете им някои от вас, като си помагате против тях с връх и вражда. И дойдохте ли при вас като пленници, ги откупвахте. А ви бе възбранено да ги прогонвате. Нима не върват в част от Писанието, а в друга не върват? За онези от вас, които вършат това, няма друго възмездие освен погн в земята живот, а в Деня на възкресението ще бъдат подложени на най-суровото мъчение. Аллах не подминава вашите дела.
86. Тези са, които избяха земния живот вместо отвъдния. И мъчението им не ще бъде облекчено, и не ще им се помогне.
87. И дадохме на Муса Писанието, и подир него изпратихме един след друг пратениците, и дадохме на Иса, сина на Марям, ясите знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Нима не ви обемаше надмънност всеки път, щом пратеник ви донашеше онова, което душите ви не желат? И някои отречехте, а други убивате.
88. И казвах: "Сърцата ни са под ключ." Да, Аллах ги е проклет заради тяхното неверие. Те малко върват.

89. И щом при тях дойде от Аллах Книгата, потвърждаваща онова, което е у тях, а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците.

(“Онова, което е у тях” е Тората.)

90. Колко лошо е онова, за което продадоха душите си да не вярват в низпосланото от Аллах, поради завист, че Аллах низпославаше от Своята благодат комуто пожелае измежду Своите раби. И заслужава гняв върху гняв. За неверниците има унижително мъчение.

91. И когато им се каза: “Повярвайте в онова, което Аллах низпосла!” рекоха: “Вярваме в низпосланото нам.” И не вярват в онова, което е след него, а то е истината, потвърждаваща онова, което е у тях. Кажете: “А защо преди убихахте пророците на Аллах, ако сте вярващи?”

92. И Муса ви донесе ясни знаци, а после приехте телца, ставайки утнетители.

93. И когато приехме ваша обет, и въздигнахме над вас Планината [ви рекохте]: “Хванете здраво това, което ви дадохме, и послушайте!” Рекоха: “Чухоме и се възпротивихме.” И в тяхното неверие съзната им бяха пропити с телца. Кажете: “Колко лошо е онова, което вашата вяра ви повелява, ако сте вярващи!”

94. Кажете: “Ако отвъдният дом при Аллах е само за вас, а не за другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!”

95. А не ще я възжелат никога, заради онова, което ръцете им са сторили преди. Аллах знае утнетителите.

96. Наистина ще откриещ, че те са най-ненаситните за живот хора, [дори] повече от съдружаващите. Всеки от тях желаше да би векувал хиляда години. Ала няма той да се отдалечи от мъчението, дори да векува. Аллах съзира техните дела.

97. Кажете: “Кой е враг на Джибрил?” Той го низпосла в твоето сърце с позволение от Аллах в потвърждение на съществуващото вече и като напътствие, и благоестие за вярващите.

98. Който е враг на Аллах и на Неговите ангели, и на Неговите пратеници, и на Джибрил, и на Микал, Аллах е враг на неверниците.

99. Вече ти низпослахме ясни знамения. В тях не вярват само нечестивците.

100. Нали всякога, щом се договаряха с договор, някои от тях го отхвърляха! Дори повечето от тях не вярват.

101. И щом при тях дойде Пратеника на Аллах, за да потвърди наличното у тях, едни от дарените е Писанието хвърляха зад гърба си Книгата на Аллах, сякаш не знаят.

102. И последваха онова, което сатаните разправяха против владението на Сулайман. И не бе Сулайман неверник, ала сатаните бяха учеха хората на магия и на онова, което във Вавилон бе низпосла на ангелите Харут и Марут. Не учеха никого, докато и двамата не му кажат: “Ние сме само изпитание, тъй че не ставай неверник!” И [хората] се учеха от тях как да разделят мъжа от жена му, ала с това не вредяха никому, освен с позволение от Аллах. И не учеха на онова, което им вреди, а не им е от полза. И знаеха, че който го избере, не ще има дял за него в отвъдния живот. Колко лошо е онова, за което продадоха душите си, ако знаеха!

103. А ако вярвах и се боях, награда от Аллах е най-доброто, ако знаеш.

104. О, вярващи, не казвайте: “Зачети ни!”, а казвайте: “Покажи ни!” и послушайте! За неверниците има болезнено мъчение.

(Когато Пратеника на Аллах, Аллах да го благословен и с мир да го даря, казал на мюсюлманите нещо, те му казвали: “Раина”, което означава: “Зачети ни!”. Дойдеште употребявали същата дума и значение на “дух, русах, първич” и започнали злонамерено да се обръщат така към Пророка. Това значи е позволено да не се казва: “Раина”, а “Забърка”, което означава: “Поздравявай ни!”)

105. Нито онези от хората на Писанието, които не повярваха, нито съдружаващите желаша на вас да бъде низпослаено благо от вашия Господ. Но Аллах определи за Своята милост когото пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат.

106. Каквото и знамение да отменим или накараме да се забрани, донасяме по-добро или подобно на него. Не узна ли ти, че Аллах над всяко нещо има сила?

107. Не узна ли ти, че на Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и нямате освен Аллах нито покровител, нито издигател?

108. Или искате да питате вашия Пратеник, както бе питан и Муса преди? А който подменя вярата с неверие, той се е отклонил от правия път.

109. Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. Извинявайте и прощавайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах над всяко нещо има сила.

110. И отслабвайте молитвата, и давайте милостивата *закат*, и каквото и благо да направите отнапред за душите си, ще го намерите при Аллах. Аллах съзира вашите дела.

111. И рекоха [хората на Писанието]: “В Рая ще влязат само юдеи и християни.” Това са техните възжелания. Кажете им: “Дайте своя довод, ако говорите истината!”

112. Да! Който всеящо се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

113. И рекоха юдените: “Християните не се основават на нищо.” И християните рекоха: “Юдените не се основават на нищо.” А четат Писанието. Така и незнаещите изричат подобни думи. Аллах ще отсди помежду им в Деня на възкресението за онова, по което са в разногласие.

114. И кой е по-голям утнетел от огън, който в храмовете на Аллах възбранява да се споменава Неговото име и се стреми да ги разруши? На тези не подoba да влизат там, освен със страх. За тях в земята живот има позор, за тях в отвъдния има огромно мъчение.

115. На Аллах принадлежи и токът, и западът, и накъдето и да се обърнете, там е Ликът на Аллах. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.

116. И рекоха: "Аллах се сдоби със син." Пречист е Той! Да, Негово е всичко и на небесата, и на земята. Всички се покорват на Него.

(Добрите казват: "Убий в син на Бога." Християните казват: "Исус е син на Бога." А съдружаващите араби казват: "Ангелите са дъщеря на Бога." Горното знамение изостава, че Всеначият Аллах е пречист от всичко това.)

117. Първосъздателя на небесата и на земята! И щом рещи нещо, каза му само: "Бъди!" И то става.

118. И рекоха незнаещите: "Аллах не ще ни ни продума, или да ни се яви знамение?" Така и онези преди тях юричеха подобно думи. Сърцата им си приличат. Вече обяснихме знаменения на хора убедени.

119. Изпращаме те с истината Ние като благовестител и предупредител. И не ще бъдеш питан за обитателите на Ада.

120. И не ще са доволни от теб нито кодете, нито християните, докато не последват тяхната вяра. Кажете: "Напълнението на Аллах е напълнение." И ако последват страстите им подир знанието, което си получил, никой не ще те защити от Аллах и не ще те избави.

121. Тези, на които дадохме Писанието, го четат с правдиво четене. Те вярват в него. А които не вярват в него тези са губещите.

122. О, синове на Иераил, помнете Моята благодат, с която ви обихах, и че бях ви предпочел измежду народите!

123. И бойте се от Девя, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея откуп, и не ще е бъде от полза нищо застаничество, и не ще им се помогне!

124. И когато Господят на Ибрахим го изпита със слова, той ги изпълни. Рече: "Правя те водител на хората." Каза: "А от моето потомство?" Рече: "Не получават Моя обет утнителите."

125. И сторихме Дома [Кааба] място за събиране на хората и сигурно убежище: "Вземете мястото на Ибрахим да бъде за молитви!" И заръчавме на Ибрахим и Исмаил: "Гючистете Моя Дом за тези, които обождават, пребивавай и се кланят, свеждайки чела до земята в суджуд!"

(Суджуд допирате на челото до земята и израз на тълпа смирение.)

126. И когато Ибрахим рече: "Господи мой, стори го защитен град и храни с плодотелте неговите жители" онези от тях, които повярваха в Аллах и в Сетиня ден!" Той рече: "А който е неперник, ще го оставя малко да се понаслаждава, после ще го подкарам към мъчението на Ада. И колко лоша е тази участ!"

127. И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Дома, [рекоха]: "Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечуващи, Всезнаещи."

128. Господи, направи ни отдалени на Теб, и от нашето потомство общност, отдалена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеми нашите покаяния! Ти си Приемачия покаяния, Милосърдния.

129. Господи, проводи им пратеник измежду тях, да им чете Твоите знамения, да ги учи на Писанието и на мъдростта, и да ги пречиства! Ти си Всемогъщия, Премъдрия."

130. А кой друг се отричаше от вярата на Ибрахим, освен онези, които е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земята живот, а в откъдния той е от праведниците.

131. Когато неговият Господ му рече: "Отдай се!" той рече: "Отдадох се на Господа на световете."

132. И завета това Ибрахим на синовете си, [а също] и Якуб: "О, мои синове, Аллах избра вашата религия, умирайте само отдалени!"

133. Нима бихте свидетели, когато смъртта се приближи до Якуб и той рече на своите синове: "На какво ще служите след мен?" Рекоха: "Ще служим на твоя Бог и на Бога на твоите предци Ибрахим и Исмаил, и Исхак на Единствения Бог, и Нему ще бъдем отдалени."

134. Те са общност, вече отминала. Тяхно е онова, което са придобили, и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.

135. И рекоха: "Станете коеди или християни и ще тръгнете по правия път!" Кажете: "Не, ние следваме вярата на Ибрахим, правоверния, а той не бе от съдружаващите."

136. Кажете: "Враваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдалени."

137. И ако бяха повярвали в същото, в което и вие повярвахте, щяха да се напътят. Но ако са се отменили, те са в раздор и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях. Той е Всечуващи, Всезнаещи.

138. Бягата на Аллах! А кой е по-хубав от Аллах по баяра? Само на Него служим.

(Пло "Бягата на Аллах" се има предвид исламската религия. Вярата бележи хората. Ако наблюдаваме околна дуня, админат от която се придържа към религията, и другите на, разликата между тях се усеща.)

139. Кажете: "Нима спорите с нас за Аллах, а Той е и нашият Господ, и вашият Господ? Нам са нашите дела и вам са вашите дела. На Него сме предани."

140. Или ще кажете, че Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му] бяха коеди или християни? Кажете: "Вие ли знаете повече, или Аллах?" И кой е по-голям утнител от онези, който е скрил у себе си свидетелство от Аллах? Аллах не подминава вашите дела.

141. Те са общност, вече отминала. Тяхно е онова, което са придобили и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.

(След проследяване на Пратеника на Аллах е аз-Медина мюсюлманите започнаха поселата си за молитви към Йерусалим още около 16-17 месеца. Това ставало причина юдеите да се сълюбяват и да разпространяват интригите, че Мухаммад и споделящите му имат свои посоки за молитви, и че те са им показали пътя. Пратеника на Аллах остана дава към небето и настойчиво помоля да му бъде посочена самостоятелна посока за молитви. Тогла остана поселата за обръщане от Йерусалим към храма Кааба. Юдеите и лицемерите отново започнаха да мюсюлманстват. Следващите знамения съобщават за това събитие.)

142. Ще кажат глупците от знамения: "Какво ги отклоня от досегащата им посока за молитва?" Кажете: "На Аллах принадлежи и изтокът, и западът. Той води когото желае към правия път."

143. И така ви сторихме обнoснo срeдaтa зa дa стe свeдeтeлaт зa хoрaтa и Прaтeникa дa e свeдeтeл зa вaс. И стoрихмe твoятa дoсeгaшнa пoсoкa зa мoлитвa сaмo зa дa рaзгрaничим пoслeдвaтeлнe Прaтeникa oт oнeзи, кoитo сe oбръщaт нa пeтe. [Смънaтa] нaистинa e труднoст, нo и e зa oнeзи, кoитo Аллaх e нaпътнa. A Аллaх нe би пoгубил вярaтa ви. Аллaх към хoрaтa e състpaдaтeлeн, милoсърдeн.
144. Виждaмe дa сe oбръщa твoятo лицe [o, Мухaммaд] към нeбeтo. Ние нeпрeмнo щe тe oбърнем в пoсoкa зa мoлитвa, кoгo щe ти e уoднa. Тъй кe oбърни лицe към Свeщeнaтa дрaмия! Къдетo и дa бъдeтe, oбръщaйтe лицe към нeя! Дaрeнитe с Писаниeтo знaт, кe тoвa e истинaтa oт тeзиxи Гoспoд. Аллaх нe пoдмивa тeзиxитe дeлa.
145. И кaквoтo и знaниe дa дoнeсeш нa дaрeнитe с Писаниeтo, тe нe щe пoслeдвaт твoятa пoсoкa зa мoлитвa, a и ти нe щe пoслeдвaш тeзиxитa пoсoкa. И eднитe oт тях нe щe пoслeдвaт пoсoкaтa зa мoлитвa нa другитe. A aкo пoслeдвaш стpaтитe им слeд oнoвa, кoгo си пoлучил oт знaниeтo, тoгaвa ти си oт утeнитeлитe.
146. Oнeзи, нa кoитo дaрихмe Писаниeтo, гo знaт, кaкo знaт синoвeтe си. Нo eдни oт тях скривaт истинaтa, знaйки.
147. Истинaтa e oт твoя Гoспoд и нe бъди oт смънявaнитe сe!
148. Всeки имa пoсoкa, нaкъдетo сe oбръщa. Нaдрeврaвaйтe сe в дoбринeтe! Къдетo и дa стe, Аллaх всeчки ви щe събeрe. Аллaх нaд всeкo нeщo имa силa.
149. Oткъдетo и дa тръгнeш, oбръщай лицe към Свeщeнaтa дрaмия! Тoвa e истинaтa oт твoя Гoспoд. Аллaх нe пoдмивa вaшитe дeлa.
150. Oткъдетo и дa тръгнeш, oбръщай лицe към Свeщeнaтa дрaмия, и къдетo и дa бъдeтe, oбръщaйтe лицa към нeя, зa дa имaт хoрaтa дoвoд срeщy вaс, oсвeн oнeзи oт тях, кoитo утeнявaт, и дa изгъпнa Свoятa блaгoдaт към вaс, зa дa бъдeтe нaпътнeни! Зaтoвa нe сe стpaхувaйтe oт тях, a сe стpaхувaйтe oт Мeн!
151. Изпратих нeя прaтeник зa знaниeтo вaс, дa ви чeтe Нaшитe змeнeния и дa ви прeчeтвa, и дa ви учи нa Писаниeтo и нa мълoстa, и дa ви учи нa oнoвa, кoгo нe стe знaли.
152. И спoмeнaвaйтe Мe, зa дa ви спoмeнaвaм и Aз, и блaгoдaрeтe Мe, и нe Мe oтхвърляйтe!
153. O, вярвaци, искaйтe пoмoщa нa Аллaх зa търпeниe и мoлитвa! Аллaх e с търпeнитe.
154. И нe наричaйтe "мъртви" убититe пo пътя нa Аллaх! Нe, живи сa! Нo вие нe oсeщaтe.
155. И нeпрeмнo щe ви изгнaтaмe с мaлкo стpaх и глaд, и oтeмнaмe oт имoтитe, душитe и плoдoвeтe. И блaгoвeствaй гърлeнитe.
156. кoитo, щoм бeдa ги спoлeтe, кaзвaт: "Ние нa Аллaх принaдлeжим и при Нeгo сe зaвръщaмe."
157. Върху тях имa блaгoслoв и милoст oт тeзиxи Гoспoд. Тe сa нaпътнeни.
158. Aс-Сaфa и aл-Мaруa сa oт знaнитe нa Аллaх, и кoитo хoди при Дoмa нa пoклoнeниe *хадж* или пoклoнeниe *змрa*, тoй нe върши гръх, кaтo ги oбикaвa. A кoитo прaви дoбрo и пo свoя вoля Аллaх e влaдкaщ, всeзнaщ. *(Aс-Сaфa и aл-Мaруa сa дoвa хълмa нa изгoлeт oт хрaмa Kaабa. Търсeйкa вoдa зa силa си Исмaил, Хaбoшaр тичaлa сeдeм тaти мeждy тях. И дo oнeзe пoслeдoвaтeлнe Kaабa зa пoклoнeниe хадж или пoклoнeниe зъмрa измeнявaт рaзлoжитo мeждy aс-Сaфo и aл-Мaруa. В змeнитeтo e кaлeпo, кe кeмe гръх e oтпoвeдaтo дo eднoвa хълм и oтвръщaтo oбрaтнo дo другeтe. Прeз eлeктeстaтa oквaл нeтeкeт oт дoвa хълмa e кaквo нo eднo шoк. Вървeкe щe Исмaил прeмeкaл изoлoзoкoнoчeствoтo, у нaкoвa хoрa oстaнaлo смъзнeтe, кe нaрушaвaт прeстoпaнитa нa Аллaх. В oгoртo знaмeниe сe дoвa oткoлoр нa тeзи вълoс.)*
159. Oнeзи, кoитo скривaт нeизлoжитe oт Нaс ясни змeнaния и нaпътствитe, слeд кaтo ги рaзяснихмe нa хoрaтa в Писаниeтo, тях Аллaх прoклинa и прoклинaнитe ги прoклинaт.
160. oсвeн oнeзи, кoитo сe пoкaят и пoпрaвaт, и рaзкривaт. Oт тях щe приeмa пoкaниe. Aз съм Приeмaщa пoкaниeтo, Милoсърднa.
161. A oнeзи, кoитo нe вярвaт и умирaт нeвeрици, нaд тях e прoклинeниe нa Аллaх и нa всeчки aнгeли и хoрa
162. вeчнo щe сa в нeгo. Мълчeниeтo им нe щe бeдe oблeкчeнo и нe щe им сe дaдe oтpoчкa.
163. Вaпнит Гoг e eдинствeнит. Нaмa друг Гoг oсвeн Нeгo, Всeмилoстивия, Милoсърднa.
164. В сътвoрaвaнoтo нa нeбeсaтa и нa зeмeтa, и в прoмeнaтa нa нoщa и дeнa, и в кoрaбитe, плaвaщи в мoрeтo e oнoвa, кoгo нoсeи пoлгa нa хoрaтa, и вeдoдaтa, кoитo Аллaх изгнaвa oт нeбeтo, и сълъзвa сa нeн мeждo слeд нeйнaтa смърт, и мoжeи тaм всeкaкви твaри, и в смънaтa нa вeтрoвeтe, и в пoкoрнитe мeждy нeбeтo и зeмeтa oблaди нaистинa имa змeнaния зa хoрa прoуявaщи.
165. A нaкoи oт хoрaтa приeмaт зa бoгoвe други вмeстo Аллaх, oбичaт ги, кaктo Аллaх тръбвa дa сe oбичa. A кoитo вярвaт, нaй-силнo oбичaт Аллaх. И aкo утeнитeлитe мoжeхa дa съзрaт, кoгaтo видят мълчeниeтo, щe цeлaтa силa e нa Аллaх и щe Аллaх e сурoв в мълчeниeтo...
166. Тoгaвa, щoм видят мълчeниeтo, oнeзи, кoитo сa били слeдвaни, щe сe oтрeкaт oт oнeзи, кoитo сa ги слeдвaли, и щe сe прeкъснaт връзкeтe мeждy тях.
167. A oнeзи, кoитo сa ги слeдвaли, кe кaжaт: "Aкo имa зa нaс вярвaниe, щe сe oтрeчeм oт тях, кaктo и тe сe oтрeкoхa oт нaс." Тaкa Аллaх щe им пoкaжe тeхнитe дeяния кaтo гoрeсти зa тях и нe щe излязaт oт Oгъня.
168. O, хoрa, жaтe oт oнoвa пo зeмeтa, кoгo e пoзвoлeнo и приятнo! И нe слeдвaйтe стъпкитe нa сaтaнaтa! Тoй зa вaс e явeн врaг.
169. Тoй ви пoвeлвa сaмo зeднa и пoквaрa, и дa гoвoритe зa Аллaх oнoвa, кoгo нe знaтe.
170. И кoгaтo им e кaжe: "Слeдвaйтe oнoвa, кoгo Аллaх e нeизлoзил!" кaзвaт: "Нe, щe слeдвaмe oнoвa, с кoгo зaвaрихмe прeдитe си!" Aлa нимa и aкo тeхнитe прeдни нe сa пoуeдни нищo и нe сa били нaпътнeни?
171. Нeвeрицитe приидaт нa чoвeк, рeвящ към нeщo, кoгo чувa сaмo кръсът и зoв. Глoзи, нeми, слeпи тe нe пoуявaт.
172. O, вярвaци, жaтe oт блaгaтa, кoитo Ние ви дaрихмe, и бъдeтe признaтeлни нa Аллaх, aкo нa Нeгo служитe!
173. Тoй ви зaбрaни мършaтa, кръвaтa, свинскoтo мeсo и зaклaнoтo зa друг, a нe зa Аллaх. A кoитo e принудeн, бeз дa e пoтисник, нитo прeстъпвa, зa нeгo нe e гръх. Аллaх e oпрoщaвaщ, милoсърдeн.
- (Придoвeнитe дa приeстят стoпeнитaтa зaбрaнa нe извършвaт гръх, aкo жaт, кoитoтo дa oтвeлят.)*

174. Скриващите онова, което Аллах е низпослал от Писанието, и продаващите го на нищожна цена, ще погледнат в своя stomax само Огъня. И не ще им проговори Аллах в Деня на възкресението, и не ще ги пречишти, и за тях има болезнено мъчение.

175. Те са, които кукуха заблудата вместо напътствието и мъчението вместо опрощението. И колко настойчиви са пред Огъня!

176. Така е, защото Аллах низпосла Писанието с истината. А които спорят относно Писанието, те са в дълбок раздор.

177. Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е оъзи, който върва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просителите, и за осъбждаване на робите, и отелдува молитвата, и дава милостивата *закат*, и у излиявящите своя обет, когато са обещали, и у търпящите в злочестие и беда, и във възраст на бигката. Те са искрените и те са богобоязливите.

178. О, варящи, вам е предписано възмездие за убитите, свободен и роб за роб, и жена за жена. А който получи опрощение от своя брат, да го получи според обичая, а той да му се издължи с добрина. Това е облекчение и милост от Господ. А който след това престъпни, за него има болезнено наказание.

179. За вас във възмездието има живот, о, разумни хора, за да се побоните!

(Израилът "еже възмездието има живот..." наистина заслужава особено внимание. Ако се приложи възмездието, с поубиването на един човек се осигурява живот на много други и по такъв начин се преосвещават всички еражи.)

180. Предписано ви е, когато смъртта надвисне над някого от вас, ако той остави благо, да го завещае на двамата родители и на близките според обичая. Това е дълг за богобоязливите.

(Преди да бъдат низпослани знамената, посветени на наследството, било позволено една част от имота на човека да бъде завещана на неговите родители и близки. За същото наследство и Сура Желете ясно е посочил делата на всеки един. Положена се да се правят завещания на робиня и беда, за които не е предвиден дял от наследството, а също за блябвателните щети. Всеки мюсюлманин може да завещае част от имота си на който пожелае, при условие тя да не надвишава една трета от него.)

181. А който подмени [завещанието], след като го е чул, грехът е само над онези, които са го подменили. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

182. А който се опасява от грешка или грях на завещател, и помирява [наследниците], за него не е грях. Аллах е опропавач, милосърдан.

183. О, варящи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоните

184. в определени дни. А който от вас е болел или на път да се издължи в други дни. А за които не могат откуп: да нахранат човек в нужда. А който по своя воля стори благо, това е най-доброто за него. И да говеете е най-доброто за вас, ако знаете.

(Отпус се призва при немощ поради старост или безнадеждно продължително заболяване.)

185. Рамадан е месец, през който беше низпослан Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението. Който от вас се окаже в този месец, да говее през него, а който е болел или на път да се издължи в други дни. Аллах иска да ви улесни и не иска да ви затрудни, а да завършите докрай определените дни, да възвеличите Аллах за онова, с което ви е напълнил и да сте признателни.

186. И когато Моиите раби те питат за Мен. Аз съм наблизил, откликвам на зова на зоващия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека върват в Мен, за да се напълят!

187. Позволено ви е да прекратите ноците на говеенето при своите жени. Те са оденя за вас и вие сте оденя за тях. Аллах знае, че сте измамили самите себе си, но е приел вашето покание и ви е извинил. А сега ги обладавайте и се стремете към онова, което Аллах ви е предиснал: яжте и пийте, додето различите при [пукването на] зората белня конец от черния конец! После довършете говеенето до нощта и не ги обладавайте, когато пребивавате в джамитите! Това са границите на Аллах, не ги добивавайте! Така Аллах обяснява Своите знаменания на хората, за да се побоните!

188. И не яжте своите имоти помежду си с измама, и не ги подвърляйте на съдиите, за да ядете с грях от имотите на хората, знаяки!

189. Питат те за новолунието. Каж: "То сочи определено време за хората и за поклонението хадже." Праведността не е да идате в домовете отзад, а праведността е у оъзи, който се бои от Аллах. Влизайте в домовете през вратите им! И бойте се от Аллах, за да сподолите!

(В периода на невежеството арабите смятали за права на праведност по време на поклонение да не влизат в домовете си през входа, а от друго място.)

190. И се сражайте по пътя на Аллах с онези, които се сражават с вас, и не престъпвайте! Аллах не обича престъпниците.

191. И ги убивайте там, където ги сварите, и ги прогонете оттам, откъдето и те ви прогониха! Да заблудяващи е по-тежко, отколкото да убиваш. И не се сражайте с тях при Свещената джамия, докато не започнат там да се сражават с вас! А ако се сражават с вас, убийте ги! Такова е възмездието за неверниците.

192. А престанат ли Аллах е опропавач, милосърдан.

193. И се сражайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах! А престанат ли, тогава да не се враждува, освен против угнетителите!

194. Месец на забрана срещу месец на забрана! И за [нарушаване на] забраните - възмездие. А който ви нападне, нападайте го така, както ви е нападнал! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е с богобоязливите!

195. И раздавайте по пътя на Аллах, и не се хвърляйте със собствените си риде към гилбета, и благодарете! Аллах обича благодарителите.

196. И довършвайте поклонението *хадж*, и поклонението *змра* заради Аллах! А ако сте възпрени, [дайте] жертвено животин според своите възможности! И не бърснете главите си, докато жертвено животин не стигне местоназначението си! А който от вас е болен или има страдание по главата, тогава да се откупи с говеене или подаяние, или жертвоприношение. А ако сте в безопасност, онзи, който използва поклонението *змра* и за поклонение *хадж*, [да даде] жертвено животин според своите възможности. А който не е в състояние, да говее три дни по време на поклонението *хадж* и седем, щом се върне, та пълни десет. Това е за онзи, чийто роднини не живеят в околностите на Свещената джамия. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е строг в наказанието!
197. Поклонението *хадж* е в знайни месеци и който през тях си наложи поклонението, да няма съвокулнение, нито безплътство, нито пренеие по време на поклонението *хадж*! Каквото и добрина да сторите, Аллах я узнава. И запазете се! Най-добрият запаз е богобоязливостта. И бойте се от Мен, о, разумни хора!
198. И не е грях за вас да търсите благодат от вашия Господ. И когато се плиснете надолу по Арафат, споменавайте Аллах при Свещената планина! И Го споменавайте, както ви е напълтил, дори да сте били преди това от заблудените!
199. После се плиснете надолу, откъдето хората се плисват, и молете Аллах за прощка! Наистина Аллах е опрощаващ, милосъщен.
200. И щом изпълните своите обреди, споменавайте Аллах, както споменавате предците си, дори по-силю! А някои от хората казват: "Господи, въздай ни в земния живот!" Няма дял за тях в отвъдния.
201. А някои от тях казват: "Господи, въздай ни добрина в земния живот и добрина в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!"
202. За тях има дял от онова, което са придобили. Аллах бързо прави равностетка.
203. И споменавайте Аллах в преброените дни! Аллах избира с два дни, не е грях за него, и който се забави, не е грях за него за онзи, който е богобоязлив. И бойте се от Аллах, и знайте, че при Него ще бъдете събрани!
(*"Преброените дни" са трите дена след жертвоприношението.*)
204. Сред хората има и такива, чийто думи те омалвяват в земния живот и призовават Аллах за свидетел на онова, което е в скръта им. Но те са най-сирели в разрота.
205. И когато такъв се обърне, той тича по земята, за да сее по нея развала и да погуби насажденията и приплода. А Аллах не обича развалата.
206. И когато му се каже: "Бой се от Аллах!", го обема гордост от греха. Стига му Адыт и колко лоша постеля е той!
207. Някои хора отдават душите си, за да угодят на Аллах. А Аллах е състрадателен към рабите.
208. О, вършачи, встъпете всички в покорството и не следвайте стълбите на сатаната! Той е ваш явен враг.
209. И ако се подсъзнатие, след като сте получили ясните знаци, знайте, че Аллах е всемогъщ, премоудър!
210. Няма очакван само Аллах и ангелите да дойдат при тях и сенките на обляните? А делото е отсъдено и при Аллах ще бъдат върнати делата.
211. Понийт синовете на Иераил колко ясни знамения им дадохме! А който подмени благодатта на Аллах, след като е дошла при него, наистина Аллах е суров в наказанието.
212. Земният живот е разкрасен за неверниците, а те се присмиват на вършачите. Но които са богобоязливи, ще бъдат над тях в Деня на възкресението. Аллах безмерно въздава комуто пожелае.
213. Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците благовестители и предупредители, и заедно с тях низложа Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помежду им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вършачите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.
214. Или смятате да взлетете в Рая, без да ви сполети същото, което сполетя и отминалите преди вас? Върхлитача ги беда и горест, и бяха разтърсвани, докато Пратеника и онези, които повярваха заедно с не, не казаха: "Кога ще дойде подкрепата на Аллах?" Да, подкрепата на Аллах е наблизо.
215. Питат те какво да раздават. Кажете: "Каквото и добро да раздадете, нека е за родителите и близките, и сираците, и нуждаещите се, и пътника [в неволя]. Каквото и добро да сторите, Аллах го знае.
216. Предписана ви е битка, а тя е омразна за вас. Но може да мразите нещо, а то да е добро за вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.
217. Питат те за Свещения месец, за битка през него. Кажете: "Тежка битка е тогава, но възпирането от пътя на Аллах, неверието в Него и в Свещената джамия, и пропъждането на обитателите с оттам е по-тежко пред Аллах, и да се заблуджават е по-тежко, отколкото да се убива." И не ще престинат да се сражават с вас, докато не ви отвърнат от вашата религия, ако могат. А които от вас отстъпят от религията си и умрат неверници, на такива пропадат делата и в земния живот, и в отвъдния, и те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
218. Които повярваха и които се преселеха, и се бореа по пътя на Аллах, те се наляват на милостта от Аллах. Аллах е опрощаващ, милосъщен.
219. Питат те за виното и за игрите на късмет. Кажете: "В тях има голем грях и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата." И питат какво да раздават. Кажете: "Излишка." Така Аллах ви обяснява знаменанията, за да размислите
(*Поо "вино" (хамр) в Свещения Коран се подразбират всички видове упоивачи напитки, а под "изгрите на късмет" - всички форми на хазарт.*)
220. за земята и за отвъдния живот. И питат за сираците. Кажете: "Най-хубаво е онова, което е за тяхно добро." И ако съжителствате с тях, те са ваши братя. Аллах различава кой носи вреда и кой носи добро. И пожелае ли Аллах, ще ви затрудни. Аллах е всемогъщ, премоудър.

221. И не встъпвайте в брак със съдружващи жени, докато не поварват! Варява робиня е по-добра от съдружваща жена, дори да ви е възлюбил. И не встъпвайте в брак със съдружващи мъже, докато не поварват! Варяв роб е по-добър от съдружващ мъж, дори да ви е възлюбил. Съдружващите зоват към Алла, а Аллах зове към Рях и опрошенето с Негово позволение. И обяснява Той знаменития Си на хората, за да се поучат.

222. И те питат за месечното кръвотечение. Кажете: "Това е страдание." И стойте далеч от жените в [период на] месечно кръвотечение, и не им доближавайте, докато не се очистят! А щом се очистят, обхващайте ги, откъдето Аллах ви е повелел! Наистина Аллах обича касиците се и обича пречистващите се.

("... стотици долетел" това предизвестие не бебиа да се спазва брвожно, а само като избливане на полове контакт с жените в месечен кръвля)

223. Вашите жени са като нива за вас. И отивайте при нивата си, както пожелавате, и подгответе се отнапред, и се бойте от Аллах, и знайте, че ще Го срешнете! И благовествай варявците!

224. И не правете клетвите си в името на Аллах пречка да сте праведни, да се бойте и да помирявате хората! Аллах е всечуващ, всезнаещ.

225. Аллах не ви придира за празнословие в клетвите ви, ала ви придира за онова, което вашите сърца са придобили. Аллах е опрошавач, благ.

226. Онези, които се закълнат да не бъдат с жените си да изчат четири месеца. А върнат ли се Аллах е опрошавач, милосъден.

227. А решат ли да се разведат Аллах е всечуващ, всезнаещ.

228. А разведените жени да изчат във въздржане три месечни кръвотечения и не им е позволено да скриват онова, което Аллах е сътворил в утробите им, ако вярват в Аллах и в Сетия ден. Тогава техните мъже, ако искат помирение, имат най-голямото право да си ги възвратят. И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая, но мъжете са едно стъпало над тях. Аллах е всемогъщ, премъдр.

(От следваща точка на сътворението между мъжа и жената не се прави разлика. Преимуществата на мъжа са пророчеството, религиозното подчинство, отговорността за семейството и т.л.)

229. Разведът е два пътя [после] или задържете [жените] с добро, или пуснете с благо. И не ви е позволено да взимате нищо от онова, което сте им дали, освен ако двамата се опасават да не престъпят границите на Аллах. Ако се опасавате, че двамата не ще спазят границите на Аллах, не е прегрешение за тях, ако жената даде откуп. Това са границите на Аллах, не ги нарушавайте! А които нарушават границите на Аллах те са утнителите.

230. А ако се разведе с нея [за трети път], тя не му е позволена после, преди да встъпи в брак с друг мъж, и ако е даде развод и той, не е прегрешение за двамата да се разберат, ако мислят, че ще спазят границите на Аллах. Това са границите на Аллах. Той ги обяснява на хора, които разбират.

231. А когато сте дали развод на жени и те са изпълнили срок [на изчакване], задържете ги с благо или ги пуснете с благо! И не ги задържайте с насилие, престъпвайки! А който направи това, утнежава себе си. И не се отнасяте с насмехка към знаменития на Аллах, и споменавайте благодатта на Аллах към вас, и онова, което ви е низпослал от Книгата и мъдростта за ваше наставление! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах всяко нещо знае!

232. А ако се разведете с жените и те са изпълнили своя срок, да не им се пречи да встъпят в брак със своите съпрузи, ако се споразумят помежду си съгласно обичая! С това се наставлява онзи от вас, който вярва в Аллах и в Сетия ден. Това за вас е най-добродетелното и най-чистото. Аллах знае, вас не знаете.

233. А майките да кърмят рожбите си две пълни години, когато мъжът поиска кърменето да завърши. Онзи, чието е новороденото, е длъжен да ги храни и облича според обичая. На всяка душа се възлага само по силите с. Да не се злостори на майка заради нейната рожба, нито на онзи, чието е новороденото, заради неговата рожба, и за наследника е същото. А ако и двамата искат отбиване, при взаимно съгласие и съветване, не е прегрешение за тях. И ако искате да поверите рожбите си на кърмачки, не е прегрешение за вас, щом се отплатите, давайки според обичая. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах съзира вашите дела!

234. А който от вас се поминат и оставят вдовици те да изчат сами със себе си четири месеца и десет дена. Щом изпълнят срока, няма прегрешение за вас в онова, което върнат със себе си според предписанието. Следув е Аллах за вашите дела.

235. И не е прегрешение за вас да намените пред [ондовелите] жени за съгледване или да го спотанете в дупите си. Аллах знае, че не им споменете. Ала не им обещавайте скрипом, освен ако изричате само прилични думи, и не притъпявате към склочване на брак, докато предписаният срок не се изпълни! И знайте, че Аллах знае какво е в дупите ви, и бойте се от Него, и знайте, че Аллах е опрошавач, всеблаг!

236. Не е прегрешение за вас да се разведете с жените, преди да сте ги докоснали или уговорили задължителната плата. Зарадвайте ги, богатият според възможностите му, и бедният според възможностите му, е добро! [То] е дълг за благодетелните.

(При истинския брак задължителната плата се дава от мъжа на съпругата и става нейна неприкосновена собственост.)

237. А ако сте им дали развод, преди да ги докоснете, но вече сте уговорили задължителната плата, за тях е дълг е половината от онова, което сте уговорили, освен ако те се въздржи или се въздржи онзи, в чийто ръце е склочването на брака. А да се въздржате е по-близо до богобоязливостта. И не забравяйте благоволениято помежду си! Аллах съзира вашите дела.

238. Спазвайте молитвите наред със средната молитва и заставайте смирени пред Аллах!

239. И ако имате страх, спазвайте молитвата и като ходите, и като яздите! А щом сте в безопасност, споменавайте Аллах, както ви е научил на онова, което не сте знаели!

240. А който от вас се поминат и оставят вдовици, да заещат на своите съпруги да се ползват [от наследството] до една година, без да бъдат прогонвани. А ако напуснат, няма прегрешение за вас в онова, което направят със себе си според предписанието. Аллах е всемогъщ, премъдр.

241. На разведените жени ползване според предписанието, - дълг е за богобоязливите.
242. Така Аллах ви разяснява Своите знамения, за да проумеете.
243. Нима ти не вижда онези, които извиха от домовете си с хасиди, бигайки от смъртта? Аллах им каза: "Умрете!", а после ги съживи. Аллах е пренебрежлив към хората, ала повечето хора са неблагодарни.
244. И се сражавайте по пътя на Аллах, и знайте, че Аллах е всечуващ, всезнаещ!
245. На онези, които заема хубав заем на Аллах, Той многократно ще умножи. Аллах отнема и въздава, и при Него ще бъдете върнати.
246. Нима не виждат ли знатните измежду синовете на Израил след Муса, когато рекоха на един техен пророк: "Проводи ни владетел, за да се сражаваме по пътя на Аллах!" Рече: "Възможно ли е, ако ви е писано сражение, да не се сражавате?" Рекоха: "А защо да не се сражаваме по пътя на Аллах, след като бяхме прокудени от нашите домове и синове?" А когато им бе писано да се сражават, те се отметнаха, освен неколцина измежду тях. Аллах знае утнетителите.
247. И им рече техният пророк: "Ето, Аллах ви проводи Талут за владетел." Казаха: "Как ще ни е владетел, когато ние сме по-достоини от него да властваме, а и не му е дадено обилно богатство!" Рече: "Аллах го избра над вас и му надбави напирокно в знанието и в силата. Аллах дарява Своето владение комуто пожелае." Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
248. И им рече техният пророк: "Знаменито, че той ще стане владетел, е идването на Саркофага при вас. В него има успокоение от вашия Господ и запазени редикви, оставени от рода на Муса и рода на Харун. Носят го ангелите. Наястина в това има знамение за вас, ако сте явяващи."
249. И когато Талут потегли с войските, рече: "Аллах ви изпита с една река. Който пие от нея, той не е с мен, а с мен е онези, който не я вкуси, също и онези, които загребе с ръка само една шепна." Но пиша оттам, освен малцина измежду тях. А щом я прегазиха той и повярвалите с него, рекоха: "Днес сме безсилни пред Джалут и войските му." А онези, които се надваха на ерешата с Аллах, рекоха: "Колко малки дружини са надвивали многобройни с позволение на Аллах! Аллах е с търпеливите."
250. И щом се изправиха пред Джалут и войските му, рекоха: "Господи, излей гърнене над нас и стълките ни затвърди, и ни подкрепи срещу неверниците!"
251. И ги срачиха с позволение на Аллах, и Дауд уби Джалут, и Аллах му даде владението и мъдростта, и го научи на каквото Той пожела. Ако Аллах не отблъскваше един хора чрез други, земята щеше да се провали. Но Аллах е владетел на благодат за световете.
252. Това са знамената на Аллах, четем ти ги правдиво. Накъсна ти си от пратениците.
253. Тези са пратениците на един от тях отделихме да стоят над други: с някои Аллах говори и въздига други по стеници. И дадохме на Иса, син на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. А ако Аллах бе поискал, дошлите след тях нямаше да се сражават, след като получиха ясните знаци. Ала те се разделиха и някои от тях повярваха, а някои от тях не повярваха. Но ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.
254. О, явяващи, раздавайте от онова, което сме ви дали за препитане, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство, нито застъпничество! Неверниците са утнетителите.
255. Аллах! Няма друг Бог освен Него Вечноживия, Вездесълния! Не Го обзема нито дремка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Негово позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол ъмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Превеликия.
256. Няма принуждение в религията. Отличен се вече истината от заблудата. Който отхвърли сатаните и повярва в Аллах, той се обвързва с най-добрата връзка, която не е къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
- ("сатаните" (тагути) са всичко, което отклонява от вярата на Аллах сатани, идоли, хора и т.н.)*
257. Аллах е Покровителят на явяващите. Той ги извежда от тъмнините към светлината. А сатаните са покровители на невярващите. Те ги извеждат от светлината към тъмнините. Те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
258. Не вижда ли ти онези, които спореше с Ибрахим за неговия Господ, че Аллах му е дал владението? Когато Ибрахим рече: "Моят Господ е, Който съживява и умъртвява..." [диртият] рече: "Аз съживявам и умъртвявам." Ибрахим рече: "Аллах довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!" И се смиса онези, които не бе повярвал. Аллах не напътва хората-утнетители.
259. Иди като онези, които минал през едно селище, рухнало под своите покриви, и рече: "Как Аллах ще съживи това след смъртта му?" И Аллах го умъртвил за сто години, после го възкресил. Рекъл: "Колко се забави!" Казал: "Забавих се ден или част от деня." Рекъл: "Не, забави се сто години. Виж какво имах за адене и пиене! То не се е развалило. И виж магарето си! И за да те сторим знамение за хората, виж костите, и как ги подкреждаме, после ги обличаме в плът!" И когато му се изяснило, рече: "Вече знам, че Аллах над всяко нещо има сила."
260. И когато Ибрахим рече: "Господи мой, покажи ми как съживявам мъртвите!" Рече: "А нима не си повярвал?" Рече: "Да, повярвах! Но за да се успокоя сърцето ми." Рече: "Вземи тогава четири птици и ги събери, после вързу всяка планина положо по къс от тях, после ги позови и те ще дойдат при теб с устрем! И знай, че Аллах е всемогъщ, премъдр!"
261. Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на търно, родило седем класа, а във всеки клас по сто търна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
262. Онези, които раздават своите имоти по пътя на Аллах и после нито натяжат, нито обиждат, имат наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

263. Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостиния, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеобласт.
264. О, вярващи, не проваляйте своята милостиния с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но поъм над нея се изсине силен дъжд, оголява я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора.
265. А който изразходват своите имоти заради благоволения на Аллах и с убежденост в душите си, приличат на градина върху хълм, поъм над нея се изсине силен дъжд, тя дава двойно повече плодове, но дори и да не се изсине силен дъжд, и дъждец [с стига], Аллах съзира вашите дела.
266. Нима никой от вас иска да притежава градина с палми и грозде, с течачи сред тях реки, с всякакви плодове, но го сполетява старостта, а има невръстно потомство, и [градината] я сполетява вихър с огъи, и я изгаря? Така Аллах ви разкрия Своите знамения, за да размислите.
267. О, вярващи, раздавайте от богатата, които сте придобили, и от онова, което извадихме за вас от земята! И не възнамерявайте да раздадете от него лошото, което сами не бихте взели, освен ако не си затворите очите! И знайте, че Аллах е над всяка нужда, всевластен!
268. Сатаната ви заплашва с бедност и ви повелява поквара, а Аллах ви обещава от Себе Си опрощение и благодат. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
269. Той дарява мъдростта комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро. Но само разумните се поучават.
270. Каквото и подаяние да раздадете, или обет да направите, Аллах го знае. А за утнетителите няма избавители.
271. Ако явно раздавате милостиния, колко хубаво е това! Но ако скъпите и тайно дадете на бедниците, това е най-доброто за вас и то ще изкупи от лошите ви постъпки. Сведущ е Аллах за вашите дела.
272. Не е твой дълг [о, Мухаммад!] тяхното напътване, а Аллах напътва когото пожелае. И каквото и добро да раздадете, то е за самите вас. И давайте, стремейки се единствено към Лика на Аллах! И каквото и добро да раздадете, то докрай ще ви се изплати и не ще бъдете утнетени.
273. [Да се дарява] на бедните, които са се посветили по пътя на Аллах и не могат да обикалят [за пренитание] по земята. Невежият ги смята за богати, поради въздържанието [им]. Ще ги почете по техния белег, те не просят настойчиво от хората. И каквото и добро да раздадете, Аллах го знае.
274. Онзи, които раздават своите имоти и нощем, и деном, и скрито, и явно, имат награда си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.
275. Който измъкнат лихвата, не ще се изправят, освен както се изправя никой, когото сатаната повяла от лудост. Това е, защото казваха: "Търговията е като лихварството." А Аллах позволява търговията и забрани лихварството. При него е дошло наставление от неговия Господ и е престанал, негово е онова, което е било догавана и делото му е за пред Аллах. А който се върнат към това, тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
276. Аллах липшава лихвата от благодат, а надбява за милостинията. Аллах не обича никой неблагоприятен, грешник.
277. Онзи, които вярват и вършат праведни дела, и отслужват молитвата, и дават милостинията *закази*, имат награда си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.
278. О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наместина вярвате!
279. А не го ли сторите, очаквайки война от Аллах и от Неговия Пратеник! А покаете ли се, вашата си е главницата на имотите ни. Не сте утнетени и не сте утнетени.
- (Ислямът абсолютно забранява лихварството. И само показаното вземат вече лихва не се смята за законна придобивка.)*
280. А ако [дължник] е в затруднение, да има отсрочка до облекчение! И да се смилате е най-доброто за вас, ако знаете.
281. И бойте се от Деня, в който ще бъдете върнати при Аллах! После на всяка душа докрай ще се изплати онова, което е придобила. И не ще бъдат утнетени.
282. О, вярващи, когато си заемате един на друг заем за определен срок, записвайте го! И нека писар да записва помежду ви справедливо! И да не отказва писар да записва, както Аллах го е научил, и нека пише той, а да му диктува онзи, който е дължник. И да се бои от Аллах, неговия Господ, и да не намалва нищо. А ако дължникът е глузец или немощен, или не може да диктува, нека неговият настойник да диктува справедливо. И вземете за свидетели двама от вашите мъже, а ако не са двама, да бъдат мъж и две жени от свидетелите, за които сте съгласни, та заблудли ли се едната, другата да с напомним. И свидетелите да не отказват, когато бъдат призовани. И да не ви догата да го записвате малък или голям със срока му. Пред Аллах това е най-справедливото и най-правото за свидетелство, и най-подобаващото, за да не се подозирате, освен ако е текуща търговия помежду ви. Тогавана не е прегрешение за вас, ако не я записвате. И взаимните свидетели, когато се спазарявате. И да не се помага на писар или на свидетел. А ако го сторите, за вас е нечестивост. И бойте се от Аллах! Аллах ви учи и Аллах всяко нещо знае.
283. И ако сте на път и не намерите писар, нека се вземе залог. А ако взаимно си вярвате, нека онзи, който е получил доверие, да отдаде повереното му и да се бои от Аллах, неговия Господ! И не потулвайте свидетелството. А който го потули, сърнето му е грешно. Аллах знае вашите дела.
284. На Аллах е онова, което е на небесата и което е на земята. Дали показвате какво е в душите ви, или го скривате, Аллах ще ви подири сметка за него, и комуто пожелае, ще прости, и когото пожелае, ще накаже. Аллах над всяко нещо има сила.

285. Пратеника повярва в онова, което му бе ниспослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха:] "Разлика не правим между никого от Неговите пратеници." И рекоха: "Чухме и се подчинихме. Опростете ни, Господи наш! Към Теб е завръщането."

286. Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!

3.

СУРА РОДЪТ НА ИМРАН
(АЛИ ИМРАН)

Медиска. Съдържа 200 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лям. Мим.
2. Аллах! Няма друг Бог освен Него. Вечноживия, Вездесъщия!
3. Той ти ниспосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И ниспосла от по-рано Тората и Евангелието
(В Свещената Коран по-о "Биваколан" (Йиджид) се имат предвид не познатите ни евангелия от Йованн завет, а вложното Писание, ниспослано на пророка Исх, мир нешу, което има, за да потвърди истината от ниспослването на пророка Муса, мир нешу.)
4. за напътствие на хората, и ниспосла Разграничението. За онези, които не вярват в знаменията на Аллах, наистина има сурово мъчение. Аллах е всемогъщ, издаващ отъщение.
5. Нищо не е скрито от Аллах нито на земята, нито на небето.
6. Той е, който ви оформя в утробите, както пожелае. Няма друг Бог освен Него, Всемогъщия, Премъдрия.
7. Той е, който ниспосла на теб Книгата. В нея има понитни знамения, те са основата на Книгата, и други неясни. А онези, в чиито сърца има изкривяване, следват неясното в нея, стремейки се към смут и стремейки се към тъкмуването му. Ала никой освен Аллах не знае тъкмуването му. И утвърдението в знанието казват: "Повярвахме в нея. Вечико е от нашия Господ." Но само разумните се поучават
8. [и зоват:] "Господи, не отклонявай нашите сърца, след като си ни напътял! И дари ни с милост от Теб! Ти си Вседаряващия.
9. Господи, Ти ще събереш хората в Деня, за който няма съмнение. Аллах не нарушава обещаното."
10. Онези, които не вярват, с нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Те са горивото на Огъня.
11. Подобно на рода на Фараона и на онези преди тях, те взеха за лъжа Нашите знамения, но Аллах ги погуби заради греховете им. Аллах е строг в наказанието.
12. [О, Мухаммад!] кажи на онези, които не повярват: "Ще бъдете поразени и събрани в Ада. И колко лоша постеля е той!"
13. Имаше за вас знамение в две дружини, които се срещнаха една сражаваща се по пътя на Аллах, и друга невярваща. И им се видяха на око двойно повече от тях. Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. В това има поука за прозорливите.
14. Разрасна е за хората любовта към страстите към жените и децата, и струпаните купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитък, и посевите. Това е наследията на земята живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах.
15. Кажете: "Да ви известя ли за по-добро от това?" За богобоязливите при техния Господ има градини, сред които реки текат там ще пребивават вечно, и пречишти съпрути, и благоволение от Аллах. Аллах съзира рабите,
16. които казват: "Господи наш, повярвахме! Опростете греховете ни и онези ни от мъжението на Огъня!"
17. [Те са] търпеливите и искрените, и смирените, и раздаващите, и молещите опрощение в ранни зори.
18. Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото. Той отговаря справедливо. Няма друг бог освен Него. Всемогъщия, Премъдрия.
19. Ниспелът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах Аллах бързо прави равновеската.
20. И ако спорят с теб, кажи: "Отддох се всецело на Аллах аз и онези, които ме последваха." И кажи на дарените с Писанието, и на неграмотните: "Отддохте ли се?" И ако се отдадат, вече са на правия път, а ако се отвърнат твой дълг е само да съобщаш. Аллах наблюдава рабите.
21. Онези, които не вярват в знаменията на Аллах и убиват без право пророците, и убиват хората, повеляващи справедливост, възвести ги за болезнено мъчение!
22. Те са онези, чиито дела се провалят и в земята живот, и в отвъдния, и не ще има за тях избавители.
23. Не види ли ти дарените с дълг от Писанието? Те са позоващи към Писанието на Аллах, за да отидат помежду им. После някои се отвърнаха, противейки се.
24. Това е, защото рекоха: "Не ще ни засегне Огънят, освен само в броещи дни." И ги засегли в религията им онова, което бяха съчинили.
25. И как ще бъдат, шом ги съберем в Деня, за който няма съмнение, и на всяка душа напълно се изплати онова, което е придобила, и не ще бъдат утгетени.

26. Какви "О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш владението на когото пожелаеш и отнемаш владението от когото пожелаеш, и въздигаш когото пожелаеш, и унижаваш когото пожелаеш. Доброто е в Твоята Ръка. Ти за всяко нещо имаш сила."
27. Ти въвеждаш нощта в деня и Ти въвеждаш деня в нощта, и извеждаш живота от мъртвото, и извеждаш мъртвото от живота, и безмерно даваш прегитане комуто пожелаеш."
28. Вярващите да не взимат неверници за близки вместо повярвалите. А който направи това, той няма нищо общо с Аллах, освен ако се страхувае от тях. Аллах ви предупреждава за Себе Си и към Аллах е завръщането.
29. Какви: "И да скривате онова, което е в сърцата ви, и да го показвате, Аллах го знае. Знае Той какво е на небесата и какво е на земята. Аллах за всяко нещо има сила."
30. В Деня всяка душа ще намери доброто, което е сторила, и злото, което е сторила, и ще иска то да се отдалечи от нея. Аллах ви предупреждава за Себе си. Аллах е състрадателен към рабите.
31. Какви: "Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обича, и ще опрости греховете ви. Аллах е опрощавач, милосъден."
32. Какви: "Подчинете се на Аллах и на Пратеника!" А отвърнете ли се Аллах не обича неверниците.
33. Аллах избира над народите Адам и Нух, и рода на Ибрахим, и рода на Иман
34. потомство един от други. Аллах е всечуваш, всезнаещ.
35. Когато жената на Иман рече: "Господи мой, поснетих онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всеувашачи, Всезнаещи."
36. И когато го роди, каза: "Господи, родих го женско." А Аллах най-добро знаеще какво е родила. Мъжкото не е като женското. "И я нарочах Мариам. И Те моли да я закрилиш от прокудения сатана заедно с потомството ѝ!"
37. И я прие нейният Господ с хубав прием, и я отгледа като хубав клон, и я повери на Закария. Всякога, щом Закария възгласи при нея в нейното светилище, намираще там прегитане. Рече: "О, Мариам, откъде имаш това?" Тя рече: "От Аллах е. Аллах безмерно дава прегитане комуто пожелае."
38. Там Закария позова своя Господ. Рече: "Господи мой, дари ми от Теб добро потомство! Ти си Чувашия зова."
39. И както стоеше, молейки се в светилището, ангелите го призоваха: "Аллах те благовества за Яхя, който ще потвърди Словото от Аллах, ще бъде господар, неомъдрен и пророк от праведниците."
- (Словото въздуховете каза: "Слово" в това значение се има проповяд Нух. В изменение 45 на сурата това ясно се виждава.)*
40. Рече: "Господи мой, как ще имам син, когато вече ме застигна старостта, а жена ми е бездетна?" Рече: "Така! Аллах прави каквото пожелае."
41. Рече: "Господи, дай ми знак!" Рече: "Знакът за теб е три дни да говориш с хората само като посочван. И споменавай често своя Господ, и Го прославяй вечер и сутрин!"
42. И когато ангелите рекоха: "О, Мариам, Аллах те избра и те пречисти, и те избра над жените от народите!"
43. О, Мариам, смири се пред своя Господ и сведи чело до земята в съдбуя, и се кланяй с покланящите се!"
44. Това е от вестите на неведомото, Ние ти го разкриваме. Не бе ти при тях, когато хвърляха калемите си кой от тях да се грижи за Мариам. Не бе там и когато се караха.
45. Когато ангелите рекоха: "О, Мариам, Аллах те благовества за Словото от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земята живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах]."
46. И ще говори на хората още в яловката, и като възмъже, и ще бъде от праведниците."
47. рече тя: "Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?" Рече: "Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: "Бъди!" И то става.
48. И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието.
49. И ще го стори пратеник при синовете на Израел: "Донесох ви знание от вашия Господ. Ще съдам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволение на Аллах. И ще издържам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволение на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запавате по домовете си. Наистина в това има знание за вас, ако сте вярващи.
50. [И дойдох] в потвърждение на Тората, [изпослана] преди мен, и за да ви разреша част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знание от вашия Господ. И бойте се от Аллах, и ми се покорете!"
51. Наистина Аллах е моят Господ и вашият Господ. На Него служете! На Него правят път."
52. И когато Иса почувства неверието у тях, рече: "Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?" Неговите ученици рекоха: "Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Повярвахме в Аллах и свидетелствай, че сме отдалени!"
53. Господи наш, повярвахме в онова, което Ти ниспосла, и последвахме пратеника. Впийни ни редом със свидетелите!"
54. И [одеите] лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.
55. Когато Аллах рече: "О, Иса, аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречисти от неверящите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отседите между вас в онова, по което сте били в разногласие."
56. А онези, които не повярваха, ще накаже с тежко мъчение в земята живот и в отвъдния. И не ще има за тях избавители."
57. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, Той ще изплати награди. Аллах не обича угнетителите.
58. Това ти го четем [о Мухаммад] от знаменията и от Мъртвото напомняне.
59. Примерът е Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: "Бъди!" И той стана.
60. Истината е от твоя Господ. Не бъди от съмняващите се!

61. А на онези, който спори с теб за нея, след като си получил знание, кажи: "Елате да извикаме нашите синове и вашите синове, нашите жени и вашите жени, нас самите и вас самите, а после да се помолим и призовем Аллах за проклетие над лъжците!"
62. Това е истинната вест. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е Всемогъщия, Премъдрия.
63. А отвърнат ли се, Аллах знае същите развала.
64. Кажете: "О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!" А отвърнат ли се, кажете: "Засвидетелствайте, че сме мусолюмани!"
65. О, хора на Писанието, защо спорите за Ибрахим? Тората и Евангелието бяха низпослани едва подир него. Няма не проумявате?
66. Ето, вие спорехте за онова, за което имате знание. А защо спорите за онова, за което нямате знание? Аллах знае, вие не знаете.
67. Ибрахим не бе нито юдей, нито християнин, а бе правоверен мусолюман, и не бе от съдружаващите.
68. Най-близките хора до Ибрахим са онези, които го последваха, и този Пророк, и тези, които повярваха. Аллах е Покровителят на вярващите.
69. Една група от хората на Писанието искаше, ако може, да ви заблуди. Ала заблуждават само себе си, но не усещат.
70. О, хора на Писанието, защо не вярвате в знаменията на Аллах, след като сте свидетели?
71. О, хора на Писанието, защо смесвате истината с лъжата и потулвате истината, знаейки?
72. А една група от хората на Писанието рече: "При начаването на деня вярвайте в низпосланото на вярващите, а в края му се откажете, та дамо и те се преобърнат!"
73. И се доверяват само на онези, който е последвал вашата религия!" Кажете [о, Мухаммад]: "Напълствието на Аллах е напълстване. [Няма се опасяване.] че и другиму се дарява същото, каквото бе дарено и на вас, или ще ви осорват пред вашия Господ." Кажете: "Благодатта е в Ръката на Аллах. Дарява я комуто пожелае." Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
74. Той отличава с милостта Си когото пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат.
75. Сред хората на Писанието има и такива, на които и съкровище да повериш, ще ти го върнат, но сред тях има и такива, на които и динар да повериш, ще ти го върнат, само ако все над тях стоиш. Това е, защото рече: "Нямаме вина за неграмотните." И изричат лъжа за Аллах, знаейки.
- (Обоете смятат за "неграмотни" всички, които не са от тяхната етара.)*
76. Но онези, който изпълнява своя обет и е богобоязлив Аллах обича богобоязливите.
77. Онези, които продават на нищожна цена обета към Аллах и своите клятви, те нямат дял в отвъдния живот и Аллах не ще им проговори, и не ще ги погледне в Деня на възкресението, и не ще ги пречисти, и ще има за тях болезнено мъчение.
78. А група от тях четейки си криват езиците, за да смятат, че това е от Писанието, а то не е от Писанието, и казват: "Това е от Аллах", а то не е от Аллах, и изричат лъжа за Аллах, знаейки.
79. Не се е случвало човек, дарен от Аллах с Писанието и мъдростта, и пророчеството, да каже на хората: "Бъдете на мен раби, а не на Аллах!", а: "Бъдете господни съгласно Писанието, което сте преподавали и изучавали!"
80. И не ще ви поведи такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Няма че ви повели неверниот, след като сте се отдали на Аллах?
81. И когато Аллах прие обета на пророците: "Колкото и да ви дарявам от писание и мъдрост, после при вас ще дойде Пратеник да потвърди наличието у вас. Вярвайте в него и му помагайте!", рече: "Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?" Рекоха: "Съгласни сме." Рече: "Засвидетелствайте, и аз ще бъда с вас от свидетелите!"
82. А който след това се отметне, тези са нечестивците.
83. Няма търсят друга религия освен тази на Аллах, когато на Него се подчинява всичко на небесата и на земята, доброволно или по принуда, и при Него ще бъдат върнати.
84. Кажете: "Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени."
85. А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.
86. Как ще напълни Аллах хора отrekli се, след като са повярвали и засвидетелствали, че Пратеника е истински, и при тях са дошли ясните знаци? Аллах не напълва хората-утнетите.
87. Възмездният им е, че над тях е проклятието на Аллах и на ангелите, и на всички хора
88. и в него те ще пребивават вечно. Нито ще се облекчи мъчението им, нито ще се забави.
89. освен на онези, които после се покаят и поправят. Аллах е опроудаващ, милосърд.
90. От онези, които се отричат, след като са повярвали, а после неверниот им порасне, не ще бъде прието покаяние. Те са заблудени.
91. От онези, които се отречат и умрат неверници, не ще бъде приета като откуп дори пълна със злото земя. За тях има болезнено мъчение и никой не ще ги избави.
92. Не ще се сдобие с праведността, додето не раздадете от онова, което обичате. А каквото и да раздадете, Аллах го знае.
93. За синовете на Израил бе разрешена всяка храна, освен онова, което Израил сам си възбрани, преди да бъде низпослана Тората. Кажете: "Донесете Тората и я прочетете, ако говорите истината!"
- (Израил е прозише на Якуб на иврит.)*
94. А който след това измисли лъжа за Аллах тези са утнетителите.
95. Кажете: "Аллах казва истината! И следвайте вярата на Ибрахим, правоверния! Той не бе от съдружаващите."

96. Първият Дом, съграден за хората, е в Бека – благословен и за напълване на народите.
(Бека е едно от имената на Мекка, където е построен първият Дом за поклонение Къаба.)
97. В него има ясни знамения – място то на Ибрахим, и който влезе там, е в безопасност. И дълг на хората към Аллах е поклонението *кадж* при Дома за огни, който може да отиде, а който откъде Аллах не се нуждае от светелите.
98. Каж: "О, хора на Писанието, защо не вярвате в знамената на Аллах? Аллах е свидетел на делата ви."
99. Каж: "О, хора на Писанието, защо отклонявате от пътя на Аллах онези, които са повярвали, стремежи се да изкривите пътя, а сте свидетели [на истината]? Аллах не подминава вашите дела."
100. О, вярващи, ако се покорите на група от дарените с Писанието, след като те повярвали, те ще ви превърнат пак в неверници.
101. А как не вярвате, когато ви биват четени знамената на Аллах и сред вас е Неговият Пратеник? А който се привърже здраво към Аллах, вече е напълнен по правия път.
102. О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязнь пред Него и умирайте само отдадени!
103. И се привържете всички за възето на Аллах, и не се разделяйте, и помнете благодата на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станяхте братя чрез Неговата благодат! И бяхте върху рѳба на роа от огъи, а Той ви спаси от него. Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да бъдете напълнени.
(Поо "еъсето на Аллах" се разбира Неговата реликия.)
104. И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелѳва одобряването, и възбръняа порицананото! Тези са сполучливите.
105. И не бъдете като онези, които се разединиха и заспориха, след като при тях дойдоха ясните знамения! За тях има огромно мъчение
106. В Деня, когато лица ще побелеят и лица ще почернеят. А онези, които лица почернеят, [ще чьят]: "Нима станяхте неверници, след като повярвахте? Вкусете мъчението заради своето неверие!"
107. А онези, които лица побелеят, те са в милостта на Аллах, в нея ще пребивават вечно.
108. Тези са знамената на Аллах, четем ти ги с истината. Аллах не иска гнет за народите.
109. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, и при Аллах ще бъдат върнати делата.
110. Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелѳвате одобряването и възбръняате порицананото, и вярвате в Аллах. А ако и хората на Писанието бяха повярвали, щеше да е най-хубаво за тях. Сред тях има и вярващи, но нечестивците са повече.
111. Не ще ви навредят, освен с обида. А ако се сражават с вас, ще ви обърнат грѳб. После няма да им се помогне.
112. Безляни са те с унижението, където и да се намират, освен ако са под закрила от Аллах и под закрила от хората. И изпитаха гнева на Аллах, и ги безляа нищетата. Това е, защото отричаша знамената на Аллах и убиваша пророците без право. Това е, защото не се подчиниха и престъпваха.
(Когато немисломъците плашат дънкѳа дѳтята, те се ползват с неприкосновеност сред ислямската общност. Този дънкѳ е равностоен на милостливата завет, която за мисломъците е задължителна и има важно социално значение.)
113. Тези са еднѳкви. Сред хората на Писанието има и праведна общност четат знамената на Аллах [и] в нощните часове, свеждат чела до земята в сѳдѳду.
114. Вярват в Аллах и в Сетния ден, и поведѳват одобряването, и възбръняат порицананото, и се надпреварват в добрините. Тези са от праведниците.
115. Каквото и добро да сторят, не ще им се отрече. Аллах знае богобоязливите.
116. А отрѳкните вярата с нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
117. Онова, което те изразходват в земята живот, прилича на мразовит вѳспър, поразил и погубил посѳва на хора, утѳгели себе си. И не Аллах ги е утѳгил, а те сами се утѳгиват.
118. О, вярващи, не взимайте доверени приятели, освен измежду вас! [Другите] не ще пропуснат да посѳят помежду ви развала, те искат да изнаидете в нищо. Омразата се показва от устата им, ала онова, което се тѳи в гърдите им, е по-добро. Вече ви разкрихме знамената, ако сте проумели.
119. Ето, вие ги обичате, а те не ви обичат. И вярвате в цялото Писание, а те, щом ви срещнат, казват: "Вярваме", но щом се уединят, хвѳят си прѳстите от яд заради вас. Каж: "Умрете с ядѳ си!" Аллах знае съкровеното в сърцата.
120. Ако ви постигне добрина, тя ги огорчѳва, а ако ви сполети злина, ликуват за нея. Но ако сте търпеливи и богобоязливи, не ще ви навреди лукавството им с нищо. Аллах обръща техните дела.
121. [Припомни, о, Мухаммад] когато ти потегли от семейството си в зори, за да настаниш вярващите по места за битката... Аллах е всечѳващ, всезнаещ.
122. Когато две ваши дружини тѳмо да се провалят, Аллах ги взе под покровителство. Нека на Аллах се уповават вярващите!
123. Аллах вече ви помогна при Баѳр, когато бяхте слаби. И бойте се от Аллах, за да сте признателни!
124. Когато каза на вярващите: "Не ви ли стѳта да ви подкрепѳи вашият Господ с три хиляди низпослани ангѳли?"
125. Да, ако сте търпеливи и богобоязливи, и [съдържавниците] изникнат в ярост пред вас – тогава ще ви подкрепѳи вашият Господ с пет хиляди безлязани ангѳли.
126. Аллах стори това за вас да бъде само радостна вѳст и за да се уповаѳт сърцата ви с него. Подкрепѳата е единствено от Аллах, Всемогъщия, Прѳмдрия.
127. за да откъсне една част от неверниците или да ги разгроми, за да се върнат покрѳени.
128. От теб нико не зависи – Той или ще приеме покаанието им, или ще ги накаже, защото са утѳгитѳли.
129. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Когато пожелае, Той ще опрости и когато пожелае, ще накаже. Аллах е опрощаващ, милосърдѳен.

130. О, вярваци, не изждайте лекхата, многократно умножена, и бойте се от Аллах, за да сполучите!
131. И бойте се от Огъня, подготвен за неверниците!
132. И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!
133. И надпреварвайте се към опрощение от своя Господ и към Градината с ширината на небесата и на земята, приготвена за богобоязливите.
134. които радват и в радост, и в беда, и за съдръжките гнева си, и за извиняващите хората, - Аллах обича благодарещите, -
135. и за онези, които щом сторят непристойност или утнеят сами себе си, споменават Аллах и молят опрощение за своите грехове, а кой освен Аллах опроща греховете? и не уперват в своите деняи, знаяки, -
136. на такива награди им е опрощение от техния Господ и Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. И колко прекрасна е отплатата за дейните!
137. Вече минаха преди вас други събития. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!
138. Това е пояснение за хората и напътствие, и наставление за богобоязливите!
139. И не падайте духом, и не скърбете! Вие ще надделесте, ако сте вярваци!
140. Ако вас засегна рана, то такава рана засегна и [другия] народ. Тези дни ги редуваме сред хората, за да узнае Аллах кои са повярвали и за да вземе от вас жертваци се [за вярата] Аллах не обича утнетелците,
(Тъй като знатието на Аллах е вечно, възлюбелите обхващат израза "за да узнае Аллах кои са повярвали" като: 1) за оа ракрие; 2) за да отличи вярващите от лицемерите.)
141. и за да пречисти Аллах повярвалите, и да съкруши неверниците.
142. Или смятате да влезете в Рай, без Аллах да е изпитал кои от вас се борят и без да е изпитал търпеливите?
143. И възлеждахте смъртта [в битка], преди да я срещнете. Но вече я видяхте с очите си.
144. Мухаммад е само един Пратеник, преди когото преминаха пратениците. Нима, ако бе умрял или бе убит, щяхте да се отвърнете? А който се отвърне, той не ще навреди на Аллах с нищо. Аллах ще въздаде на признателните.
145. Никой не умира иначе освен с позволенieto на Аллах в предисан срок. Който иска наградата на земята живот, Ние му даряваме от него, а който иска наградата на отвъдния, Ние му даряваме от него. И ще въздадем на признателните.
146. И с колко пророчи се сражаваха огромни множества, но те не изменяхаха от онова, което ги сполетяваше по пътя на Аллах, и не проявяваха слабост, и не се огъваха. Аллах обича търпеливите.
147. Душите им бяха само да кажат: "Господи наш, опрости греховете ни и нашата невъздръжаност в делата, и укрепи нашите стъпки, и ни помогни срещу невярващите хора!"
148. И въздаде им Аллах наградата на земята живот, и прекрасната награда на отвъдния. Аллах обича благодарещите.
149. О, вярваци, ако се покорите на неверниците, те ще ви гласкат назад [към неверието] и ще се върнете губещи.
150. Да, Аллах е валият Покровител и Той е Най-добрият помощник.
151. Ще хвърлим ужас в сърцата на неверниците, защото съдръжках с Аллах онова, на което Той не е низпослал довод. Мястото им е Огънят и колко лошо е обиталището на утнетелците!
152. Аллах изпълни Своето обещание към вас, когато ги съкрушихте с Неговото позволение, додето се поколебахте и започнахте да спорите относно заповедта [на Пратеника], и се възпротивихте, след като Той ви показа онова, което обичате. Някои от вас искат земята живот, а някои от вас искат отвъдния. После Той ги отклони от тях, за да ви изпита и вече ви изпита. Аллах е владетел на благодат за вярващите.
153. [Споменете си] когато поблигнахте нагоре и не се извържахте към никого, а зад вас Пратеника ви зовеше. И ви въздаде Той печал след печал, та да не скърбите нито за онова, което ви е подминало, нито за онова, което ви сполетя. Сведущ е Аллах за вашите дела.
154. После, подир скръбта, Той ви спусна за успокоение дръмка, обзела една група от вас, а на [друга] група тревога изпълни душите. Допуската неправда за Аллах с помислите на невежеството, казвайки: "С какво зависи делото от нас?" Кажя [о, Мухаммад]: "Делото принадлежи всецяло на Аллах." Скриват в душите си онова, което не издват пред теб. Казват: "Ако делото е нещо зависеше от нас, тук нямаше да ни убиват." Кажя: "И да си стояхте по домовете, онези, на които бе писано да бъдат убити, щяха да излязат към своите [смъртни] жокета. [Това бе], за да ви изпита Аллах какво е в гърдите ви и за да провери какво е в сърцата ви. Аллах знае съкровеното в сърцата."
155. Онези от вас, които се отвърнаха в деня на сблъсъка между двете множества [при Ухуд], тях сатаната накара да се подхлъзнат е дълга от онова, което са придобили. Аллах вече ги придобил. Наистина Аллах е опрощавач, всеоблаг.
(През 624 г. при Баър се развляха първата битка между мюсюлманите и събуржованите. В нея мюсюлманите удържаха пътна победа. През 625 г. събуржованите се организирали за опяемане и в следваща година при Ухуд в качеството на битката мюсюлманите разгромиха неприятеля, но след това настъпило беззвие, някои се стигнали подир блящите заради плячка, престъпвайки разпореджението на Пророка, мир нему, и след успешното начало претърпели поражение.)
156. О, вярваци, не бъдете като онези, които не вярваха и казваха на своите братя, когато странстваха по земята или бяха заповедати: "Ако бяха при нас, нямаше да умрат и нямаше да ги убият.", за да огорчи Аллах сърцата им. Аллах съживява и умъртвява. Аллах съзира вашите дела.
157. И ако бъдете убити или умрете по пътя на Аллах, опрощение и милост от Аллах е по-добро от онова, което групат.
158. И ако умрете или ви убият, при Аллах ще бъдете събрани.
159. По милост от Аллах ти се смеичи спрямо тях. А ако беше груб, с жестоко сърце, щяха да се разотидат от теб. Извини ги и моли за опрощението им, и се съветвай с тях по делата! А решиш ли [нещо], уповавай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему.
160. Ако Аллах ви подкрепи, няма кой да ви надвие, а ако ви изостави, кой след Него ще ви подкрепи? На Аллах да се уповават вярващите!

161. И не подоба на пророк да измени. А който измени, в Деня на възкресението ще дойде с онова, с което е изменил. После на всяка душа ще се изпитат, каквото е придобил. И не ще бъдат утнетени.
162. Няма онези, които следва благовоението на Аллах, с като онези, които е изпитал твоя на Аллах и мястото му е Адь? Колко лоша е тази умет!
163. При Аллах те са на степени. Аллах съзира техните дела.
164. Аллах облагодетелства върнатите, когато измежду тях самите им проводи Пратеник, който им чете Неговите знамения и ги пречитва, и ги учи на Писанието и на мъдростта, въпреки че преди бяха в явна заблуда.
165. Няма когато ви поразя беда [при Усуд], [а] вие поразихте с двойна [при Бадр], не рекохте: "Откъде е това?" Кажете: "То е от самите вас." Аллах за всяко нещо има сила.
166. Онова, което ви поразя в деня, когато двете множества се срещнаха, е с позволение на Аллах и за да отличат Той върнатите,
167. и за да отличат кои лицемерят. И им се рече: "Елате, сражавайте се по пътя на Аллах или се защитете!" Рекоха: "Ако знаехме как да се сражаваме, щехме да ви последваме." В онзи ден те бяха по-близо до неверието, отколкото до вярата, изричайки с уста онова, което не е в сърцата им. Аллах най-добре знае какво таят.
168. На онези, които рекоха на своите братя, когато си седяха вкъщи: "Ако бяха ни послушали, нямаше да ги убият.", кажи: "Тогава отблъснете смъртта от себе си, ако говорите истината!"
169. И не смятай за мъртви убитите по пътя на Аллах! Не, живи са! При своя Господ те се препитават,
170. луваци за онова, което Аллах им е дарил от Своята благодат, и се радват за онези, които [ще ги последват, но] все още не са ги настигнали, че няма страх за тях и не ще скърбят.
171. Радват се на обиле и благодат от Аллах. Не погубва Аллах наградата на върнатите,
172. онези, които откликнаха на Аллах и на Пратеника, след като бяха ранени. За онези от тях, които облагодетелстваха и се бояха, има огромна награда.
173. За онези, на които хората рекоха: "Враговете се насъбраха против вас, страхувайте се от тях!", но вярата им се усили и рекоха: "Достатъчен ни е Аллах. Колко прекрасен Доверник е Той!"
174. И се завърнаха с обиле и благодат от Аллах. Зло не ги докосна и следваха благовоението на Аллах. Аллах е владетел на велика благодат.
175. Именно сатаната пълзи със своите приближени. Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен един, ако сте въртаци!
176. И да не те насърбват онези, които се надпреварват в неверието! Те с нищо не ще навредят на Аллах. Аллах иска да не им отреди дял в отвъдния живот. За тях има огромно мъчение.
177. Онези, които купиха неверието вместо вярата, с нищо не ще навредят на Аллах. За тях има болезнено мъчение.
178. Неверниците да не смятат, че като удължаваме живота им, това е добро за душите им. Удължаваме им го само за да увеличат греха си. За тях има унизително мъчение.
179. Аллах не ще остави върнатите в положението, в което сте, докато не отдели лония от добрия. Аллах не ще ви разкрие неведомото, но Аллах избира от Своите пратеници когото пожелаве. Вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници! И ако вярвате и се боите, за вас има огромна награда.
180. И да не смятат скъперниците, че благодатта, която Аллах им е дал, е добро за тях! Не, тя е зло за тях. В Деня на възкресението ще им бъде надянато на врата онова, за което се скъпяха. На Аллах е наследството на небесата и на земята. Сведущ е Аллах за вашите дела.
181. Аллах чу словата на онези, които казваха: "Аллах е беден, а ние сме богати." Ще запишем какво казваха и как избиваха пророците без право. И ще кажем: "Вкусете мъчителното горене!"
182. То е заради онова, което сторихте преди със своите ръце. Аллах не е утнетител на рабите Си.
183. На онези, които казваха: "Аллах ни заръча да не вярваме на пратеник, додето не ни донесе жертва, която огъвят да погънем." Кажете: "Пратеници преди мен вече ви донесоха ясните знаци и онова, което казахте. Защо тогава ги убихте, ако говорите истината?"
184. И ако теб [о, Мухаммад!] взеха за лъжец, то и преди теб бяха взимани за лъжци пратеници, донесли ясните знаци и писанията, и сийната Книга.
185. Всяка душа ще мисли смъртта и вашите награди напълно ще ви се излят в Деня на възкресението. Който бъде отделен от Огъня и бъде въведен в Рай, той ще сподучи. А земният живот е само измамна награда.
186. Найстина ще бъдете изпитани и в имотите, и в душите ви, и ще чуете много обзиди от дарените с Писанието преди вас и от съдрузиците. Но ако сте гърсливи и богобоязливи, това е от реннащите дела.
187. И когато Аллах взе обета от дарените с Писанието: "Да го разсянявате на хората и да не го скривате!", те го захвърлиха зад гърба си и го продадоха на нискожна цена. Колко лошо е онова, което купуват!
188. Не смятай, че радивците се на онова, което са извършили и общащите да ги хвалят за онова, което не са сторили, не смятай, че те са избегнали мъчението! За тях има болезнено мъчение.
189. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Аллах над всяко нещо има сила.
190. В сътворението на небесата и на земята, и в промяната на нощта и деня има знамения за разумните,
191. които споменават Аллах и правя, и седнали, и легнали на хълбок, и размисляват за сътворението на небесата и на земята: "Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опazi ни от мъчението на Огъня!"
192. Господи наш, когато вкараш в Огъня, опозорил си го. За утнетителите има избягатели.
193. Господи наш, чуваме вестите да зове към вярата: "Вярвайте в своя Господ!" И понарахме. Господи, опрости греховете ни и отмахни от нас лошите ни постъпки, и ни прибори с правдинците!
194. И дари ни, Господи, онова, което си ни обещаал чрез Твоите пратеници, и не ни опозорявай в Деня на възкресението! Ти никога не нарушаваш обещанието."

195. А техният Господ им отвърна: "Не ще погубя децата на никого от вас, нито на мъж, нито на жена. Все сте един от друг, а онези, които участваха в преследението и бяха прогонени от домовете им, и бяха мъчени по Мой път, и се сражаваха, и ги убиваха, от тях ще отмамна лошите им постъпки и ще ги въведа в Градините, сред които реки текат на града от Аллах. При Аллах е прекрасната награда.

(Преследването хиджри на мюсюлманите завесно с Пророка, мир надму, от Мекка в ал-Медина през 622 г. поставя началото на ислямското завоевание.)

196. Да не те мами оживлението на невинниците по зема!
(Като причина за изписването на това значение се посочват думите на някои варианти, изречени по повод на благодат, а които споредизясняват разпознават: "Ако се пословично това, което ни виколана, враговете на Аллах твоят в околност, а ние в ноевоя." Разбира се, подобни предостережения се отправят към всички варианти.)

197. кратко наслаждение, после мястото им е Аджл. Колко лоша постеля е той!

198. Ала за онези, които се боят от своя Господ, са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно приеят от Аллах. А при Аллах е най-доброто за праведниците.

199. Някои от хората на Писанието върват в Аллах и в низпосланото на вас, и в низпосланото на тях, смирени пред Аллах. Те не продават значението на Аллах на никаква цена. Те имат наградата за при своя Господ. Аллах прави прави равностметка.

200. О, варианти, бъдете търпеливи и наднавяване с търпение, и бъдете твърди, и се бойте от Аллах, за да сплудните!

4.

СУРА ЖЕНИТЕ (АН-НЖСА)

Медиска. Съдържа 176 значения.

(Това сура е съставена така, защото и не са онези преди всичко за жените, но най-вече и свързан с тях, за значението с обществото. Новите религиозни и световни, политически преследвания хиджри, са превърнати в необходимост новия крайнокрайност политическа, стопанска и социална.)

В името на Аллах, Всемогъщия, Милосърдния!

1. О, хора, бойте се от своя Господ. Който ви сътвори от един човек и сътвори от него сплуртата му, и от двамата наймного мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чийто име се умоляват един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви набъдана.

2. И давяйте на сираците имотите им, и не изкувяйте доброто в злочин, и не погълтайте имотите им към вашите имоти! Това е голямо престъпление.

3. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [Ако се ожените за тях], възнавяйте в брак с онези от жените, които харесвате две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи с една или с [пленинички] владения от десницата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните.

(Различаването мъжете да отстъпят в брак с повече от една жена, отвори исторически в някои случаи религия, много отидана и пратирано замятане в обикно на хранима от страна на мюсюлманите. Същевременно изключителна трябва да се разглеждат и систематично припомнянето за истински различията. Изпитват изключително забраняване предостереженията. Бракът с повече от една жена може да се сключва изключително, когато мъжете и жените и пожелават, а жените са били и автоматично ние необходимост да разведат и когато жените са били в ред други причини броят на мъжете намалява, а това на жените се случва. Такава брачен на мъже с повече от една жена не е забранено, а разрешено. Освен това то не е несправедливо, а е съобразно с условията за справедливост и на нея, която се спазват, че не ще могат да се спазват, е пожелано да се заключат само с една съпруга. Когато всички тези сравнения и условия се разглеждат комплексно, става ясно, че от една страна това на прелюбодеянието или свелата, проявяваща се във връзките, която изключва с най-уместността пожелано.)

4. И давяйте на жените задежжителната плата от сърце! А ако ви отстъпят нещо от него, яжете го със здраве и охота!

5. И не давяйте на несъвършените своите имоти, които Аллах е сторил окови за вас, но ги харчете от тях и ги обявявайте, и не ги говорете благи думи!

6. И изпитвайте сираците, докато станат за брак, и щом забележите у тях зрелост, предайте им техните имоти и не ги изжаждате разотчетливо и припряно, да не би да порастат. И който [настойник] е богат, нека се въздържа, а който е беден, нека яде, нека яде с приличие [от наследството на сираците]. И когато им предадете имотите, вземете свидетелите пред тях. Десетата е Аллах да потвърди сметка.

7. За мъжете има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките, и за жените има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките малко или много предписан дял.

(Като отсъжда някои предостереженията, това значение разкрива, че и жената има дял в наследството и че този дял, отреден с от Аллах, трябва непременно да се дава.)

8. И когато на подялбата присъстват близки и сираци, и нуждаещи се, дайте им от него и им говорете благи думи!

9. И да се плашат те [от несправедливост], както биха се страхували, ако оставят след себе си неприятели потомци! И да се боят от Аллах, и да говорят уместни думи!

10. Който погълтат имотите на сираците несправедливо, те погълтат в stomасите си огън и ще горят в пламъци.

11. Появява ви Аллах за вашите деца: за мъжкото е дял, колкото за две женски. А ако са повече от две жени, за тях са две третини от оставеното. А ако е една, за нея е половината. А за родителите му, за всеки един от тях, е шестината от оставеното, ако е имал дете. А ако не е имал дете и го наследят родителите му, за майка му е третината. А ако е имал братя, за майка му е шестината след завещание, завещано от него, или дял. Предцините от Аллах! Не знаете кой ви е по-близък по изгода, бащите или синовете ви. Аллах е всезнаещ, премъдр.

(При изчисляването на наследството съгласно ислямското право се отря към следните на равностметка: на тата, която са приобщени да правят повече разходи, са два по-голям дял, а на тата, която не разходват по-малко по-малко дял. Според ислямското семейно право при женитба мъжете и тата, който два пъти застра и поема разходите по семейства. И след женитбата отново мъжете и тата, който се дражи било за близки роднини, изпаднал в нужда, било за сплуртата и децата, осигурява им храна, облекло, жилище и други материални неща. Именно по тази причина дялът на мъжете в наследството по принцип е два пъти по-голям от този на жените.)

12. За вас е половината от онова, което са оставили сплуртите ви, ако не са имали дете. А ако са имали дете, за вас е четвъртината от онова, което са оставили след завещание, завещано от тях, или дял. А за сплуртите е четвъртината от онова, което сте оставили, ако не сте имали дете. А ако сте имали дете, за тях е осмината от онова, което сте оставили след завещание, завещано от вас, или дял. А ако мъж или жена биват наследдени и имат родители и деца, и имат брат или сестра, за всеки един от тях е шестината. А ако са повече от това, те са съдружници в третината след завещание, което е завещано, или дял, без да има оценен. Това е завет от Алла! Аллах е всезнаещ, всеблаг.

13. Тези са границите на Аллах. А който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, Той ще го въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.

14. А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и пресъщява Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унищително мъчение за него.

15. А срещу онези от жените ви, които извършат прелюбодеяние, вземете четирима измежду вас за свидетели. А за свидетелстват ли, дръжте жените в домовете, докато смъртта ги прибере или Аллах им стори път.

16. И на двамата от вас, които го извършат, причините страдания! А ако се разкаят и поправят, оставете ги! Аллах е приемник покаянието, милосъщен.

(Следно повечето въздухавали, и довете сурви означават се отнасят до прелюбодеянието като форма на разврата. Първото разврата наказването за прелюбодеяние при семействата, а второто наказването за прелюбодеяние при несемействата. Те се прилагали през ранноислямския период. С по-късните значения и хадиси тези положения са отменени и са въведени други наказания, определен брой удари с тооса за прелюбодеяние на семействата и убиване с камъни за прелюбодеяние на семействата.)

17. Аллах приема покаянието на онези, които правят зло в неведение, после скоро се покайват. На тези Аллах приема покаянието. Аллах е всезнаец, премъдър.

18. И не е покаянието за онези, които правят злини, а шом дойде при някои от тях смъртта, казва: "Сега се покаях." нито за онези, които умират неверници. За тях Ние сме притовиди болезнено мъчение.

19. О, вървачи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали, освен ако извършат явно прелюбодеяние. И жийте с тях, както пожелавате. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.

20. А ако пожелаете на мястото на една съпруга да вземете друга и сте дали голямо богатство на първата, не взимайте нищо от него! Нима ще го вземете с измама и явен грях?

21. И как ще го вземете, след като се отдадохте един на друг, и те получиха от вас твърд обет?

(Вж. 2: 229)

22. И не встъпвайте в брак с жените, за които са се женили бащите ви, освен което е било [преди Исляма]. Това е неспристойност, гнусота и злочест път.

23. Под възбрана са за вас майките ви, дъщерите ви, сестрите ви, жените, които са ви кърмили, и майките на жените ви, и заварените под ваша опека дъщери на жените ви, при които сте влезли [в съпругество], а ако не сте влезли - не е прегрешение за вас; и съпругите на синовете ви, които са ваша плът; и да съберете две сестри, освен което е било. Аллах е опрошавач, милосъщен.

24. [Под възбрана са за вас] и омъжените жени, освен [пленичките] които десниците ви владееят. Това е предисайнето на Аллах за вас. И отгъд него ви е позволено да търсите съпруги с имотите си целомъдрено, а не с разврат. А на съпругите, от които сте се възползвали, дайте в дар задължителната плата. И няма прегрешение за вас в онова, за което се споразумеете след платата. Аллах е всезнаец, премъдър.

(Под изречата "съпругите, от които сте се възползвали" се подразбира временният брак, който в ранните години на Исляма бил разрешен, но по-късно отменен.)

25. Този от вас, който не може да се разпростре да встъпи в брак със свободни вървачки жени, тогава с някои от вашите вървачки момичета, които десниците ви владееят. Аллах най-добре знае вашата вяра. Вие сте един от друг. Встъпвайте в брак с тях с позволеното на техните господари и им дайте задължителната плата с добро. Да са целомъдрени, а не развратници, нито такива, които си взимат приятели. Ако извършат прелюбодеяние, след като се омъжат, за тях е половината от наказанието, което е за свободните жени. Това е за онези от вас, които се страхуват от грях. А да търните е най-доброто за вас. Аллах е опрошавач, милосъщен.

26. Аллах иска да ви разясни и да ви насочи по пътята на онези, които бяса преди вас, и да приеме покаянието ви. Аллах е всезнаец, премъдър.

27. Аллах иска да приеме покаянието ви, а онези, които следват страстите, искат съвсем да ви отклонят.

28. Аллах иска да ви облечи. Човекът бе сътворен слаб.

29. О, вървачи, не изгаждайте своите имоти с измама помежду си, освен ако е търговия по наше взаимно съгласие. И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосъщен.

30. А който върши това с престъпване и несправедливост, ще го изгаряме в Огъня. Това е лесно за Аллах.

31. Ако изгубвате големите грехове, които са ви забранени, ще отмахнем от вас лопите ви постъпки и ще ви въведем в достойна обител.

32. И не възжелавайте онова, с което Аллах предпоще един от вас пред други! За мъжете има дял от онова, което са заслужили, и за жените има дял от онова, което са заслужили. И молете Аллах за Неговата благодат! Аллах всяко нещо нещо знае.

33. На всеки сторихме наследници за онова, което са оставили двамата родители и най-близките. А на онези, с които се обвързаха вашите кълвети, въздайте дела им! Аллах на всяко нещо е свидетел.

(Тези, които са обвързани с кълвета, са нещо като наследници по договор обичай, характерен за предислямската етническа група, която е отхвърлена в сурата 8: 75.)

34. Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпоще един пред други и защото харчат от имотите си. Целомъдрените жени са послушни, пазят съкровено си, както Аллах ги е заповядал. А онези, от чието непокорство се стравувате, увещавайте. [после] се отдръпнете от тях в постелите, и [ако трябва] ги удрийте! А покорят ли ви се, не търсете средство против тях! Аллах е всепощен, превелик.

35. А ако ви е страх от раздор между двамата, пратете съдиик от неговото семейство и съдиик от нейното семейство. Ако искат съдобрване, Аллах ще ги помири. Аллах е всезнаец, сведущ.

36. И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавате с Него! И към родителите добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към владеният от вашата дестина! Аллах не обича горделивия, самохвалца.
37. които се скъпят и поведат ексклеричност на хората, и скриват онова, което Аллах им е дал от Своята благодат, приотворисе Ние за неверниците унизително мъчение.
38. и онези, които раздават своите имоти на показ пред хората и не вярват нито в Аллах, нито в Сетния ден; и онези, на когото сатаната е приятел. Колко лош приятел е той!
39. И каква загуба те бяха имали, ако повярвах в Аллах и в Сетния ден, и раздавах от онова, което Аллах им е дал за преитание? Аллах добре ги знае.
40. Аллах не утнежава дори с жезелта на пращника. А щом е добрина, Той я удвоява и дарява от Себе си огромна награда.
41. И как ще бъдат, щом доведем от всяка общност свидетел, и теб доведем [о, Мухаммад] да свидетелстваш за тях?
(Всички пророк ще бъде свидетел за своята общност.)
42. В Деня тогава онези, които не повярвах и не се подчиниха на Пратеника, ще поискат да се изравнят със земята. И не ще потулят от Аллах и една случка.
43. О, вярваци, не пристъпвайте към молитвата, когато сте пияни, додето вече знаете какво говорите, нито омърсени освен ако сте пътници, докато не се окъпате! И ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладвали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста земя и натрийте лицата и ръцете си. Аллах е извиняващ, опрощаващ.
44. Не види ли ти, че дарените с дял от Писанието купуват заблудата и искат да се заблудят по пътя?
45. Аллах най-добре знае враговете ви. Достатъчен е Аллах за покровител и достатъчен е Аллах за избавител.
46. Някои от юдените променят местата на думите и казват: "Чуваме и не се подчинихме!" и "Чуй, глух да си!", и: "Зачети ни!", като крият стъик и хулят религията. А ако кажеха: "Чухме и се покориохме!" и "Чуй", и "Погледни ни!", щеше да е по-добре за тях и по-правно. Но Аллах ги прокле за техното неверие и не вярват освен малицина.
47. О, дарени с Писанието, повярвайте в онова, което низислаосме, за да потвърдим наличието у вас, преди ликове да изтрием и образа в тил да обърнем, или да ги прокълем, както прокълехме хората на Съботата. Повеята на Аллах непременно се изпълнява.
(Ангелите на Съботата са ходещи.)
48. Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях.
49. Не види ли ти онези, които изкарват себе си за най-чистите? Не, Аллах пречиства когото пожелае и не ще бъдат утнетени дори колкото с влакцище от фурма.
50. Виж как измислят лъжа за Аллах! Това стига за явен грях.
51. Не види ли ти дарените с дял от Писанието? Вярват в магията и в сатаната, и казват на неверниците: "Тези са по-напълтени от вярващите."
52. Тези са, които Аллах е прокълел. А за онези, когото Аллах прокълне, ти не ще намериш закрилик.
53. Нима притежават дял от властта! Тогава те не ще дадат на хората и браздича от костилка на фурма.
54. Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарисме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарисме огромна власт.
55. Никои от тях повярвах в него, а други се отвърнаха. Достатъчни са пламъците на Аллах.
56. Онези, които вярват и вършат праведни дела, ще влезем в Градините, сред които реки текат и там ще пребивават вечно и завинаги. Ще имат там пречисти съпруги. И ще ги настаним под дебела сянка.
58. Аллах ви повелява да връщате поверените имущества на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост. Как прекрасно е това, с което Аллах ви наставлява! Аллах е всеучающ, всезрящ.
59. О, вярваци, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас! И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход.
60. Не види ли ти онези, които твърдят, че са повярвали в низисланото на теб и в низисланото преди теб? Искат да се съдят при тираниа, а им бе повелено да го отхвърлят. Сатаната иска да ги въведе в дълбока заблуда.
61. И когато им се каже: "Елате при онова, което Аллах низислаосла, и при Пратеника!", видяха лицемерите напълно да се отвръщат от теб.
62. А как ще бъдат, щом ги сполети беда заради онова, което ръцете им са сторили отнапред? После ще дойдат при теб, кълнейки се в Аллах: "Искахме само добротворство и умиротворение."
63. Това са онези, за които Аллах знае какво имат в сърцата. Бъди въздържан с тях и ги поучавай, и им говори с красноречиви думи!
64. Всеки пратеник изпращахме само да му се покориават с позволение на Аллах. И ако те, когато утнежаваха себе си, дойдох при теб [о, Мухаммад] и помолеха Аллах за опрощение, и Пратеника помолеше за опрощението им, щяха да видят, че Аллах е приемащ покаянието, милосърден.
65. Но не кълна се в твоя Господ! те не ще станат вярваци, докато не те сторят съдиак за всеки възникнал спор помежду им, после не намират затруднение у себе си относно онова, което си рениш и напълно се подчиняват.

66. И ако им преднишехме: "Убийте себе си!" или "Излезте от домовете си!", не биха го сторили освен малцина от тях. А ако направеха това, за което са наставлявани, то щеше да е най-доброто за тях и най-силно да ги укрени.
67. Тогава ниехме да им дарим от Нас огромна награда
68. и да ги насочим по правия път.
69. Който се покриват на Аллах и на Пратеника, те са с онези, които Аллах е дарил: пророците, всеправдините, жертвите се за върата и благочестивите. Колко добри са те за другари!
70. Такава е благодатта от Аллах. Достатъчно Аллах знае.
71. *О, вярващи, бъдете предпазливи и наставляйте на отреди или наставляйте вкупом!*
(Великият разказва себично за законна защита, за прилагане на насилието и смърта по закона за осигуряване на истинска свобода на религията и изповядването. Дълъг на изслушване е да бъдат винаги съвети за война, но без законна причина те не могат, а пророците болят за съвестта и сарафия за мира.)
72. Сред вас все някой изостава и щом ви сподети беда, казва: "Аллах ме дари с благодат, защото не бях с тях."
73. А щом ви достигне обилие от Аллах, той все казва, сякаш не е имало между вас приятелство: "Ех, и аз да бях с тях, та да спечеля огромна печалба!"
74. И нека се сражават по пътя на Аллах онези, които продават земния живот за отвъдния. А на онзи, който се сражава по пътя на Аллах и бъде убит или надвие, Ние ще дадем огромна награда.
75. И знаю да не се сражават по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: "Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!"
76. Вярващите се сражават по пътя на Аллах, а неверниците се сражават по пътя на идолите. Сражавайте се с прателците на сатаните! Слабо е коварството на сатаната!
("идолите" - тагут. Вж. 2: 256)
77. Не вижда ли ти онези, на които бе казано: "Възгледете ръцете си [от сражение] и извършвайте молитвата, и давайте милостивата закат!" А когато им бе предписано сражение, ето че част от тях се уплаши от хората, колкото се плаши от Аллах и дори повече. И рекоха: "Господи наш, защо ни предписа сражение? Защо не ни отерочи за кратко време?" Кажете: "Насладата на земния живот е мимолетна, а отвъдният е най-доброто за богобоязливите. И не ще бъдете угнетени дори с влакънце от фура."
78. Където и да сте, смъртта ще ви догони, дори да сте във въздигнати кули. И ако ги достигне добрина, казват: "Това е от Аллах.", а ако ги сподети злина, казват: "Това е от теб [о, Мухаммад!]" Кажете: "Всичко е от Аллах." Какво им е на тези хора, та почти не проумяват дума?
79. Каквато и добрина да те достигне, тя е от Аллах, а каквато и злина да те сподети, тя е от самия теб. Пратеник те изпитихме при хората. Достатъчен е Аллах за свидетел.
80. Който се покорява на Пратеника, вече се е покорил на Аллах. А отменят ли се, Ние не те изпитихме за техен пазиел.
81. И казват: "Покоряваме се!", а отлеят ли се от теб, груна от тях крои нощем противното на онова, което говори. Но Аллах записва какво кроят нощем. Бъди въздържан с тях и на Аллах се уповавай! Достатъчен е мнogo за доверник.
82. Ние не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия.
(Съветеният Коран е цялостно послание като съдържание, обемност и изказ. Думите, изречени от хората, са различни според положението и условията, в които се измислят пишещата и говорещата. А Книгата на Аллах отначало докрий се отначало с неопторима красота и лавосия, със стрела послободителски, цялост, неопкъпимост и заранок, първене че заслужа преходна отворна статорията до вечността. Това в достояние, а да се проумее, че Съветеният Коран не е човешко творение, а е написаното от Аллах.)
83. И щом дойде при тях известие за спокоевние или за страх, разказават го. А ако бяха го отнесли до Пратеника и удостоените с власт измежду им, щяха да го разберат онези от тях, които могат да го проумеят. И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, щяхте да последвате сатаната, освен малцина.
84. И сражавай се [о, Мухаммад!] по пътя на Аллах! Отговорен си единствено за себе си. И подбуждай вярващите! Дано Аллах възгре моната на неверниците! Аллах е най-силен по мощ и най-силен по наказание.
85. Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него, а който се застъпва за лошо дело, ще има брем от него. Аллах за всяко нещо въздава.
86. И щом ви поздравят с поздрав, поздравете с по-хубав от него или отворнете със същия! Аллах за всяко нещо държи сметка.
87. Аллах няма друг бог освен Него! Ще ви събере Той в Деня на възкресението, няма съмнение в това. А кой е по-правдив в словото си от Аллах?
88. Какво ви е, та спрямо измерите сте две групи? Низвергна ги Аллах заради онова, което са придобили. Нима искате да напълните онзи, когото Аллах е оставил в заблуда? А когото Аллах остави в заблуда, ти не ще намериш път за него.
89. Желат и вие да сте неверници, както и те са неверници, за да бъдете равни. И не взимайте близини от тях, докато не се преселат по пътя на Аллах! А отменят ли се, хващайте и ги убивайте, където ги заварите и не взимайте от тях нито близин, нито помощник
90. освен добралите се до народ, с който имате договор; или дошлите при вас със свити съдър, че са се сражавали срещу вас или че не се сражават срещу своя народ. И ако Аллах бе пожелал, щеше да ги овласти над вас и да се сражават срещу вас. А отдръпнат ли се, без да се сражават, и ви предлагат мир, Аллах не ще ви отвори път против тях.
91. Че откриете и други, които искат и с вас да са в безопасност, и със своя народ в безопасност. Всякога, щом биваха връщани към изкушението, биваха низвергвани в него. И ако не се отдръпнат и не ви предлагат мир, и не удържат ръцете си, хващайте и ги убивайте, където ги заварите! Дадохме им явен довод срещу тези.

92. И не трябва вярващ да убива вярващ, освен по погрешка. А онзи, който убие вярващ по погрешка да освободи вярващ роб и да върчи откуп на семейството му, освен ако простят. А ако [убитият] е вярващ от враждебен вам народ да се освободи вярващ роб. А ако е от народ с договор между вас да се върчи откуп на семейството му и да се освободи вярващ роб. А онзи, който няма възможност до године два поредни месеца за покание пред Аллах е всеннаец, премълчър.

93. А за онзи, който умислено убие вярващ, възмездие му е Адът, там ще пребивава вечно. Аллах му се гневи и го проклина, и за него е приготвил огромно мъчение.

94. О, вярващи, когато странствате по пътя на Аллах, изсянявайте си и не казвайте на онзи, който ви отправи поздрав: "Ти не си вярващ", стремежи се към мимолетното на земята живот. При Аллах има обилни богатства. Такава бихте предали, но Аллах ни облагодетелства. Изсянявайте си! Сведуч е Аллах за вашите дела.

95. Не са равностойни онези от вярващите, които си седят въкъди, без да им се навреди, и онези, които се борят по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Аллах отреди на борещите се чрез своите имоти и души да са с едно стъпало над седящите. На всеки Аллах обеща Най-прекрасното, но Аллах отличи борещите се от седящите с огромна награда:

96. със стени от Него и с опрощение, и милост. Аллах е опроцаващ, милосърден.

97. Когато ангелите приберат душите на утнетилите себе си, ще им рекат: "В какво положение бихте?" Ще рекат: "Бяхме безсилни на земята." Ще рекат: "Не беше ли просторна земята на Аллах, та да се преселите из нея?" На тези мястото им е Адът и колко лоша участ е той.

98. освен за слабите от мъжете, жените и децата, които са немощни и не намират път.

99. Тези Аллах може и да извини. Аллах е извиняващ, опроцаващ.

100. А който се пресели по пътя на Аллах, ще открие на земята много прият и обилни. А който напусне дома си, преселвайки се заради Аллах и Неговия Пратеник, и после го настигне смъртта, при Аллах му с отредена наградата. Аллах е опроцаващ, милосърден.

(Преди проповядването в ах-Медина мисловниците преживели големи страдания, мъчения и беда, затова част от тях емигрирали в Етиопия. При 622 г. Пророка, мир за него, и неговите следователи се преселили в ах-Медина.)

101. А когато странствате по земята, не е прегрешение за вас да съкращавате молитвата, ако се страхувате, че ще ви навредят онези, които не са повярвали. Неверниците са ваш явен враг.

102. И когато си сред вярващите и им водни молитвата, нека с теб стои група и да вземат своите оръжия. И щом се поклонят в субуъд, част от тях да застанат зад вас. После нека дойде друга група, която още не се е молила, и да извърши молитвата с теб, и да бъде предпазлива, и да вземе оръжията си. Онези, които не повярваха, желат да нехаете за своите оръжия и вещи, та да се нахвърлят срещу вас отведъяс. И не е прегрешение за вас да вземете напакости или сте болни, да положите оръжията си, но бъдете предпазливи. Аллах приготви за неверниците унизително мъчение.

103. И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А който сте взн от опасност, отслабвайте молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписане в определено време.

104. И не показвайте слабост в издирването на [вражески] народ! Ако ви боли и тях ги боли, както и вас е боляло, но вие се надявате на Аллах за онова, за което те не се надяват. Аллах е всеннаец, премълчър.

105. Ние ти низпослахме Книгата с истината, за да отсъдини между хората с онова, което Аллах ти показа. И не се превирай заради изменниците!

106. И моли прошка от Аллах! Аллах е опроцаващ, милосърден.

107. И недей да спорни за онези, които изменят на себе си! Аллах не обича никой изменник, грешник.

108. Прикриват се от хората, но от Аллах не се прикриват. Той е с тях, когато нощем замислят думи, от които е недоволен. Аллах обхваща техните дела.

109. Ето, вие споресте заради тях в земята живот, но кой ще спори с Аллах заради тях в Деня на възкресението? Или кой ще им бъде покровител?

110. Който стори зло или себе си утвети, а сетне помолни Аллах за прошка, ще открие, че Аллах е опроцаващ, милосърден.

111. И който придобие грях, той го придобива само в свой ушърб. Аллах е всеннаец, премълчър.

112. И който придобие вина или грях, сетне набеда за това невинен, той се е нагърбил с клевета и явен грях.

113. И ако не бе благодатта на Аллах, и Неговата милост към теб, група от тях щеше да те заблуди. Но единствено себе си заблуждават и с нищо не ще ти навредят. Аллах ти низпосла Книгата и мъдростта, и те научи на онова, което не си знаел. Огромна е благодатта на Аллах към теб.

114. Няма добро в много от тайния им шепот, освен у онзи, който повелява подаяние или благодеяние, или помпирение между хората. И който върчи това в стремеж към благоволенieto на Аллах. Ние ще го дарим с огромна награда.

115. А който прогворено на Пратеника, след като му се изясни напътствието, и следва друг, а не пътя на вярващите, него ще насочим навъдeto сам се е обринал и ще го изгаряме в Ада. Колко лоша участ е той!

116. Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той дълбоко се е заблудил.

117. Те не зоват Него, а само женски божества, и зоват само ситана-непокорник.

118. Прокле го Аллах и той рече: "Късна се, ще отнема определена част от Твоите раби

119. и ще ги заблуждавам, и ще ги подбуждам към конжежи, и ще им повелявам да срязват ушите на добитъка, и ще им повелявам да изменят творението на Аллах." Който приема не Аллах, а сатаната за покровител, той ще понесе явна загуба.

120. Обещава им и ги подбужда към конжежи. Ах сатаната им обещава само изманност.

121. На тези мястото им е Адът и не ще намерят избавление от него.

122. А които върват и вършат праведни дела, ще ги въведем в Градните, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно и завинаги истинно обещание от Аллах. А кой е по-верен от Аллах в словата?
123. Нищо е във вашите копнежи, нищо е в копнежите на хората на Писанието който върши зло, ще му се въздаде същото и не ще си намери освен Аллах нищо покровител, нищо изبابтел.
124. А който върши праведни дела, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и не ще бъдат утнететени дори с брадата си по костилка на фурма.
125. И кой е с по-добра религия от огни, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за приятел.
126. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах обхваща всяко нещо.
127. И те питат да постановиш за жените Кажй [о, Мухаммад]: "За тях ви постановява Аллах, а и четеното вам в Книгата за осиротелите жени, на които не давате, каквото им е предисано, желайки да встъпите в брак с тях, и за невръстните сред децата, и да уредите сирчите със справедливост. Каквото и добро да извършите, Аллах го знае.
128. И ако жена се страхува от своя съпруг, от неприязни или отдръпване, не е прегрешение за тях помежду им да се помират. Най-добро е помиренето. В душата е заложено съскерничеството. И ако благодетелствате и сте богобоязливи сведущ е Аллах за вашите дела.
129. И не ще съумеете да сте справедливи към жените [си], дори да се стремите. И не се увличайте всецяло по една, та да оставите друга висяща. И ако помирявате и сте богобоязливи Аллах е отпроващ, милосърден.
("Висоци" е жената, читател съпруг: не обираш с тях, но не е дала развод.)
130. А ако двамата се разделят, Аллах ще обогати всекиго от Своето изобилие. Аллах е всеобхватен, премъдр.
131. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. И повелихме на дарените с Писанието преди вас и на вас да се боите от Аллах. А ако сте неверници на Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е над всяка нужда, всевластен.
132. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Достатъчен е Аллах за доверник.
133. Ако пожелате, Той ще ви залочи, о зорни, и други ще доведе. Аллах има сила за това.
134. Който е пожелал наградата на херния живот при Аллах е наградата и на земята живот, и на отвъдния. Аллах е всечуващ, всеизпещ.
135. О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден Аллах е най-достоеен за всеки от тях. И не следвайте страстта, за да не се откажете! И ако измочите или се откажете [от свидетелстване] сведущ е Аллах за вашите дела.
136. О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е ниспослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е ниспослал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите ангели, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетия ден, той дълбоко се е заблудил.
137. Който повярваха, после станаха неверници, после повярваха, после пак станаха неверници, после неверието им се усили Аллах не ще им прости, нищо ще им посочи път.
138. Извести лицемерите, че за тях има болезнено мъчение
139. за онези, които взимат неверниците за близки вместо вярващите. Нима у тях търсят мошпа? На Аллах е цялата мош.
140. Той вече ви ниспосла в Книгата: "Щом чуете да бъдат отричани знаменията на Аллах и да бъдат подигравани, не следайте с неверниците, докато не встъпят в друг разговор. Иначе ще сте като тях." Аллах ще събере в Ада всички лицемери и неверници.
141. които ви дебатат и ако имате победа от Аллах, казваха: "Не бяхме ли заедно с вас?" А ако неверниците надделееса, казваха: "Не ви ли завладехме и ви защитихме от вярващите?" Аллах ще отседи между вас в Дена на възкресението. Аллах не ще направи за неверниците път против вярващите.
142. Лицемерите се старят да измамат Аллах, но Той мими тях. Изправят ли се за молитва, се изправят мъръзливи, за показ пред хората и малко споменават Аллах.
143. непостояни са ту към тези, ту към онези. А когато Аллах остана в заблуда, ти не ще намериш път за него.
144. О, вярващи, не взимайте неверници за близки вместо вярващите! Нима искате да дядете на Аллах явен довод срещу вас?
145. Лицемерите са най-ниско на дъното на Огъня и не ще намериш за тях изпазители.
146. освен които се разкаят и поправят, и се придържат към Аллах, и са искрени в своята религия пред Аллах. Тези са с вярващите. И ще дари Аллах вярващите с огромна награда.
147. За какво Аллах да ви измъчва, ако сте признателни и вярващи? Аллах е признателен, всеизпещ.
148. Аллах не обича да се прогласява за злото освен от утнетения. Аллах е всечуващ, всеизпещ.
149. Ако показвате добро или го прикривате, или извинявате зло Аллах е извиняващ, всеизпещ.
150. Които не върват в Аллах и в Неговите пратеници, и искат да отдели Аллах от Неговите пратеници, и казват: "Вярваме в едни и не вярваме в други", и искат да отдели Аллах от Неговите пратеници, и казват: "Вярваме в едни и не вярваме в други", и искат да поемат среден път,
151. тези са истинските неверници. И приготвихме за неверниците унизително мъчение.
152. На тези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници, и не отделиха никого измежду тях, Той ще им даде награди. Аллах е отпроващ, милосърден.
153. Хората на Писанието искат да им свалят Писанието от небето. И от Муса искаха дори повече от това. И рекоха: "Покажи ни Аллах навън!" И ги поразя мъглизата заради техния гнет. Сетне приеха телеца, след като жените знаци дойдоха при тях, и Ние ги извинихме за това, и дадохме на Муса явен довод.

(В паметността си юдите поведоха Писанието, низпослано наветомъж от небето, както по времето на Муса, мир небу.)

154. И въздигнахме отворе им Планината поради техния обет, и им рекохме: "Влезте през вратата, кланяйки се дозем!" И им рекохме: "Не престъпвайте в Съботата!" И взехме от тях твърд обет.

155. Защото нарушиха своя обет и не повярваха в знаменития на Аллах, и убихах пророците без право, и изричаха: "Сърдата ни са в броня," да, Аллах ги запечата [сърдата] поради техния неверие и не върват освен мадина

156. и защото не повярваха и изричаха срещу Мариам отромна клевета,

157. и изричаха: "Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах," но не го убиха и не го разнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Нямат знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те.

(Вспомянат Аллах избавил Нух от потопта, Ибрахим от съюза Муса от Фаравна, Мухаммад от засадата на събуржващите. Спасил и Ног от еривата - спускобия на него човека, който го проваля и той бива убит вместо Иса.)

158. Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, премълър.

159. Сред хората на Писанието има такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Деня на възрешението той ще е свидетел против тях.

160. И поради гнета на юдите им възбрахем разрешени за тях блага, и защото възприаха много от пътя на Аллах,

161. и защото възнаха дихавта, а им бе възбраена, и изждаха имогите на хората с иззмама. И за неверниците сред тях пригответе болезнено мъчение.

162. Ако утвърдите в знанието сред тях и повярвалите върват в низпосланото на теб и в низпосланото допреди теб, и извършатите молитвата, и даващите милостинята *закат*, и вараците в Аллах и в Сетия ден на тях ще въздеем огромна награда.

163. Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него, и дадохме откровение на Ибрахим и Иسمан и Исхак и Якуб, и родовете и Иса, и Айюб, и Юнус, и Харун, и Сулайман, и на Дауд дарихме Псалмите;

164. пратеници, за които вече ти разказахме преди, и пратеници, за които не сме ти разказали, и Аллах говори пряко на Муса,

165. пратеници-благовестители и предупредители, за да имат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, премълър.

166. Аллах свидетелства, че онова, което низпосла на теб, го низпосла със Своето знание, и ангелите свидетелстват. И достатъчен е Аллах за свидетел.

167. Които не върват и възират от пътя на Аллах, те дълбоко се заблуждават.

168. Които не върват и утветяват, Аллах не ще им прости и не ще им насочи път.

169. освен пътя към Ада, там ще пребивават вечно и завинаги. Това за Аллах е лесно.

170. О, хора, Пратеника дойде при вас с истината от вашия Господ и повярвайте! Това е най-доброто за вас. А ако не поварате на Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е всезнаещ, премълър.

171. О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! Месията Иса, синът на Мариам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него. И вървайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: "Троица!" Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Пречист е Той, за да има рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.

172. Месията не ще презре да бъде раб на Аллах, нито приближените ангели. А който презре да Му служи и се възгордее Той всички ще събере при Себе Си.

173. А които върват и вършат праведни дела Той ще изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. А които презират и се възгордват Той ще ги накаже с болезнено мъчение. И освен Аллах, за себе си не ще намерат нито покровител, нито избавител.

174. О, хора, при вас дойде довод от вашия Господ и ви низпослахме явна светлина.

175. А които върват в Аллах и се привържат към Него Той ще ги въведе в милост от Него и в благодат, и ще ги насочи към Себе Си по правия път.

176. И те молят да постановиш. Кажй: "Аллах ви постановява за умерлите без деца и бащи. Почине ли мъж и не е имал дете, а е имал сестра, нейно е половината от онова, което е оставил, а и той я наследява, ако не е имала дете. А щом са две, за тях са две трети от онова, което е оставил. А щом са повече братя и сестри, за мъжкото е дял, колкото за две женски." Аллах ви обяснява, за да не се заблудите. Аллах знае всяко нещо.

5.

СУРА ТРАПЕЗАТА (АЛ-МАИДА)

Медиска. Съвържа 120 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. О, вървари, изпъльнявайте обетите! Разрешено ви е всяко животно от добитка освен онова, за което ви бъде прочетено, без да ви е разрешен довол, когато сте на поклонение. Аллах отсъжда каквото поиска.

2. О, вървари, не смейте за позволени знаците на Аллах, нито Свещения месец, нито жертвението животно, нито вените, нито усметане към Свещения дом в търсене на обилie и благополудение от техния Господ. А след освобождаването от забраните може да лонувате. И да не ви казвара в грех омразта на някак хора, че са ви възпрели от Свещената држамия, та да престъпните! И си помагайте един другиму в праведността и боговоилността, и не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието.

(“Не смятайте за позволения... венците” - те са освещени и възбрани, а не позволени. Знаменето пожелва да не се воюва през този месец, да не се пречи при безлатното на жертвените житоци с овени, както и да не се пречи на стремещите се към поклонението.)

3. Под възбрана за вас са мършата, крътата, свинското месо и законното за друг, а не за Аллах; и удущеното, пребитото, погиналото при падане, намуканото, и от което звар е ал освен което сте заклали още живор предписаното и принесеното в жертва на каменните идоли, и да гадате със стрелите. Това е нечестивост. Днес овени, които не повярваха, се отчаква пред вашата религия. Не се плашете от тях, а се плашете от Мен! Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия. А за онези, който е принуден от глад, без да е сключен към грях Аллах е сдържаващ милосърден.

4. Питат те какво им е разрешено. Кажете: “Разрешени са ви благата и онова, за което обичате хищниците през дресировка, обучавайки ги на това, на което Аллах ви научи. Яжте от това, което хващат за вас и споменавайте над него името на Аллах! И бойте се от Аллах! Аллах бързо прави равновесета.

5. Днес ви казва разрешените благата и храната на дарените е разрешена за вас, и вашата храна е разрешена за тях, и целомъдрените жени от варящите, и целомъдрените жени от дарените с Писанието преди вас, ако им дадете техните отплати с целомъдрие, а не с разврат, и без да се взимат приятелите. А който се отрече от вярата, делото му се проваля и в отвъдния живот е сред губещите.”

6. О, варящи, когато станете за молитвата, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обърнете главата, и измийте нозете си до глезените. И ако сте омерсени, почистете се; и ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обядвали вода, тогава отбърсете чиста земна и нагрийте с нея лицата и ръцете си. Аллах не иска да ви притесни, а иска да ви пречисти и да изпълни Своята благодат към вас. Дано сте признателни!

(“... откровени” отнася се и за мъже, и за жени след полов контакт, семетопелене, илтичане на секрет или след допиране на мъжкия и женския полов орган.)

7. И споменавайте благодатта на Аллах към вас, и договора с Него, за който се договори Той с вас, когато рекохте: “Чуваме и се покорихме.” И се бойте от Аллах! Аллах знае съкровеното в сърцата.

8. О, варящи, стойте твърдо зад Аллах свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва в грях омарзата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близко до богобоязливостта! И се бойте от Аллах! Сведун с Аллах за вашите дела.

9. Аллах обеща на овени, които вярват и вършат праведни дела, опрощение за тях и огромна награда.

10. А който не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Ада.

11. О, варящи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато някои хора се готвеха да посетат с ръце на вас, а Той възпри ръцете им! И се бойте от Аллах! На Аллах да се уповават вярващите!

12. Аллах прие обета от синовете на Исраил и проведоше от тях дванадесет старейшини. И рече Аллах: “Аз съм с вас. Щом отслужавате молитвата, давате милостивата *закат*, вярвате в Моите пратеници, подкрепте ги и заемате на Аллах добър заем, аз ще отмахна от вас лошите ви постъпки и ще ви въведа в Градините, сред които реки текат. А който от вас след това е неверник, той се е отклонил от правия път.”

13. И защото нарушиха своя обет, Ние ги проклехме и сторихме сърцата им да закоравят. Те преиначават словата, размествайки ги. И забравиха част от онова, което им бе напомнено. И не преставаш да откриваш тяхна измяна освен у малцина от тях. Но ги извини и прости! Аллах обича благодетелите.

14. И от овени, които казваха: “Ние сме христиани” приехме обет, но и те забравиха част от онова, което им бе напомнено. И възбудихме помежду им вражда и ненавист до Деня на възкресението. Тогата Аллах ще ги извести какво са направили.

15. О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас да ви поясни много от онова, което сте скривали от Писанието, и да ви извини за много. При вас дойде от Аллах светлина и ясно Писание.

16. Аллах насочва с него овени, които следват Неговото благоволение по пътята на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път.

17. Неверници са овени, които казват: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” Кажете “А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мариам, и майка му, и всички по земята?” На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Той сътворява каквото пожелва. Аллах за всяко нещо има сила.

18. И рекоха юдеите и христиизните: “Ние сме синовете на Аллах и Неговите любимци.” Кажете: “А защо ви измъчва Той заради вашите грехове? Не, вие сте само човечи от овени, които е сътворил. Процава Той комуто пожелва и измъчва Той когото пожелва. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Към Него с завръщането.”

19. О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас, като ви даде разяснения подир прекъсване след пратениците, за да не кажете: “При нас не дойде благовестител, нито предупредител.” Вече дойде при вас благовестител и предупредител. Аллах за всяко нещо има сила.

20. И когато Муса рече на своя народ: “О, народе мой, помнете благодатта на Аллах към вас, че стори от вас пророци и ви стори владетели, и ви даде, каквото не е дал на никой от народите!

21. О, народе мой, влезте в Свещената земя, която Аллах ви отреди, и не отстъпвайте назад, за да не се превърнете в губещи!”

22. рекоха: “О, Муса, на нея има народ от исполини и не ще влезем, докато не излязат оттам. А излязат ли от нея, ще влезем.”

23. Двама мъже от богобоязливите, които Аллах бе дарил с благодат, рекоха: “Влезте срещу тях през вратата! И влезте ли през нея, вие сте победители. Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи!”

24. Рекоха: "О, Муса, никога не ще взелем в нея, докато са още там. Върнете ти и твоят Господ, и се сражайайте! А ние ще седим ето тук."
25. Рече: "Господи, имам власт само над себе си и над брат си. Отдели ми от хората-нечестивци!"
26. Рече: "Под възбрана им е за четиридесет години те ще скитат по земята. И не скъри за хората-нечестивци!"
27. И им прочети веста за двамата синове на Адам правдиво, как принесоха жертва и на единия бе приета, ала на другия не бе приета. Той рече: "Ще те убия!" [А първият] рече: "Аллах приема само от богобоязливите."
28. Протегнеш ли към мен ръка, да ме убиеш, аз не ще протегна своята ръка към теб, да те убия. Боя се от Аллах, Господа на световете.
29. Искам да се обременя с греха против мен и със своя грях, и ще бъдеш сред обитателите на Огъня. Такова е възмедието за утнетителите."
30. И го подтикна душата му да убие своя брат, и го убии, и стана един от губещите.
31. И Аллах проводи гарван, който ровеше земята, за да му покаже как да скрие трупа на брат си. Рече: "О, горко ми, няма не мога да съм като този гарван, та да скрия трупа на брат си?" И стана един от съжалващите.
32. Заради това предписахме на синовете на Израил, че който убие човек не за човек или заради поковарата му по земята, той сякаш е убил всички хора. А който спаси човек, той сякаш е спасил всички хора. Дойдоха при тях Нашите пратеници с ясните знаци. После мнозина от тях подир това престъпваха на земята.
33. Наказанието за онези, които воват срещу Аллах и Неговия Пратеник, и се стремят към поковра на земята, е да бъдат убити или разпнати, или да се отсекат ръцете и нозете им кръстом, или да бъдат прокудени от земята [им]. Това за тях е позор на този свят, а в отвъдния за тях има огромно мъчение.
34. освен които се покаят, преди да ги надвиете. И знайте, че Аллах е опрошавач, милосърден!
35. О, яврянци, бойте се от Аллах и търсете приближаване към Него, и се борете по Неговия път, за да сполучите!
36. От неверниците дори да бъде тяхно всичко на земята, и още толкова отгоре, за да се откупят с него от мъчението в Деня на възкресението, не ще им се приеме и за тях ще има болезнено мъчение.
37. Ще искат да излязат от Огъня, ала не ще излязат оттам. За тях ще има постоянно мъчение.
38. А на крадците, мъж или жена, отсичайте ръцете като наказание за онова, което са присвоили възмедию от Аллах. Аллах е всемогъщ, премъдр.
39. А който се разкае и поправи, след като утнети, Аллах ще приеме разкаянието му. Аллах е всеопрощавач, милосърден.
40. Нима не знаеш, че на Аллах принадлежи владението на небесата и на земята? Измъчва Той когото пожелае и прощава Той комуто пожелае. Аллах над всяко нещо има сила.
41. О, Пратенико, да не те насържават надпреварващите се в неверието сред онези, чийто усти изричаха: "Поиварваме!", ала не явяваха сърцата им, и онези от юдеите, които все лъжата слушаха, все други недошли при теб хора слушаха. Пренаучават словата, размествайки ги. Казват: "Ако ви се даде това, вземете го, а ако не ви се даде, въздрете се!" За онези, когото Аллах иска да отклони за него ти не разполагаш с нищо пред Аллах. Те са онези, чийто сърца Аллах не иска да пречисти. За тях в земния живот има позор и в отвъдния за тях има огромно мъчение.
42. Те все лъжата слушат, все забраненото изждат. И ако дойдат при теб, отсъди помежду им или се отдръпни от тях! И отдръпнеш ли се, те не ще ти навредят с нищо. А съдши ли, отсъждай справедливо между тях! Аллах обича справедливите.
43. И как ще ти отредят да съдиш, когато у тях е Тората е присъдена на Аллах в нея? После тората теб са отмятат. Тези не са явяващи.
44. Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със съветна. Пророците, които се отдалоха, съдят юдеите според нея; също така равините и правниците според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения на никаква цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал тези са неверниците.
45. И предписахме им в нея: душа за душа, око за око, нос за нос, ухо за ухо, зъб за зъб, и за раните същото възмедию. А който прости като милостина, то е изкупление за него. А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са утнетителите.
46. И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.
47. И нека хората на Евангелието отсъждат според онова, което Аллах е низпослал в него! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са нечестивците.
48. И ти низпослахме Корана с истина, за да потвърди Писанията преди него и да бъде тежен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получиш! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завършването на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.
49. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им, и внимавай с тях, да не те отклонят в част от онова, което Аллах ти е низпослал! А отменят ли се, знай, че Аллах иска да ги поразя за някои от греховете им. Мнозина от хората са нечестивци.
50. Нима търсат съда от времната на Неизвестното? Кой отсъжда по-добре от Аллах според хора убедени?

51. О, вярващи, не взимайте юдеите и христианиците за близки! Един на друг са близки те. А който измежду ви се сблъска с тях, е от тях. Аллах не папъшка хората-угнетели.
52. И вжидан онези, в чийто сърца има болест, да се надпреварват към тях с думите: "Страдуваме се да не ни сполети прерапнатост." Но Аллах мисли да донесе победата или Своия заповед, и да съжаливае за онова, което са сполетали в душите си.
53. И ще рекат повярвалите: "Тези ли са, които се клеях в Аллах с най-усърдието си клетви, че наистина са с вас?" Пропаднаха делата им и те се оказаха губещи.
54. О, вярващи, който от вас се отрече от своята религия, [знайте, че] Аллах ще доведе хора, които обича и те ще Го обичат смирени пред вярващите, могъщи пред неверниците, и които се борят по пътя на Аллах, и не се страхуват от хула на хулител. Това е дарява комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.
55. Ваш близък е само Аллах и Неговият Пратеник, и вярващите, които отслужават молитвата и дават милостивията *закат*, и се покланят.
56. Който се сблъсква с Аллах и с Неговия Пратеник, и с вярващите... Привържениците на Аллах, те надделяват.
57. О, вярващи, не взимайте за близки онези от дарените с Писанието преди вас и от неверниците, които взеха вашата религия на примех и шег! И бойте се от Аллах, ако сте вярващи!
58. И когато зовете към молитва, те я взимат на примех и шег. Това е, защото са хора, които не проумяват.
59. Какви: "О, хора на Писанието, има ни корите само за това, че повярвахме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото преди, въпреки че мнозинството ви са нечестивци!"
60. Какви: "Да ви известя ли за по-голямо зло от това като вземем при Аллах?" Който Аллах прокле и им се разгневи, и направи от тях маймуни и свине, служещи на сатаната тези са най-злочестите по място и най-отклонените от правия път.
61. И когато дойдат при вас, казват: "Повярвахме", а влизат с неверието и излизат с него. Аллах най-добре знае какво потуляат.
62. И вжидан мнозина от тях да се надпреварват в греха, безчинството и погледането на възбраненото. Колко лошо е това, което вършат!
63. Защо равнините и планиците не ги възгират да изричат греховни думи и да погледат възбраненото? Колко лошо е това, което вършат!
64. И рекоха юдеите: "Ръката на Аллах е стисната." Нека техните ръце са стиснати и те да бъдат прокълнати за онова, което са изрекли. Не, Неговите Ръце са разтворени - раздава както пожелае. И у мнозина от тях низпосланото на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И хвърлихме сред тях вражда и ненавист до Дена на възкресението. Всеякога, щом различат огън за война, Аллах го утаява. И се устремяват по земята за развала, а Аллах не обича сеешите развала.
65. И ако хората на Писанието повярваха и се побоеха, ниекме да ги извзим от лопите им постъпки и да ги въведем в Градините на блаженството.
66. И ако спазваха Тората и Евангелието, и низпосланото им от техния Господ, щяха да се препитават и от това над тях, и от това под нозете им. Сред тях има и една умерена общност, но лоши са делата на мнозина от тях.
67. О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослаано от твоя Господ! А не го ли сторих, ти не си оневоствил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не папъшка неверниците.
68. Какви: "О, хора на Писанието, вие сте без онова, докато не спазите Тората и Евангелието, и низпослаано ви от вашия Господ. И у мнозина измежду им низпослаано на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И не скърби за неверниците!"
69. Вярващите и юдеите, и сабейте, и христианиците [от тях] повярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела - наистина за тях не ще има страх и не ще скърбят.
70. Приехме обета от синовете на Израел и им изпратихме пратеници. Всеки път, щом пратеник им донесеше онова, което душите им не желаеха, те отричаха един, а други убиват.
71. И сматха, че не ще има изпитание, и ослепяха, и оглушаха. После Аллах прие покаянието им, после мнозина от тях [пак] ослепяха и оглушаха. Аллах съзира техните дела.
72. Бяха неверници онези, които рекоха: "Аллах, това е Месията, синът на Мариам." А Месията рече: "О, синове на Израел, служете на Аллах, мой Господ и вашия Господ! За онези, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рай и неговото място е Огънят. Угнетелите нямат закрилници."
73. Неверници са онези, които казват: "Аллах, това е третият от троицата." А няма друг Бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, безлично мълчание ще сполети неверниците.
74. Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е опрощаещ, милосъден.
75. Месията, синът на Мариам, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаша храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!
- (Побъдете им сърцата, че пророкът Исха, миръ нему, е роден от непорочна и целомъдрена жена, хулит майка му и търждат, че той се е родил естествен на некактово съзвучание. Словешният Коран отневърля тези клевети, като хроси това разказва как пророкът Исха е бил зачен от чудотворен начин, а тук се смислява, че майка му е праведна и непорочна. Освен това, с един непознат дивод Коранът отневърля и доказва несъществуването и на присъствието от христианиците на него и на майка му безчестността след като и двамата са се хранели и са чувствали глад и жажда, няма са более?)*
76. Какви: "Нима служите не на Аллах, а на онова, което не владее за вас нито вредя, нито ползя, а Аллах е Всеслушания, Всеизнаещия?"
77. Какви: "О, хора на Писанието, не прекалявайте в религията си, като надхвърляте истината, и не следвайте страстите на хората, които вече се заблудиха и заблудиха мнозина, и изгубиха правия път!"

78. Неверниците от синовете на Израел бяха прокълнати с езика на Дауд и на Иса, сина на Мариам. Това е, защото не се подчиняваха и престъпваха.
79. Не се възмизаха взаимно от порицаваното, което сториха. Колко лошо е онова, което са сторили!
80. Виджайт мизозина от тях да се облизават с неверниците. Колко лошо е онова, което душите им направиха отнапред! Аллах им се разгневи и в мъчението ще пребивават вечно.
81. И ако биха повярвали в Аллах и в Пророка, и в низпосланото на него, не биха ги взели за близки, но мнозина от тях са нечестивци.
82. Ще откриеш, че хората, най-силни по вражда към вярващите, са юдеите и онези, които съдържават, и ще откриеш, че от тях най-близки по любов към вярващите са онези, които казват: "Ние сме християни." Така е, защото сред тях има свещеници и монаси, и защото не се възгордиват.
83. А щом чуят низпосланото на Пратеника, ти виджайт очите им да пределят от съгъи заради онова, което са узнали от истината. Казват: "Господи наш, повярваме, впиши ни със свидетелите!"
84. И защо да не повярваме в Аллах и в истината, дошла при нас, и да не копнеем да ни въведе нашият Господ заедно с праведните хора?"
85. И ги възмизава Аллах за техните думи с Градните, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е въдванието за благодетелите.
86. А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, тези са обитателите на Ада.
87. О, вярващи, не възбравяйтее благата, които Аллах ви е разрешил и не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.
88. И жгте от онова, което Аллах ви е дал за прегитане, разрешено, приятно! И бойте се от Аллах, в Когото вярвате!
89. Аллах не ви придира за пратисловие вл вашите клетви, а ви придира, когато се обвързвате с клетвите. За изкупление десет нждаещи се да бъдат нахранили от прегитането по средта на онова, което храните семействата си, или да бъдат обмечени, или да се освободи едни роб. А който няма възможност три дена да говее. Това е изкуплението за вашите клетви, ако сте се врекли. И спазвайтее своите клетви! Така Аллах ви разсънява Своите знамения, за да сте признателни!
90. О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!
91. Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?
92. Покорявайте се на Аллах, и на Пратеника се покорявайте, и внимавайте! А отметнете ли се, знайте, че за Пратеника Ни е дълг само ясното послание!
93. За онези, които вярват и вършат праведни дела, няма прегрешение в онова, което са вкусили [преди възбраната], ако са се бояли и вярвали, и вършели праведни дела, после са се бояли и вярвали, после са се бояли и благодетелствали. Аллах обича благодетелите.
94. О, вярващи, Аллах наистина ви изпитва с улова, който достигат ръцете и копията ви, за да провери Аллах кой и в уединение се страхува от Него. А който след това престъпи, за него има болезнено мъчение.
95. О, вярващи, не долувайте, когато сте на поклонение! А за онези от вас, който убие с умисъл възмездие и добиче, равностойно на убитото. Определят го двама справедливи мъже от вас, жертвено животно, което да стигне до Кааба; или като изкупление. Но да нахранят нждаещи се; или равно на това да говее, за да вкуси тежестта на своето деяние. Аллах извинява за онова, което е било преди [Исляма]. А който повтори Аллах ще му отмъсти. Аллах е всемогъщ, въдлагащ отмъщение.
96. Разрешен ви е уловът от морето и аденето дори на извънрленото от него за възполване от вас и от пътниците. А ви е възбранено ловаът по сушата, докато сте още на поклонение. И бойте се от Аллах, при Когото ще бъдете събрани!
97. Аллах стори Кааба, Свещена дом, и Свещените месеци, и жертвеното животно, и венците да бъдат опора за хората. То е, за да разберете, че Аллах знае какво е на небесата и какво е на земята, и че Аллах всяко нещо знае.
98. Знайте, че Аллах е силен в наказанието и че Аллах е опрощаван, милосъщен!
99. Дълг за Пратеника е само посланието. Аллах знае какво разкривате и какво потулвате.
100. Кажете: "Не са равностойни скверното и приятното, дори да ти е харесала многото скверност. И бойте се от Аллах, о, разумни хора, за да сполучите!"
101. О, вярващи, не питайте за неща, които, ако ви бъдат разкрити, ще ви навредят! А питате ли за тях, когато се низпослава Коранът, ще ви бъдат разкрити. Аллах е премъчтал това. Аллах е опрощаван, всеобла.
- (Аллах не е винаги два обличия, не заварта и забравта, а защото е откровена и е пожелал обличията.)*
102. Хора преди вас вече питаша за тях, после ги отрехкоха.
103. Не Аллах е сторил от камията с ценнати уши, от пусната на воля, от близинца камията, нито от пазен самец... но тези, които са неверници, измислят лъжи за Аллах и повечето от тях не проумяват.
- (Сред неверниците и обичаите на арабите от пратисловият период било в това, някои животища да се принасят и жертва на идолите или да бъдат трупани на свобода в името на богоствата.)*
104. И когато им се каже: "Елате при това, което Аллах е низпослад, и при Пратеника!" казват: "Стига ни това, което сме заварили от своите предци." А ако тежните предци не са знаели нищо и не са били напълни?
105. О, вярващи, ваш дълг е да познате душите си. Не ще ви навреди огни, който се е заблудил, ако сте на правия път. При Аллах всички ще се върнете и Той ще ви извести какво сте вършили.

106. О, вярващи, когато се яви при някого от вас смъртта, да свидетелстват помежду ви по време на завиването двама справедливи мъже от вас или други двама не от вас, ако сте странствали по земята и ви е сполетява бедата на смъртта. Ще ги задържите след молитвата и ще се закълнат в Аллах, ако се съмняват: "Не ще проддем това за никаква цена, дори ако е за роднина, и не ще потулим свидетелството на Аллах. Иначе да сме от грешниците."

107. А ако се разкрие, че са извършили грях [с лъжесвиделство], мстата им да знаат други двама измежду най-близките [наследници], чието право е било ошетенно. И ще се закълнат в Аллах: "Наистина свидетелството ни е по-вярно от свидетелството им и не престъпваме. Иначе да сме от угнетените."

108. Това е най-подходящо да дойдат със свидетелството, каквото си е то, или да се страхуват, че ще се повторят клетви подир клетвите им. И бойте се от Аллах, и слушайте! Аллах не напътва хората-нечестиви.

109. В Деня, когато Аллах събере пратениците и рече: "Какво ви бе отървато?", ще кажат: "Нямаме знание. Ти си Всезнаещия неведомите неща."

110. Когато Аллах рече: "О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието. И ето, сътворявах от глина образ на птица с Моето позволение, и духах в нея, и става птица с Моето позволение. И издържаваш слепия и прокажения с Моето позволение. И ето, извеждах мъртвите с Моето позволение. И как възрях от теб синовете на Израил, когато им донесе ясите твои знаци. И рекоха: неверниците измежду тях: "Това е само явна магия."

111. И как въздъхнових учениците: "Да вярвате в Мен и в Моя пратеник!" Рекоха: "Ние повярвахме. И засвидетелствах, че сме отпаднали!"

(Като след Мухаммад, мир него, така и преди него, всички, които са се преклонили пред повелта на Аллах и са били отпаднали на Него, са милостивши и ревнивши им е Исмаилит.)

112. Как учениците рекоха: "О, Иса, сине на Мариам, твоят Господ може ли да ни спусне трапеза от небото?" Рече: "Бойте се от Аллах, ако сте вярващи!"

113. Рекоха: "Искаме да ядем от нея и да се успокоят сърцата ни, и да знаем, че си ни говорил истината, и да бъдем свидетели на това."

114. Рече Иса, синът на Мариам: "О, Аллах, Господи наш, спусти ни трапеза от небото! Тя ще е за нас празник, за първия и за последния от нас знамение от Теб. И ни нахрани! Ти си Най-добрият от двацете препитание."

115. Рече Аллах: "Аз ще ви я спусна, ала който от вас след това отвърля вярата, ще го измъчвам с мъчение, с каквото не съм измъчвал нито един от народите."

116. И когато Аллах рече: "О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: "Примете мен и майка ми за богове освен Аллах!" Рече: "Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща."

117. Казах им единствено това, което Ти ми повеле: "Служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ!" И бях им свидетел, докато живееш сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.

118. Ало ги измъчваш те са Твои раби, а ако ги опростиш Ти си Всемогъщия, Премъдрия."

119. Рече Аллах: "Това е Денят, когато за искрените ще е от полза искреността им." Тези ще са Грешниците, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще са доволни от Него. Това е великото спасение.

120. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко по тях. Той за всяко нещо има сила.

6.

СУРА ДОБИТЬКЪТ (АЛ-НАМ)

Меканска, с изключение на знамения 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 и 153, които са медицински. Съдържа 165 знамения.

В името на Аллах, Всемилющия, Милосърдия!

1. Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината! После онези, които не вярват, към своя Господ приравняват.

2. Той е Огиз, Който ви сътвори от глина, после отсъди един срок и определен срок има при Него. После се съмняват! *(Близоат срок е съдбата, а отрушват Машта на възкресителствата.)*

3. Той е Богът и на небесата, и на земята. Знае Той какво скривате и какво изявявате, и знае какво придобивате.

4. И не идваше при тях знамение от знаменията на техния Господ, без да се отвърлят от него.

5. И взеха за лъжа правдата, когато тя дойде при тях. Но ще ги достигнат вестите за онова, на което са се подигравали.

6. Не видяха ли колко поколения преди тях погубихме? Издигнахме ги на земята повече, отколкото издигнахме вас, и им изпратихме от небото обилни дъжд, и сторихме сред тях реките да текат, но ги погубихме заради прегрешенията им и създадохме след тях други поколения.

7. И ако ти бихме низпослали написано Послание и го пишяха с ръцете си, неверниците пак щяха да речат: "Това е само явна магия."

8. И рекоха: "Защо не му бе проведен ангел?" А ако бихме проводили ангел, щеше да се свършено с тях. И нямаше да бъдат изчакани.

9. И ако Пратеника сторехме ангел, щяхме да го сторим като човек и пак да им замълчим онова, което сами замълчават.

10. Подигравах се и на пратеници преди теб, но онези, които им се присмиваха, ги възрелата онова, на което се подигравах.

11. Кажете: "Вървете по земята, после вижте какъв е краят на отричащите!"

12. Кажки: "На кого е онова на небесата и на земята?" Кажки: "На Аллах! Той отреди за Себе Си милостта. Непременно ще ни събере в Деня на възкресението, няма съмнение в това. Който погубица душите си, те не вярват.
13. Негово е онова, което живее през нощта и през деня. Той е Вечувашия, Всеизпашия."
14. Кажки [о, Мухаммад]: "Нима ще взема за закрилник друг, а не Аллах Творец на небесата и на земята? Той храни, а не е хранен." Кажки: "Бе ми повелено да съм първият мюсюлманин [от тази общност]. И не бди от съдружавашите!"
15. Кажки: "Страхувам се от мъчение във великия Ден, ако се възпротивя на своя Господ."
16. От когото бъде отклонено в този Ден, Той го е помилвал. Това е явното спасение.
17. Ако Аллах те застине в вреда, не ще я отмени друг освен Той, и ако те застине с добро, Той за всяко нещо има сила.
18. Той е Всевластия над Своите раби, Той е Премъдрия, Сведущия.
19. Кажки: "Кое нещо е най-голямо за свидетелство?" Кажки: "Аллах е свидетел между мен и вас. Този Коран ми бе разкрит с откровение, за да предупредя с него вас и всеки, до когото стигне. Нима свидетелствате, че с Аллах има други богове?" Кажки: "Аз не свидетелствам." Кажки: "Единственият Бог е Той и съм невинен за това, което съдружавате."
20. Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Онези, които погубиха души си, те не вярват.
21. Той е по-голям угнетител от онези, който измисля лъжа за Аллах, или взима за лъжа Неговите знамения? Не ще сподучат угнетителите.
22. Един Ден ще съберем всички, после ще речем на онези, които съдружаваха: "Къде са ви съдружниците, за които твърдахте?"
23. После те не ще имат друго оправдание, освен само да река: "Кълием се в Аллах нашия Господ, не бяхме съдружавали!"
24. Виж как лъжат против себе си и от тях изчезна онова, което са измисляли!"
25. И някои от тях те слушат, но сложиме сърцата им в брони, да не го разбират, а в ушите им глукота. И дори да видят всякакво знамение, не ще повярват в него. Когато идваха при теб да те опортват, неверниците казваха: "Това са само легенди на предците."
26. И възират от него [Пратеника], и се отдалечават от него, но погубват само себе си, без да усетят.
27. И ако ти би видял, когато бъдат изправени пред Огъня, как ще река: "О, ако бъдем върнати, не ще взимаме за лъжа знамената на нашия Господ и ще сме от варящите!"
28. Да, ще им се яви онова, което преди са скривали; но и да бъдат върнати, пак ще повторат онова, от което бяха възирени. Наистина те са лъжци.
29. Казваха: "Няма друг освен земния ни живот и не ще бъдем възкресени."
30. И ако би видял, когато бъдат изправени пред техния Господ, как Той ще каже: "Не е ли истина това?" Ще кажат: "Да, кълием се в своя Господ!" Ще каже: "Вкусете тогава мъчението, че не повярвахте!"
31. Загубили са онези, които взимат за лъжа ерещата с Аллах. Когато при тях внезапно дойде Часът, ще кажат: "О, горко ни за онова, което там пронадохме!" И ще понесат на гръб своите товари. Колко лошо е онова, което носят!
32. Земният живот е само игра и забава. А отъдигнат дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате?
33. Ние знаем, че те наскърбява онова, което казват. Но не теб взимат за лъжец, а величност угнетителите отричат знамената на Аллах.
34. И други пратеници преди теб бяха взимани за лъжци, но търпяха да ги обвиняват в лъжа и да им причиняват страдания, докато дойде при тях Нашата подкрепа. Никой не може да подмени Словата на Аллах. И вече стигнаха до теб вести за пратениците.
35. И ако за теб е тежко тяхното отваряне, ако можеш да подришш проход в земята или стълба в небето, за да им донесеш знамение... И ако пожелаеш Аллах, щеше да ги събере на правия път. И не бди от невежите!
36. Откликват само тези, които чуват, а мъртвите Аллах ще възкреси, после при Него ще бъдат върнати.
37. И рекоха: "Да бе му ниголовано знамение от неговия Господ!" Кажки [о, Мухаммад]: "Аллах е способен да спусне знамение, ала повечето от тях не знаят."
38. И няма твар по земята, нито птица, летища с крилата си, без да са в общности, подобно на вас. Не пропущахме нико в Книгата. После при техния Господ ще бъдат събрани.
39. А тези, които взеха за лъжа Нашите знамения, са глухи и немни в тъмнините. Когато пожелае, Аллах оставя в заблуда, а когото пожелае, насочва по правия път.
40. Кажки: "Мислите ли, че ако ви се е явил наказанието на Аллах или ви се е явил Часът, ще зовете друг освен Аллах, ако говорите истината?"
41. Да, Него ще зовете и Той ще премахне онова, за което зовете, ако е пожелал, и ще забравите онези, с които Го съдружавате.
42. И на общностите преди теб изирахасме пратеници и с ницата и болести ги сграбчихме, за да се смират.
43. И поне когато идваше при тях Нашето мъчение, да се смиряваха! Ала сърцата им закоряваха и сатаната им разкрасяваше онова, което вършеха.
44. И щом забравяха какво им се напомняше, разтваряхме пред тях врати за всичко. И тъкмо когато ликуваха за онова, което им бе дадено, сграбчихме ги внезапно и ето ги отчаяни!
45. И бе изкореняван и последният угнетител. Слава на Аллах, Господа на световите!
46. Кажки: "Как мислите, ако Аллах ви отнеме слуха и зрението, и ви запечата сърцата, кой друг бог освен Аллах би ви възстановил?" Виж как подробно им разясняваме знамената! После пак се отваряат.

47. Кажы: “Как мислите, ако мъчението на Аллах ви дойде внезапно или навяе, ще бъдат ли погубени други освен хората-утгетители?”

48. Ние изпращаме пратениците единствено като благовестители и предупредители. За които вярват и се поправят за тях не ще има страх и не ще скърбят.

49. А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги засегне мъчението заради нечестивостта им.

50. Кажы: “Не ви казвам, че при мен са скривниците на Аллах, нито знам неведомото, и не ви казвам, че съм ангел. Следвам единствено онова, което ми се разкрива.” Кажы: “Нима са равностойни слепият и зрелиящ? Не ще ли размислите?”

51. И предупреди с това онези, които имат страх, че ще бъдат събрани при своя Господ нямат освен Него друг покровител, нито застъпник за да се предават!

(Където търсението от праведно Кърайн отишли при Пратеника на Аллах, мир нешу, те не пожелали редом с тях да присъстват бивши еврейци. Какво се събързават с тяхното желание, Пратеника на Аллах повикал да отвори клетниците. Тогоса Аллах предупредил Пророка с думи, съобщени в следващото знамение.)

52. И не проговаря онези, които зоват своя Господ и сутрин, и вечер, искайки Неговия Лик! Ти не си отговорен с нищо за тяхната равносметка и те не са отговорни с нищо за твоята равносметка, та да ги прогонваш и да бъдеш от утгетелите.

53. Така изпитвахме един от тях чрез други, за да кажат: “Тези ли измежду нас Аллах облагодетелства?” Не знае ли Аллах признателите най-добре?

54. И когато при теб дойдат вярващите в Нашите знамения, кажы: “Мир вам!” Вашият Господ отреди за Себе Си милостта, тъй че за онези от вас, който е сторил зло в неведение, после се разкае след това и се поправи Той е опрошавал, милосъщен.

55. Така разясняваме знаменитата, за да проличат пътят на престъпниците.

56. Кажы [о, Мухаммад]: “Под възбрана за мен е да служа на онези, които вие зовете, освен на Аллах.” Кажы: “Не ще последвам вашите страсти, нивче да съм се заблудил и да не съм от напътените.”

57. Кажы: “Аз нямам ясен знак от своя Господ, а вие Го взехте за лъжа. Не е у мен това, за което бърате. Единствено Аллах отсъжда. Той отрежда правдата. Той е Най-добрият съдиик.”

58. Кажы: “Ако е у мен това, за което бърате, вие да е приключило делото между мен и вас. Аллах най-добре знае утгетелите.”

59. У Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето, не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зрънце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга.

60. Той е, който ви прибира [душите] през нощта и знае какво сте придобили през деня, после ви възкръсва през него, докато се приключи определен срок. После при Него ще се завършат и Той ще ви извести какво сте извършили.

61. Той е Всевластният над Своите раби и ви изпраща [ангели-] пазители. А щом при някого от вас дойде смъртта, Нашите пратеници го прибират и нищо не пропускат.

62. После [работите] ще бъдат върнати при Аллах, техния истински Господар. Единствен Той отсъжда. Той най-бързо прави равносметка.

63. Кажы: “Кой ще ви спаси от тъмнините на сушата и на морето, щом Го призовете със смирение и дори в уединение: “Ако Той ни спаси от това, непременно ще сме от признателите.”

64. Кажы: “Аллах ви спасява от това и от всяка горест, а после пак съдържувате.”

65. Кажы: “Той е Способен да прати срещу вас наказание, отгоре ви или изпод нозете ви, или да ви противопостави в групи и да накара едни от вас да вкусят мъчение от други.” Виж как подробно им разясняваме знаменитата, за да проумеят!

(Пророците от предишните епохи не пожелали на изпращаните им пророци и тяхното некоректно и нежелодържност не скъпили. Тогоса Аллах облагодетелствал от пак с онези от калява и си посубил, други послубил със своето замърстване, а пророци пожелвали да се самоунижат чрез вътрешни междуборби. Тогос знамение напомни именно за тези събития и проуреджесана народа на последния Пророк.)

66. Твоят народ го взе за лъжа [Корана], въпреки че той е истината. Кажы: “Не съм над вас пазител.”

67. Всяка вест си има определено време и ще узнаете.

68. И щом видиш такива, които празнословят за Нашите знамения, отстрани се от тях, докато не се виуснат в друг разговор! И ако те унесе в забрана сатаната, не садай, щом си спомниш, с хората-утгетители!

69. Онези, които се побоят, не са отговорни за тях с нищо, ала това е напомниане, за да се побаят!

70. Остави онези, които взеха своята религия за игра и забавление, и ги съблзани земният живо! И напомниш с този [Коран], та да не погине душата заради това, което е придобила! Тя няма друг покровител, нито застъпник, освен Аллах. И с каквято и откуп да се откупва, не ще е бъде приет. Тези са погубените заради това, което са придобили. За тях има връща вода да пият и болезнено мъчение заради неверието им.

71. Кажы: “Нима ще зовем не Аллах, а онези, които нито са ни от полза, нито ни вредят, и ще бъдем гласнати назад, след като Аллах ни напъти, подобно на онези, които има другари, зовящи го към правия път: “Ела при нас!”, а сатаните го замаяха на земята и с слисан. Кажы [о, Мухаммад]: “Напътствието на Аллах е напъгтвие и ни бе повелено да се отдадем на Господа на световите.”

72. И отсуджвайте молитвата, и бойте се от Него! Той е Онзи, при Когото ще бъдете събрани.

73. Той е, който створи небеса и земята с мъдрост и Деня, когато казва: “Бъди!” и то става. Неговото Слово е истината. Негово е владението в Деня, когато се протръби с Рога. Той е Знаният скритото и явното. Той е Премъдрия, Сведущия.

74. И каза Ибрахим на баща си Бзар: “Нима смятат изважанията за богове? Виждам, че ти и твоят народ сте в явна заблуда.”

75. И така показваме на Ибрахим владението на небесата и на земята, за да е от убедените.
76. И когато Го покри нощта, Той види звезда. Рече: "Това е моят Господ." А когато залезе, рече: "Не обичам залязващите."
77. И когато види луната да изгрява, рече: "Това е моят Господ." А когато залезе, рече: "Ако не ме напъти моят Господ, ще бъда от заблудените хора."
78. И когато види слънцето да изгрява, рече: "Това е моят Господ. То е най-голямото." А когато залезе, рече: "О, народе мой, невинен съм за това, което съдružавате!
79. Аз обяхнах правоверен своето лице към Онзи, Който е сътворил небесата и земята. Аз не съм от съдružаващите."
80. И Той го оспорва неговият народ. Рече: "Нима ме оспорвате за Аллах, след като Той ме напъти? Не ме е страх от онова, което съдružавате с Него, освен ако моят Господ не пожелае друго. Моят Господ обгърна със знание всяко нещо. Не ще ли си припомните?"
81. И как да се страхувам от онова, за което Го съдružавате, щом вие не се страхувате, че съдružавате Аллах с онова, за което не ви е низпослал довод? Коят от двете групи заслужава повече сигурност, ако са напътени?"
82. За онези, които вярват и не смеят своята вяра с ниет, за тях е сигурността и те са знатиени.
83. Това е доказателството, което Ние дадохме на Ибрахим срещу народа му. Въздигаме по стенини когато пожелаем. Твоят Господ е премълчър, всевиещ.
84. И Той дарихме с Исхак и Якуб. И двамата напътихме. Напътихме и Нух преди, а от неговите потомци Дауд и Сулейман, и Ахуб, и Юсуф, и Муса, и Харун. Така възизграждаме благодарелите.
85. И Закария, и Йахя, и Иса, и Иляс: всички са от праведниците.
86. И Иемил, и ал-Йаса, и Юнус, и Лут, и предшочетоме всички пред народите.
87. И от техните бащи, и от потомствата им, и от братята им. Избрахме тях и ги насочихме по правия път.
88. Това е напътиството на Аллах. С него Той напътва когато пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдružили, щеше да се провали онова, което вършеха.
89. Те са онези, на които дарихме Писанието и мъдростта, и пророчеството. И щом не вярват на това, Ние го възлагаме на хора, които не го отричат.
(Това значение се отнася както за времето на Мухаммад, мир немд, така и за всяка следваща епоха.)
90. [Пророчите-] те са онези, които Аллах напъти. Следвай техния прав път! Кажете: "Не искаме от вас отплата за това. То е само напомняне за народите."
91. И не оценява [неверниците] Аллах с истинското му величие, когато рекоха: "Аллах не низпосла нищо на човек." Кажете: "Кой тогава низпосла Писанието, което Муса донесе като светлина и напътиствие за хората? Писането го върху отразява, които показват, но и много скривате. И бяхте научени на това, което не знаехте нито вие, нито бащите ви." Кажете: "Аллах!" После остави ги в своята заблуда да се забавляват!
92. И това е Книга, която Ние низпослахме благодарствена, за да потвърди наличието допреди нея, и за да предупредиш Майката на градовете [Мека] и всички около нея. Който вярват в отвъдния живот, вярват и в нея. Те спазват своите молитви.
([Мека е духовен център на ислямския свят, затова е значението той в наречен "Умму-л-Курн" ("Майката на градовете").)
93. И кой е по-голям утешител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или казва: "Бе ми разкрито", а нищо не му е било разкрито. И кой казва: "Ще спусна и аз нещо подобно на онова, което Аллах низпосла." И да би видял как утешителите са във въртона на смъртта, и ангелите протегат ръце: "Изведете дуните си! Днес ще ви се въздаде мъчението на позора заради неправдата, която говорехте за Аллах и защото пред Неговите знамения се възгордявахте."
94. Идват при Нас поединично, както ви сътворихме първия път, и оставяте зад гърбетите си онова, което Ние ви дарихме. И не виждаме с вас вашите застъпници, за които твърдяхте, че са съдružници [на Аллах]. Вече е прекъсната връзката помежду ви и се изгуби от вас онова, за което твърдяхте.
95. Аллах разпува търното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгнали!
96. Той разпува зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната за изчисление. Така е отредил Всеомогътия, Всезнаещия.
97. Той е Онзи, Който създаде за вас звездите, за да се напътвате с тях в тъмнините на сушата и на морето. Разсияваме знаменията на хора знаещи.
98. Той е Онзи, Който ви сътвори от една душа и обиталище, и хранилище. Разсияваме знаменията на хора проумяващи.
(Той "обиталище" в това значение се постробират гърбовете на бащите, а поо "хранилище" или "аместитище" майчината утроба.)
99. Той е Онзи, Който изпъна вода от небото и изваждаше Ние с нея кълн за всяко нещо, и изваждаме от него зеленина; от нея изваждаме струпания зърна, и от напъдите, от техния заръч близки гродове, и градини с лози и маслини, и нарове сходи и несходи. Виджте плодовете на всяко, когато вързва плод и неговото зрелие! В това има знамения за хора вярващи.
100. И отредиха на Аллах съдružници и от дяковете, вързките че Той ги е сътворил. И в своето неведение Му измисляха синове и дъщери. Пречист е Той, прениско е над онова, с което Го описват!
101. Първоиздават на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?
102. Това е Аллах, вашият Господ! Няма друг бог освен Него Твореца на всяко нещо. На Него служете! Той се разпорежда с всяко нещо.
103. Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия.

104. Получихте прозрения от вашия Господ. Който прогледне, то е за него самия, а който е слепец, то е против него самия. [Кажете, о, Мухаммад!] "Аз не съм за вас надирател."
105. Така подробно разясняваме знаменията, че [Неверниците] да кажат: "Ти си учил", и за да разкрием този [Коран] на хора знаещи.
106. Следвай това, което ти бе разкрито от твоя Господ: "Нима друг бог освен Него!" и отстрани се от съдружавачите!
107. Ако Аллах бе пожелал, не биха Го съдружавали. Не те сторихме Ние да си им надирател и не си им разпоредител.
108. И не хулете онези, които зоват други освен Аллах, за да не похулят и те Аллах несправедливо, без да знаят! Така разкрихме за всяка общност делата с. После при техния Господ ще бъдат върнати и Той ще ги извести какво са правили.
109. И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клятви, че ако дойде при тях знание, непременно ще му повярават. Кажете: "Знаменията са от Аллах, но кое ще ви накара да осъзнате, че дори и да дойдат, те не ще повярават?"
110. И преобръщаме сърцата им и погледите, както не повярваха в това първия път, и ги оставяме в тяхната престъпност да се лутат.
111. И ангелите да им спуснахме, и мъртвите да им проговореха, и всичко да им съберяхме на показ, пак нямаше да повярават, освен ако Аллах не пожелаше. Ала повечето от тях са невежи.
112. И така сторихме враг на всеки пророк – сатаните от хората и от джиновете. Един другиму си шепнат за измама разкрасената реч. А ако твоят Господ бе пожелал, нямаше да вършат това. Така че остави тях и това, което измислят.
113. и за да изпитват склонност към ней сърцата на тези, които не вярват в отвъдния живот, и за да се задоволяват с това, и за да придобият, каквото придобият.
114. [Кажете, о, Мухаммад!] "Нима друг, а не Аллах ще потърси за съдник? Той е Озиги, Който ви изпосла Книгата, подробно разяснена. "Онези, на които дадохме Писанието, знаят, че то е изпослано с правдата от твоя Господ. И никога не бди от съмняваше се!"
115. Словото на твоя Господ бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всевъзвисящ, Всезнаещ.
116. И ако се подчиних на повечето от тези, които са на земята, ще те отклонят от пътя на Аллах. Те следват единствено догадката и само предполагат.
117. Твоят Господ най-добре знае кой се отклонява от Неговия път и най-добре знае напътствие.
118. Язете от онова, над което е споменато името на Аллах, ако вярвате в Неговите знамения!
119. И защо да не хдете от онова, над което е споменато името на Аллах, щом Той ви е разяснил какво ви е забранил, освен ако сте принудени? В неведението мнозина заблуждават със своите страсти. Твоят Господ най-добре знае престъпниците.
120. Изоставете и явния грях, и скрития! Които придобият грях, ще им бъде въздадено за онова, което са придобили.
121. И не язете от онова, над което не е споменато името на Аллах! Това наистина е нечестност. Сатаните впушват на онези близки да ви оспорват, а ако им се покорите, наистина сте съдружавачи.
122. Нима озиги, който бе мъртъв и го съживихме, и му оторихме светлина, да върви с нея сред хората, е подобен на озиги, който е в тъмнините и не ще излезе оттам? Така се разкрива за неверниците онова, което вършат.
123. Така сторихме във всяко селище големици да са неговите престъпници, за да лукавстват там. Ала лукавстват само със себе си, но не усещат.
124. И когато дойде при тях знамение, казваха: "Не ще повяравме, додето не ни се даде същото, което бе дадено и на пратениците на Аллах." Аллах най-добре знае къде да положи Своето послание. Онези, които престъпваха, ще ги сполети утисъкание при Аллах и сурово мъчение, защото лукавстваха.
125. И когато Аллах поиска да напълни, разтваря Той гърдите му за Исхлеха, а когато поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, сити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.
- (В това знамение Всевъзвисящият Аллах разкрива един природен закон. С изключването към небето, пропорционално с налягането, се затрупава и дишането. Като изтъква този закон, Всевъзвисящият Аллах обосновава, че тези, които не вярват в Исхлеха, ще дишат трудно и тежко, сякаш се изкачват към небето.)*
126. Това е правият път на твоя Господ. Вече разясниме знаменията на хора, които се поучават.
127. За тях е Дюмът на мира при техния Господ. Той е Покровителат им за онова, което са вършили.
- (Дюмът на мира е едно от имената на Рах.)*
128. В Дена, когато Той ги събере всичките, [ше каже]: "О, джинове, заблудихте много от хората." И близките им сред хората ще речат: "Господи, едни от други се ползваха и достигахме срока, който си ни насрочил." Той ще рече: "Огънят е вашето обиталище, там ще пребивавате вечно, освен ако Аллах пожелаше друго." Твоят Господ е премъдър, всезнаещ.
129. Така възлагаме едни на други утнителите заради онова, което са придобили.
130. О, сборище от джинове и хора, не дойдох ли при вас пратеници измежду вас, които ви разказваха за Нашите знамения и ви предупреждаваха за срещата с този ваш Ден? Ще речат: "Свидетели сме за себе си." И ги прелести земният живот, и завиделстваша за себе си, че са били неверници.
131. Това е, защото твоят Господ не е такъв, че да погубва селищата за гнет, без жигелите им да са предупреждени.
132. За всички им степен от онова, което са извършили. Твоят Господ не подминава делата им.
133. Твоят Господ е Препобитан, Владетел на милостта. Ако пожелаше, Той ще ги премакне и ще ги замести с когото пожелаше, както ви създаде от потомството на други хора.
134. Онова, което ви бе обещано, непременно ще настъпи и не можете да го възлрете.
135. Кажете: "О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и ще узнаете за кого е Последната обител! Утнителите не сполучават."

136. И определиха за Аллах част от посеветите и добитъка, които Той е създал, и рекоха: "Това е за Аллах! според тяхното твърдение. А това е за съдружаваните от нас." Ала това, което бе за съдружаваните от тях, не стигаше до Аллах, а това, което бе за Аллах, стигаше до съдружаваните от тях. Колко лошо отсъдиш!

137. Така пред мнозина от съдружаваните умъртвяването на техните рожби бе разкрасено от онези, които те съдружаваха, за да ги погубят и да обхврат религията им. А ако Аллах бе пожелал, имаше да сторят това. Остани ги с техните измислици!

138. И казах: "Това е добитък и посев под възбрана, с тях се храни само онзи, който не е пожелвал." според тяхното твърдение. И добичета, гърбовете на които са под възбрана, и добичета, над които не се споменават имената на Аллах това е измислица за Него. Той ще им въздаде, заедто си измисляха.

139. И рекоха: "Това, което е в утробите на тези добичета, е чисто за мъжете ни и под възбрана за жените ни. А щом е мъртво, в него не се съпоставят." Ще им въздаде Той за тяхното предписание. Той е премъдър, всезнаещ.

140. Претърпява загуба онези, които от безумие убиваха своите рожби в неведение и сложиха под възбрана онова, което Аллах им бе дал за препитание, с измислица за Аллах. Забудиха се те и не бяха напътени.

141. Той е, Който създаде градини от растения с подпори и без подпори, и палмите, и насажденията с разни плодове, и маслините, и нарочете сходни и несходни. Яест от плодовете им, когато са дали плод, и раздайте дължимото от тях в дена на беритбата им, но не прахосвайте. Той не обича прахосниците;

142. ... и от добитъка превоз и постела. Яест от онова, което Аллах ви е дал за препитание и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваш явен враг.

143. [Его] осем чифта: от овцете два и от козите два. Кажй [о, Мухаммад!]: "Двата салеца ли Той възбрани или двете салеци, или онова, което съдружава утробите на салеците? Известете ме със знание, ако говорите истината!"

144. И от камилите два чифта, и от кравите два. Кажй: "Двата салеца ли Той възбрани или две салеци, или онова, което съдружава утробите на салеците? Или бяхте свидетели, когато Аллах ви повели това?" И кой е по-голям утгетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, за да заблуди хората в неведение? Аллах не напътва хората-утгетители.

145. Кажй: "Сред онова, което ми бе разкрито, не намирам храна под възбрана за храненияе се, освен ако е мърша или пролята кръв, или свиנסко месо те са нечистота, или животни, заклано за друг, а не в името на Аллах." А за който е принуден, без да е потисник, нито престъпник, нито престъпващ твоят Господ е опрощаващ, милосъдбен.

146. А на юдеите възбрахме всичко, което има цели копита и нокти. И от кравите, и от овцете възбрахме за тях глътниците, освен онова, което носят гърбовете им или вътрешностите, или примесеното с козе. Това им въздадохме за тяхното потисничество. Ние сме говорещите истината.

147. А ако те взимат за лъжец, кажй: "Вашият Господ е с всеобхватна милост, ала не ще бъде отклонено Неговото мълчние от престъпните хора."

148. Онези, които Го съдружават, ще кажат: "Ако пожелаше Аллах, нямаше да съдружим нито ние, нито напите бащи, и нямаше да възбраим нищо." Така отричаха и онези преди тях, докато вкусиха Нашето мълчние. Кажй: "Имате ли знание, да да го извяте пред нас? Вие следвате единствено даждката и само предполагате."

149. Кажй: "На Аллах принадлежи съвършеният довод, И ако Той бе пожелал, щеше да ви напътни всички."

150. Кажй: "Доведете вашите свидетели, които ще засвидетелстват, че Аллах е възбрал това!" И ако засвидетелстват, не свидетелствай с тях и не следвай страстите на онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, и на онези, които не вярват в отвъдния живот! Те към своя Господ привриваят.

151. Кажй: "Елате аз да прочета какво ви възбрана вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасятел с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Не храним и вас, и тях. И не добичавайте скерностите и званите от тях, и скритите! И не убивайте човек - това Аллах е възбрал, освен по право! Това ви повелява Той, за да проумеете!"

152. И не добичавайте името на сирака, освен с добронамереност, докато достигне зрелост! И изпълвайте мярката и везната справедливо! На всяка душа възлагаме само според силите е. Когато говорите, бъдете справедливи, дори да е за роднина, и обета към Аллах изпълвайте! Това ви повелява Той, за да се поучите.

153. Това е Мойт път - правият път. Следвайте го и не следвайте пътятца, които ви отлежат от Неговия път! Това ви повелява Той, за да се побоят.

(Препитанията от знамения 151 дотук са десет завета, включени в законите на всички пророци.)

154. После на Муса дадохме Писанието за пътята на онзи, който е благодетелствал, и с разянение за всяко нещо, и с напътствие и милост, за да поварят в срещата със своя Господ.

155. И това е Писане, низпослазано го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!

156. Да не казвате: "Писанието бе низпослаано само на две общности допреди нас и към онова, което изучаваха, бяхме в неведение."

(Тъй като Тората и Евангелието са низпослани на други езици, а не на арабски, арабите биха могли да изтъкнат това като оправдание и да кажат: "Ние не разбираме техните езици и сме в неведение за тях." Ето от причините за низпославането на Корана на арабски език е именно да отклони това оправдание.)

157. Или да не казвате: "Ако и на нас бе низпослаано Писанието, щяхме да сме по-напътени от тях." Ето вече получихте ясен знак от вашия Господ, и напътствие, и милост. Кой е по-голям утгетител от онзи, който взима за лъжа знаменията на Аллах и се отвръща от тях? На онези, които се отвръщат от Нашите знамения, ще въздадем най-суровото мълчние, защото са се отвръщали.

158. Нима чкат само да им се явят ангелите или да се яви твоят Господ, или да се явят някои от знаменията на твоя Господ? В дена, когато се явят някои от знаменията на твоя Господ, не ще помогне яврата на душа, която преди не е вървала или не е придобила благо в своята явря. Кажй: "Чакайте! И ние чакаме."

159. С онези, които разединиха своята религия и станаха на групи - ти [о, Мухаммад!] нямаш нищо общо. Делото им принадлежи на Аллах. Той после ще ги извести какво са вършили.

160. Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея и не ще бъдат угнетени.
161. Кажете: "Моят Господ ме напъти по правия път - правата вяра, религията на Ибрахим, правоверния. Той не бе от съдружаващите."
162. Кажете: "Моята молитва и моето служение, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световите."
163. Няма Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдален на Аллах."
164. Кажете: "Няма друг, а не Аллах ще търся за Господ? Той е Господът на всяко нещо." Всяка душа придобива [греха] единствено за себе си - никой съгрешил не ще носи греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести онова, по което сте били в разногласие.
165. Той е Огън, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосъщен.

7.

СУРА СТЕНАТА (АЛ-АРАФ)

Меканска, с изключение на знамената от 163 до 170, които са мекански. Съдържа 206 знамената.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосъщия!

- Алиф. Лам. Мим. Сад.
- Бе ти изпослана Книга, за да предупредиш с нея и да се напомняне за явяващите, и нека в твоето сърце няма притеснение от нея!
- Следвайте това, което ви бе изпослано от вашия Господ и не следвайте освен Него други покровители! Как малко се поучавате!
- И колко селина погубихме! Застигахме ги Нашето мълчение пощем или когато денем отлъгнаха.
- И зовът им, когато ги застигнаше Нашето мълчение, бе единствено да кажат: "Наистина бяхме угнетени!"
- Непремислено ще разнижаме онези, при които отиде пратеник, и ще разнижаме изпратените.
- И всичко ще им разкажем със знание. Ние не отсъстваме.
- Мярката през този Ден ще е правдата. Чито везни натежат - тези са сполучливите.
- А чито везни олекнат - тези са, които своите души са ометили, защото погавяха Нашите знамения.
- И ви настанисме на земята, и сторисме там за вас поминък. Колко малко сте признателни!
- И ви сътворисме, после ви дадохме образ, после казахме на ангелите: "Сведете чела пред Адам!" И те се поклониха освен Иблис. Той не бе от поклонящите се.
- Рече [Аллах]: "Какво ти попречи да се поклониш, когато ти повелих?" Рече [Иблис]: "Аз го превъзхождам. Ти ме сътвори от огън, а него сътвори от глина."
- Рече: "Напусни Рая! Не ти подобава да се гордееш тук. Вър! Ти си от унижените."
- Рече: "Дай ми отсрочка до Деня, когато бъдат възкресени!"
- Рече: "Ти си сред отсрочените."
- Рече: "За това, че Ти ме погуби, ще ги дебна по Твоя прав път.
- После ще идвам при тях и отпред, и отзад, и отдясно, и отляво, и ще откриеш, че повечето са неблагодарни."
- Рече: "Излез от него порицан, прокуден! Който измежду тях те последва - аз непременно ще напъля Ада с всички вас.
- А ти, Адам, живей със съпругата си в Рая и яжте откъдето пожелаете, но не доближавайте онова дърво, та да не станете угнетители!"
- Но им подшушна сатаната, за да им покаже техните срамотии, които бяха скрити за тях, и рече: "Вашият Господ ви забрани онова дърво само за да не станете ангели или да не станете безсмъртни."
- И им се закле: "Наистина за вас съм от доброжелателите."
- И ти принуди с измама, И щом вкусиха от дървото, им се показаха срамотиите и драмата започнаха да се покриват с листа от Рая. И ги призова техният Господ: "Не ви ли забраних това дърво и не ви ли рекох, че сатаната за вас е явен враг?"
- Рекоха: "Господи наш, угнетихме себе си и ако Ти не ни опростиш, и не ни помилваш, ще сме от губещите."
- Рече: "Напуснете врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време."
- Рече: "На нея ще живеете, на нея ще умрете и от нея ще бъдете извадени."
- О, синове на Адам, спуснахме ви одежда, за да скрива срамотиите ви, и за украса. Ала одеждата на богобоязливостта е най-доброто. Това е от знамената на Аллах, за да се поучите.
- О, синове на Адам, да не ви замас сатаната, както извади вашите родители от Рая, смъхвайки от тях одеждата, за да им покаже срамотиите. Той ви вижда, той и неговият род, откъдето вие не ги виждате. Ние сторихме сатаните покровители на неверниците.
- И когато сторят скверност, казват: "Заварихме с това нашите предци и Аллах ни го повели." Кажете [о, Мухаммад!]: "Аллах не повелюва скверността. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?"
- Кажете: "Моят Господ повели справедливост. И всецело се обръщайте към Него при всяка молитва, и зовете Го, предани Пему в религията! Какво ви е наченал, така и ще се завършете."
- Едни Той напъти, а други заслужиха заблудата, защото взеха за покровители сатаните вместо Аллах и смятат, че са на правия път.
- О, синове на Адам, обичайте се подходящо при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаваните.

32. Кажй: "Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и благата от преитанието?" Кажй: "В Дена на възкресението те ще са всецело за онези, които явят през земния живот." Така разясняваме знаменята за хора знаещи.
33. Кажй: "Моят Господ възбрани само скверността, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослад довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете."
34. За всяка общност има срок. И шом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изправят."
35. О, синове на Адам, явят ли ви се пратеници измежду вас, разказвайки ви за Моите знаменя, то за онези, които се побоят и поправат, не ще има страх и не ще скърбят.
36. А които взимат за лъжа Нашите знаменя и се големят пред тях, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.
37. А кой с по-голям утнетител от огни, който измисля лъжа за Аллах или взема за лъжа Неговите знаменя? Тези ще получат своя дял от книгата, докато им се явят изпратените от Нас да приберат душите им, и кажат: "Къде е онова, което се призовавали вместо Аллах?" Ще кажат: "Скриха се от нас." И ще засвидетелстват за себе си, че са били неверници.
38. Ще каже: "Влезте в Огъня сред отминали преди вас общности от джинове и хора!" Всякога, шом влезе общност, тя ще проклина предходната. Когато всички се настинат там, последните ще кажат за първите: "Господи наш, тези ни заблудиха, въздай им от Огъня двойно мъчение!" Ще каже: "За всеки е двойно, ала вие не знаете."
39. И първите от тях ще кажат на последните: "Вие нямате пред нас предимство. Вкусете и вие мъчението за онова, което сте придобили!"
40. На онези, които взимат за лъжа Нашите знаменя и се големят пред тях, не ще им бъдат разтворени небесните двери и не ще влязат в Рая, додето камела не мине през иждено ухо. Така въздаваме на прегъснниците.
41. За тях от Огъня има и постели, и покривала отгоре им. Така въздаваме на утнетителите.
42. А които явят и вършат праведни дела на всяка душа въздаме само по силите е. Тези са обитателите на Рая. Там ще пребивават вечно.
43. И не прехазем от сърцата им всяка омраза. Ще текат сред тях реките. И ще кажат: "Слава на Аллах, който ни напътни за това! Нямаше да сме на правия път, ако Аллах не бе ни напътни. Пратениците на нашия Господ дойдоха с истината." И ще бъдат призовани: "Ето го Рая, оставен ви в наследство заради онова, което сте вършили."
44. И обитателите на Рая ще извикат към обитателите на Огъня: "Открихме, че онова, което ни обеща нашият Господ, е истина, а дами и вие открихте, че онова, което ви обеща нашият Господ, е истина?" Ще кажат: "Да." И гласящата ще прогласи сред тях: "Проклятието на Аллах е върху утнетителите,
45. които възират от пътя на Аллах, стремейки се да изкривят пътя, и отвъдния живот отричат."
46. Между тях ще има преграда, а върху Стената мъже, които узнават всеки по неговия белег. Те ще викат към обитателите на Рая: "Мир вам!" Не са влезли там, а копнели.
- (Адръф високи крепостни стени или планина между Рая и Ада, където ще останат онези, които мислят по равен брой благоедания и грехове, докато Аллах пожелае да вземе решение за тях. По-късно, собственикът се с Неголото отворени, и те ще влязат в Рая. Билеят на обитателите на Рая е скръбеното лице, а покривалото е белегът на обитателите на Ада.)*
47. И когато погледите им бъдат обърнати към обитателите на Огъня, ще рекат: "Господи наш, не ни слагай заедно с хоратаутнетители!"
48. И хората върху Стената ще извикат към мъже, които узнават по техния белег, и ще кажат: "Не ви избави това, че грукнахте и се възгордяхте."
49. Тези ли са, за които се клевете, че Аллах не ще ги дари с милост?" [А на хората от Стената ще се рече:] "Влезте в Рая! Не ще има страх за вас и не ще скърбите."
50. И обитателите на Огъня ще викат към обитателите на Рая: "Излейте за нас от водата или от онова, с което ви препитавя Аллах!" Ще рекат: "Възбрани ги Аллах за неверниците."
51. които взеха своята религия за забавление и за игра, и ги съблазни земният живот. Днес ги забравяме Ние, както и те забравиха за срещата в този техен Ден, и отхвърлиха Нашите знаменя."
52. Донесоме им Книга, която разяснява със знание като напътствие и милост за хора явяващи.
53. Нима очакват друго освен нейното тълкуване? В Дена, когато дойде нейното тълкуване, онези, които го забравиха преди, ще кажат: "Пратениците на нашия Господ бяха донесли истината. Имаше ли застъпници, да се застъпят за нас? Или да бъдем върнати и ще правим друго, а не онова, което сме правили?" Те се погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.
54. Нашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздигна [безлюдобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта дена, който я следва белезир. И слънцето, и луната, и звездите са покори на Неговата повеля... Негови са творението и повелата. Благословен е Аллах, Господът на световете!
- (Някои въздухачава различни интервали в шестте дни, споменати в знаменята като шести периода от време. В сурата 22: 27 се известява за един ден на Аллах, който е по-малко от нашия изчисление 1600 години, и в сурата 70: 4 се споменава за ден, който продължава за наши изчисления 50 000 години. И така, при Аллах денонощието е относително понятие, което обхващава различни интервали от време. Денят, споменат в горното знамение, обозначава периода на образуването на небесата и земята. С други думи, Аллах е създал в шест дни вселената, т.е. в шест периода от време. В сурата 41: 7-12 това е описано с по-големи подробности.)*
55. Зовете своя Господ със смирение и дори в уединение! Той не обича пресъпващите.
56. И не рушете по земята, след като е в порядък! И Го зовете със страх и конжеж! Милостта на Аллах е близо до добродетелните.

57. Той е Озги, Които праща ветровете като бивгосветие пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и излизаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове. Така изваждаме и мъртвите, за да се поучите.

58. В добрата земя растението изниква с позволенieto на нейния Господ, а в лоната то едвaм изниква с мъка. Така разясняваме знаменията на хора иригизантии.

59. Ипратисме Нух при неговия народ и той каза: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден."

(Нух: мър небу, е сметан за първия пратеник на Аллах: Той идва след като за първи път в човешката история за Босове били првети идоли, т.е. след първото съзружване с Аллах: По-нататъ се изреждат следващи покосени народи, назовавани с имената на техните вождии.)

60. Знатите от неговия народ казаха: "Виждаме, че си в явна заблуда."

61. Каза: "О, народе мой, не съм в заблуда, а съм пратеник от Господа на световете.

62. Съобщавам ви посланията на моя Господ и ви наставлявам, и знам от Аллаха онова, което вие не знаете.

63. Нима се удивихте, че вие е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди и за да се побоите, та дано бъдете помилвани?"

64. Но то взеха за лъжец и спазисме него и онези, които бяха с него в Ковчега, и издвихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, защото бяха хора слепи.

65. И при адитите пратисме брат им Худ. Каза: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него! Нима не се боите?"

66. Знатите от народа му, които бяха неверници, казаха: "Виждаме, че си в заблуда и те смятаме за един от лъжците."

67. Каза: "О, народе мой, не съм в заблуда, а съм пратеник от Господа на световете.

68. Известявам ви посланията на моя Господ и съм за вас достоверен наставник.

69. Нима се удивихте, че вие е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди? Споменете си как Той ви стори наследници подир народа на Нух и ви надбави рьет сред създанията! И помнете блягата на Аллах, за да сподучите!"

70. Казаха: "Нима дойде при нас, за да служим единствено на Аллах и да изоставим онова, на което са служили бащите ни? Донеси ни онова, което ни обещава, ако говорим истината!"

71. Каза: "Вече заслужихте наказание и гняв от вашия Господ. Нима спорите с мен за имена, които вие и вашите бащи именувахте? Аллах не им е изпослал довод. Чакайте! И аз ще чакам с вас."

72. С милост от Нае спазисме него и онези, които бяха с него, и изкоренихме и последния от онези, които взеха за лъжа Нашите знамения и не вярваха.

73. И при самуините пратисме брат им Салих. Каза: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг Бог освен Него! При вас дойде вечеен знак от вашия Господ. Това е камилата на Аллах знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване болезнено мъчение!

(Колкото на самуините бив и първия като пророк тежкост събраг Салих, те казали: "Ако наистина си пророк, помоли се от този камил, да излезе камила, пасваща не повярване, че си пророк." Салих се помоли и от камилата излезла камила, както поискали. Част от онези, които видели това чудо, повярвали в него, а оръжието продължили да живеят в неверие. Въпреки че Салих народът му да не посла на камилата, те я убиха. После този пророк напуснал земята, където живеел, а народът му пожелал от силно земетресение.)

74. Споменете си как Той ви стори наследници подир адитите и ви настана по земята! Правите в равнините с дворици и дълбае в планините домове. Помнете блягата на Аллах и не сейте развала по земята, русейки!"

75. Знатите от народа му, които се възгордяха, казаха на вярващите измежду онези, които бяха немощни: "Нима знаете, че Салих е ипратен от неговия Господ?"

76. Онези, които се възгордяха, казаха: "Вярваме в онова, с което е ипратен."

77. И онези, които се възгордяха, казаха: "Ние не вярваме в онова, в което вие повярвахте."

78. И заклаха камилата, и пренебрегнаха повелята на своя Господ, и казаха: "О, Салих, донеси ни онова, което ни обещаваши, ако си от пратениците!"

79. И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.

80. А той се отвърна от тях и каза: "О, народе мой, съобщих ви посланието на моя Господ и ви наставлявах, ала вие не обичате наставниците."

81. И пратисме Лут, който каза на своя народ: "Нима вършите скверността, с която не вие е предшествовал нито един от народите?"

82. При мъжете ходите със страх наместо при жените. Вие сте хора престъпващи."

(Лут бив изпратен като пророк при жетелите на град Содома, които въртели мечащи хомосексуални деяния. Те не се ослудили в наставленията му и продължили своите безгешия. Накрая този пророк напуснал града през нощта заедно с повярващите. А народът му бив поудан от поробен дъжд и земетресение.)

83. А отговорил на народа му бе само да кажат: "Прогонете ги от вашето селище! Те били хора, които се палят чисти."

84. И спазисме него и семейството му, освен неговата жена. Тя бе от оставящите.

85. И изгнахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни]. Виж какъв е крят на престъпниците!

86. И при мадинците пратисме брат им Шуайб. Каза: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него! При вас дойде вечеен знак от вашия Господ. Изпълвайте мярката и везната, и не смалвявайте от пенцата на хората! И не рунете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи.

87. И не присдайте по всеки друг, заплашвайки и възкрирайки от гня на Аллах онова, който вярва в Него, стремейки се да икрините пъля! И си спомнете как бяхте малцина, а Той ви умножи! И вижте какъв е крят на руснаците!

88. А ако група от вас повярва в онова, с което бях изпратен, а група не повярва, потърнете, докато Аллах отсъди помежду ни! Той е Най-добрият съдиик."

89. Знатите от народа му, които се възгордяха, казаха: "Ще пропъдим от нашето селище теб, о, Шуайб, и онези, които повярваха с теб, или ще се върнете към вярата ни." Каза: "Дори и ако сме отвържени от нея?"

89. Ние не сме измислили лъжа за Аллах, ако се върнем към вашата вара, след като Аллах ни е избавил от нея. Не ни подобава да се върнем към това, освен ако пожелае Аллах, нашият Господ. Обгръща нашият Господ със знание всяко нещо. На Аллах се уповаваме. Господи наш, отеди между нас и нашия народ с правдата! Ти си Най-добрият съдиак.”
90. И знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Ако последвате Шуайб, тогава ще сте губещи.”
91. И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.
92. Който взеха за лъжен Шуайб, сякаш не бяха пребивавали там. Който взеха за лъжен Шуайб, те бяха губещите.
93. И се отвърна от тях, и каза: “О, народе мой, известих ви посланията на своя Господ и ви наставлявах. И как да събиря за хора-неверници?”
94. И не изпращахме в нито селище пророк, без да притиснем жителите му със злочестие и беда, за да се смират.
95. Стене подмемвахме люко с добро, докато се умножат и кажат: “И нашите бащи ги засягаше и беда, и радост.” И ги сграбчвахме Ние внезапно, без да усетят.
96. А ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се побояли, щяхме да разтворим пред тях дарове от небото и от земята. Ала те отричаха и ги сграбчвахме заради онова, което са придобили.
97. Нима жителите на селищата имаха сигурност, че Нашият мъчение не ще ги сполети нощем, докато спят?
98. Или жителите на селищата имаха сигурност, че Нашият мъчение не ще ги сполети сутрин, докато се развличат?
99. Нима те бяха в безопасност пред замисъла на Аллах? Само губещите хора смятат, че са в безопасност пред замисъла на Аллах.
100. Нима Той не показа на онези, които наследиха земята след нейните [предишни] жители, че ако Ние пожелаем, бихме ги поразили заради греховете им и бихме запечатали сърцата им, та да не чуват?
101. За тези селища ти съобщаваме някои вести. Техните пратеници им донесоха ясни знаци, но не повярваха те в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечата Аллах сърцата на неверниците.
102. И не намерихме у мнозинството им обет, а намерихме, че мнозинството им са нечестивци.
103. После подир тях с Нашите знамения проводихме при Фараона и знатните му хора Муса, а те ги отхвърляха. Вик какъва е краят на рушащите!
104. И каза Муса: “О, Фараоне, аз съм пратеник от Господа на световете.
105. Мой дълг е да казвам за Аллах само истината. Донесох ви ясен знак от вашия Господ. Тъй че изпрати заедно с мен синовете на Иран!”
106. Каза [Фараонът]: “Щом си донесъл знамение, представи го, ако говориш истината!”
107. И [Муса] метна тогата си, и ето я явна змия!
108. И извади ръката си, и ето я сияйнабояла за гледащите!
- (Тогата, която се превърна в змия, е първото, а бистрицата ръка - второто чудо - знамение за Муса.)*
109. Знатните от народа на Фараона казаха: “Този е вещ магьосник,
110. който иска да ви пропъди от вашата земя.” [А Фараонът рече:] “И какво ще посъветавате?”
111. Казаха: “Дай отсрочка на него и брат му, и прати по гравелите събирачи.
112. да ти доведат всички вещи магьосници!”
113. И дойдоха магьосниците при Фараона. Казаха: “Наистина ли ще получим награда, ако ние победим?”
114. Каза: “Да, и ще бъдете от приближените.”
115. Казаха: “О, Муса, ти ли ще мяташ, или ние да мятаме?”
116. Каза: “Вие мятайте!” А когато метнаха, омалгосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия.
117. И дадохме на Муса откровение: “Метни своята тояга!” И ето я погълна онова, с което измамват!
118. И се установи правдата, и се провали онова, което направиха.
119. И бяха победени там, и станаха унизени.
120. А магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в суждѐ.
121. Казаха: “Повярвахме в Господа на световете,
122. Господа на Муса и Харун!”
123. Каза Фараонът: “Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Това е лукавство, което вие замислихте в града, за да прогоните от него жителите му. Но ще разберете!
124. Ще ви отсека ръцете и краката кръгом, после всички ви ще разпъна.”
125. Казаха: “При нашия Господ ще се завърнем.
126. Огънливани ни само запото повярвахме в знаменията на нашия Господ, когато дойдоха при нас. Господи наш, изпълни ни с търпение и прибери ни отгадени на Теб!”
127. А знатните от народа на Фараона казаха: “Нима ще оставим Муса и народа му да сеят развала по земята и да изпоставят теб и твоите богове?” Каза: “Ще избием синовете им и ще пощадим жените им. Ние сме техни господари.”
128. Каза Муса на своя народ: “Зовете за подкрепа Аллах и гърнете! Земята е на Аллах. Дава я Той в наследство на когого пожелае от Своите раба, а краят принадлежи на боговоелъжителите.”
129. Казаха: “Бяха ни причинени страдания и преди да дойдем, и след като дойде при нас.” Каза: “Може вашият Господ да погуби врага ви и да ви стори наследници на земята, за да види как ще постъпите.”
130. И наказахме хората на Фараона с години [на суша] и с недомъкът от плодове, за да се поучат.
131. И когато добрината идваше при тях, казваха: “Наша е тя!”, а сполетеше ли ги злина, притиснаха я на Муса и на онези, които са с него. Ала злочестие то им е от Аллах, но повечето от тях не знаят.
132. И казваха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омалгосаш с него, не ще ти повярваме.”
133. И им изпратихме потопа и скакалиците, и възките, и жабите, и кръвата очевидни знамения. Но се големееха и бяха престъпни хора.

(Поможе по повярвали на Муса, Всевисшият Аллах изпратил на египтяните потоп, а по-късно един побор брзу: ровни скакалци, египци, жаби. По-нататък направил така, че при всяко докосване на вода тя се превръщала в кръв. За да престоят тези беди, египтяните се обърнали към пророка Муса, той се помолил на Аллах и бедите спрели, ала хората казали: "О, Муса, ти си бил само халва-мислик!" И пак не повярвали.)

134. Шом наказанието се стовареше върху тях, казваха: "О, Муса, призви ни твоя Господ с онова, което ти е обещал! Ако снемеш от нас наказанието, непременно ще ти повярваме и ще изпратим с теб синовете на Израел."

135. И шом снемаше от тях наказанието за срок, който да достигнат, ето ги нарушават обета!

136. И им отгъмтисме, и ги издънисме в морето за това, че взимаха за лъжа Нашите знамения и бяха нехайни към тях.

137. И оставихме в наследство на народа, който бе потлъкван, земите и на изток, и на запад, които Ние благословисме. Събдна се добрата дума на твоя Господ към синовете на Израел, защото изтъриаха. И оупотосихме онова, което са направили Фараонът и неговият народ, и онова, което са въздигнали.

138. И преведохме синовете на Израел през морето, и минаха покрай хора, посетили се на своите идоли. Казаша: "О, Муса, направи ни божество, както те си имат божества!" Каза: "Наистина сте хора невежи.

139. За теи е погубено онова, което имат и е направило онова, което вършат."

140. Каза: "Нима друг, а не Аллах ще ви търся за бог, след като ви предлохте Той пред народите [тогава]?"

141. И ви спасихме от хората на Фараона, които ви наложиха най-лошото наказание избиваха синовете ви, а понаждава жените ви. В това имаше за вас велико изпитание от вашия Господ.

142. И определвме за Муса тридесет ноци, и ги допълнисме с още десет. И се изтърни времето, определено от неговия Господ, за чепридесет ноци. Тогава Муса каза на брат си Харун: "Замести ме пред моя род и поправай, и не следвай пътя на рушниците!"

143. И когато Муса дойде за определеното от Нас време, и неговият Господ разговаря с него, рече: "Господи, покажи ми се, да Те погледна!" Рече: "Не ще Ме видиш, ала погледни към Плашината! И ако се задържи на мястото си, ще Ме видиш." А когато неговият Господ се прояви на Плашината, Той я сриня на прах. И припадна Муса поразен. А когато се опомни, рече: "Пречист си Ти! Разкайвам се пред Теб. Аз съм първият вършач."

144. Каза: "О, Муса, аз те избрах над хората чрез Моите послания и Моето Слово. Взми онова, което ти дарих, и бди от принащаните!"

145. И му написахме върху скрижалите от всяко нещо поучение и обяснение за всяко нещо. "Придържай се твърдо към тях и повели на своя народ да се придържам към най-прекрасните! Аз ще ви покажа Дома на нечестивците.

146. От Моите знамения ще отклоня онези, които без право се възгордяват на земята. Каквото и знамение да видиш, те не върват в него. И да видиш пътя на разума, не ще го приемат за път. А ако видиш пътя на заблудата, ще го приемат за път. Това е, защото взимат за лъжа Нашите знамения и са нехайни към тях.

147. А които взимат за лъжа Нашите знамения и срещата с отвъдния живот, делата им пропадат. Нима ще им се владее за друго освен за онова, което са извършили?"

148. А после народът на Муса направи от украшенията си образ на телец, който мучи. Не видяха ли, че той не им говори и не ги води по правия път? Приеха го и станаха утнетители.

149. И когато съжалява, и разбира, че са се заблудили, казваха: "Ако нашият Господ не се смилн над нас и не ни опрости, ще сме от губешите."

150. И му написахме върху скрижалите, оторчени при своя народ, каза: "Колко лошо сте постъпили, след като ви оставих! Нима искаше да ускорите повелята на вашия Господ?" И хвърли скрижалите, и страбни брзи за главата, и го дрънна към себе си. [Брат му] каза: "О, сине на майка ми, народът ме взе за беженел и една не ме уби. Не предизвиках у враговете злорадето към мен и не ме причисляват към утнетелите!"

151. Рече [Муса]: "Господи, опрости мен и брат ми, и ни звезди в Твоеото милосърдие!" Ти си Най-милосърдният от милосърдните."

152. Когто приеха телеца, ги сполетя гивот от техния Господ и унижение в земята живот. Така наказваме набеждаващите.

153. А за които вършат злини, после се покаят и повярват, твоят Господ след това е опрощаващ, милосърден.

154. И когато гневът стегна у Муса, той взе скрижалите. Виснао е в тях напътствие и милост за онези, които се страхуват от своя Господ.

(Израйляните се разкайли за това, че се поклонили на теляца и Всевисшият Аллах повели на пророка Муса да доведе избрани от него седемдесет пророци-темени на пътешествие, всички заедно да помогнат за пророка. Следващото знамение разкриха това събитие.)

155. И Муса избра от своя народ седемдесет мъже за определеното от Нас време. И когато ги обхвана сътресението, рече: "Господи мой, ако ти пожелаеше, би ги погубил заедно с мен преди. Нима ще ни погубиш заради онова, което извършиха глушците сред нас? То е само Твоеото изпитание. Оставаш с него Ти в заблуда когото пожелаеш и напътваш Ти когото пожелаеш. Ти си нашият Покровител, опрости ни, помилвай ни! Ти си Най-добрият от прощаваните.

156. Пийни ни добрина и в земята живот, и в отвъдния! Ние се завърнахме покаяни при Теб." Каза [Аллах]: "С Моето млчение поразявам когото пожелае. Моето милосърдие обхваща всяко нещо ще го ниша на онези, които са богобоязливи и дават милостивата захат, и на онези, които върват в Нашите знамения.

157. Онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя времето и оковите, които са на тях. Когто повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Свештината, вписана с него, теи са сполучните."

(Всевисшият Аллах го назовава "неграмотният пророк", по мажар и неграмотен, той притомсвал цялата зрелост на познатието. Това е нашиято чудо.)

Важно е да се отбележи, че в е Стария, и в Новия завет се поддържа за повелата на Мухаммад, мир нему, като последен Пратеник на Аллах. Най-важното от това указание се съдържа в Йован, 14: 16: "И аз ще пошля от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, да бде с вас до века." Гръцката дума параклетос, която се същият от християните като "Светия Дух", може да се прочете и като параклетос - гръцкия еквивалент на Мухаммад "Възлюбеният".)

158. Кажы: "О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас на Огзи. Чисто е владението на небесата и на земята. Няма друг бог освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте щастливи!"
159. Има сред народа на Муса и общности, които напътва с [изпосланата] истина и с нея е справедлива.
160. И ги разделихме [синовете на Исраил] на дванадесет рода-общности. И дадохме на Муса откровение, когато народът му го помоли за вода: "Удари с тогата си камъка!" И избликнаха дванадесет извора от него. Вече всички хора знаеха мястото си за пиене. И ги заеснихме с облака, и спуснахме над тях манната и пълдъгърците: "Яжте от благата, които ви дарихме!" Не нас утветиха, а себе си утветиха.
161. И когато им бе речено: "Обитавайте това селище и яжте оттам, откъдето пожелаете, и кажете: "Опрощение!", и влезте през вратата, кланйки се, Ние ще ви опростим прегрешенията! И ще надбягам за благодетелните."
162. Ала утветителите подмениха с друго словото, което им бе казано. И пратихме върху тях наказание от небето, защото бяха утветители.
163. И ги питай [о, Мухаммад] за селището, което бе край морето как престъпваха в Съботата, как в деня на тяхната Събота рибите им идваха по повърхността, а в ден, когато не празнуват Съботата, не идваха при тях. Така ги изпитвахме, защото бяха нечестивци.
- (Всезначият Аллах забрани на израелците да ловуват в събота и заповед да почитат този ден. Тогва рибата излезла на повърхността на водата и плувала в ползи, а в другите дни не излезла. Това било изпитание от Аллах, ала израелците не издържали и започнали да ловят риба и в този ден.)*
164. И когато една група от тях рече: "Защо увещавате народ, който Аллах ще погуби и ще мъчи с тежко мъчение?", рекоха: "За извинение пред вашия Господ и за да се побоят!"
165. И когато забравиха какво им бе припомнено, спасихме онези, които възбравят злото, и страбчихме със сурово мъчение онези, които утветяваха, защото бяха нечестивци.
166. И щом пренебрегнаха онова, което им бе възбранено, им рекохме: "Бъдете маймуни презрени!"
167. Твоят Господ прогласи, че непременно ще изпраща срещу тях до Деня на възкресението някак, които ще им причиняват най-суровото мъчение. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрошавач, милосърден.
168. И ги разделихме на общности по земята. Сред тях има и праведници, сред тях има и други освен това. И ги изпитвахме с добрините и злините, за да се завършат.
169. И остана след тях потомство, което наследи Писанието. Взимат милостеностите на този свят и казват: "Ще ни се опрости." И ако пак им дойде подобна милостеност, взимат я. Не бе ли взет от тях обет в Писанието, че ще казват за Аллах единствено истината? А изучаваха онова, което е в него. Отвдънгат дом е най-доброто за онези, които се боят. Нима не проумявате?
170. А които твърдо се придържат към Писанието и отелужват молитвата Ние не погубваме наградата на подобряващите.
171. И когато въздигнахме Пшнината над тях, сякаш е облак, и помислиха, че ще падне отгоре им [рекохме]: "Придържайте се твърдо към онова, което ви дадохме и помнете какво има в него, за да се побоят!"
172. И когато твоят Господ извади от синовете на Адам, от гърба им, тяхното потомство, и ги накара да засвидетелстват за себе си: "Не съм ли аз вашият Господ?", казаха: "Да, свидетели сме." Да не кажете в Деня на възкресението: "Бяхме нехайни за това!"
173. Или да не кажете: "Нашите бащи съдружаваха преди, а ние бяхме потомство след тях. Нима ще ни унищожим заради онова, което провалящите вършеха?"
174. Така им разясняваме знамената, за да се завършат.
175. И прочети им вестта за огзи, на когото дарихме Нашите знамения, а той се изпълни от тях. И сатаната го направи свой последовател, и стана той един от заблудените.
176. А ако пожелаем, щяхме да го въздигнем с тях. Ала той се привързва към земята и последва страстта си, и е като кучето нахвърляно ли му се, задържа се, излезло език, и остави ли го, задържа се пак. Това е примерът за хората, които взимат за лъжа Нашите знамения. И им разказвай разказите, за да премислят!
177. Колко лош пример са хората, които взимат за лъжа Нашите знамения и утветяват себе си!
178. Когато Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда, тези са губещите.
179. Създадохме за Ада много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не схващат, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните.
180. Аллах има Най-прекрасните имена. Зовете Го с тях и оставете онези, които богоуслужват с Неговите имена! Ще им се въздаде за онова, което вършат.
181. Сред онези, които сме сътворили, има общности напътваща с истината и с нея е справедлива.
182. А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги възлечем в гибел, без да разберат.
183. Ще им дам отсрочка. Силна е Моята промисъл.
184. Нима не разсъдиха? Нима никаква лудост у техния другар [Мухаммад]. Той е само явен предупредител.
185. Нима не погледнаха към владението на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наблизил? И в кое слово подир това ще поварват?
186. Когато Аллах оставя в заблуда, за него няма водител. И ги оставя в тяхната престъпност да се дутат.
187. Питат те за Часа: "Кога ще настъпи?" Кажы: "Знанието за него е само при моя Господ. Само Той ще изяви неговото време. Тегне този [Час] на небесата и на земята. Ще дойде при вас съвсем внезапно. Питат те, сякаш си осведомен за него. Кажы: "Знанието за това е само при моя Господ, ала повечето хора не проумяват."

188. Кажи: "Не владее за себе си нито полта, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вършачи.
189. Той е Онеи, Който ви сътвори от един човек и стори от него съзругата му, за да намери при нея спокоевние. И след като я облада, тя понесе лек товар и продължи с него. А когато натекна, двамата призоваха Аллах, своя Господ: "Ако ни дариш читаво дете, ще сме признателни."
190. И когато им дари читаво дете, те Му отредиха съзругини в онова, което им е дарил. Всевишен е Аллах над онова, с което Го съзружават!
(От знаменето се похвалява, че не Даам и Ева съзружават с Аллах, а великото потомство.)
191. Нима съзружават с Него такива, които нищо не творят, а самите те са сътворени?
192. И не могат да им помогнат, нито на себе си помагат.
193. И ако ги зовете към правия път, не ви следват. Едно и също е за вас дали ще ги зовете, или ще мълчите.
194. Онеи, които зовете вместо Аллах, са раби, подобни на вас. Призовете ги, нека ви откликнат, ако говорите истината!
195. Нима те имат крака, с които ходят, или ръце, с които хващат, или очи, с които виждат, или уши, с които чуват? Кажи: "Призовете вашите съзругини, после ме надиграйте и не ме изчаквайте!"
196. Моят покровител е Аллах, Който низпосла Книгата. Той покровителства правдивниците.
197. Онеи, които зовете вместо Него, не могат да ви помогнат, нито на себе си помагат."
198. И ако ги зовеш към правия път, не чуват. И ги виждат да те гледат, ала не съзират.
199. Придържай се към сиезходенето и повелевай приличето, и страни от неевките!
200. А ако те изкуси от сатаната изкушение, потърси убежище при Аллах! Той е всеучащ, всезнаещ.
201. Когато натрапило видение от сатаната засетие богобоязливите, те си спомнят [за Аллах] и ето ги зрящи!
202. А [санитет] вличат в заблуда своите братя, после не престават.
203. И не им ли донесеш знамение, казват: "Защо не си го създа?" Кажи: "Аз следвам само онова, което ми се разкрива от моя Господ. Това са прозрения от вашия Господ, и напътствие, и милост за хора вършачи.
204. Когато се чете Коранът, слушайте го и мълчете, за да бъдете помолвани!"
205. Споменавай своя Господ в душата си със смирение и страх, без гръмки слова сутрин и вечер, и не бъди от невяните!
206. [Ангелите,] които са при твоя Господ, не се големят да Му служат, възхваляват Го и Му се покланят в съдуждо.

8.

СУРА ПРИДОБИТОТО ВЪВ ВОИНА

(АЛ-АФАЛ)

Мединска, с изключение на знаменца от 30 до 36, които са механици. Съдържа 75 знаменца.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Питат те за придобитото във война. Кажи [о, Мухаммад]: "Придобитото е на Аллах и на Пратеника. Бойте се от Аллах и се помнявайте взаимно, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, ако сте вършачи!"
2. Вярниците са онеи, които щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръснат, и щом им бъдат четени Неговите знаменца, те усилват вярата им, и на своя Господ се уповават;
3. които отсуждават молитвата и от онова, което сме им дали, раздават;
4. Тези са истинските вършачи. За тях има степенни при тезния Господ, и опрощение, и педро препитание
5. както твоят Господ те изведе от дома ти с истината, а на част от вярниците [това] не им хареса.
6. спорейки с теб за истината, след като тя пролича, сакши ги водят към смъртта и я виждат.
(През втората седмица на хиджра съзружавачите от Мекка изпратиха до Домаш възрожденска керваня начело с Абу Суфйан. Когато Пратеника на Аллах узнал за закриването му, решил да го спри. Помогли с повече от тринайсет сподобяващи. Ала Абу Суфйан, освободен на вода, изпратил ест на курайтците да му се притекат на помощ, същевременно променил маршрута и спасил керваня. Мוסоломаните вече трябвало да се сражават с хиджадната армия на Курайш. Една част от сподобяващите на Пророка провели събъжност и казали: "Ще потоволваме, за да поман керваня, не сме готови за такава битка." Нагрял постигнали съгласие да се сражават и победата била извоювана от мוסоломаните.)
7. И когато Аллах ви обеща, че едната от двете групи ще е ваша, вие пожелавте оная, която е без оръжие, да е ваша. А Аллах искаше да въздари правдата със Своите Слова и да прекърши неверниците,
8. за да въздари правдата и да отмени лъжата, дори престъпниците да възненавиздат това.
9. Когато призовахте вашия Господ за помощ, Той ви откликна: "Аз ще ви подкрепя с хиляди ангели един след друг."
10. Аллах стори това само за радостна вест и за да се успокоят с него сърцата ви. Помощта е единствено от Аллах. Аллах е всемогъщ, премълчър.
11. Той ви покри с дръмка за успокоение от Него и ви изпита вода от небето, за да ви пречисти с нея и да премачхе от вас скверността на сатаната, и да укрепи сърцата ви, и да заявчи с това стълките.
12. Твоят Господ разкри на ангелите: "Аз съм с вас. Подкрепяйте вярниците! Ще вселя Аз ужас в сърцата на неверниците. Бийте ги по вратовете, бийте ги по всички крайници!"
13. Това е, защото се възпротивиха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се възпротиви на Аллах и на Неговия Пратеник, Аллах е суров в наказанието.
14. Ето, вкусете го! За неверниците е мъчението на Огъня.
15. О, вярващи, когато срещнете неверниците в настълнение, не им обръщайте гръб в битъво!
16. А който им обръне гръб в този ден, освен с намерение за бой, или за да премине към друга [ваша] дружина, той вече си е навлякнал гъна на Аллах и мястото му е Адът. Кожко лопва е тази участ!

17. Не вие ги убихте, а Аллах ги уби, и не ти хвърли, когато хвърли, а Аллах хвърли, за да подложи вярващите на добро изпитание от Него. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
(Благата пагана-курайиш се усетрихав, за да влязат в битка с мюсюлманите. Пратеника на Аллах, мир нему, одиљнах рече и каза: "О, Аллах, Курайиш дојде с надменошtie си прѣвци, които изљоља твоа Пратеник. О, Аллах, умовам Те да изљпниш обичиеште, което ми даде!" И колкото овите множоства се срецнаха, тој зва шета прѣси и я хѣрѣш е лицата на врлошете. Тогова курајишше се заслети и накраи прѣртретиш поражение. В горното значение се споменава за това и се разкриха, че ослѣпост Аллах е хѣрѣлиш прѣстѣта, зашто Пророка, мир нему, а хѣрѣлиш не от свое име, а от името на Аллах.)
18. Това е, защото Аллах обезвида коварството на неверниците.
19. Ако молете за победа [о, неверници], ето, дојде ви победата. И престанете ли, то е нај-доброто за вас. А ако повторите [враждата], и Ние ще повторим. Не ще ви помогнат тѣпните ви с нишо, дори да са многобројни. Зашто Аллах е с вярващите.
20. О, вярваци, покорявајте се на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се отмајтајте от него, след като [го] чувате!
21. И не бидете като онези, които казват: "Чуваме!", ала не чуваат.
22. Нај-лошите твари пред Аллах са глухите, немите, които не проумяват.
23. И ако Аллах откриеше добро у тях, би ги накарал да чујат, но дори ако ги накараше да чујат, те пак цѣха да се отметнат, отдрѣлвајќи се.
24. О, вярваци, откликвајте на Аллах и на Пратеника, шом ви зове към онова, което ще ви служи! И знајте, че Аллах стои между човека и срдцето му, и че при Него ще бидете събрани!
25. И бојте се от изпитание, което не сполетва само утнетелните сред вас! И знајте, че Аллах е суров в наказанието!
26. И помнете как бихте малцина безинни на земјата, уплашени, че хората ќе ви заловат, а Той ви даде убојжине и ви подкрепи със Својата помош, и ви даде от богатата, за да сте признателни.
27. О, вярваци, не изменајте на Аллах и на Пратеника, и не изменајте на онова, което ви е поверено, знаејќи!
28. И знајте, че имотите и дената ви са изпитание, и че при Аллах има огромна награда!
29. О, вярваци, ако се боите от Аллах, Той ќе направи да разграничавате [доброто и злото], и ще ви избави от лошите ви постѣпки, и ќе ви опрости. Аллах е Владетел на великата благодат.
30. И когаи неверниците лукавстваха срещу теб, да те задржашат да не те убият, или да те прокудат... Те лукавстваат, а Аллах проваља тѣхното лукаство. Аллах е над лукавите.
31. И когаи им бѣдат четени Нашите знаменја, казват: "Чуваме вече. Ако пожелаем, и ние срдцето ќе изречем. Това са само легенди на прѣдците."
32. И когаи рекоха: "О, Аллах, ако това е правдата от Теб, изсици над нас камъни от небото или ни прати болезиено мѣчение!"
33. Но Аллах не ще ги мѣчи, докато си сред тѣх, и Аллах не ще ги мѣчи, докато молат за опрощение.
34. Но как да не ги мѣчи Аллах, шом възлират от Свецената дожамја и не са нейни паизтели? Паизтелите е са само богообязливите, ала повечето от тѣх не проумяват.
35. И молитвата им при Дома бе само свирукане и плвскане. "Вкусете мѣчението, зашто бихте неверници!"
36. И неверниците харчат своите имоти, за да възлират от пътица на Аллах. И не ги харчат, после те ше са за тѣк печал, после ќе бѣдат надвити. Неверниците ќе бѣдат в Ада събрани.
37. за да оддели Аллах лошиа от добриа и да нахѣрѣла лошите едни врѣз друг, и да ги струпа всички, та да ги вкара в Ада. Тези са губещите.
38. Кажѣ на неверниците, че ако престанат, ще им се опрости онова, което е било по-рано, а ако упорстват известна е вече сѣдбата на прѣдците.
39. И се ержавяйте с тѣх, докогаи то не ще има заблуда и религијата ше е на Аллах! А престанат ли Аллах е зрѣц за техните дела.
40. И отърнат ли се, знајте, че Аллах е вашият Покровител! Нај-прекрасният Покровител е Той и Нај-прекрасният Избавител!
41. И знајте, че каквото и да придобиете във война, то една петина от него е за Аллах и за Пратеника, и близките, и сираците, и вуждаещите се, и ѣлника [в неволѣ], ако вярвате в Аллах и в онова, което изисполнаше на Своа раб в Дениа на разграничението, в дениа, когаи двете множоства се срецнаха [при Бадр]. Аллах за какво нешто има сила.
42. Вие бяхте на по-близкия склон на долината, те на по-далечния склон, а кервентл ниско под вас. И дори да се бяхте уговорили, шхсте да се размнѣтите в уговорката, ала за да изљпни Аллах дело отредено, да погине при јсен знак погнаващият и да живее при јсен знак оживяващият... Аллах е всечуващ, всезнаещ.
43. Аллах ти ги показа в твоа сѣл малцина. А ако ти ги покажеше мнозина, шхсте да паднете духом и да спорите по делото. Но Аллах ви спаси. Той знае сѣкровеното в срдцата.
44. И направи те да изгжеждат малцина във вашите очи, когаи се срецнахте, и ви умали в техните очи, за да изљпни Аллах дело отредено. Към Аллах се връщат делата.
45. О, вярваци, когаи се ержавяте с отред, устоявајте и споменавајте Аллах често, за да сполучите!
46. И се покорявајте на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се оспорвајте едни друг, за да не се провалите и да изчезне сѣлата ви! И тѣрпете! Аллах е с тѣрпеливите.
47. И не бидете като онези, които изљоља от домовете си с надменошtie и за показ пред хората! Те възлират от пъта на Аллах. Аллах обрѣраа техните дела.
48. И разкриши пред тѣх делата им сатаната, и рече: "Нама кой да ви надвие днес сред хората, шом сѣм аз до вас." Но шом двата отрѣда се сѣгледаха, тој се обрѣна на пете и рече: "Непричастен сѣм към вас. Аз виждам онова, което вие не виждате. Страхувам се от Аллах. Аллах е суров в наказанието."

49. И лицемерите, и онези, които имаха болест в сърцата, рекоха: "Тези ги подмама тяхната религия." А който се уповава на Аллах Аллах е всемогъщ, премоделър.

50. И ако ти [о, Мухаммад] би видял, когато ангелите прибират душите на неверниците, как ги удрят по лицата и по гърбовете: "Вкусете изгарящото мъчение!"

51. Така е заради онова, което ръцете ви направиха отнапред. Аллах никога не утнеत्या рабите.

52. Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Отрекоха знамената на Аллах и заради греховете им Аллах ги сграбчи. Аллах е всемогъщ, сувор в наказанието.

53. Това е, защото Аллах не променя благодатта, с която е облагодетелствал хора, докато не променят себе си. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

54. Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Взеха за лъжа знамената на своя Господ и Ние ги погубихме заради греховете им, и издвихме рода на Фараона. Всички бяха утнетители.

55. Най-лошите твари пред Аллах са онези, които Го отгичат и не вярват.

56. онези, от които ти получи обет, после нарушават своя обет всеки път и не се боат.

57. И ако ги срещнеш във война, прогони с поражението им онези, които ги следват, за да се поучат!

58. И ако те е страх от изменничество на някой народ, отхвърли ги по съдия начин! Аллах не обича изменниците.

59. И неверниците да не смятат, че са се отървали! Те не ще [Ний] убегнат.

60. И пригответе за тях колкото можете сили и бойни коне! Ще нападнат с тях врага на Аллах и вашия враг, и други освен тях, които вие не знаете, но Аллах ги знае. Каквото и да раздате по пътя на Аллах, то ще ви се изплати и не ще бъдете утнетени.

61. И ако склонят за мир, склони и ти, и се уповавай на Аллах! Той е Всечуващия, Всезнаещия.

62. И поискай ли да те измамат, Аллах ти е достатъчен. Той е, Който те подкрепя със Своята помощ и с вярниците.

63. Обединява Той сърцата им. А ти и да раздате всичко, което е на земята, не би обединил сърцата им. Но Аллах ги обедини. Той е всемогъщ, премоделър.

(Медианските племена Аус и Хазрадж били разделени от безкрайни вражди. Въстанието в сърцата битки помежду си и засянаха мизония и от двете страни. След като Аллах си удостои с Исляма, Той започна в тях чувството за мъст. Те се събрали и обединили.)

64. О, Пророче, Аллах е достатъчен за теб и за вярниците, които те следват.

65. О, Пророче, подбуждай вярниците към сражението! Ако сред вас има двадесет търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има сто, те ще надвият хиляда от неверниците, защото са хора, които не проумяват.

66. Сега Аллах ви облекчи. Той знае, че у вас има слабост. И ако сред вас има сто търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има хиляда, те ще надвият две хиляди с позволенieto на Аллах. Аллах е с търпеливците.

67. Не подобава на пророк да има пленници, докато не е воювал по земята [с неверници]. Вие искате богатата на земята живот, а Аллах иска [за вас] отводния. Аллах е всемогъщ, премоделър.

68. Щеше да ви засетне огромно мъчение за онова, което сте придобили, ако преди това Аллах не бе отседнал,

69. затова яхте от придобитото във война позволено, приютно, и бойте се от Аллах! Аллах е опрощавач, милосърден.

70. О, Пророче, кажи на пленниците, които са в ръцете ви: "Ако Аллах види добро в сърцата ви, ще ви даде по-добро от това, което ви е взето, и ще ви опрости. Аллах е опрощавач, милосърден.

71. И ако искат да ги изменят, те вече измениха на Аллах преди, затова Той ги даде власт над тях. Аллах е всезнаещ, премоделър.

72. Който повярваха и се преселиха, и се бореха чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и които приотиха и подкрепиха, те са близки един на друг. А който повярваха, ала не се преселиха нямат нищо от вашата придобивка, докато не се преселят. И помолят ли ви за помощ в религията, ваш дълг е помощта, освен ако е срещу народ с договор помежду вас и него. Аллах съзира вашите дела.

73. А който са неверници, те са близки един на друг. Не извърните ли това, ще има заблуда по земята и голяма развала.

74. А който вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах, и тези, които приютяват и подкрепят, тези са истинските вярници. За тях има опрощение и щедро пренитание.

75. А който впоследствие повярват и се преселят, и се борят заедно с вас, те са от вас. И роднините са по-близки един на други според Книгата на Аллах. Аллах всяко нещо знае.

(Това знамение претресе традицията за установяване без роствена връзка по предпочитание.)

9.

СУРА ПОКАЯНИЕТО (АТ-ТАУБА)

Медианска, с изключение на последните две знаменя, които са мекански. Съдържа 129 знаменя.

1. Снемане от Аллах и от Неговия Пратеник на задълженията спрямо съдружаващите, с които се договорихте.

2. Затова странствайте по земята [о, съдружаващи] четири месеца и знайте, че не ще обесилите Аллах и че Аллах опозорява неверниците!

3. И прогласяване от Аллах и от Неговия Пратеник към хората в деня на най-голямото поклонение *кажд*, че Аллах е непричастен към съдружаващите, а също Неговият Пратеник. И ако се покаете, за вас е най-доброто, а ако се отмените, знайте, че не ще обесилите Аллах! И вълвести неверниците [о, Мухаммад] за болезнено мъчение.

4. освен онези от съдружаващите, с които се договористе и после не ви е оцетна с нищо, и не подкрепиха никого срещу вас. И приключете своя договор с тях до срока му! Аллах обича богобоязливите.

5. А итекат ли месеите на вярна, убийте съдружаващите, където ги свърите, и ги хващайте, и ги обграждайте, и ги причакайте на всяко място за засади! И щом се покаят и отслужват молитвата, и дават милостивата *закат*, сторете им път!

Аллах е опрощавач, милосърден.

6. И ако те моли за защита никой от съдружаваните, защити го, та да чуе той Словото на Аллах! После го заведи на безопасно за него място! Това е, защото са хора незнаещи.
7. Как може да има за съдружаваните договор с Аллах и с Неговия Пратеник, освен за онези, с които се договориш при Свешената драма? И докато са чести спрямо вас, бъдете чести спрямо тях и ви! Аллах обича богобоязливите.
8. Как? Надяват ли ви, те не спават спрямо вас нито редство, нито обет. Угаждат ви на думи, а сърцата им се противят. И повечето от тях са нечестиви.
9. Продават на липшога цена знаменията на Аллах и възират от Неговия път. Лошо е онова, което вършат!
10. Не спават спрямо вървещ нито родство, нито обет. Тези са престъпниците.
11. И ако се покажат и отслужват молитвата, и дават милостивата *закат*, тогава те са ваши братя в религията. Развиваваме знаменията на хора проумяващи.
12. И ако нарушат клетвите си подир своя обет, и поругат вашата религия, срещавайте се с водителите на неверието, за да престанат! Няма клетви за тях.
13. [О, върваци] няма не ще се срещавате с хора, които нарушиха своите клетви и възнамеряваха да изгонят Пратеника? Първо те настъпиха срещу вас. Нима се страхувате от тях? Аллах най-много заслужа да се страхувате от Него, ако сте върваци.
14. Срещавайте се с тях! Аллах ще ги накаже с вашите ръце и ще ги опозори, и ще ви помага срещу тях, и ще изчери гърдите на хора върваци.
15. и ще премалхне гнева от сърцата им. Аллах приема покаянито на когото пожелаше. Аллах е всезнаещ, премъдър.
16. Или смятате, че ще бъдете оставени, без Аллах да узнае кои от вас се борят и взимат за довереник само Аллах и Неговия Пратеник, и вървачите? Сведущ е Аллах за вашите дела.
17. Съдружаваните имат право да устройват храмове на Аллах, свидетелствайки сами за неверието си. На тези делата им са провалени и в Огъня ще пребивават вечно.
18. Устройва храмове на Аллах само онези, които върват в Аллах и в Сетвия ден, и отслужва молитвата, и дава милостивата *закат*, и се страхува единствено от Аллах. Тези са изпълнители.
19. Нима смятате, че да снабдяваш поклонниците с вода и да устройваш Свешената драма, с като да върваш в Аллах и в Сетвия ден, и да се борих по пътя на Аллах? Те не са горни пред Аллах. Аллах не папътва хората-дугителите.
20. Които върват и се преследят, и се борят по пътя на Аллах чрез своите имоти и дуни, те са с по-висока степен при Аллах и те са спечелилите.
21. Възрадва ги техният Господ с вест за милосърдие от Него и за благоволение, и за Градини, в които ще имат постоянно блаженство,
22. там ще пребивават вечно и завинаги. При Аллах има огромна награда.
23. О, върваци, не взимайте за близки своите бащи и братя, ако са предпочели неверието пред вярата. А които от вас се сблизих с тях, те са утнетиелите.
24. Кажат: "Ако нашите бащи, синове, братя и съзрути, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плащате от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-любими от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах не папътва нечестивите хора.
25. Аллах ви помага на много места и в Деня на Хунайн, когато ви възлехи вашата многобройност. А тя та не ви спаси от нищо. И отнеса за вас земта, възрекчи че е просторна. После обрънахте гръб в битство.
(Със като Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, доколкото Мекка, той повелеше с многокълбна армия към ат-Таиф, срещу племената Хадути и Сабхи. Поевешени от своята мач, наком мисломаш самонадеяно казали: "Тази армия вече е непобедима". Ала е доплатна Хунайн претърпели поражение в сблъсък с много по-малкобройна от тях египетска войска, тъй като се били преогворили на численост си превъзходство. В сблизването знамените се споманата именно този факт.)
26. После Аллах низпосла успокоението Си на Своя Пратеник и на вървачите. И низпосла воини, които вис не видяхте, и наказа онези, които не повярваха. Това е възмездие за неверниците.
27. После Аллах ще приеме поквание подир това от когото пожелаше. Аллах е отпращавац, милосърден.
28. О, вие, които вървите, съдружаваните са скверност! Да не се приближават до Свешената драма след тази тяхна година! И ако ви е страх от бедност, Аллах ще ви надбави от Своята благодат, ако пожелаше. Аллах е всезнаещ, премъдър.
29. Срещавайте се с онези от дарените с Писанието, които не върват в Аллах и в Сетвия ден, и не възбравяват онова, което Аллах и Неговия Пратеник са възбрали, и не използват правата вара докато не дадат нолога [джиза] безусловно и с покорство.
30. И рекоха юдеите: "Уазир е синът на Аллах." И рекоха христианиите: "Месията е синът на Аллах." Това те го изричат, приличат в думите на онези, които преди не повярваха. Аллах да ги поразит! Как така се подлъгват!
31. Те влезха за господари не Аллах, а своите правници и своите монаси, и Месията, син на Мариам. А им бе повелено да служат само на единствения Бог. Нима друг Бог освен Него. Пречист е Той от онова, което съдружават с Него!
32. Искаят да утаят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засие в пълната Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това.
33. Той е, Който проводи Своя Пратеник с папътствието и с правата вара, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаваните да възненавиждат това.
34. О, върваци, мнозина от правниците и монасите изжаждат имотите на хората с измама и възират от пътя на Аллах. Които трупат злато и сребро, и не раздават от него по пътя на Аллах извести ги за болезнено мъчение
35. в Деня, когато то ще бъде нажежено в Огъня на Ада и ще бъдат жигосани с него челата и сълбоците, и гърбовете им. "Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!"
36. Броят на месеците при Аллах е дванадесет месеца според повелата на Аллах в деня, когато сътвори небесата и земта. Четири от тях са свещени. Това е правата вара. Не утнечвайте през тях себе си и всички се срещавайте със съдружаваните, както и те всички се срещават с вас! И знайте, че Аллах е с богобоязливите!

37. Отерочването [на свещените месеси] само увеличава неверието. Неверниците се заблуждават в това разрешават го в една година и го възбравят в друга, за да натъквят броя [на месеците], които Аллах е определил за свещени. Позволяват онова, което Аллах е възбранил. Разкрасено им бе злото на деняния им. Аллах не напътява невярващите хора.
38. О, явярци, какво ви стана, та щом ви се рече: "Устремете се към битка по пътя на Аллах!", закрятахте по земята? Нима предпочетохте земята вместо отвъдния? Насладата на земята живот спрямо отвъдния е твърде малка.
39. Ако не се устремите към битка, ще ви накаже Той с болезнено мъчение и ще ви замени с друг народ, и не ще Му навредите с нищо. Аллах за всяко нещо има сила.
40. Ако вие не му помогнете [на Мухаммад], Аллах вече му помогна, когато неверниците го прогониха и бе един от двамата, когато бяха в пещерата, когато рече той на своя другар: "Не страдай! Аллах е с нас." И низшосла Аллах Своето успокоение над него, и го подкрепи с воини, които вие не видяхте, и стори Той словото на неверниците да се най-презриятно, а Слово на Аллах най-възвишеното. Аллах е всемогъщ, премъдър.
41. Устремете се към битка и силни, и слаби, и се борете чрез своите имоти и души по пътя на Аллах! Това е най-доброто за вас, ако знаете.
(С постановката в значението 91 от същата сурѝа болите и онези, които са толкова болни, че не могат да намерят нищо, което да покорчат за война, са били освободени от това провинение.)
42. Ако бе близка печалба и кратко пътуване, щяха да те последват. Но далечен им се види трудният път и ще се къснат в Аллах: "Ако можем, щяхме да излезем заедно с вас." Те потуват себе си, но Аллах знае, че са лъжливи.
43. Аллах да те извини [о, Мухаммад]! Защо им разреши [да останат], преди да ти се разкрият онези, които казват истината, и без да си узнал лъжците?
(В горното значение се усеща логичен укор към Пратеника на Аллах, мир нему, защото позволил да не се въвлечат в битка група лицемери, които го помолиха да бъдат освободени.)
44. Онези, които явярат в Аллах и в Сетния ден, не те молят за разрешение да се борят чрез своите имоти и души. Аллах знае богобоязливите.
45. А те молят за разрешение само онези, които не явярат в Аллах и в Сетния ден, и се съмняват сърцата им, и в своето съмнение се колебаят.
46. А ако исках да излязат [за битка], щяха да се подготвят за това. Но Аллах възненавиди тяхното намерение и вся у тях деност, и им се рече: "Останете с оставащите!"
47. Ако бяха излезли сред вас, щяха да ви надбяват само объркване и щяха да се втурват, целейки смут помежду ви. Някои от вас се велудшат в тях. Аллах знае утнетелите.
48. Стремеха се и по-рано към смут и преобръщане заради теб делата, докато не дойде истината и не се прояви новелта на Аллах, въпреки че те ненавиждат това.
49. Сред тях някой казва: "Позволи ми [да остана] и не ме въвлечай в изкушение!" А нима те не бяха въвлечени в изкушение? Азъб обгръща неверниците.
(Ислям таргуми повеляват да бъдат освободени от пехота, като се оправдава с това, че имат слабост към жените и ако вземат участие в тази битка и видят екзистенциалните доводи, че не се възбравят и ще се поддадат на изкушение.)
50. Ако те достигне добрина, ги огорчавя, а ако те застигне беда, казват: "Навреме се взехме със своето дело." И се разотиват весели.
51. Кажй [о, Мухаммад]: "Ще ни достигне само онова, което Аллах ни е предискал. Той е нашият Покровител. На Аллах да се уповават явярващите!"
52. Кажй: "Има очакване за нас друго освен една от двете добрини, докато ние очакваме за вас Аллах да ви застигне с мъчение от Него или с напните ръле? Очаквайте! С вас очакваме и ние!"
(Битката добрина е пехота в битката, а другата да защитят по пътя на Аллах.)
53. Кажй: "Раздавайте доброволно или по принуда! Не ще се приеме от вас. Вие сте хора-нечестивци."
54. Пречи да бъдат приети от тях подаянията само това, че не явярат в Аллах и в Неговия Пратеник, и че идват на молитва само лениви и раздават само с нежелание.
55. И да не те възхщават имотите им, нито децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земята живот. И ще излязат душите им, както са неверници.
56. И се къснат в Аллах, че наистина са от вас, но те не са от вас, а са хора страхливи.
57. Ако намерят убежище или пещери, или проход, ще свърнат натам необуддани.
58. Някои сред тях те клеветят заради милостивия. И ако им се даде нещо от нея те са доволни, а ако не им се даде, ето ги негодуват!
59. А ако ли да бяха доволни от това, което им дари Аллах, и Неговият Пратеник, и кажеха: "Достатъчен ни е Аллах, ще ни дари Аллах от Своята благодат, и Неговият Пратеник... Към Аллах се стремим."
60. Милостивията *закат* е за бедниот и за жуждащите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към Исляма], и за [откуп на] робите, и за дължниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, премъдър.
61. Сред тях са и онези, които обиждат Пророка и казват: "Той надава ухо за всичко." Кажй: "Ухо за ваше добро." Той явяра в Аллах и явяра на явярците, и е милост за онези от вас, които явярат. А за онези, които обиждат Пратеника на Аллах, за тях има болезнено мъчение.
62. Къснат ви се в Аллах, за да ви утядат. Но Аллах, а и Неговият Пратеник, най-много заслужава на Него да утядат, ако са явярци.
63. Нима не знаят, че който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, за него е огънат на Ада, там ще пребивава вечно. Това е огромният позор.

64. Лицемерите се опасяват да не бъде низпослана против тях сура, която ще извести какво крият в сърцата си. Кажете: "Подигравайте се! Аллах ще изяви онова, от което се опасявате."
65. И ако ги попиташ, непременно ще речат: "Само бърбехме и се забавлявахме." Кажете: "Нима на Аллах и на Неговите знаменци, и на Неговия Пратеник сте се подигравали?" *(Колкото Праведник на Аллах, нир нему, вомелел на неговой за Таубук, група лицемери казали хад сърби му: "Вижте се, иска да западне ромейските дворци. Кой е той, че да ги завоюва?" Аллах му рече: тези тези души. Колкото лицемерите били извикани и попитани защо правят това, те отпекли, като се оправдали, че се шешували.)*
66. Не се оправдавайте! Все станяхте неверници, след като бяхте вярващи. Дори да извиним някои от вас, ще накажем други, защото бяха престъпници.
67. Лицемерите мъже и жени са едни като други. Те повеляват порицаното и възбравяват одобряването, и стискат в ръка. Забравиха Аллах, затова Той ги забрави. Лицемерите са нечестивците.
68. Аллах обеща на лицемерните мъже и жени, и на неверниците огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Достатъчен им е той. Аллах ги прокле. И за тях има постоянно мъчение.
69. както за онези преди вас. Бяха по-силни от вас по мощ и с повече имоти и деца, и се наслаждаваха на своя дял. И все се наслаждаваха на своя дял, както и онези преди вас се наслаждаваха на своя дял, и затъгнаха, както и те затъгнаха. На тези са пронаждали делата им и в земния живот, и в отвъдния. Тези са губещите.
70. Не ги ли достигна вестта за онези преди тях: народа на Нух и адитите, и самудитите, и народа на Ибрахим, и жителите на Мадян, и на сринатите селища [на Лут]? Явиха им все пратениците с ясни знаци. Не Аллах ги угнетява, а те сами себе си угнетяват.
71. А вярващите мъже и жени са покровители едни на друг. Те повеляват одобряването и възбравяват порицаното, и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, и се покоряват на Аллах и на Неговия Пратеник. Тези Аллах ще помилва. Аллах е всемогъщ, премъдр.
72. Аллах обеща на вярващите мъже и жени Градните, сред които реки текат там ще пребивават вечно, и приятна обител в Градните на Ади. Благовоението на Аллах е още по-голямо. Това е великото спасение. *(Ади е една от степените на Рах.)*
73. О, Пророче, бори се срещу неверниците и лицемерите, и биди твърд с тях! Местото им е Адът. Колко лоша е тази участ!
74. В Аллах се кълнат, че не са изrekli, но те изрекоха словата на неверието и станяха неверници, след като бяха отделени. И се готвеха за онова, което не получиха, и ненавиждаха само защото Аллах и Неговия Пратеник ги обогати от Своята благодат. И ако се покажат, ще е най-доброто за тях, а ако се отметнат, Аллах ще ги накаже с болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. И нямат на земята нито покровител, нито избавител.
75. Някои от тях дадоха обет пред Аллах: "Ако Той ни дари от Своята благодат, непременно ще даваме милостиня и ще бъдем от праведниците."
76. А когато им дари от Своята благодат, те се скъпяха за нея и се отметнаха, отдръпвайки се.
77. Впоследствие Той вложи в сърцата им лицемерие до Деня, в който ще Го срещнат, защото нарушиха пред Аллах онова, което Му обещаха, и защото са лъгали.
78. Нима не знаеха, че Аллах знае какво потулват и скривом шепнат, и че Аллах е Веснаецаия тайните?
79. Които клеветат и се присмиват на даващите по своя воля милостиня измежду вярващите и онези, които не намират друго да дадат освен своето старание. Аллах им се е присмил и за тях има болезнено мъчение.
80. И да молиш [о, Мухаммад] за опрошеного им, и да не молиш за него, и седмездест пъти да молиш за опрошеного им, Аллах никога не ще ги опрости. Това е, защото не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник. Аллах не папъхва хората-нечестивци.
81. Радваха се неизлезлите [за битката], че са останали противно на Пратеника на Аллах и възненавиждаха борбата чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и казваха: "Не тръгвайте [на бой] в жегата!" Кажете: "Огънят на Ада е по-горещ!" ако проумяват.
82. Да се смеят малко и да плачат много възмездие за онова, което придобиха!
83. И ако Аллах те върне при част от тях и ти поискат разрешение да излязат, кажи: "Никога не ще излезете с мен и не ще се сражавате заедно с мен срещу враг. Предпочохте да се седите първия път, тъй че си седете с оставащите!"
84. И никога не отслужвай молитва за техен покойник, и не стои на гроба му! Те не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и умряха нечестивци.
85. И да не те възхваляват имотите и децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земния живот. И ще излязат душите им, както са неверници.
86. И когато бе низпослана сура: "Повярвайте в Аллах и се борете заедно с Неговия Пратеник!", хората с богатство измежду им поискаха от теб разрешение и рекоха: "Остави ни да сме със седящите!"
87. Предпочетоха да са заедно с оставащите и бяха запечатани сърцата им, та не схващат.
88. Ала Пратеника и онези, които вярваха заедно с него, се бореха чрез своите имоти и души. За тези са блага и тези са сподучилите.
89. Аллах е приготвил за тях Градните, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.
90. И дойдохта оправдаващите се измежду бедуните [които не излязоха] да искат разрешение, а останаха онези, които любеза Аллах и Неговия Пратеник. Онези от тях, които не повярваха, ще ги сполети болезнено мъчение.
91. За слабите, както и за болните и за онези, които не намират какво да дадат, няма притеснение, ако са искрени към Аллах и Неговия Пратеник. За благодетелите няма вина. Аллах е oproщавач, милосърден.
92. нито за онези, на които ти рече, когато дойдох при теб, за да ги откараш: "Не намирам с какво да ви откарам." И се обърнаха, а очите им пълни със слъзи от скръб, че не намират какво да дадат.

93. Вината е само за онези, които искат разрешение от теб, а са богати. Предпочетоха да са заедно с оставащите и Аллах запечата сърцата им, та не знаят.

94. Ще ви се извиват, когато се върнете [след битката] при тях. Кажете: "Не се извивайте, никога не ще ви повярваме! Аллах ни съобщи вестите за вас. Аллах вижда вашите дела и Неговият Пратеник. После ще бъдете върнати при Знаяща и скритото, и явното, и Той ще ви съобщи какво сте извършили."

95. Ще ви се късват в Аллах, когато се върнете при тях, за да се огърдните от тях. Огърдните се от тях! Те са скверност. Тяхното място е Адут възмездие за онова, което са придобили.

96. Късват ви се, за да бъдете доволни от тях. Но дори вие да сте доволни от тях, Аллах не е доволен от хората-нечестници.

97. Бедуните са най-силни по неверие и лицемерие, и най-склонни да не проумяват границите на онова, което Аллах низпосла на Свои Пратеник. Аллах е всезнаещ, премъдър.

98. Някои бедуни приемат онова, което дават, за загуба, и очакват да ви сполетят превратностите. Над тях да е злата превратност! Аллах е всечуващ, всезнаещ.

99. А някои бедуни вярват в Аллах и в Сетния ден, и приемат онова, което дават, за приближаване към Аллах и към зова от Пратеника. То наистина е приближаване. Ще ги въведе Аллах в Своето милосърдие. Аллах е опрощаващ, милосърден.

("Зова от Пратеника" - бух.: "молитвене на Пратеника", т. е. той да се моли за тях.)

100. Най-предните, първите от преселищите и помощниците, и онези, които ги следват с добрина... Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Той е пригответа за тях Г-радините, сред които реки текат, там ще пребиваат вечно и завинаги. Това е великото спасение.

(Преселищите са арабите, които е името на Аллах се преселили от Мекка в ал-Медина, а помощниците са евреите от ал-Медина, които ги покровителстват и им помагат.)

101. И сред онези от бедуните, които са около вас, има лицемери. И сред жителите на ал-Медина има упростиращи в лицемерието, които ти не знаеш, а Ние ги знаем. Ще ги мъчим два пъти, после ще бъдат върнати към огромно мъчение.

102. И други, които си признават греховете... Смесиха доброто деяние с друго зло. Аллах ще им приеме покаянието. Аллах е опрощаващ, милосърден.

103. Вземете от техните имоти милостиня, за да се пречистват с нея и да им се въздаде! И се моли за тях! Твоята молитва е успокоение за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

104. Не знаеха ли, че Той, Аллах, приема покаянието от Своите раби и взима подаянията, и че Той, Аллах, е Приемачия покаянието, Милосърдия?

105. И кажи: "Работете! Аллах вижда вашите дела и Неговият Пратеник, и вървящите. И ще бъдете върнати при Знаяща скритото и явното, и ще ви извести какво сте вършили."

106. А други [от неизлезлите за битка] са получили отсрочка за решението на Аллах или ще ги накаже, или ще приеме покаянието им. Аллах е всезнаещ, премъдър.

107. А онези, които построиха дякмяна с цел вреда на неверие, и разединение сред вървящите, и изчакване на огни, който преди вие беше срещу Аллах и Неговия Пратеник, непременно ще се късват: "Искаме само доброто." Аллах е свидетел, че са лъжци.

(Велик християнски свещеник на име Абу Амр се сражавал срещу Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, при Узуд и Хувайб. След разсрочка на съблюдаващите теб се отиваше и вобаша в Демаж, отсрочката изпрати на лицемерите знаменци: "Вървящите се, колкото можете, пратете се и постройте за мене един храм. Аз отивам при великият мъж имамрат, оттам ще дойда с голяма войска и ще пометна и прехома Мухаммад и споделящите му." Господи измерете и изплати една дякмяна с цел да разединят мюсюлманите. Когато Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, се върнал от похода в Табух, те го поканиха да отпуски молитвита и постройката от тях дякмяна. Но Всевъзник Аллах му повеля да не прати това и да я разруши.)

108. Не влизай в нея никога! Дякмянта [Кубаа], основана върху богобоязливостта от първия ден, е по-достойна да влизаш в нея. Там има хора, които обичат да се пречистват. Аллах обича пречистващите се.

109. Дали огни, които основава постройката си върху боязнь и благолюбие пред Аллах, е по-добър, или огни, който основава постройката си накрай рошавя стръмнина и ружва с нея в огъня на Ада? Аллах не напътва хората-упростиители.

110. Постройката, която са изградили, оставя съмнение в сърцата им, докато те се пръснат. Аллах е всезнаещ, премъдър.

111. Аллах изкупи от вървящите душите и имотите им. Сражават се по пътя на Аллах, убиват и биват убивани, за да е тежен Рагт. Негово истинно обещание, дадено в Тората, Евангелието и Корана. А кой е по-верен в своето обещание от Аллах? Радайте се на размяната, която направихте с Него! Това е великото спасение.

112. И благоветвай вървящите, които се разкайват, служат Нему, възхваляват Го, гонят, покланят се, свидетел чела до земата в съзвуд, новеляват одобряването и възбравяват поридаването, и славят границите на Аллах!

113. Не подобна на Пророка и на вървящите да молят прошка за съблюдаващите, дори да са роднини, след като им стана ясно, че те са обитателите на Ада.

(Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, помогни Всевъзник Аллах да опрости чичо му Абу Таиб, което станало причина за низпославянето на това знамение.)

114. Молбата на Ибрахим за опрощение на баща му бе само обещание, което той му бе дал. А когато му се изясни, че е враг на Аллах, той се огръче от него. Ибрахим бе умоляващ, благ.

(По-рано пророкът Ибрахим обещал на баща си, че ще се моли на Аллах за неговото опрощение и поискал прошка за него. Но когато разбрал, че баща му е враг на Аллах, престана да се моли. По този повод е и горното знамение.)

115. Аллах никога не заблуждава хора след тяхното напъване, докато не им изясни от какво да се боят. Аллах всяко нещо знае.

116. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Той съживява и Той умъртвява. Нямате освен Аллах ниго покровител, ниго избавител.

117. Аллах прие покаянието на Пророка, преселниците и помощниците, които го последваха в тежкия час, след като едва не се отклониха сърцата на група от тях. После Той прие покаянието им. Наистина към тях Той е състрадателен, милосърден.

118. И към тримата, които не излязоха [за битката]... Докато отесня за тях земята, макар и просторна, и душите им отесниха, и се убедиха, че няма избавление от Аллах, освен при Него. После Той се смили над тях, за да се покаят. Той, Аллах, е Приемателят покаянието, Милосърдния.

(Тримата: Клоб ибн Малик, Хилак ибн Утайб и Абурааб ибн ар-Раби са евреите, посочени в знамения 106 като третата група измежду неизлязлите за битката.)

119. О, вярващи, бойте се от Аллах и бъдете с правдивите!

120. Не бива жителите на ал-Медина и онези от бедуните, които са около тях, да не излязат с Пратеника на Аллах, нито да предпочинат себе си пред него. Това е, защото всякога щом ги сполети жажда или умора, или глад по пътя на Аллах, или направят дори и стъпка, която да гъвни неверниците, или се сдобият с победа над враг, ще им се запише като праведно деяние. Аллах не погубва наградата на благодетелите.

121. И малко да дадат, и много да дадат, и долина да прекосат, ще им се запише, за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили.

122. И не бива вярващите да тръгват на бой вкупом. По една част от всяка тяхна група да се вземе с изучаване на религията, за да увещават народа си, когато се върне при него, та да се предазят!

123. О, вярващи, сражайте се с неверниците, които са ви наблизо, и нека намерят твърдост у вас! И знайте, че Аллах е богобоязливите!

124. И когато се нисзослава сура, някои от тях казват: "На коиго от вас тази ще увеличи вярата?" А на тези, които вярват, тя увеличава вярата и се радват.

125. А на тези, в чието сърца има болест, тя увеличава скверността им с още скверност и умират като неверници.

126. Не вжидат ли, че ги подлагат на изпитание всяка година един или два пъти? После нито се разкайват, нито се поучават.

127. И когато се нисзослава сура срещу лицемерите, те се спогледват един друг: "Вижда ли ви някой?" После се отклоняват. Аллах отклонява сърцата им, защото са хора непомрувящи.

128. Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, зарижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден.

129. А отменят ли се, кажи: "Достатъчен ми е Аллах! Няма друг Бог освен Него! На Него се уповавам. Той е Господът на великия Трон."

10.

СУРА ЮНУС (ЮНУС)

Меканска, с изключение на знамения 40, 94, 95 и 96, които са медински. Съдържа 109 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Тези са знамената на мъдрата Книга.

2. Нима е странно за хората, че на мъж измежду тях дадохме откровение: "Увещавай хората и благовествай вярващите, че за тях има въздигнато място при техния Господ!" Неверниците рекоха: "Този е явен магьосник."

3. Вашият Господ е Аллах. Който створи небеса и земята в шест дена. После се въздигна [безподобен] Той на Трона, управлението. Никой не се съзаства без Неговото позволение. Това е Аллах, вашият Господ! На Него служете! Не ще ли се поучите?

4. При Него ще се завършат всички истинно обещания от Аллах. Той начева сътворяването, после го повтаря, за да награди със справедливост онези, които вярват и вършат праведни дела. А онези, които са неверници за тях има върши вода да пият и болезнено мъчение заради тяхното неверие.

5. Той е, Който стори слъщето бявськ и луната сияние, и я отмери по фази, за да знаете броя на годините и изчисленото. Аллах створи това само с мъдрост. Той разяснява знамената на хора знаещи.

6. Наистина в промяната на нощта и дена, и в сътвореното от Аллах на небесата и на земята има знамения за хора богобоязливи.

7. А които не допускат, че ще Ни срещнат и се задоволяват със земния живот, и намират успокоение в него, и които към Нашите знамения са нехайни

8. на тези местото им е Огънят заради онова, което са придобили.

9. Който вярват и вършат праведни дела тешият Господ ще ги напъти заради тяхната вяра. Ще текат сред тях реките в Градините на блаженството.

10. Зовът им там ще бъде: "Пречист си Ти, о, Аллах!", а поздравът им там ще бъде: "Мир!", а крят на зова им ще бъде: "Слава на Аллах, Господа на световете!"

11. И ако Аллах избърваше със зналата за хората, както те бърлат за добрината, вече щеше да им е приключен срокът. Но оставме онези, които не допускат, че ще ни срещнат, в тяхната престъпност да се лутат.

12. И ако беда засегне човек, той Ни зове на хълбок или седнал, или прав. А щом синемет от него бедата му, отминава, сляхн не Ни е зовял заради бедата, която го е засегнала. Така бе разкрасено за престъпниците онова, което вършат.

(Та праведни, било е беда, било е мислов на благодетелствие, подобна пакети да спомени Аллах и да Му се моят. Да се спомени Аллах единствено и мислов на беда и да се забравя мислов на благодетелствие не е нико друго освен неизлабоострост.)

13. И вече погубихме поколенията преди вас, когато утветяха, и техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те не вярваха. Така въздаваме на престъпните хора.

14. После ви сторихме наместници на земага подир тях, за да видим как поствявате.
15. И когато им бъдат четени Нашите ясни знамения, онези, които не допускаха, ще ги си срещнат, казват: "Донесе друг Коран, а не този, или го промени!" Казва: "Нямам право да го променям по собствена воля. Следвам само онова, което ми е разкрито. Страхувам се, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във великия Ден."
16. Казва: "Ако Аллах пожелеше, не би ви го чел и Той не би ви дал знание за него. Прекрах между вас цял един живот преди него. Нима не проумявате?"
17. И кой е по-голям утветител от онези, който измисли лъжа за Аллах или взема за лъжа Неговите знамения? Престъпниците никога не ще сполучат.
18. И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: "Тези са нашите застъпници пред Аллах." Казва: "Нима ще известите Аллах за нещо, както на небесата, така и на земага, което Той да не знае?" Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдružават!
19. Хората бяха само една общност, но се разделиха. И ако нямаше предисъно слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях онова, по което са в разногласие.
20. И казват: "Защо не му бе низпославно знамение от неговия Господ?" Казва [о, Мухаммад]: "Неведомото принадлежи единствено на Аллах. Чакайте! И аз чакам с вас."
21. И щом дадем на хората да вкусат милоств след беда, която ги е засетнала, ето ги лукавстват спрямо Нашите знамения! Казва: "Аллах е най-бърз в промисъла. Нашите пратеници [ангели] записват какво лукавствате."
22. Той е. Който ви придвижва по суша и море. Когато сте на кораби и се носят с хората при попътен вятър, и те му се радват, връхлитат ги бурен вятър и вълните ги връхлитат от всички страни, и мислейте, че са обградени, зоват Аллах, предани Йезу в религията: "Избавиш ли ни от това, непременно ще сме от признателите!"
23. А щом ги избави, ето ги сент развала по земага в безпразие! О хора, ваната развала е срещу самите вас. Наслаждавайте се на земагия живот! После при Нас е вашето завръщане и ще ви известим какво сте вършили.
24. Земният живот прилича на вода, която сме издели от небото и с нея по земага изникват растенията за препитание на хората и на добитъка. Когато земята получи своята украса и се кичи, и обитателите е помислят, че имат власт над нея, ида с Нашата повеля пошем или денем и я опустошаваме, сякаш дочера не е била цветуща. Така разсъждаваме знамената на хора мислещи.
25. Аллах призовава към Дома на мира и насочва когото пожелде по правия път.
26. Благодетелците ще имат Най-прекрасното, и дори повече, и не ще почерни техните лица нито прах, нито унижение. Те са обитателите на Раа, там ще пребивават вечно.
- (Стеверо аз-Бухари, Муслям и др., на основата на това знамение Пратеника на Аллах, мир немум, завика, че най-висшата награда е Раа е съзерцаването на Лица на Аллах.)*
27. А които са придобили злини възмездно за злина с също такава, и ще ги почерни унижение. Никой не ще ги защити от Аллах. Сякаш лицата им са покрити с късове тъмна нощ. Те са обитателите на Познъа, там ще пребивават вечно.
28. В Деня, когато ще ги съберем всички, после ще речем на онези, които съдružаваха: "Останете по местата си, вие и вашите съдružници!" И ще ги разделим, а съдružниците им ще кажат: "Не на нас служете вие!"
29. Достатъчен е Аллах за свидетел между нас и вас. Бяхме в неведение за вашето служене."
30. Там всяка душа ще изпита предисъните си деня. И ще бъдат върнати при Аллах, истинския им Покровител, и ще изрече от тях онова, което са измисляли.
31. Казва: "Кой ви дава препитание от небото и от земага? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда живото от мъртвото, и изважда мъртвото от живото? И кой управлява делото?" Ще речат: "Аллах!" Казва: "А нима не се боите?"
32. Това е Аллах, вашият истински Господ. И какво друго има извън истината освен заблудата? Как сте отклонявали!
33. Така се потвърди Словото на твоя Господ за онези, които са нечестници, че те не ще върват.
34. Казва: "Има ли сред съдružаваните от вас някой, който да начене творението, после да го повтори?" Казва: "Аллах начева творението, после го повтаря. Как сте подългани!"
35. Казва: "Има ли сред съдružаваните от вас някой, който да напълва към истината?" Казва: "Аллах напълва към истината. И кой е по-достоеен да бъде следван, който напълва към истината, или който не напълва, освен ако не е напълтен? Какво ви е, как отсъждате?"
36. Повечето от тях следват само догадки. Догадката с нищо не замества истината. Аллах знае вашите дела.
37. Този Коран не може да е откровение от друг освен от Аллах в потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието няма съмнение в него! от Господа на световите.
38. Или казват [за Мухаммад]: "Той го е измислил." Казва: "Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!"
39. Да, взимат за лъжа знанието, което не обхващат и още не е дошло при тях неговото глъкуване. Така го взимаха за лъжа и онези преди тях. Виж каква е краят на утветителите!
40. Някои от тях върват в него и някои от тях не върват в него. А твоят Господ най-добре знае сешите развала.
41. И ако те взимат за лъжец, кажи: "Моето дело е за мен, а вашето дело е за вас. Не сте отговорни за това, което върша, и аз не съм отговорен за това, което вие вършите."
42. Някои от тях се вслушват в теб, ала нима ти ще накараш глухите да чуят, ако не проумяват?
43. И някои от тях гледат към теб, ала нима ще напълниш слепците, ако не съизрат?
44. Аллах не утветява хората с нищо, а хората сами себе си утветяват.
45. В Деня, когато Той ще ги събере, сякаш са се забавили само един час от деня, те ще се познаят помежду си. Губят онези, които взимат за лъжа срещата с Аллах. И не са напълнени.

46. И да ти покажем част от онова [наказание], което им обещаваше, или да те приберем, към Нас е тяхното завръщане. Свидетел е Аллах на онова, което вършат.
47. За всяка общност имаше пратеник. И когато идваше техният пратеник, се отсъждаше помежду им със справедливост, без да бъдат угнетявани.
48. И казват: "Когато [ще се събъди] това обещание, ако говорите истината?"
49. Казва: "Нито мога да навреда, нито да си помогна, освен ако Аллах пожелае. За всяка общност има срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изпърият."
50. Казва: "Какво мислите, ако Неговото мнение дойде при вас нощем или денем? Какво ще ускорят от него престъпниците?"
51. Нима после, когато се случи, ще повярват в Него? [Тогава ще ви се каже:] "Сета ли? А искасте да го ускорите."
52. После ще се каже на угнетителите: "Вкусете вечното мъчение! Нима ще ви се въздаде за друго освен за онова, което сте придобили?"
53. Искат да ги известни истинна ли е това. Казва: "Да, кляна се в своя Господ, истинна е то и не можете да го възпрете."
54. И ако всеки, който е угнетител, притежаваше всичко на земята, щеше да се откупа с него. И ще скрийт разказанието, щом видят мъчението. И ще се отсъди между тях със справедливост, и не ще бъдат угнетени.
55. Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Да, обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знаят.
56. Той съживява и Той умъртвява, и при Него ще бъдете върнати.
57. О, хора, при вас дойде поучението от вашия Господ и изпъление на онова, което е в гърдите, и напътствие, и милосърдие за върнащите.
58. Казва: "С благодарата на Аллах и с Неговото милосърдие, с това нека ликуват! То е по-добро от това, което трупат."
59. Казва: "Виждате ли какво прегитане ви изнисла Аллах, а стористе от него възбранено и позволено?" Казва: "Аллах ли ви позволи, или за Аллах измислите?"
60. И какво предполагат за Деня на възкресението онези, които измислят лъжа за Аллах? Аллах е владетел на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни.
61. С какво то и да се заемеш, и да четеш за него от Корана, и каквото и работа да вършите, над вас Ние сме свидетели, още щом навлезете в него. И видно не убява от твоя Господ, дори и с тежест на прашина, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да в ясна книга.
62. Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят.
63. Които вярват и са богобоязливи
64. за тях е радостната вест в земята живот и в отвъдния. Неизмени са Словата на Аллах. Това е великото спасение.
65. И да не те натъжават думите им! Мощта принадлежи всецяло на Аллах. Той е Всечуващия, Всезнаещия.
66. Да, на Аллах са всички на небесата и всички на земята. И какво следват онези, които зоват съдружници вместо Аллах? Следват единствено догадката и само предполагат.
67. Той е, който стори за вас нощта, за да почивате в нея, и деня светъл. В това има знамения за хора чуващи.
68. Рехоха: "Аллах се слобди със син." Пречист е Той! Той е Пребогатия. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Нямайте довод за това. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?
69. Казва: "Който измислят лъжа за Аллах, те не ще сподучат."
70. Някаква насллада имат в земята живот, после към Нас е завръщането им, после ще ги накараме да вкусят суровото мъчение заради тяхното неверие.
71. И им прочети вестта за Нух! Когато каза на своя народ: "О, народе мой, ако ви тежат моят престой и моето напоминане за знаменията на Аллах, то на Аллах аз се уповавам. Съберете се с вашите съдружници, после си явянете вашето дело, после отсъдете за мен и не ми давайте отсрочка!
72. И да се отвърнете, аз не съм търсил отплата от вас. Моят отплата е единствено от Аллах. И ми бе повелено да съм отдален Нему."
73. И то взеха за лъжец, и спазихме него и онези, които бяха с него в Ковчеза, и ги сторихме наследници. И издвихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения. И виж какъв е краят на предупредението!
74. После изпратихме подир него пратеници при техните народи и дойдоха при тях с явните знаци, но не искаха да повярват в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечатваме сърцата на престъпниците.
75. После изпратихме подир тях Муса и Харун с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, но се възгордяха и бяха престъпни хора.
76. И когато дойде при тях истината от Нас, казаха: "Това е явна магия."
77. Муса каза: "Нима така говорите за истината, когато тя дойде при вас? Нима е магия? Не ще сподучат магьосниците."
78. Казаха: "Нима дойде при нас, за да ни отлъчиш от онова, с което заварихме предците си, и да е за двама ви [о, Муса и Харун] величието по земята? Не ви върваме."
79. И каза Фараонът: "Доведете ми всички знаещи магьосници!"
80. И когато магьосниците дойдоха, Муса им каза: "Мягайте, каквото ще мятате!"
81. И когато метнаха, Муса каза: "Магията е това, което вие досекохте. Аллах ще я провали. Аллах никога не поправя делата на сещите развала.
82. И утвърждава Аллах истината със Своите Слова, дори престъпниците да възненаивждат това."
83. Но поради страх от мъчението на Фараона и знатните му хора, на Муса повярваха само малцина от неговия народ. Фараонът бе надмнен на земята и бе от престъпниците.

84. И каза Муса: "О, народе мой, щом вярвате в Аллах, на Него се уповавайте, ако сте отдалени Нему!"
85. И казаха: "На Аллах се уповаваме. Господи наш, не сторвай от нас изкушение за утгявящите хора!"
86. И спаси ни със Своето милосърдие от невярващите хора!"
87. И повелихме на Муса и брат му: "Вземете домове за своя народ в Египет и сторете домовете си места за поклонение, и отслужвайте молитвата и благовествай вярващите!"
88. И каза Муса: "Господи наш, Ти даде на Фараона и на знатните му хора украса и имоти в земния живот. Господи, те отклоняват от Твоя път. Господи, заличи имотите им и вкорени сърцата им, и да не повярват, докато не види болезеното мъчение!"
89. Каза: "Откисна се вече на вашия зов. Стойте на правия път и не следвайте пътя на онези, които не знаят!"
90. И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настгна потопът, каза: "Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярваха синовете на Израил, и съм сред отдалените Нему!"
91. Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеестите развала.
92. Днес спасяваме твоего тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.
93. И настанихме синовете на Израил в обител на правдата, и им дадохме препитание от благините. И не изпаднаха в разногласие, докато при тях не дойде знанието. В Деня на възкресението твоят Господ ще отседне помежду им за онова, по което бяха в разногласие.
94. И ако се съмняваш в онова, което ти низпослахме [о, Мухаммад], питай четящите Писанието преди теб! При теб вече дойде истината от твоя Господ. И не бди от съмняващите се!
- (Това знамение се отнася за обикновата на Пратеника, мир нему, който пратеше само непоколебима вяра, способна да укрепи оската на мисловителите. Тук се изтъква, че Пратеника на Аллах, мир нему, е стожелат и придвижвател писанието.*
- Катола каза: "Безспорно бе низпосла това знамение, Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, като: "Нито се съмнявам, нито ще питам.")*
95. И не бди от онези, които взимат за лъжа знаменята на Аллах, за да не бдеш от губещите!
96. Онези, спрямо които се потвърди словото на твоя Господ, не ще повярват,
97. дори при тях да дойде всякакво знамение, докато не видят болезеното мъчение.
98. Нима имаше друго селище, което да се повярвало и да му е донесла полза неговата вяра, освен народа на Юнус? Щом повярваха, снесме от тях позорното мъчение в земния живот и им дадохме да се наслаждават до време.
99. И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?
100. Никой не ще повяра иначе освен с позволенieto на Аллах. Той ще остави в заблуда онези, които не разсъждават.
101. Кажи: "Погледете какво има на небесата и на земята!" Но знаменята и предупредителите не ще избяват хора невярващи.
102. Нима очакват дни, различни от тези на отминалите преди тях? Кажи: "Чакайте! И аз чакам с вас."
103. После спасяваме Нашите пратеници и онези, които са повярвали. Така Наш дял: е да спасяваме вярващите.
104. Кажи [о, Мухаммад]: "О, хора, ако се съмнявате в моята религия, то аз не ще служа на онези, на които вие служите вместо на Аллах, а ще служа на Аллах. Който ви прибира душите. И ми бе повелено да съм от вярващите."
105. И обърни лице към религията правоверен, и никога не бди от сдружаванците!
106. И не зови вместо Аллах онова, което нито ти помага, нито ти вреди! А сторни ли го, тогава наистина си от утгетителите.
107. И ако Аллах те засегне с вреда, не ще я отмени друг освен Него. И ако ти иска добро, никой не ще отклони Неговата благодат. Настига Той с нея когото пожелае от Своите раби. Той е Отпращаващия, Милосърдия.
108. Кажи: "О, хора, вече дойде при вас истината от вашия Господ. И който се е напълнил, единствено за себе си се натътва, а който се е заблудил, само в своя учърб се заблуждава. И не съм над вас покровител."
109. И следвай, каквото ти се разкрива, и бди търпелив, додето Аллах отседне! Той е Най-добрият съдиш.

11.

СУРА ХУД
(ХУД)

Меканска, с изключение на знаменята 12, 17 и 114, които са медански. Съдържа 123 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Алиф. Лам. Ра. Книга, знаменята на която бяха утвърдени, после разяснени от премодрец, сведущ.
2. за да служите единствено на Аллах аз съм за вас предупредител и благовестител от Него
3. и да молите за опрощение своя Господ. Сетне се покайте пред Него. Той ще ви зарадва с хубава наслада за определен срок и ще даде на всеки, сторил благо, заслужената благодат. А ако се отвърнете, страх ме е за вас от мъчение в големия Ден.
4. При Аллах е вашето завръщане. Той за всяко нещо има сила.
5. Ето, свиват гръд, за да се погулят от Него. Ето, и когато се покриват с дрезките си, Той знае какво спотаяват и какво показват. Той знае всичко скрито в гърдите.
6. И няма по-тема гърд, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Вечико е в ясна книга.

7. Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол в върху водата, да да ви изпита кой от вас е по-добър по деяние. И ако кажеш: "Ще бъдете възкресени след смъртта", онези, които не вярват, непременно ще речат: "Това е само явна магия."
8. А ако забравим за тях мъчението до определено време, непременно ще речат: "Какво го задържа?" В Деня, когато дойде при тях, то наистина не ще бъде отклонено и ще ги обгърне онова, на което са се присмисляли.
9. И ако дадем на човека да вкуси милост от Нас, а после му я отнемем, той е отчаян, непризнателен.
10. И ако му дадем да вкуси благодат след беда, която го е засегнала, казва: "Откодох си злините от мен" и е радостен, самохваляец.
11. освен онези, които са гърнеливи и вършат праведни дела. За тях има опрощение и голяма награда.
12. Може и да си склонен към изоставяне на част от онова, което ти е разкрито и да се свина сърцето ти, че ще речат: "Щапо не му бе спуснато съкровище или не дойде заедно с него ангел?" ти си само предупредител, Аллах се разпорежда с всяко нещо.
13. Или казват: "Той си го е измислил." Кажки: "Донесете десет сури подобни на неговите измислени и позовете когото можете, освен Аллах, ако говорите истината!"
14. И ако не ви откланат, знайте, че той бе изпослан само със знанието на Аллах и че няма друг бог освен Него! Няма ли да се отдадете Нему?"
15. Който желаят земния живот и неговата украса, през него ще им излятим за деянията. И не ще бъдат ошестени през него.
16. Тези са, които в отвъдния живот ще имат само Огъня и ще се провади, каквото са сторили [на земята], и ще е напразно, каквото са вършили.
17. Нима с такъв онзи, който има ясен знак от своя Господ и му го чете свидетел от Него? Предходжаше го Книгата на Муса водителят и милост. Тези вярват в него. А който от съюзните племена не вярва в него, обещан му е Огънят. Не се съмнявай в него [о, Мухаммад!] Той е истината от твоя Господ, ала повечето хора не вярват.
18. И кой е по-голям утнетител от онзи, който измени яळा за Аллах? Тези ще бъдат доведени при техния Господ и свидетелите ще речат: "Тези са, които лъжеха за своя Господ." Да, проклятието на Аллах е над утнетителите.
19. който възгират от пътя на Аллах, стремят се да изкривят пътя и отвъдния живот отричат.
20. Те са безсилни на земята и нямат покровители, освен Аллах. На тях ще им се удвои мъчението. Те не са могли да чуят и не са видели.
21. Тези са, които себе си погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.
22. Без съмнение, в отвъдния живот те са най-губещите.
23. Но които вярват и вършат праведни дела, и се смиряват пред своя Господ, тези са обитателите на Раа – там ще пребивават вечно.
24. Двете групи приличат на слепия и глухия, и на зрящия и чуващия. Нима те са еднакви при сравнение? И не ще ли се поучите?
25. И изпатихме Нух при неговия народ: "Аз съм за вас явен предупредител,
26. за да не служите на друг освен на Аллах. Страхувам се за вас от мъчение в болезнения Ден."
27. Знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: "Виждаме, че си само човек като нас и виждаме, че сред нас те следват само най-презрените, е прибузано мнение. И не виждаме да ни превъзхождате. Дори ви мислим за лъжци."
28. Рече: "О, народе мой, ако имам ясен знак от моя Господ и ми е дал от Себе Си милост, скрита за вас, смятате ли, че ще ви я натрапим, щом е се противите?"
29. О, народе мой, не искам от вас богатство за това. Моята награда е единствено от Аллах. И не ще прогоня онези, които вярват. Наистина те ще срещнат своя Господ. Ала виждам, че сте хора невежи.
- (Иляси хора от народа на Нух не проваляваха милост към бедните, които похвалява, и не желават да бъдат заедно с тях. Затова поискали от Нух да си преговни.)*
30. О, народе мой, кой ще ме защити от [наказанието на] Аллах, ако ги прогоня? И не ще ли се поучите?
31. И не ви казвам: "При мен са съкровищниците на Аллах.", нито: "Зная неведомото"; и не казвам: "Аз съм ангел"; и не казвам на онези, които са презрени във вашите очи, че Аллах не ще им даде благо. Аллах най-добре знае какво имат в душите си. Иначе да съм от утнетителите."
32. Казаха: "О, Нух, ти спореше с нас и все повече ни оспорваш, донеси ни онова, с което ни заплашваш, ако говорим истината!"
33. Каза: "Само Аллах може да ви го донесе, ако пожелав. А вие сте безсилни.
34. И не ще ви помогне моят съвет, ако искам да ви посъветвам, ако Аллах иска да ви унищожи. Той е вашият Господ и при Него ще бъдете върнати."
35. Или казват: "Той го е измислил." Кажки: "Ако аз съм го измислил, над мен е моят грях и съм невинен за онова, в което вие престъпвате."
36. И бе разкрито на Нух: "Ще вярва измежду твоя народ само онзи, който вече е повярявал. Не се опечалвай заради онова, което са извършили!
37. И направя Ковчега пред Нашите Очи и с Нашето откровение, и не Ми говори за утнетителите! Те ще бъдат издавени."
38. И прашеше той Ковчегата, и всякога, щом край него минаваша знати от неговия народ, подгирваха го. Рече: "Щом се подгирвате с нас, и ние ще ви се подгирваме, както и вие се подгирвате.
39. И ще узнаете при кого ще дойде позорно го мъчение, и ще го сълюте постоянно мъчение."
40. Когато дойде Нашата повел и кипна пещта, рехоме: "Наговора в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези, за които имаше слово отпреди, и всеки, който е вярвал." А вярваха заедно с него само малцина.

41. И рече: "Качете се в него! В името на Аллах той ще плава и ще се закотви. Моят Господ е опрощаван, милосърден."
42. И заплава е тях по вълни като планини, и призова Нух своя син, който се бе отделил: "Сине мой, качи се с нас и не бъди с неверниците!"
43. Рече [синът]: "Ще се приотря на планина, която ще ме защити от водата." Рече: "Няма днес защитник от повелята на Аллах, освен за онзи, когото Той помилва." И ги разделяха вълните, и бе от удивение.
44. И бе речено: "О, земя, погълни своята вода!" и "О, небе, престани!" И спадна водата. И се изпълни повелята. И [Кочевът] заседна върху [планината] ал-Джуди. И бе речено: "Гибел за хората-узурпатели!"
45. И позова Нух своя Господ, и рече: "Господи, силян ми е от моето семейство. Твоето обещание винаги е истина. Ти си Най-мъдрият Създател."
46. Рече [Аллах]: "О, Нух, той [вече] не е от твоето семейство. Неговото деяние не е праведно. И не Ме питай за това, за което нямам знание! Поучавам те да не бъдеш от невежите."
47. Рече: "Господи, моля Те, онзи ме да не Те питам за нещо, за което нямам знание! И ако не ме опростиш, и не ме помилваш, ще съм от губещите."
48. Речено бе: "О, Нух, слез [от Кочвега] с мир от Нас и с благослов над теб, и над общности от онзи, които са с теб! А на други общности ще дадем да се понасаждават, после ще ги сполети болезнено мъчение от Нас."
49. Тези са от вестите на неведомото, които Ние ти разкриваме. Дотогава не ги знаеше нито ти, нито твоят народ. Затова търпи! Краят принадлежи на богобоязливите."
50. И при адитите брат им Худ... Рече: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него. Вие сте само цветници."
51. О, народе мой, не искам от вас отплата за това. Моята отплата е единствено от Онзи, Който ме е сътворил. Нима не проумявате?
52. О, народе мой, молете за опрощение вашия Господ и се покайте пред Него, и ще ви изпрати Той обилен дял от небото, и ще ви надбави сила към вашата сила! И не се отмятайте, престъпвайки!"
53. Рекоха: "О, Худ, ти не ни донесе ясен знак и не ще изоставим нашите божества заради твоите слова. И не ти вярваме."
54. Ще кажем само, че те е поразил със зло някое от нашите божества." Рече: "Призовавам за свидетел Аллах и вие свидетелствайте, че съм невинен за онова, което съдружавате"
55. с Него. И лувкавтайте срещу мен всички, и не ме изкукавайте!
56. Аз се уповавам на Аллах, моя Господ и вашия Господ. Няма твар, която Той да не държи под Своя власт. Моят Господ е на Правия път.
- (В призивите се споменават "държи за твоята", което се спазва като "държи под Своя власт". Създава на всяка твар е в ръцете на Аллах и Той на всякога отплати заслуженото, затова Невинен съм и Правият съм.)*
57. А отговорите ли се вече ви съобщих онова, с което бах пратен при вас. И ще ви подмени моят Господ с други хора. И никак не ще Му навредите. Моят Господ нази всяко нещо."
58. И когато Нашата повеля дойде, с милост от Нас спасихме Худ и онзи, които вярваха с него. И ги спасихме от сурово мъчение.
59. Такива бяха адитите. Отрекоха знаменията на своя Господ и се възпротивиха на Неговите пратеници, и следваха повелята на всеки упорит деспот.
60. И ги следва проклятие на този свят и в Деня на възкресението. Да, адитите отрекоха своя Господ. Да, гибел за адитите, народа на Худ!
- (Вж. 69: 6-9)*
61. И при самудините [изпратихме] брат им Салих. Рече: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него. Той ви сътвори от земята и ви засели на нея. Затова Го молете за опрощение и се покайте пред Него! Моят Господ е наблизил и откланява."
62. Рекоха: "О, Салих, преди това ти владявахме надежди. Нима ни забравяваш да служим на онова, на което служиха нашите предци? Съмняваме се в онова, към което ни призоваваш."
63. Рече: "О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от моя Господ и ми е дал от Себе Си милост, кой ще ме запрати от Аллах, ако Му се възпротивя? Ще ми надбавите само загуба."
64. О, народе мой, това е камилата на Аллах - знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване близко мъчение!"
65. Но я заклаха и той каза: "Наслаждавайте се в своя дом три дена! Това не е лъжливо обещание."
66. И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спасихме Салих и онзи, които вярваха с него, от позора на този ден. Твоят Господ е Веселини, Всеомогъщия.
67. И Вийст обхвана онзи, които узетяхаха, и осъмнаха безжизнени в домовете си,
68. сякаш не бяха преживали там. Да, самудините отрекоха своя Господ. Да, гибел за самудините!
69. И дойдоха Нашите пратеници с радостната вест при Ибрахим. Казаха: "Мир!" Каза: "Мир!" И не се забави да поднесе печено теле.
70. И когато видя, че ръцете им не посягат към него, това не му хареса и спотан страх от тях. Рекоха: "Не се страхувай! Ние сме пратени при народа на Лут."
71. А жена му стоеше и се смееше. И я благовестихме за Исхак, а отпосид Исхак Якуб.
72. Тя рече: "О, горко ми! Аз ли ще родя, след като съм престаряла, а моят съпруг е този старец! Наистина това е някакво чудо."

(Глукуватите съобщават, че Ибрахим бил на 120 години, а съпругата му на 90.)

73. Рекоха: "Нима те учудва повелята на Аллах? Милостта на Аллах и Неговите благослови са над вас, стопани на дома. Наистина Той е веселавен, предостоеен."
74. И когато улахата напуся Ибрахим, и радостната вест дойде при него, той настоя пред Нас за народа на Лут.
75. Ибрахим бе състрадателен, умявяващ, каещ се.
76. "О, Ибрахим, откажи се от това! Вече дойде повелята на твоя Господ. Необратимо мълчение ще ги връхлети."
77. И когато Нашите пратеници отидоха при Лут, той се натъжи за тях и отмяла [от страх] за тях, и рече: "Това е тежък ден."
(Пророкът Лут, мир нему, се страхува от посолството над ангелите, онези като красиви младежи, защото сънародниците му били мъжколюбиви.)
78. И дойде при него народът му, втурнат натам. И преди бяха вършили злини. Рече: "О, народе мой, ето ви монте черки. Те са по-чисти за вас. Бойте се от Аллах и не ме опозорявайте пред гостите ми! Няма ли сред вас разумен мъж?"
(За обществото нейният пророк е като баща, затова Лут, мир нему, казва: "...маште черки", т.е. жесите от племето.)
79. Рекоха: "Вече си узнал, че нямаме нужда от твоите черки. Знаеш какво искаме."
80. Рече: "Ех, да имах сила над вас или да се осланях на здравя опора!..."
81. Рекоха [Гостите]: "О, Лут, ние сме пратеници на твоя Господ. Не ще те докоснат. Тръгни със своето семейство в част от нощта и никой от вас да не се обърне, освен жена ти - нея ще я поразя, каквото поразя и тях. Срокът им е утрото. Не е ли близо утрото?"
82. И когато Нашата повеля дойде, преобърнахме [селището] надолу и изсипахме над тях порой камъни от глина.
83. безяни при твоя Господ. Те не са далеч от утнетелите.
84. И при мадинците брат им Шуайб... Рече: "О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него. И не занижавайте мярката и везната! Виждам ви в благоденствие, но се страхувам за вас от мълчение в Деня, който [азичко] обхваща.
85. О, народе мой, изпълвайте мярката и везната със справедливост, и не смалвайте от нещата на хората, и не сейте развала по земята, рушейки!
86. Това, което Аллах ви оставя, е по-добро за вас, ако сте върваци. Аз не съм ви пазител."
87. Рекоха: "О, Шуайб, има твоята молитва ти поведя да оставим онова, на което служеха предците ни, или да не постъпваме със своите имоти, както пожелаем? Наистина ти си състрадателният, разумният!"
88. Рече: "О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от мой Господ и Той ме е дарил с добро припитание от Него, и не искам да се отличавам от вас в онова, което ви забранявам? Искам само подобрене, колкото мога. Моят успех е само от Аллах. На Него се уповавам и към Него се обръщам."
89. О, народе мой, да не ви вкара в грях враждата [ви] към мен, та да ви поразя същото като онова, което поразя народа на Нух или народа на Худ, или народа на Салих. А народът на Лут не е далеч от вас.
90. И молете за опроцие вашия Господ, и се покайте пред Него! Моят Господ е милосърден, любещ."
91. Рекоха: "О, Шуайб, не проумявам много от онова, което казваш. Виждаме, че си много слаб сред нас. Ако не бев твой род, щяхме да те пребием с камъни. Не си на помит при нас."
92. Рече: "О, народе мой, няма моят род е по-достоеен за вас от Аллах? Вие Го загърбихте. Наистина моят Господ обхваща делата ви.
93. О, народе мой, работете, както можете! И аз ще работя. Ще узнаете при кого ще дойде позорното мълчение и кой е лъжец. И чакайте! И аз очаквам с вас."
94. И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спазихме Шуайб и онези, които вървяха с него. И Виек обхваща онези, които утнетяха, и осъмнаха безжизнени в домовете си,
95. сякаш не бяха пребивали там. Да, гибел за мадинците, както погинаха и самудините!
96. Вече изпратихме Муса с Нашите знамения и с явен довод
97. при Фараона и знатните му хора. Те следваха повелята на Фараона, а повелята на Фараона не бе разумна.
98. Ще предвожда твой народа си в Деня на възкресението и ще ги въведе в Огъня. И колко лошо е местото, където ще бъдат въведени!
99. И бяха следвани от проклятие на този свят, и в Деня на възкресението. Колко лошо е дарението, което ще им бъде дадено!
100. Тези са от вестите на селищата. Разказваме ги на теб. Има сред тях руини, има и покосени.
101. Не Ние ги утнетихме, а те себе си утнетиха. И не ги избиваха от нищо боговете им, които те зовяха, освен Аллах, шом дойде повелята на твоя Господ. И им надбавиха само загуба.
102. Така сграбчва твоят Господ, шом сграбчи селищата, когато утнетяват. Той сграбчва болезнено, силно.
103. Наистина в това има знамение за всеки, който се страхува от мълчението на отидяния живот. Това е Денят, за който хората ще бъдат насъбрани. Това е знаменателният Ден.
104. Не ще го забавим Ние освен за определен срок.
105. Когато Денят настъпи, никой не ще проговори освен с Неговото позволение. Сред тях ще има и злочести, и шастливи.
106. Онези, които са злочести, ще бъдат в Огъня. В него ще вдъхват и издишват,
107. там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае [друг] твоят Господ. Твоят Господ прави, каквото пожелае.
108. А онези, които са ошастливени, ще бъдат в Рая, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ, дар неизчерпаем.
(Както се разбита от сура 14: 48, небесата и земята, споманати в това знамение, се различават от съществуващите днес.)
109. И не е съмнявал в [пъкновността на] онова, на което те служат! Те служат само както и бащите им служеха преди. И ще изплатим Ние техния дял [от възмездие] ненакърнен.

110. Вече дадохме на Муса Писанието и настана разногласие за него. И ако имаше предишно Слово от твоя Господ, щеше да е отсидено между тях. И се съмняваша в него е подурение.
111. И на всички твоят Господ ще изплати за децата им. Следци е Той за онова, което вършат.
112. И бди на правия път, както ти бе повелено, ти и всеки покаж се с теб, и не престъпвайте! Зриц е Той за онова, което вършите.
113. И не клонете към онзи, които уплетяват, за да не ви засегне Огънят! Имате освен Аллах покровители. После не ще ви се помогне.
114. И отсуждавай молитвата в двата края на деня, и в началото на нощта! Наистина добрите премахват злите. Това е напомниете за поучаващите се.
115. И бди търпелив! Аллах не погубва наградата на благодетелните.
116. Имаше ли сред поколенията преди вас праведни, възбранивачи развалата по земята, освен малцината от тях, които спасихме? Угнетителите последваха разкоша, в който живееша. И бяха престъпващи.
117. Твоят Господ не погубва селищата с гнет, когато жителите им вършат праведни дела.
118. И ако твоят Господ бе пожелал, щеше да стори хората една общност. Ала те не престават да са в разногласие,
119. освен които [заслужават] твоят Господ да ги помилва и Той [така] ги е съзворил. И се събдяна Словото на твоя Господ: "Непременно ще напълня Ада с джинове и хора заедно."
120. И всичко ти разказваме от вестите за пратениците, за да укрепим с него сърцето ти. С тях при теб дойде истината и поучение, и напомниете за вършатите.
121. И кажи на онзи, които не вярват: "Работете както можете! И ние ще работим.
122. И чакайте! И ние чакаме."
123. На Аллах е неведомото на небесата и на земята, и към Него ще бъдат върнати всички дела. Затова на Него служи и на Него се уповавай! Твоят Господ не подминава делата ви.

12.

СУРА ЮСУФ
(ЮСУФ)

Механска, с изключение на знамения 1, 2, 3 и 7, които са медицински. Съдържа 111 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Алиф. Лам. Ра. Тези са знаменията на ясната Книга.
2. Ние го низпослахме Коран на арабски, за да проумеете!
3. Ние ти разказваме най-хубавите разкази с откровението, което ти дадохме в този Коран, макар че преди него ти бе от нехайните.
4. Юсуф рече на баща си: "О, татко мой, видях единнадесет небесни светила и слънцето, и луната, видях ги да ми се покланят."
5. Рече: "О, сине мой, не разказвай своето видение на братята си, за да не замислят срещу теб коварство! Сатаната е явен враг за човека.
6. Така ще те избере твоят Господ и ще те научи да тълкуваш сънищата, и ще изпълни Своята благодат към теб, и към рода на Яеуб, както я изпълни и към предците ти Ибрахим и Исхак. Твоят Господ е всезнаец, премоудър."
7. В [разказа за] Юсуф и неговите братя има знамения за питащите.
8. Когато казах: "Наистина Юсуф и брат му [Бенямиин] са по-любими от нас за баща ни, а ние сме група. Баща ни е в явна заблуда.
9. Убийте Юсуф или го захвърлете на някоя земя, та да ви обърне и на нас внимание баща ви! И ще станете след това праведни хора."
10. Един от тях рече: "Не убивайте Юсуф, а го хвърлете на дъното на кладенец, ако ще вършите нещо! Може да го прибере някой керван."
11. Рекоха: "О, татко наш, защо не ни повериш Юсуф? Добронамерени сме към него.
12. Изпрати го с нас утре да се понаслаждава и забавлява! Непременно ще го наизим."
13. Рече: "Наистина ще ме опечали, ако го отведете и се плаша да не го изяде вълкът, когато сте нехайни към него."
14. Рекоха: "Ако го изяде вълкът, както сме група, тогава и ние сме загубени."
15. И когато го отведоха, и се съговориха да го спуснат в кладенеца на дъното, Ние му разкрихме: "Ти непременно ще ги известиш за това тяхно дело, когато не ще те познаят."
16. И дойдоха при баща си вечерта, плачейки.
17. Рекоха: "О, татко наш, отидохме да се надбягваме и оставихме Юсуф при нашите вещи, и вълкът го изяде. Но ти не ще ни повярваш, макар и да казваме истината."
18. И дойдоха с лъжлива кръв по ризата му. Рече: "Да, разкрасиха са ви нещо душите ви. Но най-хубаво е да се търни. От Аллах се търси помощ за това, което описвате."
19. И дойде керван, и пратиха своя водоносец, и той спусна ведрото си. И рече: "О, радостна вест! Това е юноша." И го скриха като стока. Аллах знае техните дела.
20. И го продадоха на ниска цена, за броеци сребърници. И се отнесоха спрямо него с пренебрежение.

21. И рече на жена си ози египтянин, който го купи: "Отнасяй се добре с него! Може да ни е от полза или да го основим." Така укрепихме Юсуф на Земята, за да го научим да тъкува сълниците. Аллах надделява в Своята пovelа, ала повечето хора не знаят.
22. И когато достигна зрелостта си, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелите.
23. И го съблизняваше онази, в чийто дом пребиваваше. Тя залюсти въртите и рече: "Хайде ела!" Рече: "Онзи е Аллах! Моят господар се отнасяне добре с мен. Не ще сподучат угнетителите."
24. Възлюбваше я той, но и тя щеше да го развълинува, ако не бе видял довода на своя Господ. Така бе, за да отклоним от него злото и покарата. Той бе от Нашите предани раби.
25. И се потаиха към пратата, и жената скъса ризата му отзад. И се натъкнаха на господаря с при вратата. Тя рече: "Какво е възмездие от ози, който е поискал зло за твоего семейство, освен да го затворят, или тъй болезнено мъчеш?"
26. Рече [Юсуф]: "Тя ме съблизняваше." И заяви свидетел от семейството с: "Ако ризата му е скъсана отпред, тя казва истината, а той лъже."
27. А ако ризата му е скъсана отзад, тя лъже, а той казва истината."
28. И когато [господарят] види, че ризата му е скъсана отзад, рече: "Това е от коварството на вас, жените! Коварството ви е огромно."
29. Юсуф, се споменават това! А ти, жено, моли опрощение за своето прегрешение! Ти си от сърешилите."
30. И заговориха жени в град: "Жената на господаря съблизнява своя слуга. Омая се по него от любов. Виждаме, че тя е в явно заблудение."
31. И когато чу за техните сълети, тя ги покани и им приготви гощавка, и даде на всяка по един нож, и рече [на Юсуф]: "Излез при тях!" И когато го видяха, те му се възхитиха и порязаха ръцете си, и рекоха: "Пречист е Аллах! Това не е човек. Това е само един прекарас ангел."
32. Рече тя: "Това е ози, за когото ме упрекваште. Аз го съблизнявах, а той отказа. Но ако не излъжи онава, което му поведяхме, непременно ще го затворят и ще бъде един от унижените."
33. Рече той: "Господи, предпочитам затвора пред онава, към която ме подканят. И ако не отклоних от мен тяхното коварство, ще се увлекла по тях и ще съм от безразсъдните."
34. И му се отзова неговият Господ, и отклони от него коварството им. Той е Всечувания, Всенаещия.
35. После [на мъжете] им хрумна да го затворят за известно време, въпреки че видяха знаците.
36. И възлоха заедно с него в затвора двама юноши. Единият от тях рече: "Сънувах как изтиквам за вино." А другият рече: "Сънувах как нося върху главата си хляб, от който птиците кълват. Съобща ни тъкуването на това! Виждаме, че си от благодетелите."
37. Рече: "Каквата и храна да получите за препитание, ще ви известя как да се тъкува, още преди да сте я получили." То е от онава, на което ме научи моят Господ. Отхвърлях вратата на хора, които не вярват в Аллах и отвържиа живот отричат.
38. И последвах вратата на моите предци Ибрахим и Исхак, и Якуб. Не бива да съдржваме нищо с Аллах. Това е благодатта на Аллах към нас и към хората. Ала повечето хора са непризнатели.
39. О, мои двама другари в затвора, кое е по-добро: разни богове или Аллах, Единиящия, Покорявящия?
40. Вместо на Него, служете само на имена, които вие и предците ви сте именували. Аллах не е низиснал довод за това. Властта е само на Аллах. Той повели да служите единствено Нему. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.
41. О, мои двама другари в затвора, единият от вас ще дава на своя господар да пие вино, а другият ще бъде разгънат на кръст и птиците ще кълват от главата му. Откъдено е делото, за което се допитавте до мен."
42. И рече на ози от тях, за когото смяташе, че ще бъде спасен: "Спомени за мен пред своя господар!" Но сатаната го накара да забрави за споменаването пред неговия господар. И [Юсуф] престоя в затвора няколко години.
43. И рече прарят: "Сънувах седем охранени крави да ги изядат седем мършави, и седем зелени класа, и други изсъхнали. О, знати хора, разсиете моето видение, ако разгадвате виденията!"
44. Рекоха: "Объркани сълници. А и ние не знаем да тъкуваме сълниците."
45. А ози от двамата, който бе спасен, си спомни след време и рече: "Аз ще ви съобща неговото тъкуване. Пратете ме [до затвора]!"
46. "Юсуф, о, правдини, разсиени ни [видение] за седем охранени крави, които ги изядат седем мършави, и седем зелени класа, и други изсъхнали. За да се върна при хората и да узнават!"
47. Рече: "Седем години ще сеете както обикновено и каквото пожънете, запазете го в класовете, освен малко за ядене."
48. Сетне ще дойдат подир това седем тежки години, изядващи подготовеното за тях отпреди, освен малко, което ще запазите."
49. Сетне ще дойде подир това година, в която ще бъде пратен дъжд на хората и през нея ще изтикваат [плодове]."
50. И рече прарят: "Доведете ми го!" И когато пратеният дойде при него, [Юсуф] рече: "Върни се при своя господар и го питай какво подтична жените да си порезат ръцете! Моят господар позовава тяхното коварство."
51. Рече [прарят]: "Какво ви бе намерението, когато съблизнявахте Юсуф?" Рекоха: "Пречист е Аллах! Не узнахме за него нищо лошо." Жената на господаря рече: "Сега се разкри правдата. Аз го съблизнявах. Той говори истината."
52. [Рече Юсуф]: "Това е, за да узнае, че не му измених скрином. Аллах възвира коварството на изменниците."
53. И не оневнявам себе си. Навистина душата повелва злото, освен онази, която моят Господ помилва. Моят Господ е опрощаващ, милосъден."
54. И рече прарят: "Доведете ми го, да го оставя при мен!" И след като разговаря с него, каза: "От днес ти си при нас довереник с положение."

55. Рече [Юсуф]: "Отреди ми съкровищните на Земята [на Египет]! Аз съм знаещ пазител."
56. Така укренихме Юсуф на Земята. Наставяваше се по нея, където пожелае. Ние отглеждаме Нашата милост комуто пожелаем и не губяваме наградата на благодетелните.
57. А наградата на отвъдния живот е най-доброто за онези, които върват и се боят от Аллах.
58. И дойдох братята на Юсуф, и влязоха при него. Той ги позна, а те не го познаха.
59. И когато им даде техния товар, рече: "Доведете ми вашия брат от баща ви! Не виждам ли, че аз изпявам мярката и съм най-гостоприемният стопанин?"
60. Ако не ми го доведете, не ще мерите повече при мен и не ще ме доближите."
61. Рекоха: "Ще настанем се пред баща му. Наистина ще го направим."
62. И рече той на слузите си: "Сложете [тайно] стоката им в техните вързони, за да я познаат, когато отидат обратно при семейството си, та дано се върнат!"
63. И когато се върнаха при баща им, рекоха: "О, татко наш, бе ни забранено меренето, затова прати с нас брат ни, да отмерим! Ние непременно ще го видим."
64. Рече: "Нима да ви го поверя тъй, както ви поверих и негови брат преди? Но Аллах е Най-добрия пазител и Той е Най-милосърдния от милосърдните."
65. И когато разтвориха техния товар, откриха, че стоката им е върната. Рекоха: "О, татко наш, какво повече да желаем? Това е нашата стока, върната ни е. И ще надбавим за семейството си храна, и ще запазим своя брат, и ще притурим мерило, колкото за една камила. Това е лесно [сполучено] мерило."
66. Рече: "Не ще го пратя с вас, докато не ми дадете обет пред Аллах, че непременно ще ми го върнете, освен ако бъдете обградени." А когато му дадоха своя обет, рече: "За онова, което говорим, Аллах е свидетел."
67. И рече: "О, синове мои, не влизайте през една врата, а влезте през различни врати! И с нищо аз не ще ви забвая от Аллах. Властта принадлежи само на Аллах. На Него аз се уповавам и на Него да се уповават уповаващите се!"
68. И когато влязоха оттам, откъдето баща им поведи, нищо не ги забвая от Аллах. Беше в душата на Якуб само една потребност, която той задаваше. Той притежаваше знание, защото Ние го научихме, ала повечето хора не знаят.
69. И когато влязоха при Юсуф, той настани своя брат при себе си. И му прощана: "Аз съм твоят брат. И не се опечалвай заради онова, което сториха!"
70. И когато им даде техния товар, той сложи царската чаша във вързона на своя брат. После един глашатая прогласи: "Ей, хора от [квервана], вие сте крадци."
71. Когато пристъпиха към тях, казаха: "Какво сте изгубили?"
72. Рекоха: "Изгубихме бокала на царя и който го донесе, ще има товар за една камила. Аз съм негов поръчител."
73. Рекоха: "Кълим се в Аллах, вече узнахте, не сме дошли да напомним по земята и не сме крадци."
74. Рекоха: "Какво ще е възмездие за това, ако сте лъжци?"
75. Рекоха: "Возмездие за това е онези, в чийто вързоп се намери, той самият ще е възмездие за това. Така ние наказваме утнетигелите."
- (Според законите на пророка Якуб законният крадец трябва да служи една година при собственика на откраданото имущество. Според египетските закони на крадец удържи тълси и бил дължен да изплати откраданото в двоен размер. Пророкът Юсуф реши да си накаже според бащиния им закон.)*
76. И започна [Юсуф] с техните вещи преди венците на брат си. После я извади от венците на брат си. Така Ние подучихме Юсуф на хитрост. Намаше да вземе своя брат според царския закон, освен ако Аллах не пожелаше. Въздигаме Ние по степени когото пожелаем. А над всеки знаещ има Един Най-знаещ.
77. Рекоха: "Ако той е откраднал, и негов брат преди крадеше." И спотна Юсуф това в душата си, и не им го разкри, каза си: "Вие сте в по-лошо положение. Аллах най-добре знае онова, което описвате."
- (Братята на Юсуф споменат като крадци след от неговото детство, когато той езел и счукал една статуетка, развиечен, че я обожават.)*
78. Рекоха: "О, господарю, той има много стар баща. Взemi някой от нас вместо него! Виждаме, че наистина си от благодетелните."
79. Каза: "Опазид ни Аллах да вземем друг освен онзи, у когото си намерихме венца. Тогава ще сме утнетигели."
80. И когато се отчая за него, те се отделиха да се посъветват. Големият от тях рече: "Не знаете ли, че вашият баща взе от вас обет пред Аллах, а по-рано нарушихте обещанието си за Юсуф? Не ще напусна тази земя, докато не ми позволите моят баща или Аллах да не отиде за мен. Той е Най-добрият съдиш."
81. Върнете се при баща си и кажете: "О, татко наш, твоят син открадна. Свидетелстваме само за онова, което знаем. И не сме пазители на неведомото."
82. И попитай седишето, в което бяхме, и квервана, с който пристигнахме! Ние казваме истината."
83. Рече: "Да, разкрихте си за ви нещю душе ви. Но най-хубаво е да се търпи. Възможно е Аллах да ми ги доведе всячки. Той е Всенящият, Премъдрия."
84. И се отвори от тях и рече: "О, как ми е жал за Юсуф!" И побеляха очите му от скръб, както бе едържан.
85. Рекоха: "Кълим се в Аллах, не ще престанем да си спомняш за Юсуф, докато не стигнеш до влящаване или умреш."
86. Рече: "Изплаквам своята скръб и тъга само пред Аллах и знам от Аллах, каквото вие не знаете."
87. О, мои синове, идете и прочуете за Юсуф и брат му, и не губете надежда за милостта на Аллах! Само невръпните хора губат надежда за милостта на Аллах."
88. [Върнаха се при Юсуф] и когато влязоха при него, рекоха: "О, господарю, беда сполетя нас и нашето семейство. Дойдохме с нищожна стока. Папъли за нас мярката и ни дай милостия! Аллах възнаграждава дапаците милостия."
89. Рече: "Дали разбрахте какво направихте с Юсуф и брат му в своето невъднение?"

90. Рекоха: "Нима ти наистина си Юсуф?" Рече: "Аз съм Юсуф, а това е моят брат. Аллах ни облагодетелства. Който се бои от Аллах и търпи... Аллах никога не погубва наградата на благодетелните."
91. Рекоха: "Кълнем се в Аллах, предпомете те Аллах пред нас. Наистина съгрешихме."
92. Рече: "Няма укор днес към вас. Аллах да ви опрости! Той е Най-милосърдния от милосърдните."
93. Идете с тази моя риза и я поставете върху лицето на баща ми, и той пак ще стане щастлив! И доведете при мен цялото си семейство!"
94. И когато керванът потегли, техният баща рече: "Наистина усещам мириса на Юсуф, дори да ме сметнете за отглувл."
95. Рекоха: "Кълнем се в Аллах, ти си в старата си заблуда."
96. И когато благовестителят дойде [с ризата], постави я върху лицето му и той отново стана зрящ. Рече: "Не ви ли казах, че знам от Аллах, каквото вие не знаете?"
97. Рекоха: "О, татко наш, моли се да ни бъдат опростени греховете! Наистина съгрешихме."
98. Рече: "Ще моля моя Господ да ви опрости. Той е Опрощаващия, Милосърдния."
99. И когато възляха при Юсуф, той настани своите родители при себе си и рече: "Влезте в Египет, по волята на Аллах, в безопасност!"
100. И възкачи родителите си на трона, и [всички] паднаха пред него ничком. И рече: "О, татко мой, това е тълкуването на видението ми от по-рано. Моят Господ го превърна в истина. Той ми стори добро, когато ме извади от тъмнината и ви доведе от пустинята, след като сатаната поса зарада между мен и моите братя. Моят Господ е жалостлив към когото пожелае. Той е Всезнаещия, Премъдрия."
101. Господи мой, Ти ми даде от властта и ме научи да тълкувам сънищата. Творено на небесата и на земята. Ти си моят Покровител и в земята живот, и в откъдния! Прибери ме отдаден на Теб и ме приобщи към праведниците!"
102. Това е от вестите на неведомото, които ти разкривава [о, Мухаммад]. Не беще ти при тях [братята на Юсуф], когато се наговаряха за своето дело, лукаствайки.
103. Повечето хора не ще повярват, дори и ти да се стремиш.
104. И не просиш от тях отплата за това. То е само напоминие за световите.
105. И край колко знамения на небесата и на земята минават, отваряйки се от тях!
106. И повечето от тях не вярват в Аллах, освен съдružавайки.
107. Нима имат сигурност, че не ще ги покрие мъчение от Аллах или че не ще им се яви Часът внезапно, без да усетят?
108. Кажете: "Това е моят път. Призовавам към Аллах с прозорливост аз и всеки, който ме последва. Пречист е Аллах! Аз не съм от съдružаващите."
109. Изпращахме и преди теб измежду жителите на селищата само мъже, на които давахме откровения. Не ходеха ли [невещниците] по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Откъдният дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумяват?
110. Тогава, когато пратениците се отчайваха и мислеха, че са ги взели за лъжци, при тях издана Нашата подкрепа и биха спасавани онези, които Ние пожелаем. И не ще се отклони Нашето мнение от престъпниците хора.
111. В разказите за тях има поука за разумните хора. То не е предание измислено, а е потвърждение на онова, което е преди него и разяснение за всяко нещо, и напълствие, и милост за хора вярващи.

13.

СУРА ГЪРМЪТ
(AR-RAD)

Мохавкис, с изключение на знамения: "Невещниците ще продължи да си спомнява..." (до края на знаменето) и: "И кажат невещниците: "Не си изпратен" (до края на знаменето), или мислеха с изключение на: "И да ги каже таяк Коран" (до края на знамения). Съдържа 43 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия Милосърдния!

1. Адиф. Лам. Мин. Ра. Тези са знаменията на Книгата. Низпослато на теб от твоя Господ е истината. Ала повечето хора не вярват.
2. Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора. После се въздигна [беззодобен] Той на Трона и покори слъщето и луната, всяко да се движи до определен срок. Той управлява делата, разяснява знаменията, за да се убедите в срещата със своя Господ!
3. Той е, Който разпростира земята и стори по нея непоклатими планини и реки, и от всички плодове стори там по два вида. Той покрина дъня с нощта. В това има знамения за хора мислещи.
4. По земята има съседни участъци и градини с грозде, и посеви, и палми и поотделно, поливани с една вода. Ние правим едни от тях по-вкусни от други. В това има знамения за хора проумяващи.
5. И ако нещо те учудва, учудващи са думите им: "Дори ако станем на пръст, нима наистина ще бъдем сътворени отново?" Тези са, които отричат своя Господ. Тези ще имат окови на врата. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребиваат вечно.
6. Искат от теб да ускориш злината преди добрината, а вече минаха преди тях примери за възмездие. Наистина твоят Господ дава опрощение на хората, въпреки че утнегвят. Твоят Господ е суров в наказанието.
7. Невещниците казват: "Защо не му бе низпослато знамение от неговия Господ?" Но ти си само предупредител и за всеки народ има водител.

8. Аллах знае какво носи всяка бремеина и колко намаляват утробите, и колко се увеличават, и всяко нещо е с мярка при Него
9. Знания и скритото, и явното, Превеликия, Всевинния.
10. Едни и същи са [за Него] онези от вас, които получават речта, и които я изпяват, и които се укриват през нощта, и които се показват през деня.
11. [Ангели] следят всеки и отпред, и отзад. Пази го по повелята на Аллах. Аллах не променя хората, докато те не променят себе си. И ако Аллах поиска зло за хората, то не може да бъде отклонено, и няма покровител освен Него.
12. Той е, който ви показва мълявната за страх и надежда, и сътворява натежащите области.
13. И гърмът възхвалява Неговата слава, и ангелите стравувайки се от Него. И праща Той светкавиците, и поразява с тях когото пожелае. Спорят за Аллах [неверниците], а Той е Силистят по мош.
14. Невот е Зовът на истината, а онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не им отварят с нищо, подобно на човек, протигащ дивните си към водата, за да стигне до устата му, ала не стига тя до нея. Зовът на неверниците е само заблуда.
15. На Аллах се покланя всичко на небесата и на земята, с послушание или по принуждение, и сенките им сутрин и вечер.
16. Кажй: "Кой с Господът на небесата и на земята?" Кажй: "Аллах!" Кажй: "И няма приехт вместо Него покровители, които не допринасят за себе си нито полза, нито вреда?" Кажй: "Нима са равни слепият и зрящият? Или нима са равни тъмнините и светлината? Или отредиха на Аллах съдружници, които сътвориха творение като Неговото и се оприлича за тях творението?" Кажй: "Аллах е Творецът на всяко нещо. Той е Единствения, Всевластия."
17. Изсиява Той вода от небето и се пълнят долини според отреденото за тях, и понаса потокът висока пяна. И от онова, което разпалват в огъня, желаяйки украшение или вец, излиза подобна пяна. Така Аллах посочва истината и лъжата. И отива пияната напразно, а онова, което е полезно за хората, остава на земята. Така Аллах посочва примерите.
18. За онези, които откликнаха на своя Господ, е Най-прекрасното. А онези, които не Му откликнаха, дори да е тяхно всичко на земята и още толкова отгоре, не ще се откупят с него. Тяхна е лошата равностетка и местото им е Адът, и колко гнусна постела е той!
19. И няма огни, който знае, че изпосланото на теб от твоя Господ е истината, е като огни, който е слеп? Поучават се само разумните хора,
20. които спазват обета пред Аллах и не нарушават договора.
21. и които свързват онова, което Аллах повелява да се свърже, и се боят от своя Господ, и се страхуват от лошата равностетка.
22. и които гърнат, стремейки се към Лица на своя Господ, и отелужват молитвата, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дали, и отблъскват с добрина здината, за тях е Последната обигтел
23. градните на Адн. Ще влязат в тях и те, и който е праведник сред техните бащи и сипрути, и потомци. И ангелите ще влязат при тях от всички врати:
- (Вж: 9: 72)
24. "Мир вам, че изгърпихте! И колко прекрасна е Последната обигтел!"
25. А които нарушават обета пред Аллах, след като са го потвърдили, и прекръсват онова, което Аллах повели да се свърже, и свет по земята разваля, за тези е проклятието и за тях е дошният завършек.
26. Аллах увеличава прегнатието за когото пожелае и Той го намалява. И радват се [неверниците] на земния живот, а земният живот пред отвъдния е само [кратко] наследяние.
27. И казват неверниците: "Защо не му бе изпослао знамение от неговия Господ?" Кажй: "Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва към Себе Си онези, който се покаява
28. онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.
29. За онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има блаженство и прекрасно завръщане.
30. Така те изпратихме сред общост, преди която минаха други общности, за да им четеш, какво ти разкрихме, а те отричат Всемошлостия. Кажй: "Той е моят Господ. Няма друг бог освен Него! Нему се уповавам и към Него се обръщам."
31. И да имаше такъв Коран, с който да се раздвижат планините или да се прорезе с него земята, или да се говори чрез него с мъртвите... Да, на Аллах е цялата повеля. И няма вярващите не знаат, че ако Аллах пожелае, Той ще напъти всички хора? Неверниците ще продължи да ги сполетява бедствие заради онова, което са сторили, или ти ще се настаниш близо до техния дом, докато не се яви обещаването от Аллах. Аллах не нарушава обета.
32. И вече се присмиваха на пратеници преди теб. И дадох отсрочка на онези, които отричаха, после ги стгабих. И какво бе Моето наказание!
33. Нима Той, който стои над всяка душа и знае какво придобива [е като вашите божества]? И отредиха съдружници на Аллах. Кажй: "Назовете ги! Или ще Го известите за нещо, което Той да не знае на земята, или са показани слова?" Да, раздрасено бе за онези, които отричаха, тяхното лукавство, и бяха възпреи от пътя на Аллах. А когото Аллах оставя в заблуда, той няма водител.
34. За тях има мъчение в земния живот, а мъчението на отвъдния е още по-тежко. И няма закрилник пред Аллах.
35. Ракт, обещан на богообозвните, е такъв сред него рект текат, прегнатието там е постоянно, както и сянката. Това е въздаянието за онези, които се боят от Аллах. А въздаянието за неверниците е Огънят.

36. Онези, на които дарихме Писанието, лъжат с ниспосланото на теб. А някои от съюзените племена отричат част от него. Кажки: "Повелено ми бе да служа единствено на Аллах и да не съдружавам с Него. Към Него зова и мостога завършване е при Него."
37. Така го ниспослахме отсъждане на арабски. И ако последваш страстите им подир знанието, което ти се яви, не ще имаш пред Аллах нито покровител, нито закрилник.
38. И изпратихме пратеници преди теб, и им отридохме съруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволенieto на Аллах. Всеки срок е записан.
39. Аллах изличава и утвърждава, каквото пожелае, и у Него е Книгата-майка.
40. И да ти покажем част от онова, с което ги заплашваме, или да те приберем преди това, твоя грижа е само посланието, а Наша грижа с равностойката.
41. И няма не викаат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Аллах отсъжда, никой не ще отклони Неговото отсъждане. Той бързо прави равностойката.
42. Онези преди тях замисляха лукавство, но на Аллах е пелият замисъл. Знае Той всяка душа какво придобива. И ще узнаят неверниците за кого е Последната обител.
43. И казват неверниците: "Не си пратеник." Кажки: "Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас, и онези, у които е знанието на Писанието."

14.

СУРА ИБРАХИМ
(ИБРАХИМ)

Меканска, с изключение на знамената 28 и 29, които са медански. Съдържа 52 знамената.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

- Алиф. Лам. Ра. Тази Книга ти ниспослахме Ние, за да изведеш хората от тъмнините към светлината с позволенieto на техния Господ към пътя на Всемогщия, Всевластия
- Аллах, Комуто е всичко на небесата и всичко на земята. И горко на неверниците от сурово мъчение!
- Коиго предпочитат земята живот пред отвъдния и възпират от пътя на Аллах, стремежи се да изкривят пътя, тези са в дълбока заблуда.
- Не изпращахме пратеник, освен с езика на неговия народ, за да им обясним. Аллах остава в заблуда когото пожелае и напътява когото пожелае. Той е Всемогщия, Премъдрия.
- Вече изпратихме Муса с Нашите знаменания: "Изведи народа си от тъмнините към светлината и му припомняй за дитето на Аллах!" В това има знаменания за всеки многогрешлив, признателен.
- Рече Муса на своя народ: "Помнете благодатта на Аллах към вас, когато ви издоби от хората на Фараона! Те ви причиняваха най-лошото мъчение убиваха синовете ви и пощадяваха жените ви. В това има велико изпитание за вас от вашия Господ."
- И прогласи вашият Господ: "Ако сте признателни, аз непременно ще ви надбявам. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е сурово."
- И рече Муса: "Дори вие и всички по земята да сте неблагодарни, Аллах е пребогат, всевластен.
- Няма не получисте вестта за онези преди вас народа на Нух и адитите, и самудитите, и онези след тях? Знае ги само Аллах. При тях идваха техните пратеници с ясените знаци, а те тикваха ръде в устата си и казваха: "Не върваме на това, с което сте изпратени, и се съмняваме с подозрение в това, към което ни зовете."
- Казваха техните пратеници: "Няма има съмнение спрямо Аллах Творец на небесата и на земята? Зове ни Той, за да ви опрости греховете и да ви даде отсрочка до определен срок." Казваха: "Вие сте само човечи, подобни на нас. Искате да ни възпирате от онова, на което са служели предците ни. Донесете ни явен довод!"
- Казваха им техните пратеници: "Ние сме само човечи, подобни на вас. Но Аллах благодетелства когото пожелае от Своите раби. И не можем да ви донесем довод освен с позволенieto на Аллах. На Аллах да се уповават аврарците!"
- И заповяда да не се уповаваме на Аллах, след като Той ни насочи по нашите пътища? И непременно ще изтърпим онова, с което ще ни мъчат. На Аллах да се уповават уповаващите се!"
- Неверниците казваха на своите пратеници: "Или ще ви прогоним от земята си, или ще се върнете към нашата вяра." А текият Господ им разкри: "Непременно ще погубим угнетителите
- и ще ви заселим на земята след тях. Това е за онези, който се бой да застане пред Мен и се бой от Мойта заплаха."
- И молеха [пророците] за помощ, и се проваляше всеки упорит десют.
- Пред него е Адът и ще бъде поет с гнойна вода.
- От която отива и едва я преглъща, и смъртта го настига от всички страни, ала не е мъртъв и му предстои жестоко мъчение.
- Делата на онези, които отричат своя Господ, приличат на пелел, която вятърът отявява в бурен ден. Няма власт над нино от онова, което са придобили. Такава е дълбоката заблуда.
- Не видя ли ти, че Аллах е създал небесата и земята с мъдрост? Ако пожелае, Той ще ги премахне и ще доведе нови творения.
- И това за Аллах не е трудно.
- Всички ще излязат пред Аллах, тогава слабите ще рекат на онези, които се големееха: "Ние ви следвахме ще ни извадите ли с пендо от мъчението на Аллах?" Ще отвърнат: "Ако Аллах ни беше напътил, и ние щяхме да ви напътим. Все едно е дали ще гъжам или ще тързим. Няма за нас спасение."

22. И ще рече сатаната, щом делото бъде отседено: "Аллах ви даде истинното обещание. И аз ви обещах, но ви измамих. И нямаш власт над вас, освен да ви зова, а вие ми откликвахте. Тъй че не упреквайте мен, а упреквайте себе си! Нито аз ще ви помогна, нито вие ще ми помогнете. Аз отхвърлях това, че ме съдържавате в Аллах преди." За утнетителите има болезнено мъчение.
23. А онези, които върват и вършат праведни дела, ще бъдат въведени в Градините, сред които реки текат там ще пребивават нечно с позволение на своя Господ. Поздравът им там ще бъде: "Мир!"
24. Не види ли ти какъв пример дава Аллах? Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето.
25. То дарява плодовете си по всяко време с позволение на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат.
26. А лошата дума е като лошото дърво. Изтръгнато е от земята и няма то устойчивост.
27. Аллах укрива вярващите с непоколебимо слово и в земята жреват, и в отвъдния. И оставя Аллах утнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.
28. Не види ли ти онези, които подменят благодатта на Аллах с неверие и заселват своя народ в Дома на гибелта -
29. Ада, в който ще горят. Колко лош за пребиваване е той!
30. И сториха подобия на Аллах, за да отклоняват от Неговия път. Кажки: "Понаслаждавайте се! Вашето завръщане е в Огъня."
31. Какви [о, Мухаммад] на Моите вярващи раби да отслужват молитвата и да раздават и скрито, и явно от онова, което сме им дарили, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство.
32. Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и изсипа вода от небето, и извади с нея от плодовете прешитане за вас, и подчини за вас корабите да плават по морето според Неговата повеля, и подчини за вас реките,
33. и подчини за вас слъщето и луната усърдни [в движението си], и подчини за вас нощта и деня.
34. и ви дава от всичко, за което Го молите. И ако пресметате благоденствията на Аллах, не ще ги изчислите. Човек е голям утнетител, голям неблагоприятник.
35. И рече Ибрахим: "Господи мой, стори този град [Мека] защитен и предпази мен и синовете ми, да не служим на идолите!
36. Господи мой, те заблудиха мнозина от хората. Който ме последва, той е с мен, а който ми се възпротиви Ти си oproпавач, милосърден.
37. Господи наш, аз заселих едни от потомците си в долина без насаждения при Твоя Свещен дом. Господи наш, за да отслужват молитвата, благосклонни сърцата на някои хора към тях, и им дай от плодовете прешитане, за да са признателни!
38. Господи наш, Ти знаеш какво спотайваме и какво разгласяваме. Нищо не е скрито за Аллах нито на земята, нито на небето.
39. Слава на Аллах, Който въпреки моята старост ме дари с Исмаил и Исхак. Наистина моят Господ е Чуватият зова.
40. Господи мой, стори мен и потомството ми да отслужваме молитвата! Господи наш! И приеми зова ми!"
41. Господи наш, опрости мен и родителите ми, и вярващите в Деня, когато ще настане равносметката!"
42. И не мисли [о, Мухаммад], че Аллах е нехлен към онова, което утнетителите вършат! Той само ги забавя за Деня, в който погледите ще се вцепенят
43. забързани, вдигнали глави погледът им е неподвижен, а сърцата им са пусти.
44. И предупреди хората за Деня, в който ще дойде при тях мъчението! Тогава утнетителите ще кажат: "Господи наш, забави ни за кратък срок, та да отвърнем на Твоя зов и да последваме пратениците." Нима и по-рано не се клеяхте, че не ще има край за вас?
45. И се настанехте в обиталищата на онези, които утнетяха себе си, и ви се обихи как Ние постыжихме с тях, и ви дадохме примери.
46. И замисляха лукавство, ала при Аллах е замисълът им, дори техният замисъл да бе такъв, че да се разрушат от него планините.
47. И никога не смятай, че Аллах нарушава обещанието Си към Своите пратеници! Аллах е всемогъщ, въдващ отъмщение
48. в Деня, когато земята ще бъде сменена с друга земя, както и небесата. И ще излязат [от гробовете си] пред Аллах, Единствения, Всевластияца.
49. В този Ден ще видят престъпниците заедно, оковани във вериги.
50. Одеждите им от нажежен катран и лицата им покрива Огънят,
51. за да въздаде Аллах на всяка душа, каквото е придобила. Аллах бързо прави равносметка.
52. Това е [Послание] за хората и за да бъдат увещавани с него, и за да знаят, че Аллах е Единственият Бог, и за да се поучат разумните хора.

15.

СУРА АЛ-ХИДЖР
(АЛ-ХИДЖР)

Меканска. Съдържа 99 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Ра. Това са знаменията на Книгата ясия Коран.
2. Неверниците ще възжелат да са били мосолмани.
3. Остави ги да ядат и да се наслаждават, и да ги отлъчва надеждата! Те ще узнаят.
4. И не сме унищожили Ние никое селище, без да се знае какво му е писано.

(Нито една от страниците, похубени, като ги е погълнала земята или са били използвани народите им, или чрез други божества, не е била изпослана спеником и случайно, а по силата на Божеството преопределени. Поособно на хората, и оброчките, и народите имат преопределен живот. Като хората се раждат, израстват, остаряват и наврив умират, така и оброчките възникват, разиват се и наврив в деца, преопределени от Божия руказ и премисловат в историята. Поособно на хората, някои от тях живеят дълго, а други кратко.)

5. Някоя общност не изпреварва своя срок и не го забавя.
6. И рекоха [неверниците]: "О, ти, комуто бе низпославно Напомнянето, ти си луд!
7. Защо не ни доведеш ангелите, ако говориш истината?"
8. Ние не низпославме ангелите с друго освен с истината. И тогава [неверниците] не ще бъдат изцакани.
9. Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим.
(Напомнянето е Свещената Корана.)
10. И преди теб изпращахме пратеници сред древните общности.
11. И не дойде при тях пратеник, без да го подират.
12. Така влагаме това [неверие] в сърцата на престъпниците
13. не вярват в него [Корана], въпреки че е известна съдбата на предците.
14. И да разтворехме над тях врата в небето, и да продължава там да се изкачват,
15. пак щяха да рекат: "Погледите ни бяха заслепени. Ние сме омагьосани хора."
16. И направихме на небето съзвездия, и го разкрихме за гледащите,
17. и го опазихме от всеки прокуден сатана
18. всеки, който слуша скришом, го следва ярък пламък.
(Допреди изпращането на последния Пророк джизновете се изкачвали на небесата, поослушвали и предавали на садатаелите чутото за свободите на хората. Само низпослането на Корана, както е отразено в знамената, джизновете били сълтрени.)
19. И разпрострахме земята, и положихме върху нея непоклитими планини, и сторихме от нея да поникне от всяко нещо, което се мери.
20. И сторихме там препитание за вас и за онези, когото вие не храните.
21. И нямам нещо, съкровищниците на което да не са при Нас, и го спускаме Ние само в знайно количество.
22. И изпращаме ветровете оплождани, и утоляваме жаждата с вода, която изсипваме от небето, а вие не можете да я съхраните.
23. Наистина Ние съзвямваме и умъртвяваме, и Ние сме наследниците.
24. Знаем предидните от вас и знаем оставащите.
25. Наистина твоят Господ е Онези, Който ще ги събере. Той е премълдър, всезнаещ.
26. И сътворихме човека от изсъхнала глина, от менлива кал.
27. А джизновете сътворихме от пламъка на огъня преди.
28. Твоят Господ каза на ангелите: "Аз ще сътворя човек от изсъхнала глина, от менлива кал.
29. И когато го сътворя и му вдъхна от Своя дух, поклонете се пред него!"
30. И всички ангели се поклониха заедно,
31. освен Иблис, който се възпротиви да с покланящите се.
32. Рече [Аллах]: "О, Иблис, какво ти е, че не си с покланящите се?"
33. Рече: "Не ми подобава да се поклоня на човек, когото Ти сътвори от изсъхнала глина, от менлива кал."
34. Рече: "Излез тогава отук! Ти си прокуден.
35. Над теб е проклятието до Съдния ден."
36. Рече: "Господи мой, отерочи ме до Деня, в който ще бъдат възкресени!"
37. Рече: "Ти си ед отерочените
38. до Деня на знайното време."
39. Рече: "Господи мой, заговя, че Ти ме остави в заблуда, непременно ще им разкрасявам по земята и непременно ще заблуждавам всички.
40. освен Твоите предани раби сред тях."
41. Рече: "Това е правият път към Мен.
42. Над Моите раби нямаш власт, освен за който те последва измежду заблудените."
43. Наистина Адам е обещан за всички тях.
44. Той има седем врати. За всяка врата има отделена група.
45. Богобожливите ще бъдат сред градини и извори:
46. "Влезте там с мир в безопасности!"
47. И ще премахнем от сърцата им всяка омраза брата на престоло един срещу друг.
48. Не ще ги засегне там умора и не ще бъдат оттам изведени.
49. Извести Моите раби [о, Мухаммад], че Аз съм Отрочиващият. Милосърдният!
50. И че Моето мълчение е болезненото мълчение.
51. И ти извести за гостите на Ибрахим!
52. Когато вдъхна при него и рекоха: "Мир!", рече: "Ние се страхуваме от вас."
53. Рекоха: "Не се страхувай! Ние те благовестваме за син, надарен със знание."
54. Рече: "Нима ме благовествате, при все че ме настигна старостта? И с какво ще ме възрадваете?"
55. Рекоха: "Възрадвахме те с истината. И не губи надежда!"
56. Каза: "А кой губи надежда за милостта на своя Господ освен заблудените?"
57. И каза: "А какво е намерението ти о, пратеници?"
58. Казаха: "Изиратени сме при хора престъпници,
59. освен семейството на Лут. Ще го спасим цялото,

60. освен неговата жена. Известно ни е, че тя не бъде сред оставащите.”
61. И когато пратениците дойдоха при семейството на Лут,
62. той каза: “Вие сте непознати хора.”
63. Казаха: “Да, дойдохме при теб с онова, за което се съмияват [твоите хора].
64. И ти донесоохме правдата. Ние казваме истината.
65. Тръгни със своето семейство в част от нощта и върви зад тях! И никои от вас да не се обърне! И продължете натам, където ви е повелено!”
66. И го предизвестихме с тази повеля, че коренът на тези ще бъде отсечен на сутринта.
67. И дойдоха жителите на града зарадавани.
68. Каза [Лут]: “Тези са ми гости. Не ме опозорявайте!
69. Бойте се от Аллах! И не ме посрамяйте!”
70. Казаха: “Не те ли възиряхме от хората [да ти гостуват]?”
71. Каза: “Ето дъщерите ми, ако ще вършите!”
- (Вж. 11: 78)
72. Къдна се в твоя живот [о, Мухаммад], те в своето опиянение се лутат!
73. И Викът ги обзе при изгрев слънце.
74. И преобрияхме селището надолу, и изсинахме над тях порой камъни от глина.
75. В това има знамения за пророзорливите.
76. Те [селищата] са на все още съществуващ път.
77. В това има знамение за явраиците.
78. И обитателите на Горничката бяха утнетите ли.
- (“Обитателите на сараката” са народът на пророка Шувейб, които оскробоиха керваните и отмерваха с илмами.)
79. Затова им отгъмзахме. И двете са на видим път.
80. И обитателите на ал-Хиджр взеха за лъжливи пратениците.
- (Ал-Хиджр е името на областта, където живеел народът на пророка Салих. Тамонните жители се назовавали “самудити”.)
81. Дадохме им Наши знамения, ала се отдрънаха от тях.
82. И изсичаха домове в планините в безопасност.
83. Но Викът ги обзе на сутринта.
84. И не ги избави онова, което бяха придобили.
85. Сътворихме Ние небесата и земята, и онова, което е помежду тях, единствено с мъдрост. Частъ непременно ще дойде, затова [о, Мухаммад] прости с великодушна прошка!
86. Твоят Господ е Всетворящия, Всезнаещия.
87. Ние вече ти дадохме седемте повтарящи се знамения и великия Коран.
88. Не устремвай поглед към онова, което дадохме за насада на групи от тях, и не скърби за тях! И спусни своето крило над явраиците!
89. И кажи: “Аз наистина съм ясният предупредител.”
90. Както низослахме [наказание] и за поделящите,
91. които сториха на части Корана.
92. Къдна се в твоя Господ! Ще ги питаме всички
93. за онова, което са извършили.
94. Извести онова, което ти бе повелено, и се отдръпни от съдружаващите!
95. Ние сме ти достатъчни срещу присмехулиците,
96. които наред с Аллах приемат друг бог. Ала ще узнаят.
97. И знаем Ние, че сърцето ти се свива от техните думи.
98. Но прославяй с възхвала своя Господ и бъди от покланящите се в съдъжу!
99. И служи на своя Господ, докато дойде при теб неизбежното!
- (“Неизбежното” е смъртта.)

16.

СУРА ПЧЕЛИТЕ (АН-НАХЛ)

Механска, с изключение на последните три знамения, които са медиски. Съдържа 128 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Повелата на Аллах непременно ще дойде, но не прибързвайте с това! Пречист е Той! Превисоко е над онова, с което Го съдружават!
2. Той низослава ангелите, разкривайки Своята повеля комуто пожелае от Своите раби: “Предупреждавайте, че няма друг бог освен Мен! И да се боят от Мен!”
3. Той сътвори небесата и земята с мъдрост. Превисоко е над онова, с което Го съдружават!
4. Той сътвори човека от частица сперма и ето го явен противник!
5. И сътвори Той доbytкята. В него има топнина за вас и ползи, и от него ядете.
6. В него има и зубост за вас, когато го прибирате вечер и когато го подаряте на панна.
7. И носи вашите товари към страни, които не бихте стигнали освен с тежък труд. Вашият Господ е състрадателен, милосърден.

8. [Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете.
9. Аллах насочва по Правия път, а другите [пътници] отклоняват. И ако Той пожелаеше, би ви напълнил всички.
10. Той е, Който изпива вода от небето. За вас от нея има за пиене и от нея [израстват] храсти, откъдето пасете [добитъка].
11. С нея Той за вас изважда посевите и маслините, и палмите, и гроздето, и всички плодове. В това има знамение за хора премислящи.
12. И подчини Той за вас нощта и деня, и слънцето, и луната, и звездите са подчинени на Неговата повеля. В това има знамения за хора проумяващи.
13. И това, което създаде за вас по земята в различни цветове... В това има знамение за хора поучаващи се.
14. Той е, Който подчини морето, за да ядете оттам прясно месо и да извлечете оттам украшения, които носите. И виждате корабите да го браздят, и за да търсите от Него благодат, и за да сте признателни.
15. И положи на земята непокатими планини, за да не се люлее с вас, и реки, и пътища, за да се напълните;
16. и други знаци, и по звездите се насочват.
17. И няма Онези, Който сътворява, е като онези, който не може да сътворява? Не ще ли се поучите?;
18. И ако пресмятате благодаренията на Аллах, не ще ги изчислите. Аллах е опрощаваш, милосъднен.
19. Аллах знае какво спотайвате и какво разкривате.
20. Онези, които [неверниците] ги зоват вместо Аллах, нищо не могат да сътворат, а и самите те са сътворени
21. безжизнени мъртъвци. И не ще усетят кога ще бъдат възкресени.
22. Вашият Бог е единственият Бог. А онези, които не вярват в отвъдния живот, сърцата им [Го] отричат и надмenni са те.
23. Без съмнение, Аллах знае какво спотайват и какво разкриват. Той не обича надмenniите.
24. И когато им се казва: "Какво е низпослал вашият Господ?", казват: "Легенди на предците!";
25. за да понесат в Деня на възкресението всички свои товари и някои товари на заблудените от тях хора в неведение. И колко лошо е онова, което ще понесат!
26. И онези преди тях лукавстваха, но Аллах разруши тяхното здание из основи и рухна отгоре им таванът. И мъчението им дойде оттам, откъдето не им е хрумвало.
27. После, в Деня на възкресението, Той ще ги опозори и ще каже: "Къде са Моните съдружници, заради които вярдувахте?" Дарените със знанието ще кажат: "Позорът и злото Днес са за неверниците;
28. на които угнетили себе си ангелите прибират душите." Тогава ще се смират: "Не сме вършили зло." Да, Аллах знае какво сте вършили.
29. Влезте през вратите на Ада, там ще пребивавате вечно! Колко лошо е обиталището на надмenniите!
30. И ще се каже на богобоязливите: "Какво е низпослал вашият Господ?" Ще кажат: "Добро." За благодарелните има добрина на този свят, а отвъдния дом е най-доброто. И колко прекрасен е Домът на богобоязливите!
31. градните на Ади, в които ще влязат сред тях реки текат. Там ще имат, каквото пожелат. Така Аллах възнагражда богобоязливите
32. на които пречисти ангелите прибират душите. Ще им кажат: "Мир вам!" Влезте в Рая заради онова, което сте вършили!"
33. Нима [неверниците] чакат друго освен да им се явят ангелите или да им се яви повелата на твоя Господ? Така постъпиха и онези преди тях. И не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.
34. И ги сполетяха зливите на онова, което извършиха. И ги обгради онова, на което се присмихваха.
35. И речеха съдружавачите: "Ако Аллах желаше, нямаше да служим на нищо освен на Него, нито ние, нито бащите ни, и нямаше да възраним без Него нищо. Така постъпиха и онези преди тях. А нима пратениците имат друг дълг освен ясното послание?"
36. И при всяка общност изризахме пратеник: "Служете на Аллах и странете от сатаните!" Някои от тях Аллах напълни, а някои заслужиха заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отрицачите!
37. Дори ако ти коннееш да ги напълниш [о Мухаммад], Аллах не напълва онези, който избира заблудата. Те нямат помощници.
38. И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви: "Аллах не ще възкреси онези, който умре." Да, истинно е Неговото обещание. Ала новечето хора не знаят.
39. [Аллах ще ги възкреси], за да им обясни онова, по което бяха в разногласие, и за да узнаят неверниците, че са лъжци.
40. Нашето Слово към нещо, когато го пожелаем, е само да му кажем: "Бъди!". И то става.
41. А които се преселиха заради Аллах, след като бяха угнетени, ще ги настаним на добро място в земния живот, а наградата на отвъдния е още по-голяма, ако знаят
42. онези, които търсят и на своя Господ се уповават.
43. И преди теб изрицахме само мъже, на които давахме откровение: питайте хората на Писанието, ако вне не сте узнали
44. с койте знаци и писанията... И ни посочвахме на теб [о, Мухаммад] Напомнението, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.
45. Нима онези, които кроят зливите, имат сигурност, че Аллах не ще накара земята да ги погълне или че мъчението не ще дойде при тях, откъдето не им хрумва?
46. Или че Той не ще ги накаже при тяхното странстване, а те не могат да Го възират?
47. Или че Той не ще ги сграбчи в утлах? Вашият Господ е състрадателен, милосъднен.

48. Нима не видяха всяко нещо, което Аллах е сътворил? Свещдат се сенките му надясно и наляво, кланяйки се на Аллах със смирение.
49. На Аллах се поклони в съдъжъ всичко на небесата и всяка твар по земята, и ангелите без да се големят.
50. Страхулат се от Господ, Който е над тях, и вършат, каквото им се повелява.
51. И отреди Аллах: "Не приемайте два бога! Един е Бог. От Мен се бойте, само от Мен!"
52. И Негово е всичко на небесата и на земята, и неизменно за Него е служенето. И нима се бойте от друг освен от Аллах?
53. И каквато и благодат да имате, тя е от Аллах. После, щом ви засегне беда, Него умолявате.
54. После, щом Той ви отмахне бедата, ето някои от вас съдружават своя Господ.
55. за да отрекат онова, което сме им дали. Наслаждавайте се и не узнаете!
56. И отреждат за онова, което не познават, дял от препитанието, което Ние сме им дали. Кълна се в Аллах, непременно ще бъдете питани за онова, което сте измисляли.
(Всевелиният Аллах се кълне в Своя Себе Си, което изразява нестемноостта на Неговото наказание.)
57. И отреждат за Аллах дъщерите пречист с Той!, а за себе си онова, което възжелават.
58. И щом известят никого от тях за женска рожба, лицето му помрачнява и спотайва той печал.
59. Скрива се от хората заради лошото, което са му съобщили дали да я пощадя за унижение, или [жива] да я зарови в пръстта. Колко лошо отсъждат!
60. Онези, които не вярват в отвъдния живот, имат най-лошите качества, а най-съвършените принадлежат на Аллах. Той е Всемогъщия, Премъдрия.
61. И ако Аллах наказваше хората за техния гнет, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, нито ще го изпреварят.
62. И отреждат за Аллах онова, което мразят. И езиците им откъсват лъжата че за тях е най-хубавото. Без съмнение, за тях е Огънят и там ще бъдат изоставени.
63. Кълна се в Аллах, вече изпращаме пратеници и на общности преди теб [о, Мухаммад]. Но сатаната разкраси за тях делата им. Днес той е техният покровител и за тях има болезнено мнение.
64. И изпослахме Книгата на теб, единствено за да им разясниш онова, по което са в разногласие и с напътствие, и милост за хора вярващи.
65. И изсина Аллах вода от небото, и съживява с нея земята след нейната смърт. В това има знамение за хора чуващи.
66. И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му помежду нечистотии и кръв чисто мляко, приятно за пиените.
67. И от плодовете на палмите и гроздето взимате опияняваща напитка и хубава храна. В това има знамение за хора проумяващи.
68. И внуши твоят Господ на пречистите: "Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят!
69. После яжте от всички плодове и следвайте пътятна на вашия Господ, улеснени [за вас]!" Излиза от стомаха им питие с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.
70. Аллах ви сътворява, после ви прибира душите. А някой от вас бива довеждан до най-окаяната възраст и тогава не знае нищо, след като е знаел. Аллах е възнаещ, всеислен.
71. Аллах предпочете един от вас пред други в препитанието. А онези, които са предпочетени, не споделят своето препитание с владените от техните десници, в него да са равни. Тогава благодатта на Аллах ли отричат?
72. Аллах ви отреди съпруги от самите вас и ви отреди от съпругите ви деца и внуци, и ви дава препитание от богатата. И нима в лъжата вярват, а щедростта на Аллах отхвърлят?
73. И вместо на Аллах те служат на онези, които не влядат за тях никакво препитание от небесата и от земята, и са безсилни.
74. И не сторвайте подобия на Аллах! Аллах знае, вие не знаете.
75. Аллах дава пример с един притежаван роб, неспособен на нищо, и човек, на когото дарихме от Нас хубаво препитание, и той раздава от него тайно и явно. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.
76. И дава Аллах пример с двама мъже единият с ним, неспособен на нищо, и е бремене за своя господар. Където и да го прати, той не донася добро. Нима са равни, той и онзи, който повелява справедливост и е на правия път?
77. На Аллах принадлежи неведомото на небесата и на земята. По-велята за Часа е, само колкото да мигне око, или опше по-бързо. Аллах над всяко нещо има сила.
78. И ви извади Аллах от утробите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и съриата, за да сте признателни.
79. Не виждат ли те игните, покори [да летят] в небесния простор? Само Аллах ги крепи. В това има знаменния за хора вярващи.
80. Аллах стори за вас домовете ви за отижд и стори за вас от кожите на добитъка домове, които са ви леки в дните на вашето пътуване и в дните на вашето отсядане, и от вълната и козината, и косъма им обзавеждане и ползване до време.
81. И стори Аллах за вас сенки от онова, което е сътворил, и стори за вас в планините убежища, и стори за вас одежди, които ви пазят от жегата, и одежди, които ви пазят в битка. Така изпълнява Той Своята благодат за вас, за да се отдадете Нему.
82. А отметнат ли се [о, Мухаммад], твоя дълг е само ясното послание.
83. Те узнават благодатта на Аллах, после я отричат. Повечето от тях са неперници.

84. Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел. Тогава неверниците не ще бъдат чути и не ще бъде позволено покаяние.
85. И когато утветителите видят мъчението, не ще им се облекчи то и не ще бъдат изчакани.
(В Съдения ден всеки човек ще бъде свидетел за своята общност, а Мухаммад, мир наму, ще свидетелства за цялото човечество.)
86. И когато съдържавните видят онези, които те са съдържавали с Аллах, ще кажат: "Господи, те са нашите идоли, които взохме от тебе." А те ще им отвършат с думите: "Бие наистина сте лъжливи."
87. И ще се отдадат на Аллах в този Ден със смирение, и ще изчие от тях онова, което са измисляли.
88. На онези, които отричат и възират от пътя на Аллах, надбяваме мъчение върху мъчението, защото сеят развала.
89. Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел за тях измежду тезици редци. И теб [о, Мухаммад] ще доведем като свидетел за тези. И ти низголахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите.
90. Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддръжане на връзките с роднините, и възбравява покарата и порицаването, и гнета. Наставлява ви Той, да за се поучите.
91. И изпънявайте обета към Аллах, щом сте обещали, и не нарушавайте клетвите, след като сте ги потвърдили и вече сте приели Аллах за ваш Свидетел! Аллах знае вашите дела.
92. И не приличайте на жена, която си разкъсва преждата, след като я е изрела да преръщете своите клетви в измама помежду ви, защото една общност е по-многобройна от друга. С това Аллах ви изпитва и в Деня на възкресението непременно ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.
93. И ако Аллах пожелаеше, Той щеше да ви стори една общност. Ала оставя Той в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И непременно ще бъдете питани за делата ви.
94. И не преръщайте своите клетви в измама помежду ви, та да се подхлъсне крак, след като е бил устойчив, и да вкусите злото, защото сте възирали от пътя на Аллах, и за вас да има огромно мъчение.
95. И не продавайте обета на Аллах на никаква цена! Онова, което е при Аллах, е най-доброто за вас, ако знаете.
96. Това, което е при нас, секва, а което е при Аллах, е вечно. Ще въздадем Ние на търпеливите награда по-хубава от онова, което са вършили.
97. На всеки варяец, мъж или жена, който извърши праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда по-хубава от онова, което са вършили.
98. И когато четеш Корана, при Аллах търси убежище от прокудения сатана!
99. Няма той власт над онези, които вярват и на своя Господ се уповават.
100. Властта му е само над онези, които се облизават с него и които съдържават с Аллах.
101. И когато подмемаше едно знание е друго а Аллах най-добре знае какво низполага, рекоха: "Ти само си измисляш." Но повечето от тях не знаят.
102. Кажй [о, Мухаммад]: "Светият Дух [Джибрил] го низполага от твоя Господ с истината, за да укрепи вярвашите, и за напътствие, и радостна вест за мюсюлманите."
103. И знаем Ние, че казват: "Някакъв човек го обучава." Езикът на онзи, към когото клонят, е чуждоземен, а този [Коран] е на ясен, арабски език.
(Събужданиците търпеливи, че какъвто епитетен мурши Мухаммад на Корана. Но щом в тълкуването араби, изостат със своето красноречие, били неспособни да следват дори едно значение, подобно на значението на Корана, как би могли чуждозец да стори това на арабски език?)
104. Които не вярват в знамената на Аллах, не ще ги напъти Аллах и за тях има болезнено мъчение.
105. Лъжа измислят само онези, които не вярват в знамената на Аллах. Те са лъжците.
106. Които отрече Аллах, след като е поварвал осен който е бил принуден, но сърцето му е спокойно с вярата... Ала които разтворит гъла за неверието, над тях е гневът на Аллах и за тях има огромно мъчение.
(Събужданиците се отпиха от приютите Аммар, баца му Йсар и майла му Сулайм да се отвърят от своята религия. Разсметите не се съхладиха и пред очите на сия им бива убити по най-жесток начин. Така те станали търпеливи мъченици в Ислама. След като не издържаха на изпитанията, Аммар се откъсна на души от вярата. Когато известни Пратеника на Аллах за това, той каза: "Аммар е признателен с вярата, и вълната, и кръвта му са протекли от вярата". А на Аммар рекоха: "Ако те призоват пак, кажи това, което пожелаеш!" Този флан допита, че отричането от вярата на дузма е допустимо при прираждание.)
107. Това е, защото възлюбиха земния живот повече от отвъдния и защото Аллах не напътва невярващите хора.
108. Тези са, на които Аллах запечата сърцата и слуха, и зрението, тези са нехайните.
109. Без съмнение, в отвъдния живот те са губещите.
110. После твоят Господ... за онези, които се преселят след своето изпитание, после се борят по пътя на Аллах и търпят твоят Господ след това е опрощаван, милосъщен.
111. Един Ден всеки ще дойде да защити себе си и на всеки докрай ще се изпитат за онова, което е вършил. И не ще бъдат утветени.
112. И дава Аллах пример с едно селище. То бе мирно, спокойно. Получавахе препитание си отвсякъде в изобилие. Но отрече то благата на Аллах, тогава Аллах го накара да изгнати одененията на глуда и страха заради онова, което [желителите му] са сторили.
113. Вече дойде при тях Пратеника измежду им, но го взеха за лъжец. Тогава ги обле мъчението, както утветяват.
114. Яжте от онова, което Аллах ви даде за препитание разрешено, приятно и бъдете признателни за щедростта на Аллах, ако само на Него служите!
115. Възбрани ви Той мървата и кръвата, и свинското месо, и закланото за друг, а не за Аллах. А който е бил принуден, без да е потисник, нито престъпник Аллах е опрощаван, милосъщен.
116. И не изричайте лъжата, които езиците ви оневат: "Това е позволено, а това е възбранено", за да не измисляте лъжа за Аллах. Които измислят лъжа за Аллах, те не ще сполучат.

117. Кратко наслаждение и за тях има болезнено мъчение.
118. А на кодете възбранихме онова, за което ти разказахме преди. И не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетиха.
119. А твоят Господ... за онези, които вършат зло в неведение и след това се разкаят, и поправят твоят Господ е опрошаваш, милосърден.
120. Наистина Ибрахим бе водител, покoren на Аллах, правоверен, и не бе от съдружаващите
121. Пригизанел бе за Неговите блага. Избра го Той и го насочи по правия път.
122. И му отредихме доброта в земята живот, и в отвъдния е сред праведниците.
123. После ти разкрихме [о, Мухаммад]: "Следвай религията на Ибрахим правоверния!" Той не бе от съдружаващите.
124. Своботата бе сторена само за онези, които бяха в разногласие за нея. В Деня на възкресението твоят Господ ще откъдне между тях за онова, по което бяха в разногласие.
- (Когато кодете ополкрихте петия като ден за седмично болослужение, Вселихаш Аллах им отредил свободата.)*
125. Пригивавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътствие.
126. И ако наказвате [о, яврашци], накажете със същото, с което са ви наказали! А ако търпите, това е най-доброто за търпеливите.
127. И търпи! Твоето търпение е само с подкрепата на Аллах. И не съкрби за тях, и не се притеснявай от тяхното лукавство!
128. Аллах е с богобоязливите и с благодетелните.

17.

СУРА
НОЩНОТО ПЪТШЕСТВИЕ
(*AL-ИСРА*)

Меканска, с изключение на знамения 26, 32, 37 и от 73 до 80, които са медински. Съдържа 111 знамения.

(Сурата е озаглавена така, защото в нея се споменава нощното пътешествие на Пророка Мухаммад от Мекка до Йерусалим, до "Най-далечната джамия" ("Ал-Акса"), което е част от неговото пътешествие.)

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Пречист е Онези, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечуващия, Всезрящия.
2. И дадохме на Муса Писанието, и го сторихме напътствие за синовете на Израил: "Да не приемате друг покровител освен Мен,
3. о, потомство на онези, които пренесохме заедно с Нух!" Той бе признателен раб.
4. Предрекосме Ние на синовете на Израил в Писанието: "Ще рушите по земята два пъти и ще потискате с огромно гнет."
5. И когато настъпи обещаното за първото от двете, изпратихме срещу вас Наши раби, които имаха огромна мощ, и ви издириха сред домовете. И това обещание бе изпълнено.
6. После ви дадохме надмощие над тях и ви подпомогнахме с имоти и синове, и ви отредихме повече воинска сила.
7. Ако благодарствате, за себе си благодарствате, а ако вършите зло, то пак е за вас. И когато настъпи обещаното за втория път [изпратихме други], за да ви унижат и да влязат в храма, както влязоха там първия път, и съвсем да унищожат онова, което надиха...
8. Може вашият Господ да ви помилва. И ако вие повторите, и Ние ще повторим. И сторихме Ада затвор за неверниците.
9. Този Коран напътва към най-правото и благовестна яврашците, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда
10. и че за онези, които не явраят в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение.
11. Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е пририпен.
12. И сторихме нощта и деня две знамения. И изгряваме знака на нощта, и сторваме осветяващ знака на деня, за да търсите благодат от вашия Господ и за да знаете броя на годините, и изчислението. И всяко нещо разяенихме подробно.
13. И привързахме делата на всеки човек към неговата шия. И в Деня на възкресението ще му извадим книга, която той ще намери разтворена:
14. "Чети своята книга! Достатъчен си ти Днес да напириши равностметка за себе си."
15. Който се е напътнал, за себе си се напътва, а който се е заблудил, в свой унцирб се заблуждава. Никой съгряшил не ще носи греха на друг. И не наказвахме, докато не проводехме пратник.
16. И ако пожелаем да изтребим селище, повеливаме на живеещите в охолство там [да се смирият], а те престъкват. Тогавя се ебдъва срещу него словото и напътля го отупотшаваме.
17. И колко поколения погубихме след Нух! Достатъчен е твоят Господ сведени и везирци за греховете на Своите раби.
18. Който възжеле преходното, в него му ускорихме каквото пожелаем за когото поискане. После му отреждаме Ада, там ще гори порицаван, прокуден.
19. А който възжелеа отвъдния живот и както подобава се старас за него, яврайки на тези старанието им ще се отплати.
20. За всички набавяме и за тези, и за онези от дара на твоя Господ, Дарът на твоя Господ не е възбранен.

21. Виж как предпочетохме един над други, а откъдният живот е по-велик по степени и по-велик за предпочитане.
22. И не взимай друг за Бог заедно с Аллах, та да не се окажеш поридаван, унизен!
23. И поведи твоят Господ да не служиш другиму освен Нему, и към родителите добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: "Уф!" и не ги навийвай, а им казвай аскаски слова!
24. И от милосърдие спусни за тях крилото на смиренето и кажи: "Господи мой, помилвай ги, както и те ме отледаха от майка!"
25. Вашият Господ най-добре знае какво е в душите ви. Ако сте праведни, на разкайващите се Той опрощава.
26. И отдай на родината правото му, и на наждения се, и на пътника [в неволя], но не пилей с прaxonичност!
27. Прaxonичните са братя на сатаната. Сатаната към своя Господ е голям неблагодарник.
28. И ако се отделиши от тях, търсейки от своя Господ милост, на които се надяваш, как им поне блага дума!
29. И не сторвай ръката ти да е прикована към шията [в скърбеност], и не я разтваряй всецяло, та да не станеш упрекан, бездомношен!
30. Твоят Господ увеличава препитането за когото пожелае и Той го намалява. За Своите раби Той е същият, всеящ.
31. И не убивайте децата си поради страх от бедност! Ние храним и тях, и вас. Убиването им е голям грях.
32. И не пристъпвайте към прелободяването! То е непристойност и с злочест път.
33. И не убивайте човек Аллах е възбранил това, освен по право! А който бъде убит с гнет, Ние даваме власт на неговия наследник, но да не прекладва в убиването! На него се дава подкрепа.
34. И не пристъпвайте към имота на сирака, освен с добронамереност, докато не достигне зрелост! И изпълнявайте обета! За обета се носи отговорност.
35. И изпълнявайте мярката, когато мерите, и претегляйте с точни везни! Това е най-доброто и най-хубавото за изход.
36. И не следвай онова, което не знаеш! И слухът, и зрението, и сърцето за всички тях ще бъде питано.
37. И не върви по земята с надменност! Ти нито ще пробиеш земята, нито ще се въздигнеш колкото планианите.
38. Лешото във всичко това е омрачно при твоя Господ.
39. Това е от младостта, която твоят Господ ти разкри. И не взимай друг за бог заедно с Аллах, та да не бъдеш хвърлен в Ада упрекан, прокуден!
40. Нима [о, съдружаваша] вашият Господ е заделил за вас синовете, а за Себе Си е взел дъщеря измежду ангелите? Наистина изричате прекомерни думи.
41. И дадохме разяснения в този Коран, за да се поучат, а това им надбява само ненавиит.
42. Кажй [о, Мухаммад]: "Ако имаше заедно с Него други богове, както казват, тогава те няха да търсят път към Владетеля на Трона."
43. Пречист е Той и е много високо, превисоко над онова, което говорят!
44. Прославят Го седмте небеса и земята, и всичко по тях. И нима нищо, което да не прославя Неговата възхвала. Ала вие не разбирате прославата им. Той е всеобял, опрощаващ.
45. И когато четеш Корана, спускаме невидима завеса между теб и онези, които не върват в отвъдния живот.
46. И сложиме сърцата им в броня, да не го разбират, и в ушите им глухота. И когато споменаеш в Корана единствено твоя Господ, те обръщат гръб с отвращение.
47. Най-добре Ние знаем какво чуват, когато те слушат [скришом] и когато си шепнат, когато угнетителите си казват: "Вие следвате само един омагьосан мъж."
48. Виж как те угодобиха и се заблудиха, и вече са неспособни да намерат пътя!
49. И казват: "Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?"
50. Кажй: "Дори и да сте камъни или желязо,
51. или творение от нещо, което смятате за велико!" И ще кажат: "Кой ще ни възлостнови?" Кажй: "Онзи, Който ви създаде първия път." И ще поклатят към теб глава и ще речат: "Кога ще бъде това?" Кажй: "Може и да е скоро."
52. Деня, в който Той ще ви позове и ще откликнете на Неговата повеля, и ще мислите, че само малко сте престояли.
53. И какви на Монте раби да говорят най-хубавото! Сатаната сее раздор между тях. Сатаната е явен враг на човека.
54. Вашият Господ най-добре ви познава. Ако пожелае, ще ви помилва, или ако пожелае, ще ви накаже. И не те изпитрахме да бъдеш тежен покровител.
55. Твоят Господ най-добре знае всички на небесата и на земята. И предпочетохме един пророци пред други. И дадохме на Дауд псалми.
56. Кажй: "Позовете онези, които приемате вместо Него, но те нито могат да премахнат бедата от вас, нито да я отклонят."
57. Онези, които [съдружавашите] зоват, се стремят да се доберат до своя Господ, кой от тях да бъде най-близо, и се надхват на Неговата милост, и се страхуват от Неговото мъчение. Мъчението на твоя Господ е за опасение.
58. И не ще има сеище, което Ние да не сме погубили преди Деня на възкресенето, или да не сме измъчвали със сурово мъчение. Всичко това е записано в Книгата-майка.
59. Въздряхме се да изпитрим знаменията, само защото предците ги взимаха за лъжа. И дадохме на самудияте камилата явно знамение, а те го отхвърлиха. И изпращаме знаменията единствено за заплаха.
- (Съдружавашите поискаха от Пратеника на Аллах да превърне хълма Сафа в кладен и събърне. Както става ясно от знаменето, и предишните народи искаха подобна чудеса, но не за да повярват. Всъщност Аллах използвава тези искания, но след като хората не повярват, Той ги възбужда. Това е закон на Аллах. Ако и Мухаммад покаже такива чудеса, искали от съдружавашите, те отново искат да повярват. В такъв случай, подобно на първоначалните народи, те ще бъдат унищожени.)*
60. И ги казахме: "Твоят Господ обгражда хората." И сторихме виденето, което ти показваме, и проклянатото дърво в Корана, само за излизане на хората. И ги заплахваме, но това им надбява само голямо престъпление.
- (Виденето е онова, което Пратеника на Аллах, мир нему, е видял в Нощта на възкресенето, а проклянатото дърво е зловук. Вж. 37: 62.)*

61. И когато казахме на ангелите: "Следете чела пред Адам!", те се поклониха, освен Иблис. Рече: "Нима да се поклоня на този, когото Ти сътвори от глина?"
62. И рече: "Да Ти покажа ли каква е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладея неговото потомство, освен малцина."
63. Рече: "Върни! А който от тях те последва, възмездие то ви е Адет, обикно възмездие."
64. И подбуждай с твоя глас когото можеш от тях, и ги призовавай с конищите и пехотниците си, и поделей с тях имотите и децата, и им обещавай!" Но сатаната им обещава само измама.
65. "Над Моите раби ти нямаш власт. И достатъчен е твоят Господ за покровител."
66. Вашият Господ е, Който придвижва за вас корабите в морето, за да търсите от Неговата благодат. Той е милосъден към вас.
67. И когато ви засегне беда в морето, онези, които зовете, изчезват, освен Него. А когато Той ви изведе на сушата, вие се извършате. Човекът е неблагодарник.
68. Имате ли сигурност, че Той не ще накара сушата да ви погълне, или че не ще изпрати срещу вас ураган от камъни? После не ще намерите за себе си покровител.
69. Или имате сигурност, че Той не ще ви върне там повторно, и не ще изпрати срещу вас лющац вятър, та да ви издави заради вашето неверие? После не ще си намерите в това помощник срещу Нас.
70. И почетохме Ние синовете на Адам, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.
71. В Деня ще позовем всички хора с техните водители. Онези, чиято книга е поддана в десницата им, ще четат [с доволство] книгата си и не ще бъдат угнетени дори с влакътче от фурма.
72. А който на този свят е слеп, той ще бъде слеп и в отвъдния, и ще бъде най-заблудения за пътя.
73. И се домогваха да те отклонят от онова, което ти разкрихме [о, Мухаммад], за да измислиш за Нас друго, и тогава щяха да те вземат за приятел.
74. И ако не те бяхме Ние подкрепили, за малко щеше да склонили към тях.
75. Тогава щяхме да те накараме двойно да вкусни [мъчението на] живота и двойно на смъртта. После не ще си намерим помощник срещу Нас.
76. И се домогваха да напусят земята [на Мека], за да те прогонят оттам. Тогава и те щяха да останат само малко след теб.
77. Такаъ бе обичат спрямо Нашите пратеници, които изпратихме преди теб... И не ще откриеш промана в Нашия обичай.
78. Отслужвай молитвите от захождането на слънцето до мрака на нощта, и утринната молитва! Утринната молитва се свидетелства.
- (Слънцето тръгва да залязва от гласите, когато започва да свита от своя зенит. В това значение се смятават всекидневните молитви, задължителни за всеки мюсюлманин.)*
79. И в част от нощта бодърствай с [молитва] допълнително за теб. Твоят Господ ще те въздигне на похвално място.
80. Кажя: "Господи мой, изведи ме с достойнство и ме изведи с достойнство! И дай ми за подкрепа власт от Теб!"
81. И кажя: "Дойде истината и погина лъжата. Несъмнено лъжата погина."
82. И ниглославаме в Корана това, което е изцеление и милост за яварците, а на угнетителите той надбява само загуба.
83. И когато дадем благодат на човек, той се извърца и се отдалячава по своя си път. А когато го засегне злото, той погнал в отчаяние.
84. Кажя: "Всеки постъпва по свой начин. Но вашият Господ най-добре знае кой е на по-прав път."
85. И в нитат за дъжа. Кажя: "Дъжд е от делото на моя Господ и ви е дадено само малко от знанието."
86. И ако пожелаем, Ние ще отнемем онова, което ти разкрихме, после не ще си намерил покровител срещу Нас
87. или да имаш градина с палми и грозде, и да направим да бликнат сред нея реки в изобилие.
88. Кажя: "И да се съберат хората и дживовете, за да създадат подобен на този Коран, те не ще създадат такъв подобен, дори един на друг да си помагат."
89. И разнесихме за хората всякакви примери в този Коран. А повечето хора се противят само от неверие.
90. И казах: "Не ще ти повярваме, докато не направим да бликне за нас извор от земята,
91. или да имаш градина с палми и грозде, и да направим да бликнат сред нея реки в изобилие.
92. или да направим небето да падне както твърдиш върху нас на отломки, или да доведеш насреща ни Аллах и ангелите,
93. или да имаш дъжд от злато, или да се възкачи на небето. И не ще повярваме на твоите възкачване, докато не ни свалиш книга, която да прочетем." Кажя [о, Мухаммад]: "Пречист е моят Господ! Не съм ли само един човек-пратеник?"
94. И пречеше на хората да повярат, когато им се яви напътствието, само това, че казахва: "Нима Аллах ни проводи човек-пратеник?"
95. Кажя: "Ако имаше на земята ангели, които да ходят спокойно, щяхме да им свалим от небето ангел-пратеник."
96. Кажя: "Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас. Той за Своите раби е сведущ, встрящ."
97. Когато Аллах напътя, той е на правия път, а когато остави в заблуда, не ще намерим за тях защитници освен Него. И ще ги съберем в Деня на възкресението по очи слепи, немни и глухи. Мястото им е Адет. Всякога, щом позагасне, ще им добавяме пламъци.

(„... по очи“ бучаво: “по лица“). Както развисява сам Пратеника на Аллах, мир нему, в Свѣтна ден поперниците ще ходят с лицата си и това ще бъде особено унизително за тях. На възраст как е възможност това Пратеника отговорил, че както Аллах с стори хората да ходят с вратата си, така Той е способен да ги наваро да ходят с и лицата си.)

98. Това е тяхното възмездие, защото не повярваха в Нашите знамения и казваха: “Нима след като станем кости и прѣст, нима наистина ще бъдем възрѣсени в ново творение?”

99. Нима не виждат, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, е способен да сътвори и подобни на тях? И отреди им срок, за който няма съмнение. А утѣнителите се възпротивават само от неверие.

100. Кажѣ: “Дори да притѣжавате скрѣвниците ие милостта на моя Господ, и тогава щеше да ви се свиди поради страх от [Гихото] итѣриване. Човекът е скѣлерник.”

101. И вече дадохме на Муса десет ясни знамения. И питай [о, Мухаммад] синовете на Израил как той дойде при тях и Фаравънт му рече: “Мисля, о, Муса, че наистина си омѣгьосан.”

102. Рече [Муса]: “Ти вече узна, че тези [знамения] ги низпосла като явни доводи не друг, а Господът на небесата и на земята. И мисля, о, Фаравоне, че наистина ти си погубен.”

103. И искаше да ги прогони от Земята [на Египет] и издвихме него и всички заедно с него.

104. И рекохме след него на синовете на Израил: “Обитавайте земята и когато настѣни обещащото за отвѣдния живот, ще ви доведем стѣпани.”

105. С истината го низпослахме [Корана], с истината бе низпослан. И те изпратихме Ние [о, Мухаммад] само като благовѣстител и предупредител.

106. Ние разделихме Корана на части, за да го четеш пред хората бавно. И го низпослахме постепенно.

107. Кажѣ: “И да вярвате в него, и да не вярвате, дарените ще знаеште преди него покорно следват чела до земята в съдѣбу, когато им бѣде четен.

108. И казват: “Пречист е нашият Господ! Обещанието на нашия Господ наистина се изпълни.”

109. И покорно следват чела до земята, влѣчайки, и им надбавя той смирение.

110. Кажѣ: “Зовете [Го] Аллах или зовете [Го] Всемилюствия! Както и да [Го] зовете, Негови са Най-прекрасните имена. И не отслужай грѣмогласно своята молитва, нито я шепни, а потърси среден път в това!”

111. И кажи: “Слава на Аллах, Който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във владението, и не е имал помощник срещу беззвѣнето. И Го прославяй с възвеличаване!

18.

СУРА ПЕЩЕРАТА (АЛ-КАУФ)

Меканска, с изключение на знамение 28 и знамения от 82 до 101, които са мекански. Съдържа 110 знамения.

В името на Аллах, Всемилюствия, Милосърдия!

1. Слава на Аллах, Който низпосла на Своя раб Книгата и не стори в нея изопачение!

2. Достоверна да предупреждава за сурово мъчение от Него и да благовѣства вярващите, които вършат праведни дела, че за тях ще има добра награда [в Рая]

3. там ще останат вечно.

4. И да предупреждава онези, които казват: “Аллах се сдоби със син.”

5. Нито те имат знание за това, нито предците им. Голяма дума излиза от устата им. Те не изричат друго освен само лъжа.

6. Не погубвай себе си от скръб по тях [о, Мухаммад], ако не повярват в това послание.

7. Ние сторихме това, което е на земята, да е нейна украса, за да ги изпитаме кой от тях е по-добър по деане.

8. И ще прѣпярнем Ние това, което е на нея, в безплодна прѣст.

9. Нима съмташ, че историзата на хората от пещерата и ар-Рахим е никакво чудо сред Нашите знамения?

(За *1) това е “елоча”, на която са записани имената на хората от пещерата; 2) “мастилница” на езика на ромеите; 3) “село”; 4) “голяна”; 5) “лъжа”.)*

10. Когато младежите се приютиха в пещерата и рекоха: “Господи наш, дай ни милосърдие от Теб и ни приготи напѣтствие за нашето дело!”

11. И запечатихме ушите им в пещерата години наред.

12. После ги събудихме, за да отгличим кой от двете групи ще прѣсетне какъв срок са прекарали.

13. Разказваме ти Ние [о, Мухаммад] вестта за тях с истината. Бяха младежи, вярващи в своя Господ, и още повече ги напѣтисме.

14. И укрепихме сърцата им, когато се възправиха и казваха: “Нашият Господ е Господът на небесата и на земята. Ние не ще зовем друг Бог освен Него. Иначе ще сме изрѣкни голяма лъжа.

(Благодарение на пощерата се скрѣпи в нея, за да запалят от големия вѣрота си в Единия Бог. Те помолви Всевъзния Аллах да им окаже милост и да им посочи прѣвѣ път, и Той им стѣпна съв, който продължи 309 години. Това време им се сторѣо като един ден или част от деня. Разказът за младежите от пещерата е събѣен със скѣпването за седмте вярващи офекти юноши, скрѣпи са от прѣседанията на римския император Делѣй (249-251), който приуждожаха единобожниците да се връщат към многобожничеството.)

15. Тези хора от нашия народ приеха други богове освен Него. Защо не донесат явен довод за тях? И кой е по-голям утѣнител от онзи, който измени лъжа за Аллах?”

16. [Един от тях скрѣпом каза]: “Щом вие се отваряте от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, приетете се в пещерата! Нашият Господ ще разтеле за вас от Своята милост и ще ви приготи подкрепа за ването дело.”

17. И виеждат слънцето, когато изгрява, да се отклонява от дясно на пещерата им, и когато залезва, да ги отминава отляво, както са наредил нея. Това е от знаменията на Аллах. Когато Аллах напътва, той е напътеност, а когато остава в заблуда, не ще намериш за него покривител да го води. *(Кажете в смисъла: влезте на пещерата и обрнат за север и те са по зръб в лице към него. След това изгрява от дясната им страна и залеза от лявата, тъй че през деня те остават в прохода, без да си засенят изгарящите стъпчени лъча.)*
18. И ги смъташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме надясно и наляво. И кучето им е проснало лапи на входа. Съзреш ли ги, ще се отвърнеш от тях в бяг и ще се изтъпнеш с ужас.
19. И така ги събудиш, за да се пият помежду си. Един от тях рече: "Колко време прекарахте [в пещерата]?" Рекоха: "Прекарахме ден или част от деня." Рекоха: "Вашият Господ най-добре знае колко прекарахте. Сега излязтеше никой от вас с тези ваши монети до града и нека види там коя храна е най-чиста, и да ви донесе от нея за препитание! И да е внимателен, и да не ви издаде на никого!"
20. Ако се пътятнат на вас, ще ви прегият с камъни или ще ви върнат към тъзната вяра, и тогава никога не ще сполучите."
21. Така осведомихме [хората] за тях, за да знаят, че обещанието на Аллах е истинно и няма съмнение за Часа. Когато [хората] заспориха помежду си за тях, едни рекоха: "Постройте над тях постройка! Техният Господ най-добре ги знае." А онези, които надвиха в спора, казаха: "Да направим храм над тях!"
22. Ще кажат [яков]: "Трима са, четвъртото е кучето им." И ще кажат [други]: "Петима са, шестото е кучето им." в догадка за неведомото. И ще кажат [още]: "Седем са, осмото е кучето им." Кажй [о, Мухаммад]: "Моят Господ най-добре знае техния брой. Знаят това само малцина." И не спори относно тях, освен за ясно казаното! И не се допитвай за тях до никого!
23. И за нищо не казвай: "Ще свърша това утре."
24. [без да добавиш]: "Само ако Аллах пожелае." И спомни си твоя Господ, ако забравиш, и кажи: "Дано моят Господ ме насочи още по-близо до правия път!"
25. И прекарали в пещерата си триста години и още девет.
26. Кажй: "Аллах най-добре знае колко са прекарали. Негово е неведомото на небесата и на земята. Как добре Той [всичко] вижда и чува! Намат те друг покривител освен Него. В Неговото владение никой не Му е съзружик."
27. И чети [о, Мухаммад] онова, което ти бе разкрито от Книгата на твоя Господ! Никой не ще подмени Неговите Слова и не ще намериш убежище при друг освен при Него.
28. И бди търпелив заедно с онези, които зоват своя Господ сутрин и вечер, искайки Неговия Лик! И не отмествай очи от тях, възглавявай украсата на земята живот, и не се подчинявай на ония, чието сърце оставяме да нехае за Нашето споменаване, и той следва страстите си, и делото му е погубено!
29. И кажи: "Истината е от владя Господ. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние приготвихме за утветелните Огъня, зараждадения на който ги обкръжават. И ако викнат за помощ, ще им се помогне с вода като разтопен метал, който изнича лицата. Колко гнусно е такова пияне и колко лошо място е там за отсядане!"
30. Който вярват и вършат праведни дела. Ние не ще погубим наградата на никой благодетелен.
31. За тези са градините на Ади, сред които реки текат. Ще носат там украшения. Гривни от злато, и ще са облечени в зелени одежди от коприна и брокат, облелгати там на престоли. Колько хубаво е за въздаване и колко прекрасно място е там за отсядане!
32. И им дай пример с двама мъже. Направихме за единия от тях две градини а гроде, които обградихме с палми, и пръснахме помежду им посеви.
33. И двете градини даярваха своите плодове, без да се погуби нищо от тях. И сторихме река да бликне през двете.
34. И имаше той плодове, и каза на своя друг, говорейки с него: "Аз имам по-голямо богатство от теб и повече хора!"
35. И влезе в своята градина, утветлявайки себе си. Каза: "Не мисля, че това никога ще измиче."
36. И не мисля, че Часът ще настъпи. А дори да бъде върнат при моя Господ, [там] имам по-добро място за връщане, отколкото тук."
37. Неговият другар, говорейки с него, му рече: "Нима не вярваш в Оизи, Който те сътвори от пръст, после от частина сперма, после те направи мъж?"
- (Сътвореност от пръст не е стигменатив човек, а Адам бящата на човешеството.)*
38. Ала за мен Той е Аллах, моят Господ, и не съзружам никого с моя Господ.
39. И защо, когато влезе в своята градина, ти не рече: "Това е, което Аллах пожела. Силата е само от Аллах. Въпреки че ме виеждат с по-малко богатство и деца от теб,
40. моят Господ може да ми даде по-добра от твоята градина и да прати върху нея напаст от небето, та да се окаже тя безплодна пръст.
41. Или водата е да потъне на дъното и ти не ще си в състояние да я издирши."
42. И плодотвте му бяха погубени, и започна той да кърши риде по онова, което е похарчил за нея, а тя е рухнала до основи. И рече: "О, да не бях съзружвал никого с моя Господ!"
43. И имаше той хора, които да го защитят от Аллах, нито сам се защити.
44. Там закрилата е от Аллах, Истиния. При Него е най-доброто въздаване и при Него е най-добрият завършек.
45. И им дай за пример земния живот, водобен на вода, която сме извели от него и с нея изникват растенията по земята, после изсъхват и ветровете ги разпичват. Аллах за всичко нещо има сила.
46. Имотите и децата са украсата на земята живот, но непрекохните праведни дела са най-доброто за въздаване при твоя Господ и са най-доброто за надежда.
- (Глеждоухотите праведни дела са изгрятие: "Пречист е Аллах" ("Субханаллах"), "Слава на Аллах" ("Ал-хамду лиллах"), "Аллах е Най-великост" ("Аллаху акбар"), "Нама огу: бог освен Аллах" ("Ла илаха иллахаллах"), "Нама власт и няма сила освен с Аллах." ("Ла хула ул ял кула ила биллах").)*

47. [Помнете] Деня, в който ще раздвижим планините и ще видим земята оголена, и ще ги съберем [тварите], и не ще пропуснем никого от тях.
48. И ще бъдат представени на твоя Господ в редици: "Ето, дойдохте при Нас, както ви сътворихме първия път. А твърдихте, че Ние никога не ще ви срещнем."
49. И ще бъде изложена книгата [на делата]. Тогава ще видим престъпниците в улах от онова, което е в нея, и ще кажат: "О, горко ни!" Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да го пресметне?" И ще намерят пред себе си всичко, което са вършили. Твоят Господ никога не утнеत्या.
50. И когато рекосме на ангелите: "Сведете чела пред Адам!", те се поклониха, освен Иблис. Той бе от джиновите и не послуша повелата на своя Господ. Нима него и потомството му ще приемете за покровители вместо Мен, а те са ваши враг? Колко лоша е за утнетелите тази замяна!
51. Не ги сторих аз свидетели при сътворяването на небесата и на земята, нито при сътворяването на тях самите, нито приемам аз заблуждаващите за помощници.
(Не ги сторих аз свидетели на тях, Иблис и неговото потомство.)
52. В Деня, когато Той ще каже: "Призовете Моите съдружници, за които твърдахте!"... И ще ги призоват, но не ще им откликнат. И ще сторим помежду им пропаст.
53. И щом престъпниците видят Огъня, ще се убедят, че ще попаднат в него. И не ще намерят избавление оттам.
54. И вече разянисме за хората всякакви примери в този Коран. Но най-много от всичко друго човек осорва.
55. И какво пречи на хората да повярват, когато им се яви напълствието, и да молят своя Господ за опрощение, или трябва да ги сполети съдбата на предците, или да дойде мъчението насреца им?
56. Изпращаме Ние пратениците само като благовестители и предупредители. И се стремят неверниците чрез лъжата да залечат истината. И взимат на присмех Моите знамения и онова, с което бяха предупреждавани.
57. И кой е по-голям утнетел от онзи, комуто бяха напомнени знаменията на неговия Господ, а той се отръгна от тях и забрави какво е сторил с ръцете си преди? Ние сложихме сърцата им в броня, за да не го разбират [- Корана], а в ушите им - глухота. Дори да ги призовеш към напълствието [о, Мухаммад], и тогава никога не ще застанат на правия път.
58. Твоят Господ Опрощаващия, Владетели на милосърдието, ако ги накажеше за онова, което са придобили, щеше да им ускори мъчението. Ала за тях има определено време и не ще намерят убежище от него.
59. Погубихме Ние тези селища, когато утнеяха, и сторихме за тяхната гибел определено време.
60. И каза Муса на своя слуга: "Не ще спира, додето не стигна мястото, където се събират двете морета, дори да продължа с години."
61. И когато стигнаха мястото, където двете се събират, забравиха своята риба и тя пое пътя си, норейки морето.
(Ита Муса беше повоеван да се срещне с един раб на Аллах, който би дарил със знание. Мястото на срещата беше там, където рибата се съгласи.)
62. И когато се отдалечиха, той рече на слугата си: "Дай ми [рибата] за нашия обед!" Убедихме изтощение от това наше пътуване."
63. Рече [слугата]: "Видя ли, когато се приотихме до скалата, забравих рибата. Само сатаната ме накара да забравя за това и да не се сетя. И по чудо тя пое пътя си в морето."
64. Рече [Муса]: "Това е, към което се стремяхме." И се върнаха обратно, следвайки своите дири.
65. И намериха един от Нашите раби, комуто бяхме оказали милост и го бяхме научили на знание от Нас.
66. Муса му рече: "Може ли да те последвам, за да ме научи на онова, на което си научен за верния път?"
67. Рече: "Ти не ще можеш да търпиш заедно с мен.
68. И как ще изтърпиш онова, за което гвямаш знание?"
69. Рече [Муса]: "Ще откриеш, ако Аллах желае, че съм търпелив и не ще ти се противопоставя в нищо."
70. Рече: "Ако ме последваш, не ме питай за нищо, докато аз сам не ти сиomena за него!"
71. И тогава търгнаха. Когато се качиха на кораба, [ал-Хидр] го проби. Рече [Муса]: "Нима го проби, за да издвигаш пшениците му? Ти извърши нещо недопустимо."
72. Рече: "Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?"
73. Рече: "Не ме упрекавай за това, че забравих, и не ме натоваарвай с нещо непосилно за мен!"
74. И пак търгнаха, додето среняха едно момче, и той го уби. Рече [Муса]: "Нима ти уби една чиста душа не за възмездие? Ти извърши нещо скверно."
75. Рече: "Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?"
76. Рече [Муса]: "Ако после те попитам за [още] нещо, тогава повече не ме води с теб! Ти вече ще имаш извинение от мен."
77. И пак търгнаха, додето стигнаха при жителите на едно селище. Поискаха от жителите му да ги нахранят, а те откажах да ги нагостят. И намериха там стена, готова да рухне. Той я изправи. [Муса] рече: "Ако пожелаеше, ти би взел отплатата за това."
78. Рече: "Това е раздългата между мен и теб. Ще ти съблича тълкуването на това, за което не можа да изтърпиш.
79. Относно кораба - той бе на бедния, работещи в морето, и искаха да го повредя, защото зад тях имаше цар, който отнема насила всеки кораб."
(Повредихме кораб, ал-Хидр стиса бедничета от царя, който присвоаваш с нет всеки лоден кораб.)
80. А относно момчето родителите му бяха върваци и се опасяхме то да не ги въвлече в прозвон и неперис.
81. И искахме техният Господ да ги дари в замяна с по-добро по чистота и по-милосърдие.
82. А колкото до стената - тя бе на две момчета-сирачета от града и имаше под нея скървоище за тях. И баша им беше праведник. И твоят Господ поиска да стигнат зрелост и да издват скървоището си като милост от твоя Господ. А не по своя воля го напращах. Такова е тълкуването на това, за което ти не можа да изтърпиш."

83. И те питат за Зу-л-Карнайи. Кажй [о, Мухаммад]: "Ще ви известя нещо за него."
84. Наистина го укрепихме Ние на земята и му дадохме път към всяко нещо.
85. И поев той по един път.
86. докато стигна залеза на слънцето. Намери го да залезва в кална вода и намери там хора. Рекохме Ние: "О, Зу-л-Карнайи, можеш да ги измъчиш или да им сториш добрина."
87. Рече: "Огни, които утветява, ще го измъчим. После ще бъде върнат при неговия Господ и Той ще го накаже със сурово мъчение."
88. А огни, който върва и върши праведни дела, негова е Най-прекрасната награда и ще му отредим нашата най-лека поеля."
89. Сетне пое по друг път.
90. додето стигна изгрева на слънцето. Намери го да изгрива над хора, за които Ние не бяхме сторили никакво покривало срещу него.
91. Така Ние обгръщаме със знание всичко, което е у него.
92. После той пак тръгна на път.
93. додето стигна между двете планини. Намери в подножието им хора, които почти не схващаша слово.
94. Рекоха: "О, Зу-л-Карнайи, Ялджудж и Маджудж накосят по земята. Да ти сторим ли налог, та да направим между нас и тях преграда?"
- (Ялджудж и Маджудж (сравня с библейските Гег и Магог) били народи от великани-элосторци. На друго място в Съвещения Коран (21: 96) се споменава, че прези Седвия ден те "от сестри склопи ще се стурват.")*
95. Рече: "Онова, с което ме укрепи моят Господ, е по-добро. Помогнете ми със сила и ще направя между вас и тях здрава стена!"
96. Носете ми железни късове, додето се изравни между двата склона!" Рече: "Раздухайте!" Когато ги превърна в огън, рече: "Донесете ми да излезе върху тях разтопена мед!"
97. И [Ялджудж и Маджудж] нито можах да я изкатерят, нито можах да я пробият.
98. Рече [Зу-л-Карнайи]: "Това е милост от моя Господ, но когато дойде обещаното от моя Господ, Той ще я превърне в руини. Обещанието на моя Господ е истинно."
99. Тогав Ние ще оставим един от тях да се смесят с другите хора и ще се протърби с Рога, и всички ще ги съберем.
100. В този Ден навие ще покажем Ада на неверниците
101. на онези, върху които очи има покривало пред Моего напомнение и не могат да чуят.
102. Нима неверниците смятат да приемат за покровители Моице раби, а не Мен? Ние притогвихме Ада за обиталище на неверниците.
- ("Моите раби", т.е. Узайр, Иса, ангелите, идолите или което и да е друго Божие творение)*
103. Кажй [о, Мухаммад]: "Да ви известим ли за най-губещите по деняца,
104. онези, чието старание в земята живот се погубва, а те си мислят, че вършат добро дело?"
105. Те са онези, които отхвърлят знамената на своя Господ и срещата с Него. Техните деяния се провалиха и не ще им отдадем тежест в Деня на възкресението.
106. Това е възмездие за тях: Адът защото отхвърляха и се поддирваха с Моите знамения и с Моите пратеници.
107. А онези, които върват и вършат праведни дела, техни ще са Г радните на Фирдуус прием [от Аллах].
- (Фирдуус е име на една от степените в Рая.)*
108. там ще пребивават вечно и никога не ще пожелаят да се преместят оттам.
109. Кажй [о, Мухаммад]: "Дори морето да е от мастило за [да се записват] Словата на моя Господ, морето ще се изчерпи, преди да се изчерпят Словата на моя Господ, дори и да добавяме по толкова."
110. Кажй: "Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никога да не съдружава с Него!"

19.

СУРА МАРНАМ
(МАРНАМ)

Меканска, с изключение на знамения 58 и 71, които са мекански. Съдържа 98 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Каф. Ха. Йа. Айн. Сад.
2. [Това е] споменаване за милостта на твоя Господ към Неговия раб Закария.
- (Закария е един от пророците, изпратен от Всевещния Аллах при рода на Исраил.)*
3. Когато призова той своя Господ с таен зов,
4. рече: "Господи мой, отелабиха косите ми и пламнаха бели коси по главата, и никога не останах без отговор в своя зов към Теб, Господи.
5. И се опасявам от роднините след мен, а жена ми е бедетна. Дари ме с приемник от Теб,
6. който да ме наследя и да наследя рода на Якуб! И го стори богоутоден, Господи!"
7. "О, Закария, благовестяме те Ние за момче. Името му е Яхи. Не сме сторвали негов съименик преди."
8. Рече: "Господи мой, как ще имам момче, когато жена ми е бедетна, тъй аз вече грозях от старост?"
9. Рече [ангелъ]: "Тъй каза твоят Господ: "Това за Мен е лесно. Сътворих те аз преди, а ти бе нищо."
10. Рече: "Господи, дай ми знак!" Рече: "Знакът за теб е три ноии да не говориш с хората, без [да имаш] недостатък."

11. И излезе при своя народ от светилинето, и посочи към тях да възславят Аллах и в зори, и вечер.
12. "О, Язх, твърдо се придържай към Писанието!" И додохме му Ние мъдростта още като дете,
13. и състрадание от Нас, и чистота. И бе богобоязлив,
14. и нежен с родителите си. И не бе насилник, непокорник.
15. Мир нему в деня, когато бе роден и в деня, когато ще умре, и в Деня, когато ще бъде възкресен!
16. И спомени [о, Мухаммад] в Книгата Мариам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.
(Вжж: сура 3 своето значение 33.)
17. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който е се представи като свършен човек.
(Духът е Джибрил.)
18. Рече тя: "Всемилюстивия да ме опати от теб! Ако си богобоязлив..."
19. Рече [Джибрил]: "Аз съм само пратеник на твоя Господ, за да те дари с пречистото момче."
20. Рече: "Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?"
21. Рече [ангелът]: "Тъй каза твоят Господ: "Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело."
22. И зачена го тя, и се уедини с него в отдалечено място.
23. И родилните болки я доведоха при ствол на палмата. Рече: "О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!"
24. И бе призвана изпод нея: "Да не глъжиш! Твоят Господ стори под теб речув.
(Биди от тълкувателите смятат, че Мариам била призвана от тежко-но родения Исв, а други са на мнение, че гласът бил на ангела.)
25. И разклати към себе си ствол на палмата, за да се носият свежи зрели фуруми!
26. И аж, и ший, и се радвай! И ако видиш някого от хората, направи знак: "Дадох на Всемилюстивия обет да се въздържам, затова днес с никого не ще говоря."
27. И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: "О, Мариам, ти стори нещо одделително.
28. О, сестро на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница."
(“О, сестро на Харун” тя пригича на Харун по праведност и сакани е неговата сестра. Споменатите Харун не е братът на Муса, а друг: бившесте мъж.)
29. И посочи ти към него. Рекоха: "Как ще беседваме с дете в люлка?"
30. Рече то: "Раб съм на Аллах. Дадв ми Той Писанието и ме стори пророк.
31. И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостията закат, докато съм жив.
32. И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен.
33. И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъде възкресен!"
34. Това е Исв, синът на Мариам, словото на истината, в която се съмияват.
35. Не подобава на Аллах да се одобвя със син. Пречнет е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: "Бъди!" И то става.
36. [И добави Исв:] "Аллах е моят Господ и вашият Господ. Служете Нему! Това е правият път."
37. Но изнаднаха в разногласие групите помежду си. Горко на онези, които не върват, от зрелище във великия Ден!
(Тълкувателите посочват, че групите, изнаднали в разногласие, са юдеите и християните, или християнските секти, и че те са се противопоставяли едни на други, защото всички от тях наричали пророка Исв "свн Божи", други "самият Бог", трети "един от Троицата", а някои "раб Божи и пророк".)
38. Как ще чуват и виждат в Деня, когато дойдат при Нас! Аз угнетителите днес са в явна заблуда.
39. И предупреди ги ти [о, Мухаммад] за Деня на горестта, когато ще бъде отсъдено делото, но те нехаят и не върват!
40. Ние ще наследим земята и всички, които са по нея, и при Нас ще бъдат върнати.
41. И спомени в Книгата Ибрахим. Той бе всеправдив, пророк.
42. Когато каза на баща си: "О, татко мой, защо служих на онова, което нито чува, нито вижда, и не може да те избави от нищо?"
43. О, татко мой, на мен наистина ми се яви от знанието онова, което не дойде при теб. Последвай ме, и аз ще те изведа на правия път!
44. О, татко мой, не служи на сатаната! Сатаната с непокорен пред Всемилюстивия.
45. О, татко мой, страхувам се да не те засегне мнение от Всемилюстивия и да не станаши приближен на сатаната."
46. Рече [бащата]: "Нима се отвърщаш от моите богове, о, Ибрахим? Ако не престанеш, ще те пребия с камъни. И ме надусни завинаги!"
47. Рече: "Мир на теб! Ще моля да те опрости моят Господ. Към мен Той е благосклонен.
48. Оттеглях се от вас и от онова, което зовете вместо Аллах. Аз ще зова своя Господ. Нима да се разочаровам, зовейки своя Господ."
49. И щом се оттегли от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, Ние го дарихме с Исхак и Якуб, и всеки от тях сторихме пророк.
50. И им дарихме милост от Нас, и им отредихме голяма прославя.
51. И спомени в Книгата Муса! Той бе избраник и бе пратеник-пророк.
(Пратениците са избрани от Всевъзния Аллах с тисване, а пророците - да наставляват хората, но без тисване.)
52. И призовах го Ние от дваната страна на Плавината, и го приближихме за тайна беседа.
53. И му дарихме от Своята милост брат му Харун да стане пророк.
54. И спомени в Книгата Исмаил! Той бе верен в обещанието и бе пратеник-пророк.

55. И поведяваше той на своя народ да отелдужа молитвата и да дава милостинята *закан*, и получи благоволение при своя Господ.
56. И спомени в Книгата Идрис! Той бе всеправдин, пророк.
57. И го въздигнахме Ние на извисено място.
58. Те са от онези пророци, които Аллах дари със Своята благодат, от потомството на Адам и от онези, които пренесохме заедно с Нус, и от потомството на Ибрахам и Исраил, и от онези, които напълнихме и избрахме. Когато им бъдат четени знаменията на Всемилюстия, те свидетелстват чело до земята в съдусуд, пачейски.
59. Но ги последваха поколения, които изостаняха молитвата и последваха страстите. Тях ще ги постигне изтребление, *(Ультрареабилити във форма "показание" (казн) се означава предимно в нестараия смисъл "ожестичени поколения"; Наред с нея съществуват и по-широки варианти на думата "добри поколения" (казаф))*.
60. освен онези, които се покаят и върват, и вършат праведни дела. Те ще влязат в Рай и с нивко не ще бъдат утнетени.
61. в Градините на Ада, които Всемилюстия обеща на Своите раби от неведомото. Неговото обещание винаги се изпълнява.
62. Не слушат там празнословия, а само "Мир!", и имат там препитание и сутрин, и вечер.
63. Това е Райт, който оставяме на всеки от Нашите богобоязливи раби.
(Пратеника на Аллах, мир нему, поискал Джисриал да го посещава по-често. По този повод е изпослано следващото знамение.)
64. [Каза Даибрил:] "Слизаме ние само по велбата на твоя Господ. Негово е всичко пред нас и зад нас, и всичко по средата на това. Твоят Господ никога не забравя
65. Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях. На Него служи и търпеливи бди в служенето на Него! Нима знаеш подобен Нему?"
66. И казва човекът: "Дали като умра, наистина ще бъда съживен?"
67. А нима човекът не помни, че Ние го сътворихме и преди, когато бе нищо?"
68. Къдва се в твоя Господ, Ние ще съберем и тях, и сатаните, тосле ще ги наредим на колене около Ада.
69. После ще извадим от всяка общност най-непокорните пред Всемилюстия.
70. Най-добре Ние знаем кои заслужават да горят там.
71. И всеки от вас ще мине през Ада. Това е окончателна присъда от твоя Господ.
(Всички ще минават през Ада, т.е. ще минаат по моста Сираат, който се намира над Ада и разпукнатите, напелжати от бречето на своите татари, ще извадят в Осиак.)
72. После Ние ще спасим богобоязливите и ще оставим там на колене утнетителите.
73. И когато им биха четени Нашите ясни знамения, неверниците казваха на вярващите: "Коя от двете ни групи има по-хубаво положение и по-добро общество?"
74. И колко поколения преди тях Ние погубихме по-богати и по-хубави наглед!
75. Какви [о, Мухаммад:] "Който е в заблуда, Всемилюстия ще му даде отсрочка. И щом видят онова, което им е обещано мъчението или Часа, ще узнаят кой има най-лошото място и най-слабото войнство."
(Това е отговор на въпроса от знамение 73.)
76. И надбява Аллах напълнение за напълнените. Но непреходите праведни дела са най-доброто въздаяние при твоя Господ и най-добрата отплата.
(Вж: тълкуването към 18: 46.)
77. Не види ли ги они, които отхвърлят Нашите знамения и рече: "Непременно ще ми бъдат дадени имот и деца."
78. Нима надникна той в неведомото, или взе обет от Всемилюстия?
79. Ала не! Ще запишем Ние какво каза и непременно ще му удължим мъчението.
80. И ще наследим от него онова, за което говори, и ще дойде той при нас сам-самичък.
81. И приеах вместо Аллах други богове, за да им бъдат сила.
82. Ала не! Ще отрекат служенето на тях и ще им станат противници.
83. Не виждаш ли ти, че изирачаме сатаните срещу неверниците, за да ги подстрекават непрестанно?
84. И не бързай против тях! Ние им отровяваме дните.
85. В Деня, когато съберем богобоязливите на групи при Всемилюстия
86. и поведем престъпниците към Ада като на водопой,
87. за никого не ще има застъпничество, освен за онези, които получиха обещание от Всемилюстия.
88. И рекоха [неверниците]: "Всемилюстия се съдоби със син."
89. Ние изрекохте нещо ужасно,
90. от което небесата бива се разкъсали и земята разпукана, и планините стромолжвали в руини
91. да приишват сини на Всемилюстия!
92. Не подобава на Всемилюстия да има син.
93. Всеки на небесата и на земята ще дойде като раб при Всемилюстия.
94. Той добре ги знае и всички ги отбоява.
95. И всеки от тях сам-самичък ще се яви при Него в Деня на възкресението.
96. На онези, които върват и вършат праведни дела, Всемилюстия ще отреди любов.
97. Улеснихме го [както го ниспослахме] на твоя език [о, Мухаммад], само за да благовестваш с него богобоязливите и да предупредиш с него непокорни хора.
98. И колко поколения преди тях погубихме! Нима усещаш някого от тях или чуваш от тях дори шумолене?

Меканска, с изключение на знаменя 120 и 121, които са мекански. Съдържа 135 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та, Ха.
2. Ние не ти ниспослахме Корана, за да страдаш,
3. а за напомняне на всеки, който се страхува [от Аллах]
4. ниспослане от Онзи, Който сътвори земята и високите небеса,
5. Всемилостивия, Който се въздига [безпозобен] на Трона.
6. Негово е всичко на небесата и всичко на земята, и всичко между тях, и всичко под пръстта.
7. И дали ще говориш на глас [о, Мухаммад], или не Той знае и тайното, и най-скритото.
8. Аллах! Нима друг Бог освен Него. Негови са Най-прекрасните имена.
9. Стигна ли до теб разказът за Муса?
10. Когато види огън, рече на семейството си: "Почакайте! Съзрях огън. Ще ви донеса оттам главния или ще намеря при огъня напътствие."
(Муса потисна със семейството си от Мадян за Египет. Огънят, изидан от него при пътуването, всъщност бил знак, който да го послати за божествено откровение.)
11. И когато стигна там, бе призован: "О, Муса,
12. аз съм твоят Господ. Свали садиците си! Ти си в священата долина Тза.
13. Аз те избрах. И чуй какво ще ти бъде разкрито!
14. аз съм Аллах. Нима друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменавам!
15. Частъ скривам го докрай, непременно ще дойде, за да се въздаде на всеки според делата му.
16. И никога да не те въззира от това огън, който не върва в него и следва страстите си, за да не се погубин!
17. А какво е това в десницата ти, о, Муса?"
18. Рече: "Това е тоглата ми. Отирам се на нея и бруля за ошците си [листа], и за други нужди я ползвам."
19. Рече [Аллах]: "Метни я, о, Муса!"
20. И я метна, и ето я тълпяща змия!
21. Рече: "Взем я и не се страхувай! Ние ще я върнем в първия с образ.
22. И сложи ръката си под мишницата, ще я извадиш сияйнабяла, без болест, друго знамение,
(Билотата по ръката на Муса не е от болестта пателша, а е второто чудо - знамение за Муса.)
23. за да ти покажем от Нашите най-големи знаменя.
24. Или при Фараона! Той наистина престъпи."
25. Рече [Муса]: "Господи мой, разтвори гръдта ми!
26. И улесни делото ми!
27. И развържи възела на езика ми,
28. за да разбирам словото ми!
29. И ми отреди помощник от моето семейство
30. брат ми Харун!
31. Добави ми сила чрез него!
32. И приобщи го към моето дело,
33. за да Те прославяме много
34. и за да Те споменаваме много!
35. Ти ни съзиращ."
36. Рече [Аллах]: "Изпълнена е вече твоята молба, о, Муса!
37. Вече те облагодетелствахме още преди.
38. когато разкрихме на майка ти следното откровение:
39. "Положи [Муса] в сандъка и го метни в морето, и ще го изхвърли морето на брега. Ще го вземе един враг и на Мен, враг и на него." И те обгърнах с любов от Мен, за да бъдеш отгледан пред Очите Ми."
40. Когато сестра ти отиде [при Фараона], каза: "Да ви посоча ли някой, който да се грижи за него?" Така те възврахме на майка ти, за да се радват нейните очи и да не скърби. И уби ти човек, а Ние те спасихме от печал. И те подложихме на изпитания. И прекара ти години сред жителите на Мадиян. После ти дойде по предопределение, о, Муса.
41. И те избрах за Себе Си.
42. Идете ти и брат ти с Моите знаменя, и не преставайте да Ме споменавате!
43. Идете при Фараона! Той наистина престъпи.
44. И му говорете с благи слова, за да си припомни или да се побори!"
45. Казаха: "Господи, страхуваме се да не избърза с наказанието или да не престъпи [още повече]"
46. Каза: "Не се страхувайте! аз съм с вас. Чувам и виждам.
47. И отидете при него, и кажете: "Ние сме пратеници на твоя Господ. Изпрати с нас синовете на Израел и не ги измъчвай! Донесохме ти знамение от твоя Господ. Мир за онзи, който следва напътствието!
48. Бе ни разкрито, че мъчението е за онзи, който отрича и се отвръща [от знаменята на Аллах]."
49. Каза [Фараонът]: "А кой е вашият Господ, о, Муса?"
50. Каза: "Нашият Господ е Онзи, Който дава на всяко нещо облик му, после го папътва."

51. Каза: "А какво е положението на предишните поколения?"
52. Каза: "Знанието за тях е в Книга при моя Господ. Нито пропускак моят Господ, нито забравя."
53. Той е, Който стори земята да е постеля за вас и прокара там пътника за вас, и изпиха вода от небето чрез нея видим Ние видове от различни растения.
54. Язте и пасете добитъка си! В това има знамения за разумните хора.
55. От нея ви сътворихме и в нея ви връщаме, и оттам ще ви извадим още веднъж.
56. Вече му показвахме [на Фараона] всякакви Наши знамения, ала той ги взе за лъжа и се възпротиви.
57. Каза: "Нима ти дойде при нас, за да ни прогонит с магията си от нашата земя, о, Муса?"
58. Но ние ще направим магия, подобна на нея. Насрочи между нас и теб среща, която нито ние ще нарушим, нито ти на справедливо място!"
59. Каза [Муса]: "Срещата с вас ще бъде в деня за разкрсяване и хората да се съберат сутринта!"
(Делат за разкрсяване е пратичният ден.)
60. И се оттегли Фараонът, и подготви своята хитрина, после пак дойде.
61. Муса им каза: "Торко ви! Не измисляйте лъжа за Аллах, та да не ви изкорени с мучение! Измисляният лъжа непременно пропада."
62. И спореха помежду си за своето дело, и скришом си шепнеха.
63. Казаха: "Тези двамата наистина са магьосници, искат да ви прогонят с магията си от вашата земя и да отнемат най-добрата ви път."
64. Затова подготвите своята хитрина, после елате в редици! Днес ще сполучи онзи, който превъзхожда."
65. Казаха: "О, Муса, ти си метвени, или ние първи да метнем?"
66. Каза: "Вие метнете!" И то стори му се от магията им, че техните въжета и тояги запълняват.
67. И страх усети Муса в себе си.
68. Казахме Ние: "Не се страхувай, ти си превъзхождащият!
69. И метни това, което е в деснатата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не ще сполучи, където и да отиде."
70. И магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в съдужд. Казаха: "Повярвахме в Господа на Харун и на Муса."
71. Каза [Фараонът]: "И нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ви е старейшината, който ви е научил на магия. Непременно ще отсече ръцете и краката ви кръстом, после ще ви разгъпа по стововете на налмите и добре ще узнаете чие мучение е по-силно и по-дълготрайно."
72. Казаха: "Не ще те предпечетем пред ясните знаци, които ни се явиха, нито пред Онзи, Който ни сътвори. Огъди, каквото ще отсъдиш! Ти отсъждаш само в този, в земния живот."
73. Ние наистина повярвахме в нашия Господ, за да ни опрости греховете и магията, на която ти ни принуди. Аллах е най-добър и най-дълговечен."
74. Който се яви като престътник пред своя Господ, за него е Адът. Там нито ще умре, нито ще живее.
75. А който дойде при Него като вървач, вършил праведни дела, за такива са висшите степени
76. Градините на Ад, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е въздаянието на всеки, който се е пречистил.
77. И разкрихме на Муса: "Потегли поемем с Моите раби и просечи за тях път, сух в морето! Не се страхувай, че ще те застигне [Фараонът] и не се плаши!"
78. И ги последва Фараонът с войските си, които морето напълно погълна.
79. Фараонът заблуди своя народ и не го напъти.
80. О, синове на Израел, Ние ви спасихме от вашия враг и определихме за среща с вас десната страна на Пашината, и спуснахме над вас манащата и пъльщящите.
81. Язте от благата, които ви дарихме, и не прекалявайте в това, та да не ви сполети Моят гняв! Когато Моят гняв сполети, той неизбежно е погубен.
82. Аз опрочавам всеки, който се покае и върва, и върши праведни дела, сетне продължава по правия път.
83. "И какво те накара да избързаш пред своя народ, о, Муса?"
84. Рече: "Те са наблизно след мен и изъбразах към Теб, Господи, за да бъдеш доволен."
85. Рече: "Вече изпитвахме Ние твой народ след теб и ги заблуди ас-Самири."
(Както се разказа, ас-Самири принадлежат към племето Самира от рода на Йемен. Той направил извание на мелец, отпача на хората, че това е бог и се опитвал да си откъси от правата вара на Муса и Харун.)
86. И се върна Муса разгневен, огорчен при своя народ. Рече: "О, народе мой, не ви ли даде вашият Господ хубаво обещание? Дали сробат бе дълъг за вас, или искаше да ви сполети гневът на вашия Господ, та нарушихте вашето обещание към мен?"
87. Рекоха: "Не нарушихме обещанието си към теб по собствена воля, а бяхме обременени с украшенията на народа, но ги захвърлихме. Така ги запрети и ас-Самири."
88. И направи той за тях образ на телец, който мучене. И рекоха [заблудените]: "Това е вашият бог и богът на Муса, ала той забравя."
(Вж. сура 7: 148)
89. А нима не вждат, че не им отвърща със слово и нито им вреди, нито им е от полза?
90. А Харун още преди бе им казал: "О, народе мой, това е само изпитание за вас. Владенията е вашият Господ. Последвайте ме и се подчинете на моята повеля!"
91. Рекоха: "Не ще престанем да почитаме това, докато не се завърше Муса при нас."

92. Рече [Муса]: "О, Харун, щом ги види, че се заблуждават, какво ти попричи
93. да ме последваш? Нима се възпротиви на моята заповед?"
94. Рече: "О, сине на майка ми, не ме дърпай нито за братата, нито за главата! Страхувах се да не речеш: "Ти разедини сивоните на Иераил и не удържа моето слово."
95. Рече [Муса]: "А какво ти бе намерението, о, ас-Самири?"
96. Рече: "Аз видях това, което те не видяха. Стиснах шепи [пръст] от следата на посланика [Джибрил] и я метнах. Така ми го разкри душата ми."
97. Рече [Муса]: "Възри! През целия си живот ще казваш: "Не ме докосвайте!" И за теб ще има непременно Ден, който ти не ще избегнеш. И погледни към твоя бог [-телеца], комуто продължаваш да служиш! Ще го изгорим, после ще го разпръснем всецело в морето."
98. Аллах е вашият бог. Нима друг бог освен Него. Той всяко нещо обхваща със знание.
99. Така ти съобщаваме [о, Мухаммад] от вестите за онава, което бе преди. И вече ти дадохме Напомнието от Нас.
100. Който се отдръпне от него, ще понесе товар в Деня на възкресението.
101. там ще пребивават вечно [в Огъня на Ада]. И колко лошо бреме е в Деня на възкресението!
102. В Деня, когато се протърби с Рога, ще съберем Ние в този Ден престъпниците с побеледи от ужас очил...
103. Ще спенат помежду си: "Пребивавахте [на земята] само десет [дни]."
104. Най-добре Ние знаем какво ще говорят, когато най-разумният от тях рече: "Пребивавахте само един [ден]."
105. И те питат за планините. Кажй [о, Мухаммад]: "Моят Господ всецело ще ги разпръсне"
106. и ще ги превърне в плоска равнина.
107. Не ще видиш там нито долина, нито хълм."
108. В този Ден ще последват зловония, без да се отклонят от него, и гласовете ще се смирят пред Всемилюстивия, и не ще чуеш друго освен трополене.
109. В този Ден застъпничеството не ще помогне, освен на онзи, комуто Всемилюстивия позволи и одобри неговото слово.
110. Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. А те не обхващат нищо от Неговото знание.
111. И лицата ще се смирят пред Вечноживия, Вездесъщия, и ще изгуби надежда всеки, който е носил гнет.
112. А който върши праведни дела и е вярвал, не ще се страхува нито от угнетяване, нито от опетяване.
113. Така Ние низсочнахме Коран на арабски и повторихме запахаща в него, за да се побоят [работят] от Нас или да им даде той поучение.
114. Всепиен е Аллах, Истинския владетел! И не избързвай [о, Мухаммад] с [четенето на] Корана, преди да завърши неговото откровение за теб! И кажи: "Господи, надбави ми знание!"
115. И вече повелихме на Адам преди, а той забрави. И не открихме у него решимост.
116. И когато рекохме на ангелите: "Поклонете се на Адам!", те се поклониха, освен Иблис. Той отказа.
117. И рекохме: "О, Адам, той е враг на теб и на твоята сълруга, и да не ви прогони от Рая, та да страдаш!
118. За теб там има, да не си нито гладен, нито гол.
119. И не ще изпиташ там нито жажда, нито слънчев тек."
120. Но сатаната му подшуина, рече: "О, Адам, да ти покажа ли дървото на вечността и едно непреходно царство?"
121. И когато вдоха от него двамата, пред тях се разкриха срамотните им, и започнаха да се покриват с листа от Рая. И така Адам не се велуша в своя Господ, и се заблуди.
122. После неговият Господ го избра прие покаянието му и го напъти.
123. И рече: "Напуснете двамата отгук всички! Вие сте [със сатаната] врагове един на друг! И щом ви се яви напътствие от Мен, който следва Моето напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада.
124. А който се отдръпна от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението."
125. Ще рече: "Господи, защо ме подкара сляп, а бях зрящ?"
126. Ще рече: "Както идваха при теб Нашите знамения, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен."
127. И така наказваме всеки, който престъпва и не вярва в знаменията на своя Господ. Миченето на отвъдния живот е най-суровото и дълговечното.
128. И не им ли се изясни колко преди тях погубихме от поколенията, из чинго жилища сего те ходят? В това има знамения за разумните хора.
129. И ако имаме предивно Слово от твоя Господ, и назован срок, [мълчението] щеше да е неизбежно.
130. Бъди търпелив за това, което казват, и прославяй с възхвала твоя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза, и прославяй Го в часовете от нощта и през деня, за да си доволен!
(*"през деня" джукато: "в деня края на деня"; т.е. сутрин и вечер.*)
131. И не направяй очите си с копнеж към онава от прелестите на земята живот, което дадохме на някои от тях, за да ги изпитаме с него! Препитането на твоя Господ е най-доброто и дълговечното.
132. И поведи на твоео семейство да отслушва молитвата, и самият ти постоянивай в нея! И не искаме Ние от теб препитане, а Ние ти даваме препитане. Краят принадлежи на богобоязливостта.
133. И рекоха: "Защо не ни донесе той [Мухаммад] знамение от своя Господ?" А нима не дойде при тях ясният знак за това в предшпните Писания?
134. И ако бихме ги погубили Ние с мълчение преди него, щяха да кажат: "Господи наш, ако ни беше изпратил пратеник, щяхме да следваме Твоите знамения, преди да бъдем угнетени и опозорени."
135. Кажй: "Всички чакаме. Чакайте и вие, и ще разберете кои са на правия път и кой е напътен!"

СУРА ПРОРОЦИТЕ
(АЛ-АНБИА)*Меканска. Съдържа 112 стиха.*

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Наближава за хората тяхната равнометка, а те нехайни се отдръпват.
2. Всекога, помн получат ново напомняне от своя Господ, те го слушат, подигравайки се.
3. с нехайни сърца. И скрипом си шепнеха утнетителите: "Този [Мухаммад] не е ли само човек като вас? Нима ще последвате мейната, когато ясно я виждате?"
4. Рече [Мухаммад]: "Моят Господ знае всяко слово на небесата и на земята. Той е Всечуваници, Всезнаещия."
 5. А те рекоха: "Объркани сънища. Той само си го е измислил. Той е само поет. И нека ни донесе знамение, както предишните бяха изпращани!"
 6. Нито едно селище, което погубихме преди тях, не повярва, че те ли ще повярват?
 7. И преди теб изпращаме Ние само мъже, на които давахме откровение. И нигатие знаещите Напомнянето, ако самите вие не знаете!
 8. И [пратениците] не ги сторвахме с тела, които не се хранят, и не бяха безсмъртни.
 9. Сетне им изпъгнавахме обещаното и спасявахме тях и когото пожелаем, и погубвахме престъпниците.
 10. Вече ви низпосламе Книга, в която има прослава за вас. Нима не проумявате?
 11. И колко селища, които утнеявахме, Ние разрушихме и създадохме след тях други народи!
 12. И щом усетеха Нашето мъчение, ето ги бягат от него!
 13. Не бягайте и се върнете там, където бяхте свикнали на разкош, и към своите жилища, за да бъдете питани!
 14. Казваха: "О, горко ни, наистина бяхме утнетителни."
 15. И продължаваха така да викат, докато не ги покосиме и изпепелим.
 16. Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега.
 17. Ако търсехме забава а не ще го сторим щяхме да си я набавим от това, което е при Нас.
 18. Истината Ние хвърляме срещу лаяката и я поразява, и ето я погиза! Горко ви заради онова, което приписвате [на Аллах]!
 19. Негови са всички на небесата и на земята. А онези, които са при Него, не се големят да Му служат и не се изморяват.
 20. Прославят Го нощем и деном, и не престават.
 21. Или [неверниците] се слобиха от земята с божества, които възкресяват?
 22. Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!
 23. Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.
 24. Или приеха вместо Него други богове? Кажки [о, Мухаммад]: "Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен." По повечето от тях не знаят истината и се отдръпват.
 25. И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: "Нима друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!"
 26. И рекоха [неверниците]: "Всемилостивия се слобих с рожба!" Пречист е Той! Ала не, те [ангелите] са само удостоени раби.

(Това е отговорът на Аллах за онези, които тървяват, че ангелите са Негови ъмъери.)
 27. Не Го изпреварват със слово и но Неговата новеля действат.
 28. Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. И се застъпват само за онези, от когото Той е доволен. И от страх пред Него тръпнат.
 29. А който от тях каже: "Аз съм бог освен Него!", този ще накажем с Ада. Така наказваме утнетителите.
 30. Не вжодат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделехме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват?

(Това знамение е в тяло съответствие със съвременната наука, която установява общия произход на небето и земята, и това, че водата е основният източник за съществуването и мълчанието на Аллах.)
 31. И направихме по земята непоклатими планини, за да не се люлее с хората. И направихме в тях курсури за пътника, за да се насочват!
 32. И сторихме небето пазен свод. А те от Неговите знаменния са отвръщат.

(Тук под знаменния, от които отвръщатите са отвръщали лица, се имат предвид луната, слънцето и другите небесни тела, всяко едно от които е доказателство за съществуването и мълчанието на Аллах.)
 33. Той е, Който сътвори нощта и дена, и слънцето, и луната. Всички по орбита плават.
 34. И за никой човек преди теб [о, Мухаммад] не отредихме да е безсмъртен. Щом и ти ще умреш, нима те ще бъдат безсмъртни?
 35. Всяка душа ще вкуси смъртта. И ви изпитваме със злото, но и в доброто има изпитание, и при Нас ще бъдете върнати.
 36. И видят ли те неверниците, подиграват ти се: "Този ли приказва за вашите богове?" Те Напомнянето на Всемилостивия отричат.
 37. Човек бе създаден приприн. Аз ще ви покажа Моите знаменния, ала не искайте от Мен да прибръзвам!
 38. И казват [неверниците]: "Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?"

39. Само ако знаеха неверниците времето, когато не ще могат да защитят от Огъня нито лицата, нито гърбовете си, и не ще им се помогне!...
40. А Огънят ще ги връхлети внезапно и ще ги слиса, и нито ще могат да го избегнат, нито ще бъдат изчакани.
41. Бяха подигравани претенции и преди теб, но отзени, които им се присъмиваха, ги обграждаше онова, на което са се подигравали.
42. Какви: "Кой друг ще ви закриля и деном, и нощем освен Всемилющия?" Ала те от напомнянето на своя Господ се отвръщат.
43. Или освен Нас имат богове, които да ги бранят? Те нито могат на себе си да помогнат, нито от Нас ще бъдат избавени.
44. Но Ние оставяме тези и бащите им да се понаследят, докато възрастта им напредне. Нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Нима те ще надделее?
- (Стесняването на земята се означава и от най-новите научни изследвания. Този факт, споменат в Свещената Коран, съответства за влошаването в него околната среда.)*
45. Какви [о, Мухаммад]: "Аз ви предупреждавам само чрез онова, което ми се разкрива." Но не чуват глухите зова, когато ги предупреждават.
46. И щом ги докосне и полък от мъчението на твоя Господ, непременно казват: "О, горко ни! Наистина бяхме утнетители."
47. Ще поставим Ние възните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде утнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синяпоно зърно. Достатъчни сме Ние за съдици.
48. И вече дадохме на Муса и Харун Разграничението, и светлина, и напомняние за богобоязливите.
49. които и в уединение се боят от своя Господ, и се страхуват от Часа.
- ("... в уединение " и в най-скритите си помисли се боят от Вселенния Аллах, въпреки че Той е по-видим за тях.)*
50. Този [Коран] е благословено напомняние, непосовно от Нас. Нима ще го отрецете?
51. И още отрано насочихме Ибрахим по правия път. Познавахме го Ние.
52. Рече на своя банда и на своя народ: "Какви са тези изваяния, пред които се кланите?"
53. Рекоха: "Заварихме предните си на тях да служат."
54. Рече: "Вие и предните ви сте в явна заблуда."
55. Рекоха: "Нима ти ни носил истината, или се шегуваш?"
56. Рече: "Не, напътят Господ е Господът на небесата и на земята. Който ги е съзворил, и аз свидетелствам за това.
57. Къде са в Аллах, ще се разправя с вашите идоли, след като си идете."
58. И ги стори на отломки, освен най-големия от тях, за да се обърнат към него.
59. Рекоха: "Кой стори това с нашите божества? Той е утнетител."
60. Рекоха: "Чухме един младдеж да приказва за тях. Викат му Ибрахим."
61. Рекоха: "Доведете го пред хората да засвидетелства!"
62. Рекоха: "Ти ли стори това с нашите божества, о, Ибрахим?"
63. Рече: "Не, направи го това най-голямото от тях. Попитайте ги, ако могат да говорят!"
64. Тогава те, като дойдоха на себе си, рекоха: "Наистина вие сте утнетителите."
65. После пак обърнаха глави назад [и рекоха]: "Ти знаеш тези неговият."
66. Рече: "Нима вместо на Аллах ще служите на онова, което нито може да ви помогне, нито да ви направи?"
67. Уф и на вас, и на онова, на което служите вместо на Аллах! Нима не проумявате?"
68. Рекоха: "Изгорете го и подкрепете своите божества, ако ще действате!"
69. Рекохм Ние: "О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!"
70. И желаеца неговата гибел, а Ние сторихме да са най-губещите.
71. И спасихме него и Лут [и ги насочихме] към земята, която благословихме за световете.
- (На тази земя ще бъдат събрани хората в Деня на възкресението. Там ще дойде повторно Иса и там ще бъде победен антихристът Давиджак.)*
72. И му дарихме Исхак, и освен него Якуб, и всичките сторихме праведници.
73. И ги сторихме водители, напълващи според Нашата повеля. И им разкрихме да вършат добрини и да отслужват молитвата, и да дават милостивата *закат*. Те служеха [единствено] на Нас.
74. И на Лут дадохме мъдрост и знание, и го спасихме от селището, което вършеше скверности. То бе от хора на злото, нечестивци.
- (Вж. възмущението към 7: 81)*
75. И го въведохме в Нашата милост. Той бе от праведниците.
76. По-рано спасихме и Нух, когато призова и Ние му откликнахме, и спасихме него и семейството му от огромната горест.
77. И го запитихме от хората, които взимаха за лъжа Нашите знамения. Те бяха хора на злото, затова издавихме всичките.
78. И [спомени] Дауд, и Сулайман, които отсъдиха за нивата, в която се разпръснаха през нощта овцете на хората. И свидетелствахме Ние за присъдата им.
79. Ние сторихме Сулайман да проумее това. И на двамата дадохме мъдрост и знание. И накарахме планиците и птиците да Ни прославят заедно с Дауд. Ние направихме това.
80. И го научихме да изработва доспехи за вас, да ви пазят в битка. Не ще ли бъдете признателни?
81. И подчинихме на Сулайман бурния вятър, който духаше по волята му към земята, която Ние благословихме. Ние всяко нещо знаем.

82. И му подчинихме от сатаните някои, които се гмуркаха за него и вършеха и друго освен това. И тях Ние надзиравахме.
83. И [спомени] Аѝюб, който призова своя Господ: "Засегна ме беда, а Ти си Най-милосърдният от милосърдните."
84. И му откликнахме Ние, и премахнахме бедата му, и възстановихме семейството му, и го удвоихме милост от Нас и напомняне за поклонящите се.
85. И [спомени] Исмаил, и Идрис, и Зу-л-Кифл. Всички бяха от гърнелините.
(*Въз основа на тълкувателните си нагнания, че Зу-л-Кифл бил пророк, а оуби: че бил само праведник.*)
86. И ги въведохме в Нашата милост. Те бяха от праведниците.
87. И [спомени Юнус-] човека в кита, който отиде разгневен и мислеше, че Ние не ще го притесним. И извика в тъмнините [в корема на кита]: "Няма друг бог освен Теб! Пречист си Ти! Наистина бих несправедлив."
88. И му откликнахме Ние, и го спасихме от скръбта. Така спасяваме вярващите.
89. И спомени [Закария, който призова своя Господ: "Господи, не ме оставяй сам! Ти си Най-добрият наследник."
(*Вж. сура 19: 7*)
90. И му откликнахме Ние, и му дарихме Яхя, и за него поправихме съпругата му. И те се надпреварваха в добрините, и Ни зоваха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред Нас.
91. И [спомени Мариам] онази, която се означи девствена и в която въздъгнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина ѝ знамение за световете.
92. Това е вашата вяра единствената вяра, а Алъ съм вашият Господ. Затова единствено на Мен служете!
(*В това значение Всеопияният Аллах утвърдо стоеа, че всички Негови пророци и пратеници са слобозали единствена религия Писма.*)
93. Но [обичностите] изпаднаха в разногласие помежду си, ала всички при Нас ще се пребивават.
94. Който върши праведни дела и е вярвац, не ще се откъдне неговото старание. Ние му го записваме.
95. И възбранено е на всяко селище, което сме погубили, да се завърне [на земята].
96. Когато бъдат пуснати [илемната] Ялджуд и Маджудж, които от всеки склон ще се втурнат,
97. тогава ще се наближи истинното обещание. И е втрещени погледни неверниците ще рекат: "О, горко ни, бяхме нехайни към това! Наистина бяхме утнетители."
98. [О, неверници], вие и това, на което служите вместо на Аллах, сте горивото на Ада. В него ще влезете.
99. Ако тези бяха богове, те имааще да възлят в него. Всички там ще пребивават вечно.
100. В него ще стеват и не ще чуват.
101. А тези, които са получили най-доброто обещание от Нас, те оттам ще бъдат отдалечени.
102. Не ще чуват от него дори шумолене. В това, което са желали, те ще пребивават вечно.
103. И най-големият ужас не ги наскърби. И ангелите ще ги посрещнат: "Това е вашият Ден, който ви е обещан."
104. Денят, в който ще наием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.
105. Написахме Ние в псалмите подир Навюминното, че Монте праведни раби ще наследят земята.
106. В този [Коран] има послание за хората, служещи на Аллах.
107. И те изпитават [о, Мухаммад] наистина като милост за световете.
108. Кажй: "Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Няма ли да Му се отдадете?"
109. А отвърнат ли се, кажй: "Всички ви еднакво известих. И не знам дали е близко или далечно това, което ви е обещано.
110. Наистина Той знае винното слово и знае какво спотайвате.
111. И не знам дали това не е изпитание за вас и наслаждение до време."
112. Кажй [Мухаммад]: "Господи, отсъди за правдата! Нашият Господ е Всемилюстият, Моления за помощ против това, което Му приписвате."

22.

СУРА ПОКЛОНЕНИЕТО ХАДЖ
(АЛ-ХАДЖ)

Медиска, с изключение на значения 11, 19, 20, 21, 22, 23 и 24, които са мекански. Съдържа 78 значения.

В името на Аллах, Всемилюстият, Милосърдният!

- О, хора, бойте се от вашия Господ! Сътресението в Часа е нещо ужасно.
- В Деня, когато ще го видите, всяка кърмачка ще забрави своето кърмаче и всяка бременна ще роди преждевременно, и ще видиш хората опиянени. Ала не са опиянени те, но мъчението на Аллах е сурово.
- Никой от хората спорят за Аллах, без да имат знание, и следват всеки непокорен сатана,
- за когото е писано всеки, който се сближи с него, той ще го заблуди и ще го поведе към мъчението на Огъня.
- О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съiereк, после от късье, сякаш надъвакано месо, оформено и неоформено, за да ви изживим [Нашата сила]. И оставаме в утробите когото пожелаем за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви пренитаваме], за да стигнете своята зрелост. И никой от вас умира, а никой от вас бива доведен до най-окаяната възраст, и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, на която изпитваме вода върху нея, тя се раздвигва и набъбва, и отлежда всякакъв прелестен вид.
(*В ханис, предаден от Абулхалик Масауд, Аллах да е доловен от него, Пратеника на Аллах, мир негу, казва: "Наистина сътворението на земя един от как се събира и утробата на майка му за четиридесет дни еме вид на калка сменяна течност, после се пренитва в нещо, което се закова за четиридесет дни, след това в късье съхвакано месо, отново за четиридесет дни, после бива илтрация ангелът, който възхваляу него живост ..."*)
- Това е, защото Аллах е Истината и Той съживява мъртвите, и Той за всяко нещо има сила.

(Мъртвите ще бъдат съживени от Всевишения Аллах, както Той съживява с водата мъртвата земя.)

7. И защото Часът непременно ще настъпи. Няма съмнение в това. И ще възкреси Аллах онези, които са в гробовете.
8. А някои хора спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито разясняващо писание.
9. Извършвайки се надменно, за да отклонят от пътя на Аллах. За тях в земята живот им позор и те ги накараме да вкусят мъчението на Огъня в Деня на възкресението.
10. То е зарди онова, което с твоите ръце преди си сторил. Аллах не утнетва рабите.
11. Никой от хората служи на Аллах с колебание. Ако му се случи добро, той се успокоява с него, а щом го сполети изпитание, преобръща се. Изгубил е и земния живот, и отвъдния. Това е явната загуба.
12. Зове той не Аллах, а онова, което нито му вреди, нито му е от полза. Това е дълбоката заблуда.
13. Зове той огън, чиято вреда е по-близо от неговата полза. Колко е лош за покровител и колко е лош за приятел!
14. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Аллах прави, каквото пожелае.
15. Който допусне, че [Мухаммад] не ще го подкрепи Аллах и в земния живот, и в отвъдния, нека повеси въже от тавана, после нека прекъсне жевота си и да види дали неговото коварство ще премакне онова, което го разтвепява.
16. Така го нипосолваме Ние ясни знамения. Аллах напътза когото пожелае.
17. Между вярващите и юдените, и сабитите, и християните, и магите, и съдружаващите наистина Аллах ще отсъди в Деня на възкресението. Аллах на всяко нещо е свидетел.
18. Не викаш ли ти, че на Аллах се поклоня в съзвездъ всичко на небеса и всичко на земята, и слънцето, и луната, и звездите, и планините, и дърветата, и животните, и мнозина от хората? А мнозина заслужават мъчението. Когато Аллах унижи, никой не ще го уважи. Аллах прави, каквото пожелае.
(Вж. възкълването към 17: 34)
19. Тези са двама противници, които спорят за своя Господ. За неверниците ще бъде скроена дреха от огън и върху главите им ще бъде изливана връща вода.
20. Ще бъдат разтопявани с нея и възрешените, и кожата им.
21. За тях ще има бодугатани от желязо.
22. Всякога, щом поискат да излязат оттам заради страданието, ще бъдат връщани обратно: "Вкусете мъчението на Огъня!"
23. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Ще носят там украсения гривни от злато и бисери, и одеждата им там ще е копринна.
24. Те бяха водени към благото слово и бяха водени към пътя на Веселяването.
25. Неверниците и възлиращите от пътя на Аллах и от Съшепената драма, които Ние отредихме за хората – все едно обитатели или пришълци, и исканията там безбожие чрез гнет тези Ние ще накараме да вкусят болезнено мъчение.
26. И посочихме на Ибрахим мястото за Дома [Кааба]: "Не съдружай нито с Мен и нечисти Мой Дом за онези, които обикалят и стоят в преклонение, и се кланят, и свеждат чела до земята в съзвездъ!"
27. И зови хората за поклонение хадж! Ще идват при теб и пещ, и върху изнемощели камъли. И ще идват от всякакви далечни пътища.
28. за да придобият облаги за себе си [и в земния живот, и в отвъдния] и в определен ден да споменават името на Аллах при жертвоприношение на добитък, който Той им е дал. Яжте от него и хранете бедника-клетник!
29. После да се почистят и да изпълнят своите обети и да обикалят древния Дом!
(Пооб почистете в случая се има предвид премахване на всички телесни нечистотии. Едно от задълженията при поклонението е да се направят седем обиколки около древния Дом храма Кааба)
30. Така е! Който зачита светините на Аллах, това е най-доброто за него при неговия Господ. Разрешен е за вас добитъкът освен онова, което ви бе прочетено. И избягвайте скверността на идолите, и избягвайте лъжливието слово!
31. Бъдете правоверни към Аллах и не съдружайте с Него! А който съдружава с Аллах, е като паднал от небето и птиците го грават или вятърът го отвяна на далечно място.
32. Така е! А който зачита обредите на Аллах, това е от набожността на сърцата.
33. От тях [- животните] имате облага до определен срок. Нахряя мястото [за жертвоприношението] им е при древния Дом.
34. И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животното от добитък, който Той им е дал. Важият Бог е единственият Бог. Затова единствено на Него се отдайте! И благоговейте смирените.
35. които, щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и търпеливите пред онова, което ги е сполетяло, и отелдуващите молитвата, и радващите от препитанието, което сме им дали.
36. И сторихме за вас до обредите на Аллах да бъде сдържан жертвен добитък. В него има благо за вас. И споменават името на Аллах, докато [животните] са изправени [за колнига!] И когато рунат по хълбок, яжте и хранете и доволствайте, и проска! Така сме ви ги подчинили, за да сте признатели.
37. Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напълнил. И възрадвай благодарителите!
38. Аллах закриля вярващите. Аллах не обича никой изменник, неблагодарник.
39. На онези, срещу които е обявена война, им се позволи [да воюват], защото бяха утнетени. Аллах има сила да им помогне.
40. Онези, които бяха прокудени от техните домове без право, само защото казват: "Аллах е нашият Господ!" И ако Аллах не отблъскваше едни хора с други, щяха да бъдат разрушени и манастирите, и църквите, и синагогите, и джамитите, където името на Аллах се споменава много. Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всемогъщ, всемогъщ.

41. Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостивията *закат*, и похвалят одобряването, и възбравят порижданото... При Аллах е завършекът на делата.
(Това знаменна различна поведението на истинските вярващи: онези когото им е одарена власт на земята, те изпълняват повелите на Аллах и са градивният елемент в обществото.)
42. И ако тези те взимат за лъжец [о, Мухаммад], то и преди тях народът на Нух и адигите, и самудиите взимаха за лъжци [пророците].
43. и народът на Ибрахим, и народът на Лут.
44. и жителите на Мадин. И Муса бе взет за лъжец. Дадох аз отсрочка на неверниците, после ги сграбчих. И колко тежко бе Моето отрицание!
45. И колко същца погубихме, когато утветяваха и ето ги с ружнази покриви!, и колко запустели кладенци, и високи дворци!
46. Не ходеха ли по земята, със сърцата си да проумят или с ушите си да чуят? Не очите са слепи, а сърцата в гърдите са слепи.
47. И искат от теб [о, Мухаммад] да ускориш мъчението, но Аллах никога не нарушава Своето обещание. Един ден при твоя Господ е като хиляда години от онези, които вие броят.
48. И на колко същца, когато утветяваха. аз дадох отсрочка. аз дадох отсрочка! Завръщането е при Мен.
49. Кажете: "О, хора, за вас съм само явен предупредител!"
50. Когато върнат и вършат праведни дела, за тях има отпущение и недро прегитание.
51. А които се старят да обесият Нашите знамения, тези са обитателите на Ада.
52. И не извъртатме преди теб нито пратеник, нито пророк, без да се намеси сатаната в тяхното желание, когато възжелаваша. Но Аллах прехваща намесата на сатаната. После Аллах утвърждава Своите знамения. Аллах е всезнаещ, премъдър.
53. за да превърне Той намесата на сатаната в изпитание за онези, в чието сърца има болест и за онези, чието сърца са корави утветителите са в дълбок раздор
54. и за да узнаят дарените със знание, че този [Коран] е истината от твоя Господ, и да върват в него, и сърцата им да се смирият пред него. Аллах напътва вярващите към правия път.
55. И не престават неверниците да се съмняват в него, докато внезапно дойде при тях Часът или дойде мъчение в безплодния Ден.
(Възлюбен е Създават ден, след който не ще последва друг.)
56. Владението в този Ден принадлежи на Аллах. Той ще отседне между тях. А онези, които са вървали и вършели праведни дела, те ще са в Градничето на блаженството.
57. А онези, които са били неверници и са взимали за лъжа Нашите знамения, за тях ще има упозително мъчение.
58. А онези, които са се пресекомили в името на Аллах, после са били убити или умрели, Аллах непременно ще им даде хубаво прегитание. Аллах е Най-добрият от даряващите прегитание.
59. Ще ги въведе Той в място, което ще им хареса. Аллах е всезнаещ, всеблаг.
60. Така е! А който накаже със същото, с каквото е бил наказан, после отново бъде потиснат, Аллах непременно ще го подкрепи. Аллах е извисяващ, опрощаващ.
61. Така е, защото Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. Аллах е всечуващ, всевъзрящ.
(Вж. тълкуването към 3: 27)
62. Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата. Аллах е Всевишния, Превеликия.
63. Не виждаш ли, че Аллах изсича вода от небето и тогава земята се раззеленява? Аллах е всепроникващ, сведущ.
64. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е Прелобатия, Всеславилия.
65. Не виждаш ли, че Аллах подчинява за вас всичко на земята, и корабите, плаващи в морето по Неговата воля, и Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение. Аллах към хората е състрадателен, милосъщен.
66. Той е, Който ви дава живот, после ви го отнема, после ще ви съзиди. Човекът наистина е неблагодарник.
67. За всички общности сторихме обреди, които да изпитват. И да не се прешират с теб за това! И приповявай към твоя Господ! Ти си на правия път.
68. А ако заспорят с теб, кажи: "Аллах най-добре знае вашите дела."
69. Аллах ще отседне между вас в Деня на възкресението за онова, по което сте били в разногласие.
70. Нима не знаещ, че Аллах знае всичко на небето и на земята? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно.
(Въ това знаменна се съдържана Книгата на събитията "Закъпитанот серказ" ("Ал-китаб аз-закурат")
71. И вместо на Аллах те служат на онова, на което Той не е дал довод, и на онова, за което нямат знание. За утветителите няма избавители.
72. И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, разпознаваха по лицата на неверниците отрицанието. Едва не се нахвърлят срещу онези, които им четат Нашите знамения. Кажете [о, Мухаммад]: "Да ви известя ли за по-лошо от това? Огъния!" Аллах го обеща на неверниците. Колко лоша е тази участ!
73. О, хора, пример ви се дава, чуйте го! Онези, които зовете вместо Аллах, и мука не могат да сътворят, дори да се обединят за това. И мухата да им грабне нещо, не могат да си го възвърнат. Слаб е колкото молителът, така и моленият.
74. Не оценяват те Аллах с истинското Му величие. Аллах е всемогъщ, всемогъщ.
75. Аллах избира пратеници и сред ангелите, и сред хората. Аллах е всечуващ, всевъзрящ.
76. Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. При Аллах ще бъдат върнати делата.
77. О, върващи, прекланяйте се и свеждайте чела до земята в съумуд, и служете на вашия Господ, и вършете добро, за да сполучите!

78. И се борете в името на Аллах с подobaваща Нему борба! Предпочете ви Той и не ви наложи притеснение в религията азарта на баща ви Ибрахим. Назова ви Той *отдадени* и [в Писанията] преди, и в този [Коран], за да бъде Пратеника свидетел за вас, и вие да бъдете свидетели за хората. Затова отслужвайте молитвата и давайте милостинята *закат*, и се придържайте твърдо към Аллах! Той е вашият Покровител. Колко прекрасен Покровител е, колко прекрасен Избавител е Той!

23.

СУРА ВЯРВАЩИТЕ
(АЛ-МУАМИНУН)

Меканска. Съдържа 118 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Сподуката е за вярващите,
2. които в своята молитва са смиренни
3. и които от празнословиего страият,
4. и които милостинята *закат* дават,
5. и които целомъдрието си пазят,
6. освен за техните съпруги или за владенияте от техните десници. Те не ще бъдат порицавани
7. а които се стремят към друго, освен това, тези са претъжавящите,
8. и които повереното им и обетите си събдодават,
9. и които своите молитви редовно отслужават,
10. тези са наследниците,
11. които ще наследят Градините на Фирдаус, там ще пребивават вечно.
(Вж. 18: 107)
12. Сътворихме Ние човека от подобрана глина.
13. после го оставаме частиня сперма на сигурно място,
14. после от частинята сперма създаваме съiereк и създаваме късче като надъваемо месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец!
15. После подир това ще умрете.
16. После в Съдия ден ще бъдете възкресени.
17. И сътворихме седем небеса над вас, и не сме нехайни към творението.
(Почвено тълкувателн си на мислене, че употребяват в оригинала дума "титиния" означена "небеса".)
18. И изгивнаме от небото вода с мара, и я съхраняваме в земята, и несъиенно можем да я отнесем.
19. С нея сътворяваме за вас градини с палми и грозде там има за вас много плодове и от тях ядете
20. и [маслиново] дърво, което никне в Синайската планина. То дава мазнина и пренитание за хранените се.
21. И в добитъка има за вас поука. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха им. Имате от тях много облаци и от тях ядете.
22. И с тях, и с корабите се превозвате.
23. Когато изпратихме Нух при неговия народ, рече: "О, народе мой, на Аллах служете! Нямае друг бог освен Него. Нима не се боите от Него?"
24. Знатите от неговия народ, които отричаха, казаха: "Този е само един човек като вас. Той иска да ви превъзхожда. А ако Аллах бе пожелал, Той щеше да изпрати ангели. [Но да е човек] не сме чували такова нещо дори от древните ни предци.
25. Той е само един луд. Изгърнете го известно време!"
26. Рече: "Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за лъжец!"
27. И му разкрихме: "Направи Ковчега пред Нашите Очи и е Нашето откровение! И щом дойде Нашата повеля и киние пента, натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези от тях, за които имаше слово отпреди! И не Ми споменавай за утнетителите! Те ще бъдат издавени.
28. И когато се настанил, ти и онези с теб, в Ковчега, кажи: "Слава на Аллах, който ни спаси от хората-утнетители!"
29. И кажи: "Господи мой, посели ме на благословено място! Най-добре Ти поселяваш."
30. В това има знамения. Ние непременно изпитваме [работе].
31. И създадохме след тях друго поколение.
32. И им изпратихме пратеник измежду тях, [който рече]: "На Аллах служете! Нямае друг бог освен Него! Нима не се боите от Него?"
(Съоред някои тълкувателн тук става дума за пророка Ху или пророка Салих, мир на тях.)
33. Знатите от неговия народ, които отречеа и взеха за лъжа срещата в отзъдния живот а бяхме ги отрутали с разкози в земята рекоха: "Този е само един човек като вас. Яде, каквото и вие ядете, и пие, каквото пиете.
34. И ако се покорите на човек като вас, тогава ще сте губещи.
35. Нима ви обещава, че след като умрете и станете пръст и кости, [отново] ще бъдете извадени?"
36. Далеч, много надалеч е онова, което ви се обещава!
37. Съдествува само земният ни живот. Умираме и живеем, и никога не ще бъдем възкресени.
38. Този е само един мъж, който изменил лъжа за Аллах, и никога не ще му повярваме."

39. Рече: "Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за лъжец!"
40. Рече [Аллах]: "Скоро непременно ще съжаляват."
41. И с право ги обхвана Вихът, и ги превърнахме в съчки. Гибел за хората-угнетители!
42. После създадохме подир тях други поколения.
43. Някоя обичност не изпреварва своя срок и не го забавя.
44. После изпратихме Нашите пратеници поред. Всякога, щом при някоя обичност идваше нейният пратеник, те го взимаха за лъжец. И така ги накарвахме една друга да се последват. И ги превърнахме в предания. Гибел за хората-неверници!
45. После изпратихме Муса и брат му Харун с Нашите знамения и с явен довод
46. при Фараона и знатните му хора. А те се възгордяха и бяха хора надмени.
47. И рекоха: "Нима да повярваме на двама като нас, щом хората им са наши слуги?"
48. И ги взеха за лъжци, и бяха от погубените.
49. И дадохме на Муса Писанието, за да се напътят.
50. И сторихме [Иса] сина на Мариам и майка му знамение, и ги приотихме на хълм, където имаше покой и извор.
51. О, пратеници, язте от благата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, Аз го знам.
52. Това е ваната вяра единствената вяра, а Аз съм вашият Господ. Затова единствено от Мен се бойте!
53. Но [обичностите] се разделиха на групи и всяка от тях ликува с това, което е у нея.
54. Остави ги [о, Мухаммад] в бездната на заблудените им до време!
55. Нима смятат, че с имотите и синовете, които им набавяме,
56. Ние се надпреварваме да им сторим добро? Не, ала те не забелязват.
57. Онези, които в страхопочитание от своя Господ се бойт
58. и които в знаменитата на своя Господ върват,
59. и които със своя Господ не съдружават,
60. и които дават, каквото дават, с боязливи сърца, защото при своя Господ ще завършат,
61. те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват.
62. И на всяка душа Ние възлагаме само по силите с. При Нас има Книга, която казва истината и те не ще бъдат онеправдани.
63. Но сърцата им са в бездна [от заблуда] относно това. За тях [-неверниците] има и други деяния, които непременно ще извършат.
64. А когато сграбчим с мълчание свикналите на разкош сред тях, ето ги роняат!
65. "Не роняйте! Днес! Не ще получите помощ от Нас.
66. Вече ви бяха четени Моите знамения, ала вие се отвръщате
67. високомерни към него, празнословещи по вечерни събирания."
68. Нима ли да размислят над Словото или при тях дойде нещо, което не е идвало при древните им предци?
69. Или не узнаха своя пратеник, та го отричат?
70. Или казват: "Луд е." Ала не, той им донесе истината, но повечето от тях ненавиждат истината.
71. А ако истината следваше техните страсти, непременно щяха да се разрушат и небесата, и земята, и всички, които са по тях. Выпреки че им дадохме [Корана-] тяхното напомниие, те от своето напомниие се отдръпват.
72. Или искат от тях награда [о, Мухаммад]? Но наградата на твоя Господ е най-доброото и Той е Най-добрият от даващите препитание.
73. Ти ги зовеш към правия път.
74. А онези, които не върват в отвъдния живот, от пътя се отклоняват.
75. И да ги поназдахме и избягахме от бедата, която ги е сполетяла, пак щяха да упорстват, в своята престъпност да се лутат.
76. И ги страхихме с мълчението, ала те нито се покориха на своя Господ, нито Го умоляваха.
77. А щом им отворихме врата към сурово мълчение, ето ги там отчаяни!
78. Той е Онзи, Който съдаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!
79. Той е, Който ви размажи по земята и при Него ще бъдете събрани.
80. Той е, Който съживявя и умъртвява, и от Него е промяната на нощта и деня. Нима не проумявате?
81. А те изричат същото, което изричаха и предците.
82. Казват: "След като умрем и станем пръст и кости, дали наистина ще бъдем възкресени?"
83. Това вече ни бе обещано, на нас и на предците ни, от по-рано. Това са само легенди на предците."
84. Кажки: "Чия е земята и тези по нея, ако знаете?"
85. Ще кажат: "На Аллах!" Кажки: "Не ще ли се поучите?"
86. Кажки: "Кой е Господът на седемте небеса и Господът на великия Троп?"
87. Ще кажат: "Аллах!" Кажки: "Не ще ли се побоите?"
88. Кажки: "В чии ръце е владението на всичко, щом Той покровителства, а не е покровителства, ако знаете?"
89. Ще кажат: "На Аллах!" Кажки: "Как тогава сте омагьосвани?"
90. Да. Ние им дадохме истината, а те са лъжци.
91. Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват
92. Значеният и скритото, и явното, превисоко е над онова, което съдружават с Него!
93. Кажки [о, Мухаммад]: "Господи мой, ако ми покажеш онова, което им е обещано,
94. Господи мой, не ме поставяй сред хората-угнетители!"

(Тук се подразбира, че Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го даде, мотъ Всевиншия си Покровител да го убави от мъченията, на които го погослат неверниците.)

95. Способни сме Ние да ти покажем онова, което им обещаваме.
96. Отвори на дланата с добрина! Ние повече знаем какво описват.
97. И кажи: "Господи мой, пази ме от подстрекателствата на сатаните!"
98. И ме пази, Господи мой, да не ме сподождат!"
99. А когато се яви при никого от тях смъртта, той казва: "Господи мой, върни ме,
100. за да сторя праведно дело в живота, който оставих!" Ала не! Това си е негово слово. Но зад тях има преграда до Деня, когато не бъдат възкресени.
101. И когато се протрби в Рога, тогава не ще има родство между тях и не ще питат един за друг.
102. Чито вени натекат, тези са сполучилите.
103. А чито вени олекнат, тези са се погубили в Ада ще пребивават вечно.
104. Огънят ще обгари лицата им и в него ще се гърчат.
105. "Не ви ли бяха четени Моите знамения, та ги взехте за лъжа?"
106. Ще речат: "Господи наш, надделях над нас страстите ни и бяхме хора заблудени.
107. Господи наш, извади ни оттук, а ако пак повторим, тогава наистина ще сме утнетители!"
108. Ще рече: "Бъдете там презрени и не говорете с Мен!"
109. Имаше група от Моите раби, казващи: "Господи наш, ние повярвахме. Опрости ни и помилвай! Ти си Най-милосърдният."
110. А им се поддигахте, докато сториха да забравите Моето споменаване в присмеха си над тях.
111. Днес Аз ги възнаградявам, защото бяха търпеливи. Те са спечелилите."
112. Ще рече [Аллах]: "Колко години престояхте в земята?"
113. Ще речат: "Престояхме ден или част от деня. Питай отброяващите [ангели]"
114. Ще рече: "Престояхте само малко, ако знаете.
115. Нима смятате, че ви сътворихме напрасно и че при нас не ще бъдете върнати?"
- (Какво следва да се разбира от знамената, което е единственото живо създание на земята, което има дълъ и носи отговорност пред Аллах. Това осмисля неговия живот и му придава значимост.)*
116. Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон!
117. А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равнометката му е при неговия Господ. Неверниците не ще сполучат.
118. И кажи [о, Мухаммад]: "Господи, опрости и помилвай! Ти си Най-милосърдният."

24.

СУРА СВЕТЛИНАТА (АН-НУР)

Медицина. Съдържа 64 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдният!

1. Сура, която Ние низпослахме и наложихме. В нея низпослахме ясни знамения, за да се поучите!
2. На всяка прелободейка и всеки прелободеец ударете по сто бича и да не ви обемъе състрадания към тях, като прилагате религията на Аллах, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! И да присъства на мъчението им група от вървящите!
- (Съгласно юридическата терминология на Исляма, тази форма на наказание се нарича "хад". Пожелата в горното знамение се отнася само за онези, които не си семейни и прелободеецът. Ако семейни мъж или жена са извършили прелободение, стримо тях се прилага наказанието "тарф" - убиване с камъци.)*
3. Прелободеецът се свързва само с прелободейка или съдружаваща и прелободейката се свързва само с прелободеец или съдружаващ. Възбранено е това за вярващите.
4. А на онези, които набедят целомъдрени жени, после не доведат четирима свидетели, ударете осемдесет бича и не приемайте никога тяхно свидетелство! Тези са нечестивците,
5. освен които след това се покаят и поправят. Аллах е опрощавач, милосърден.
6. А който набедят своите съпруги и нямат свидетели, освен самите себе си, всеки от тях да засвидетелства четири пъти в името на Аллах, че наистина е искрен.
7. А петия път - проклятието на Аллах да е над него, ако лъже.
8. И се отклонява от жената мъчението, ако четири пъти засвидетелства в името на Аллах, че наистина той лъже.
9. А петия път гневът на Аллах да е над нея, ако мъжът е искрен.
10. И ако не бъде благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, и не бе Аллах приемащ покаянито, премълчър...
11. Онези, които оклеветиха [Аиша], са [само] група от вас. Не смятайте, че то е зло за вас! Ие, то е добро за вас. Над всеки от онези тегне гряхът, който е придобил, а за най-големия виновник има огромно мъчение.
- (Следват три няколко знамения са низпослани по конкретен повод. При един от поводите, в който участва и Аиша, съгласно на Пророка, лицата му разпространяли клеветата за не, след като изоставили от корвана и я довели човек от остраниата.)*
12. Защо когато чуше това, вярващите мъже и жени не помислиха добро в себе си и не рекоха: "То е явна клевета."
13. Защо не доведоха за това четирима свидетели? И след като не са дошли със свидетелите, тези са лъжците пред Аллах.
14. И ако не е благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост в земяния живот и в отвъдния, щеше да ви сполети огромно мъчение за измислицата, в която загънахте.

15. Ето, вие я пренасяте с езика си и изричате с устата си онова, за което нямате знание, и го смятате за дребно, а при Аллах то е огромно.
16. И защо, когато чухте това, не рекохте: "Не ни подobaва да приказваме за него. Пречист си Ти! Това е огромна измама."
17. Аллах ви наставлява никога да не повторите подобно нещо, ако сте вярвали.
18. И ви разяснява Аллах знаменанията. Аллах е всезнаещ, премолящ.
19. За онези, които желат покварата да се разпространива сред вярващите, ще има болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. Аллах знае, вие не знаете.
20. И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, и не бе Аллах състрадателен, милосърден...
21. О, вярваци, не следвайте стъпките на сатаната! А който следва стъпките на сатаната, на него повелява той покварата и порицанаваното. И ако не бе благодатта на Аллах към вас и Неговата милост, никой от вас не ще бъде никога чист. Но Аллах пречиства когото пожелае. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
22. И удостоените с благодат и обилие сред вас да не се кълнат, че не ще даряват на [съргренилите от] роднините и клетниците, и преселниците по пътя на Аллах! И нека извиняват, и нека процават! Нима не искате Аллах да ви опрости? Аллах е опрощаващ, милосърден.
23. Онези, които набедят целомъдрена жена, наивна и вярваща, те са прокълнати в земния живот и в отвъдния, и за тях не има огромно мъчение
24. в Деня, когато и езичите, и ръцете, и краката им ще свидетелстват за техните дела.
25. В този Ден Аллах напълно ще им изплати истинското въздаване и ще узнаят, че Аллах е явната истина.
26. Лошото е за лошите хора и лошите хора са за лошото, а доброто е за добрите хора и добрите хора са за доброто. Тези са пречистени от онова, което се приказва. За тях има опрощение и щедро прегитане.
- (Торното значение се свързва и така: "Десните жени са за лошите мъже, а лявите жени са за добрите мъже и добрите мъже са за добрите жени.")*
27. О, вярваци, не влизайте в домове, освен в собствените си, докато не поискате разрешение и не поздравите обитателите им! За вас това е най-доброто, за да се поучите.
28. И ако не намерите никого там, не влизайте, докато не ви се позволи! И ако ви бъде казано: "Върнете се!", тогава се върнете! За вас това е най-чистото. Аллах знае вашите дела.
29. Не е грех за вас да влизате в необитаеми домове, в които има ваше имущество. Аллах знае какво разкривате и какво потувате.
30. Кажете на вярващите мъже да свеждат погледите си и да пазят целомъдрието си! За тях това е най-чистото. Сведуч е Аллах за техните дела.
31. И кажете на вярващите жени да свеждат поглед и да пазят целомъдрието си, и да не показват своите украшения освен видното от тях, и да спускат покривалото върху пазвата си, и да не показват своите украшения освен пред съпрузите си или бащите си, или синовете на съпрузите си, или синовете на съпругите си, или братята си, или синовете на братята си, или синовете на сестрите си, или жените [вярващи] или [слугниците], владени от десниците им, или слугите от мъжете без пълски нужди, или децата, непознати още женската голота. И да не тропат с крак, за да се разбере какво скриват от своите украшения. И се покайте пред Аллах венчки, о, вярваци, за да сведоучите!
- (Допуска се за облекчаване на мюсюлманката да се оставят открити лицето и ръцете до китките, а според някои тълкуватели и ходилата.)*
32. И встъпвайте в брак с несемейни от вас и с праведните от робите и робините ви! Ако са бедни, Аллах ще им даде от Неговата благодат. Аллах е прещедър, всезнаещ.
33. Когато нямат средства да встъпят в брак, нека се въздържат, докато Аллах им даде от Своята благодат! А за онези сред владените от десниците им, които желат договор [за освобождаване] напишете им, ако виждате у тях добро! И им дайте от имота на Аллах, който Той ви е дал! В стремежа ви към благата на земния живот не принуждавайте слугниците си да развъртватичат те желат целомъдрие! Но принудит ли слугници, то и след принуждаването Аллах [за вас] е опрощаващ, милосърден.
- (От това значение ясно произлиза, че Исламът се обявява за премазване на робството.)*
34. И вие ви явиохме някои знамения и пример за онези, които биха преди вас, и поучение за богобоязливите.
35. Аллах е Светлината на небеса и на земята. Светините Му е като нипа, в които има светлинки. Светлинките е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разнадала е от [маслото на] благоухано маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътява към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората. Аллах всяко нещо знае
36. в домовете, които Аллах позволи да бъдат възвисени и да се споменава в тях Неговото име. Прославят Го там и сутрин, и вечер
37. хора, които нито търговия, нито продажба ги отвлече от споменаването на Аллах и от служенето на молитвата и даването на милостивата заплата. Стрелуват се от Деня, в който ще се преобрят сърцата и очите,
38. за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили, и да им надбави от Своята благодат. Аллах безмерно дава прегитане на когото пожелае.
39. А на неверниците делата са като миряж в пустиня. Жадният го смята за вода, но стигне ли там, не намира нищо. Там ще намери Аллах и Той ще му изплати въздаването.
40. Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я върху едни над други, а над тях облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едвам ще я види. Комуто Аллах не е отредил светлина, не ще има нито светлина.

41. Не виждаш ли, че Аллах прославят всички на небесата и на земята, и птиците, разтворили криле? Всеки знае как да се моли и да прославя. Аллах знае техните дела.
42. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и към Аллах е завръщането.
43. Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги стовра на кучичка и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в небето градушка, и поразява Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И близъкът на Неговата мълния едва не отнема зрението.
44. Аллах променя нощта и деня. В това има поука за прозорливите.
45. Аллах сътвори от вода всяка твор. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.
46. Вече нигде нямат ясни знамения. Аллах води когото пожелае към правия път.
47. Казват [лицемерите]: "Похваляхме в Аллах и в Пратеника, и се покорихме." Сетне част от тях се отягата след това. Тези не са вярващи.
48. И когато бъдат призвани към Аллах и към Неговия Пратеник, за да отседат помежду им, ето част от тях се отвръщат!
49. А ако правдата е в тяхна полза, отиват при него покорни.
50. Болест ли има в сърцата им, или се усъмняват, или се страхуват, че Аллах и Неговият Пратеник ще бъдат несправедливи към тях? Да, тези са утветителите.
51. Ако вярващите бъдат призвани към Аллах и Неговия Пратеник, за да отседат помежду им, те изричат само: "Чухме и се покорихме!" Тези са сполучливите.
52. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са преуспяващите.
53. И се кълнат [лицемерите] в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако им повелиш, непременно ще излязат [за битка]. Кажй [о, Мухаммад]: "Не се кълнете! Ясно е доколко се покорявате! Сведущ е Аллах за вашите дела."
54. Кажй: "Покорявайте се на Аллах, покорявайте се на Пратеника! А отменете ли се, негов дълг е само онова, което му е възложено и ваш дълг е само онова, което на вас е възложено. И покорете ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясното послание."
55. Аллах обеща на онези от вас, които вярват и вършат праведни дела, че ще ги остави наследници на земята, както остави и онези преди тях, и непременно ще укрепи тяхната религия, която Той им избра, и в замъня след стража ще им дари сигурност. Те само на Мен ще служат и не ще Ме съдружават с нищо. А който подир това стане неперник, тези са нечестивите.
- (Неварите, злото и всякакъв вид лъжа са прехооци, основен и истински житейски закон е екрата, доброто, красотата и правдата. Ето защо Всевеликият Аллах обещава сигурност подир стража за вярващите, които не бива да губят надежда и уважение в Него.)*
56. И отсвдувайте молитвата, и давайте милостивната **закат**, и се покорявайте на Пратеника, за да бъдете помилвани!
57. Не смятай, че неверниците ще обезсилят [Аллах] на земята! Мястото им е Адът. И колко лоша участ е той!
58. О, ярваци, нека онези, които са под властта на десниците ви и онези от вас, които не са достигнали зрелост, да ви искат позволение три пъти: преди молитвата в зори и когато свалите одеждите си по пладне, и подир нощната молитва три случая, в които може да сте съблечени. Извън това не е грях нито за вас, нито за тях да влизате един при други. Така Аллах ви разяснява знаменията. Аллах е всезнаещ, премълдър.
59. А когато депата ви достигнат зрелост, да искат позволение, както искат и всички преди тях. Така Аллах ви разяснява Своите знамения. Аллах е всезнаещ, премълдър.
60. А престарелите жени, които вече не се надяват на брак, не е грях да свалят върхоето си наметало, без да показват украшения. Но да се въздържат е по-доброто за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
61. Няма за слепеца притеснение и няма за кучия притеснение, и няма за болия притеснение, нито за самите вас да идете в своите домове или в домовете на бащите си, или в домовете на майките си, или в домовете на братята си, или в домовете на сестрите си, или в домовете на чичовите си, или в домовете на лелите си, или в домовете на вуйчовите си, или в домовете на вуйните си, или там, откъдето имате ключове, или при ваши приятели. Няма грях за вас да идете заедно или поотделно. И щом влезете в домове, поздравете се взаимно с поздрав от Аллах благословен, мил! Така Аллах ви обяснява знаменията, за да проумеете.
62. Вярващите са само онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и щом са с него за общо дело, не си отиват, докато не му поискат позволение. Които ти искат позволение, те вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. А щом ти поискат позволение за нещо свое, позволи на когото желаеш! И моли Аллах да ги опроси! Аллах е отпращаващ, милосърден.
63. И не се обръщайте към Пратеника така, както се обръщате един към друг! Аллах знае онези от вас, които скришом се измъкват. И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!
64. Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Знае Той вашето положение. В Деня, когато бъдат върнати при Него, ще ги извести какво са вършили. Аллах знае всяко нещо.

25.

СУРА РАЗГРНИЧАВАНЕТО
(АЛ-ФУРКАН)

Меканска, с изключение на знамения 68, 69 и 70, които са медински. Съдържа 77 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Благословен е Огън, Който низпосла на Своя раб Разграничаването, за да бъде предуреден за световете

(“Разграничаването” е едно от имената на Корана, тъй като разграничава доброто от злото, истината от лъжата.)

2. Онези, Комуто принадлежи владението на небесата и на земята. И не се е сдобивал със сии, и няма съдружник във владението, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра.
3. А вместо Него [неверниците] приеха божества, които нищо не творят, а те са сътворени, и не владеят за себе си нито вреда, нито полза, и не владеят нито смърт, нито живот, нито възкресение.
4. И казват неверниците: “Това е само лъжа, която той си е измислил. И са му помогали за нея други хора.” Така угнетяват и мамат.
5. И казват: “Легенди на предците! Накарал е да му ги препишат и му се диктуват сутрин и вечер.”
6. Кажй [о, Мухаммад]: “Низпосла го Онези, Който знае неведомото и на небесата, и на земята. Той е опрощаван, милосъщен.”
7. И казват: “Що за пратеник е този? Яде храна и ходи по пазарите. Защо не му бе изпратен ангел, да да бъде с него предупредител?”
8. Или не му бъде спуснато съкровище, или не му се даде градина, от която да яде?” И казват угнетителите: “Вие следвате само един омагьосан човек.”
9. Погледни как скальват за теб притичите и така се заблуждават, и не могат да намерат пътя.
10. Благословен е Онези, Който ако пожелае, ти отрежда по-доброто от това Градините, сред които реки текат, и дворици ти отрежда.
11. Но те взимат за лъжа Часа, а Ние приготвихме пламъци за онези, които взимат за лъжа Часа.
12. И когато те ги зърнат отдалеч, ще доловят тяхната ярост и вой.
13. И когато бъдат хвърлени там на тясно място завързани, ще зоват за погибел.
14. [И че им се каже]: “Не зовете Диес за една гибел, а за много гибел!”
15. Кажй [о, Мухаммад]: “Това ли е по-доброто, или Градината на вечността, обещана за богобоязливите? Тя за тях ще бъде въздание и място за пребивание.”
16. Там ще пребивават вечно и ще имат, каквото пожелаат. Това е обещание, измолено от твоя Господ.
17. В Деня, когато Той ще събере тях от онова, на което служат вместо на Аллах, ще каже: “Вие ли заблудите тези Мои раби, или сами се заблудиха по пътя?”
(Израилът: "...онова, на което служат вместо на Аллах" има различни тълкувания: пратеници, почитани като божове, например Иса, Уаййб, мир на тях, дъвоже или идоли.)
18. Ще кажат: “Пречист си Ти! Не ни подобава да приемаме други покровители освен Теб. Ала Ти им даде, на тях и на техните бащи, да се наонаследят, докато забравиха споменаването и станаха хора погубени.”
19. Изобличиха ви в лъжа за онова, което казвате [о, съдружвачи] и не можете нито да се защитите, нито да се спасите. И който от вас угнетява, ще го накараме да вкуси голямо мъчение.
20. И преди теб изпращахме само пратеници, които ядат храна и ходят по пазарите. И сторихме едни от вас изпитание за други. Ще изтърпите ли? Твоят Господ е всеяръз.
21. И казват онези, които не се надяват да Ни срещнат: “Защо не ни бяха изпратени ангели или не видим нашия Господ?” Възгордяват се и прекаляват в дързостта си.
22. В Деня, когато те ще видят ангелите, не ще има в този Ден радостна вест за престъпниците и [ангелите] ще кажат: “Възбрана преграда!”
23. И ще преценим всяко дело, което те са извършили, и ще го превърнем в разпийна прах.
24. Обитателите на Рая в този Ден ще имат най-добрата обител и най-хубавото място за отид.
25. В Деня, когато ще се разцени небето с облаците и ще бъдат изпратени ангелите,
26. истинската власт в този Ден ще принадлежи на Всемилостивия. Ще бъде тежък [Деня за неверниците.
27. В Деня, когато угнетителят ще хале ръцете си, казвайки: “Ах, да бях поел път с Пратеника!
28. Ах, горко ми, да не бях взимал такъв за приятел!
29. Той ме отклони от споменаването, след като бе дошло при мен. Сатаната за човека е предател.”
30. И рече Пратеника: “О, Господи, моят народ пренебрегва твоя Коран.”
31. И така на всеки пророк сторихме враг от престъпниците. Достатъчен е твоят Господ за водител и закрильник.
32. И рекоха неверниците: “Защо Коранът не му бе низпослан наведнъж?” Така е, за да укреним с него твоето сърце. И го чухоме отмерено.
33. И не ще дойдат при теб с пример, без да сме ти донесли истината [за него] и още по-добро тълкуване.
34. Тези, които бъдат подарени към Ада по очи, ще са на най-лошото място и на най-заблудения път.
35. Вене дадохме на Муса Писанието и за негов помощник определемме брат му Харун.
36. И рекохме: “Отидете двамата при народа, който взе за лъжа Нашите знамения!” И го унидохемме напълно.
37. И народа на Нух издвихоме, когато взе за лъжа пратениците, и го сторихме знамение за хората. И приготвихме болезнено мъчение за потисниците.
38. И адитите, и самудитите, и обитателите на ар-Рас, и много поколения между тях.
(Дължително са писмото на Худ, мир немю, самудитите са писмото на Салва, мир немю. За ар-Рас има различни тълкувания, но то се свързва с писмото на Шуайб, мир немю; за което в Корана се съобщава, че е унищожено заради неговите овцки. Подобна съдба е сполетела и други народи.)
39. И на всеки от тях давахме примери, и всички напълно погубихоме.
40. И минават [неверниците] край селището, над което бе изпънат бедственият дъжд. Нима не го виждат? Да, ала те не се страхуват от възкресението.
(Тук става дума за унищожението селище на Лут.)
41. И щом те видят, взимат те само на примес: “Този ли е, когото Аллах е проводил за пратеник?”

42. Той щеше да ни отклони от божествата ни, ако не постоянствахме за тях." А когато видят мъчението, ще узнаят кой е най-заблуден за пътя.
43. Не викаш ли онзи, който приема страстта си за божество? Нима над него си покровител?
44. Или смяташ, че повечето от тях чуват или проумяват? Те са като добитъка, дори са още по-заблудени.
45. Не викаш ли как твоят Господ разпростира сянката? А ако пожелаеше, Той би я сторил неподвижна. После сторяваме слышното неин водител.
46. После малко по малко я съскваме.
47. Той е, Който стори за вас нощта е одевие, и съвда е за отдиш, и стори дена да е за препитание.
48. Той е, Който праща ветровете като благовестители преди Своята милост. И изсипваме чиста вода от небото,
49. за да съживим с нея мъртвата земя и да пият сътворените от Нас многобройни хора и добитък.
50. И я пръскаме между тях, за да се поучат. Ала повечето хора се противят, освен за невернието.
51. И ако желеахме, щяхме да изпратим във всяко селище предупредител.
52. И не се покоряват на неверниците, и чрез него [Корана] води срещу тях велика борба!
53. Той е, Който разположи в съседство двете морета, едното сладко, утоляващо жаждата, а другото солено, горчиво. И стори между тях граница и възбрана претграда.
54. Той е, Който сътвори човека от вода и му отреди кръвно и брачно родство. Твоят Господ е всемогъщ.
55. И вместо на Аллах служат на онова, което нито им помага, нито им вреди. Неверникът е помощник [на сатаната] срещу своя Господ.
56. Ние те изпратихме [о, Мухаммад] само като благовестител и предупредител.
57. Кажя: "Не гърси от вас друга отплата за това, освен желаното на някого да поеме пътя към своя Господ."
58. И се уповавай на Вечнोजивия, Който не умира, и Го прославяй с възхвала! Достатъчно е сведущ Той за греховете на Сваните раби
59. Онзи, Който сътвори небесата и земята, и всичко помежду им в шест дни, после се въздигна [беззодобен] на Трона. Всемилюстия питай за Него знаешите!
60. И когато им се рече: "Седнете чела до земята в съзвезд пред Всемилюстия!", казват: "А какво е Всемилюстия? Нима ще се поклоним на онова, за което ни повеляваш ти?" И това им надбява омраза.
61. Благословен е Онзи, Който стори съзвездия на небото и стори там светило и синята луна!
62. Той е, Който стори нощта и денят да се следват за желещия да се поучи или желещия да е признателен.
63. Работе на Всемилюстия са онези, които ходят по земята с кротост и ако нежевите им отпращат думи, казват: "Мир!" [и отминават];
64. и които прекарват нощта, като свеждат чела в съзвезд и се възпират пред своя Господ;
65. и които казват: "Господи, отклони от нас мъчението на Ада! Неотменимо е неговото мъчение."
66. И колко лош е той за обиталище и пребивание!
67. И които ако харчат, нито прахосват, нито склерничат, а са по средата на това.
68. И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот Аллах е възбранил това, освен по право, и не прелободействат. А който върши това, ще срещне възмездие.
69. В Деня на възкресението ще бъде удвоено за него мъчението, в което унижен ще пребивава вечно,
70. освен онзи, който се е покаял и повярвал, и вършил праведни дела. На такива Аллах ще подмени злините с добрини. Аллах е опрощавач, милосърден.
71. А който се е покаял и вършил праведни дела, той се връща към Аллах с прието покаяние.
72. И които не свидетелстват с измама, и ако минат край празнословие, отминават достойно.
73. и които, ако им се напомнят знаменията на техния Господ, не остават пред тях глухи и слепи.
74. и които казват: "Господи наш, дари ни със съпруги и потомци радост за очите ни! И ни стори водители на боговъзлюбивите!" -
75. на тези ще се въздигне най-иднито място в Рая, защото са търпели, и там ще бъдат посрещнати с поздрав и мир.
76. В него ще пребивават вечно. И колко прекрасно е то за обиталище и пребиване!
77. Кажя: "Не би ви обърнал внимание моят Господ, освен ако сте го призовавали. Но вие вземахте това за лъжа [о, неверници] и мъчението е неизбежно."

26.

СУРА ПОЕТИТЕ
(АШ-ШУАРА)

Меканска, с изключение на знаменце 197 и знаменца от 224 до края, които са мекански. Съдържа 227 знаменца.

В името на Аллах, Всемилюстия, Милосърдия!

1. Та, Син. Мим.
2. Тези са знаменията на ясна Кинга.
3. Не погубвай себе си, защото не искат да повярват!
4. Ако Ние пожелаем, ще им спунем знамение от небото и ще следат глави пред него.
5. И не идва при тях ново напомняне от Всемилюстия, без да се отвърнат от него.
6. Те го взимаха за лъжа, но ще дойдат при тях вестите за онова, на което се подиграваха.
7. И няма не ползедат към земята, колко полезни видове наказвахме да поникнат от нея!
8. В това има знамение, но повечето от тях не са вярващи.
9. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдия.
10. И когато твоят Господ призова Муса: "Иди при хората-утнетители,

11. хората на Фараона! Нима не ще се побоят?”, -
12. каза: “Господи мой, страхувам се да не ме вземат за лъжец
13. и сърцето ми ще се свие, и езикът ми не ще се развърже. Дай [пророчеството] и на Харун!
14. И имам грях пред тях, защото ме е страх да не ме убият.”
15. Каза: “Не [взема да те убият]! Двамата вървете с Нашите знамения! Ние сме с вас чуващи.
16. Идете при Фараона и кажете: “Ние сме пратени от Господа на световете.
17. Пусни с нас синовете на Израил!”
18. Каза [Фараонът]: “Не те ли отгледахме сред нас от дете? И не прекара ли сред нас години от живота си?
19. И направи, каквото направи. Ти си от неблагоприятните.”
- (Вж: 28:15)
20. Каза: “Направих го тогава, когато бях от заплудените.
21. И избягах от вас, когато ме уплашихте, а моят Господ ме дари с мъдрост и ме стори от пратениците.
22. И каква е тази благодат, за която ме упрекваш, щом ти си поробил синовете на Израил?”
23. Рече Фараонът: “А какво с Господът на световете?”
24. Каза: “Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени.”
25. Рече [Фараонът] на онези около него: “Чувате ли?”
26. Каза [Муса]: “Вашият Господ и Господът на дървините ви предци...”
27. Рече [Фараонът]: “Вашият пратеник, изпратен при вас, е луд.”
28. Каза [Муса]: “Господът на изтока и на запада, и на всичко между тях, ако проумявате.”
29. Рече [Фараонът]: “Ако приемеш друг бог освен мен, ще те тикна при затворниците.”
30. Каза: “А ако ти донесе нещо очевидно?”
31. Рече [Фараонът]: “Дай го, ако казваш истината!”
32. И метна Муса тогата си, и ето я явна змия!
33. И извади ръката си, и ето я сияйнабала за гледащите!
34. Каза [Фараонът] на знатните около него: “Този е вець магьосник.
35. Искате да ви прогони с магията си от вашата земя. Какво ще посъветвате?”
36. Казаха: “Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събирачи,
37. да ти доведат всички вещи магьосници!”
38. И магьосниците бяха насъбрани в часа на определения ден.
39. И се рече на хората: “Събрахте ли се?”
40. [Хората казаха:] “Ще последваме магьосниците, ако победят!”
41. И когато магьосниците дойдоха, рекоха на Фараона: “Ще има ли за нас награда, ако ние победим?”
42. Рече: “Да, и тогава ще бъдете от приближените.”
43. Муса им рече: “Мятайте, каквото ще мятате!”
44. И метнаха те своите въжета и тогати, и рекоха: “С могъществото на Фараона ние ще победим.”
45. И Муса метна своята тогата, и ето я погълна онова, с което измамват!
46. Тогава магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в съдъжд.
47. Рекоха: “Повярвахме в Господа на световете,
48. Господа на Муса и Харун!”
49. Рече [Фараонът]: “Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ли е старейшината, който ви е научил на магия. И ще разберете! Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, и всички ви ще разпнаят.”
50. Рекоха: “Не е беда! Истината при нашия Господ ще се завърне.
51. Надяваме се да ни опрости нашият Господ прегрешенията, защото първи повярвахме.”
52. И вдолгох на Муса откровение: “Отпътувай с Моите раби пощем! Вас ще ви преследват.”
53. И изпрати Фараонът събирачи в градовете:
54. “Тези [синове на Израил] са малко хора.
55. Те ни разпневаят,
56. но ние всички сме бдителни.”
57. И така Ние ги пропъдахме от градини и извори,
58. и от съкровища, и от знатно място.
59. Така е. И оставихме това в наследство на синовете на Израил.
60. И тръгнаха да ги преследват по изгред [хората на Фараона].
61. И когато двете множества се съгледваха, спътниците на Муса рекоха: “Ние сме настигнати.”
62. Рече: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!”
63. И разкрих на Муса: “Удари с тогата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина.
64. И сторихме там другите да се приближат.
65. И спасихме Муса и всички, които бяха с него.
66. После издвихме другите.
67. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
68. Тоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
69. Прочети им вестта за Ибрахим!
70. Когато рече на баща си и народа си: “На какво служите?”,

71. рекоха: "Служим на идоли и ще продължим да им се кланяме."
72. Рече: "Чуват ли ви, когато ги зовете,
73. или ви помагат, или вредят?"
74. Рекоха: "Не, по запарихме бащите ни така да правят."
75. Рече: "Виждате ли онези [идоли], на които сте служили,
76. исе и древините ви предци?
77. Те са мои врагове, а не Господът на световете,
78. Който ме е сътворил и ме напътва,
79. и Който ме храни, и ми дава да пия,
80. и ако се разболея, Той ме изцелява,
81. и Който ще ме умъртви, а после ще ме съживи,
82. и на Когото се надявам да ми опрости греха в Съдния ден.
83. Господи, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведните!
84. И стори достойно споменаването ми пред идните [поколения].
(Тази молиба на Ибрахим, мир нему, била приета от Всевишения Аллах и той е споменаван и почитан от всички обирности след него)
85. и ме стори да бъда от наследниците на блажения Рай!
86. И опрости баща ми! Той наистина е от заблудените.
87. И не ме опозорявай в [Деня, когато (тварите) ще бъдат възкресени,
88. в Деня, когато нито богатство, нито синове ще помогнат,
89. освен който дойде при Аллах с чисто сърце."
90. И Равт ще бъде приближен за богобоязливите.
91. И Адът ще бъде показан на заблудените.
92. И ще им се рече: "Къде са онези, на които сте служили
93. вместо на Аллах? Дали ще ви помогнат, или на себе си ще помогнат?
94. Там ще бъдат хвърлени и те, и заблудените,
95. и войските на Йблис всичките.
96. Ще рекат, карайки се там:
97. "Кълнем се в Аллах, наистина бяхме в явна заблуда,
98. когато вас приравнявахме с Господа на световете.
99. И ни заблудиха не други, а престъпниците.
100. Сега нямаме нито застъпници,
101. нито близък приятел.
102. Да имаше за нас завръщане, цялме да сме от явращите."
103. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
104. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
105. Народът на Нух взе пратениците за лъжци.
106. Когато техният брат Нух им каза: "Не се ли бонте?
107. аз съм доверен пратеник за вас,
108. затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
109. И не искам от вас отплата. Моят отплата е единствено от Господа на световете,
110. затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!", -
111. казаха: "Нима ще ти повярваме, щом те следват най-презрените?"
112. Каза: "Но знам ли аз какво са вършили?
113. Равносметката им е единствено при моя Господ, ако ознаявате.
114. аз не ще прогонвам явращите.
115. аз съм само явен предупредител."
116. Казаха: "Ако не престанеш, о, Нух, ще бъдеш пребит с камъни."
117. Каза: "Господи, моят народ ме взе за лъжец.
118. Затова отсъди между нас и спаси мен и явращите, които са заедно с мен!"
119. И спасихме него и онези, които бяха заедно с него в натоварения Ковчег.
120. Сетне издавихме останалите.
121. В това има знамение, но повечето от тях не вярват.
122. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.
123. И адитите взеха пратениците за лъжци.
124. Техният брат Худ им каза: "Не се ли бонте?
125. аз съм доверен пратеник за вас,
126. затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
127. И не искам от вас отплата. Моят отплата е единствено от Господа на световете.
128. Нима градите паметник на всяко възвишение за забавление?
129. И правите дворци, сякаш ще векувате.
130. И ако прилагате сила, прилагате я като тирани.
131. Затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!
132. И бойте се от Онзи, Който ви е дал вашето знание,
133. и ви е дал добитък и синове,

134. и градини, и извори!
135. Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден.”
136. Казах: “Все ни е едно дали проповядваш, или не си от проповедниците.
137. Това са само обичаите на предците.
138. И не ще бъдем измъчвани.”
139. И го взеха за лъжец, и ги погубихме. В това има знамение, по повечето от тях не вярват.
140. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдният.
141. И самудитите взеха пратениците за лъжци.
142. Техният брат Салих им каза: “Не се ли боите?”
143. Аз съм доверен пратеник за вас,
144. затова се боите от Аллах и на мен се покорете!
145. И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
146. Нима ще бъдете оставени тук в сигурност
147. сред градини и извори,
148. и насаждения, и палми с узрял плод,
149. и да изсичате умело в планините домове?
150. Затова се боите от Аллах и на мен се покорете!
151. И не слушайте повелята на престъпниците,
152. които рушат по земята и не поправят!”
153. Казах: “Ти си само омагьосан.
154. Ти си само човек като нас. Донеси знамение, ако говориш истината!”
155. Каза: “Това е камила. Тя да ние в определен ден и вие да ние в друг.
156. И не я докосвайте със зло, да не ви споleti мъчение във великия Ден!”
157. Но я заклаха, после съжаляваха.
(Вж: 7: 73)
158. И ги споleta мъчението. В това има знамение, по повечето от тях не вярват.
159. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдният.
160. И народът на Лут взе пратениците за лъжци.
161. Техният брат Лут им каза: “Не се ли боите?”
162. Аз съм доверен пратеник за вас,
163. затова се боите от Аллах и на мен се покорете!
164. И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
165. Нима ходите при мъжете от хората,
(Вж: 7: 81)
166. а оставите съпругите си, които вашият Господ е сътворил за вас? Да, вие сте престъпници хора.”
167. Казах: “Ако не престанеш, о, Лут, ще бъдеш прокуден!”
168. Каза: “Аз мразя вашето деяние.
169. Господи, спаси мен и моето семейство от това, което вършат!”
170. И спасихме него и семейството му всички,
171. освен една старлица сред останалите.
(Вж: 7: 83)
172. После унижихме другите.
173. И изсичахме върху им дъжд [от нажежени камъни]. И колко лош бе дъждът за предупредените!
174. В това има знамение, по повечето от тях не вярват.
175. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдният.
176. И обитателите на Горичката взеха пратениците за лъжци.
(Вж: 15: 78)
177. Шуайб им каза: “Не се ли боите?”
178. Аз съм доверен пратеник за вас,
179. затова се боите от Аллах и на мен се покорете!
180. И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световете.
181. И изплавайте мярката, и не бъдете от одетяващите!
182. И претегвайте с точни везни!
183. И не смалвайте от нещата на хората, и не сейте развала по земята, рушейки!
184. И боите се от Онзи, Който сътвори вас и предните поколения!”
185. Казах: “Ти си само омагьосан.
186. Ти си само човек като нас. И мислим, че си лъжец.
187. Спусни върху нас късове от небето, ако говориш истината!”
188. Каза: “Моят Господ най-добре знае какво правите.”
189. И го взеха за лъжец, и ги споleta мъчението на облачния ден. Наистина бе мъчение във великия ден.
190. В това има знамение, по повечето от тях не вярват.
191. Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдният.
192. Този [Коран] е низпослан от Господа на световете.
193. Спусна го довереният Дух [Джибрил]
194. в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите
195. на ясен арабски език.

196. Той е [поменат] в писанията на предците.
 197. Не е ли знамение за тях, че го знаят учените сред синовете на Израил?
 198. И дори да го бяхме изгосподили на някой чужденец,
 199. и той им го четеше, пак измаме да му повярават.
 200. Така вложихме това [иерерие] в сърцата на престъпниците.
 201. Не ще повярават в него, докато не видят болезненото мъчение.
 202. А то ще ги сполети внезапно, без да усетят.
 203. Тогава ще кажат: "Дали ще ни се даде отсрочка?"
 204. А няма за Нашето мъчение бързат?
 205. Виждали ли? Ако им дам още години да се наслаждават,
 206. а после ги сполети онова, с което бяха заплашвани,
 207. с какво ще ги избави даденото им за наслада?
 208. Не погубихме никое селище, без [да му изиратим] предупредители
 209. с напомняне. И не сме Ние угнетители.
 210. И не сатаните го спуснаха.
 211. Не им е отредено и не могат да го сторят.
 212. Недостъпно е за тях да го чуят.
 213. И не зови друг бог заедно с Аллах, за да не бъдете от измъчваните!
 (Тук чрез Пророка, мир немо, се отприщи обръщане към цялото човечество. Вж. 28: 86-88.)
214. Предупреди най-близките си роднини
 215. и спусни крилото си над върващите, които те последват!
 216. А ако ти се противят, кажи: "Далеч съм от онова, което вършите."
 217. И се уповавай на Всеомогщия. Милосърдния,
 218. Който те вижда, като се изправяш [за молитва сам].
 219. и [вижда] твоите движения сред покланящите се в съдбую.
 220. Той наистина е Всечуващия, Всезнаещия.
 221. Да ви известя ли при кого слизат сатаните?
 222. Слизат при всеки клеветник, грешник,
 223. който надава ухо, и повечето от тях са лъжци.
 224. Поетите ги следват заблудените.
 225. Не виждаш ли, че бродят те из всяка долина?
 226. И говорят, каквото не правят.
 227. освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и споменават често Аллах, и се бранят, когато бъдат угнетени.
 (Те узнават угнетителите към какво място ще се завърнат.
 (От редица оостоворни хадиси се разбира, че поезията, която не проповоода злото и е одобранамерена, се разграничава от поезията, която по-горе е отчествена като заблуда. Сред сподоживните на Пророка, мир немо, е имало поети, заслужили неговото възхищение.)

27.

СУРА МРАВКИТЕ

(АН-НАМЛ)

Меканска. Съдържа 93 знамения.

В името на Аллах, Всемилющия, Милосърдния!

1. Та. Син. Тези са знаменията на Корана ясната Книга
 2. напълтвине и блага вест за върващите,
 3. които отслужват молитвата и дават милосърдния *закат*, и за откъдния живот са убедени.
 4. На онези, които не вярват в откъдния живот, разкрихме делата им и те се лутат.
 5. За тези е лошото мъчение и те а откъдния живот са най-губещите.
 6. Наистина Коранът ти се дава [о, Мухаммад] от премътьър, всезнаещ.
 7. Муса рече на семейството си: "Забелвах огън. Ще ви донеса оттам вест или ще ви донеса главици, за да се стрееите!"
 (Вж. 20: 10)
 8. И когато стигна там, бе призован: "Благословен да бъде този при огън и тези край него! Пречист е Аллах, Господът на световете!
 9. О, Муса, аз съм Аллах, Всеомогщия, Премъдрия.
 10. Хвърли тогата си!" И когато я види да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. "О, Муса, не се страхувай! Не се страхувай при Мен претенциите,
 11. а ако някой е угнетил, после е заменил злото с добро. аз съм опрощавач, милосърден.
 12. И пъхли ръката си в джоба, ще я извадши сийнобяла, без да я е засегнала болест от деветте знамения за Фараона и неговите хора. Те са нечестиви хора."
 (Поезията и блатата ръка на Муса са от деветте знамения, дадени му от Аллах.
 Вж. 20: 22.)
 13. И когато Наните знамения дойдох при тях очевидни, рекоха: "Това е явни магия."
 14. И ги отречеа с гнет и надмненост, въпреки че душите им се убедиха в тях. Виж какъв е краят на сещице разваля!
 15. И дадохме на Дауд и Сулайман знание, и рекоха: "Слава на Аллах, Който ни предпече пред мнозина от Своите върваци раби!"

16. И Сулайман наследя [пророчеството от] Дауд, и рече: "О, хора, бяхме научени на говора на птиците и ни се даде от всяко нещо. Това е явната благодат."
17. И бяха събрани за Сулайман войните му от джипове, хора и птици под строй.
18. Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: "О, мравки, взлетете в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и войните му, без да усетят!"
19. Той се засмя на словата е, рече: "Господи мой, отреди ми да бъда признателен за дара, който Ти дари на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш, и ме въведи с Твоята милост сред праведните Си раби!"
20. И направи той преглед на птиците, и рече: "Защо не виждам папушкя, или го няма?"
21. Ще го мича със сурово мъчение или ще го заколя, ако не ми донесе явен довод."
22. Но [папушкят] не се забави дълго и рече: "Узнах нещо, което ти не си узнал. Донесох ти от Саба сигурна вест.
(Саба е древен иметолюбиво, изповано така по името на изпованите оловостели.)
23. Намерих една жена, която ги управлява. Всичко е с дадено и има велик трон.
24. Заварих нея и народа е да се покланят на слъщето, а не на Аллах, и сатаната е разкрил за тях делата им, и така ги е заблудил, и те не са напътени
25. да се покланят на Аллах, Който изважда скритото на небесата и на земята, и знае какво спотайвате и какво разкривате.
26. Аллах! Няма друг бог освен Него. Господа на великия Трон!"
27. Рече [Сулайман]: "Ще видим истина ли говориш или си лъжец.
28. Върни с това мое послание и им го спусни, после се отдръпни от тях и виж какво ще отговорят!"
29. Рече тя: "О, знатни, спуснато ми бе достоичтено послание.
30. То е от Сулайман и е: "В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!
31. Не се възгордявайте и елате при мен отдадени на Аллах!"
32. Рече тя: "О, знатни, посъветвайте ме в делото ми! Не съм решила никое дело без ваше присъствие."
33. Рекоха: "Ние имаме сила и огромна мощ. А повелята е твоя, ти реши какво ще повелиш!"
34. Рече тя: "Дарете, когато наслужат в никое селище, го разрушават и унижават най-благородните му обитатели. И те така ще постъпят.
35. Ще им изпратя подарък и ще видя с какво ще се върнат пратениците."
36. И когато дойдоха при Сулайман, той рече: "Има че ми помогнете с имот? Не, онова, което Аллах ми е дал, е по-добро от онова, което на вас е дал. А вие с ваши подарък лисувате.
37. Върни се [вodaчо] при тях! И ще отидем там с войски, за които нямат сили, и ще ги прогоним оттам унижени и жалви."
38. И рече: "О, знатни, кой от вас ще ми донесе нейния трон, преди да дойдат при мен отдадени на Аллах?"
39. Изпълни от джиповите рече: "Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие."
40. Един, който имаше знание от Писанието, рече: "Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око." И когато [Сулайман] видя трона при себе си, рече: "Това е от благодатта на моя Господ, за да не изгита дали съм признателен, или неблагодарен. Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка глупа, прещелър."
41. Рече: "Преобразете за нея трона с, да видим дали тя ще го познае, или не!"
42. И когато тя дойде, бе казано: "Такъв ли е твоят трон?" Рече тя: "Прилича на него." [Сулайман си каза:] "Знанието ни бе дарено преди нея и бяхме отдадени на Аллах."
43. А тя бе отклонена от онова, на което служеше вместо на Аллах. Тя наистина бе от хора-неверници.
44. Рече с е: "Влез в двореца!" И когато го видя, помисли го за вир, и оголи глезените си. Рече [Сулайман]: "Това е гладък дворец от кристал." Рече тя: "Господи мой, бях утвигила себе си, но заедно със Сулайман се отдавам на Аллах, Господа на световесте."
45. При самудините пратихме брат им Салих: "Служете на Аллах!" И ето ги две групи, които вярват!"
46. Рече: "О, народе мой, защо избързвате със злината преди добрината? Защо не помолите Аллах за опрощение, та да бъдете помилвани?"
47. Рекоха: "Предустваме злочестие от теб и от онези, които са с теб." Рече: "Вашето злочестие е при Аллах. Да, вие сте хора изгитвани."
48. И имаше в града деветима, които сееха развала по земята и не се поправяха.
49. Рекоха: "Да се закълим в Аллах, че през нощта ще нападем Салих и неговите хора, после ще речем на ближните му: "Не пристъствахме при гибелта на хората му. Ние говорим истината."
50. И лукавстваха те с умисъл, но проваляхме Ние тяхното лукавство, без да усетят.
51. И виж какъв бе краят на лукавството им: унижохиме тях и техния народ всички!
52. Ето домовете им в руини, защото утвигяха. В това има знамение за хора знаещи.
53. И спасихме онези, които вярваха и се бояха.
54. И рече Лут на своя народ: "Нима вършите скверността, въртеки че се виждате?"
55. Нима ходите със страст при мъжете вместо при жените? Да, вие сте хора невежи."
56. А отговорът на народа му бе само да кажат: "Прогонете рода на Лут от нашето селище. Те били хора, които се пазят чисти."

57. И спазваме него и неговото семейство освен жена му. Отредихме тя да бъде от оставащите.
58. И изгнахме отгоре им дъжд [от нажежи камъни]. И колко лош е дъждът за предупредените!
59. Кажя [о, Мухаммад]: "Слава на Аллах и мир за Неговите раби, които Той е избрал! Аллах ли е по-добър, или онези, с които Го съдружават?"
(Избраните раби на Аллах са пророците и сподвижниците и учениците на Пророка, или всички светици, които заслужават Божествено благосъветие.)
60. Или Огъи, Който сътвори небесата и земята, и изгнава за вас вода от небето, и чрез нея створяме да израстват прелестни градини? Вие не бихте сторили дърветата им да израстват. И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала те са хора отклонени.
61. Или Огъи, Който направи земята устойчива и прокара през нея реки, и направи там непоклатими планини, и направи между двете морета протрета? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала повечето от тях не знаят.
62. Или Огъи, Който откъсна на бедствания, ако Го позове, и премахна злото, и ви сторва наследници на земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Ала вие рядко се поучавате!
63. Или Огъи, Който ви напътва на сушата и на морето, и Който изпраща ветровете като блага вест преди Своята милост? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Превиско е Аллах над онова, с което Го съдружават!
64. Или Огъи, Който начева творението, после го повтаря, и Който ви дава пренитание от небето и от земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Кажя: "Дайте своя довод, ако говорите истината!"
65. Кажя: "Никой на небесата и на земята не знае неведомото, освен Аллах. И не ще усетят те кога ще бъдат възкресени.
66. Да, липсва им знание за отвъдния живот. Да, те се съмняват в него и за него са слепи.
67. И казват неверниците: "Нима след като станем пръст, ние и бащите ни, нима наистина ще бъдем извадени [от гробовете]?"
68. Вече ни бе обещано това, на нас и на бащите ни, по-рано. Това са само легенди на предците."
69. Кажя: "Вървете по земята и вижте какъв е край на претъпящите!"
70. И не се скърби заради тях, и не се притеснявай от тяхното коварство!
71. И казват: "Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?"
72. Кажя: "Възможно е вече да е след вас нещо от онова [мъчение], за което избързвате."
(Господи си, че част от наказанието ще сполети неверниците още на земята и се подразбира, че истинското наказание е в отвъдния живот.)
73. Твоят Господ е владетел на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни.
74. Твоят Господ знае какво погулват сърцата им и какво разкриват.
75. И няма нищо, нито на небето, нито на земята, без да е в ясна книга.
76. Този Коран разказва на синовете на Израил за повечето от онова, по което са в разногласие.
77. Той е напътствие и милост за вярващите.
78. Твоят Господ ще отсъди помежду им със Своето решение. Той е Всемогъщия, Всезнаещия.
79. И се уповавай на Аллах! Ти имаш явната истина.
80. Ти не можеш да накараш мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обърнат гръб.
81. И не можеш да изведеш слепите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знаменя. Тези са отделените на Аллах.
82. И когато се сбъдне за тях словото, ще им извадим Ние от земята едно животно да им проговори, че хората не са се убедили в Нашите знаменя.
83. И един Ден ще съберем от всяка общност група от онези, които взимат за лъжа Нашите знаменя, и ще бъдат водени вкупом.
84. Щом пристигнат, Той ще каже: "Нима взехте за лъжа Моите знаменя, въпреки че не ги проумявахте?" Или: "Какво сте извършили?"
85. И ще се сбъдне срещу тях словото, защото утнегваха, а те не ще проговорят.
86. Не виждат ли, че Ние сторихме пошта, за да си почиват в нея, и деня светъл? В това има знаменя за хора вярващи.
87. И един Ден ще се протърби с Рога, и ще се ужасят всички на небесата и всички на земята, освен онези, за които Аллах пожелае. И всички ще дойдат при Него вкориня.
88. И ще видиш планините мислещи ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават. Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено... Той е сведущ за делата ви.
89. Който дойдат с добрина, ще имат по-голяма от нея. И пред ужаса на този Ден ще имат сигурност.
90. А които дойдат със злина, ще бъдат хвърлени в Огъня изгнени. "Нима ни се въздава за друго освен за делата ви?"
91. Пovelено ми бе да служа единствено на Господа на този град [Мека], който Той обяви за свещен и Негово е всичко нещо, и бе ми повелено да съм от отделените на Аллах.
92. И да чета Корана. Който се напътва, за себе си се напътва. А на когото се заблуждава, кажя [о, Мухаммад]: "Аз съм само предупредител."
93. И кажя: "Слава на Аллах! Ще ви покаже Той Своите знаменя и вие ще ги узнаете. Твоят Господ не подминава делата ви."

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Та. Син. Мим.
2. Това са знамената на ясната Кипта.
3. Четем ти с истина от историята за Муса и за Фараона за хора вярващи.
4. Фараонът се възгордя на земята и раздели на групи нейните жители. Обезсилваше една част от тях избиваше синовете им и понадаваше жените им. Той бе от сесирите развала.
(Бог да гласи преказана на Фараона, че от народа на Персия ще се роди човек, който ще му отнеме властта. Затова Фараонът разпоречи да бъдат избивани всички новородени момчета.)
5. А Ние пожелахме да облагодетелстваме онези, които бяха обезсилени на Земята, и да ги сторим водители, и да сторим тях наследниците,
6. и да ги утвърдим на Земята, и да покажем от тях на Фараона и Хамаи, и войските им онова, от което са се пазели.
7. И разкрихме на майката на Муса: "Да го кърмиш, а когато се уплашиш за него, пусни го в морето! И не се плаши! И не се скърби! Ние ще ти го върнем и ще му отредим да бъде от пратениците."
8. И семейството на Фараона го прибра, а той щеше да стане техен враг и тяхна скръб. Фараонът и Хамаи, и техните войски бяха грешници.
9. И жената на Фараона му рече: "Радост за окоето на мен и на теб! Не го убивайте! Може да ни е от полза или да го вземем за син." Така и не усетиха.
10. И опушта сърцето на майката на Муса. Тя за малко да го издаде, ако не бяхме укрепили сърцето с, за да е вярваща.
11. И рече на сестра му: "Проследи го!" И тя го наблюдаваше отстрана, без да усетя.
12. Изпъром повелихме Ние да откъсна да суче. И рече ти: "Да ви посоча ли семейство, което ще се грижи за него вместо вас и ще му бъде наставник?"
13. И така го върнахме на майка му, за да се радват очите е, да не скърби и да узнае, че обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знаят.
14. И когато достигна своята зрелост и улегна, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелите.
15. И влезе той в града по време, когато жителите му влезеха, и завари там двама мъже да се бият, единият от неговата общност, а другият от враговете му. Онези, който бе от неговата общност, го извика на помощ срещу онези, който бе от враговете му. И Муса го удари с юмрук и [неволно] го уби. Рече: "Това е дело на сатаната. Той е заблудяващ, явен враг."
16. Рече: "Господи, аз утнегих себе си. Опрости ме!" И Той го опрости. Той наистина е Опрощавания, Милосърдния.
(След като чуа шумите на Муса, извикаха за помощ погрешно си помисли, че Муса се каи и него да убие, затова го издаде.)
17. Рече: "Господи, заради онова, с което Ти ме облагодетелства, никога не ще бъда отора за престъпниците."
18. На сутринта се озова в града, страхувайки се, дебиешком, и изведи тях онези, който вчера се обърна към него за помощ пак го повика. Муса му рече: "Ти си в явна заблуда."
19. И когато [Муса] поиска да нападне онези, който е враг и на двамата, [другият] рече: "О, Муса, няма искам да ме убиеш, както вчера уби човек? Ти искам само да си деспот на земята, а не искам да си от поправящите."
20. И дойде мъж от другия край на града устремен. Рече: "О, Муса, знатните се съветват за теб, да те убият. Напусни! Аз съм твой доброжелател."
21. И излезе оттам страхувайки се, дебиешком. Рече: "Господи, спаси ме от хората-утнегители!"
22. И когато се отправи по посока на Мадян, рече: "Надявам се моят Господ да ме насочи по правия път.
(Мадян е било селище извън властта на Фараона.)
23. И когато стигна до водата на Мадян, завари там група хора да поят [добитък]. И завари освен тях две жени да възират [добитъка си]. Рече: "Какво ви се е случило?" Рекоха: "Не ще поим, докато пастирите не приключат. А баща ни е твърде стар."
24. И той напоя [добитъкa им] вместо тях. После се оттегли на санка и рече: "Господи, нуджа се от благо, което да ми спуснеш."
25. И дойде при него едната от двете, притъпвайки със свин. Тя рече: "Баща ми те каи да те възнаградя, защото напоя вместо нас." А когато той отиде при него и му разказа историята си, [бащата] рече: "Не се плаши! Избавил си се от хората-утнегители."
26. Едната от двете рече: "О, татко мой, наем го! Най-добрия, когото можеш да наемеш, с синият, доверният."
27. Рече: "Искам да те ожена за една от двете ми дъщери, ако ми работиш осем години. А ако ги изпълниш до десет, то си е от теб. Но не искам да те затруднявам. И ако Аллах пожелае, ще разбереш, че съм от праведните."
28. Рече [Муса]: "Това е между мен и теб. Който и да изпълня от двата срока, няма да е бремене за мен. На онова, което говорим, Аллах е свидетел."
29. И когато Муса изпълни срока, и тръгна със семейството си, забеляза огън откъм планината. Рече на семейството си: "Постояйте! Забелязах огън. Може да ви донеса оттам вест или главина, за да се си ртеат!"
30. И когато стигна там, откъм десния склон на долината, в благословената местност, откъм дървото [откъдето излизаше огънят] бе призован: "О, Муса, Аз съм Аллах, Господът на световите!
31. Хвърли тоягата си!" И когато я види да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. "О, Муса, приближи се и не се плаши! Ти си в безопасност."
32. Пъхна ръката си в джоба, еи я видял синьонбала, без да я е засегнала болест. И прибри ръка към теб, за да не те е страх! Това са две доказателства от твоя Господ за Фараона и неговите знати хора. Те са нечестивци."

33. Каза: "Господи, убих човек измежду тях и ме е страх да не ме убият.
34. А мойт брат Харун е с по-красноречив език от мен. Изпрати го с мен за опора, та да ме подкрепя! Страхувам се да не ме вземат за лъжец."
35. Каза Той: "Ще те подкрепим с брат ти и ще ви отредим власт, и не ще ви засегнат. С Нашите знамения вие и онези, които ви последват, ще победите."
36. И когато Муса отиде при тях с Нашите ясни знамения, казаха: "Това е само измислена магия. И не сме чували за него от дървните ни предци."
37. А Муса каза: "Моят Господ най-добре знае кой е дошъл с Неговото напътствие и на кого принадлежи краят. Угнетителите не ще сподучат."
38. И рече Фараонът: "О, знатици, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [гукли от] глина, о, Хамам, и ми построих кула, дано върна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец."
39. И той, и войските му без право се възгордяха на земята. И смяхаха, че не ще бъдат при Нас върнати.
40. И сграбчихме него и войските му, и ги издвихме в морето. Виж какъв бе краят на угнетителите!
41. И ги сторихме водители, призоваващи към Огъня. И в Деня на възкресението не ще им се помогне.
42. И ги сподрихме на този свят с проклятие, а в Деня на възкресението ще са от пререците.
43. И дадохме на Муса Писанието, след като погубихме първите поколения за прозрение на хората и за напътствие, и милост, за да се поучат!
44. Ти не бе откъм западната страна [на планината, о, Мухаммад], когато дадохме на Муса повеления и не бе свидетел. *(Тук се посочва, че Мухаммад, мир нам, не е бил на Синайската планина, а му е изяснено чрез стериотипе как Всевъзникнат Алаха е удостоил Муса, мир нам, със Своято Слово.)*
45. Ала Ние създадохме поколения и изменяха дълги години над тях. И не бе ти от обитателите на Мадян, да им четеш Нашите знамения, ала Ние изиграхме [вестите].
46. И не бе ти откъм планината, когато призовахме [Муса]. Ала е милост от твоя Господ да предупредиш хора, при които досега не е идвал предупредител, за да се поучат!...
47. А ако ли не щом ги сполетеше беда за онова, което преди са сторили, сякаш да рекат: "Господи, защо не ни изпрати пратеник, та да последваме Твоите знамения и да станем варяшци?"
48. И когато при тях дойде истината от Нас, рекоха: "Защо не бе дадено същото, което бе дадено и на Муса?" А нима не отречеха онова, което по-рано бе дадено на Муса? Рекоха: "Две магии, които си помагат." И рекоха: "Ние в нищо една не варяме."
49. Кажя: "Донесете книга от Аллах, по-напътваща от тях, да я последвам, ако говорите истината!"
50. А ако не ти откликнат, знай, че следват само страстите си! А кой е по-заблуден от онзи, който следва своята страст без напътствие от Аллах? Аллах напътва хората-угнетителите.
51. И направихме да стигне словото до тях, за да се поучат.
52. Онези, на които дадохме Писанието преди това, варят в него.
53. И когато им бъде четен, казват: "Варяме в него. Той е истината от нашия Господ. Ние бяхме отдадени на Аллах и преди това."
54. Тези ще бъдат възнаградени два пъти, защото са търпеливи и отварят на злинята с добрина, и от онова, което сме им дали за препитание, раздават.
55. И когато чуят празнословие, те се отдръпват от него и казват: "Нашите дела са си за нас, а вашите за вас. Мир вам! Ние не желаем да общуваме с невежите."
56. Не ти напътвах, когато обичаш, а Аллах напътва когато пожелае. Той най-добре знае напътствие.
57. И рекоха [невериците]: "Ако последваме с теб напътствието, ще ни бъде отнета нашата земя." Нима не ги уверихме на сигурно, свещено място, към което биват събирани всякакви плодове за препитание от Нас. Ала повечето от тях не знаят.
58. И колко селища погубихме от онези, които се възгордяха заради своето благоденствие! Ето жилищата им необитаеми след тях, освен за кратко. Ние ги наследихме.
59. Твоят Господ не ще погуби селищата, докато не проводи в главното от тях пратеник, да им чете Нашите знамения. И погубваме селищата само когато обитателите им станат угнетители.
60. И каквото и да ви се даде, то е наслада за земния живот и негова украса. Ала онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното. Нима не проумявате?
61. И дали онзи, комуто обещахме zubаво обещание и той непременно ще го получи, е като онзи, комуто дадохме да се понасади с наследата на земния живот, а после, в Деня на възкресението, ще е сред доведените [за наказание]?
62. В този Ден Той ще ги призове и ще каже: "Къде са онези, за които твърдехте, че са Мои съдружници?"
63. Онези, срещу които се сбъдне словото, ще рекат: "Господи наш, тези са, които ние заблудихме. Заблудихме ги, както и сами се заблудихме. Невинни сме пред Теб. Те не са служили на нас."
64. И ще им бъде казано: "Призовете своите съдружници!" И ще ги призоят, и не ще им откликнат, и ще видят мъчението. О, да бяха напътени!
65. В този Ден Той ще ги призове и ще каже: "Какво отвърнахте на пратениците?"
66. Ще помръкнат всички техни доводи в този Ден и дори не ще се питат едни друг.
67. А който се покае и поваря, и върши праведни дела, той ще бъде от сполучните.
68. Твоят Господ сътворява каквото пожелае и Той избира. Не е техен изборът. Пречист е Аллах, превисоко е над онова, с което Го съдружават!
69. Твоят Господ знае какво потулват сърцата им и какво разкриват.

70. Той е Аллах. Няма друг бог освен Него. Славата принадлежи Нему и в земния живот, и в отвъдния. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.

71. Къво: "Как мислите, ако Аллах стори юмката дълговеца за вас до Деня на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе светлина? Няма не чувате?"

72. Къво: "Как мислите, ако Аллах стори деия дълговец за вас до Деня на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе юмк, да си почивате в нея? Няма не виждате?"

73. От милост към вас Той стори юмката и деия, за да си почивате в нея и да търсите от Неговата благодат, и за да сте признателни!"

74. В Деня Той ще ги признае и ще каже: "Къде са онези, за които твърдахте, че са Мои съдружници?"

75. И ще извадим от всяка общност по един свидетел, и ще речем: "Дайте своя довод!" И ще узнаят, че истината принадлежи на Аллах. И ще изчезне от тях онова, което са измисляли.

(Свидетелите, които ще бъдат избрани и призовани от всеки народ, са пророците, избрани на тези народи.)

76. Карун бе от народа на Муца и ги потискаше. Но Ние му дадохме от съкровищата толкова, че група силни мъже едвам носеха ключовете му. Неговият народ му рече: "Не ликувай! Аллах не обича ликуваните [заради богатство]."

(Карун бил братовчед на пророка Ахзаб, мир надя: Пръвначието той поварял в пророка, но поради аrogанcтo и завистта си повел тeмa на лъжемерни, което стaнaло причинa за нeговaтa cмeрт.)

77. И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развала по земята! Аллах не обича сесещите развала."

(И в първата, която съдържа разказът за пратениците съкровища Карун, и в повестта на Свещения Коран дога забравяме своя дял от земния живот, се елаз значението, което Исмаил стови на законата, възлага от земята на този свят. Наред с това същевременно изпълнява разказът бeлeжкe, която описва тeлeтo пoтoпeнo в земния живот. Корана претворена среден тeмa, който да бeлeжкeтa мeждy бeлeжкeтa цeлe и нeкoлкo нoвeми. Чoвeк мoжe да стaнe прeдoднoвeтeн и в дoбрa, и в злo, и в зaвeзaнoстa oт тoвa зo oчeнa рaзлoчeн крaй. Дeствoвeтoр зaкoн; прeдeтeн oт Алфуси, рaзлoчeн тoвa прoблeм: "Кoйтo стaнe пoдaтeл в дeлo, прeтoт oт Исмаил, и сe прeвeрe в тeт, тoй нe пoлучa нaгрaдa зa cтoянoстoтa oт нeгo бeлoзoрeнo дeлo, тaкa и вeчeтe нeкoлкo пoслoвoдaтeлe нe пoлучaт тeлeтa сe нaгрaдa. А кoйтo стaнe пoдaтeл в дeлo, oтoпoрeтo oт Исмаил, и сe прeвeрe в пoд, нaд нeгo тeлeтe дрeстeт oт кaлeпoрнoтo злo, тaкa и нaд oчeнa нeкoлкo пoслoвoдaтeлe нaтoвo тeлeтe дрeстeт."

78. Рече: "Всичко това ми бе дадено само заради моето знание." А не знаеше ли той, че Аллах погуби от поколенията преди него и по-силни, и по-богати? И не ще бъдат разпитвани пресънните за греховете им.

79. И се показваше той пред своя народ с разкоша си. Онези, които желеха земния живот, казваха: "О, да имаме и ние същото, което е дадено на Карун! Той има щастлива съдба."

80. А дарените със знанието казваха: "Горко ви! Най-доброто е наградата на Аллах за онези, които вярва и върши праведни дела. Но ще я получат само търпеливите."

81. И сторихме земята да погине него и дома му. И нито имаше кой да го защити от Аллах, нито можеше сам да се защити.

82. А на суртинта онези, които дочера завиждаха на положението му, казаха: "Ах, наистина Аллах увеличава преганитото за когото пожелае от Своите раби и Той го стеснява. Ако Аллах не бе ни пощадил, би сторил [земята] и нас да погине. Ах, неверниците никога не сполучват!"

83. Ще отредим Отвъдния дом за онези, които нито искат да се възгордяват на земята, нито да рушат. Краят принадлежи на богобоязливите.

84. Който дойде с добрина, ще има по-голяма от нея, а който дойде със злина на вършените злини ще се въздаде само за онова, което са извършили.

85. Онези, които ти възложи Корана, Той ще те върне към Мястото на завръщането. Кажя [о, Мухаммад]: "Моят Господ най-добре знае кой е донесъл напътствието и кой е в явна заблуда."

(Смята се, че това значение е изключително при Преселението от Мека в ад-Медина. Посочва се, че Пророка, мир надяме се върне отново в родното си място Мека, където е бил несправедливо уловен и отнегано е бил прогуюен. Под "Мястото на завръщането" се подразбират и епископите на небесните свезани.)

86. И не си се надявал, че на теб ще бъде поверена Книгата, но това е милост от твоя Господ. Никога не поддържай неверниците!

87. И да не те възират от знаменита на Аллах, след като са ти изигносани! И призовавай към своя Господ, и никога не бди от съдружаваните!

88. И не призовавай друг бог заедно с Аллах! Няма друг бог освен Него! Всичко погива освен Него. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.

29.

СУРА ПАЯКЪТ
(АЛ-АНКАБУТ)

Меканска, с изключение на знамения от 1 до 14, които са медикси. Съдържа 69 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Адиф. Лам. Мим.

2. Няма хората смятат, че ще бъдат оставени да казват: "Повярвахме!", без да бъдат изпитвани?

3. Вече изпитвахме онези преди тях. Аллах знае кои говорят истината и знае лъжите.

4. Или онези, които върнат злини, смятат да ни избягнат? Колко лошо отсъждат!

5. За който се надява да срине Аллах срокът от Аллах непременно ще настъпи. Той е Вещуващия, Всезнаещия.

6. А който се бори, единствено за себе си се бори. Аллах не се нуждае от световете.

7. А които вярват и вършат праведни дела, ще отмахнем от тях лошите им постыпки и ще им въздадем според най-хубавото от онова, което са извършили.

8. И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! Към Мен е вашето завръщане и аз ще ви извезя какво сте вършили.
9. А които върват и вършат праведни дела, непременно ще ги въведем сред праведите.
10. Някои хора казват: "Помявяхме в Аллах!", но ако пострадат в името на Аллах, приемат изпитанието от хората като наказание от Аллах. А когато дойде подкрепа от твоя Господ, казват: "Ние бяхме заедно с вас!" Пима Аллах не знае най-доброто това, което е в гърдите на създанието?
11. Наистина Аллах знае вършатите и знае лицемерите.
12. Невярниците казват на вършатите: "Следвайте нашия път и ние ще носим прегрешенията ви!" Ала не ще понесат нищо от прегрешенията им. Те са лъжци.
13. Наистина те ще носят своето бреме и друго бреме заедно със своето, и ще бъдат питани в Деня на възкресението за това, което са измисляли.
- (В предопределено знамение се казва, че понасят възмездие за чужд грях, а онези се добавя, че ще понесат и греховете на отклонилите се от правия път. Тук не става дума за противоречие. Както даде знамение се разглеждат като чужди, става ясно, че на някого не е по силите да отпрати чужд грях, дори ако реши да отговори за детата на друг човек. Онези, които отклоняват от правия път, ще понесат многократно по-голямо наказание, но и онези, които са се заблудили, не ще бъдат освободени от отговорност.)*
14. И изпатихме Нух при неговия народ, и той прекара сред тях хиляда години без петдесет. И ги грабна потопът, както утнеяха.
15. И спасихме него и обитателите на Ковчега, и го сторихме знамение за светите.
16. И [изпатихме] Ибрахим, който рече на своя народ: "Служете на Аллах и бойте се от Него! Това е най-доброто за вас, ако проумявате.
17. Служете не на Аллах, а само на идоли, и измисляте лъжа. Тези, на които служите вместо на Аллах, не могат да ви дадат преизпитание, затова от Аллах търсете преизпитанието, на Него служете и Му бъдете признателни! При Него ще бъдете върнати."
18. И ако взимате за лъжа, то и други общности преди вас взимаша за лъжа. Дълг за Пратените е само ясляното послание.
19. Не вгледат ли как Аллах начева творението, после го повтаря? За Аллах това е лесно.
20. Кажете: "Вървете по земята и вижте как Той начева творението! Така Аллах ще го преследва в отвъдния живот. Аллах за всяко нещо има сила.
21. Наказва Той който пожелае и помишва който пожелае, и при Него ще бъдете върнати.
22. И не можете да въздирате ниго на земята, ниго на небето. И освен Аллах нямате ниго покровител, ниго издигател."
23. А които не върват в знаменията на Аллах и в средата с Него, тези ще изгубят надежда за Моего милосърдие и за тях ще има болезнено мъчение.
24. И отговорът на народа му бе само да кажат: "Убийте го или го изгорете!" А Аллах го спаси от Огъня. В това има знамения за хора вършати.
25. И рече: "Вместо Аллах приехте идоли само заради приятелството между вас в земяния живот. После, в Деня на възкресението, ще се отречете един от друг и ще се проклинате един друг. И Огънят ще е вашето място, и не ще имате издигатели."
26. И му повявра Лут, и рече: "Аз ще се преселя при своя Господ, Той е Всеомогъщия, Премъдрия."
(Лут е братов си на пророка Ибрахим и тъй като сам е пророк, не можем да допуснем, че е бил неверник, а после е повярал. В знаменито се посочва, че първия, който призна Ибрахим за пророк, е Лут, мир нему. Казват, че Ибрахим върнал от село Кууд, оеровито родното му място, придружен от съдружата си Сара и пророка Лут. Затъпил се към Харан, оттам отишъл в Салман и наврял в Палестина. Лут се стрепнал на юг към място, наречено Содом. Знаменито се тълкува според това предание, но може да си кажат и в смисъл, че той намерил постоил при своя Господ.)
27. И го дарихме с Иехак и Язуб, и отредихме за потомците му пророчеството и Писанието, и го възнаградихме в земяния живот. И в отвъдния с сред праведниците.
28. И [изпатихме] Лут, който рече на своя народ: "Вие вършите скверността. Не ви изпярвари в това никой народ.
29. Нима при мъжете ходите и дебите по пътищата, и вършите порианаването, където се събирате?" А отговорът на народа му бе само да кажат: "Донеси ни мъчението на Аллах, ако говорим истината!"
30. Каза: "Господи, подкрепи ме срещу хората, сеещи развала!"
31. И когато Нашите пратеници [-ангели] отидоха с радостната вест при Ибрахим, казаха: "Ние ще погубим обитателите на това селище. Неговите обитатели са утнетители."
32. Каза: "Но сред тях е Лут." Казаха: "Ние най-добре знаем кой е сред тях. Ще спасим него и семейството му без неговата жена. Тя ще бъде от оставящите."
33. И когато Нашите пратеници дойдоха при Лут, домъчня му заради тях и му примала за тях. Казаха: "Не се страхувай и не тъгувай! Ние ще спасим теб и твоето семейство без жена ти. Тя ще бъде от оставящите.
(Вж. 11: 77. Пратениците доаха, преобличени като хора. Пророкът Лут не можа да разбере, че това са ангели. Имаше вид на нежна юноши и той се разтървежда, да не би неговите сънародници да се държат непристойно с тях. Тези ангели се намесиха.)
34. Ще стоварим върху обитателите на това селище напаст от небето, защото са нечестивци."
35. И оставихме от това ясен знак за хора проумяващи.
36. И при мадианитите брат им Шуайб... И каза: "О, народо мой, служете на Аллах и се надявайте на Сетния ден, и не сейте по земята развала!"
37. Но го взеха за лъжец и ги обхвана стърсението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.
38. И [погубихме също] адигите, и самудните... Това ви се изясни от [руините на] жилищата им... И сатаната разкраси за тях делата им, и ги възпри от пътя, въпреки че бяха прозорливи.
39. И Карун, и Фараона, и Хаман... Муса дойде при тях с ясните знаци, но те се възгордяха на земята. Ала не ни убягнаха.

40. И всекиго сграбчихме заради неговия грях. Срещу някои пратихме ураган, а някои обзе Вихър, а някои сторихме земята да ги погълне, а някои удавихме. Не Аллах ги утнежава, а те сами себе си утнежават.
41. Онези, които взимат за покровители други освен Аллах, приличат на пащак. Той си прави дом, но най-слабият от домовете е домът на пащак, ако проумяват.
42. Каквото и да зовете вместо Него, Аллах го знае. Той е Всемогъщия. Премълрия.
43. Даваме Ние тези примери на хората, но ги проумяват само знаещите.
44. Аллах сътвори небесата и земята с милост. В това има значение за вярващите.
45. Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и пориждането. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.
46. И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които утнежават, и кажете: "Вярваме в низиосланото на нас и в низиосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени."
47. И така низиослахме на теб Книгата, Онези, на които дадохме Книгата, вярват в нея, а и някои от тези вярват в нея. Само неверниците отричат Нашите знамения.
48. Преди нея ти нито книга можеше да четеш, нито да пишеш с десницата си. Иначе празнудумците щяха да се усъмнят.
- (Тук се разкрива истината за "направителността" на Пророка в буквალния смисъл, това, че не владее четимото и писаното. Само като държи за направител Пророк тървят, че си е същият Корана и отричат очевидни чудеса, съдържащиците биха имали повече основания за своите клевети, ако Пратешка на Аллах, мир наму, можеше да чете и пише.)*
49. Да, това са ясни знамения, запечатани в сърцата на дарените със знание. Само утнетелите отричат Нашите знамения.
50. И рекоха [неверниците]: "Защо не му бяха низиослани и други знамения от неговия Господ?" Кажй: "Знаменията са само от Аллах, а аз съм само явен предупредител."
51. Не им ли бе достатъчно, че ти низиослахме Книгата, която се чете пред тях? В това има милост и поучение за хора вярващи.
52. Кажй: "Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас. Той знае всичко на небесата и на земята." А които вярват в лъжата и не вярват в Аллах, те са губещите.
53. И искат от теб [о, Мухаммад] да ускориш мъчението. И ако нямаме определен срок, мъчението щеше да ги сполети. А то ще ги връхлети внезапно, без да усетят.
54. И искат от теб да ускориш мъчението. А Аджъ обгръща неверниците
55. в Деня, когато мъчението ще ги обхване отгоре и изпод краката им. И ще каже Той: "Вкусете онова, което сте вършили!"
56. О, Мои вярващи раби, обширна е земята Ми, затова съдето и да сте, единствено на Мен служете!
- (Смята се, че това значение било низиослано за положението на мъчения мекански мюсюлмани. То претрпява към преселване там, където служенето на Аллах може от се извършва в безопасност и на спокойствие. Пратешка на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е каляе: "Който се прелети от едно място на друго е както в ковчеза, той е застръжия Рай.")*
57. Всяка душа ще вкуси смъртта. После при Нас ще бъдете върнати.
58. Който вярват и вършат праведни дела, ще ги направим във висините на Рай, сред който реки текат. Там ще пребивават вечно. Как прекрасна е наградата за деините,
59. които са търпеливи и на своя Господ се уповават!
60. И колко твари има, които не си набавят препитанието Аллах дава препитание и на тях, и на вас. Той е Всечувания, Всезнаещия.
61. А ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, и е подчинил слъщето и луната, ще рекаат: "Аллах!" Тогават защо биват подлъгвани?
62. Аллах увеличавя препитанието комуто пожелае от Своите раби и Той му го намалява. Аллах всяко нещо знае.
63. И ако ги попиташ кой изсичва вода от небото и с нея съживява земята след нейната смърт, ще кажат: "Аллах!" Кажй: "Слава на Аллах!" Ала повечето от тях не проумяват.
64. Тази, земният живот, е само забава и игра. А Сетният дом е вечният, ако знаят.
65. И когато се качат на кораб, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси към сушата, ето ги пак съдружават,
66. за да отрекат онова, което сме им дали, и за да се наслаждават, но ще знаят...
67. Не вжидат ли, че Ние сторихме [Мека] священно, сигурно място, а хората около тях биват похичавани? Нима в измамата вярват, а благодатта на Аллах отричат?
68. И кой е по-голям утнетител от ози, който изменила лъжа за Аллах и взима за лъжа истината, когато дойде при него? Нима не е в Ада мястото на неверниците?
69. А които се борят в Наше име, непременно ще ги водим по Нашите пътища. Аллах е с благодетелните.

30.

СУРА РОМЕИТЕ
(АЛ-РЪМ)

Меканска, с изключение на знамение 17, което е меканско. Съдържа 60 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Алиф. Лам. Мим.

2. Ромите бяха победени
3. на най-близката земя. Но след поражението им те ще победят
4. след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден варящите ще ликуват
5. с помощта на Аллах. Помага Той комуто пожелае. Той е Всемогъщия, Премъдрия.
6. Обещано е от Аллах. Аллах не нарушава Своето обещание, ала повечето хора не разбират.
(Абү Базр, Аллах да е доволен от вас, вижраат е това астивно обещание на Всевъзможия Аллах и калят на съдружаваните, които се радват на победата на персите-зороастрици: "Аллах има да повиши вашата радост да прат еълъ, защото Той изпрати вест, че в рамките на няколко години випътиците отново ще победят." Облякожми се на десет камили, че до три години випътиците ще претърпят поражение. Абү Базр разказа за случката си на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари. Той повика, че думата "бай" "мактово зовани" означава първои между три и десет години, затова предвожи в първоля, и браят на камилите да се увеличат. Отново се облякожми, вече на сто камили, че випътиците ще бъдат победени до десет години. Капто се съобщава е достоверните хадиси на ат-Тармизи, дните на битаата при Базр съпадали с победата на випътиците във войната им срещу персите. Така обещанието на Аллах се събълва. Абү Базр получи съветствие при обвояа камити и като взилъли харкмата на Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, си радваа на бидитие.)
7. Те добре познават земния живот, ала нехавят за отвъдния.
8. Нима не размишляват за себе си? Аллах сътвори небесата и земята, и всичко между тях с мъдрост и за определен срок. А повечето хора не вярват в срещата със своя Господ.
9. И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-сниви от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги утнегва, а те себе си утнегват.
10. После лош ще бъде краят за онези, които злосторват, защото взимат за лъжа знаменята на Аллах и им се подирават.
11. Аллах начева творението, после Той ще го повтори, после при Него ще бъдете върнати.
12. В Деня, когато настане Часът, отчаянието ще обхване престъпниците.
13. И не ще имат застъпници сред онези, които те са съдружавали, и от съдружаваните ще се отрекат.
14. В Деня, когато настане Часът, в този Ден ще се разделят.
15. Онези, които вярват и вършат праведи дела, ще бъдат възрадени в Градината.
16. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знаменята и срещата с Нас в отвъдния живот, те ще бъдат въведени в мъчението.
17. Прославяйте Аллах, когато замръкват и когато осъмват!
18. За Него е прославата на небесата и на земята, и по мрак, и по пладе!
(Както предава Абулулах, син на Абуаб, Аллах да е доволен от двамата, а това значение се съобщава за петкратната молитва. Повечето ислямски богослови са на мнение, че петкратната молитва е предписана именно в Мекка.)
19. Той изважда живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото, и съживява земята след нейната смърт. Така и вие ще бъдете извадени [от гробовете].
20. И от Неговите знаменята е, че ви сътвори от пръст, после ето ви хора, които се множат!
21. И от Неговите знаменята е, че сътвори за вас съдрути от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знаменята за хора мислещи.
22. И от Неговите знаменята е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знаменята за знаещите.
23. И от Неговите знаменята е сънят ви нощем и дием и стремежът ви към Неговата благодат. В това има знаменята за хора чуващи.
24. И от Неговите знаменята Той ви показва мълнията за страх и надежда. И изгнива от небето вода, с която съживява земята след нейната смърт. В това има знаменята за хора проумяващи.
25. И от Неговите знаменята е, че небето и земята стоят по Негова повеля. После, когато ви призове, ето ви от земята излизате.
26. Негови са всички на небесата и на земята. Всички на Него се подчиняват.
27. Той е, Който начева творението, после го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е възроженството на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.
28. Той ви дава пример от самите вас. Нима имате сред владените от вашите десници съдружници а прегитането, което ви даваме, та в него да ете равни, и да се страхувате от тях, както се страхувате от самите себе си? Така обясняваме знаменята за хора проумяващи.
(Хората на приемат разиоравата а съдружие е собствеността дори с робите си, капто са от стиция божественики вид и притождават своими природни качества. Как послва се притават съдружение на Всевъзможия Аллах, Който няма равни а побоян на Себе Си. Отблъзва се, че знаменята на Корана са насочени към мислещите хора.)
29. Да, онези, които утнегват, следват своите страсти в неведение. А кой може да напълни онзи, когото Аллах оставя в заблуда? Нима за тях закрилници.
30. И обрани своето лице към религията правоверен, към природата, според която Аллах е създал хората! Религията на Аллах е неигменна. Та е правата яра. Ала повечето хора не разбират.
("Правоверен" "хипови" са нарочни послыоватите на монотеизма, изповядващи и от пророка Ибрахим. Според хадиси, предаден от аз-Буахри, всяко дете се ражда мюсюлманин по природа, епоследиствие майка му и баца му по превръщане в юдей, християнин или зороастрици. Стопанщата в знаменята божествена природа разкрива, че Аллах създава хората а върата е единния Бог по рождениа.)
31. Върнете се към Него с покаяние! И бойте се от Него, и отелужавайте молитвата, и не бъдете от съдружаваните
32. от онези, които разделяха своята религия и станаха на части! Всяка група ликува с онова, което е у нея.
33. И щом беда засетне хората, те зоват своя Господ, вридайки се към Него с покаяние. А когато Той им даде да вкусат милост от Него, ето част от тях съдружават със своя Господ.
34. за да отрекат онова, което Ние сме им дали. Наследявайте се ще узнаете!

35. Или им нисполахме довод и той им казва да Го съдружават?
36. И ако дидем на хората да вкусат милост, радват се се. А щом ги сполети злина заради онова, което ръцете им са сторили преди, ето ги отчайват се.
37. Не вжодат ли, че Аллах увеличава препитанието комуто пожелае, и Той го намалява? В това има знамения за хора вярващи.
38. И отдавай на родината правото му, и на нуждаещия се, и на пътника [в неволя]! Това е най-доброто за онези, които искат да видят Лица на Аллах. Те са сполучилите.
39. Не очаквайте при Аллах богатство за онова, което давате с лихва, за да се обогатите от имотите на хората, а за онова, което давате като милостия *закат*, искайки да видите Лица на Аллах. На тези че се умножи.
40. Аллах е, който ви сътворява, после ви дава препитание, после ви прибира душните, после ще ви сължви. Има ли сред съдружаваните от вас някой способен да направи нещо такова? Пречист е Той, превисоко е над това, с което Го съдружават!
41. Разрухата по сушата и в морето се появи заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се покаят.
42. Кажие: "Ходете по земята и вжикте какъв бе краят на предишните хора! Повечето от тях бяха съдружавачи."
43. И обърни лицето си към правата вяра, преди да дойде неизбежният Ден от Аллах! В този Ден ще бъдат разделени:
44. който е неверник, против него е неверието му, а който вършат праведни дела, за себе си готвят,
45. за да възнаградят Той от Своята благодат онези, които вършат и вършат праведни дела. Той не обича неверниците.
46. И от Неговите знамения е, че изпраща ветровете като благовестници, и за да ви даде да видите милостта Му, и за да плават корабите според Неговата вяра, и за да търсите от Неговата благодат. И за да сте признателни!
47. И преди теб изпращахме Ние пратеници при техните народи и им донасяха яните знаци, и откъснихме на онези, които престъпваха, и Наш дълг бе да подкрепим вярващите.
48. Аллах е, който праща ветровете, та надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрутва, и виеднш как джидат изляга от тях. И щом ги изисне над когото пожелае от Своите раби, ето ги рдават се,
49. въпреки че бяха отчаяни, преди да им бъде изпратен.
50. И вжик следите от милостта на Аллах! Как сължювава земята след нейната смърт! Той е, който ще сължви мъртвите. Той над всяко нещо има сила.
51. А ако им пратим вятър и видят посева похлягяд, те ще останат неверници и след това.
52. Ти не можеш да накараш мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обрънат гръб.
53. И не можеш изведеи слегите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знамения. Тези са отдадените на Аллах.
54. Аллах е, който ви сътвори немощни, после след немощ ви даде сила, после след силата немощ и посивяване. Сътворява Той какво пожелае. Той е Всезнаещия, Всеомогщия.
55. В Деня, когато настане Часът, престъпниците ще се кълнат, че са пребивавали [на земята] не повече от час. Така са били подлгвани.
56. А дарените със знанието и с вярата ще кажат: "Пребивахте според предписанието на Аллах до Деня на възкресението. Това е Денят на възкресението, ала вие не съзнавахте."
57. В този Ден не ще помогне на утнетителите тяхното извинение и не ще им бъде позволено покаяние.
58. Дадоме вече на хората всякакви примери в този Коран. И ако им донесеш знамение, неверниците ще речат: "Вие сте само празнодумци."
59. Така Аллах запечатва сърцата на онези, които не съзнават.
60. И търни! Обещанието на Аллах е истинно. И да не те разколебават онези, които не са убедени!

31.

СУРА ЛУКМАН
(ЛУКМАН)

Меканска, с изключение на знамения 27, 28 и 29, които са медински. Съдържа 34 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Алиф. Лам. Мим.
2. Тези са знаменията на мъдрата Книга
3. напълствие и милост за благодетелните,
4. които отслужават молитвата и дават милостията *закат*, и за отвъдния живот са убедени.
5. Тези са напълнени от своя Господ и тези са сполучилите.
6. А сред хората някой купува слова за забавление, за да отклонява в неведение от пътя на Аллах и да го взимат на примех. За тези има унизително мъчение.
(Старо предание: това знамение е нисполазно във връзка с един мъж на име Надир ибн Харис, който купувал и донасял книги с персийски приказки, и се обвързал към меканците с думите: "Възхвалим ви разказите историйта за адитите и самодивите, и аз ще ви чета приказки за чудите и версите." Като заблещавал съдружавачите, той се стремел да отклони хората от слушането на Свещения Коран.)
7. И когато Нашите знамения му биват четени, той се отвръща високомерно, сякаш не ги чува, сякаш е огулша. Възвести го за болезнено мъчение!
8. За онези, които вярват и вършат праведни дела, са Градините на блаженството,
9. там ще пребивават вечно истинно обещание от Аллах. Той е Всеомогщия, Премъдия.
10. Сътвори Той небосата без видима за вас онора и положи върху земята непоказатни планини, за да не се люлеят с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изспиваме вода от небето, и караме с нея да поивяват всякакви ползвани видове.

11. Това е творението на Аллах. Покажете Ми какво са сътворили другите, а не Той! Да, утнетелите са в явна заблуда.
12. И дяломе на Лукман мъдростта: "Бъди признателен на Аллах! Който е признател, за себе си е признателен. А който е неблагодарен Аллах е над всяка нужда, всеславен."
13. И рече Лукман на сина си, поучавайки го: "О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет."
14. И повелихме на човека да се откаже добре е родителите си... Носи го майка му в слабост връх слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.
15. А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! И бъди добър с тях в земята живот, и следвай пътя на ози, който се е насочил към Мен! После вашето завръщане е към Мен и ще ви известя какво сте вършили.
16. "О, синко мой, всяко твое дело, дори и да е с тежест на сипанено зърно, и то да е в скала, или да е на небесата, или на земята, Аллах ще го покаже. Аллах е всепроникващ, сведущ.
17. О, синко мой, отслужвай молитвата и повелявай одобряването, и възбравявай порицананото, и бъди търпелив към онова, което те сполети! Това е от решителните дела.
18. И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец.
19. И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас."
20. Не виеждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат и явна, и скрита? А никой от хората спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито просветляващо писание.
21. И когато им се каже: "Следвайте онова, което Аллах е низославил!", казват: "Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си." Ала нима и ако сатаната ги е зовял към мъчението на Памъните?
22. А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се е хванал за най-здравата връзка. При Аллах е завръщането на делата.
23. А който не вярва, да не те наскърбва неверието му! Към Нас е тяхното завръщане и ще им известим какво са вършили. Аллах знае скръвеното в сърцата.
24. Даваме им да се наследят малко, после ще ги подкараме към тежко мъчение.
25. И ако ги пониташ кой е съзворил небесата и земята, непременно ще речат: "Аллах!" Кажй: "Слава на Аллах!" Ала повечето от тях не съзнават.
26. На Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е Пребогатия, Вееславния.
27. И ако всички дървета на земята станат калеми, и в морето придойдат още седем морета [мастило], няма да се изчерпят Словата на Аллах. Аллах е всемогъщ, премогъщ.
28. Вашето сътворяване и вашето възкресяване е само като на една душа. Аллах е вестуващ, вестрац.
29. Нима не виеждат, че Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и подчинява слъщето и луната, всяко да се движи до определен срок, и че за вашите дела Аллах е сведущ?
30. Така е, защото Аллах е Истингата и защото всичко, което зоват вместо Него, е лъжа, и защото Аллах е Всеининия, Превеликия.
31. Нима не виеждат, че корабите плават по морето с милостта на Аллах, за да ви покаже Той от Своите знамения? В това има знамения за всеки многогърелив, признателен.
32. И щом ги покриват вълни като сечести планини, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси на сушата, никой от тях са въздържащи. Отрича Нашите знамения не друг, а всеки изменник, неблагодарник.
33. О, хора, бойте се от вашия Господ и се страхувайте от Деня, в който родител не ще бъде от полза за своята рожба, нито детето ще бъде от полза за своя родител! Обещанието на Аллах е истино. И никого да не ви подмамят земният живот, и никого най-измамният да не ви подмамя за Аллах!
34. Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсихва дъжда и знае какво има в утробите. И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е всезнаещ, сведущ.

32.

СУРА ПОКЛЮНЪТ
(АС-САДЖДА)

Меканска, с изключение на знаменца от 16 до 20, които са мекански. Съдържа 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдния!

1. Алиф. Лам. Мим.
2. Низославянето на Книгата без съмнение в нея е от Господа на световете.
3. А [неверниците] казват: "Той я е измислил!" Не, тя е истината от твоя Господ, за да предупредиш народ, при който дотогава не е идвал друг предупредител, та да бъдат напътени.
4. Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и всичко между тях в шест дни. После се въздигна [безподобен] Той на Трона. Нямайте освен Него друг покровител, нито застъпник. Не ще ли се поучите?
5. Той управлява делата от небето до земята, после те се въздигат към Него в един Ден, колкото хлявда години, според вашето броене.
6. Той е Знания и скритото, и явното, Всемогъщия, Милосърдния,
7. Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина.
8. После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода.

9. После го осъзнамери и му възбна от Своя дух. И стори за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!
10. И речеах: "Нима след като изчезнем в земята, наистина ще бъдем сътворени отново?" Да, в срещата със своя Господ те не вярват.
11. Кажие: "Ще ви прибере душите Ангелът на смъртта, комуто сте възложени. После към вашия Господ ще бъдете върнати."
12. Ако видни как престъпниците свеждат глави пред своя Господ: "Господи наш, видяхме и чуваме! Върни ни, за да сторим праведни дела! Ние вече сме убедени."
13. Ако пожелаехме, пакме да дадем на всекиго неговото напътствие. Но ще се потвърди Словото Ми, ще напъния Ада с джоние и хора заедно.
14. "Вкусете, защото забравихте срещата в този ваш Ден! Забраваме ви и Ние. Вкусете вечното мъчение заради онова, което сте извършили!"
15. Вярват в Нашите знамения само онези, които щом им се спомене за тях, падат, свеждайки чела до земята в събужд и прославят в възхвада своя Господ, и не се възгордяват.
- (В хадис, предаден от Абу Хурайра, Аллах да е доволен от него, се казва: "Когато човек прочете знамение за поканието в събужд и отиде да се поклони, сатаната се оттегля плачейки с орутиче: "Торко ми! На човека бе позволено да се поклони, той се подчини и възур Раи. И на мен бе повелено да се поклоня, ала аз се възпротивих и завърших в Огъня.")*
16. И напускат постелите си, и със страх и кониеж зоват своя Господ, и от онова, което сме им дали, раздават.
17. Никой не знае каква радост за окоето е скрита за тях, въздаване за онова, което са вършили.
- (Тук много законично се разкрива възможността да се отиде райската благодот, която Всевеликият Аллах е подготвил за Своите любими раби. Законито на човеку възбразение е твърде ограничено, за да си предостави небесните дарове.)*
18. Нима озни, които вярва, е като озни, които е нечестивец? Не са равни те.
19. Който вярват и вършат праведни дела, техни са Градините на обителта гостоприемство за онова, което са вършили.
20. А които са нечестивци, мястото им е Огънят. Всякога, щом поискат да излязат от него, ще бъдат връщани там. И ще им се казва: "Вкусете мъчението на Огъня, който взмахте за дъжак!"
21. И им даваме да вкусат от най-близкото мъчение преди най-голямото мъчение, за да се покаят.
22. И кой е по-голям утнетел: от озни, комуто се напомнят знаменията на неговия Господ, а после той се отваря от тях? Отмъждаме Ние на престъпниците.
23. И дадохме на Муса Писанието: "Не се съмнявай в срещата с Него!" И го сторисме напътствие за синовете на Израил.
24. И когато бяха търпеливи, и в Нашите знамения се биха убедили, сторисме от тях водители, напътвачи според Нашата повеля.
25. В Деня на възкресението твой Господ ще отседи между тях за онова, по което бяха в разногласие.
26. И нима на неверниците не им бе посочено колко поколения преди тях погубихме? [Сеза] тежи се движат в техните жилища. В това има знамения. Не ще ли се вслушат?
27. И нима не виждат, че Ние насочваме водата към сулата земя, и сторваме с нея да поникнат насаждения, от които ядат те и техният добитък. Не ще ли протрчат?
28. И казват: "Кога ще бъде това отсъждане, ако говорите истината?"
29. Кажие: "За неверниците в Деня на отсъждането не ще е от полза, ако тогава повярват. И не ще им се даде отсрочка."
30. Отдръпни се от тях и чакай! И те ще чакат.

33.

СУРА СЪЮЗЕНИТЕ ПЛЕМЕНА
(АЛ-АХЗАБ)

Мединска. Съдържа 73 знамения.

В името на Аллах, Всемиждствия, Милосърдия!

1. О, Пророче, бой се от Аллах и не слушай неверниците и лицемерите! Аллах е всеннаещ, премъдръ.
2. И следвай онова, което ти се разкрива от твой Господ! За вашите дела Аллах е сведущ.
3. И се уповавай на Аллах! Достъгънен е Аллах за покровител.
4. Аллах не е сторил две сърца в гърдите на един човек. И не е отредил да ви станат като майки вашите съпруги, които [отхвърляйки ги] оприличавате на своите майки. И не е отредил да ви станат синове осиновените от вас. Това са само думи, които вие изричате. Аллах казва истината и Той сочи правия път.
- (Както един човек не може да има две сърца, така не може да се съчетат качества на майката и на съпругата, на осиновеното дете и на истинския син. Коранът отхвърля древната арабска традиция мъжът да изоставя съпругата си с думите "Ти за мен си като майчиния ми гръб" (т.нар. "zihar"). При пологовете, че все пак го направя, мъжът дава изкупително. Исламът не приема и осиновяването.)*
5. Назовавайте ги на бащите им! То е най-справедливо при Аллах. А ако не знаете бащите им, те са ваши братя в религията и ваши приятели. И имайте грях за онова, в което сте сбъркали, и което, което вашите сърца са кроели. Аллах е опрощаващ, милосърден.
6. Пророка е по-близък за вярващите от самите тях, и съпругите му за тях са като майки. И роднините според Книгата на Аллах са по-близки едни за други при наследството, отколкото вярващите и преселниците, освен ако направите благодеяние за своите приятели. Така е предписано в Книгата.
- (Вярващите имали обичай да се наследяват един друг като роднини. В това знамение се подчертава предимството на кръвната връзка при унаследяването.)*

7. И приемиз Ние от пророците обета им, и от теб, и от Нух, и Ибрахим, и Муса, и Иса, сина на Мариам. Приемиз от тях твърд обет.

8. за да ниша Той правдините за чуждата правдиност. А за неверниците е приготвил Той болезнено мъчение.

(През татата година по Хиджри войска от племената Курайш и Гатафан се отправиха към ал-Медина. Племеното Бяну Курайш, което принадлежало на-Медина и било сключило споразумение с мюсюлманите, нарушило договора и се присъединило към ерджестката войска. Така тя вече наброявала 12000 души. Пророка, мир нему, приложил тактика, невпавена дотосва за арабите пареди да икопата около ал-Медина дълбок ров и разположил бойците си зад ступищата пред изтока гърст. По време на обсадата, около месец и половина с нелек за арабите, мюсюлманите се изтощили. Тогва се случило чудо. Изведнъж се изляла ледена буря, която изтръпнала ерджестките пашри, скажа озновете, ужасявала конете им, задушила хората с продохи. Сред мюсюлманите се понесла мистични сласове, които прогласили: "Аллах е Най-великият!" Накрая ерджестката войска била разгромена и се оттепила, а племеното Бяну Курайш поново съставило отговорност за нарушениа договор. Знамената споменават за тези събития.)

9. О, вярши, поинете благодарта на Аллах към вас, когато наредта ви настъпила с войски, а Ние пратихме срещу им вятър и войски, които не видяхте. За вашите дела Аллах е зрял.

10. Когато настъпила и отгоре, и отдолу срещу вас, и когато погледите се вицешена и сърцата заседнаха в гърлото, и допуснахте за Аллах различни догадки.

11. там вярвашите бяха изпитани и разтърсени от силно сътресение.

12. И лимерите, и онези, в чийто сърца имаше болест, рекоха: "Аллах и Неговият Пратеник ни обещаха само измама."

13. И група от тях рече: "О, жители на Яриб, [тук] няма място за вас, върнете се!" И част от тях помоди Пратеника за разрешение да се върнат] казвайки: "Незащитени са ни домовете." А не бяха те незащитени. Искаха само да избягат.

14. И ако се нахлуе срещу тях от краищата [на града], и после бъдат подтикнати към бунт, несъмнено ще го направят. И само малко ще се забавят в тона.

15. И преди бяха дали обет на Аллах, че не ще обърнат гръб. За обета пред Аллах се търси отговорност.

16. Кажз: "Не ще ви е от полза богатството, ако богатите от смъртта или убийството. И тогава ще бъдете оставени да се наслаждавате само за кратко."

17. Кажз: "Кой ще ви предизти от Аллах, ако Той пожелае вреда за вас или пожелае милост за вас?" И освен Аллах не не намерят за себе си нито покровител, нито извинител.

18. Аллах знае кои преизтвтават сред вас и кои казват на своите брати: "Хайде при нас!" Те встъпват в битката само за кратко

19. скълерници спрямо вас. И когато дойде страхът, ги виждаш да гледат към теб, въртейки очи както някой изпаднал в несъясие пред смъртта. А когато страхът си отиде, те ви навадат с остраси, скълерници в добрията. Тези не вярват и Аллах провали делата им, а за Аллах това е лесно.

20. Смятат, че съюзените племена не са си отишли, а ако съюзените племена дойдат, биха пожелали да са в пустинята сред бедуните и да питат за вести от вас. Но дори да бяха сред вас, щяха да се сражават само за кратко.

21. Пратеника на Аллах е прекарсан образец за вас за всеки, който се надява на Аллах и на Сетия ден, и често споменава Аллах.

22. И когато вярвашите видяха племената, рекоха: "Това е, което ни обещава Аллах, и Неговият Пратеник." И това им надбяви само вяра и покорство.

23. Сред вярвашите има мъже, предани в своя обет към Аллах. Някои от тях загинаха в изпълнение на дълга си, а други още чакат. И с нищо на това не изменежа,

24. за да награди Аллах преданите за предаността им и да накаже лицемерите, ако пожелае, или да им приеме покаянието. Аллах е опроцаващ, милосърден.

25. Аллах върна неверниците с тяхната ярост. Те не получиха никакво благо. Достатъчен бе Аллах за вярвашите в сръженито. Аллах е всемогъщ, всемогъщ.

26. Онези от хората на Писаненото, които подкрепяха [неверниците], Той ги смъзна от техните крепости и хвърли в сърцата им ужаса. Една част вие убисте, а друга част пленисте.

(Когато съюзените се оттепили и след като получи откровение, Пророка, мир нему, потеглил срещу юдейското племе Бяну Курайш, което нарушило споразумението си с мюсюлманите и извършило предателство. След 25-дневна обсада крепостта на курайшите била превзета.)

27. Той ви остави в наследство земята им, домовете, имотите и земя, на която още не сте стъпили. Аллах над всяко нещо има сила.

28. О, Пророче, кажи на своите съгруги: "Ако сте пожелали земята живот и неговата украса, слате да ви дам [задължителната плата] и да ви освободя с добро!"

(По времето, когато е изпослано това знамение, Пророка вече бил завадал почти целия Арабски полуостров. То се нарече "Знамение на свободния избор" и е изпослано по повод желанието на съгругите на Пророка за повече същество. В крайна сметка не предтечиши него и наградата е отнедена заедно през земята билгодат.)

29. А ако сте пожелали Аллах и Неговия Пратеник, и Сетия дом, то Аллах е приготвил за благодарителните сред вас огромна награда."

30. О, жени на Пророка, които от вас извърши явно безсрамие, мъчението е ще бъде удвоено. А това за Аллах е лесно.

31. А които от вас се покори на Аллах и на Неговия Пратеник, и върни правдини дела, ще е въздадем двойна отплата. И сме приготвили за нея щедро прегитание.

32. О, жени на Пророка, вие не сте като никоя друга от жените. Ако сте богобоязливи, не говорете с нежност, та да не законие огни, в чийто сърце има болест. И говорете, както подобава!

33. И стойте в домовете си, и не се показвайте, както се показваха жените по времето на Невежеството, и отслуждайте молитвата, и давайте милостивата закит, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Аллах иска да отмъчи от вас всяка нечистота, о, хора от дома [на Пророка], и напълно да ви причисти.

34. И помнете онова от знаменията на Аллах и от мъдростта, което бива четено в домовете ви! Аллах е всепроникващ, сведущ.
35. За мюсюлманите и мюсюлманките, варящите мъже и варящите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостивия, и жените, раздаващи милостивия, гонещите мъже и гонещите жени, и целомдрените мъже и целомдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени Аллах е пригответил за тях отпращане и огромна награда.
36. И когато Аллах, и Неговия Пратеник, отсъди някакво дело, нито варяц, нито варяца имат право на избор в това дело. А който се прогива на Аллах и на Неговия Пратеник, той вече е в явна заблуда.
37. И ето, казван на ози, когато Аллах облагодетелства, и когато ти облагодетелства: "Задръж съпругата си при теб и бой се от Аллах!" И спотай ти в душата си онова, което Аллах разкри, и се притесни от хората, а Аллах повече заслужава да се боиш от Него. И когато Зайд се раздели с тази жена, Ние те оженихме за нея, за да няма варящите притеснение [да се женят] със съпругите на осиновете си деца, след като те са се разделили с тях. Повелта на Аллах непременно се изпълнява.
(Абълхът, споменил е това знамение, е Зайд ибн Хариса. Като дете той попаднал в плен, превърнали го в роб и го купила достоянието Хайсика. После го покорила на Пророка, който го освободил и основал Пратеника на Аллах мисля обичай Зайд и съюза за него братовчедите си Зайнаб. Ала Зайнаб била свободна жена от знатно семейство и не можела да живее в съюз с освободен роб. За да не оскори Пратеника на Аллах, тя правила да се ожени за Зайд, но непрекъснато подчертавала благодарния си произход. Накрая съпругът е пожелал да се разведа. Пророка разбирал основната за подобно решение, но въпреки това казал на Зайд: "Задръж съпругата си!")
38. Няма за Пророка притеснение за онова, което Аллах му е наложил. Такъв бе обичай на Аллах и спрямо отминалите преди [пророци] повелята на Аллах е предопределена съдба
39. онези, които оповестяваха посланията на Аллах и се бояха от Него, и не се бояха от никого освен от Аллах. Достатъчен е Аллах да направи равновесие.
40. Мухаммад не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и наследникът от пророците. Аллах знае всяко нещо.
41. О, варяци, често споменавайте Аллах!
42. И Го прославяйте сутрин и вечер!
43. Той е, Който ви благославя, и Неговите ангели, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Към варящите Той е милосъден.
44. Поздравяй им в Деня, когато те Го срещнат, е: "Мир!" За тях Той е пригответил щедрa награда.
45. О, Пророче, Ние те изградихме като свидетел, благовестител и предупредител.
46. и зовещ към Аллах с Неговото позволение, и като оздравяващ светлиник.
47. Възрадвай варяците, че за тях ще има голяма благодат от Аллах!
48. И не следвай неверниците и лицемерите, и отмени обидите им, и се уповавай на Аллах! Достатъчен е Аллах за покровител.
49. О, варяци, ако се жените за варящи жени, после им дадете развод, преди да сте ги докоснали, нямате към тях срок за изчакване. Възнаградете ги и ги освободете с добро!
(Жена, освободена от брачния съюз, преди още съпругът е да е влязъл при нея, получава половината от сватбения дар, ако е отпреди мъжът, или е се дава по обичай какъвто дар. Когато се стига до развод по този начин, жената може да се ожени, без да спазва кръвството изчакване.)
50. О, Пророче, разрешихме ти за съпруги онези, на които си дал задължителната плата, и владените от твоята десница сред плениците, които Аллах ти е дарил, и дъщерите на чичоците ти, и дъщерите на лелите ти, и дъщерите на вуйчоците ти, и дъщерите на вуйните ти, които се преселиха с теб. И [без мъстра ти е позволено] всяка варяща жена, ако дори себе си на Пророка и Пророка пожелав да се ожени за нея единствено за теб, а не за другите варяци знаем Ние какво им наложихме относно техните съпруги и онези, които десниците им влядеят за да няма притеснение за теб. Аллах е отпращаващ, милосъден.
51. Ти можеш да отсрочиш кой от тях пожелаш и да приотвориш при себе си който пожелаш. И не е грях за теб да приемеш който поискаш от онези, на които си отказал. Това е най-подходящото да се радват и да не скърбят, и да са доволни всички от онова, което си им дал. Аллах знае венчико в сърцата ви. Аллах е всезнаещ, всеобг!
52. И не са ти разрешени отпосле други жени освен тези, нито да ги подменяш със съпруги, дори да те е възлигтила тяхната красота, освен владените от десницата ти. Аллах всяко нещо наблюдава.
53. О, варяци, освен ако ви домовете на Пророка, за да ядете, венчано ако ви бъде позволено, но без да изчаквате стотиянето му. А покажат ли ви, влетте и когато се нахраните, разотидете се, без да се засядате в разговор! Това отгорчава Пророка. Той се свиен от вас, но Аллах не се свиен от истината. И ако помолите жените му за никоя венч, помолете ги иззад завеса! Това е най-чисто и за вашите сърца, и за техните сърца. И нямате право да отгорчавате Пратеника на Аллах, нито да се жените никога за съпругите му след него! Това е огромно [прегрешение] пред Аллах.
(Това знамение било изпълнено за хората, които посещавали Пророка и се задържали твърде много, увлечени от разговора, като не само излизали състоянието на хастата, но оставили в дълго след прибирането на туркестата.)
54. И да показвате нещо или да го скривате Аллах всяко нещо знае.
(Съв най-малкото от това новост близките роднини заточили да питат бати се налага и те да говорят зад завеса, е отговор на което е знаменско следното знамение.)
55. Няма грях за жените [да се показват без покривало] пред бащите им, синовете им, братята им, синовете на братята им, синовете на сестрите им, пред жените [варяци] и пред владените от техните десници. О, жени, бойте се от Аллах! Аллах на всяко нещо е свидетел.
56. Аллах и Неговите ангели благославят Пророка. О, варяци, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!

57. Които огорчават Аллах и Неговия Пратеник, Аллах ги проклена в земята живот и в отвъдния, и е приготвил за тях унизително мъчение.
(*Според тълкуването това са юдеите, които казват: "Уайър и сивъл Божи, Богостта ръка е върхана, Бог е беден, ние сме богати."; християните, които казват: "Пус и сивъл Божи, той е третият от троицата"; съдружаващите, които казват: "Ангелите са бичовете на Бога, а идолите са Негови съдружници."*)
58. А които незаслужено огорчават вярващите мъже и жени, те се нагръбват с клевета и явен грях.
59. О, Пророче, кажи на съгряните си и на дъщерите си, и на жените на вярващите, да спуснат върху себе си покривалото [когато излизат]. Това е най-подходящото, за да бъдат разпознати и да не ги огорчават. Аллах е отпращаващ, милосъщен.
60. Ако лицемерите и онези, в чиито сърца има болест, и разпространителите на слухове в Медина не престанат, ще те подбудим срещу тях, после там само за кратко ще съжителстват с теб
61. прокълнати. Където и да бъдат намерени те, ще бъдат сграбчени и напълно изтребени.
62. Такав бе обичаят на Аллах и спрямо отминалите преди, и не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах.
63. Хората те питат за Часа. Кажи: "Единствено Аллах знае за него." И откъде да знаеш ти? Часът може да е скоро.
64. Аллах прокле неверниците и приготви за тях Пламъци.
65. Там ще пребивават вечно и не ще намерят нито покровител, нито извинител.
66. В Деня, когато лицата им бъдат преобръщани в Огъня, ще речат: "О, да се бяхме покорили на Аллах и да се бяхме покорили на Пратеника!"
67. И ще речат: "Господи наш, покаявахме се на своите управници и големи, а те ни отклониха от пътя.
68. Господи наш, въздай им двойно от мъчението и ги прокълни с голямо проклетие!"
69. О, вярващи, не бъдете като онези, които огорчаваха Муса! Но Аллах го оневиши за онова, което говореха и бе почитан при Аллах.
70. О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова!
71. Тогава Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покаява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление.
72. Ние предложихме на небесата и на земята, и на планините отговорността, но те се възпротивиха да я носят и се уплашиха от нея. А човекът я понесе той бе утнетител, невеж
73. за да накаже Аллах лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, и да приеме Аллах покаянieto на вярващите мъже и жени. Аллах е отпращаващ, милосъщен.

34.

СУРА САБА
(САБА)

Меканска, с изключение на знамение 2, което е мединско. Съдържа 54 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Слава на Аллах, Комуто принадлежи всичко на небесата и всичко на земята! Негова е славата и в отвъдния живот. Той е Премъдрий, Сведущия.
2. Знае Той какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво се спуска от небето, и какво се издига към него. Той е Милосърдия, Опрощаващия.
3. Неверниците казват: "Не ще настъпи никога за нас Часът!" Кажи: "Не, къдна се в своя Господ, непременно за вас ще настъпи, в Знаещия неведомото, от Когото нищо не убягва, дори с тежест на праника, нищо на небесата, нищо на земята, нищо по-малко от това, нищо по-голямо, без да е в ясна книга, -
4. за да възнаградя онези, които върват и възрянат праведни дела. За тях има опрощение и щедро препитание."
5. А за онези, които се стараят да осуетят Нашите знаменя, има унизително, болезнено мъчение.
6. И дарените със знанието виждат, че онова, което ти бе изпослано от твоя Господ, е истината и води към пътя на Всеомгъщия, Веселания.
7. И рекоха неверниците: "Да ви посочим ли човек, който ще ви съобщи, че след като напълно бъдете разликени, ще бъдете отново сътворени?"
8. Той пък ли за Аллах измисля, или пък е луд?" Ала не, които не върват в отвъдния живот, те са в мъчението и в дълбокото заблудение.
9. Нима не виждат онова над тях и онова под тях от небето и земята? Ако Ние пожелаем, ще накараме земята да ги погълне или ще спуснем върху тях огломи от небето. В това има знамение за всеки покаяващ се раб.
10. И отдалохме на Дауд предпочитаните от Нас: "О, планини, и вие, птици, възславяйте заедно с него [Аллах!]" И размахнахме за него желязото.
- (*Възлюбеният си достъпността, дарни на Дауд* протъкоствова, пророкески мисли, синга, царуване, проракеси знае и т.н.)
11. [И му рекохме]: "Направи широки ризници и ги оразмери! И възреште праведни дела! Зряи си ем Аз за вашите дела."
12. И на Сулайман възгря... Утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният - колкото месец. И ратноихме за него медта като извор. И джиновете [подчинихме] да работят пред него с позволение на неговия Господ. А който сред тях се отлъчи от Нашата повеля, го караме да вкуси от мъчението на Пламъците.
13. Правека за него те каквоото пожелае светилища и извания, и блода, колкото басейни, и закърпени котли. О, роде на Дауд, служете [на Аллах] с признателност! Малцина от Моите раби са признателни.
14. И когато отзидяхме да умре [Сулайман], нищо не им посочи, че е мъртъв, освен една земя твар, която гризеше тогоята му. И когато падна той, на джиновете се изясни, че ако са знаели неведомото, не биха търпели таквао унизително мъчение.

(Когато пророкът Сулайман, мир нему, починал, тукото му дълго време останало изпразнено, подирно на жетва Джиниците, които въртели червата работи, не разбрали, че Сулайман е мъртъв и продължили известно време и своите кончата му да въртят изпразнената си трупа. Единствен Аллах знае неговостото.)

15. За народа на Саба имаше знамение в неговата земя – две градини, отдясно и отляво: “Яжте от препитанието на валия Господ и Му бъдете признателни! Имате прекрасно място и опрощаваш Господ!”
16. Но те се отвърнаха и изпратихме срещу тях порои от бентовете, и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и сласем малко бодливи храсти.
17. С това ги наказвахме за тяхното неверие. Нима наказваме други освен неблагоприятно?
18. А бяхме им устроили видни селища между тях и селищата, които Ние благословиохме, и бяхме отмерили пътя между тях: “Движете се там нощем и денем в сигурност!”
19. Но те рекоха: “Господи, увеличи разстоянията в нашите пътувания!” И утнегича сами себе си. И ги сторихме изпразнени. И напълно ги разплатихме. В това има знамения за всеки многогрешлив, признателен.
20. И така Иблис изпълни своите замисли спрямо тях, и те го последваха, освен една група от явраиците.
21. А той имаше власт над тях, освен за да узнаем кой явря в отвъдния живот и кой се съмнява в него. Над всяко нещо твоят Господ е пазител.
22. Кажки: “Призовете онези, за които твърдите, [че са богове] освен Аллах!” Те нищо не владяхт, дори с тежест на прашина, нито на небесата, нито на земята, и нямат съучастие там, и няма Той сред тях помощник.
23. И не ще е от полза пред Него застъпничествово, освен комуто Той позволи. Щом бъде премахнат страхът от сърцата им, ще кажат: “Какво рече валият Господ?” Ще кажат: “Истината! Той е Всевишния, Превеликия.”
24. Кажки: “Кой ви дава препитание от небесата и от земята?” Кажки: “Аллах! Или ние сме на прав път, или в явря заблуда, или вие.”
25. Кажки: “Нито вие ще бъдете питани за нашите прегрешения, нито ние ще бъдем питани за вашите деяния.”
26. Кажки: “Ще ни събере нашият Господ, после ще отседне справедливо между нас. Той е Отсъждащия, Всезнаещия.”
27. Кажки: “Покажете ми онези, които приобрихте за съдружници към Него!” Никак! Наистина само Той е Аллах, Всемогъщия, Премъдрия.
28. И те изпратихме Ние [о, Мухаммад] за всички хора само като благовестители и предупредители, ала повечето хора не знаят.
29. И казват [неверниците]: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?”
30. Кажки: “Обещан ви е Ден, който дори с миг нито ще забавите, нито ще ускорите.”
31. И рекоха неверниците: “Не ще повярваме нито в този Коран, нито в нигизосланото преди него.” Но да би видял как утнегичалите, изпразнени пред тезния Господ, се обвиняват един друг! Онези, които са били слаби, казват на горделивите: “Ако не бяхте вие, непременно щяхме да сме върващи.”
32. А горделивите казват на слабите: “Нима ние ви отвърнахме от напълствението, след като дойде при вас? Не, вие бяхте престъпници.”
33. И слабите казват на горделивите: “Не, дукаството ви бе денем и нощем, като ни повелявахте да не вярваме в Аллах и да сторяме Негови подобия.” И ще прикрият съжалението, щом видят мъчението. И ще окачим оковите на врата на неверниците. Нима ще бъдат наказани за друго освен за техните дела?
34. И не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в охолство да рекат: “Не вярваме в онова, с което сте изпратени.”
35. И казваха: “Ние сме с повече имот и деца, и не ще бъдем наказани.”
36. Кажки: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае и Той го намалява. Ала повечето хора не знаят.”
37. Нито валиите имоти, нито валиите деца ще ви приближат към Нас, а само онези, които върват и вършат праведни дела. За тях не има умножена награда за онова, което са вършели, и във Всилните не имат сигурност.
38. А които се стараят Нашите знамения да обеселят, тези в мъчението ще бъдат доведени.
39. Кажки: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае от Своите раби, и Той го намалява за тях. И каквото нещо раздадете [за милостивия], Той го върфа. Той е Най-добрият от дваците препитание.”
40. В Деня, когато Той ще ги събере всички и ще рече на ангелите: “Тези ли са служили на вас?”
41. ще рекат: “Пречист си, Ти си нашият Покровител, а не те! Служеха на джиниците и повечето явраяха в тях.
42. Днес никой от вас не ще бъде от полза за друг, нито във вреда.” И ще кажем на утнегичалите: “Взукете мъчението на Оълия, който вземахте за лъжа!”
43. И когато им бъдат четени яситите Ни знамения, казват: “Това е само човек, искаш да ви вързете от онова, на което служеха бащите ви.” И казват: “Те са само лъжа-измислица.” И казват неверниците за истината, когато тя дойде при тях: “Това е само явря магия.”
44. И не им дадохме преди теб писания, които да изучават, и не им изпратихме предупредител.
45. И онези преди тях смятаха, че е лъжа, а тези не достигнаха и една десета от онова, което дадохме на онези, но и те смятаха за лъжци Моите пратеници. И какво бе Моето наказание!
46. Кажки [о, Мухаммад]: “Аз ви наставлявам само едно – да застанете пред Аллах по двама или поотделно, да размислите дали е луд вашият другар. Той е само предупредител за вас преди сурово мъчение.”
47. Кажки: “Не искаме от вас отплата. Тя е за вас самите. Моята отплата е единствено от Аллах. Той на всяко нещо е свидетел.”
48. Кажки: “Моят Господ поразява с истината, Той е Всезнаещия тайните.”
49. Кажки: “Истината дойде, а лъжката нито може да начене, нито да възстанови.”
50. Кажки: “Ако съм се заблудил, аз се заблуждавам само в своя вреда, а ако съм на правия път, то е от онова, което моят Господ ми разкрива. Той е всечуващ, близък.”

51. И да би видял ти как ще се ужасят как не ще могат да се изпълнят, и как ще бъдат грабнати от близко място!
 52. И ще речат: "Повярвахме!" Но как ще се доберат [до вярата] от толкова далечно място?
 53. А преди това отричаха и само предполагаха от далечно място.
 54. И бе поставена преграда между тях и желанието им [да повярват], както бе направено преди и с подобните на тях.
 Те бяха в дълбоко съмнение.
(Прими си желанието на поистината те искат винаги да видят познати от вярата, да се избавят от Огън и да отидат в Рая или, както се убавят в наказанието през Съдния ден, отового да бъдат върнати на земята, за да вършат добри дела.)

35.

СУРА ТВОРЕЦА
 (ФАТИР)

Меканска. Съдържа 45 знамения.

В името на Аллах, Всемогъщия, Милосърдния!

1. Слава на Аллах, Твореца на небесата и на земята. Който стори ангелите пратеници с по две, по три, по четири крила! Той надбява в творението, каквото пожелае. Аллах над всичко нещо има сила.
2. Никой не ще възприе милостта на Аллах, ако Той реши да я дари на хората, и каквото Той задържи, никой после не може да го пусне. Той е Всемогъщия, Премъдрия.
3. О, хора, помнете благодеята на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небото, и от земята? Нима друг бог освен Него! Как тогава бивате подлъгвани?
4. И ако теб [о, Мухаммад] взимат за лъжец, то и други пратеници преди теб бяха взимани за лъжци. При Аллах ще бъдат върнати делата.
5. О, хора, обещанието на Аллах е истинно. Никога да не ви подмамва земният живот и никога най-измамният да не ви подмами за Аллах!
6. Сатаната е ваш враг. Затова го премете като враг! Той призовава своите последователи, само за да станат обитатели на Пявмъците.
7. За неверниците има сурово мъчение, а за тези, които вярват и вършат праведни дела, има опрощение и голяма награда.
8. А нима [получават същото] онези, на които са разкрасени лошите им деяния и им се струват хубави? Аллах остава в заблуда когото пожелае и напътва когото пожелае. Затова не се погубвай от скръб по тях! Аллах знае какво правят.
9. Аллах е, Който праща ветровете и те понасят облаци, и ги насочваме Ние към мъртва земя, и съживяваме с тях земята след нейната смърт. Така ще бъде и възкресението!
10. Който търси мощта на Аллах принадлежи цялата мощ. Към Него се възнася хубавото слово и праведното дело го въздига. А който замислят злини, за тях ще има сурово мъчение. И лукавството им ще пропадне.

(Слава Аллах правиما хубавото слово, подкрепено с праведни дела в съответствие с Неговите послани.)

11. Аллах ви сътвори от пръст, после от чиста сперма, после ви стори съзруци. И никоя жена не забременява и не ражда без Неговото знание. И нито се дава дълголетие на дълголетник, нито се скъпява възрастта, без да е записано в книга. Това е лесно за Аллах.

(В ичнатото от пръст е създаден човешкият прародител пророкът Адам, а после се народиха многове потомци. Книгата, в която е означено всичко, е Книгата на събитията (аз-лах аз-макру) тя съдържа знанията и делата на Аллах.)

12. И не са еднакви двете води [на реките и на моретата] едната е сладка, утолява жаждата, приятна е за пиене, а другата е солена, горчива, и от всяка ядете прясно месо, и [от солената] извличате украшения, които носите. И видях корабите там да порят вълните, за да търсете от Неговата благодат. И за да сте признателни!
13. Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и Той подчини сълнето и луната всяко да се движат до определен срок. Това е Аллах, вашият Господ. Негово е владението. А онези, които зовете освен Него, не владят дори нищца от фурама.
14. Призовете ги ги, те не чуват вашия зов, а дори да са чули, не ви откликват. И в Деня на възкресението те ще отрекат съзружаването им от нас. И нима никой сведущ [като Него], който да ви извести.
15. О, хора, вие сте нуждещите се от Аллах, а Аллах е Прегобият, Веселвания.
16. Ако позволите, Той ще ви погуби и ще ви замени с ново творение.
17. Това за Аллах не е трудно.
18. Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И ако никой натоварен с бreme призове, нищо от него не ще бъде облекчено, дори и от роднина. Ти ще можеш да убедиш само онези, които и в уединение се боят от своя Господ, и отелудват молитвата. А който се пречисти, единствено за себе си се пречиства. Към Аллах е завършването.
19. Не са равни слепият и зрящият,
20. нито тъмнините и светлината,
21. нито сивката и зноят.
22. И не са равни живите и мъртвите. Аллах прави чуващ когото пожелае. Но ти не можеш да направиш онези, които са в гробовете, да чуят.

(Пословичните четири знамения нават зноба, че никва не могат да бъдат равносоставени украсяването и добротата на хора, които притежат едра, знание, мъдрост и разум, следват красив път и в отелвения живот се заслужат благодат, и онези, които са лишени от споменатите качества, втроят по пътя на заблудата и в отелвения живот си чака мъчение.)

23. Ти си само предупредител.

(Знаещите си онези, които са познали Аллах и хронят почит към Него, като Го възмечават. Един хадис гласи: "Най-висшата степен е тази на знанието." Най-ценно е знанието, което се слива в вярата в Аллах, защото тя е път към отелвения живот.)

24. Ние те изправихме с истината като благовестител и предупредител. И нямаше обидност, сред която да не е минал предупредител.
25. И ако теб [о, Мухаммад] взимат за лъжец, то и онези преди тях взимаха за лъжци техните пратеници, които им донасяха ясените знаци, писанията и озаряващото Писание.
26. После Аз сграбчих онези, които не повярваха. И какво бе Моего наказание!
27. Нима не виждате, че Аллах изгисна вода от небото? Чрез нея взадим плодове с различни цветове и [прокарваме] сред планините пътища: бели и червени, с различни цветове, и гарвановочерни.
28. И [сътворяваме] също хората, животните и добитъка с различни цветове. Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби. Аллах е всемогъщ, опроцаващ.
29. Онези, които четат Книгата на Аллах и отслужват молитвата, и дават скрито и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне,
30. защото Той ще им изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. Той е опроцаващ, признателен.
31. Книгата, която Ние твърдим, тя е истината, потвърждаваща онези [Писания], които са преди нея. За Своите раби Аллах е сведущ, неосрич.
32. После оставихме Книгата в наследство на онези, които Ние избрахме сред Нашите раби. Някои от тях сами утнеяват себе си, други са умерени, а трети изпреварват в добрините с позволеното на Аллах. Това е великата благодат.
- (Ибрахимите, на които е оставена в наследство Книгата, са сподобяваните на Мухаммад и техните последователи, т.е. избранците сред общността - надличните знаци. Да утнеяват себе си означава да преизобретат културата на селата, прототипи на Корана. Умерени са онези, които постигнат съгласие Корана, и изпреварват в добрините са онези, които следват натъптаността на Корана и насочват и другите хора към тях.)*
33. В градините на Ади ще влязат с украшения гринии от злато и бисери, и дърехата им там ще е копринна.
34. И ще кажат: "Слава на Аллах, който премахна от нас скръбта! Нашият Господ е опроцаващ, признателен.
(Да се премахне скръбта означава да изчисте страсти от Ада и от скръбта, както и земната печал.)
35. Съ своята благодат Той ни настави в Дома на вечното пребиване. Не ни засага тук трудност, нито ни засага тук умора."
36. А за неверниците е Огънят на Ада. Там не ще им бъде съдено да умрат, нито ще им бъде смекчено мъчението. Така Ние наказваме всеки неверник.
37. И ще крещат там за помощ: "Господи наш, изведи ни, за да правим добро, а не онова, което сме правили!" А нима не ви дадохме достатъчно дълъг живот, за да се поучи през него, който иска да се поучи! И предупредителят дойде при вас. Затова вкусете [мъчението]! За утнетелите няма закрилки.
38. Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Той знае скръвеното в сърцата.
39. Той е, който ви стори намесници на земята. А който не вярва, неверието му е в онова вярда. Неверието на неверниците само увеличава омерзението у техния Господ. Неверието на неверниците само увеличава тяхната загуба.
40. Кажете: "Виждате ли онези, които съдružавате и зовете вместо Аллах? Посочете ми какво са сътворили на земята!" Или имат дял на небесата? Или им дадохме писание, та от него имат ясен довод? Не, утнетелите си обещават един другиму само измама.
41. Аллах държи небесата и земята да не се разрушат, а ако се рушат, никой не може да ги държи освен Него. Той е всеобял, опроцаващ.
42. И се вярваха в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако дойде при тях предупредител, непременно ще следват неговото напъстствие повече от всяка друга общност. А когато дойде при тях [Мухаммад като] предупредител, това само увеличи тяхното отращване.
43. от надмисленост на земята и лукавство в злината. Но злото лукавство поразява само онези, които го кроят. И нима чакат друго освен обичая спрямо предците? И не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах, и не ще откриеш отклоняване в обичая на Аллах.
44. И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? А те биха по-силни от тях. Нищо не възпира Аллах нито на небесата, нито на земята. Той е всезнаещ, всемогъщ.
45. И ако Аллах наказваше хората за онова, което са заслужили, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, Аллах и това ще е всезрящ за Своите раби.

36.

СУРА ЙА СИН
(ЙА СИН)

Меканска, с изключение на знамение 45, което е меканско. Съдържа 83 знамения.

В името на Аллах, Всемилющия, Милосърдия!

1. Йа. Син.
2. Къде се в мълния Коран!
3. [О, Мухаммад] ти наистина си от пратениците
4. по правия път
5. низпослан от Всемогъщия, Милосърдия,
6. за да предупредиш хора, които бащи не бяха предупредени, затова са нехайни.
7. Сбъдна се словото за повечето от тях, те не са вярващи.
8. и сложихме на врата им окови до брадата, и са държани с вдигната глава.

9. И сложихме пред тях ограда, и зад тях ограда, и ги затулихме, та не виждат.
(Двигачата на вярата са затворени за тях, защото истината е недостъпна.)
10. И е все едно дали ги предупреждавах или не ги предупреждавах, те не вярват.
11. Ти убеждавах само онези, който следва Напомнението и в удивление се отразува от Всемилюстия. Благостей го за отропение и щедр награда!
12. Ние съживяваме мъртвите. И записваме какво са направили отнапред, и следите им подир тях, и отбелязваме всичко в ясна книга.
(Съживяването на мъртвите се изпълва и като извеждане на невяжките към правия път, и като обръщане на събуждаещите от многообразието към истинската вяра.)
13. И им дай пример с жителите на селището, при което дойдоха пратениците!
14. Изпратихме им двама, а те ги взеха за лъжци. Тогава ги подкрепихме с трети и рекоха: "Наистина сме изпратени при вас."
15. Рекоха: "Вие сте само хора като нас. Всемилюстия не е низпослал нищо. Вие само лъжете."
16. Рекоха [пратениците]: "Нашият Господ знае, че наистина сме изпратени при вас.
17. Наш дълг е само язното послание."
18. Рекоха: "Предуптваме злочестие от вас. Ако не престанете, ще ви пребием с камъни и ще ви сполети от нас болезнено мъчение."
19. Рекоха: "Злочестиего ви е от самите вас. Нима да ви се напомня [е злочестие]? Вие сте престъпвали хора."
20. И дойде мъж от другия край на града устремен. Рече: "О, народе мой, последвайте пратениците!
21. Последвайте онези, които не търсят отплата от вас и са на правия път!
22. И запо да не служа на Озиг, Който ме е сътворил и при Когото ще бъдете върнати?"
23. Нима ще приема други богове, а не Него? Ако Всемилюстия поиска да ме сполети беда, тяхното застъпничество не ще ме избави от нищо и не ще ме спасят.
24. Тогава ще съм в явна заблуда.
25. Аз поварях във вашия Господ [о, пратеници], чуйте ме!"
(Свои тези думи хората, прво които проповосвал, го убихи с камъни и, умирайки, той чуа цитираните по-догу слова.)
26. Речено му бе: "Влез в Рая!" Рече: "Ах, да знаеше моят народ
27. как ме опрости моят Господ и ме стори от удостоение!"
28. И не изпратихме срещу народа му след него войнство от небото. Нямаше [нужда] да изпратим.
29. Бе само един Вик и ето ги изпепелени!
30. О, горко на рабите! Не идва при тях пратеник, без да се подиграят с него.
31. Не виждат ли колко поколения преди тях погубихме? Те не ще се завърнат при тях.
32. А всички при Нас ще бъдат доведени.
33. И мъртвата земя е знамение за тях. Ние я съживяваме и изваждаме от нея зърно, от което ядат.
34. И създаваме там градини с палми и грозде, и стораеме там да бликнат извори,
35. за да ядат от техните плодове и от онова, което със своите ръце придобиват. Не ще ли бъдат признателни?
36. Пречист е Озиг, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаат!
37. И нощта е знамение за тях. Ние отделяме от нея деня и ето ги в мрак!
38. И слънцето е устремено към своето местопребивание. Така е отредил Всеомогъщия, Везнаещия.
39. И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъзала налмова клонка.
40. Нито слънцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.
41. И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Ковчег.
42. И създадохме за тях негови подобия, на които се возят.
43. И ако пожелаем, ще ги издавим и нито ще имат избавител, нито ще бъдат спасени,
44. освен по милост от Нас и за временна наслада.
45. И когато им се рече: "Бойте се от онова, което е било преди вас и от онова, което ще бъде след вас [в Съдия ден], за да бъдете номилвани!"
46. и всякога, щом дойде при тях знамение от знаменията на техния Господ, те се отдръхват.
47. И когато им се рече: "Раздавайте от онова, което Аллах ви е дал!", неверниците казват на вярваните: "Нима да храним онези, когато, ако Аллах пожелае, би го нахранил? Вие сте в явна заблуда."
48. И казват: "Кoga [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?"
49. Очаква ги само един Вик, който ще ги страбчи, както спорят.
50. И не ще съумяят нито да се разпоредят, нито при семействата си да се завърнат.
51. И ще се протърби с Рога, и ето ги от гробовете към своя Господ се втурват!
52. Ще рекат: "О, горко ни! Кой ни възкреси от нашите гробове?" [Ще им се каже:] "Това е, което Всемилюстия обеща, и пратениците говореха истината."
53. Ще е само един Вик и ето ги всички при Нас доведени!
54. Днес никой не ще бъде утнетен с нищо и ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.
55. Обитателите на Рая Днес ще са заети с наслади.
56. Те и съпругите им ще са на сянка, облегнати на престолите.
57. Там ще имат плодове и ще имат, каквото пожелат.
58. [И ще им се каже:] "Мир!" Слово от милосърдия Господ.
59. Отделете се Днес, о, престъпници!

60. Не ви ли повелих, о, снове на Адам, да не служите на сатаната? Той е ваш явен враг.
61. А на Мен да служите! Това е правият път.
62. Заблуди той много народи сред вас. Не сте ли проумели?
63. Това е Адът, който ви бе обещал.
64. Горете Днес в него, защото бяхте неверници!
65. Днес ще запечатаме устата им и ще Ни говорят ръцете им, и ще свидетелстват краката им какво са придобили.
66. И ако пожелаехме, щяхме да ги ослесим и щяха да се блъскат по пътя. Как тогава биха видяли?
67. И ако пожелаехме, на място щяхме да променим вида им и нямаше да могат нито да вървят напред, нито да се връщат.
68. И на когото дадем дълголетие, преобръщаме неговата природа. Нима не проумяват?
69. [Мухаммад] нито го научихме на поезия, нито му подобава. Това [на когото го научихме] е само напомниие и ясен Коран.
70. за да предупреди онзи, който е жив, и да се сбъдне Словото спрямо неверниците.
71. Нима не виеждат, че измежду онова, което Ние сътворихме за тях, създадохме добитък, а те го владяят?
72. И им го подчинихме от него са сдтитите им животни и от него ядат.
73. И от него имат други облаги, и за пиене. Не ще ли бъдат признателни?
74. И вместо Аллах приеха други богове, за да им се помогне.
75. Не могат те да им помогнат и срещу тях ще бъдат войнство, което ще бъде доведено [в Съдния ден].
76. И да не те наскърбяват словата им! Ние най-добре знаем какво спотайват и какво разкриват.
77. Не виежда ли човекът, че Ние го сътворихме от частица сперма? А ето го явен противник!
78. И дава той пример на Нас, а своето сътворяване забравя. И казва: "Кой ще съживи костите, след като станат на пръст?"
79. Кажя: "Ще ги съживи Онзи, Който ги сътвори първия път. Той знае всичко как се сътворява.
80. Онзи. Който стори за вас огън от зеленото дърво и ето ви от него налите!"
81. А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? Да! Той е Всевъзгориян, Всенаещия.
82. Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: "Бъди!" И то става.
83. Пречист е Онзи, в Чийто Рые е владението на всяко нещо и при Когото ще бъдете върнати!

37.

СУРА СТРОЕНИТЕ В РЕДИЦИ
(АС-САФФАТ)

Меканска. Съдържа 182 знамения.

В името на Аллах, Всемилюствия, Милосърдиян!

1. Кълна се в строените в редици
2. и в гонешите с решимост,
3. и в чепяните Напомнието [ангели]
4. вапният Бог е единственият
5. Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, и Господът на изгрените.
6. Украихме Ние най-ниското небе с украса от звезди
7. и го опалваме от всички нежкорни сатани,
8. за да не могат да чуят нищо от върховните небеса, и са замерни от всички страни
9. за проглеждане, и за тях има постоянно мъчение,
(вж: 15: 17-18)
10. освен който долови слово [от ангелите] и тогава го последна изгарящ пламяк.
11. И ги попитай [неверниците] какво мислят те ли са по-трудни за сътворяване, или другите, които сътворихме! Тях сътворихме от лептенеца глина.
12. Да ти се удивя, а те се въздигват.
13. И когато ги поучават, те не се поучават.
14. И когато видят знамение, те се присмиват.
15. И казват: "Това е само явна магия."
16. Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени?
17. А нима и дървните ни предци?"
18. Кажя: "Да! И ще бъдете унизени."
19. То ще е само един Вик и ето ги проглеждат!
20. И ще кажат: "О, горко ни! Това е Съдният ден."
21. Това е Денят на разграничението, който вие отричавте.
22. [Аллах ще повели на ангелите:] "Съберете онзи, които утнегяха, техните спътници и онова, на което са служили
23. вместо на Аллах, и ги подкарайте по пътя към Ада!
24. И ги задръжте!" Те непременно ще бъдат питани:
25. "Какво ви е, та не си помагате един другиму?"
26. Да, в този Ден ще са покорни.
27. Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се обвиняват.
28. И ще кажат [на съдружаваните от тях]: "Вие ни се представяхте като праведни."
29. Ще кажат [съдружаваните]: "Не, вие не вярвахте.

30. А ние нямаше власт над вас. Да, вие бихте престъпвали хора.
31. И се изгълби спрямо нас Словото на нашия Господ. И наистина ще вкусим [мъчението].
32. И ви заблудихме, и ние самите бяхме заблудени.”
33. В този Ден ще бъдат съучастници в мъчението.
34. Да, така Ние постъпваме с престъпниците.
35. Когато им се рече: “Нима друг бог освен Аллах!”, те се възгордиха.
36. И казваха: “Нима ще изоставим боговете си заради един луд поет?”
(Имаха неверници наричани Мушкимай, Аллах да го благослови и с мир да го осари, “губ поет”. Трудно им било да го последват и да изоставят молитите.)
37. Да, той донесе истината и потвърди пратениците.
38. Непременно ще вкусите болезненото мъчение
39. ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.
40. Но не и за преданите раби на Аллах.
41. За тях ще има знайно препитание
42. плодове. И ще са удостоени
43. в Градините на блаженството,
44. на престоли един срещу друг.
45. Ще им поднасят чаши от извор
46. кристали, приятен за шещите.
47. От него нито боли глава, нито се опияняват.
48. При тях ще има жени с целомъдрен поглед, с прелестни очи,
49. сякаш са скрити бисери.
50. Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се разпитват.
51. Ще рече един от тях: “Аз имах приятел,
52. който казваше: “Нима наистина си от повярвалите?”
53. Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще има за нас възмездие?”
54. Рече: “Ще надърнете ли?”
55. И надърна, и го видя в средата на Ада.
56. Рече: “Късна се в Аллах, ти едва не ме погуби.
57. И ако не бе благодатта на моя Господ, щях да съм доведен [с теб].
58. А нали ние [вярващите] не ще умрем
59. освен първата ни смърт, и не ще бъдем наказани?”
60. Това е великото спасение.
61. За такова дейните да действат!
62. Дали това е по-добро за пребивание, или при дървото Зокум?
63. Сторихме го изпитание за утешителите.
(При същиятавато на околната, която расте в Ада, неверниците се надмелят: “Как е възможно в Ада да има дърво, след като същият излиза отвърната?” Това слово било изпитание за тях и само като не разбрали смисъла, вложени в него, те итавдани и още по-дълбоко неверни.)
64. То е дърво, изникнащо от дъното на Ада.
65. Плодовете му са като главите на сатаните.
66. А те от него ще ядат и ще си пълнят stomасите.
67. После към това ще им се примесва питеие от врища вода.
68. После тяхното завръщане с към Ада.
69. Те завариха бащите си заблудени
70. и въпреки това се впуснаха по техните следи.
71. А преди тях повечето от дрените бяха в заблуда.
72. И изиращашме сред тях предупредители.
73. И виж какъв бе краят на предупредяваните,
74. но не и за преданите раби на Аллах!
75. И Нух Ни призова. И как прекрасно откликваме!
76. И спасихме него и семейството му от огромното бедствие.
77. И сторихме неговите потомци да просъществуват.
78. И оставихме за него спомен сред сетните.
79. Мир за Нух сред народите!
80. Така награждаваме Ние благодетелите.
81. Той бе един от Нашите вярващи раби.
82. После издавихме другите.
83. И сред неговите последователи бе Ибрахим.
84. Как се яви пред своя Господ с чисто сърце.
85. Рече той на своя баща и на своя народ: “На какво служите?”
86. Нима искате лъжливи богове вместо Аллах?
87. И какво мислите за Господа на световите?”
(Съзнаващите на първоначално Ибрахим, заставиха го издвигане. Един пророкът ден те му казваша да доведе заедно с тях на властното на твърдостта.)
88. И отпрати поглед към звездите.
89. И рече: “Аз съм болен.”

90. А те му обърнаха гръб и си отидоха.
91. И се прокравна при боговете им, и рече: "Няма ли да похванете?"
92. Какво ви е, та не говорите?"
93. И се наведе над тях, и ги удари с десница.
94. [И шом видяха боговете си потрошени,] отидоха при него забързани.
95. Рече: "Нима служите на онова, което вие сте издвядали?"
96. А Аллах е сътворил и вас, и онова, което правите."
97. Рекоха: "Издигнете за него влада и го хвърлете в пламъците!"
98. Замислиха коварство спрямо него, но Ние сторихме те да са униженети.
99. И рече [Ибрахим]: "Отивам при моя Господ. Той ще ме напъти.
100. Господи мой, дари ме с праведни потомци!"
101. И го благоговестихме за смирен сини.
102. И когато порасна, и започна да ходи с него, той рече: "О, синко мой, слунавах, че трябва да те заколя. Какво ще кажеш?"
- Рече: "О, татко мой, прави, каквото ти е повелеващ. Ще открия, ако Аллах е пожелал, че съм от твърделивите."
- (Ибрахим имаше десни синя. Исмаел и Исак, азнават от татко бил определени за жертвоприношение. Свободният Коран не открителски изследва имам, но почитателно тържествено съзвучава, че това е Исмаел. Ибрахим, мир надму, чият наметък си му се казва: "Бог" или пожелавал да изследват синя син." Колкото напълно употребява бащата се възбави от него до подомисля съветства, но след като три нощи първо му се наваля сънят стък, разбери, че това е Божието повел. Аллах издал силно да изпита верата на Своя раб и в последния миг отговори пожелани.)*
103. И когато двамата се подчиниха, и той го положи на лице,
104. Ние му извикахме: "О, Ибрахим,
105. ти изпълни съня." Така награждаваме Ние благодетелните.
106. Това е явното изпитание.
107. И за него дадохме в замяна голямо жертвено животно.
108. И оставихме за него спомен сред сетните.
109. Мир за Ибрахим!
110. Така награждаваме Ние благодетелните.
111. Той бе от Нашите вършачи раби.
112. И го възрадахме за Исхак про-рок от праведниците.
113. И благоговестихме него и Исхак. А сред техните потомци имаше и благодетелни, и явни утнетители на себе си.
- (Ибрахим, мир надму, бих дари с много деца от потомството на Исхак. От пророка Якуб наметне са се повели речта пророци. Фактът, че народ с добродетелности имало и тогава, които усъществяли себе си, показва, че произходът и потеклото не са от значение при следването на правата път или отклоняването от него.)*
114. И въздарихме Муса и Харун [с пророчеството].
115. И спасихме и тях, и народа им от огромното бедствие.
116. И им помогнахме, и те бяха победителите.
117. И дадохме на двамата разясняващото Писание.
118. И ги насочихме по правия път.
119. И оставихме за тях спомен сред сетните.
120. Мир за Муса и Харун!
121. Така награждаваме Ние благодетелните.
122. Двамата бяха от Нашите вършачи раби.
123. И Илияс бе от пратениците.
124. Рече той на своя народ: "Не се ли боите?"
125. Нима призовавате Баал, а изоставяте Най-прекрасния Творец
126. Аллах, чията Господ и Господа на древните ви предци?"
- (Баал бих златен идол, който се намирал в Дамаск и го почитали жителите на сраба Баал. Днес това място се нарича Баалбек.)*
127. Но го взеха за лъжец и затова те ще бъдат доведени [в Ада],
128. но не и преданите раби на Аллах.
129. И оставихме за него спомен сред сетните.
130. Мир за рода на Иляс!
131. Така награждаваме Ние благодетелните.
132. Той бе от Нашите вършачи раби.
133. И Лут бе от пратениците.
134. Спасихме него и семейството му всички
135. освен [жена му] една старичка, която бе сред оставащите.
136. После изтребихме другите.
137. А вие минавате покрай тях сутрин
138. и вечер. Не ще ли проумеее?"
139. И Юнус бе от пратениците.
140. Избиа той на натоварен кораб.
141. И жребий хвърлиха, и той бе от губещите.
142. И го глътна китът, и заслужи порижение.
143. И ако не бе от възхваляващите,
144. щеше да прекара в корема му до Дени, когато ще бъдат възкресени.
145. Но го извърлихме изтощен на голия бряг.
146. И сторихме над него да израсте дърво [с широки листа] като тиква.
147. И го изпратихме при сто хазиди души, дори повече.

148. И повярваха те, и ги оставихме да се наслаждават до време.
149. И ги питай [о, Мухаммад] какво мислят нима за твоя Господ са дъщерите, а за тях синовете?
150. Или Ние в тяхно присъствие сътворихме ангелите от женски пол?
151. Ала не! Те изричат своя измислица:
152. "Аллах роди." Те наистина са лъжци.
153. Нима Той предпочете дъщерите пред синовете?
154. Какво ви е, та така отсъждате?
155. Не ще ли се поучите?
156. Или имате явен довод?
157. Тогава донесете нашето писание, ако говорите истината!
158. И измислиха родство между Него и джиновете. А джиновете знаят, че ще бъдат доведени [за равнотежта].
159. Пречист е Аллах от онова, което Му приписват тези,
160. но не и преданите раби на Аллах!
161. И вие [о, неверниците], и онова, на което служите,
162. никого не можете да изкусите срещу Него
163. освен онези, които ще горят в Ада.
164. [Ангелите казват:] "Всеки от нас има свое определено място.
165. Наистина ние сме строени в редици
166. и ние сме прославящите."
167. И [преди теб, о, Мухаммад, неверниците] казваха:
168. "Ако имахме и ние писание като предците,
169. щяхме да сме предани раби на Аллах."
170. [А когато дойде при тях,] не повярваха в него, но ще узнаят.
171. Още преди казахме на нашите раби-пратеници,
172. че именно те ще са подкрепените
173. и че именно Нашето войнство ще победи.
174. И се отвори от тях за определен срок!
175. И ги наблюдавай, скоро и те ще видят!
176. Нима за Нашето мълчание бързат?
177. Ала спусне ли се то над домовете им, ще е лош денят за увещаваните.
178. И се отвори от тях за определен срок!
179. И ги наблюдавай, скоро и те ще видят!
180. Пречист е твоят Господ, Господът на мшата, от онова, което Му приписват!
181. Мир за пратениците!
182. И слава на Аллах, Господя на световите!

38.

СУРА АД

(САД)

Меканска. Съдържа 88 стиха.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Сад. Къля се в Корана, носещ напомниане!
2. Ала неверниците гънат в надмънност и противие.
3. Кольо покълнаия погубихме преди тях! И станаха те, но вече не бе време за спасение.
(*"... преди тях" - преди меканците напращани.*)
4. И се удивиха, че им е дошъл предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: "Този е магьосник-измамник.
5. Нима пренърря той богове в един бог? Това наистина е нещо изумително!"
(*"Тези слогов изумителни стирващи Мухаммад. Казано той, мир нему; ли посявател за хазисотелстват, че Аллах е един, съзряващите казани: Как може единствен бог да управлява онежите същества?". И не сподели да пообрат.*)
6. И си тръгнаха знатите от тях: "Вървете и отстоявайте вашите богове! Именно това се възморява.
(*"С други думи, те отпущат, че със своята проповед Мухаммад желал да получи високото положение и надмощие.*)
7. Не сме чували за това в последната религия. То е само измислица.
(*Последната религия за тях е християнството.*)
8. Нима на него измежду нас е низложено Напомнието?" Да, слязват се в Мосто Напомниие. Но те все още не са вкусили Мосто мълчание.
9. И нима при тях са съкровищниците с милостта на твоя Господ Всеомогния, Дарявяция?
10. Или е леко владението на небеса и на земята, и на всичко между тях? Тогава да се възлечат по пътищата към небосан!
11. Те са някакво там разгрозено войнство от съюзници.
12. Преди тях отричаха и народът на Нух, и адитите, и Фаронът - владетелят на войските,
13. и народът на Лут, и самудяните, и обитателите на Горичката. Те бяха съюзени.
14. Всеки отричаше пратениците и затова се изпълни Мосто наказание.
15. И тези ги очаква само един Вик, за който няма отсрочка.
(*Този Вик е първото претърпяване с Роза в Съдия ден.*)
16. И казват: "Господи, ускори нивия дед преди Деня на равнотежката!"
17. [о, Мухаммад] търпи онова, което изричат! И си спомни за нашия раб Дауд притежателя на силата! Той винаги се обръщаше към Нас.
(*Слава на пророка Давид се проявявала в издръжливостта му при божествено то Ден говака, оми се хранил, силка само през една третина от нощта, а през останалото време се отивал на поклонение.*)
18. Накарахме Ние планините да прославят с него вечер и в зори.

19. И птиците насъбрали всички му се подвинуха.
20. И укрепихме неговото царство, и му дадохме мъдростта, и точното отсъждане.
21. А стигна ли до теб вестта за спорешите, когато се покотериха в светилището?
22. Те влякоха при Дауд и той се уцупаши от тях. Рекоха: "Не се страхувай! Ние сме двама спорещи, единият от които отнеши другия. Отсъди между нас с истината и не бъди утиснител, и ни насочи по правия път!"
23. [Единият рече:] "Това е моят брат. Той има деветдесет и девет овци, а пък аз имам само една овца. И рече: "Повери ми я!" И ме надиви в спора."
24. Рече [Дауд]: "Утистил те е, като е добавил твоята овца към своите овци. Мнозина от съдружниците се потискат един друг, освен онези, които върват и вършат праведни дела, ала малцина са те." И избра Дауд, че Ние само го изпитвахме, и помоли своя Господ за опрощение, и падна, свеждайки чело до земята в съужду¹, и се разкая.
25. И му опростихме това. При Нас той е приближен и има прекрасна обител.
26. О, Дауд, Ние наистина те сторихме наместник на земята, затова отсъждай между хората с истината и не следвай страстта, та да не те отклонят от пътя на Аллах! За онези, които се отклоняват от пътя на Аллах, има сурово мъчение, защото са забравили Деня на равнометката.
27. И не сътворихме Ние небето и земята, и всичко между тях напразно, както смятат неверниците. Горко на неверниците от Огъня!
28. Нима ще сторим онези, които върват и вършат праведни дела, да са като сеешите развала по земята? И нима ще сторим богобоязливите да са като развратните?
29. Това е Книга, която низложихме на теб [о, Мухаммад] благословена, за да размисляват над нейните знамения и за да се поучават разумните хора...
30. И на Дауд дарихме Сулайман. Прекрасен раб! Той винаги се обръщаше към Нас.
31. Един следобед му бяха показани бързоноги коне, чаткаши с копита.
32. И рече: "Заради любовта към благата пренебрегнах споменаването на моя Господ, докато [слъшящето] се скри зад покривалото [на нощта]."
33. Върнете ги при мен!" И започна да сече краката и шните им.
34. Вече изпитвахме Сулайман. И на неговия престол сложихме [туждо] тяло. После той се разкая.
35. Рече: "Господи мой, опрости ме и ми дай власт, с която да не бъде удостоен никой след мен! Наистина Ти си Даряващия."
36. И му подчинихме вятъра леко да духа според неговата повеля, където поиска.
37. И сатаните един да строят, други да се гмуркат.
38. а трети вързани в окови...
39. Това е Нашият дар [за теб, о, Сулайман], облагодетелствай, или се въздържай безмерно!
40. И той при Нас е от приближените, и има прекрасна обител.
41. И спомни си Нашия раб Айюб. Той позова своя Господ: "Сатаната ми причини беда и мъчение."
42. [Аллах рече:] "Тропни с крак! И ще имаш [вода] за мене, студена за пиене."
(Айюб, мир нем; се измил с твоя вода и се възбави едновременно от всички свои болести.)
43. И му дарихме [отново] неговото семейство, и още толкова заедно с тях милост от Нас и поука за разумните хора.
(Също като били разболени, прорекът Айюб и неговото семейство се събрали. Числеността им се увеличи и си обвързано изобилие. Според преданието жената на Айюб, мир нем; един ден се провинила и Айюб се захлес, че колкото спозорвал, ще се удари сто тоалс. По съгласието му провинила съпруга и саможелтея, затова Всевисшият Аллах определил стотте сламки като символичен жест с изпитание на клетвата.)
44. "И вземи в длан спомне сламки, и удари с него, и не нарушавай клетвата си!" И наистина го намерихме търпелив. Прекрасен раб! Той винаги се обръщаше към Нас.
45. И спомни си Нашият раб Ибрахим и Исхак, и Якуб притежатели на сила и прозорливост!
46. И ги пречистихме, за да си спомнят винаги Дома [на отъждото].
47. И те са при Нас сред добрите избраници.
48. И спомни си Исмаил и ал-Йаса, и Зу-л-Кифл! И те са сред добрите.
49. Това е напомняне. За богобоязливите има прекрасна обител
50. градините на Ади с разтворени за тях врати.
51. Облегнати там, возеждат разни плодове и нитята.
52. И ще има при тях връстнички с целомъдрен поглед.
53. "Това ви е обещано за Деня на равнометката.
54. Това е Нашата награда. Нима ги изчерпване."
55. Така е! А за престъпниците има злощастно завръщане
56. Азът, в който ще горят. И колко лош е за постеля той!
57. Така е! И нека вкусят това връща вода и гной!
58. И други [мъчения] от същия вид.
(Големите грешници в Огъня ще кажат на техните последователи.)
59. "Това е тълва, нахълтала заедно с вас. Нима поздрав за тях. Те ще горят в Огъня."
60. Ще отвърнат: "Не, за вас няма поздрав. Вие ни навлякохте това. И колко лошо е то за обиталище!"
61. Ще речат: "Господи наш, за огъни, който ни навлече това, надбави двойно мъчение в Огъня!"
62. И ще речат [за върващите]: "Защо не виждаме [сред нас] хора, които смятахме за злосторници?"
63. Тогава им се подигравахме или не ги забелявахме."
64. Такава е истината за свадата между обитателите на Огъня.
65. Кажя [о, Мухаммад]: "Аз съм само предупредител. Няма друг бог освен Аллах, Единосъщия, Покорняващия.
66. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемогъщия, Многогрозняващия!"
67. Кажя: "[Коранът] това е велико известие,

68. от което вие се отърпите.
69. Нямах знание за най-върховните на небесата [ангели] как спорят.
70. Разкрива ми се само, че съм явен предупредител.”
71. Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек от глина.
72. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чело до земята пред него!”
73. И се поклониха ангелите всички вкупом,
74. освен Иблие. Той се възгорди и стана от неверниците.
75. Рече [Аллах]: “О, Иблие, какво ти потречи да се поклониш на онова, което сътворих със Своите Ръце? Възгорди ли се, или си високоставен?”
76. Рече: “Аз съм по-добър от него. Мен Ти сътвори от огън, а него сътвори от глина.”
77. Рече: “Тогава излез от Рай! Ти си прокуден.
78. И над теб ще тегне Моего проклятие до Съдия ден.”
79. Рече: “Господи, дай ми отсрочка до Деня, когато ще бъдът възкресени!”
80. Рече: “Ще си сред отсрочените
81. до определения Ден.”
82. Рече [Иблие]: “Късна се в Твоята мощ, аз непременно ще ги изкушавам всички.
83. освен Твоите предани раби сред тях.”
84. Рече [Аллах]: “Истина е, само истината казвам
85. непременно ще напълня Ада с теб и всички от тях, които те последват.”
86. Кажй [о, Мухаммад]: “Не моля от вас отплата за това и не съм от онези, които добавят от себе си.”
87. Това е само Напомение за световете.
88. След време ще узнаете вестите в него.

39.

СУРА ТЪЛШИТЕ
(АЗ-ЗУМАР)

Меканска, с изключение на знамената 52, 53 и 54, които са медински. Съдържа 75 знаменца.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Низпославеното на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Премъдрия.
2. Низпослахме на теб Книгата с истината. На Аллах служи, предан Нему в религията!
3. Единствено Аллах е достоен за чистата религия. А които приемат покровителство вместо Него, казват: “Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах.” Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагоприятен.
4. Ако Аллах искаше да се сдобие със син, Той щеше да избере от Своите творения което пожелае. Пречет е! Той е Аллах, Единосъщия, Покоряващия!
5. Сътвори Той небесата и земята с мъдрост. Той заставя нощта да следва деня и заставя деня да следва нощта. И подчиня Той слънцето и луната, всяко да се движат до определен срок. Той е Всемогъщия, Многоопроизващия.
6. Той ви сътвори от един човек. После от него съзиде съпругата му. И ви даде осем чифта от добитъка. И ви сътворива Той в утробите на майките ви творение подир творение в три мънини. Това е Аллах, вашият Господ! Негово е владението. Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани?
(Вселениният Аллах е сътворил آدم, от него сътвората му, а чрез тях човечеството. Сътворение осем двойки мъжки и женски животни: са камилата, кравата, овцата и козата. Трите мрека са утробата, матката и обиеката на плода. Под прехода от творение към творение се разбитат сърцата, съсирекът кръв, късето нозът, костите и зародишът, които предстват стащиите на човешкото развитие в майчината утроба.)
7. Ако Го отричате, Аллах не се нуждае от вас. И не приема Той неверието у Своите раби. А да сте признателни, това приема Той за вас. Никой прегрешил не ще понесе греха на друг. После при вашия Господ е завършването ви и Той ще ви извести какво сте вършили. Той знае съкровеното в сърцата.
8. А когато беда сполети човек, той зове своя Господ, покаявайки се пред Него. А когато го дари от Своята благодат, забравя той за какво Го е звал по-рано и сторва на Аллах подобия, за да отклонява от Неговия път. Кажй: “Понаслаждавай се малко на своето неверие! Ти си от обитателите на Огъня.”
9. Нима [такъв е като] огън, който се моли в часовете на нощта изправен и свеждач чело до земята в сънбужд, и се опасява за отвъдния живот, и се надява на милост от своя Господ? Кажй: “Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.”
10. Кажй [о, Мухаммад]: “О, Мои възраши раби, бойте се от своя Господ! За онези, които вършат добро в този живот, ще има добрина. Земята на Аллах е обширна. Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда.”
11. Кажй: “Повелено ми бе да служа на Аллах, предан Нему във вярата.
12. И ми бе повелено да бъда първият Нему отдаден.”
13. Кажй: “Страх ме е, ако се възпротивя на моя Господ, от мъчение във великия Ден.”
14. Кажй: “На Аллах служа, предан Нему в моята религия.
15. А вие служете на каквото желаете вместо на Него!” Кажй: “Губещите са онези, които ще погубят себе си и своите семейства в Деня на възкресението. Да, това е явната загуба!”
16. Над себе си ще имат слоест от Огъня, и под себе си слоест. С това Аллах заплашва Своите раби: “О, раби Мои, бойте се от Мен!”
17. А които отказват да служат на идолите и се разкайват пред Аллах, за тях е благата вест. И благовести Моите раби,

18. които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напълнил и тези са разумните хора.
19. Нима [ти можеш да напълниш] онзи, спрямо когото се събдие Словото за мъчението? И нима ти [о, Мухаммад] ще спасиш онзи, който е в Огъня?
20. А онзи, които се боят от своя Господ, ще имат въздигнати обиталища, изградени върху други обиталища, реки сред тях ще текат. Обещано е от Аллах! Аллах не нарушава обещанието.
21. Нима не виждаш [о, човеко], че Аллах изсипва вода от небето и я влива в потоци под земята, после чрез нея вади посевы от различни видове. После те изсъхват и ги виждаш пожълтели, после ги прерива в сълки. В това има напомняне за разумните хора.
22. И нима [коравосърдечният е като] онзи, чийто гръд Аллах е разтворил за Исляма и е получил светлина от своя Господ? Горко на коравосърдечните за напомнянето на Аллах! Тези са в явна заблуда.
23. Аллах изнищоа най-прекрасното Слово в Книга със сходи, повтарящи се части. Настръхва от него кожата на онзи, които се страхуват от своя Господ, после кожата и сърцата им се смекчават при споменаването на Аллах. Това е напътствието на Аллах. Напътва с него Той когото пожелае. А когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти.
24. А нима онзи, който с лице се брани от най-лошото мъчение в Деня на възкресението, [е като онзи в Ра? И ще се каже на утнителите: "Вкусете онова, което сте придобили!"
25. И онзи преди тях отричава, и мъчението ги връхлетя, откъдето не им е хрумвало.
26. И Аллах ги накара да вкусят позора в земния живот, а мъчението в отвъдния е още по-голямо, ако знаят.
27. И долохох в този Коран всякакви примери на хората, за да се поучат
28. Коран на арабски без изопачаване в него, за да се побоят!
29. Аллах дава пример за човек с [много] господари, карани се помежду си, и човек, подчинен само на един мъж. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.
30. И ги ще умреш [о, Мухаммад], и те ще умрат.
31. После в Деня на възкресението пред вашия Господ ще се оспорват.
32. А кой е по-голям утнител от онзи, който лъже за Аллах и взима за лъжа истината, щом тя дойде при него? Нима в Ада няма място за неверниците?
33. А онзи, който донесе истината и я потвърди, тези са богобоязливите.
34. Те ще имат при своя Господ, каквото пожелаат. Такава е наградата за добротворстваните,
35. за да ги избави Аллах и от най-лошите им деяния, и да им въздаде тяхната награда според най-добрите им дела.
36. Нима Аллах не е достатъчен за своя раб? И заплашват теб с други освен Него. Но когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти.
- (Съблюдаващите казани на Пророка: "Не осакативай нашите божества, защото те поразат." Казано Пророка, мир нему, спратка Халил ибн аз-Утбайд да разруши идола, наречен аз-Утбай, патнелите му река: "Последи, той е разлечен, викавай да не ти се случи нещо!" Но Халил ступи нос на идола и така се разбери, че заглупите им били словослови.)*
37. И когото Аллах напътва, никой не ще го заблуди. Нима Аллах не е всемогъщ, въздаващ отмъщение?
38. И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: "Аллах!" Кажки: "Видяхте ли? Ако Аллах поиска да ми причини беда, няма онзи, които зовете вместо Аллах, могат да премахнат Неговата беда? Или ако поиска Той да ми дари милост, няма те ще възпрат Неговата милост?" Кажки: "Достатъчен ми е Аллах! На него се уповавам уповаващите се."
39. Кажки: "О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и скоро ще узнаете
40. при кого ще дойде позорядо го мъчение и кого ще сполети постоянно мъчение!"
41. Нипослахме Ние на теб [о, Мухаммад] Книгата с истината за хората. И който се напъти, то е за самия него, а който се заблуди, само в свой утърб се заблуждава. Ти не си над тях покровител.
42. Аллах прибира душите по време на смъртта, а на онзи, които все още не са мъртви в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдди да умре и връща другата до определен срок. В това има знамения за хора мислещи. *(В мисла на смъртта връщана между оушата и тилото се пресвеща тилото. Отделването на оушата от тилото в съня е признак. Действителното и прикрито отстояние на душата от тилото при смъртта и в съня е доказателство за това, че Аллах има система да умъртвява и да съживява, и че Той притежава способността да възкресни и своа смъртния.)*
43. Или [неверниците] се сдобиха със застъпници вместо Аллах? Кажки: "Нима дори ако не владят нищо и не проумяват?"
44. Кажки: "На Аллах принадлежи застъпничеството изцело. Негово е владението на небесата и на земята. После при Него ще бъдете върнати."
45. И щом бива споменаван единството Аллах, сърцата на онзи, които не вярват в отвъдния живот, се отвращават, а щом биват споменавани други [богове] освен Него, те се радват.
46. Кажки: "О, Аллах, Творцо на небесата и на земята, знаец и скритото, и явното, Ти ще отсъдиш сред Своите раби в онова, по което са били в разногласие."
47. И дори да притежаваха всичко на земята, а и още толкова отгоре, утнителите биха го дали за откуп от суровото мъчение в Деня на възкресението. И Аллах ще им покаже, каквото не са допусkali.
- (Утнителите ще изпитат Божия гнев и Божество наказание, защото са и изключили неговото съществуване и са забравили за него.)*
48. И ще им се явят лошите последиствия на онова, което са придобили, и ще ги обгради онова, което са подигравали.
49. И щом беда сполети човек, той Нас зове. После, щом му дарим от Нашата благодат, казва: "Това ми бе дарено само заради моето знание." Ала не, то е изпитание. Но повечето от тях не знаят.
50. Казвах го вече и онзи преди тях. И не ги избави онова, което са придобили.
51. И ги поразиха лошите последиствия на онова, което са придобили. И утнителите сред тези ще ги поразят лошите последиствия на онова, което са придобили, и не ще могат нищо да предотвратят.

52. Нима не знаят, че Аллах увеличава превитането комуто пожелае, и Той го намалява. В това има знамения за хора вършани.
53. Кажя: "О, раби Мои, които престъпвате в ушърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [шом се покаете]. Той е Опрощаващия, Милосърдия.
54. И се обрънете към своя Господ, и Му се отдайте, преди мъчението да дойде при вас, защото после не ще ви се помогне.
55. И следвайте Най-прекрасното, които ви бе низпослано от вашия Господ, преди мъчението да дойде при вас виезнащо, без да усетите!"
56. Някой ще каже: "О, горко ми, че нелах за подчинението пред Аллах и че бях от присмиващите се!"
57. Или ще каже: "Ако ме бе напътял Аллах, щях да съм от богобоязливите."
58. Или ще каже, когато види мъчението: "Ако можех да се върна [на земята], щях да съм от невернотворещите."
59. Не, вече дойдоха при теб Моите знамения, а ти ги взе за мъжа и се възгордя, и бе от невернотворещите.
60. В Деня на възкресението ще видиш онези, които мъжаха за Аллах, с почернели лица. Нима в Ада няма място за горделивните?
(Той мъжа за Аллах се разбира да Му се присмат съдружници и потомство, и да се отричат Неговите качества.)
61. И ще спаси Аллах богобоязливите с тяхното избавление [в Рая]. Не ще ги докосне злото и не ще скърбят.
62. Аллах е Творецът на всяко нещо и Той е Разпоредителят за всяко нещо.
63. Негови са ключовете на небесата и на земята. А които отричат знаменията на Аллах, те са губещите.
(И знаят "ключовете на небесата и на земята" ивотрира абсолютната мост, господството и заврката на Аллах.)
64. Кажя: "Нима на друг, а не на Аллах, ми повеляват да служба, о, невежи?"
65. И вече се разкри на теб и на онези преди теб: "Ако съдружин с Аллах, твоето дело пропада и ще бъдеш от губещите.
66. Служи единствено на Аллах и бди от признателните!"
67. И не оценяха те Аллах с истинското Му величие. Земята цялата ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са съгнати в Деснатата Му. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!
(Абду Хурайр, Аллах да е доволен от нас, предава следното: "Бух Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, оа казва: "Аллах ще срабчи земята [е Светата Длан] и ще съгне новото в Деснатата Си, после ще каже: "Аз съм Царят, къде са царете на земята?"
68. И в щом се протърби с Рога, всички на небесата и на земята ще паднат безжизнени, освен за когото Аллах не с пожелаа. После още веднъж ще се протърби и ето ги станали чакат!
69. И ще засне земята със светлината на нейния Господ. И ще бъде положена книгата [на делата], и ще бъдат доведени пророците и свидетелите, и ще се отсъди между хората справедливо, и не ще бъдат угнетени.
70. И напълно ще се въздаде на всеки за онова, което е вършил. Най-добре Той знае техните дела.
71. И на тълпи ще бъдат подарани към Ада неверниците. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще им кажат: "Нима не дойдоха при вас пратеници измежду ви, за да ви четат знаменията на вашия Господ и да ви предупредят за вашата среща в този Ден?" Ще кажат: "Да!" Ала словото за мъчението ще се изпълни спрямо неверниците.
72. Ще бъде казано: "Влезте през вратите на Ада, тук ще пребивавате вечно!" И колко лошо е обиталището на горделивните!
73. А богобоязливите ще бъдат поведени към Рая на групи. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще кажат: "Мир вам! Бяхте праведни, затова влезте, тук ще пребивавате вечно!"
74. А те ще кажат: "Слава на Аллах. Който изпълни към нас Своето Обещание и ни остави в наследство тази земя, в Рая да се настани, където пожелаем." И колко прекрасна е наградата за дейните!
75. И ще видиш ангелите, обградилни Трона, прославящи с възхваля своя Господ. И ще се отсъди между творенията справедливо, и ще се каже: "Слава на Аллах, Господя на световите!"

40.

СУРА ОПРОЩАВАЩАЯ (АФВР)

Меканска, с изсвочение на знамения 56 и 57, мъжко са медиска. Съдържа 85 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

- Ха. Мим.
- Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъния, Всезнаещия,
- Опрощаващия греха и Приеманият покаянието, Строгия в наказанието, Владетеля на благодатта. Няма друг Бог освен Него. При Него е завършването.
- Само неверниците спорят за знаменията на Аллах. И да не те мами оживлението им по земята!
(Ожиданието на неверниците се възхваля като спосойните им и безопасни тълпувания за търговия и изходни печалби, превъзходството, както са си оскуряли на земята, и че Всомогният Аллах им е дал откровения за това.)
- Преди тях и народът на Нух, и общините след него отричаха, и всяка общност кроеше да премакне своя пратеник, и спореха чрез мъжа, за да унищожат с нея истината. Затова Аз ги сграбчих и какво бе Моето наказание!
(Преди тях" и преди изстъпите на Муса е имало неверчия. Натъпе са отстъпниците доможе и силите от трасецията на тези народи изсъхване на тяхното неверия.)
- Така се изпълни словото на твоя Господ спрямо неверниците. Те са обитателите на Огъня.

7. Онези [ангели], които носят Трона, и онези, които са около него, прославят с възхвала своя Господ и вярват в Него, и молят опрощение за вярваните: "Господи наш, Ти обгръщаш всяко нещо с Твоята милост и знание. Опрости онези, които се покажат и следват Твоя път, и ги опази от мъчението на Ада!"
8. Господи наш, и въведи ги в Градните на Ади, които си обещах на тях и на праведниците сред бащите им и съпругите им, и потомците им! Ти си Всемогъщия, Премъдрия.
9. И опази ги от злините! И когато опазих от злините в този Ден, него си помисляв. Това е великото спасение."
10. На неверниците ще се прогласи: "Невът на Аллах към вас е по-голям от вашия гняв към самите вас, защото бяхте позовани към вярата, а вие я отхвърляхте."
11. Ще речека: "Господи наш, Ти ни умъртви два пъти и ни съживи два пъти. И признаваме своите грехове. Няма ли път за спасение?"
(Първата смърт е състоянието на човека във вид на символна точност или това, което до прераждането. С раждането започва вторият живот. Смъртта след раждането е втората смърт. Възкресението е откъсване от втория живот. Пътят за излизане от Огъня, за който повярватите нитат, е начин да излязат от Ада, да се подвизват на Аллах или повторно да бъдат върнати на земята.)
12. Това е, защото като бе позован единствено Аллах, вие не повярвахте, а като се съдружаваше с Него, повярвахте. А откъсването е на Аллах. Всевинния, Превеликия.
13. Той е, който ви показва Своите знамения и спуска за вас прегиптане от небето. Но се поучава само ози, който се покаява.
("... прегиптане от небето" т.е. олъжко, който носи прегиптане.)
14. Зонете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавяждат това.
15. Най-въдизнатия, Владетеля на Трона! По Своя повеля Той праща Духа [Джибрил] на когото пожелае от Своите раби, за да предупреди за Деня на срещата
16. Деня, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е Днес владението? На Аллах. Единосъщия, Покоряващия.
17. Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Няма Днес утнежяване. Аллах бързо прави равносметка.
18. И предупреди ги ти за приближавания Ден, когато, спотаили ужас, сърцата ще са в гърлата! За утнетелите не ще има нищо приет, нито застъпник, който да бъде послушан.
19. Знае Той скритите погледи и онова, което гърдите потайват.
20. Аллах отсъжда сиредливо, а онези, които призовават те вместо Него, нищо не отсъждат. Аллах е Всечуващия, Всезрящия
21. И не ходят ли по земята, та да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и с повече следи по земята. Но Аллах ги сграбчи заради греховете им и нямаше кой да ги запити от Аллах.
22. Това е, защото техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те не повярваха и завола Аллах ги сграбчи. Той е всемолен, строг в наказанието.
23. И Муса изпатригеше с Нашите знамения и е явен довод
24. при Фараона и Хамаи, и Карун, и рекоха те: "Магьосник-измамник!"
25. И когато им донесе той истината от Нас, рекоха: "Убийте синовете на онези, които му повярваха, и пощадете жените им!" Но коварството на неверниците винаги е напразно.
26. И рече Фараонът: "Оставте ме да убия Муса и нека зове своя Господ! Страхувам се да не промени вашата вяра или да не посе развала по земята."
27. И рече Муса: "Опазих ме моят Господ и вашият Господ от всеки горделивец, който не вярва в Деня на равносметката."
28. Един вярващ мъж от рода на Фараона, който скриваше своята вяра, каза: "Нима ще убие човек, защото каза: "Моят Господ е Аллах", а той ви е донесъл ясните знаци от вашия Господ? Ако е лъжец, в негов уиърб е лъжата му. Но ако казва истината, ще ви сполети нещо от онова, с което ви заплашва. Аллах не напътва никой престъпващ, измамник.
29. О, народе мой, днес властта е ваша, господствате по земята, но кой ще ни защити от наказанието на Аллах, ако то ни върхлетит?" Рече Фараонът: "Аз ви показвам само каквото виждам. И ви насочвам само по правия път."
30. И рече ози, който повярва: "О, народе мой, страхувам се за вас от ден като деня на общините
31. като обичав спрямо народа на Нух и адитите, и самудините, и онези след тях. А Аллах не желае гнет за работите.
32. О, народе мой, страхувам се за вас от Деня на призива
33. Деня, в който ще обирнете гръб в биство и никой не ще ви защити от Аллах. А когато Аллах остави в заблуда, няма за него водителя."
34. И Юсуф преди ви донесе ясните знаци, но продължуете да се съмнявате в онова, което ви е донесъл. Когато умря, казахте: "Аллах не ще проводи след него пратеника." Така Аллах остави в заблуда всеки престъпващ, съмняващ се
35. когото оспорват знаменията на Аллах, без да са получили довод отромен с гнева [към тях] на Аллах и на вярваните. Така Аллах запечатва сърцето на всеки горделив, надменен.
36. И рече Фараонът: "О, Хамаи, построй ми кула, за да достигна пътищата
37. пътищата на небесата, дано зърна бога на Муса! Но аз мисля, че е лъжец." Така бе разкрасено за Фараона допото му дение и бе отклонен от пътя. Коварството на Фараона винаги бе напразно.
38. И рече ози, който повярва: "О, народе мой, следвайте ме, аз ще ви насоча по правия път!"
39. О, народе мой, този, земният живот, е само [кратко] наслаждение, а откъдният е Домът на вечността!
40. Който върши зло, ще му се въздаде само колкото него. А който върши праведно дело, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и ще бъдат наградени там безмерно.
41. И о, народе мой, как аз ви зова към спасението, а вие ме зовете към Огъня?

42. Вие ме зовете да не вярвам в Аллах и да съдярувам с Него онова, за което нямам знание, а аз ви зова към Всемогъщия, Многоощодаващия.
43. Без съмнение, за онова, към което ме зовете, няма зов нито в земята живот, нито в отвъдния, и нашето завръщане е към Аллах, и престъпниците са обитателите на Огъня.
44. И ще си припомните какво ви казвам. Аз поверявам своето дело на Аллах. Аллах е всезряц за рабите.”
45. И тогази Аллах от зливните, които те замислека. И злото мълчание обградя рода на Фараона.
46. В огъня ще бъдат слагани и сутрин, и вечер. А в Деня, когато настъпи Часът: “Възведете хората на Фараона в най-суровото мъчение!”
(Злото мълчание, споменато в аятеите 45, е узаването на войската на Фараона. Вярно е, че също не бъдат поазгани на мълчаво сутрин и вечер. А в Съвния ден си очаква най-голямото мъчение.)
47. И тогава ще се препират в Огъня, и слабите ще рекат на онези, които се големееха: “Ние ви следвахме. Ще отмазните ли от нас поне част от Огъня?”
48. Онези, които се големееха, ще рекат: “Ние всички сме в него. Аллах отсъди вече между рабите.”
49. И онези, които са в Огъня, ще рекат на паизителите на Ада: “Позовете вашия Господ да ни облече поне за ден мълчавото!”
50. Ще рекат: “Не дойдох ли при вас вашите пратеници с ясните знаци?” Ще рекат: “Да!” Ще рекат [паизителите]: “Зовете тогава!” Но зовът на неверниците е само напразно.
51. Ние подкрепаме Нашите пратеници и вярващите в земята живот и в Деня, когато свидетелите ще се изправят.
52. в Деня, когато на учителите не ще помогне оправданието им. Над тях е проклетиято и за тях е Лошото обиталище.
53. И дадохме на Муса напътствието. И оставихме в наследство на синовете на Израил Писанието
54. напътствие и напоминие за разушните хора.
55. Затова бди търпелив и ти [о, Мухаммад!] Обещанието на Аллах е истинно. Моли опрощение за своя грях! И проследяй с възхвала своя Господ привечер и в зори!
56. Онези, които спорят за знаменията на Аллах, без да са получили довод, имат в сърцата си само величие, което не ще достигнат. Затова при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезрящия.
57. Сътворяването на небесата и на земята е по-велико от сътворяването на хората. Ала повечето хора не знаят.
58. И не са равни слепецът и зрящият, нито онези, които вярват и вършат праведни дела със злосторника. Малко сс поучавате.
59. Часът непременно ще дойде. Няма съмнение в него. Ала повечето хора не вярват.
60. И рече вашият Господ: “Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унижени!”
61. Аллах е, Който стори за вас ноцта, за да почивате в нея, и деня светъл. Аллах е владетел на благодат за хората. Ала повечето хора са непризнателни.
62. Това е Аллах, вашият Господ, Творецът на всяко нещо. Няма друг Бог освен Него. Как тогава бивате подлъгани!
63. Така се подлъгат онези, които отхвърлят знаменията на Аллах.
64. Аллах е, Който стори за вас от земята обиталище и от небето свод, и ви даде образ, и направи образа ви превъзходен, и ви дава препитание от богатата. Това е Аллах, вашият Господ. Благословен е Аллах, Господът на световите!
65. Той е Вечоживия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зовете, предани Нему в религията! Слава на Аллах, Господа на световите!
66. Кажие: “Забранено ми бе да служа на онези, които вие зовете вместо Аллах, след като при мен дойдох ясните знаци от моя Господ. И ми бе повелено да се отдам на Господа на световите.”
67. Той е, Който ви сътвори от пръст, после от частича сперма, после от съiereк, после ви изважда деца, после [ви оставя] да стигнете зрелостта си, после да остареете, но някои от вас умираат преди това. И [ви оставя Той] да стигнете определен срок, за да проумеете.
(Слово като се посочва, че трябва новец. Доам, мир нему; е бил създаден от пръст, в значението се отнасят различните фази в развитието на човека от майчината утроба до старостта.)
68. Той е, Който съживява и умъртвява. И щом отсъди нещо, му казва само: “Бъди!” И то става.
69. Няма не вждаш онези, които спорят за знаменията на Аллах? Как биват отклонявани!
70. Онези, които взимат за лъжа Книгата и онова, с което изпатихме Нашите пратеници... Но ще узнаят,
71. когато оковите и веригите ще са на врата им. Ще бъдат влачени
72. към връщата вода, после в Огъня ще бъдат горени.
73. После ще им се каже: “Къде са онези, на които служехте
74. вместо на Аллах?” Ще кажат: “Те ни напуснаха. Да, онова, което зовяхме преди, бе нищо.” Така Аллах оставя неверниците в заблуда.
75. Това е, защото на земята сте се радвали незаслужено и защото сте лисували.
76. Влетте през вратите на Ада там ще пребивавате вечно! И колко лошо е обиталището на горделивите!
77. Затова бди търпелив [о, Мухаммад!] Обещанието на Аллах е истинно. И да ти покажем част от онова, което им обещаваме, или да те приберем, те при Нас ще бъдат върнати.
78. Преди теб изпатихме и други пратеници за някои ти разказахме, а за други не сме ти разказали. Никой пратеник не идва със знамение без позволенieto на Аллах. А щом дойде повелята на Аллах, ще се отсъди с истината и тогава измамниците ще понесат загуба.
79. Аллах е, Който създаде за вас добитъка някои да яждете, други да ядете,

80. и за да имате полза от тях, и за да удовлетворявате желания в гърдите си. Върху тях и върху корабите бивате пренасяни.
81. И ни показва Той Своите знамения. Кои от знаменията на Аллах ще отречете?
82. Не ходят ли по земята, да видят какъв бе краят на онези преди тях? Те бяха по-многобройни и по-силни от тях, и с повече следи по земята. Ала не ги избави онова, което са придобили.
83. И когато пратениците им донасяха ясните знаци, те диксуваха със своето знание и тогава ги обграждаше онова, на което се присмиваха.
84. И когато виждаха Нашето наказание, казваха: "Повярвахме в Аллах, единствено в Него, и отхвърляме онова, с което Го съдружвахме."
85. Но не им бе от полза вярата им, когато виждаха Нашето наказание. Такав бе обичайт на Аллах спрямо Неговите раби и преди. Неверниците губят.

41.

СУРА РАЗЪСНЕНИТЕ (ФУССИЛАТ)

Мединска. Съдържа 54 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Низпослание от Всемилостивия, Милосърдния
3. Книга, знаменията на които са разяснени. Коран на арабски за хора проумяващи
4. благоветистел и предупредител. Но повечето от тях се отърват и не се вслушват.
5. И казват: "Сърцата ни нмат брони срещу онова, към което ни зовеш, и в ушите ни има глухота. Между нас и теб има преграда. Затова работи! И ние ще работим."
6. Кажй [о, Мухаммад!]: "Аз съм само човек като вас. Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Затова към Него се обръщайте и Го молете за опрощение! Горко на съдружавашите,
7. които не дават милостинята *закат* и отвъдния живот отричат.
8. А за онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има бесприрна награда."
9. Кажй: "Нима наистина отричате Онзи, Които сътвори земята в два дни и сторвате Нему подобия? Той е Господът на световите."
10. И стори по нея непокатими планини, и я благослови, и разпредели там прешитанието с точно в четири дни поравно за търсещите...
11. После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: "Покорете се доброволно или по принуда!" Рекоха: "Покоряваме се доброволно."
(Аллах повелва на земята и небето всяко от тях да изпълнява възложените му функции, както поощава.)
12. И ги направи седем небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе неговото дело. И украсихме най-ниското небе със светилници, и за опазване. Така е отредил Всемогъщия, Везнаещия.
13. А ако се отвърнат, кажй: "Предупреждавам ви с мълния, подобна на мълнията за адигите и самудияните."
14. Пратениците дойдоха при тях и отред, и отзад: "Не служете на друг освен на Аллах!" Рекоха: "Ако нашият Господ бе пожелал, щеше да спусне ангели. Ние не вярваме в това, с което сте изпратени."
15. А адигите се възгоряха на земята без право и казваха: "Кой е по-силен от нас?" Нима не виждат, че Аллах, Които ги сътвори, е по-силен от тях? Така те отричаха Нашите знамения.
16. И затова изпратихме срещу им леден вихър в злополучни дни, за да ги накараме да вкусат мъчението на позора в земния живот. А мъчението в отвъдния е още по-позорно и не ще им се помогне.
17. И самудияните напълнемо, но те предочетоха слепотата пред напълнствието. Тогава ги обхвана мълнията на унгителното мъчение заради онова, което са придобили.
18. И спасихме онези, които повярваха и бяха богобогуляни.
19. В Деня, когато враговете на Аллах бъдат събрани за Огъня, те ще бъдат подредени.
20. Когато стигнат там, и служат, и зрението, и кожата им ще свидетелстват против тях за онова, което са вършили.
21. И ще кажат на кожата си: "Защо засвидетелства против нас?" Ще каже: "Накара ме да говоря Аллах, Които кара всяко нещо да проговори. Той ви сътвори първия път и при Него е нашият завръщане."
22. И не се онакваште, че и служат, и зрението, и кожата ви ще свидетелстват за вас, а предпологахте, че Аллах не ще узнае много от онова, което правите.
23. Тази ваша догадка, която допускахте за вашия Господ, ви донесе гибел и така се озовахте сред губещите.
24. Дори да търнат, обиталището им е Огънят. И дори да молят милост, не ще получат милост.
25. И им отредихме приятели, които им разкриваха всичко пред тях и всичко зад тях. И така се сбъдна и спрямо тях словото [за мъчението], както и за предишни общности от джигане и хора. Пъснението те са губещи."
(Това, което хората приемат, разкрива им само невериците, са земните дела, защото влязват и тек само овални стени, които е удобна за измерване на материална полза и нетелски наклади, и възмезията единството им. Аделата за поистине на отвъдния живот закриват зад гръб си. Лошите приятели възвизват, че стигането на Възкресението и Съдния ден носи покой.)
26. И казваха неверниците: "Не слушайте този Коран и вдигайте глъчка там, [където го четат], за да надигате вие!"
27. Ще накарам Ние неверниците да вкусат сурово мъчение и ще им възддем за вошите им девкия.
28. Това е възмезието за враговете на Аллах. Огънят. Вечният дом за тях. възмездие, защото отхвърляха Нашите знамения!

29. И ще кажат неверниците: "Господи наш, покажи ни онези от джиновете и хората, които ни заблудиха, да ги сложим под краката си, та да бъдат най-отдолу [в Ада]!"
30. При онези, които казват: "Аллах е нашият Господ!" и следват правия път, ангелите ще свлят: "Не се страхувайте и не съърбете! И се радвайте на Раа, който ви е обещан!"
31. Ние сме вашите покровители и в земята живот, и в отвъдния. Ще имате там, каквото пожелаят душите ви и ще имате там, каквото поискате
32. прием от опрощавач, милосърден."
33. И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: "Аз съм отпаден!"
34. Не са равни добрината и злината. Отблъсквай я с най-доброто и тогава онзи, от когото те е деляла вражда, става като близък приятел.
- (Липзото се прототригва с най-доброто; на злата се отсоари с търпение, на невежеството със снисхождение, на злото с проща.)*
35. Но с това са удостоени само търпеливите. С това са удостоени само щастливците.
36. И ако те подбуди сатаната, при Аллах търси убежище! Той е Всеумпация, Всеизнация.
37. И от Неговите знамения са нощта и денят, и слънцето, и луната. Не се покланяйте нито на слънцето, нито на луната, а се покланяйте на Аллах, Който ги сътвори, ако на Него служите!
38. И ако [неверниците] се възгордват, то [ангелите], които са при твоя Господ, Го прославят нощем и деном, и това не им дотяга.
39. И от Неговите знамения е, че виждаш земята безжизнена. А щом изиснем вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва. Онзи, Който я съживява, може и мъртвите да съживи. Той за всяко нещо има сила.
40. Онези, които изопачават Нашите знамения, не са скрити за Нас. Дали онзи, който ще бъде хвърлен в Огъня, е по-добър, или онзи, който ще дойде в безопасност в Деня на възкресението? Върнете, каквото пожелаем! Той съзира вашите дела.
41. Онези, които не вярват в Напомнянето, след като дойде при тях... а то е защитена книга,
42. която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад, и е низиослаzenie от премьдър, всевладен.
43. Не ти се казва [от неверниците] друго освен каквото бе казано на пратениците преди теб. Твоят Господ е владетел на опрощение и владетел на болезнено наказание.
44. А ако го сторехме Коран на чужд език, [неверниците] щяха да рекат: "Защо знаменията му не са разяснени?" [Коран] на чужд език и [пратеник] арабин? Кажие: "За явраниците той е напътствие и изцеление, а онези, които не вярват, имат в ушите си глухота и той за тях е непонятен, сякаш са призовавани от далечно място."
45. И на Муса дадохме Писанието, и настана разногласие по него. И ако нямаше предивно Слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях. И те с подозрение се съмняваха в него.
46. Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твоят Господ не е утнетител за рабите.
47. При Него се знаието за Часа. И не изляза плод от своята обвивка, и не забременява женска, и не ражда без Неговото знание. В този Ден Той ще ги призове: "Къде са Моите съдружници?". Ще рекат: "Известяваме те, няма сред нас свидетел."
48. И ще изчезне от тях онава, което зовяха преди, и ще се убедят, че няма за тях избавление.
49. Не му дотига на човека да зове доброто, а засегне ли го злото, той се отчайва, унива.
50. А дадем ли му да вкуси милост от Нас подир беда, която го е засегнала, казва: "Аз заслужавам това и не мисля, че ще настъпи Часът. Но дори да бъде върнат при своя Господ, при Него ще имам най-доброто." Ала Ние ще съобщим на неверниците какво са извършили и ще ги накараме да вкусат сурово мъчение.
51. И щом облагодетелстваме човек, той се отдръпва и се възгордява. А засегне ли го злото, дълго [Ни] зове.
52. Кажие: "Какво мислите? Щом този [Коран] е от Аллах, а вие после го отхвърляте, кой ще е по-заблуден от онзи, който е в дълбок раздор?"
53. Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината. Нима не е достатъчно, че твоят Господ е свидетел на всяко нещо?
54. Съмняват се в срещата със своя Господ. А Той всяко нещо обгръща.

42.

СУРА СЪВЕЩАВАНЕТО
(АШ-ШУРА)

Меканска, с изключение на знамения 23, 24, 25 и 26, които са медански. Съдържа 53 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдията!

1. Ха. Мим.
2. Айн. Син. Каф.
3. Така Аллах, Всеомогъщия, Премьдрия разкрива на теб и на онези преди теб [о, Мухаммад].
4. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Той е Всевинния, Превеликия
5. небесата една не се разцепват отгоре и ангелите прославят с възхвала своя Господ, и молят опрощение за онези, които са на земята. Да! Аллах е Опрощавация, Милосърдията.
6. А които приемат други покровители вместо Него Аллах ги наблюдава. Ти не си над тях разпоредител.
7. Така разкрихме на теб Коран на арабски, за да предупредиш Майката на градовете [Мекка] и онези около нея, и да предупредиш за Деня на сбора, в който няма съмнение. Някои в Рая, други в Пламъците...

8. А ако Аллах бе пожелал, щеше да ги стори една общност. Ала Той въвежда в Своята милост когото пожелает. А утнетителите нямат нито покровител, нито избавител.
9. Нима приемат те други покровители вместо Него? Но Аллах, Той е Покровителят. Той съживява мъртвите. Той за всяко нещо има сила.
10. И за всяко нещо, по което сте в разногласие, отсъждането е на Аллах. Това е Аллах, моят Господ! На Него се уповавам и към Него се обръщам
11. Творец на небесата и на земята. Създаде Той за вас сълзоти от самите вас и от добитъка чифтове. Така Той ви множи. Нима подобен Нему. Той е Всещуващия, Всезрящия.
12. Негови са ключовете на небесата и на земята. Той увеличава преизпитанието за когото пожелает и Той намалява Той всяко нещо знае.
13. Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммад], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: "Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!" За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелает и напътява онези, които се обръщат към Него.
14. И се разединяваха едва след като при тях идваше знанието от завист помежду им. И ако нямаше преднико Слово от твоя Господ за отсрочване до определено време, щеше да се отсъдени между тях. А онези, на които бе оставено в наследство Писанието подир тях, с подозрение се съмняваха в неговото.
- ("... ковар мис", т.е. Писанието е оставено в наследство на юдеите и християните.)*
15. За това зови и правдив бди, както бе ти повелено! И не следвай страстите им, а кажи: "Повярвах в Писанията, които Аллах низпосла, и бе ми повелено да отсъждам справедливо между вас. Аллах е напътя Господ и вапийт Господ. За нас са нашите дела, за вас вашите дела. Нима [основания за] спор между нас и вас. Аллах всички ни ще събере и към Него е завръщането."
16. А онези, които спорят за Аллах, след като Му е било откликнато, спорът им е напразен пред техния Господ. Върху тях тегне гняв и за тях има сурово мъчение.
17. Аллах е. Който низпосла Книгата с истината и справедливостта. И откъде да знаеш, може би скоро Частият ще настъпи.
18. Искат да го ускорт онези, които не вярват в него. А вярващите се страхуват от него и знаят, че той ще се събдне. Но спорещите за Часа са в дълбока заблуда.
19. Аллах е жалостив към Своите раби. Дава Той препитание на когото пожелает. Той е Веселиния, Всемогъщия.
20. Този, който желае да живее в отвлъдния живот, на него ще увеличим жътвата му, а който желае да живее в земята живот, ще му дадем от него, ала той не ще има дял в отвлъдния.
21. Нима имат съдружници, узаконяващи им в религията онова, което Аллах не им е позволил? И ако не бе словото за отсрочка, щеше да се отсъдени между тях. За утнетителите има болезнено мъчение.
22. Ще видиш утнетителите да се ужасяват от онова, което са придобили, шом то ги сполети. А които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат в Градините на Раа. Ще имат каквото пожелаят при своя Господ. Това е великата благодат.
23. С това Аллах благовества Своите раби, които вярват и вършат праведни дела. Кажй [о, Мухаммад]: "Не искам от вас отплата за това, а само любов към ближните." А който стори добрина, ще му въздадем с по-добро за нея. Аллах е опрощавач, признателен.
- (Парел е изписването за любов към ближните знаменето предписа да се възжелана доблжжанията единственото до Аллах.)*
24. Или казват: "Съчинил си е лъжа за Аллах." Но ако Аллах пожелает, ще запечата сърнето ти и ще премахне Аллах лъжата, и ще утвърди истината със Своите Служа. Той знае сърнето на сърната.
- (Онези, които не вярват, че Вселенният Коран е низпослат от Всевишния Аллах, смятат, че Пророка не говори истината. Но Аллах различава, че на Неговия Пратеник никак не е подобна да изменим лъжи и че ако си позволи това, Той ще запечата сърнето му. В действителност на Пророка, мир нему, са низпослани знамената, които изказват истината и доказват неговия авторитет.)*
25. Той е, Който приема покаянито от Своите раби и опрощава лошите дела, и знае какво вършат.
26. И откликва Той на онези, които вярват и вършат праведни дела, и им надбявя от Своята благодат. А за неверниците има сурово мъчение.
27. И ако Аллах дадеше изобилно препитание за всички Свои раби, щяха да престъпват по земята, ала Той го спуска с мяра, както пожелает. За Своите раби Той е сведущ, зрящ.
28. Той е, Който изсипва дъжда, след като се отчуй, и разпрострира Своята милост. Той е Покровителят, Веселиния
29. И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и на тварите, които там е намножил. Той е способен да ги събере, ако пожелает.
30. Каквато и беда да ви сполети, тя е заради онова, което сами сте извършили. А и много Той извинява.
31. И не можете да Го възгледете на земята. И освен Аллах нямате нито покровител, нито избавител.
32. И от Неговите знамения са носещите се по морето кораби като планини.
33. Ако Той пожелает, спира вятъра и тогава остават неподвижни на повърхността в това има знамения за всеки и многотърпелив, признателен
34. Или ги погубва Той заради онова, което [хората] са придобили. А и много Той извинява.
35. За да знаят онези, които спорят за Нашите знамения, че не ще има за тях избавление.
36. Каквото и да ви се даде, то е от наследата на земята живот. А онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното за онези, които вярват и на своя Господ се уповават,
37. и за онези, които отбивват големите грехове и скверностите, и дори да се гневят, прощават;
38. и за онези, които откликват на своя Господ и отслужват молитвата, и по делата се съвещават помежду си, и от онова, което им дариме за препитание, раздават;
- (Това знаменето доказва, че измъкната форма наупрочение се гради върху решитата на съвет, избран сред мюсюлманите.)*
39. и които, ако ги сполети насилие, се бранят.

40. Възмездното за злина е злина като нея. А който изживява и се помирява, неговата награда е при Аллах. Не обича Той утнетелите.
41. А който се брани, след като го утнеят, за такива няма вина.
42. Вина имат само онези, които утневат хората и пресъхват по земята без право. За тях има болезнено мъчение.
43. А който търпи и прощава, това е от значимите дела.
44. А когато Аллах остави в заблуда, той няма покровител след това. И ще видиш утнетелите, когато съзрат мъчението, да кажат: "Нима ли път за връщане [към земята]?"
45. И когато бъдат докарани [пред Огъня], ще ги видиш смирени от унижението, гледащи скришом. А върнащите ще рекат: "Тубеците са онези, които поубиха себе си и семействата си в Деня на възкресението." Да! Утнетелите ще са в постоянно мъчение.
46. Те нямат покровители, които да ги бранят, освен Аллах. А когато Аллах оставя в заблуда, няма за него спасение.
47. Откликвайте на валия Господ, преди да е дошъл Денят, който Аллах не ще върне назад! Не ще има за вас убежище в този Ден и не ще отгледете [вашите грехове].
48. А ако се отвърнат Ние не сме те изпитали за техен пазител. Твой дълг е само посланието. И щом дадем на човек да вкуси милост от Нас, той ликува с нея. А споleti ли ги злина заради онава, което сами са направили, тогава човекът става неблагоприятен.
49. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Сътворява Той каквото пожелае дарява момичета на когоето пожелае и дарява момчета на когоето пожелае.
50. или дарява момчета и момичета. И створя безплоден когоето пожелае. Той е всезнаещ, всемогъщ.
51. С хората Аллах говори само чрез откровение или зад преграда, или като изпрати пратеник и му разкрива по Своя воля каквото пожелае. Той е всевинен, премолюр.
- (Божественото откровение може да се предава чрез ниспослана насти или чрез ваване в сурнето, както и посредством слова, изречени от Всеомогъщия Аллах, без Той да се покланя (така е постъпил с пророка Муса, мир нему). Десятири е оти, което Аллах изпрати със Своето откровение.)*
52. Така и на теб [о, Мусамад] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нищо какво е Книгата, нищо вярата. Алл Ние го сторихме съветлива, с която напълваме когоето пожелаем от Нашите раби. Ти насочвай към правия път
53. пътя на Аллах, Комуто принадлежи всичко на небесата и всичко на земята. Да! При Аллах се връщат делата.

43.

СУРА УКРАСАТА
(А3-ЗУХРУФ)

Меканска, с изключение на значението 45, което, както се твърди, е меканско. Съдържа 89 знаменца.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдния!

- Ха. Мим.
- Къля се в ясната Книга.
- Ние в сторихме Коран на арабски, за да проумееш.
- Той е в Книгата-майка при Нас възнесен, мъдър.
- Нима ще ви липши от Напомнянето, защото сте хора престъпващи?
- И колко пророчи изпратихме сред предците!
- И не е идвал при тях пророк, без да му се подиряват.
- И поубихме по-силни от тях. Отминаха много примери с предците.
- И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, ще рекат: "Сътворил ги е Всеомогъщия, Всезнаещия,
- Който стори земята постела за вас и прокара там пътища, за да се напълите.
- И Който изживя от небето вода с мърка, и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете].
- И Който створи всички видове, и направи за вас от корабите и от добиткя онава, с което пътувате.
- за да се настаняват на гърбовете им и да споменавате благодарат на валия Господ, щом се настаните върху тях, и да казвате: "Пречист е Огън, Който подчини това на нас! Ние сме неспособни за това.
- При нашия Господ ще се завърнем."
- И Му приписаха [неверниците] част от Неговите раби. Човекът е явен неблагоприятен.
- (Плати неверници облажават ангелите за очарори на Аллах.)*
- Нима от онава, което е сътворил, Той си взе дъщеря, а на вас дари синовете?
- И когато известит някого от тях за раждането на онава, което той приписа на Аллах, лицето му помрачнява и спотайва печал.
- (Плати чисти за раждането на момиче, те недоволства. Съзестунал древен египетски обичай да бъдат живи погребани новородени момичата.)*
- Нима [Му приписват] онези, които изстрават сред накити и в спора са безсилни?
- Те сметнаха за женски ангелите, които са рабите на Всемилюстивия. Нима присъстваха на тяхното сътворяване? Ще се запише тяхното твърдение и ще бъдат разпитвани.
- И казват: "Ако Всемилюстивия пожелаеше, нямаше да им служим [на идолите]." Те нямат знание за това, а само съчиняват.
- Или им дадохме друга книга преди това, та към нея се придържат?
- Не! Рекоха: "Заварихме предците си с религия. И ние по техните стъпки вървим."
- И така, преди теб не изпратихме в никое селшце предупредител, без живеещите там в доволство да рекат: "Заварихме предците си с религия и ние техните стъпки следваме.

(Това знамение съдържаше утеша за Пратеника на Аллах, мир нему; като народ с това то изтъква, че подражателството е отдалечаващо познато отклонение от правия път.)

24. Рече: "Нима и ако съм дошъл при вас с по-добро напътване от това, с което заварихте предците си?" Рекоха: "Не вярваме в това, с което сте изпратени."

(Възми от створите се обръщай към своя народ по този начин, но отговорят, който в повечето случаи потвърча, би се стигнали на реалната и продължителна на самото подражателство.)

25. И им откъснихме. И виж какъв бе краят на отричателите!

26. Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: "Аз откъсвам това, на което служите,

27. а [служя] само на Оззи, Който ме е създал. Той ще ме напъти."

28. И стори Той това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат [към него].

(Същото заповед божествено е свързано с наследствеността на Ибрахим, дарена с еднака Бил и е преработено със съответен умес)

29. Да, на този [Иверници] и на техните предци дадох да се насладят, докато при тях дойде истината и явен пратеник.

(Истината е Словният Коран, а явният пратеник: Мухаммад. Аллах е до голяко близъкост и с мир до го даря.)

30. И щом истината дойде при тях, рекоха: "Това е магия. Ние не вярваме в нея."

31. И рекоха: "Защо този Коран не бе низпослан на някой големел от двете селища?"

(Сторно извещавателите трябва да бъде изпослан или на божествено мезакул аз-Узайд или на тифинили Уруа ас-Сакади. Аз-Узайд казва: "Също като аз съм пратенен на курайтини и Уруа е най-клетв измеклоу самидитата, нима Коранът ще бъде изпратен на Мухаммад?" Ала пред Аллах величеството не се измерва с божествено и знатен пратенен, а с благославие. Величеството Мухаммад бил от знатен род, но останал краля сирак, а и не бил заможен.)

32. Нима те разпределят милостта на твоя Господ?" Ние разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме един от тях над други, та едините да се възползват от другите. А милостта на твоя Господ е по-добро от онова, което те турват.

33. Ако не бе [опазността] хората да станат обшност от [иверници], щяхме да напратим за онези, които не вярват във Всемилюцията за домовете им от сребро нокрини и стъблци, по които да се изкачват.

34. и [сребрини] врати за домовете им, и престоли, на които да се облягат,

35. и украса. Но всичко това е само насладата на земния живот. А откъснат при твоя Господ е за богобожливите.

36. А за онези, който се отдръпва от напомнянето на Всемилюцията, отределяме един сатана, той да му е приятел.

37. Тези [сатани] ги възпират от пътя, а те мислят, че са напътени.

38. А когато се яви той пред нас, казва [на сатаната]: "Ах, да имаше между мен и теб разстояние, колкото от изток до запад! Колко лош приятел си бил!"

39. И не ще ви е от полза Днес случистеното в мъчението, щом бяхте утнетилни.

40. Нима ти [о, Мухаммад] ще накараш глухия да чуе или ще напъти слепия и онзи, който е в явна забуда?

41. И да те приберем. Ние ще им откъснем.

42. Или ще ти покажем онова, с което ги заплашвахме. Ние имаме надмощие.

43. И се придрайах към откровението, което ти бе разкрито! Ти си на правия път.

44. То наистина е чест за теб и за твоя народ. И ще бъдете разпитвани.

45. И питай онези от Нашите пратеници, които изпратихме преди теб, дали сме сторвали Ние други богове, на които да се служи, вместо на Всемилюцията!

(Колкото детайлно се прочуат предходните рецисии, се разбира, че нито една от тях не съдържаша призив към идолопоклонство. Всички пророци без изключение споделят вярата в единия Бог.)

46. И Муса изпратихме с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, и той рече: "Аз съм пратеник от Господа на световите."

47. И когато им донесе Нашите знамения, те им се подиграха.

48. И всяко знамение, което им показвахме, бе по-голямо от предишното. И ги сграбчвахме с мъчението, за да се завърнат [към правия път].

49. И рекоха: "О, вълшебнико, позови за нас своя Господ за онова, което ти е обещал! И непременно ще се напъти."

50. И когато отмахнахме от тях мъчението, го ги нарушихме обещанието!

51. И призова Фараонът своя народ, и рече: "О, народе мой, нима не принаждате на мени владението над Египет и над тези реки, течащи край мен? Нима не виждате?"

(Колкото говори за дворците и за река Нил, което тече под тях, Фараонът изтъква своята мощ, богатство и величествата, и същевременно напомня за слабостта и бедността на пророка Муса.)

52. Нима не съм по-добър от този, който е слаб и едвам обяснява?

53. И защо не му бяха дарени гривни от злато или защо не дойдоха ангелите с него за подкрепа?"

54. И така подведе той своя народ, и те му се покориха. Наистина бяха нечестиви хора.

55. И когато Ни разгневиха, им откъснихме и ги издавихме всичките.

56. И ги сторихме поука и пример за идните.

57. И когато синът на Мариама бе даден за пример, ето твоят народ му се подигра!

(При спор за Иса и майка му Мариама еден съдържашава рекъл: "Ако почитавате Иса, Мариама, Узайр и ангелите си в Ада, аз съм съслан да бъда с тях." При тези думи другите съдържашаваха високомерно се изсмих. Знаменито е написаното по повод на това тяхно безогледно похвално.)

58. И рекоха: "Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?" Дадоха ти го само за спор. Да, те са зацдлив народ.

59. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Исраил.

(Иса, мир нему, е велика личност, уважавана с милостта да стане пророк. Чрез него на ивритаваните би оиден пример за Божествата сила способни да сторват на без наличие на баща.)

60. И ако пожелаехме, щяхме да сторим ангели вместо вас да останат на земята.

61. Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.

(Показва на Иса е знак за настъпването на Съдния ден.)

62. И сатаната да не ви отклони! Той е ваш явен вран.

63. И когато Иса донесе яните знаци, рече: "Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разгласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!"
64. Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път."
65. Но групите сред тях изпаднаха в разгласие [относно Иса]. Горко на утгетителите от мъчение в болезнени Ден!
66. Нима очакват друго освен Часът да дойде при тях внезапно, без да усетят?
67. В този Ден приятелище ще са врагове един на друг освен богобоязливите.
68. "О, раби Мои, Днес няма страх за вас и не ще скърбите!"
69. Вие, които повярвахте в Нашите знамения и бяхте мусолюмани
70. влезте в Рая, вие и съпругите ви, възрадувани!"
71. Ще бъдат обслужвани с блюда от злато и с чаши, и ще има в тях, каквото душите поискат, и каквото радва очите. Там ще пребивавате вечно.
72. Това е Раят, който ви е оставен в наследство заради вашите дела!
73. Има там за вас много плодове, от които ще ядете.
74. Престъпниците ще пребивават вечно в мъчението на Ада.
75. То не ще бъде облекчено и ще ги обземе отчаяние.
76. Не ги утгетихме Ние, а те себе си утгетяха.
77. И ще зоват: "О, Малик, нека твоят Господ ни унищожи!" Ще рече: "Тук ще останете!"
- (Неверниците се обръщат със зов към Малик, паляча на Ада, и възклицават да умрат, защото преточихат съртата през живота в страдания. Но Малик им разкри, че няма за тях спасение.)*
78. Донесохме ви истината, ала повечето от вас мразят истината.
79. Нима [неверниците] нещо друго са решили? Но Ние също сме решили.
80. Или смятат, че не чуваме техните тайни и скрипните им беседи? Да, и Нашите пратеници [-ангели] при тях [лично] записват.
81. Какви [о, Мухаммад! "Ако Всемилюствия имаше син, аз щях да съм първият от поклонниците.
82. Пречист е Господът на небесата и на земята, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!"
83. Остави ги да затъват и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!
84. Той е Богът на небето и Богът на земята. Той е Премъдрия, Всезнаещия.
85. Да бъде благословен Онзи, Чийто е владението на небесата и на земята, и на всичко между тях! При Него е знанието за Часа и при Него ще бъдете върнати.
86. А онези, които [съкружавашите] зоват вместо Него, не могат да се застынат, освен онези, които потвърждават истината и я знаят.
87. И ако ги пониташ кой ги е сътворил, ще кажат: "Аллах!" Как тогава биват подлъгвани?
88. И словата му: "О, Господи мой, тези са хора невярващи!..."
- (Това са онези, които Мухаммад, мир нему, е отправил към Всешия Аллах в ивраз на отчаяние от тези хора.)*
89. Отдръпни се от тях [о, Мухаммад] и кажи: "Мир!" Те ще узнаят.

44.

СУРА ДИМЪТ
(АЛ-ДУХАН)

Меканска, с изключение на знамение 15. Съдържа 59 знамения.

В името на Аллах, Всемилюствия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Къля се в ясената Книга.
3. Низосладохме я Ние в благословена нощ. Ние предупреждаваме.
("Благословена нощ" - Нощта на мощаството. Вж. 97: 1)
4. През нея се решава всяко мъдро дело
5. по заповед от Нас. Ние прахаме [пратениците]
6. милост от твоя Господ. Той е Вестуващия, Всезнаещия
7. Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени.
8. Нама друг Бог освен Него. Той съживява и Той умъртвява - вашият Господ и Господът на древните ни предци.
9. Но те в съмнение се забавляват.
10. Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим!
11. Той ще обгърне хората. "Това е болезнено мъчение."
12. [Неверниците ще кажат:] "Господи наш, премахни от Нас мъчението! Ние вече вярваме."
- (За този дим са изказани две основни тълкувания: 1) димът означава сума и въздишка; Арабите зели товаест в бедността и дори съмненията на Пророка се допитвали до него как да я преодолее; 2) този дим е един от знаменията, които означат Часа на Съдния ден. Той ще заобли небото. По оръбите на Пророка, мир нему, едно от предзнамененията на Часа е и дим, който ще обоблие пространството между итоска и запада.)*
13. Как ще са се поучили, когато при тях дойде явен Пратеник.
14. а те се отмениха от него и рекоха: "Той е подлучен, луд."
15. Ние ще отмахнем за малко мъчението, но пак ще се върнете.
(Богато неверниците явят дима, обобили всички няколко преди настъпването на Часа, те не потърст помощта на Аллах. За кратко време Всешият Аллах ще премеже дима и тосака ще пак ще се отпач към невертия.)
16. В този Ден най-силно ще ги сграбчат. Ние отмахнаме.
17. Преди тях изпихахме народа на Фараона, когато при тях дойде достоен пратеник:
18. "Предайте на мен рабите на Аллах! аз съм ваш доверен пратеник."

(Вж. 20: 47)

19. И не се възгордявайте пред Аллах! Донесох ви явен довод.
20. И опази ме моят Господ и вашият Господ, да не ме пребиете с камъни!
21. Азвз не ви вървите, осквете ме!
22. И позова той своя Господ: "Тези хора са престъпници."
23. [Аллах каза:] "Върви е Моите раби нощем! Вас ще ви преследват."
24. И остави морето рачилено! Те са войници, които ще бъдат изданиени."
(Азвз ударил с жезла си по морето, водата се разтопила и народът му спокойно преминал на отсрещния бряг, а Фараонът и неговата войска, които го преследвали, се изданили.)
25. Колко градини и извори оставиха те,
26. и ниви, и прекрасни места,
27. и блаженство, на което се наслаждаваша!
28. И така оставихме това в наследство на друг народ.
(Оставено е в наследство на синовете на Исраил)
29. И не ги отплака нито небето, нито земята. И не им бе дадена отсрочка.
30. И спасихме синовете на Исраил от унижението мъчение,
31. от Фараона. Той бе горделивец от престъпниците.
32. И ги избрахме знаейки да прехвържат те народите [по тяхно време].
33. И им дадохме от знаменията онова, в което имаше явно изпитание.
(Те бяха удостоени с блага като разтопяването на морето, спасител от облака, маната, която им дава сили, тълмачите за претаняне и т.н.)
34. Те [- неверниците] казват:
35. "Смъртта е само веднъж. И не ще бъдем възкресени.
36. Доведете напите предци, ако говорите истината!"
37. Те ли са по-добри, или народът на Тубба и онези преди тях? Погубихме ги, защото бяха престъпници.
(Тубба) се наричаша владетелите на остров Йемс. Като разискова самият Пророк, този владетел пригласявал добродетелни, ала народът му се откъснал от правия път. Въплъщение се наложило, че в сравнение с Тубба гледали Курейб и по-слабо по мощ и численост.)
38. И не сътворихме ниравно небесата и земята, и всичко между тях.
39. Сътворихме ги само с мъдрост. Ала повечето от тях не знаят.
40. Денят на разделението е срокът за всички тях.
41. Денят, в който близък не ще избави близък с нищо. И не ще им се помогне,
42. освен когото Аллах понади. Той е Всеомогъщия, Милосърдния.
43. Дървото Зокум
44. е храната на всеки грешник.
45. Подобно разтопен метал ти ще кипи в stomасите,
46. сякаш кипи връща вода.
47. "Вземете го и го замъкнете в средата на Ада!
48. После излейте върху главата му от мъчението на връщата вода:
49. "Вкуси! Нади ти бе могъщият, знатият."
50. Това е, в което се съмнявахте.
51. Богобоязливите ще са на сигурно място
52. сред градини и извори,
53. ще са облечени в коприна и брокат, един срещу друг.
54. Така! И ще им дадем за съпруги красавици с големи очи.
55. Ще пожелават там всякъвъ плод в сигурност.
56. Не ще са вкусили там друга освен първата смърт [в земята им живот]. Ще ги опази Той от мъчението на Ада
57. благодарат от твоя Господ. Това е великото спасение.
58. Сторихме го [Корана] лесен на твоя език, за да се поучат.
59. И чакай! Те също очакват.

45.

СУРА КОЛЕНОПРЕКЛОННАТА
(АЛ-ДЖАСИЛА)

Меканска, с изключение на знамение 13, което е мединско. Съдържа 37 знамения.

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

1. Ха. Мим.
2. Низиславането на Книгата е от Аллах, Всеомогъщия, Премъдрия.
3. На небесата и на земята има знамения за вярващите.
4. И във вашето сътворяване, и в това на тварите, пръснати [по земята], има знамения за хора убедени.
5. И промяната на нощта и деня, и онова, което Аллах изсипва от небето за препитание, и съживява с него земята след нейната смърт, и смяната на ветровете, са знамения за хора проумяващи.
6. Това са знаменията на Аллах. Четем ти ги според истината. Тогава в кое слово след Словото на Аллах и Неговите знамения ще повярват?
7. Горко на всеки лъжец, грешник!

8. Чува той знаменията на Аллах да му се четат, после надменно упорства, сякаш не ги е чул. Възвести го за болезнено мъчение!
9. И щом узне нещо от Нашите знамения, той им се подиграва. За тези ще има унижително мъчение.
10. Пред тях е Адът. И не ще ги избави с нищо онова, което са придобили, што онова, което са взели за покровител вместо Аллах. За тях има огромно мъчение.
11. Този [Коран] е напътствие. А за онези, които не вярват в знаменията на своя Господ, за тях има изтезание болезнено мъчение.
12. Аллах е, Който подчини за вас морето, за да плават там корабите според Неговата повеля и за да търсите от Неговото обилие. И за да сте признателни.
13. И подчини Той за вас всичко на небесата и всичко на земята – всичко е от Него. В това има знамения за хора мислещи.
14. Кажете на вярващите да прощават на онези, които не очакват дните на Аллах, но Той ще въздаде на всички хора, каквото са придобили!
15. Който върши праведни дела, то е за самия него, а който върши злини, то е в негов ущърб. После при вания Господ ще бъдете върнати.
16. И дадохме на синовете на Иеран Писанието и отсъждането, и пророчеството, и им дарихме от благата, и ги предпотохме над народите [тогава].
17. И им дадохме ясни знаци за [съдбовната] повеля. Но те изнаднаха в разногласие от завист помежду им, щом при тях дойде знанието. В Деня на възкресението твоят Господ ще отсъди между тях за онова, по което са били в разногласие.
- (На израелитите било съобщено кое е позволено и кое не, както и това, че Мухаммад е пророк, поканил им били човека, но особено по въпроса за мислата на Пророка, мир немующите изнаднаха във вражда и разногласие от завист.)*
18. После ти отредихме [о, Мухаммаде] да си на правия път в повелата. Следвай него, а не следвай страстите на онези, които не знаят!
- (Първенците на Курайш непрекъснато призовавали Пророка, мир немю, да се върне към религията на бабите си. Горното съвещано знамение назова, че Исмаилям е религията, която трябва да се следва, и че онези пристратия не бива да отклоняват човека от този път.)*
19. Те не могат да те избават от Аллах с нищо. Угнетелите са покровители един на друг. А Аллах е Покровителят на богобоязливите.
20. Този [Коран] е прозрение за хората и напътствие, и милост за убедените.
21. Нима онези, които вършат злини, смятат, че в живота им и в смъртта им ще ги сторим равни с онези, които вярват и вършат праведни дела? Колко лошо отсъждат!
22. И сътвори Аллах небесата и земята с мъдрост, и за да се въздаде на всяка душа, каквото е придобила, и не ще бъдат угнетени.
23. Не видялши онзи, който взема за божество своите страсти? И го остави Аллах в заблуда, знаейки, и запечата слуха и сърцето му, и сложи прерада пред погледа му. Кой ще го напъти подир Аллах? Не ще ли се поучите?
24. И казват: "Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и само времето ни погубва." А те нямат знание за това и само предполагат.
25. И когато им бъдат четени аяните Ни знамения, техният довод е само да рекат: "Елате с предците ни, ако говорите истината!"
26. Казви: "Аллах ви съживява, после ви умъртвява, после ще ви събере в Деня на възкресението, за който няма съмнение. Ада повечето хора не знаят."
27. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. И в Деня, когато Часът настъпи, в този Ден имаминиите ще загубят.
28. И ще видиш всяка общност на колена. Всяка общност ще бъде призована към своята книга: "Днес ще ви се въздаде за вашите дела."
29. Това е Нашата Книга. Тя говори истината за вас. Ние сме записали вашите дела."
(Първокресението на всички религии ще бъдат събрани пред Аллах, за да получат книгите, в които са записани техните дела и тогава ще им се въздаде за постъпките.)
30. Онези, които вярват и вършат праведни дела, техният Господ ще ги въведе в Своята милост. Това е явното спасение.
31. А на онези, които не вярват [ще се каже]: "Не ви ли бяха четени Моите знамения? Но се възгордахте и бяхте хора-престъпници.
32. И когато се каза, че обещанието на Аллах е истинно, и че няма съмнение за Часа, речекоже: "Не знаем какво е Часът само предполагаме, но не сме убедени."¹⁰⁰⁰
33. И ще се похват пред тях злините, които те извършиха, и ще ги оберади онова, на което се подиграваха.
34. И ще се рече: "Днес ще ви забравим, както и вие забравихте обещанията в този свой Ден. Мястото ви е Огнян и не ще има за вас закрилници.
35. Това е, защото се подигравахте със знаменията на Аллах и ви изкуси земният живот." А Днес не ще бъдат изведени оттух и не ще им бъде позволено покаяние.
36. Прославата е за Аллах Господа на небесата и Господа на земята, Господа на световете.
37. Негово е величието на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.

В името на Аллах, Всемогъщия, Премъдрия!

1. Ха. Мим.
2. Низославянето на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Премъдрия.
3. Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях, единствено с мъдрост и за определен срок. А които не вярват, се отвярат от това, за което са предупредени.
4. Кажете: "Виждале ли онези, които зовете вместо Аллах? Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съществие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остайте от знание, ако говорите истината!"
5. И кой е по-заблуден от онзи, който зове не Аллах, а онези, които не ще му откъснат до Деня на възрешенето и неговия зов не чуват?
6. И когато хората бъдат събрани, те ще се окажат техни врагове и ще отричат служенето им.
7. И когато им бяха четени ясените Ни знаменя, неверниците казваха за истината, след като дойде при тях: "Това е явна магия."
8. Или казваха: "Той си го е измислил." Кажете [о, Мухаммад]: "Ако съм го измислил, вие с нищо не ще ме извабите от Аллах. Той най-добре знае в какво се впускате за него. Достатъчен е Той за свидетел между мен и вас. Той е Опровадация, Милосърдия."
9. Кажете: "Аз не съм първият пратеник и не знам нито с мен какво ще стане, нито с вас. Следвам само каквото ми бъде разкрито. Аз съм само явен предупредител."
10. Кажете: "Виждале ли какво ще стане, ако този [Коран] наистина е от Аллах, а вие го отричате? И въпреки че един от синовете на Исраил е засвидетелствал, че [Коранът и предишните писания] са сходни, и затова е повярвал, вие сте възгордявате. Аллах не напътва хората-утнителите."
11. Неверниците рекоха за вярващите: "Ако той беше добро нещо, нямаше да ни изпреварят към него." И тъй като не пожелаха да се напътят чрез него, казват: "Той е стара лъжа."
12. А преди него бе Писанието на Муса, водител и милост. А този [Коран] е потвърждаваща Книга на арабски език, за да предупреди утнителите и да е радостна вест за благодарелните.
13. За онези, които казват: "Нашият Господ е Аллах!", после следват правия път - не ще има страх за тях и не ще състрадат.
14. Те са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно въздаяние за техните дела.
15. И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. Носила го е майка му с усилие и го е родила с усилие. И бременността с него заедно с отбиваня му е тридесет месеца. Когато достигне своята зрелост и достигне четиридесет години, той казва: "Господи мило, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покаявам пред Теб и само на Теб се отдавам."
16. На такива ще приемем хубавите дела и ще им опростим лошите постъпки. Те са от обитателите на Рая - истинно обещание, което им е обещано.
17. А който казва на родителите си: "Уф, тък и вие! Нима ме плашите, че ще бъда възкресен - а предишните поколения си отидоха?..." - родителите му зоват Аллах на помощ: "Горко ти! Бъди вярващ! Обещанието на Аллах е истинно.", а той казва: "Това са само легенди на предците."
18. спрямо такива се сбъдна словото сред отминали преди тях общности от джиновете и от хората. Те са губещите.
19. За всички има степени от онова, което са извършили. Той ще им изплати за техните деяния и не ще бъдат утнителни.
20. И в Деня, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня, [ще им бъде казано:] "Произидете вашите блъга в земята живот и им се наслаждайте, а Днес ще ви се въздаде с утнителното мълчание, защото на земята бяхте надменни без право и защото бяхте нещастия."
21. И спомни си [Худ] брата на адитите, който предупреждаваше своя народ при въсвещителите хълмове, където бяха минали много предупредители и дотогава, и след това: "Служете единствено на Аллах! Страхувам се за вас от мълчание във великия Ден."
(Пародия на Худ адитите живеев сред пасълни хълмове край морето в Йемен, поради което областта е наречена "Пасълните хълмове" - "Ал-ахкаф".)
22. Рекоха: "Нима дойде при нас да ни отлъчи от нашите богове? Донеси ни онова, което ни обещаващ, ако говориш истината!"
23. Рече: "Знаенето е само при Аллах, а аз ви оновестявам само онова, с което съм изпратен. Ала виждам, че сте невежи хора."
24. И когато го видяха широк облак, прииждащ към техните долини, рекоха: "Това е облак, който ще изсипе дъжд над нас". Но не, то е онова, за което бързахте вятър с болезнено мълчание в него.
25. Той опустошава всяко нещо по волята на своя Господ. А от тях останаха само [руините на] домовете им. Така наказваме хората-престъпници.
(Този ужасен вихър повеся хората и тяхното имущество между земята и небето, разкъса ги и натъпа си унивожела. Сказали се единствено пророкът Худ и онези, които поварвали в зова му.)
26. И ги бяхме утвърдили повече, отколкото вас утвърдихме [о, жители на Мека]. И им дадохме слух и зрение, и сърца. Но с нищо не ги избавиха нито слухът им, нито зрението, нито сърцата, защото откъвряха знаменията на Аллах. И ги обгради онова, на което се подириваха.
27. И погубихме селищата около вас, и разяснихме знаменията, за да се завърнат [към вярата]!

(Унищожавате няколко селища са на желязите няколко там самозвани, агити, народа на Лут и други подобни народи.)

28. И защо не им помогнаха онези, които те приеха за богове и на които се отдадоха вместо на Аллах? Да, изоставиха ги. Това е само тяхна лъжа и измислица.
29. [И спомни си о, Мухаммад] как насочихме към теб група джинове, за да слушат Корана. И когато пристигнаха там, рекоха: "Слушайте!" И шом бе прислочено, те се завърнаха при своя народ с предупреждение.
30. Рекоха: "О, народе наш, чуваме Книга, низпослана подир Муса в потвърждение на онова, което е преди нея. Начока тя към истината и към правия път.
31. О, народе наш, откликнете на зовяния към Аллах и му вярвайте! Ще ви опрости Той греховете и ще ви предпази от болезнено мъчение.
32. А който не откликне на зовяния към Аллах той е безсилен на земята и няма друг покровител: освен Него. Такива са в явна заблуда."
33. Не виждат ли, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, и не се умори от тяхното сътворяване, има сила да сълви мъртвите? Да, Той над всичко нещо има сила.
34. В Деня, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня [ще им се каже]: "Не е ли това истината?", ще кажат: "Да, кълнем се в нашия Господ!" Ще каже [Аллах]: "Вкусете тогава мъчението, защото бяхте неверници!"
35. Загова и ти бъди търпелив [о, Мухаммад], както търпяха пратениците, удостоени с твърдост, и не бързай за тези [неверници]! В Деня, когато бъдат онова, което им е обещано, ще им се стори, че са престояли само един час от деня. Този [Коран] е послание. А няма ще бъдат погубени други освен нечестивците?
- ("... удостоени с твърдост" Аллах е възпявал много пророци и пратеници, обидест и петима от които са споменати в Същениа Корана. Понеже тук само петима са "удостоени с твърдост" Нух, Ибрахим, Муса, Иса и Мухаммад, мир на всички тях.)*

47.

СУРА МУХАММАД (МУХАММАД)

Мединска, с изключение на знаменце 13, което е меканско. Съдържа 38 знаменца.

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдия!

1. На онези, които не вярват и възират от пътя на Аллах, Той ще провали делата им!
2. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, и вярват в низпосланото на Мухаммад а то е истината от техния Господ, Той ще им опрости лошите им постъпки и ще подобри положението им.
3. Така е, защото неверниците следват лъжата, а вярващите следват истината от своя Господ. Така Аллах дава на хората примери за тях.
4. И който [в битка] срещнете неверниците, удрайте по шията, долето ги надвиете, и здраво ги вържете! А после или милост, или откуп, когато войната приспичи. Така е! А ако Аллах пожелае, би им отмъстил, но иска Той да изпита едни от вас чрез други. А на онези, които бъдат убити по пътя на Аллах, Той не ще провали делата им.
- (Както разяснява знаменето, по време на война ислям срещнат враг е обречен на гибел. При победа се взимат пленници, които се освобождават или безплатно, или срещу откуп по формата на имущество, или чрез размяна на пленници. Понякога за война се дава в името на възможна цел, която ако бъде постигната, участниците в сражението в сражението ще получат заслужена награда.)*
5. Той ще ги напъти и ще подобри положението им.
6. И ще ги въведе в Рай, за който ги е известил.
7. О, вяршич, ако похвърлите [делото на] Аллах, и Той ще ви подкрене, и ще утвърди стъпките ви.
8. А който не повярва, гибел за тях! Ще провали Той делата им.
9. Това е, защото възненавядат низпосланото от Аллах и затова Той прави безплодни делата им.
10. Нима не ходят по земята и не виждат какъв бе краят на онези преди тях? Аллах ги унищожил. Това очаква неверниците.
11. Така е, защото Аллах е Покровителят на вярващите, а неверниците нямат покровител.
12. Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. А неверниците се наслаждават и ядат, както добитъкът яде. И Огънят ще им е обиталище.
13. И който селища погубихме, по-силни от твоего селище [Мека], което те прогони! И никой не им помогна.
14. Нима са равни онези, които има ясен знак от своя Господ, и онези, чието лошо деяние му е разкрасено и следва своите страсти?
15. Нима Райт, обещан на богобоязливите, с реки от вода, която не застава, и реки от мляко с вкус, който не се променя, и реки от вино приятно за пиенето, и реки пречистен мед, и в който има за тях от всякакви плодове, и опрочените от техния Господ, е като онези, които ще бъде вечно в Огъня... И ще им се дава връща вода, която разкъсва червата.
16. А някои от тях те издупчават, по щом си отидат от теб, казват на дарените със знанието: "Какво рече той преди малко?" Те са онези, които сърца Аллах запечата и които следват своите страсти.
- (Този тип неверници са лицемерите, които се откачват на поддръжкы за да осмекат думите на Пророка, мар нему, те се обръщали към учени от неговото обкръжение (като Ибн Масуд и Ибн Аббас) и на него си питали какво е казал преди малко.)*
17. А на онези, които следват правия път, Той увеличава напътствието и ги дарява с богобоязливост.
18. И няма очакват друго освен внезапно за тях да настъпи Часът? Вече се появиха неговите признаци. Но за какво ще им е тяхното напомняне, щом той настъпи за тях?
19. И знай [о, Мухаммад], че няма друг Бог освен Аллах! И моли опрочение за своя грях и за вярващите мъже и жени! Аллах знае къде се движите и къде пребивавате.
20. Вярващите казват: "Да бе низпослана сура [за сражение]!" А щом бъде низпослана неотменна сура и в нея се споменава за сражение, виждат как онези, в чийто сърца има болест, те гледат с поглед на изпаднал в несаят пред смъртта. А най-достойното за тях

21. е покорство и благо слово. А щом се даде твърда повеля [за сражение], да бъдат искрени пред Аллах е най-доброто за тях.
22. А щом се отворят, няма от вас се очаква друго освен да сеете развала по земята и да прекъсвате родствениите си връзки?
23. Тези са, които Аллах прокле и ги стори глухи и слепи.
24. И няма не размишляват над Корана или сърцата им са под юлжю?
25. Онези, които обръщат гръб, след като напълнели им се изъни, тях сатаната ги подвежда и им дава празни надежди.
26. Това е, защото казват на онези, които възненавидят низосланото от Аллах: "Ще ви последваме в част от делото." А Аллах знае какво споделят.
27. А как ще бъде, когато ангелите ги приберат, удрайки ги по лицето и гърба?
28. Това е, защото следват онова, което предизвиква гняв на Аллах и възненавидят Неговото благоволение, затова Той проваля делата им.
29. Няма онези, в чийто сърца има болест, смятат, че Аллах не ще разкрие злостата им?
30. И ако желаете, Ние вземем да ти ги покажем [о, Мухаммад] и ти би ги познал по чертите им, и би ги познал по словото им. Аллах знае вашите дела.
(След напълването на това знамение Пророка, мир нему, започнал да разпознава лицемерите по техния вид и поведение, по начина им на говорене, по оскубраваните за моголманите немци.)
31. И ще ви подложим на изпитание, докато отличим сред вас борещите се по пътя на Аллах и търпеливите, и разкрием вестите за вас.
(Ще бъдат разкрити вестите за техните дела.)
32. Онези, които не вярват и възлират от пътя на Аллах, и се противят на Пратеника, след като им се изъни напълнението, не ще навредят на Аллах с нищо и Той ще проваля делата им.
33. О, вярници, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!
34. На онези, които не вярват и възлират от пътя на Аллах, и умарат неверници, Аллах не ще опрости.
35. И не падайте духом [при сражение], та да зовете за мир! Вие ще надделее! Аллах е с вас и Той не ще погуби вашите дела.
36. Земята живот е само игра и забава. И ако поваряте и се боите, Той ще ви въведе наградата. Той не иска имотите ви.
37. Ако ви ги поиска и ви принуди, вие ще се поскупите и Той ще изкара наяве злостата ви.
(Знаменето разкриха отговоришито на моголманите буна към материалната близка и склеричността блиста, което ще се прояви, ако бъде повисато цялото състояние.)
38. Ето, вие сте онези, които са позовани да раздават по пътя на Аллах. Но сред вас има склеричници, а който е склеричник, той само спирамо себе си е склеричник. Аллах е Прегогатия, вие сте бедните. И отворете ли се, Той ще ви замени с други хора и те не ще бъдат като вас.
(Дълъг за хората е да изпълняват религиозните си задължения, иначе те ще се превърнат в общество, обречено на гибел.)

48.

СУРА ПОБЕДАТА
(AL-FATH)

Медицка. Низослана е по пътя при напускането на долината ал-Худайбия. Съдържа 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Ние ти дарихме [о, Мухаммад] явна победа.
2. за да опрости Аллах твоите предишни грехове, и следващите, и за да довърши Той Своята благодат към теб, и за да те насочи по правия път.
3. и за да те подкрепят Аллах с мъгъща подкрепа.
(Божествената благодат, с която Пророка, мир нему, е удостоен започна да дъхот от всеки зрак, се проявила при завземането на Мекка и ат-Таиф, разпространението на неговата вяра извън по земята, вземането от Всевъзния Аллах и победите, превъзникането на утвърдените неверници. Навистина Мухаммад е Божието любящо. Той е разкрит всъщност за прелюдните законововетелства, усъщени е в еднородие до най-неосъществяване елисите, стават и Пророк на хората и осъществяване, за него и неговата общност е дадено позволение да използват принадлежността еме байна. Той ще бъде защитник за сгарещите в Своята ави. Върника към молитвата и на много места в Венеция Коран Мухаммад се стемениха след с Всевъзния Аллах, неговото име се включва в свидетелството, което декларира съществуването на единия Бог и това е най-големият дар от Аллах.)
4. Той е, Които низпосла спокойствие в сърцата на вярващите, за да подсили техната вяра. На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всезнаещ, премождър
5. и за да въведе вярващите мъже и жени в Градините, след които реки текат там ще пребивават вечно, и да ги избави от лошите им постъпки. Това е велико спасение при Аллах.
6. И за да накаже лицемерните мъже и жени, и сдържавящите мъже и жени, които допускат за Аллах лоша догадка. Над тях да е лошата принадлежност! Аллах им се разгневи и ги прокле, и приготви за тях Ада. Колко лоша участ е той!
7. На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всемогъщ, премождър.
8. Изпратихме те Ние [о, Мухаммад] за свидетел и благовестител, и предупредител.
9. за да вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и да Го прославяте, и да Го почитате, и да Го възхвалявате сутрин и вечер.
10. Онези, които заявяват вяност към теб [о, Мухаммад], те заявяват вяност към Аллах. Ръката на Аллах е върху ръцете им. А който наруши, само в свой ущърб нарушава. А който изпълнява обета си пред Аллах, Той ще му дари огромна награда.

(През шестата година на Хайбър Пророка, мир нему, се отправил заедно с 1400 мюсюлмани на поклонение хадж в Мека. Обаче кураишитите не желали да си отпуснат а в града и прераздели пътя към него, но мюсюлманите успели да се обобрат по олицата Ухудайб. Пророка имал миролюбиви намерения, не желал сражения, затова изпратил при кураишитите Осман. Той не се завярнал в очаквания срок и под едно отъро Пророка потручил от сподвижниците си обит, че ще ковант до последната китва кръв и ще остави върни на делото до смърт, ако последни посланик бъде убит. Странен обичаи те сали обит, като посланикът трява ескру ризата на Пророка. Но достояният Осман се завярнал и мекосу кураиша и мюсюлмант бил сключил договор за десет години. Горното значение споманова обета за върност.)

11. Отстаналте [по домовете си зинемери] беднини ше ти рекат: "Задържаха ни нашите имоти и семейства, затова моли да нас опроче!" Изричат се зещите си онова, което не е в сърцата им. Каж: "Кой ще попречи с нещо на Аллах, ако Той пожелда да ви зазегне с беда или пожелда благо за вас?" Да, сведуч е Аллах за вашите дела.

12. Но вие мислехте, че Пратеника и явраишите никога не се върнат при своите мечети. И бе разкрасено това в сърцата ви. И допуснахте лоша догадка. И станахте погубени хора.

13. А за онези, които не яврат в Аллах и в Неговия Пратеник. Ние сме приготвили за неверниците пламци.

14. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята. Опроцтва Той комуто пожелда и наказва Той когото пожелда. Аллах е опрочаващ, милосърден.

15. Отстаналте [по домовете си] ше рекат, когато се отправите [на война] към боготства, за да ги вземете: "Позволете ни да ви последваме!" Искаат да променят Словото на Аллах. Каж: "Не ше ни последвате. Така рече Аллах от по-рано." Ше кажат: "Не, вие ни заиваждате." А да те малко проумяват.

16. Каж на останалите [по домовете си] беднини: "Ше бъдете призовани срещу хора с огромна сила. Или ше се сражавате с тях, или ше се покортят. Аллах ше ви дари хубава награда, ако се подчините. А ако се отмените, както се отменяхте преди, ше ви накаже Той с болезнено мъчение."

17. За слепаца не е грях, нито за купца е грях, нито за болния е грях, [ако не излягат на сражение]. А който се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, ше го въведе Той в Градините, сред които реки текат. А който се отмене, ше го накаже Той с болезнено мъчение.

18. Аллах бе доволен от явраишите, когато ти завяха върност под дървото [о, Мухаммад]. И узна Той какво имат в сърцата си. И сгуна Той спокоеитие над тях. И им владыде близка беда.

(Близката победа е прогнанието на Хайбър от мюсюлманската войска.)

19. И много боготства ше вземат. Аллах е всемогъщ, премъдър.

(Сторо мюсюлманите получихи много блага и придобихи ст пашките.)

20. Аллах ви обеща да вземете [във война] много боготства и ускори това за вас. И възпри от вас ръцете на хората, за да бде то знак за явраишите и да ви насочи по правия път.

(При Хайбър мюсюлманите вземовали първата от мисобрибите побити, обещани им от Всевышния Аллах. Който продотерата и напознаниа на оръжението напознати елемента Аса и Гатайфил на жетелията на Хайбър. С мира при Худайбия се сплва край на меканската агреси.)

21. А други [бедни], които не биха по силите ви, Аллах потуги. Аллах за всяко нещо има сила.

22. А ако неверниците биха се сражавали с вас, щяха да ви обърнат гръб. И нямаше да намерят нито покровител, нито изданиквал

23. такъв бе обичаи на Аллах и преди. И ти не ше откриеш промяна в обичая на Аллах.

24. Той е, който възпри край Мека тешите ръце от вас и вашите ръце от тях, след като ви отреди да ги победите. Аллах е зрящ за вашите дела.

(При споразумението при Худайбия Всевышният Аллах дарил на мюсюлманите Мека. Осемдесет пленени в храни Клаба и да направил разпознатиа жюриспруденциална. Всевышният Аллах бе пожелал на Солите раби да отпущат на промишлеността, защото в Мека се намирати немалко ескрани, клато все още не можехи открити да зават своята овра. Завитието на гради биво отключило, защото ескриците жетелии ресом да кураишите-неявраи.)

25. Те са онези, които не явраиха и ни възприха от Свещената драмня, и задържаха жергението животно, да не стигнат местоназначението си. И ако нямаше явраици мъже и жени, които не познавахте, и да ги прегазите, бде да знаете, и така да ви сполети грях... Аллах въведе в Своето милосърдие хогото пожелва. Ако биха разделени [едни от други], щяхме да накажем неверниците от вас с болезнено мъчение.

(Кураишите не допускахи мюсюлманите да влизат в Мека, като им потручихи да изгнрият поклонение в храни Клаба и да направил разпознатиа жюриспруденциална. Всевышният Аллах бе пожелал на Солите раби да отпущат на промишлеността, защото в Мека се намирати немалко ескрани, клато все още не можехи открити да зават своята овра. Завитието на гради биво отключило, защото ескриците жетелии ресом да кураишите-неявраи.)

26. Когато неверниците сложиха в сърцата си яростта яростта на невежеството, Аллах спуна спокоеитието Си над Своя Пратеник и над явраиците, и ги обвърза със словото на богобоязната. И биха най-достойни те за него, и го заслужаваха. Аллах всяко нещо знае.

(Привържението към богобоязната успелово орокоете, колато меканци и мюсюлман потручихи споразумението при Худайбия. Пророка, мир нему, калат на достояния Абу: "Паша: "Това е споразумение, сключено между Пратеника на Аллах и народа на Мека." Протоистините на Курайби калат: "Ако знаехте, че ти си пратеник на Аллах, не бихте ви потручили да влезете в Клаба. Пашета така: "Това е споразумение между Мухаммад, сына на Абдулах, и народа на Мека." Пророка нарерил така да напишат и различията бива завладени.)

27. Аллах превърна спокоеитието на Своя Пратеник в истина. "Ше влезете в Свещената драмня, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани, без да се страхувате." И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка беда.

28. Той е, който изпрати Своя Пратеник с напълствието и с правата религия, за да я въздигне над всички религии. Достатъчен е Аллах за свидетел.

29. Мухаммад е Пратеника на Аллах. А онези, които са заедно с него, са строги към неверниците, милостивни помежду си. Виджати ги да се поклонят и да свидетат чела до земята в сукудж. Търсят шедрот от Аллах и благоволение. Тешият белег е по лицата им от следите на поклонение. Такова е описанието им и в Тората, и в Евангелието като повец, който подвава клян и го укренва, и той насрадва, и се възврява върху стеблото си за радост на сенците за да гивети Той чрез това неверниците. Аллах каже на онези, които яврат и яврат праведи дела, опрочение и велика награда.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. О, вършачи, не предварявайте Аллах и Неговия Пратеник, и бойте се от Аллах. Аллах е всечуващ, всезнаещ.
(Забранено е да оуми или ола да се протоперечи на Аллах и на Неговия Пратеник или да се отговарят на еднозначни решения по религиозни въпроси.)
2. О, вършачи, не надигайте глас над гласа на Пророка и не му говорете високо, както говорите помежду си, за да не пронадаат делата ви, без да усетите!
(Внимание! Не забравяйте да се покланяте на всеки глас и да се крени в присъствието на Пратеника на Аллах, мир ему. Историата на Собит ибн Кабис, ебн от споделящиците на Пророка, енакк яства в тълкуването на горната повел. Той бил първият създател и се притеснявал, че ако пророкът придо Пророка, белята му ще провалят, затова приставил да го поканва. Но Пророка, мир ему, заръчал да го поканва и го усъществил, като го благословил, че ще бъде ебн от обаявателите на Рах.)
3. Онези, които синават глас пред Пратеника на Аллах, те са онези, чийто сърца Аллах е изпитал за богобоязния. За тях има опрощение и велика награда.
4. Онези, които те призовават иззад стъпите повечето от тях не проумяват.
(Около съобщаването глас от бездуховното тяло Тамим онези от ебн при Пратеника на Аллах, мир ему, точно когато си почивал в своята става. Възгласът им изглеждал: "О, Абухаммад, излез мейна, еки при нас!" Заключението отговори подобно отговорието.)
5. А ако бека изтърпели, докато им се покажеш, щеше да е най-доброто за тях. Аллах е опрощаващ, милосърден.
6. О, вършачи, ако нечестивец ви донесе вест, прочетете я, за да не засегнете никой хора от неведение, та за онава, което сте извършили, да съжалвате!
7. И знайте, че сред вас е Пратеника на Аллах! Ако той се владунаше във вас за много дела, щеше да го пострадате. Но Аллах вдъхна у вас любов към вярата и я разкри в сърцата ви, и пробуди у вас омраза към неверието, нечестивостта и неподчинението. Тези са вървящите по правия път.
8. Това е щедрост и благодат от Аллах. Аллах е всезнаещ, премъдр.
9. И ако две групи от вършачите се сбият, помирете ги! Но ако едната от тях престъпи спрямо другата, сражайте се против оная, която е престъпвала, докато се върне към повелта на Аллах! А пом се върне, помирете ги справедливо и поставете безпристрастно! Аллах обича безпристрастие.
10. Вървящите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!
11. О, вършачи, един мъже от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се назовавайте с оскъбрителни прикори! Колко лошо е името нечестивост подир вярата! А които не се покаят тези са утнетиците.
12. О, вършачи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грях. И не се дебите, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемащ покаянето, милосърден.
13. О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеи измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.
(Всички хора произхождат от Адам и Ева, и имат майка и баща. В този смисъл е неуместно да се гордеят със знатно родословие. Понякога това превъзходство се крие в богобоязния.)
14. Бедуните рекоха: "Ние повярвахме." Кажй: "Не сте повярвали, ала кажете: "Отддохме се на Аллах!", защото вярата не е влезла още в сърцата ви. И ако се покорите на Аллах и на Неговия Пратеник, Той не ще отнеме нищо от делата ви. Аллах е опрощаващ, милосърден."
15. Вършачи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват и се борят чрез своите имоти и души по пътя на Аллах. Те са искрените.
16. Кажй: "Нима Аллах известявате вие за вашата религия, след като Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята. Аллах всяко нещо знае."
17. Смятат, че теб облагодетелстват, приемайки Исляма. Кажй [о, Мухаммад]: "Не мен облагодетелстват, приемайки Исляма, а Аллах ви облагодетелства, че ви напъти за вярата, ако сте искрени."
18. Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Аллах съзира вашите дела.

50.

СУРА КАФ

(КАФ)

Меканска, с изключение на знамение 38, което е меканско. Съдържа 45 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Каф. Къля се в славия Коран.
2. Да, учудиха се, че им се яви предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: "Това е чудно нещо.
3. Нима след като умрем и станем на пръст [не бъдем възкресени]? Такова завръщане е неверно!"
4. Знаем Ние какво земята отнема от тях и имаме съхраняваща Книга.
5. Ала те влезха за лъжа истината, когато дойде при тях и са в недоумение.
6. Нима не виждат небето над тях, как Ние го изградихме и го украсихме, и с без процепи?
7. И земята разпростряхме, и положихме по нея непоклитими планини, и сторихме от нея да поникнат всякакви прекрасни видове
8. поука и напомняне за всеки покаяващ се раб.
9. И изживаме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва,
10. и високи палми с гроздове, скучени един връз друг

11. пропитание за рабите. И съживяваме с нея мъртва земя. Така ще бъде и възкресението.
12. Преди тях смятаха, че е лъжа и народът на Нух, и обитателите на ар-Рас, и самуляните, *(Вж: 25-38)*
13. и адигите, и Фараонът, и братята на Лут,
14. и обитателите на Горичката, и народът на Туббаа. Всички смятаха за лъжци пратениците и се изпълни Моето обещание. *(Вж: 15; 78 и 44: 37)*
15. Нима Ни затрудни първото сътворяване? Ала се съмняват не в новото сътворяване.
16. Сътворяваме Ние човека и знаем какво му напелва неговата душа. Ние сме по-близо до него, отколкото вената на шията [му].
17. Отдавно и отлвяно на него стоят два записвачи ангела.
18. не изрича и една дума, без да има готов надзорник при него.
19. И смъртната агония ще донесе истината: "Това е, което си избягвал."
20. И ще се протърби с Рога. "Това е Денят на обещанието!"
21. И с всеки човек ще дойде волат и свидетел [от ангелите].
22. [И ще му се каже:] "Ти нехтеше за това. Но сиехме от теб покривалото и твоят поглед Днес е пронизителен."
23. А съмствалият го [ангел] ще каже: "Готово е това, което е у мен." *(Вселияният Аллах ще каже:)*
24. "Хвърлете в Ада всеки упорстващ неверник,
25. възлиращ доброто, престъпващ, съмноващ се,
26. който прие за бог друг заедно с Аллах! Затова го хвърлете в суровото мъчение!"
27. Съмствалият го [сатана] ще каже: "Господи наш, не аз го накарах да престъпва, а сам той бе в дълбока заблуда."
28. Ще каже [Аллах]: "Не се карайте пред Мен! Аз ви предупредявах.
29. Не се променя Моето Слово. И не съм угнетителя на рабите."
30. В този Ден ще кажем на Ада: "Напълни ли се?" А той ще рече: "Има ли още?"
31. И не след дълго Раят ще бъде приближен за богобоязливите.
32. Това е, което ви бе обещано за всеки покайващ се, спазващ [повелите].
33. който и в уединение се бои от Всемилюстивия, и идва със сърце, молещо за прощане.
34. "Влезте гук в мир! Това е Денят на вечността!"
35. Ще имат там, каквото пожелат, а при Нас има повече.
36. И колко поколения преди тях погубихме, а бяха по-силни от тях и обикаляха по земята! Но има ли избавление?
37. Наистина в това се съдържа поука за всеки, който има сърце или се вслушва и е свидетел.
38. Сътворяме Ние небесата и земята, и всичко между тях в шест дни, без да Ни засетне умора. *(С това знамение се откритят оумите на хората: "Бис се отдели за почивка в Съботата и поседна на земята." Според някои тълкуватели под "шест дни" трябва да се разбират "шест периода".)*
39. Бъди търпелив към това, което казват, и прославяй с възхвала своя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза!
40. И през нощта Го прославяй, и след поклоните!
41. И вслушвай се в Деня, когато прогласяващият ще прогласи от близко място! *(Принатия се на хората да не забравят за зова на Перафия, който ще протърби с Рога от небесата и ще протърби за Часа на разпосветата.)*
42. В този Ден ще чуят Вика с истината. Това е Денят на възкресението. *(Оттук се разбира, че хората ще чуят и втората тръба на Перафия, само което ще възкръснат и ще излязат от гробовете.)*
43. Ние съживяваме и Ние умъртвяваме, и при Нас е завръщането.
44. В този Ден земята ще се разцеди над тях забързани. Това е събиране, лесно за Нас.
45. Най-добре Ние знаем какво изричат. А ти не си за тях принудител. И поучавай с Корана всеки, който се страхува от Моето предупреждение!

51.

СУРА ОТВЯВАЩИТЕ (АЗ-ЗАРИЙАТ)

Мекска. Съдържа 60 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдия!

1. Кълна се в отвяващите с вееие [ветрове]
2. и в носещите товар [облаци].
3. и в плаващите с лекота [кораби].
4. и в разпределящите по повеля [ангели].
5. че е истина това, което ви е обещано!
6. И че възмездие ще настъпи.
7. Кълна се в небето, осеяно с пътища!
8. Объркани са вашите слова [о, неверници]. *(Като се споменава и в Корана, протъпкват на Пророка го наричат "малосъни", "юет", "гадател" търговица, който той неговъше в близкия ден отговор.)*
9. Отклонява се от него онзи, който е бил отклонен.
10. Проклети да са лъжците.
11. кляно в бевцата [на неверните] невяно!

12. Питат: "Когаше е Съдният ден?"
13. В този Ден върху Огъня ще бъдат измъчвани.
14. "Всезете своето мълчание! Това е, за което бързахте."
15. Богобожливите ще бъдат сред градини и извори,
16. не взимат онова, което им дарява техният Господ. Преди това те вършеха добро
17. малко свърха през нощта
18. и на развиделяване молеха за опрощение,
19. и в техните имоти имаше дял за просяка и нуждаещия се.
20. За убедените на земята има знамения
21. и в самите вас. Нима не съзираете?
22. На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано.
23. А то, къдна се в Господа на небето и на земята, е истина, както това, че говорите.
(Както човек не се удрява, че дръшате, както изрече, си носете, така не трябва да има колебание и за това, което му се известява.)
24. Стигна ли до теб разказът за почетните гости на Ибрахим?

(Вж: 15: 51)

25. Влязкоха при него и рекоха: "Мир!" Каза: "Мир!" И си рече: "Непознати хора!"
26. И без да го видят, свърна към своето семейство и дойде с глъсто [печено] теле,
27. и им го поднесе. Рече: "Ще похванете ли?"
28. И спотан страх от тях. Рекоха: "Не се страхувай!" И го благовестиха за знаещ син.
29. И приетата жена му в вик, удриха лицето си, и рече: "Но аз съм бездетна старцица!"
30. Рекоха: "Тяй каза твоят Господ. Той е Премъдрия, Всеизвения."
31. Рече: "А какво ви е намерението, о, пратеници?"
32. Рекоха: "Изпратени сме при хора-престъпници,
33. за да изсипем върху тях камъни от глина,
34. безвълни при твоя Господ за прекаляващите."
35. И изведохме Ние само вършачите, които бяха там.
36. И намерихме там отлудени [на Аллах] само в един дом.
37. И оставихме там знамение за онези, които се страхуват от болезненото мълчение.
38. ...И за Муса, когато го изпратихме при Фараона с явен довод,
39. И се отвори той със своята опора, и каза: "Магьосник или луд."
40. И страбихме него и войските му, и ги върхлехме в морето. Вината бе негова.
41. И за адитите, срещу които изпратихме опустошителния вятър...
42. И не остави той нищо, над което премина, без да го превърне в прах.
43. И за самудните, когато им бе казано: "Наслаждавайте се до време!"
44. И се възторгнах пред повелята на техния Господ, [затова] мълнията ги поразя, както си гледаха.
45. И не можах да се изправят, и не им се помогна.
46. И народа на Нух [погубихме] преди. Те бяха нечестиви хора.
47. И небето изградисме с [Нашата] сила. Ние даваме простор.
48. И земята Ние разстлахме. Колко прекрасно разстеламе!
49. И от всичко нещо сътворихме двойки, за да се поучите!

(Всекикогато Аллах е създал всякакъв вид животни, мъжко и женско, земя и небе, стъпце и вода, равнина и планина, море и суша, дъно и гора, живот и смърт, сладко и горчиво, спотан и мрът. Така човекът, който разминава над съвкупното на протеклоотминалостите в едно, би трябвало да погледне в абсолютния, единствения Бог и абсолютния Творец, и ще стане Негов раб.)

50. Затова към Аллах се усретеми! Аз съм Негов явен предупредител за вас.
51. И не приемайте друг Бог заедно с Аллах! Аз съм Негов явен предупредител за вас.
52. Така и онези преди тях, щом дойдеше пратеник, казваха: "Магьосник или луд."
53. Нима си завещавах това един другиму? Не, ала те са престъпващи хора.
54. Отвърни се от тях и не ще бъдете упрекван!
55. И поучавай! Нанстина поучението носи полза на вършачите.
56. Сътвориох Аз джинувете и хората единствено за да Ми служат.
57. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят.
58. Аллах! Той е Давачия преситанието, Владетеля на силата, Всеомогщия.
59. Угнетителите имат участ като участта на техните другари. Затова да не избързват!
60. Горко на неверниците в техния Ден, който им е обещан!

52.

СУРА ПЛАНИННАТА (АТ-ТУР)

Меканска. Съдържа 49 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къдна се в Планината
2. и в Книгата, написана
3. на разгънат свитък,

4. и в посещавания Дюм.
(Планетата е която на която се изгражда клетката, е Сивай е Мавриг, където Въстаният Аллат говори на пророка Абуа Кислата е Петокосицата, Кораят или Кислата на събитие. Посещаваният Дюм е зряният Кляба или небесното място, което ангелите обхождат.)

5. и във въздиганията [небесен] свод.
6. и в прещипеното море
7. мъчението на твоя Господ ще настъпни!
8. Никой не ще го отблъсне
9. в Деня, когато небето бурно се завърти
10. и плавините силно се разместват.
11. Горко в този Ден за отричавшите.
12. които в празнословие се забавляват!
13. В Деня, когато ще бъдат подкарани към огъня на Ада:
14. "Това е Огънят, който взимаште за ляжа.
15. Магия ли е това, или не съзирате?"
16. Горете там и да търните, и да не търните, все едно е за вас! Ще ви се въздаде само за вашите дела!"
17. Богобоязливите ще са в градини и в блаженство,
18. радостни с онова, което им е дарил техният Господ и ги е предпазил техният Господ от мъчението на Ада.
19. Якте и шийте със здраве за онова, което сте вършили!
20. Облегнати на подредени престоли... И ще им дадем за събурти хубавици с големи очи.
21. Към онези, които вярват и тяхното потомство ги последва с вяра ще присъединим към тях потомството им и не ще отнемем нищо от делата им. Всеки човек ще отговаря за делата си.
22. И ще им дарим в изобилие плодове и месо, каквито пожелаят.
23. Ще си подават там един на друг чаша, от която не ще има нищо празнословие, нито подбуда към грях.
24. И ще им прислужват юноши, които сякаш са скрити бисери.
25. И ще се обръщат един към друг, разпитвайки се.
26. Ще речат: "Божие се [от Аллах] и преди, когато бяхме сред своите роднини.
27. Но Аллах ни облагодетелства и ни опази от изгарящото мъчение.
28. Ние Го възяхме и преди. Той е Владетеля на доброто, Милосърдния."
29. И поучават [о, Мухаммад! Ти не си по милост от твоя Господ нито гадател, нито луд.
30. Или казват: "Ти си поет! Изкачаме превратностите на съдбата."
31. Казва: "Чакайте! И аз чакам с вас."

(Знаменето посочва, че онези, които очакват смъртта на Пророка, мир му, непременно ще си сполетат беда)

32. Нима умовете им повеляват това, или са престъпващи хора?
 33. Или искат да кажат: "Сам си го е съчинил!" Не, те не вярват.
 34. Нека донесат слово, подобно на него, ако казват истината!
 35. Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците?
 36. Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават.
 37. Или при тях са съкровищниците на твоя Господ, или те са властващите?
 38. Или имат съзъб, от която подслушват? Тогав нека този от тях, който е чул нещо, да донесе явен довод!
 39. Или за Него са дъщерите, а за вас синовете?
 40. Или искаш отплата от тях [о, Мухаммад!], за са обременени от дълг?
 41. Или при тях е неведомото и те записват?
 42. Или кроят хитрина? Ала онези, които не вярват, те ще са надзирените.
 43. Или имат друг бог освен Аллах? Пречист е Аллах от онова, с което Го съдружават!
 44. И дори да видят отломък, падащ от небето, казват: "Скупчени облаци."
 45. Остави ги, докато срещнат своя Ден, когато ще бъдат поразени от мъзнията!
 46. Деня, когато нито хитрината им ще ги избави, нито ще им се помогне.
 47. А за унетителите има и друго мъчение освен това, ала повечето от тях не знаят.
- (Това е мъчението, което ще погисат преди смъртта или в гроба. Иначе в земята живот те са изпитани много други страдания, като бедност, паразити в битки и други нещастия.)*
48. И бди търпелив пред повелята на своя Господ! Ти наистина си пред Очите Ни. И прославяй своя Господ с възхвала, когато стават!
 49. И понем Го прославяй, и при скриването на звездите!

53.

СУРА ЗВЕЗДАТА
(АН-НАДЖМ)

Меканска, с изключение на знамение 32, което е меканско. Съдържа 62 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кълна се в звездата, когато залязва,
2. не се е заблудил ващият спътник [Мухаммад] и не се е отклонил,
3. и не говори той от себе си.
4. Това е само откровение, което [му] се разкрива.
5. Научи го [на него] многосилният [Джибрил].
6. който има мощ. Той се възгравя,
7. когато бе на най-високия хоризонт,
8. после се приближи и се спусна,

9. и бе на разстояние два лъка или по-близо.
10. Тогава [Аллах посредством Джибрил] разкри на Своя раб [Мухаммад], каквото разкри.
11. Сърцето му не го изляга за онова, което вижда.
12. Нима ще го опортате за онова, което вижда?
13. И отново го вижда при друго спускане
14. до лотосовото дърво на крайния предел,
(Възгледът, мир и мир; е омак, Джибрил е истински му обриса два пъти и пакостно на отвореността и при пътешествията до същото небе, където се намира същото Дърво. (Светият откровение на божия Творец.)
15. където е Грдинята на обителта.
16. Когато дървото бе покрито с онова, което го покрива...
17. И не се отклони погледът [на Мухаммад], и не се откъсна.
18. Той вижда някои от най-големите знамения на своя Господ.
19. А нима не виждате какво са ал-Лат и ал-Уза,
20. исафи-трето [божества] Мана?
21. Нима за вас е мъжкото, и пък за Него женското?
22. Това тогава е несправедлив делек.
23. Те са само имена, които ниекоже вие и предците ви, Аллах не им ниекоже довол. [Неверниците] следват само догадката и онова, което днуите обявят, въпреки че при тях доде изпълняват от тевия Господ.
24. Или човек притежава всичко, което пожелае?
25. На Аллах принадлежи и отъдиното, и настоящето.
26. И колко ангели има на небесата, чието застъпничество не избява от нищо, освен след като Аллах позволи комуто пожелае, и благоволит.
(Също както и ангелите не могат да се застъпят без позволение на Аллах, как толкова неверниците се надаяват техните божества да се застъпят за тях.)
27. Онези, които не вярват в отъдиното, назовават ангелите с женски имена.
28. без да имат знание за това. Те следват само догадката. Ала догадката е нищо не заменя истината.
29. И се отдръпни от огни, който се отвърща от Нашето напомняне, и пожелава само земния живот!
30. Толкова са достигнали те от знанието. Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае кой е напътенил.
31. На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, за да въздаде на злосторниците за деинята им и за да въздаде на благодетелните с Най-прекрасното
32. на онези, които се предпазват от големите грехове и скверностите, освен малките провинения. Твоят Господ е Щедрия в отпореността. Най-добре Той ви знае, и когато ви сътвори от земята, и пожелава само земния живот!
33. Виждал ли онези, който се отвърща
34. и дава малко, и му се свиди?
- (Визелите, че ал-Узаид иби ал-Мурар салят с Пративата, мир и мир; и чул неговата проповед. Той бил също впечатлен от нея и почти бил готов да приеме Ислама, но един събуждавач го посрещнал с думите: "Ти мислиш реалноста на предците ти и теърния, че ще серват е Омак." Ал-Узаид отговорил: "Аз се бих от мъжкото на Аллах." А мъжът отговорил, че ако му даде част от имота си и се върне към еливетността, той ще поеме напътението името на Аллах. Ал-Узаид му дал част от обещанието, но останалото му се досетил.)*
35. Нима той има знание за неведомото и го вижда?
36. Или не бе известил за онова, което е в свитците на Муса
37. и Ибрахим, който изпъли [повелята]
38. че никой прегрешил не ще носи греха на друг
39. и човек ще има само онова, за което се е постарал,
40. и старанието му ще бъде видяно,
41. после напълно ще му се въздаде,
42. и че при твоя Господ е завършекът.
43. и Той поряжда смеха и плача,
44. и Той създава и умъртвява,
45. и Той създава двойките: мъжко и женско, -
46. от капка сперма, когато се изхвърля [в утробата],
47. и от Него е повторното сътворяване,
48. и Той дарява богатство и удовлетворение,
49. и Той е Господът на Сириус,
(Древната звезда Сириус била обожествявана от племеното Хуза.)
50. и Той погуби древните адити,
51. и самудяните, и не остави никого от тях,
52. и също народа на Нух преди, те бяха още по-утветяващи и престъпващи.
53. и Той отпуща срианияте [селща на Лут].
54. и ги покри, каквото ги покри.
55. Тогава в кои благоденя на твоя Господ е съмнявал [о, човек]?
56. И този [Мухаммад] е предупредител, подобен на първите предупредители.
57. Близкият Час приближава.
58. Никой освен Аллах не ще го разкрие.
59. Нима на тази вест се чудите
60. и се смеете, а не плачете,
61. и нехливно се забавлявате?
62. Съветете чела до земята в съужд пред Аллах и на Него служете!

Меканска, с изключение на знаменне 45, което е меканско. Съдържа 55 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Наблизих Часът и се разцепи луната.
(Какво разказват мнозина споделящици на Пророка, Аллах да го благослови и с мир да го дари, меканците поискали от него да извърши чудо. Тезика той отправил зов към Аллах и злата се разцепила, а после възторжана честоста си. Изумително събуждаване не можело да открият чудото, но си го обяснили като мистическоство.)
2. Но и да видят знаменне, те се отдръпват и казват: "Продължителна магия."
3. И го взимат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край.
4. Дойдоха вече при тях вести, които да ги възлират.
5. зряла мъдрост [Коранът] ала безполезни са за тях предупредителите.
6. Затова се отвърни от тях [о, Мухаммад!] В Деня, когато зоващият призове към нещо ужасно,
7. те със сведен поглед ще излезат от гробовите като пръснати скакалци,
8. забързани към зоващия. Ще кажат неверниците: "Това е тежък Ден."
9. Отричаше преди тях и народът на Нух. Отричаха Нашия раб и казваха: "Той е луд!", и бе прогонен с кръвоты.
10. Тогава призова той своя Господ: "Аз съм победен, помогни ми!"
11. И разтворихме Ние вратите на небото със струяща вода,
12. и сторихме да бликнат извори от земята, и водите се срещнаха за предопределена повеля.
13. А него понесохме върху [Ковчегата от] дъски и гвоздеи,
14. плаващ пред Очите Ни, въздаване за онзи, който бе отричан.
15. И оставихме това за знаменне, но има ли кой да се поучи?
16. И какво бе Моето мълчене и Моето предупредение!
17. И сторихме Корана десеи за поучение, но има ли кой да се поучи?
18. И адитите отричаха. И какво бе Моето мълчене и Моето предупредение!
19. Изпратихме срещу тях вихър в ден на непрестанно злочестие,
20. изтръгващ хората, сякаш са стволоче на изсушавати палми.
21. И какво бе Моето мълчене и Моето предупредение!
22. И сторихме Корана десеи за поучение, но има ли кой да се поучи?
23. И самуднителте отричаха предупредителите.
24. И рекоха: "Нима човек от нас ще последваме? Тогава ние ще изнаднем в заблуда и безумие.
25. Нима на него бе разкрито Поучението сред нас? Не, той е надменен лъжец."
26. Утре ще научат кой е надменен лъжец.
("Зутре" е Съвнат ден.)
27. Изпращаме Ние камилата като изпитание за тях. Наблюдавай ги и търпи!
28. И ги извести, че водата е поделена между [нея и] тях! И пинето на всеки е разпределено.
(Вж: 26:141-159)
29. Но извикаха темен другар и той се зае, и я закла.
30. И какво бе Моето мълчене и Моето предупредение!
31. Изпратихме срещу тях само елин Вил и ставаша като сузите сламки на сеното.
32. И сторихме Корана десеи за поучение, но има ли кой да се поучи?
33. И народът на Лут отричаше предупредителите.
34. Изпратихме срещу тях ураган от камъни, ослеп за семейството на Лут. Спъксихме ги на развиделяване
35. благодеяние от Нас. Така въздаваме на онзи, който е признателен.
36. Той ги предупреди за Нашето мълчене, но те се усъмниха в предупредението.
37. И поискана от него да ги допусне до гостите си, но ослепихме очите им. Вкусете Моето мълчене и Моето предупредение!
(Вж: 11: 77-83)
38. И рано сутринта ги сполетя трайно мълчене.
39. Вкусете Моето мълчене и Моето предупредение!
40. И сторихме Корана десеи за поучение, но има ли кой да се поучи?
41. Предупредителите дойдоха и при хората на Фараона,
42. [но] те възеха за лъжа всичките Ни знамения. Затова ги страбихме, както подобава на всекилен, всемогъщ.
43. Нима вашите неверници са по-добри от онези, или за вас има онепняване в Писанията?
(Взнаменитете се отправя въпрос към събуждаващите меканци, дали са получили гаранция, че ще се избавят от наказанието благодарение на превъзходството си над народите, живели от времето на Нух до епохата на Фараона.)
44. Или казват: "Не сме ли ние непобедимо множество?"
45. Ще бъде разгромено множеството и ще обърне то гръб в бяг.
46. Часът е обещаващ им срок. Часът е най-злочестият и най-горчивият.
47. Прегъбнителте ще са в заблуда и безумие
48. в Деня, когато бъдат влачени по лице в Огъня: "Вкусете допира на Ада!"
49. Ние всяко нещо сътворихме с мьра.
50. Нашата повеля се изпълнява, докато мигне окото.
51. Вече погубихме подобните на вас. Но има ли кой да се поучи?
52. И всяко нещо, което са вършили, го има в писанията.
52. Всичко, малко или голямо, е записано.
54. Богобоязливите ще пребъдат сред градини и реки
55. истинно обещание при Владетеля, Всемогъщия.

СУРА ВСЕМИЛОСТИВИЯ
(АР-РАХМАН)

Меканска, с изключение на знамените 29, което е меканско. Съдържа 78 знаменца.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдния!

1. Всемилюстивия
2. научи на Корана.
3. сътвори човека.
4. научи го да говори.
5. Слънцето и луната [се движат] по изчисление.
6. и звездите, и дърветата се прекланят.
7. И въздигна Той небето, и положи весните,
8. за да не престъпват мярката.
9. И отмервайте справедливо, и не оцелявайте в мярката!
10. И положи Той земята за тварите.
11. На нея има плодове и палми с обвити гроздове,
12. и зърно с пшява, и ухапни растения.
13. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
(Това постранико се знаменце е отравено към две обхвирности хора и джестова.)
14. Сътвори Той човека от звънка глина като гърнчарско изделие.
15. И сътвори Той джестоните от пламъка на огъня.
16. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
17. Господа на двата изгрева и Господа на двата залеза.
(Възраствата "изоста изгрева" ("изоста") и "изоста залеза" ("залеза") обхващават разгледаната половина на слънцето през зимата и лятото.)
18. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
19. Пусна Той двете морета да се срещват,
20. но между тях има прегреда, която не престъпват.
21. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
22. От двете излизат бисери и корали.
23. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
24. И Невини са плавателните кораби, въздигнали се като глътаниви в морето.
25. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
26. Всичко тук погива.
27. Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величното и почитта.
28. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
29. Умолвя Го всичко на небесата и на земята. Всеки миг изпява Той някакво дъло.
(На Дури и в постранико са следващата половина от Аллах помош по различни въпроси като сурови, претативни, опрочени и др. Всеки миг: Аллах ръководи околната, като възраствата, умилгована, всяка стойност и обхващавана, следваща богат и беден, и т.т.)
30. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
31. Ще ви направим равнометка, о, два свята [на джестове и хора]!
32. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
33. О, млюжество от джестове и хора, ако мюжесте да провиюкете зад пределите на небесата и на земята, провиюкете! Не ще провиюкете осени с ввет [от Ня].
34. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
35. Ще бъде пратен срещу вас пламък от огън и дим, и не ще ви се помогне.
36. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
37. И когато небо се разкъса, и спаве червено като разтопяно мляко...
("... мляко" може да се преводне и като "червена веза". Някои тълкувателски разликват, че небето в Съдния ден ще се променя по цвят, както малките базира имат различни цветове.)
38. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
39. В този Ден не ще бъде питан за греха му нито човек, нито джест.
40. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
41. Престъпниците ще бъдат разпознати по техния белег. И ще бъдат хванати за перчема и за краката.
42. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
43. Това е Адът, който престъпниците взимат за лъжа.
44. Те ще обикалят между него и връща, кивяща вода.
45. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
46. А за онзи, който се страхува да застане пред своя Господ, има две Градини
47. та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
48. с разни дървета.
49. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
50. В двете два извора текат.
51. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
52. Там от всеки плод има по два вида.
53. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
54. Облеснати върху килими с подплатя от брукат. И плодовете на двете градини ще са близо.
55. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?

56. Има там жени с целомъдрен поглед, недокоснати нито от човек преди тях, нито от джин.
57. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
58. Сякаш са рубини и корали...
59. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
60. Нима възданието за добрината е друго освен добрина?
61. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
62. И освен тях още две градни
63. та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
64. тъмнозелени.
65. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
66. В тях има два бликащи извора.
67. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
68. Там има плодове и палми, и нарове.
69. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
70. Там има добродетели и прекрасни жени
71. та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
72. хубавици, пазени в шатри
73. та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
74. недокоснати нито от човек преди тях, нито от джин...
75. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
76. Облегнати върху зелени възглавници и хубави килими...
77. Та кои блага на вашия Господ взимате за лъжа?
78. Благословено да е името на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта!

56.

СУРА СЪБИТИЕТО

(*АЛ-УККИЯ*)

Меканска, с изключение на знамената 81 и 82, които са мекански. Съдържа 96 знамената.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Когато Събитието настъпи,
 2. никой не ще възире неговото настъпване
 3. приизявяващо и въздигащо.
 4. Когато земята се разтърка в грус
 5. и планините се разломат на отломки,
 6. и станат разпидна прах,
 7. вие ще станете на три групи:
 8. едни - отдясно, какво ще е за тези отдясно?;
 9. и други отляво, какво ще е за тези отляво?;
- (Буковичо "Хората на обесването", т.е. онези, на които ханската за обелата им ще бъде подадена отдясно, и "Хората на лопачицата" отляво.)*
10. и първенците [в богобоязливостта], те са първенците [в Рая]
 11. тези са приближените [на Аллах]
 12. в Градините на блаженството
 13. повечето са от предните
 14. и малцина от четните
 15. на украсени престоли,
 16. облегнати там един срещу друг.
 17. Вечкомлади конопци им поднасят
 18. бокали и кани, и чаши [вино] от извор.
 19. Не ще ги боли глава от това и не ще губят ум.
 20. И плод, какъвто изберат,
 21. и птиче месо, каквото обичат.
 22. И ще имат хубавици с големи овци,
 23. подобни на скрити бисери
 24. въздаяние за делата им.
 25. Не ще слушат там нито празнословие, нито подбуда към грях,
 26. а само словото: "Мир! Мир!";
 27. А онези отдясно... Какво ще е за онези отдясно?
 28. Сред лотоси без бодли
 29. и натезали бананови дървета,
 30. и просторна сянка,
 31. и леща се вода,
 32. и обилен плод.
 33. несекващ и невълзбранен,
 34. и въздигнати постели.
 35. Сътворихме ги Ние с [прекрасно] сътворяване
 36. и отредихме да са девици

37. любещи, връстнички
 38. за онези отъждено
 39. група от предците
 40. и група от сетините.
(Грешите изключват различията живота на праводниците в Рах. Тъгуващите допъват, че обитателите на небесните Градини ще възхитят като младежи между 30 и 33 години, жените не ще разкошат, старците ще бъдат прегърнати в достояни девойки.)
41. А онези отляво... Какво ще се за онези отляво?
 42. Сред изгарян вятър и връща вода,
 43. и сянка от черен дим,
 44. ниго прохладна, ниго приятна.
 45. Те живееша сред разкоши преди това.
 46. И уютстваша в огромния грех.
(Огромният грех е съдрожаването с Аллах)
47. И казваха: "Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени?"
 48. А нима и дървините ни предци?"
 49. Кажй [о, Мухаммад]: "И дървините, и сетините
 50. наистина ще бъдат събрани по време на знанията Ден."
 51. После, о, вие, заблудените, отричащите,
 52. наистина ще адете от дървото Зокум
 53. и ще си пълните от него стомасите.
 54. и ще пиете след това от връщанта вода.
 55. Ще пиете, както някакви прежадените камели.
 56. Това е утошението им в Съдния ден.
 57. Ние ви сътворихме. Защо тогава не повярвате?
 58. Не виждате ли семето, което излизате?
 59. Вие ли го сътворявате, или Ние сме Твореща?
 60. Ние отредихме смъртта за вас и не ще бъдем възпрени
 61. да променим такива като вас и да ви престъдадем в нещо, което не ви е познато.
 62. И узнахте вече първото сътворяване. Не ще ли се поучите?
 63. И не виждате ли какво сеете?
 64. Вие ли го карате да расте, или Ние го караме?
 65. Ако пожелаехме, бисме го сторили на сухи съчки и щяхте да останете сансани.
 66. "Наистина сме задължени.
 67. Да, и сме лишени [от прещаня]."
 68. И не виждате ли водата, която пиете?
 69. Вие ли я изсипвате от облака или Ние я изсипахме?
 70. Ако пожелаехме, бихме я сторили солена, защо тогава не сте признателни?
 71. Не виждате ли огъня, който разпалвате?
 72. Вие ли създавате дървото за него, или Ние сме Създателя?
 73. Ние го сторихме за поучение и за ползване от онези, които се нуждаят.
 74. Затова прославяй името на твоя Господ, Превелики!
 75. Но не, къдна се в залезите на звездите
 76. а това е клетва ако знаете велика,
 77. това наистина е свещен Коран
 78. в съхранената Книга [Майка].
 79. Докъдето го самопревиеват.
 80. Непълношние от Господу на световите.
 81. Нима това Съкво пренебрежават?
 82. И [вместо благодарност] за пренитането вие го взимате за лъжа?
(Своего преданието съдрожаваните сътворящи отъжда с изгрева и залеза на различни звезди. По повод на това от знаменитото стана ясно, че името да изпитат признателност за дадената им благослава, хората се отклоняват от истината.)
83. И когато [душата на умирация] стигне гърлото,
 84. тогава вие само гледате,
 85. а Ние сме по-близо до него от вас, ала не виждате
 86. и защо, ако не ще бъдете съдени,
 87. не я върнете обратно, ако говорите истината?
 88. И ако [умирацият] е от приближените [на Аллах],
 89. тогава покой и удовлетворение, и Градината на блаженството.
 90. А ако е от онези отъждено,
 91. тогава [ще му се каже]: "Мир на теб, защото си от онези отъждено!"
 92. А ако е от отричащите, заблудените,
 93. тогава утошението от връща вода
 94. и изгаряне в Огъня.
 95. Това е достоверната истина.
 96. Затова прославяй името на твоя Господ, Превелики!

СУРА ЖЕЛЯЗОТО
(АЛ-ХАДИД)

Мединска. Съдържа 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Премъдрия.
2. Негова е властта на небесата и на земята. Той съживява и Той умъртвява. Той за всичко нещо има сила.
3. Той е Изначалния и Безкрайния, и Явния, и Скрития. Той всяко нещо знае.
(Като разказва Пратеника на Аллах, мир нему: Аллах е Осия, преди Който не е сътворено нищо: Осия, само Който не ще простъпва нищо: Той е Явния, или: над Него няма нищо, и Скрития: нищо не е това близка, както Той.)
4. Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] Той на Трона. Той знае какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво пада от небото, и какво се издига на него. Той е с вас, където и да сте. Аллах съзира вашите дела.
5. Негово е владението на небесата и на земята. При Аллах ще бъдат върнати делата.
6. Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. И знае съкровеното в сърцата.
7. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и раздавайте от онова, на което ви стори Той наследници! За онези от вас, които вярват и раздават, за тях ще има голяма награда.
8. И какво ви е, защо да не повярвате в Аллах, когато Пратеника ви зове да повярвате във вашия Господ, и Той вече получи вашия обет, ако сте вярвали?
9. Той е, Който низпослава на Свои раб ясни знамения, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Аллах към вас е състрадателен, милосърден.
10. И какво ви е, защо да не раздавате по пътя на Аллах? На Аллах принадлежи наследството на небесата и на земята. Онези от вас, които раздаваха преди завземането [на Мекка] и се сражаваха, не са равни [с останалите]. Те са на по-високо стъпало от онези, които раздаваха след това и се сражаваха. Но на всички тях Аллах обеща Най-прекрасното. Сведущ е Аллах за вашите дела.
11. На онези, който дава хубав заем [по пътя] на Аллах Той ще му го умножи и за него ще има щедра награда.
12. В Деня, когато видни вярваните мъже и жени с тяхната светлина, устремена пред тях, и в деснитите им [гогава ще им се каже:] "Радушната вест за вас Днес са Градините, сред които реки текат. В тях ще пребивавате вечно. Това е великото спасение."
13. В този [ден] лицемерите и лицемерките ще кажат на вярваните: "Почакайте ни, за да придобием от вашата светлина!" Ще им бъде казано: "Върнете се назад и търсете светлина!" И ще се въздигне между тях стена с врата. Отвътре ще е милостта, а от външната страна ще е мъчението.
14. Ще им се прогласи: "Не бихме ли с вас?" Ще кажат [вярваните]: "Да, наистина, ала ви изкушиха вашите души и дебелихте, и се съмнявахте, и ви подмамниха вашите мечти, докато се яви повелта на Аллах. Измамникът [сатана] ви измами за Аллах."
- (Лицемерите правило поставят като мисолмана, но наблюдават безучастни боите на еврайците, обети са от съюзника за Ислама, следват страстите си, обесени са от изкушаванията и забравени на сатаната.)*
15. Днес не ще бъде взет откуп ни от вас, нито от онези, които не повярваха. Вашето обиталище е Огънят. Той най-добре ви подхожда. И колко лоша е тази участ!
16. Не е ли настъпило за вярваните време сърцата им да се смират при споменаването на Аллах и пред истината, която бе низпослана, и да не станат като дарените с Писанието преди, за които срокът бе дълъг, и закоравиха сърцата им, и мнозина от тях бяха нечестивци.
(Знаменията напомня, че сърцата на истинските еврайци омекват при споменаването на Аллах и на Корана. То насочва евангелието към поведението на водите и християните, но евангелист е било низпослано, за да предпази някои сподобяващи на Мухаммад, които в Мекка живеели в бедност, а след преселението се сообили с бляха и това ги навредило допък до равностопни към ослото. Именно за тях се подготвява, че споменаването на Аллах смекчава горво сърдечността.)
17. Знайте, че Аллах съживява земята след нейната смърт! Разсъземаме ви знамената, за да проумеете!
18. На раздаващите милостния мъже и жени, които дават хубав заем на Аллах, ще им бъде умножено и ще има за тях щедра награда.
19. Онези, които вярват в Аллах и в Неговите пратеници, те са всеправдивите и мъчениците. При техния Господ не имат награда и светлина. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня.
20. Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд възлещават сеячите, после изсъхват и ги виджат пожелтели, после стават на сълци. А в отвъдния живот има сурово мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада.
(При състоявянето на земята в отвъдния живот е това знаменаване земният живот не се осъжда и отрича, той не е създаден напразно, само се въвежда, че мирските бели и земелетните наслади не бива да отклоняват хората от мисълта за вечния Дом и да ги тласкат към нечестивия стража. Аллах и Неговия Пратеник.)
21. Надпреварвайте се към опрощение от вашия Господ и към Градината с ширина, колкото ширината на небото и на земята, приготвена за онези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници! Това е благодатта на Аллах. Давая я Той комуто пожелае. Аллах е Господният на великата благодат.
22. Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга. За Аллах това е лесно.

23. За да не страдате за онова, което ви се е изпълняло и да не лувате за онова, което ви е дошло. Аллах не обича горделивите, самохващите,
24. които се скъпят и поведат на хората скъперничество. А който се отвори Аллах е Прегобит, Веселаниа.
25. Изпратихме Нашите пратеници с ясни знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и лезната, за да постват хората справедливо. И създадохме желязото. В него има огромна сила и облати за хората, и за да изпита Аллах кой дори в усудение помага на Него [в религията] и на Неговите пратеници. Аллах е веселиен, всемогъщ.
26. И изпратихме Нух и Ибрахим, и отредихме сред тяхното потомство да бъдат пророчеството и Писанието. Някои от тях са на правия път, но мнозина от тях са нечестивци.
27. Сетне проводихме по стъпките им Нашите пратеници, и проводихме след тях Иса, сина на Мариам, и му дадохме Евангелието, и възложихме в сърцата на онези, които го последваха, състрадание и милосърдие. Но монашеството го измениха те, не сме им го предисали Ние освен стремежа към благоволенieto на Аллах, а и не го спазваха, както трябваше да се спазва. И дадохме на вярващите измеду им тяхната награда, но мнозина от тях са нечестивци.
28. О, вярващи, бойте се от Аллах и вярвайте в Неговия Пратеник! Той ще ви даде двоен дар от Своята милост. И ще стори за вас светлина, с която ще вървите. И ще ви опрости. Аллах е опроцаващ, милосърден.
29. За да узнаят хората на Писанието, че нямат власт над нищо от благодатта на Аллах и че благодатта е в Ръката на Аллах. Дава и Той комуто пожелае. Аллах е Владетелът на великата благодат.

58.

СУРА СПОРЪТ
(Ал-Муджадала)

Меканска. Съдържа 22 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Чу Аллах думите на онези, които спореше с теб за своя съпруг и се оплака на Аллах. Аллах чу вашия разговор. Аллах е всеушечно, всевиждащ.
- (Вярващи! амази общият наречен "захр" мъжът казва на жена си: "Ти си като сърба (захр) на майка ми!" и това било достатъчно основание да я изостави завинаги. Един от сподвижниците на Пророка Абу ибн ас-Самит се бил разделил със съпругата си по този начин. Тя се оплакала на Пророка, че на майката е била от гняла за семейството си, отколзко деца, стрелжи са за мъжа си, а селя, на стари години, място благодарност, е положена на умаления. Жената казалла Пророка: "а откъде е нивна мъжа и да възможна разпространя брак. Въпреки че настоявала, Пратеика на Аллах на можел да вземе решение, което противоречи на съществуващите традиции и законни положения. По-късно било изпослано горното знамение, в което спомениат общач се опрости като покрива пратеника и се поочертава, че съпругата не може да се прегрине в майка на своя съпруг. Следващите знамения разясват и утвърждават поведението на Аллах.)*
2. На онези от вас, които изоставят жените си с думите: "Ти за мен си като майчиния ми гръб!" те не са им майки. Майки са им само онези, които са ги родили. Те наистина изречат скверни думи и лъжа. Аллах е изневиняващ, опроцаващ.
3. Онези, които [така] изоставят жените си, но после си върнат думите да освободят роб, преди да са ги докоснали. С това бивате поучавани. Сведущ е Аллах за ваните дела.
4. А който не може да говее два поредни месеца, преди да се докоснат. А който не е в състояние да нахрани шестдесет пуждаещи се. Това е, за да вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. Тези са границите на Аллах. А за неверниците има болезнено мъчение.
5. Който се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, ще бъдат сломенни, както биха сломенни и онези преди тях. Вече низпослахме ясни знамения. А за неверниците има унизително мъчение.
6. Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще ги извести за техните дела. Аллах пресметта, а те забравиха. Аллах на всяко нещо е свидетел.
7. Не виждаш ли, че Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята? И няма таен разговор на трима, без Той да е четвъртият, нито на петима, без Той е шестият, и нито по-малко от това, и нито повече, без Той да е с тях, където и да са. После, в Деня на възкресението, ще ги извести за делата им. Аллах всяко нещо знае.
8. Не виждаш ли онези, на които бе забранен тайният разговор? После се връщат към онова, което им бе забранено, и тайно разговарят за грех и вражда, и неподчинение на Пратеника. И когато идват при теб, те поздравяват с онова, с което Аллах не те поздравява, и си казват: "Защо Аллах не ни наказва за нашите думи?" Достатъчен им е Адет. Ще горят в него. Колко лоша е тази учува!
- (Това било водеше и издмерата, които се опитвали да есват спът сред мюсюлманите, да разколебят надеждите им за изобавение от бойта, да им оприват стъпала, че и онемяте ще бъдат изплати. Тук се оскъса тяхното поведение. Също така при среща с Пророка, мур неир; юдетте стържали към него поздрав, който в действителност означавал "Съгът на теб!". Пратеика на Аллах стържал: "И на вас!", без да измени на обичайната си любезност.)*
9. О, вярващи, ако разговаряте тайно, не разговаряйте за грех и вражда, и неподчинение на Пратеника, а разговаряйте за праведност и богобоязливост, и се бойте от Аллах, при Когого ще бъдете събрани!
10. Тайният [враждебен] разговор е само от сатаната, за да наскърбява вярващите. Но той не ще им навреди с нищо без позволение на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!
11. О, вярващи, когато ви се каже: "Направете място при събиранията!", направете! И Аллах ще ви направи място. И щом се каже: "Станете!", станете! Аллах ще въздигне по степенни онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за ваните дела.
12. О, вярващи, ако не разговаряте насаме с Пратеника, раздвайте преди вашия разговор милостина! Това е най-доброто за вас и най-чистото. А ако не можете. Аллах е опроцаващ, милосърден.
- (Това послъ ескъсна изпосланието като заекловстване на почет към Пророка, възможности на бодине, въздржане от излишна емпроси и др. Знамянето разясмтира и руда за срещи и бесни с Пратеика на Аллах, който не намирая покой от безкрайните посещения.)*

13. Нима ви е страх да раздавате милостията преди разговора си с насаме? Ако не го извършите, а Аллах вече ви позволи това, отследвайте молитвата и давайте милостивата *заказ*, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Сведущ е Аллах за вашите дела.

(Тук се отменя повелата от преселището за даването на милостията, и се отговарява, че ако не се даде, тоа не се порижава.)

14. Не виаждат ли сближилите се с народ, комуто Аллах се е разгневиал? Те не са ниго от вас, ниго от тях и се кълнат в лъжата, знаейки.

(Общността от хора, които трябва да бъдат разпознати, са изумителни. Те се стремат към съдружие с юдеите, които си навекни Божият знак и в същото време се кълнат, че са евраици и заявяват привърженичествата си към максималната общност.)

15. Аллах е приготвил за тях сурово мъчение. Лошо е онова, което вършат!

16. Те сторват от своите клятви прикритие и възират от пътя на Аллах. За тях има унизително мъчение.

17. С нищо не ще ги избягат от Аллах ниго имотите, ниго децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

18. Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще Му се кълнат, както се кълнат и на вас, и ще мислят, че имат полза. Ала те са лъжците!

(Клятвите им пред Аллах, че са мусолюмани, не ще им бъдат от полза.)

19. Завлади ги сатаната и ги накара да забравят споменаването на Аллах. Тези са привържениците на сатаната. Ала привържениците на сатаната са губещите.

20. Онези, които се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, те са сред най-унизените.

21. Аллах предписа: "Аз ще надвия, и Моите пратеници." Аллах е всемогъщ, всемогъщ.

22. Не ще намерим хора, които върват на Аллах и в Сетния ден, да обичат противниците се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са добри или синовите им, или братята, или роднините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите.

59.

СУРА ИЗСЪЛВАНЕТО

(АЛ-ХАШР)

Мединска. Съдържа 24 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах, Той е Всемогъщия, Премудрия.

2. Той е, Който прогони от домовете им при първото изселване неверниците сред хората на Писанието. Вие не мислехте, че ще излязат, а те мислеха, че крепостите им ще ги защитят от Аллах. Но повелата на Аллах дойде при тях оттам, откъдето не очаквахте, и всеки в сърцата им ужас, та разрушиха своите домове със собствените си ръце и с ръцете на вярващите. Поучете се, о, зрящи хора!

(Когато Пратеника на Аллах пристигнал в аз-Медина, той сключил с юдеите договор за неутралитет. След победата на мусолюмите в битката при Баир юдеите казали: "Това е Пророка, комуто в Петокнижието е обещана победата." Ала след битката при Ухуд те наивно променили своето отношение и нарушили споразумението. Юдейският водач Кааб ибн аз-Нираф стигнал в Мека, съгласен да си остави владенията, и сключил с Абу Суфйан спорен мусолюманитет. Юдейският водач Пророка наредил на Кааб да си отиде в дома си. После Пратеника на Аллах обещал с отряд войници, живущата на юдейското кеме аз-Набир и не дължила обещанията, които не присъди несъщото условие да се изселат. Поучете отишли в Дамаск, Перихот, Азраит, Ахир, а някои родове се населили към Хайбар. Това е повелата за изселването на нечестивите шест знамения от сурата.)

3. И ако Аллах не им бе предислал отпращане, щеше да ги мъчи в земния живот, а в отвъдния за тях е мъчението на Огъня.

4. Това е, защото се противяха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се противи на Аллах Аллах е строг в наказанието.

5. Каквато и palma да отсечете или да я оставите изправена върху корените е, то е с позволенieto на Аллах и за да отпозори Той нечестивите.

6. За онова, което Аллах дарил от тях на Своя Пратеник вие не препускахте ниго на коне, ниго на камили. Но Аллах овластява Своите пратеници над което пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.

(Придобиването от таксид срещу пълнотата аз-Набир Пророка разпределил сред преселиниците по своя преценка, като направил дар и на трима мекински бедняци.)

7. Онова, което Аллах с дарил на Своя Пратеник от жителите на селищата, принадлежи на Аллах и на Пратеника, и на роднините [му], и на сираците, и нуждаещите се, и пълниците [в нужда], за да не бъде в обращение сред богатите измежду вас. И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е строг в наказанието.

8. [Част от това е] за бедняците-преселници, които бяха прогонени от своите домове и имоти, търсейки обилне и благоволение от Аллах, и помагайки на Аллах и на Неговия Пратеник... Те са искрениете.

9. Настанилите се в дома [на преселенето Медина] и [присели] вярата преди онези, които се преселеха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предиочнат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опаят от скъперничеството на душите си те са сполучилите.

10. А които дойдоха след тях, казват: "Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагат в сърцата ни омрага към онези, които повярваха! Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден."

(Позволяват преселниците и помагачите са всички евраици, приели вярата след тях от Деня на възкресението. Тук се споменава с почит достойното обкръжение на Пророка, мир нему, което е предпазно от злобности и нечестие.)

11. Не виждали ли как лицемерите казват на своите братя сред хората на Писанията, които не повярваха: "Ако бъдете прогонени, ще излезем заедно с вас и не ще се подчиним заради вас никого на никого, и ако бъдете нападнати, ще ви подкрепим." Аллах е свидетел, че наистина са лъжци.
(Това значение събудило за отнемането на Абулхалим ибн Убай, воден на пазарите, и подвело го племе ан-Найр, и за помисъла, който той им обмисля. Знаемането е способността за красноречие и законичността на Съществуващия Коран.)
12. Ако бъдат прогонени, те не ще излязат заедно с тях и ако бъдат нападнати, не ще ги подкрепят. А ако ги подкрепят, ще обрнат гръб в бягство. После не ще им се помогне.
13. В сърцата им вие сте по-странни от Аллах. Това е, защото са хора, които не сващат.
14. И не ще се ержават с вас вкупом, освен ако са в укрепени селища или зад стени. Враждобусната помежду им е силна. Смятат ги, че са вкупом, ала сърцата им са разделени. Това е, защото са хора, които не проумяват.
(Като колете и намерата си оловата срещу Алаха и Насоха Пратенач, мир наму, сърцата им обмислят страд. Те съвкупно по-грешен път във вербата и целите им са противоречали, порази което не можели да съгласят до обидени действия. Фактът, че не са в състояние да осмислят открито във война, говори за тяхната слабост и нерешителност.)
15. Подобно на онези, които бяха преди тях неотдавна, те вкусиха пагубността на своето дело и за тях има болезнено мнение.
16. Подобно на сатаната, който казва на човека: "Откърляй вярата!" А щом стане неверник, казва: "Непричастен съм към теб. Страхувам се от Аллах, Господу на световете."
17. Последствието и за двамата е, че ще пребъдат в Огъня, там ще пребивават вечно. Такова е възмездие за утнетелците.
18. О, вървачи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведуч е Аллах за вашите дела.
(По) "Утре" се има предвид Денят на възкресенето, защото според Аллах земният живот е само като единствен ден. Повелата "Бойте се от Аллах!" се повтаря в значението, за да се подчертае необходимостта от послушание пред повелите на Всевъзникващия Аллах.)
19. И не бъдете като онези, които забравиха Аллах. Той ги накара да забравят себе си! Те са нечестивци.
20. Не са равни обителите на Огъня и обитателите на Рая. Обитателите на Рая са спасени.
21. Ако бяхме низисолили този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят.
22. Той е Аллах, няма друг Бог освен Него. Знаещия и неведомото, и явното. Той е Всемилющия, Милосърдия.
- (Аллах знае всичко за земното и отвъдното, всичко съществуващо и несъществуващо. Насовети Писана "Всемилющия" ("Ар-Рахман") и "Милосърдия" ("Ар-Рахим") имат общ корен, който означава "милост". "Всемилющия" означава, че милостта на Бога се разпростира върху всички същества, а "Милосърдия" – че в Деня на възкресенето пак ще се ограничава единствено върху вярващите.)*
23. Той е Аллах, няма друг Бог освен Него. Владетеля, Пресетия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Пречист е Аллах от онова, с което Го сдържавяват!
24. Той е Аллах. Сътворителя, Изкусения, Ваятеля! Негови са Най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.

60.

СУРА ИЗИТИВАНАТА
(АЛ-МУМТАХАНА)

Медианска. Съдържа 13 значениа.

В името на Аллах, Всемилющия, Милосърдия!

1. О, вървачи, не вземайте за близки Моите врагове и вашите врагове! Вие се отнасяте с обич към тях, а те не повярваха в истината, която дойде при вас. Прогонват Пратенача и вас, защото вярват в Аллах, вашия Господ. Ако излязете на борба по Мой път и се стремите към Моего благоволение... Скривате обичта към тях, но аз най-добре знам какво сконпявате и какво показвате. А който от вас направи това, той се е отклонил от правия път.
(Значението е претосказано по конкретен повод. Един от сподвижниците на Пророка Халим ибн Абд-Басит разкал да извести меканците за престоятството мекканолюско настъпващо към града. Пратенач поиска да го преодруди семейството си, което оставало в Мекка. Пратенач писмо и до изпрати по юнак зела меканците Но Пратенач на Аллах научил за предателството и изкривил кожен стрел подир зелаца, който била заловена на тично посоченото от Пророка място. Взел скритото в посите с постелка и я осособил. Пратенача на Аллах извикал Халим, разговорял с него и отворил очна на достояния Омар му простот. Така всички мекканоци били преодрудени за пътоскването им врагове.)
2. Ако ви надвият, ще ви станат врагове и ще простират съз зло към вас ръцете и езичите си. И желат да сте неверници.
3. Не ще ви помогнат нито вашите роднинства, нито вашите деца в Деня на възкресенето. Той ще ви раздели. Аллах е зрящ за вашите дела.
4. Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: "Непричастни сме към вас за онова, на което служите вместо на Аллах! Ние ви отворляме и ще се призвий вражда и омраза помежду ни, докато не повярват единствено в Аллах." Освен думите на Ибрахим към баща му: "Ще моля за твоего опрощение, но нямам власт да се застъпя за теб пред Аллах. Господи наи, на Теб се уповавам и пред Теб се покаявам, и към Теб е завръщането.
(Ибрахим е пример за хората, освен цитиранието негов думи.)
5. Господи наи, не ни подгаля на изпитанията чрез неверниците и ни опрости! Господи наи, наистина Ти си Всемогъщия, Премъдрия."
6. Те са хубав пример за вас за всеки, който се надява на Аллах и на Сетия ден. А който се отвърне Аллах е Прегобатия, Всеславния.
7. Аллах може да народи обич между вас и онези от тях, с които враждавахте. Аллах е всемогъщ. Аллах е опрощаващ, милосърден.
(Втора значение Въсвояващия Аллах повелата да не се отива до крайности във враждата, защото след време враждобусното общество може да промени своето отношение. И наистина, заключител ервова на Пророка, мир наму, и на мекканоциите съдружниците от Мекка и околностите е осъществил в Писана, тичащо повелата също пречи враждата вара и докато по тича на Аллах. Така Божественото обещание, ирвично е значението, стичало факт.)

8. Аллах не ви забравява да се отнасяте с добро и да поставяте справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите.

9. Аллах ви забравява само да се обидявате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях – те са утешителите.

10. О, явранци, ако дойдат при вас жените като преселнички, изпитайте ги! Аллах най-добре знае вярата им. И ако узнаете, че са явранци, не ги връщайте при неверниците! Нито жените са разрешени за тях, нито пък те са разрешени за жените. И дайте на мъжете им онова, което те са похарчили! Не е грях за вас да се ожените за такива, ако им дадете сватбените дарове. И не задържайте [о, явранци мъже] вашите отрекли се от вярата жени, и си искайте, каквото сте похарчили, и те [невярващите мъже] нека искат, каквото са похарчили [за техните повярвали жени]! Това е присъдата на Аллах. Той отсъжда между вас. Аллах е всезнаещ, премъдр.

(Тук се уреждат придобиване, отломаните след споразумението при Худйбия. Вярващите жени, намерили убежище при мусулманите, имащо да бъдат провадени на коварците и с тех първо да се поставят влад, както е посочено в знамената. Съсказно споразумението, издигнало, както проваждат от съвета на неверниците и трябва да бъдат ервници при тях, но това условие се отменя за жени, защото те не могат да остават откъдени в бречи само с неверниците.)

11. И ако сте издуснали нещо от [похарченото за] съзрутите ви [отишли] при неверниците, и вземете придобивка [в битка], тогава дайте на онези, които съзрути са ги напуснали, толкова, колкото те са похарчили, и бойте се от Аллах, в Когото вярвате!

12. О, Пророче, ако дойдат при теб явраците жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелюбодестват, и не ще убиват децата си, и не ще скалпват лъжа за онова, което е между ръцете и краката им, и че ще те слушат в одобряването, приеми клетвата им и моли Аллах за тяхното опрощение! Аллах е опрощаващ, милосъщен.

(Прозлат "онова, което е между ръцете и краката им" е намах за децата, заченати от мъжди мъже.)

13. О, явранци, не се сближавайте с хора, на които Аллах се е разгневил! Изгубили са да надежда за отвъдния живот, както и неверниците са изгубили надежда за намиращите се в гробовете.

61.

СУРА РЕДИЦАТА (АС-САФ)

Медиска. Съдържа 14 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Премъдрия.

2. О, явраци, защо говорите онова, което не върните?

(Според преданията мусулманите казали: "Ако знаеме кой е възлюбено дясно за Аллах, щеше да пожелтаме за него и иманите, и думите си." Възговор на думите им било мисловно знаменито: "Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път". Но отстъпването на някои в битката при Узуб станало причина за порицание, изречено в горното знамение.)

3. Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не върните.

4. Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път в религия, сякаш са здравя крепост.

5. И рече Муса на своя народ: "О, народо мой, защо ме огорчавате, след като вече узнахте, че аз съм пратеник на Аллах при вас?" И когато се отклонила, Аллах отклони сърцата им. Аллах не напътва нечестните хора.

6. И рече Иса, синът на Мариам: "О, синове на Израил, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Тората преди мен и да благовеста за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмад." А когато [Мухаммад] им донесе ясниите знаци, рекоха: "Това е явна магия."
(Алмаз е едно от имената на Пророка Мухаммад, мир нему.)

7. И кой е по-голям утешител от онези, които изменили лъжа за Аллах, когато го зоват към Исляма? Аллах не напътва хората-утешители.

(Да се изменил лъжи за Аллах означава да Му се прихитат съзружките, да се тържи, че Той има потомство и Неговите знамения да се определят като магия.)

8. Те искат да угасят светлината на Аллах с уста. Но Аллах ще стори да засвие в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавждат това.

(П.с. онези повярващите да изостават религията на Аллах и Неговата Книга, като я нарчат "магия", "клетва" и "задателство", тя пак ще се изясни.)

9. Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я издигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавждат това.

10. О, явраци, да ви посоча ви търговия, която ще ви спаси от болезнено мъчение?

11. Да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, и да се борите по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Това е най-доброто за вас, ако знаете.

12. Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат, и в хубави жилища в Градините на Адн. Това е великото спасение.

13. И друго, което обичат: помощ от Аллах и близка победа. И възрадвай явраците!

14. О, явраци, бъдете помощници [по пътя] на Аллах, както Иса, синът на Мариам, рече на учениците си: "Кои са моите помощници [по пътя] на Аллах?" Учениците рекоха: "Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах." И част от синовете на Израил повярва, а друга не повярва. И подкрепелите явраците срещу врага им, и те станали победители.

(Учениците са двадесетте свети и чисти лъже, повярвали преди всички други, че Иса е раб Божий и Негов пророк, и като пророк е възнесен на небето. Отрицаващия пророк Иса са онези, които казват, че той е син Божий и е третият от Троицата.)

62.

СУРА ПЕТЪКЪТ (АЛ-ДЖУМУА)

Мединска Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах, Владетеля, Пресетия, Всеомогщия, Премъдрия.
2. Той е, Който проводи при неграмотните [араби] Пратеник измежду тях да им чете Неговите знамения и да ги пречисти, и да ги учи на Книгата и на мъдростта, а преди бяха в явна заблуда.
3. И при други освен тях, които още не са ги последвали... Той е Всеомогщия, Премъдрия.
(Абулхаммад е изпратен не само за арабите, но и за другите народи, защото неговата мисъл на Пророк и Пратеник на Аллах е универсална и непреходима. Той е вестител за всички хора до Съдния ден.)
4. Това е благодеят на Аллах. Дарява я Той комуто пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат.
5. Онези, които бяха натоварени с Тората, а после не понесоха товара, приличат на магаре, носещи книги. Колко лош е примерът на хората, които взимат за лежа знаменията на Аллах! Аллах не напътва хората-угнетители.
6. Кажй: "О, юдени, щом твърдите, че вие сте ближните на Аллах без другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!"
(От юдените, които казват, че са синове и възлюбени на Божя, било поискано мислом да възжелат смъртта, защото тя е началото на откъпаная живот.)
7. Ала не ще я възжелат никога заради онова, което със своите ръце са сторили отпреди. Аллах знае угнетителите.
8. Кажй: "Смъртта, от която бягате, непременно ще ви срещне. После ще бъдете върнати при Знания неведомото и явното, и Той ще ви извести какво сте вършили."
9. Онези, които бяха натоварени с Тората, а после не понесоха товара, приличат на магаре, носещи книги. Колко лош е примерът на хората, които взимат за лежа знаменията на Аллах! Аллах не напътва хората-угнетители.
10. И щом молитвата завърши, разприснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите!
11. И щом видяха търговия или забавление, разотидоха се натам и те оставиха да стоиш. Кажй [о, Мухаммад]: "Това, което е при Аллах, е по-добро от забавлението и от търговията. Аллах е Най-добрият от даряващите препитание."

63.

СУРА ЛИЦЕМЕРИТЕ (АЛ-МУНАФИКУН)

Мединска Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато идват при теб, лицемерите казват: "Свидетели сме, че ти си Пратеника на Аллах." Аллах знае, че ти си Неговият Пратеник. Аллах е свидетел, че лицемерите са лъжци.
2. Те превръщат клетвите си в прикритие и възлизат от пътя на Аллах. Лоши са делата им!
3. Така е, защото повярваха, после станаха неверници, затова бяха запечатани сърцата им, та не разбират.
4. И като ги гледаш, видиш им ти хареса, и като говорят, вдухваш се в думите им. Те са като подпирни дървета. Смятат, че всеки вие е против тях. Те са врагъ. Пази се от тях! Да ги поразя Аллах, как така се подлъгват!
5. И когато им се каже: "Елате Пратеника на Аллах да моли за вас опрощение!", те извърщат глави и ги виждаш как надменно се отказват.
6. Все едно е дали ще молиш опрощение за тях, или не ще молиш. Аллах не ще им опрости. Аллах не напътва нечестивите хора.
7. Не да, което казват: "Не харчете за онези, които са при Пратеника на Аллах, за да се разотидат!" Но на Аллах принадлежат съкровищниците на небесата и на земята. Ала лицемерите не проумяват.
8. Казват: "Щом се върнем в ал-Медина, по-могъщият там непременно ще пропъди по-слабия." А могъществото принадлежи на Аллах и на Неговия Пратеник, и на вярващите. Ала лицемерите не разбират.
9. О, вярващи, да не ви отлъчат от споменаването на Аллах нито вашите имоти, нито вашите деца! А които сторват това, те са губещите.
10. И раздавайте от онова, което ви дарихме за препитание, преди да е дошла при някого от вас смъртта и той да каже: "Господи, да би ми дал малко време, щях да раздавам милостиня и да бъда от праведните!"
11. Но Аллах на никого не ще даде отсрочка, щом му дойде времето. Сведущ е Аллах за вашите дела.

64.

СУРА РАЗКРИВАНЕТО НА ЗАБЛУДАТА (АТ-ТАГАБУН)

Мединска Съдържа 18 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Негова е властта и Негова е възхвалата. Той над всяко нещо има сила.
2. Той е, Който ви сътвори. Някои от вас са неверници, а други вярващи. Аллах е зрящ за вашите дела.
3. Той сътвори небесата и земята с мъдрост, и ви придаде образ, и направи образа ви превъзходен, и към Него с завръщането.

4. Той знае всичко на небесата и на земята. И знае какво спотайвате и какво разкривате. Аллах знае съкровеното в сърцата.
5. Не стигна ли до вас вестта за онези, които не повярваха преди и вкусиха пагубността на своето дело? За тях има болезнено мъчение.
6. Така е, тезите пратеници им донасяха ясните знаци, а те казваха: "Нима хора ще ни напътват?" И не повярваха, и се отвърнаха. Но Аллах не се нуждае от тях. Аллах е прегобат, всевластен.
7. Невярниците твърдят, че не ще бъдат възкресени. Кажете: "Не, къдна се в моя Господ, ще бъдете възкресени, после ще бъдете известни за вашите дела. За Аллах това е лесно."
8. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Светлината, която низпослахме! Сведущ е Аллах за вашите дела.
9. Когато Той ви събере за Дения на събирането, това е Денят, в който ще се разкрие заблудата. От онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела. Той ще отмъчи прегрешенията и ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.
10. А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. И колко лоша е тази участ!
11. Никоя беда не идва без позволенieto на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае.
(Без знанието, волята и одобрението на Аллах никой беда не сполетява човека. Онези, които вярва, че месоди като безност, болест, смърт и други не могат да дойдат, Аллах, Той се връща на своя милост и да не бъде кога-бъда.)
12. И се покорявайте на Аллах, и се покорявайте на Пратеника! А ако се отвърните, за Пратеника Ни е дълг само ясното послание.
13. Аллах! Нима друг Бог освен Него! Затова на Аллах да се уповават вярващите!
14. О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове – пазете се от тях! А ако се въздържите и извините, и простите Аллах е опроаващ, милосърден.
15. Вашите имоти и деца са изпитание. А при Аллах има велика награда.
(Когато някои мислят за имоти, разводи, да се излютият Мекка, съпругите и децата им възмущават да ги отклонят от намерението с довода, че ще измислят в какво положение. Когато тези мисловани намерици за големия пратеник на прародителите, те повечина да нападнат близките си. Тогави било нито какво значение, което повела опроаващ на техното прегрешение, но се посочва, че при отпадване обстоятелствата имотите и семейството могат да въгледат човека в страх и да го отклонят от подготвената му за отбодна живот.)
16. Затова бейте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте, и раздавайте за свое добро! А който се предаде от скърбничеството на своята душа – тези са сподобилите.
17. Ако знаеще хубав заем на Аллах, Той ще ви го уможи. И ще ви опрости. Аллах е признателен, всеблаг
18. Замества и неведомото, и явното, Всемогъщия, Премудря.

65.

СУРА РАЗВОДЪТ

(АТ-ТАЛАК)

Медника. Съдържа 12 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. О, Пророче, ако се разведкате с жените, разведкайте се с тях в срока, затова и пресмятайте срока, и бойте се от Аллах, вашия Господ! Не ги пропъждайте от домовете им, а и те да не излязат, освен ако са сторили явна скверност. Това са границите на Аллах. А който пресътва границите на Аллах, той утветява себе си. Откъде да знаещ, Аллах може да породи след това и нещо ново.
(Фирманът за това знамение съдържа обръщение към Пророка, разведкаването има изключително значение за цялата общност. Според него жените могат според своя воля да се разведат, като се спазват установените условия, установени за всяко време и срок на разведката. Преди да се извърши три периода на прекъсване и изчакване при жената, мъжът не може да се обърне отново с нея и да върне в брак. Разведката живи не се връща, а и им се връща само възможност да останат в дома да изчакват на срока за изчакване, освен ако отляга времето. Само разведка може обхваща изключително да се разведат, следващият е развод, да доведе разваляне съвкупно отново до възможност съвместен живот. Въпреки развода и ако, който не се връща Аллах и да не трябва да се връща в брак.)
2. И когато жените излътват своя срок, задържте ги с добро или ги напуснете с добро! И вземете за свидетели двама справедливи мъже измежду вас! И свидетелствайте в името на Аллах! Това е наставление за онези, които вярва в Аллах и в Сетвия ден. За онези, който се бои от Аллах, Той ще стори изход.
(Знамението посочва като първа да стори следният по отношение на съвкупно, цялото срок на изчакване или изчакване или втората жената с нея, или развод, без да се връща в брак. При всеки един от тези два случая първа да присъстват омама свидетели. Присъстват за развода в омама знамения могат да бъдат обобщава така: разводът да се извърши и съвместително със свидетел, да се зачита установеният срок, да не се връща в брак, жените да напускат дома, да присъстват свидетели и те да говорят истината.)
3. и ще му даде правяване оттам, откъдето не е предколагал. И който се уповава на Аллах, Той му е достъпен. Аллах осъществява Своята воля: Аллах направи вярва за възвоявено.
4. А за онези от жените ви, които изгубят владжата за месечното кръвоотечение, ако се съмнявате, срокът им е три месеца, [сина] и за онези, които все още нямат кръвоотечение. А за бременните срокт е, докато родят. За онези, който се бои от Аллах, Той ще облече неговото дело.
5. Това е повелята на Аллах. Низпосла я Той на вас. От онези, който се бои от Аллах, Той ще отмъчи лошите му постъпки и ще увеличи неговата награда.
6. И ги настанявайте [жените в развод], където и вие живеете, според своите възможности, и не им навреждайте, за да ги притесните! А ако са бременни, харчете за тях, докато родят! А ако кърват децата ви, дайте им тяхната отплата и се разберете с добро! А ако не се разберете – да кърми друга.
7. Заможният да даде [за жената и детето] според своите възможности! И комуто прегрешенията е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! Аллах възлага на всяка душа само според онова, което е е дал. Аллах ще стори облечение след трудността.
8. И колко селница се възпротивиха на своя Господ и на Неговите пратеници, и затова им подирисме строга сметка, и ги мъчихме с ужадно мъчение!
9. И вкусиа те пагубността на своето дело. И наследията на делото им бе загуба.

10. Аллах притови за тях сурово мъчение. За това се бойте от Аллах, о, разумни хора, които вярвате! Аллах ви изпосла напослана

11. [вред] Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах, разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела. Той ще ги изведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е притовил за тях хубаво пренитание.

12. Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земата също толкова. Пovelията се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо.

66.

СУРА ВЪЗБРАНАТА

(АТ-ТАХРИМ)

Мекска. Съдържа 12 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. О, Пророце, защо си възбранил онова, което Аллах ти е разрешил, стремежи се да угодни на своите съзурти. Но Аллах е отпращаващ милосърден.

(за непознатостта на този знамение има по-късен пояс. Пророка, мир наделят изрешет от мид и осми на една от светлите си. Забавя се забави по-дълго при нея. Обявяват си рокози, дразне му оне съзурци. Ани и Хафса се възгорди и казото Пророка, мир наделят отиват при теб, му казват, че от него се носи отк на пратени правити. Той отговорит, че не е дозволил пратени правити, а те му рече: "Тока такава е от твояте".)

2. Аллах вече наложил изкушение при отмятане от вашите келети. Аллах е вашият Покровител. Той е Всеизаещия, Премъдрия.

3. Пророка тайно довери на една от своите съзурти новия. А когато тя я съобщи [на Аиша] и Аллах му разкри това, той съклучи [с нея] част и избяга друга. И ням о го съобщит, тя рече: "Кой ти го съобщит?" Рече: "Съобщит ми го Всеизаещия, Съвдущия." *(Тайната, която Пророка, мир наделят, съобщит на Хафса е, че се заветит да не пукава повече мълот изрешет, али че след като той научие земия жезит, отредно а халиф да стане гърво Абу Бакр, а после Омар. Казото остоващата Хафса разкрика мата тайна на остоващата Аиша. Пророка научи за постыката е чрез непознатото му отворение и се състои споменатит разговор.)*

4. И двесте се покоят пред Аллах, защото съзуритя си се изкуше. Но ако си гмашите срещу него, то Аллах е неговият Покровител, и Дълбокач и праведните варианти, и ивешите осени това са [му] помозици.

(Дълбокач и отворител и мостовител Ани и Хафса да остоващ рокози на Пророка, мир наделят, али че остоващ рокози да казат покортити им тайни и да избелат гърви постыти. Той не се е развет с нито една от своите съзурци, която само по себе си е краскорвети факт.)

5. Ако той се разведе с вас, неговият Господ може да му дари в земния съзурти, но-добри от вас, отдалени на Аллах, вярващи, покорни, разкаяващи се, служещи [на Аллах], говещи, омълчавши преди и денции.

("говещи" се разбира и като "престъпнички [по твоя на Аллах]".)

6. О, вярващи, пазете себе си и вашите семейства от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Пазят го строги и сурови ангели, които не се противят на Аллах и Неговата повелит към тях и вършат, каквото им се повелит.

7. О, неверници, не се оправдавайте! Днес! Ще ви се въдведе само за онова, което сте вършили.

8. О, вярващи, покоят се пред Аллах с искрено покание и вашият Господ ще отмахне от вас прегрешенията, и ще ви въдведе в Градините, сред които реки текат в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвисякъде]. Ще казват: "Господи, придий ни още светлина и ни отвори!" Тя над всяко нещо имаши сила."

9. О, Пророце, бори се с неверниците и лицемерите, и бъди твърд с тях! Местото им е Адж. И колко лоша е тази участ!

10. Дадя Аллах пример на неверниците с жената на Нух и жената на Лут. Те биха омълчани за двама Наши праведни раби, но им изменаха [във вярата] и е нищо не ги избявиха от Аллах [мъжете им], и бе речено: "Влезте в Огъня с влещачите!"

11. И даде Аллах пример на вярващите с жената на Фараона, която рече: "Господи мой, построй ми при Теб дом в Градината и спаси ме от Фараона и от неговите дела, и спаси ме от хората-угнетители!"

12. И с Мариам, дъщерята на Имран, която пазише целомъдрието си, и въдължаше в нея от Своя дух. И поваря тя в Святата на своя Господ, и в Неговите писания, и бе от набожните.

(В непознатостта стана дума за съзуритя на Пророка Нух, който заветит да не пукава повече мълот изрешет, че е дуд, и за съзуритя на Пророка Лут, който изпослава съзуритя лодка на онези на мъже си [вондет палета съла, а дитам прускала мид]. И дитам си спомнало непознатото, която задорисше. Смиротата на Фараона Аиша поварела на Пророка Муха, затова мъжът с зовърлит рачите и кратота с за четири кама, сложат на съдбите с заремит камък и в остана под жаркото съвети. Тя починала от измешания, като произнасна споменатия зов.)

67.

СУРА ВЛАДЕНИЕТО

(АЛ-МУЗЛИК)

Мекска. Съдържа 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Благословен е Огън, в Чиято Ръка е Владението. Той над всяко нещо има сила.

2. Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всеомогъщия, Отпращаващия.

3. Който сътвори седем небеса на слове. Не ше видит несъразмерност в творението на Всемилостивия. Пак обрйни взор! Нима видяш пукнатини?

4. После пак обрйни взор ведъж и още ведъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен.

5. И украсисме най-близкото небе със светълници, и ги сторисме да бъдат камъни за сатаните. И притогисме за тях мъчението на Пламъците.

6. За онези, които не вярват в своя Господ, е мъчението на Ада. И как лоша е тази участ!

7. Когато бъдат хвърлени там, ще чуят неговия рев, както ври.

8. едва не избухва от зрост. Всякога, щом в него бъде хвърлена тълпа, стражите му ги нитат: "Не дойде ли при вас предупредител?"

9. Ще кажат: "Да, наистина, дойде при нас предупредител, но [го] взехме за лъжец и казахме: "Аллах нищо не е изпоздал. Вие сте в голяма заблуда.""
10. И ще кажат: "Ако се бяхме вслушали или размислили, нямаше да сме сред обитателите на Пламъците."
11. И така ще признаят своя грях. Гибел за обитателите на Пламъците!
12. За онези, които и в уединение се болят от своя Господ, наистина има опрощение и голяма награда.
13. Тайно или открито да изричат думите си, Той знае скривеното в сърцата.
14. Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроизводящия, Сведущия.
15. Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и жъте от Неговото препитание! Към Него е възкресението.
16. Нима имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне? И ето я тресе се!
17. Или имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще изпрати срещу вас ураган от камъни, та да разберете какво е Моето предупредение?
18. И онези преди тях отричаха. А какво бе Моето наказание!
19. Не виждат ли те итиците над тях, разтварящи и сиващи криле? Държи ги само Всемилостивия. Той слъзира всяко нещо.
20. И кое ваше войнство ще ви помогне без Всемилостивия? Неверниците само се мамят.
21. Или кой може препитание да ви даде, ако Той задържи Своето препитание? Алл успорват в надмънността и отдавачането [от истината].
22. Нима онзи, който върви с наведена глава, е по-напълнен от онзи, който върви изправен по своята път?
23. Кажа [о, Мухаммад]: "Той е, Който ви сътвори и създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!"
24. Кажа: "Той е, Който ви намножи по земята и при Него ще бъдете събрани."
25. И кажат: "Когато [не се събъдне] това обещание, ако говорите истината?"
26. Кажа: "Знаенето е само при Аллах, а аз съм само явен предупредител."
27. И когато го видят обгледно, лицата на неверниците ще помръзнат и ще им бъде казано: "Това е, което търсехте."
28. Какъв "Виждате ли? Дори Аллах да погуби мен и тези с мен, или да ни погуби, кой ще зашпоти неверниците от болезнено мъчение?"
29. Кажа: "Той е Всемилостивия. Варяме в Него и на Него се уповаваме. И ще узнаете кой е в явна заблуда."
30. Кажа: "Виждате ли? Ако водата ви потъне, кой ще ви даде изворна вода?"

68.

СУРА КАЛЕМЪТ
(*AL-KALAM*)

Мекска. Съдържа 52 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Нун. Кълна се в калема и в онова, което пишат!
("Нун" се търкува като един от онези буквени знаци, смисълът на които е известен само на Аллах. "Нун" означава и "голяма риба, кит", и още "мастичария", и мекана клетката вж се ирича в името на мусталициата, на калема и на онова, което той пише. Така се поучава релатива на разковитостта и познанието.)
2. Ти [о, Мухаммад] по милостта на твоя Господ не си луд.
(Това знамение отиваля търпението на съзряващите, че Пратеника на Аллах, мир нему, е "безумен", а следващите знамения потвърждават неговата извънност, както и ценността на пророческата му мисъл.)
3. За теб има несекваща награда.
4. Ти наистина имаеш велик нрав.
5. Ти ще видиш и те ще видят
6. кой от вас е безумният.
7. Най-добре твоят Господ знае кой се е отклонил от Неговия път и най-добре Той знае напълнителите.
8. И не се покорявай на отричащите!
9. Желаят, ако се смекиши, и те да се смекаш.
10. И не се покорявай на онзи, който все се кълне и е жалък,
11. клетвник, който разваля светия,
12. възпира доброто, престъпва, съгрешава,
13. трубиш и дори извабрен си.
14. А тъй като има богатство и синове,
15. когато му бъдат четени Нашите знамения, казва: "Легенди на предците!"
16. Ще го бележим по носа.
17. Нивитаме ги, както нивитаме и стопаните на градината, когато се захваха [тайно] да я оберат на сутринта.
(Свързано предание отива човек от племето Савий имах близо до Сана градина с лозя, дървета и пещери. Когато приближал реконтата, той отослял одам оля за боязливия. След като почнал, синовите му не пропълзели този обичай под предлог, че имат мислосборби семейства и претаняето не им стига. Тогаво Аллах и тепогал градината им. Бедствето, хитрането на меканските съзряващи, се обяснява като недомък и глад.)
18. И да не правят изключение.
19. И я споходи бедствие от твоя Господ, докато спяха.
20. И тя стана като черна нощ.
21. И си викаха един другиму на сутринта:
22. "Тръгнете към своята реколта в зори, ако ще берете!"
23. И се отправиха, шешейки един на друг:

24. "Днес да не влиза там при вас бедник!"
 25. И тръгнаха в зори с твърдо намерение.
 26. И когато я видяха, рекоха: "Наистина сме се заблудили.
 27. Не, ние сме лишени."
 28. Най-разумният от тях рече: "Не ви ли казах: защо не прославяте Аллах?"
 29. Рекоха: "Слава на нашия Господ! Бяхме утнетители."
 30. И започнаха взаимно да се укоряват.
 31. Рекоха: "О, горко ни, наистина сме престъпници!
 32. Дано нашият Господ ни даде в замяна по-добра от нея. Ние нашия Господ умоляваме."
 33. Такова е наказанието. А наказанието в отвъдния живот е по-голямо, ако знаят.
 34. Наистина за богобоязливите при техния Господ са Градините на блаженството.
 35. Нима отдадените на Аллах ще сторим да са като престъпниците?
 36. Какво ви е, така да отсъждате?
 37. Или имате книга, от която се учите,
 38. и в нея имате, каквото избере?"
 39. Или имате обещание от Нас до Деня на възкресенето да имате онова, което сами отсъждате?
 40. Питай ги кой от тях е поръчител за това?
 41. Или имат съдружници? Да доведат своите съдружници ако говорят истината
 42. в Деня, когато ще се разкрият делата и [тези] ще бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат.
 43. Сведи поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се поклонят, когато бяха здрави.
 44. Остава на Мен [о, Мухаммад] взимашите за лъжа тази Вест! Постепенно ще ги извлечем [в погибел], без да разберат.
 45. Ще им дам отсрочка. Моят промисъл е силна.
 (Вж: 7: 182)
 46. Или търсиш от тях отплата, та са обременени с дълг?
 47. Или при тях е неведомото и те го записват?
 48. Изтърни до пръснатата на твоя Господ и не бди като човека в юта, който ловеше, изпълнен със скръб!
 (Вж: 37: 139-148)
 49. Ако не бе го достигнала милост от неговия Господ, щеше да е изхвърлен на голия бряг с упрек.
 50. По неговия Господ го пречисти и го стори праведник.
 51. И сира не те срещват с поледи неверниците, когато слушат Напомнението, и казват: "Той е луд."
 ("Напомнението" е едно от имената на Съществуващото.)
 52. А то не е друго освен напомнение за световите.

69.

СУРА НЕИЗБЕЖНОТО
 (АЛ-ХАККА)

Меканска. Съдържа 52 стиха.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Неизбежното!
2. Какво е Неизбежното?
3. И откъде да знаеш ти какво е Неизбежното?
 (Починало хвърлянето и законният на Кораб не позволяват той да се предаде на друг екип с цялото му външно, дълбочина и прелест, но тези и подобни знамения ни изправят пред още по-голяма търпеливост, отпразна с невъзможността просят да достигнат съществуването на Божествено Слово. Тук се възкрива ужасът и Деня на възкресенето, когато непременно ще настъпи.)
4. Самудните и адитите взеха за лъжа Бедствието.
5. Самудните бяха погубени от Виза.
6. А адитите бяха погубени от бушуващ леден висър.
 (Вж: 11: 50, 61)
7. Накара го Той да видеше срещу тях седем нощи и осем дни поред, и виждаш там хората покосени, свиха са стволоче на повалени палми.
8. И нима виждаш някой останал от тях?
9. И Фараонът, и онези преди него, и сринатите [селища на Лут] върнеха грях.
10. И се възпротивиха на пратеника от своя Господ, затова Той с мощ ги сграбчи.
11. Когато водата преля, Ние ви понесохме в плаващия Ковчег,
12. за да го сторим поука за вас и да го запомнят помпешни уми.
 (Тук се възкрива потешът и Новаият ковчег: "Ние ви понесохме", т.е. спазихме вашите притоци и благодарности на това днес съществуване.)
13. И когато се протриби с Рог първия път,
14. и бъдат вдигнати земята и планините, и бъдат натрошени с един удар.
15. тогава ще се случи Събитие.
16. И ще се разцепи небето, и ще бъде слабо в този Ден.
17. И ангелите ще са по краищата му. В този Ден осмина [от тях] ще носят Трона на твоя Господ.
18. В този Ден ще бъдете изправени [пред Аллах]. Не ще бъде скрита и една ваша тайна.
19. И ози, чиято книга му се даде в десницата, ще каже: "Ето ви, прочетете моята книга!"
20. Предлогах, че ще получа своята равностетка."
21. И ще живее в довольство
22. сред въздигнатата Градина.
23. Плодовете е ще са сведени.
24. Ясте и пийте със здраве за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни!

25. А отзи, чиято книга му се даде в левницата, ще каже: "О, да не ми бе давана моята книга
26. и да не бях узнал каква е моята равносметка!
27. О, да бе приключило всичко [със смъртта]!
28. Не ме избави моето богатство.
29. Пропадна моята власт."
30. Хванете го и го оковете!
31. После в Ада го горете!
32. После го нанижете на верига, дълга седемдесет лакти!
33. Не повярва той в Аллах, Превеликия.
34. И не подкаваше да бъде нахранен нуждаещият се,
35. затова Аллес няма тук за него близък,
36. нито храна освен кръв и гной.
37. Ядат я само грешниците."
38. Ала не! Кълна се в това, което съзирате
39. и в това, което не съзирате,
40. наистина то е слово на достоен Пратеник,
41. а не е слово на поет. Но вие малко вървате.
42. И не е слово на гадател. Ала малко се поучавате.
43. Низпослание от Господа на световите.
44. И ако той Ни приписваше някакви слова,
45. щяхме да го сграбчим с Десницата,
46. после да му прережем аортата.
47. И никой сред вас не ще Ни възмъжи от това.
48. То е напомняне за богобоязливите.
49. И добре знаем, че сред вас има отрицачи.
50. То е скръб за неверниците.
51. То е достоверната истина.
52. Затова прославяй името на твоя Господ, Превеликия!

70.

СУРА НЕБЕСНИТЕ СЪТЪПАЛА
(*AL-MARRIJUJ*)

Меканска. Съдържа 44 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Един човек попита за неизбежното мъчение.
 2. Никой не ще го отблъсне от неверниците.
 3. То е от Аллах, Владетели на небесните сътъпа.
 4. Ще се въздигнат към Него ангелите и [духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години,
 5. затова търси с добро търпение [о, Мухаммад]!
 6. Те го виждат далечен.
 7. А Ние го виждаме близък.
 8. В този Ден небето ще е като разтопена мед
 9. и планините ще са като вълна,
 10. и не ще пита приятел за приятеля,
 11. въпреки че не се виждат. Престъпникът ще желае, да би се откупил от мъчението в този Ден с децата си
 12. и сызругата си, и брат си,
 13. и рода си, който го подслонява,
 14. и всички, които са на земята, само за да се спаси.
 15. Ала не! Това е думнал Огън,
 16. смъквач кожата,
 17. зове той всеки, който обръща гръб на вярата и се отвръща,
 18. и трупа, и не раздава.
 19. Човекът бе съзведен колеблив
 20. щом го настигне злото страхлив,
 21. а щом го настигне доброто съклерник,
 22. освен оскудяващите молитвата,
 23. които в своята молитва са постоянни
 24. и в чиято имоти е заделен дял
 25. за просака и бедняка,
- (В тези знамения стои дума за задължителната милостията заек, от която се възплахват и други сугри хора освен тях съществително.)*
26. и които смятат за истина Съдния ден,
 27. и които се страхуват от мъчението на своя Господ
 28. мъчението на техния Господ не е безопасно,-
 29. и които целомъдреното си пазят,
- (Пазят се от възмъжовани връзки.)*
30. освен за техните сызруги или за владените от техните десници. Те не ще бъдат упреквани.

31. А които се стремят към друго освен това, тези са престъпниците.
32. И които повереното на тях, и техния обет съблодават.
33. и които в своите свидетелства са правдиви.
34. и които молитвите си усърдно отслужват.
35. те ще бъдат на почет в Градините.
36. Какво им е на неверниците, втръснели в теб погледи
37. отдаво и отлаво на гълци?
38. Нима всеки от тях копнее да влезе в Градината на близкеството?
(Като призовава на други, съблюдаващите се спомога с множеството, забавляващо Пророка. Слушаш неговото слово и се подвизаваш: "Ако те, както каза Аллахумай, влязат в Рах, ние, рабвара си, ще влезем преди тях.")
39. Ала не! Сътворихме ги от онова, което знаят.
40. И не! Къде се в Господа на негрите и на завезите. Ние сме способни
41. да ги заменим с по-добри от тях. И не ще бъдем възпирени.
42. Остави ги да гънат и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!
43. Деня, в който ще излязат забързани от гробовете, сякаш се устремяват към идолите,
44. със сведен поглед, покрити с унижение. Това е Денят, който им е обещан.

71.

СУРАНУХ
(НУХ)

Меканска. Съдържа 28 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Ние въздигнахме Нух при неговия народ: "Предупреди народа си, докато не го е сполетяло болезнено мъчение!"
2. Рече: "О, народе мой, аз съм явил предупредителя за вас.
3. Служете на Аллах и се бойте от Него, и ми се покорете!
4. Тогавя Той ще ви опрости греховете и ще ви даде отсрочка за определено време. Сроктъ на Аллах, когато дойде, не ще бъде забавен, ако знаете."
5. Рече: "Господи мой, зовях народа си нощем и денем,
6. но зовът ми само увеличи тяхното бяство.
7. И всякога, шом ги зовях, за да ги опростиш, запушвах с пръсти ушите си и се заграчвах в дрехите си, и упорствах, и все повече се възгордвах.
8. После ги зовях открито,
9. после им прогласявах явно и им шепнех тайно.
10. И казвах: "Молете вашия Господ за опрощение. Той е многопрощадан,
11. за да ви праща обилен дъжд от небето,
12. и да ви подкрепя с имоти и синове, и да сторва за вас градини, и да сторва за вас реки.
13. Какво ви е, защо не зачитате величието на Аллах?"
14. Сътвори ви Той на етапи.
(Възвизаваш Аллах сътворил каменната, от неа свързана, откодетата възвисащата, гора, която расте в мабината, утроба и тала човек се лавана на белая вода, прихващаща при различните поръки на своя живот, за да отиде до следната. Същото се стана и за отиване на дунозвестно израстване. Това сътворяване на етапи е основателство за величието на Аллах.)
15. Нима не вжидате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?
16. И стори Той там от дуната сияние, и стори от слънцето светилик.
17. И ви създаде [от пръст] от земята да изразнете.
18. После ще ви върне в неа и отново ще ви извади [в Съдия ден].
19. Аллах стори за вас от земята постеля,
20. за да ходите там по широки пътнища."
21. Рече Нух: "Господи мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чийто имоти и деца само увеличиша тяхната загуба.
22. И лукавства те с огромно лукавство.
23. И казвах: "Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суав, нито Ягус и Яук, и Наср!"
24. И нече заблудиха те мнозина. И надбявай на утнетигелите само заблуда!"
(Нух възвизаваш тога, само като категорично му било разрешено с отговора, че по правия път не ще тръгнат отрази колко вече повтаряш.)
25. Заради своите грехове те бяха издани и въведени в Огъня, и не намериха за себе си други помощници вместо Аллах.
26. И рече Нух: "Господи мой, не оставяй по земята нито един неверник!
27. Оставни ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще родят само нечестивци, неблагодарници.
28. Господи мой, опрости на мен и на родилите ми, и на всички вярващи, който влезе в моя дом, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и надбявай на утнетигелите само гибел!"

72.

СУРА ДЖИНОВЕТЕ
(АЛ-ДЖИНИ)

Меканска. Съдържа 28 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Кажя [о, Мухаммад]: "Разкрито ми бе, че няколко джиновете слушали и рекох: "Чухме удивителен Коран."
2. Насочва той към правия път. Затова повярвахме в него и никога не ще съдружим с нашия Господ.
3. Той пренесохме и величието на нашия Господ! не се е сдобивал нито със съпруга, нито със син.
4. Глупците измислют нас говорят измислици за Аллах.
- (Глупците са станата Нобис или съдружаващите измежду джиновете.)*
5. А ние предполагаме, че хората и джиновете никога не ще изрекат лъжа за Аллах.
6. Някои хора търсеха убежище при някои джинове, а [хората] им надбавиха безразсъдство.
7. И [хората] предполагаша, както и ние предполагаше, че Аллах не ще възкреси никого.
8. И досетнахме небето, и открихме, че е тълно със силна стража и с изгарящи звезди.
9. А преди седехме там на места, за да подслушваме. А който подслушва сега, дебие го изгаряща звезда.
10. И не знаем дали зло е понесено за онези, които са на земята, или техният Господ е поискал добро за тях.
11. Сред нас има правдини, сред нас има и други освен това. Следваме различни пътища.
12. Вече сме убедени, че никога не ще обезсилим Аллах на земята и никога не ще Го обезсилим, дори да бягаме.
13. И когато чухме Напътствието, повярвахме в него. А който вярва в своя Господ, да не се страхува нито от ощетяване, нито от утветяване.
14. Сред нас има отдалци се на Аллах [мюсюлмани], но сред нас има и отклонили се [неверници]. Онези, които са се отдали на Аллах те са избрали правия път.
15. А отклонилите се те са горивото за Ада."
16. И ако се бяха придържали към правия път, Ние щяхме да им дадем вода в изобилие,
17. за да ги изпитаме с това. А който се отдръпва от споменаването на своя Господ, Той ще го въведе в тежко мъчение.
18. Дясматите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!
19. Когато рабът на Аллах [Мухаммад] се изпирва да Го позове, те една не се струшаша около него на пътищата.
- (Колкото Пророка стана да отпразни молитва, обикновено се струпвали един ерля друг около него и стремеж да спунат Корана. Това означение се тълкува и по друг начин: че хората-идолопоклонници и съюзниците се отклонили една в друга за протоподобителство срещу мислата на Пророка.)*
20. Каква "Зова спленичало има Господи навън не съдружихме с Него."
21. Кажя: "Аз нито мога да ви навреда, нито да ви бъда от полза."
22. Кажя: "Никой не може да ме защити от Аллах и не ще намери убежище освен при Него.
23. Аз предавам само известие от Аллах и затова послания. А които не се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник, за тях е Огънят на Ада, там ще пребивават вечно."
24. Когато видят обещаното им, ще научат кой има по-слаби и по-малобройни помощници.
25. Кажя: "Не знам близо ли е това, което ви е обещано, или е сторил за него предел моят Господ
26. Знаещия неведомото. Той на никога не разкрива Своите тайни,
27. освен на онези пратеник, когото е избрал. И сторва Той пред него и зад него да има [ангели] пазители,
28. за да знае, че са събдили посланията на своя Господ. Обръщай Той това, което е у тях, и пресмята всяко нещо."

(Според преданието, колкото Аллах разкри на Пророка вести от неведомото, Той праща ангели-пазители, за да не бъдат подслушвани и обърнати осетими.)

73.

СУРА ЗАГРЪЦАЩИЯТ СЕ (АЛ-МУЗАММИЛ)

Меканска, с изключение на знаменце 20, което е меканско. Съдържа 20 знаменца.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. О, ти, който се загръщаш,
- (Колкото Пророка, мир немю, за втори път видя Джибрил в истинския му образ, той биде обхванат от треска. Отпачи възгря и рекох на достоността Хайдалжа: "Кажя ми!" После Джибрил му се яви с створяване и се обвърна към него с тези слова.)*
2. ствай [за молитва] през нощта, но не цялата,
3. а наполовина, или по-малко от това,
4. или повече, и чети Корана отмерено!
5. Ще ти пратим Ние тежко Слово.
6. Станавено [за молитва] нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл.
7. През деня ти си много зает.
8. И споменавай името на своя Господ, и е всеотдайност се посвети на Него
9. Господа на Изтока и на Запада! Няма друг Бог освен Него. Него вземи за покровител!
10. И бди търпелив към онова, което говорят! И ги напуквай с достойнство!
11. И остави на Мен отрицателите, които живеят в благоденствие, и им дай малка отерочка!
12. При Нас има окови и пламъци,
13. и храна, която присяда, и болезнено мъчение
14. в Деня, в който ще се разтресат земята и планините, и ще станат планините кунища от пясък.
15. Изпратихме си Пратеник свидетел за вас, както изпратихме при Фараона пратеник.
16. Но възпротиви се Фараонът на пратеника, и затова силно го сграбчихме.
17. И как ще се предпазите, ако сте неверници, от Деня, който ще направи и децата да посивеят?
18. Небето тогава ще се разцепи. Обещанието Му се сбъдва.
19. Това е напомниие. Който желае, поема пътя към своя Господ.

20. Твоят Господ знае, че стоиш по-малко от две трети от нощта, [живящата] и половина от нея, а [живящата] и една трета - и група от тези, които са зведо с теб. Аллах отменя нощта и дани. Знае Той, че не ще смеете и знояа ви помисля. Ето защо четете, колкото можете, от Коран! Знаете Той, че сред вас не има болни и други, които пълват по земята, търсейки благодатта на Аллах, и други, които се сриват по пътя на Аллах. Затова четете, колкото можете, от него! И отслушайте молитвата, и давайте милостивата *жакат*, и заемайте *хуб* зем на Аллах! И каквото добро сторите отпаяр за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-човва отплата. И моят Аллах за опрощава! Аллах е опрощаващ, милосърден.

(Влада част от близкородното обкръжение на Пророка следваха неговия пример и прекарваха значителна част от нощта в босорозение. Сред тях имаше и твоята, която не можеше да протърпи какво остави до зората и от произидващите прекарвания крилата нощ е пазолюва, и краката им се подвиза. Той като Беснованият Аллах знае, че това не е по силата им, Той не ги заставлява да изотърпят нощно страдание. Поо чтение на Корана тур се разбира поирната молитва и се има предвид не да се отпуснема според възможностите.

"Хубаво зем" означава даващото на доброволна милостивият паред със казвателствата милостивият жакат.)

74.

СУРА ОБВИВАЩИЯ СЕ
(АЛ-МУДАССИР)

Меканска. Съдържа 56 значениа.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. О, ти, който се обвиняв [в своите одежди],
2. ставай и предупредявай,
3. и твоят Господ възвешаващ,
4. и дрезгите си повозиваш,
5. и скверността отбягвай,
6. и давайки, не се стреми да вдулчиш виновече,
7. и в името на твоя Господ буди търпелив!
8. И когато се протърби с Рога,
9. тогава този Ден ще е тежък Ден,
10. за неверниците - нелек.
11. Остави на Мен огни, когато сътворих самотен
12. и комуто отредех голямо богатство,
13. и синове до него,
14. и всичко му улесних!

(14-Уаби иби ан-Джарр, раскоп като първоа на възвешаването на тези значениа, бач човек с изосветелите отворителт сред хубавишите, мекото бозае, баца на синови, мекото гавеще баче на мекото развожоване, защото нимако протри да ги прати по тървоана и други дела.)

15. А после той ламти да му надбява.
16. Ала не! Пред Нашите значениа той уворства.
17. Ще го подложя на непонясимо мъчение.
18. Размисли той и прещене,
19. и проклет да е! как прещени!
20. И отново проклет да е! как прещени!
21. После погледна.
22. После се намръщи и навъси.
23. После се отвърна и се възгордя.
24. И рече: "Това е само разпространена магия.
25. Това е само хорска реч."

(14-Уаби иби ан-Джарр чри Пророка да чете сура, после отпаяа при съдрожаваните и каза: "Къла си, чри от Мухаммад, Аллах да го близослови и с мир да го дади, след което не принае нито на словата на хората, нито на делата им. Мекото обманя, мекото краката слова Той е като джард, обманяно е много пъти, а стиват му навояно обманя с вода. Неспешно той ще потвърждаватна как всичко и никог не ще бъде победен." Съдрожаваните куратни се изтъкват, че и други не последват неговия пример и ще се отменят от вярата си. Брат му Абу Джалл го разубеди, но ан-Уаби отпаяа да извика обидите прозвона "гю", "малостив", "юст" и "жакат", с които се обръщат към Мухаммад, мир намр. Въпреки това след дълга уверяване той каза: "Мухаммад е само мъстиев.")

26. Ще го нека аз в Президионята.
27. И откъде да знаеш ти какво е Президионята?
28. Тя нищо не оставя и не понавява
29. обгара кожата.
30. Палят я денетнадесет [ангел].
31. И сторисме посетили на Огъна само ангели, и сторисме броя им единствено за изгнание на неверниците, за да се убедят дарените с Писанието и да се усият вярата на воярвалите, и да не се съмняват дарените с Писанието и вярвалите, и за да кажат огни, в митго сърца има болест, и неверниците: "Какво цели Аллах с този пример?" Така Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напъва Той когото пожелае. И никой освен Него не знае войнствата на твоя Господ. А този [Огън] е само напомняне за хората.
32. Ала не! Къла се в луната
33. и в нощта, когато отминава,
34. и в утрото, когато засява!
35. Този [Огън] е едно от великите изгнания
36. предупредение за хората.
37. за всеки от вас, който пожелае да напредва или да изостава.
38. Всеки е заложник на онова, което е придобил,
39. освен владелиците на десницата.
40. В градини те ще разпитват
41. за престъпниците.
42. "Какво ви отведе в Президионята?"
43. Ще река: "Ние не бяхме сред отслушващите молитвата
44. и не хранихме изкудениа се,
45. и затънахме в празнословие със затъващите,
46. и взимаме за лъжа Святия ден,

47. докато ни застигна смъртта.”
48. Затова не ще им помогне нищо застъпничество.
49. Какво им е, защо се отдръпват от напомнянето,
50. сякаш са подплашени диви магарета,
51. багаци от ъла?
52. И всеки от тях иска да му се даде разясняващата книга.
53. Ала не! Те не се страхуват от отвъдния живот.
54. Ала не! Той [Коранът] е поучение.
55. И който пожелае, ще се поучи.
56. И не се поучават, без Аллах да пожелае. Той е Достойният да се боят от Него и е Достойният да опрости.

75.

СУРА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО
(АЛ-КИЙАМА)

Меканска. Съдържа 40 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къла се в Деня на възкресението.
2. И къла се в многоукорвяватата [се] душа.
3. Нима човек смята, че Ние не ще съберем костите му?
4. Навистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му.
5. Ала човек упорства в греха си
6. и пита: "Кога е Денят на възкресението?"
7. Тогава, когато погледът се заслепи
8. и луната се затъмни,
9. и слъннето, и луната се слеят,
10. човекът ще каже в този Ден: "Накъде да се бага?"
11. Ала не! Нима убежище.
12. При твоя Господ в този Ден е местопребиванието.
13. Човекът в този Ден ще бъде известен за ранните си дела и за късните.
14. Да, човекът сам за себе си ще е свидетел,
15. дори да дава извинения.
16. Не си движил езика с това Слово [о, Мухаммад], за да избързаш [да го запомниш]!

(За да не забравя новопозналото откровение, Пратеника на слъзак, мир небу, се старал да го повтори още докато му било четена. Внашението се споменила именно за това.)

17. Да бъде събрано [в твоите гърди] и четено [от теб] е Наша грижа.
 18. И когато го четем, следвай неговото четене!
 19. После неговото разясняване е Наша грижа.
 20. Ала не! Вие обичате преходността [на земния живот]
 21. и изоставяте отвъдния.
 22. Едни лица в този Ден ще възсият,
 23. към своя Господ ще гледат,
 24. а други в този Ден ще бъдат мрачни,
 25. ще се убедят, че ги е сполетяла беда, пречуваща гръбнака.
 26. А когато душата стигне гръбнака
 27. и се рече: "Кой ще те избави?",
 28. и той се убедя, че [това] е раздялата,
 29. и се преплете крак с крак
 30. тогава към твоя Господ ще е отравянето.
 31. Той нито върваше, нито отслужваше молитвата,
 32. а отричаше и се отричаше.
 33. После отиваше при своите хора с горделива походка.
 34. Горко ти, горко!
 35. И отново горко ти, горко!
 36. Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор?
 37. Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля?
 38. После бе съсирек, а Той го сътвори и осъзмери.
- ("Съсирек" (на арабски "аляк") произлиза от глагола "алака", което означава "закачиам", тъй че в арабския оригинал "съсирек" се означава и като "закачиваща се материя".)*
39. И създаде от нея двата пола мъжа и жената.
 40. Нима Той не е способен да съживи мъртвите?

76.

СУРА ЧОВЕКЪТ
(АЛ-ИНСАН)

Меканска. Съдържа 31 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не премина ли човекът през период от време, когато той бе нещо нечазовано?
2. Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуващ, зрящ.

3. Ние му показваме пътя или признателен, или неблагодарник.
4. Притовихме Ние за неверниците вериги, окови и пламъци.
5. Праведниците пият от чаши с добавено питие от Камфор
6. Извор, от който пият рабите на Аллах, лускат го в обиле да бликва.
7. Те изпълняват обета и се страхуват от Деня, злото на който се разпростира.
8. И дават храна въпреки че и те я обичат, на нуждаещи се и на сирак, и на пленник.
9. "Храним ни в името на Аллах. Не искаме от вас нищо отидала, нищо признателности.
10. Страхуваме се от [мъчението на] Нашия Господ в Деня със-сен, зловещ."
11. Но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще им дари силние и щастие.
12. И ще ги възнаградя: защото бяха търпеливи, с Градина и с коприна.
13. Обогатени там на престоли. Не ще виждат там ни зной, ни мраз.
14. Бъло над тях ще са кейвите окови и ще са сведени глукуюете с ниско.
15. Ще бъдат обслужвани със слове от сребро и с кристалини чаши
16. от сребрени кристали. Ще им се отмерва с мярка.

(Гълъвателите посочват, че изобразяването на райските слове като направени от сребро и кристал в сравнение с чаш донакъде да се отприщи непознатото чрез познато. Абдулах ибн Аббас например е казал: "Между райските и земните блага има прилика само в напоящата.")

17. И ще им се дава там да пият от питие, смесено с джинджифил,
18. от извор там, наречен Салжабил,
19. и ще ги обикалят вечномлади юноши: когато ги видиш, ще ги помислиш за разпръснати бисери.
20. Където и да погледнеш там, ще видиш блаженство и огромно владение.
21. Ще бъдат облечени в зелени одежди от коприна и брокат, и ще носят украшения: гривни от сребро, и ще им дава техният Господ да пият от чиста напитка.
22. "Това е награда за вас. Вашето старение заслужи признание."
23. Ние ти низпослахме Корана старену.
24. Затова и ти [о, Мухаммад!] бди търпелив към новелята на твоя Господ, и не се покорявай на никой грешник от тях, или на неверник!
25. И споменавай името на своя Господ и сутрин, и вечер,
26. и в част от нощта Му се покланяй, и дълго нощем Го прославяй!
27. Тези обичат преходността и несаат за тежки Ден пред тях.
28. Ние ги сътворихме и укрепихме телата им, а ако пожелаем, напълно ще ги заменим с подобни на тях.
29. Това е поучение. Който желае, поема пъти към своя Господ.
30. Тогава ще пожелаем само онова, което Аллах желае. Аллах е всезнаещ, премогуър.
31. Той въвежда когото пожелае в Своята милост, а за утлетелите е приготвил болезнено мъчение.

77.

СУРА ИЗПРАЦАНИТЕ (AL-ANFUSALAT)

Меканска. Съдържа 50 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

(Пою "изпращаните" може да се има предвид част от ангелите, на които се възлагат определени задачи, или ветровете, или пророците, или знамената.)

1. Къдна се в изпращаните поред
2. и в в бушуващите бурно,
3. и в в пръскащите навред,
4. и в в разделящите ясно,
5. и в в донасящите откровение,
6. с извниение или предупреждение
7. онова, което ви е общано, ще се обядне.
8. Когато звездите бъдат угасени
9. и когато небето бъде разцепено,
10. и когато планините бъдат разпилени,
11. и когато за пратениците бъде определено време
12. за кой ден бяха отсрочени?
13. За Деня на разделението.
14. А ти откъде да знаеш какво е Денят на разделението?
15. Горко в този Ден за отрицателите!
16. Не погубиме ли Ние предците?
17. Към тях ще добавим и сетните.
18. Така се отнасяме с престъпниците.
19. Горко в този Ден за отрицателите!
20. Не ви ли сътворихме Ние от нищожна вода?
21. И я сложихме на сигурно място
22. за определен срок.
23. И сме способни. И как прекрасни са способните!
24. Горко в този Ден за отрицателите!

25. Не сторисме ли земята да събере
 26. и живи, и мъртви,
 27. и положихме върху нея непокатими високи планини, и ви дадохме за пиене прясна вода.
 28. Горко в този Ден за отричащите!
 29. "Гръзнете към онава, което отричахте!
 30. Тръгнете към саяката [на Ада] с три разклонения,
 31. която не носи прохладата и не избява от пламъците!
 32. Те пръскат искри, колкото дворци
 33. сякаш са жълти камели."
 34. Горко в този Ден за отричащите!
 35. Това е Денят, в който не ще проговорят.
 36. И не ще им бъде позволено да се оправдават.
 37. Горко в този Ден за отричащите!
 38. Това е Денят на разделението. Събираме ви с предците.
 39. И ако имате коварство, коварствайте срещу Мен!
 40. Горко в този Ден за отричащите!
 41. Богобоязливите ще бъдат сред сенки и извори,
 42. и плодове, каквито пожелат.
 43. "Ясте и пиете със здраве за онава, което сте вършили!
 44. Така награждаме Ние благодетелните."
 45. Горко в този Ден за отричащите!
- (1 на неговията Всевъзвисящ Азлах казва:)*
46. "Ясте [на земята] и се наслаждавате за кратко! Вие сте престъпници."
 47. Горко в този Ден за отричащите!
 48. И когато им се каже: "Поклонете се!", не се покланят.
 49. Горко в този Ден за отричащите!
 50. В кое слово след този [Коран] ще повярват?

78.

СУРА ВЕСТТА
(АН-НАБА)

Мексика. Съдържа 40 стиха.

В името на Аллах, Всемогъщия, Милосърдия!

1. За какво се питат един друг?
2. За Великата вест,
3. за която са в разногласие.
4. Ада не! Те ще узнаят.
5. И пак не! Те ще узнаят.
6. Не сторихме ли Ние земята постеля
7. и планините подпори?
8. И ви сътворихме по двойки,
9. и сторихме сън ви покой,
10. и сторихме нощта покров,
11. и сторихме деня за препитание,
12. и създахме над вас седем непокатими небеса,
13. и сторихме [слънцето] горящ светилник,
14. и изсивнаме от дъждовните облаци обилна вода,
15. за да извадим чрез нея зърна и растения,
16. и гъсти градини.
17. Денят на разделението е уречен -
18. Денят, когато се протрѣби с Рога и ще дойдете на гълци,
19. и ще се разтвори небето, и ще стане на двери,
20. и планините ще бъдат раздвижени, и ще станат на мираж.
21. Азът е в очакване
22. за престъпващите място за завръщане,
23. където ще останат столетия.
24. Не ще вкусят там нито прохладата, нито питие,
25. освен вряща вода и гной
26. съответстващо въздаяние.
27. Не се надяваха те на равностетка.
28. И взимаха за пълна лъжа Нашите знамения.
29. Но всяко нещо вихахме в къята.
30. Затова всукете! Не ще увеличим за вас друго освен мъчението.
31. За богобоязливите има убежище [-Рая]
32. градини и лозя,
33. и с напълни гърди девствени връстнички,

34. и пълни чаши.
35. Не ще чуват там нито празнословие, нито лъжа
36. въздвигане от твоя Господ, достигаен дар.
37. Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемилютивия. Не ще могат с Него да говорят
38. в Деня, в който Духът [Джибрил] и ангелите ще се възприят в редица. Не ще продават, освен комуто Всемилютивият позволи, и той правдиво ще говори.
39. Този е Денят на истината. А който пожелае, да търси пристан при своя Господ.
40. Предупредихме ви за близко мъчение в Деня, в който всеки ще види какво е сторил преди с ръцете си. И неверникът ще каже: "О, да можех да съм прах!"

79.

СУРА ИЗТЪРЪВАЩИТЕ
(АН-НАЗИАТ)

Меканска. Съдържа 46 знамения.

В името на Аллах, Всемилютивия, Милосърдния!

1. Късна се в изтървящите [душите] с все сила
 2. и в изваждащите [ги] нежно,
 3. и в спускащите се бързо,
 4. и в гонещите се в надпревара,
 5. и в изтъняващите поведетел!
- (Всичкият Аллах се събие в своите ангели, наблюдавани с разположени очи. Неговата клетва е израз на търпеливото утвърждаване.)*
6. В Деня, когато [се протърби с първия Рог] ще се разтърси тресачката се [аселена],
 7. ще последва второто [протърбяване].
 8. Някои сърца в този Ден ще тръпнат.
 9. Погледите им ще бъдат сведени.
 10. Ще кажат: "Нима ще бъдем върнати към предишното,
 11. виед, след като бихме прогнали вост?"
 12. Ще кажат: "Това тогава е завръщане със загуба."
 13. То е само едно протърбяване
 14. и ето всички възкръснали!
 15. [О, Мухаммад], стина ли до теб разказът за Муса?
 16. Когато неговият Господ го призова в священата долина Тза:
 17. "Иди при Фараона! Той престъпи.
 18. И кажи: "Не ще ли се пречистиш,
 19. да те напътя към твоя Господ и да се побониш?"
 20. И му показа [Муса] най-големият знамение.
 21. И взе го за лава, и се възпротиви.
 22. После се отвърна с упорство.
 23. И насъбра [хората си], и прогласи.
 24. Каза: "Аз съм вашият господ, върховният."
 25. И Аллах го страбчи с наказание в отвъдния и в земния живот.
 26. В това има поучение за всеки богобоязлив.
 27. Вие ли сте по-трудни за сътворяване или небето? Той го съгради.
 28. Въздигна неговия свод и го изравни,
 29. и потъмни нощта му, и изведе утрото му,
 30. и земята след това разпротря.
- (Всички знамения се разтърсва едно от наречити чудеса на Корана, тъй като съществително "разпротря" ("даса") в значението има и значението на "заобли се като жито".)*
31. Извади от нея водите и пасбищата с,
 32. и планините побие
 33. за ползване от вас и от вашия добитък.
 34. И когато настъпи Големият прикждане,
 35. тогава в Деня човек ще си припомни за какво се е старал,
 36. и Адът ще бъде показан на всеки, който вижда...
 37. За който е престъпвал
 38. и е предпочел земния живот,
 39. обигалището е Адът.
 40. За който се е страхувал да не застане пред своя Господ [с грех] и е въздържал душата от страстта,
 41. обигалището е Раят.
 42. Питат те [о, Мухаммад] за Часа: "Кога ще настъпи?"
 43. Какво [знание имаш] ти да го споменеш?
 44. При твоя Господ е пределът му.
 45. Ти си само предупредител за всеки, който се страхува от него.
 46. В Деня, когато го видят, те сакаш ще са пребивавали само една привечер или утрин.

80.

СУРА ТОЙ СЕ НАМЪРЩИ
(АБАСА)

Меканска. Съдържа 42 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Той се намръщи и обърна гръб,
2. че при него е дошъл слепецът.
3. Но ти откъде знаещ, може да се пречисти.
4. Или да се поучи, та да му е от полза поуката.
(Повод за написването на това знамение е измирването на Пророка мир нему, когато словата Ибн Ум Абаким прекараха оброчването му към гръб, ама съдържанието. Демонстративно се съдържало уверит за тази нисопа посетителя. В старите ереси ти си католически околностности за пророкостта му и че Коранът не е нисопа дело, а е нисопа от Всевъзможния Аллах.)
5. А онзи, който е безразличен,
6. с него си се заел.
7. И не е твоя грижа, че не се пречиства.
8. А от онзи, който е дошъл при теб с упоритост
9. и е богобоязлив,
10. от него ти се отклоняваш.
11. Ала не! Това е поучение
12. и който пожелае, той се поучава
13. в Писания почитани,
14. въздигнати, пречистени,
15. [преписани] от ръце на [ангели-] писари
16. достойни, благочестиви.
17. Проклет да е човекът! Колко е неблагодарен!
18. От какво нещо го е сътворил Той?
19. От частца сперма Той го сътвори и осъзрамери.
20. После пътя му облачи.
21. После го умъртви и повели да бъде погребан.
22. После, когато Той пожелае, ще го възкреси.
23. Ала не! Не изпълни той Неговата повеля.
24. Да погледне човекът своето прегитане!
25. Ние проливаме обилно водата.
26. После разпукваме земята
27. и правим от нея да извишат зърна
28. и грозде, и зеленина,
29. и маслини, и налми,
30. и гъсти градини,
31. и плод, и трева
32. за ползване от вас и от вашия добитък.
33. И когато Грохотът настъпи,
34. в Деня, когато мъжът избяга от брат си
35. и от майка си, и от баща си,
36. и от жена си, и от децата си
37. всеки от тях в този Ден ще е заел с дело, което ще го погълца.
38. Едни лица в този Ден ще бъдат сияещи,
39. засмени, възрадващи,
40. а то други в този Ден ще има грех,
41. ще ги покрива чернилка.
42. Тези са неверниците, нечестивите.

81.

СУРА ОБВИВАНЕТО
(АТ-ТАКУВИР)

Меканска. Съдържа 29 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато слънцето бъде обвито [в мрак]
2. и когато звездите изпадат,
3. и когато планините бъдат раздвижени,
4. и когато бременните камъли бъдат изоставени,
5. и когато заеронете бъдат насъбрали,
6. и когато моретата закипят,
7. и когато душите се съединят.
8. и когато живопогребаното момиче бъде попитано
9. за каква грех е било убито,
10. и когато книгите [за дела] бъдат разгърнати,
11. и когато небето бъде премоляно,
12. и когато Адабъ бъде нажежен,
13. и когато Раят бъде приближен,
14. тогава всеки ще узнае какво е извършил.
15. О, късна се в залязващите планети,
16. двожещи се, скриващи се,
17. и в нощта, когато се зрячвава,
18. и в утринта, когато се развиделява
19. той [Коранът] е слово на достоен пратеник,

(То словото на Свещенния Коран е пресодено от знатния пратеник на Аллах, т.е. Джибрил.)

20. имаш сила, утвърден при Владетеля на Трона.
21. Покоряват му се [ангелите] нав, доверен е.
22. И не е луд вашият другар [Мухаммад].
23. Той го види на всички хоризонти.
(Тук се говори за срещата на Мухаммад, мир немю, с Джibril.)
24. И [веси] от неведомото не укрива.
25. И не е [Коранът] слово на прокуден сатана.
26. Къде отивате тогава?
27. Това е само поучение за световете
28. за всеки от вас, който желае да е на Правия път.
29. Тогава ще пожелавате само онова, което желае Аллах, Господът на световете.

82.

СУРА РАЗКЪСЪВАНЕТО
(АЛ-НФИТАР)

Меканска. Съдържа 19 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато небето се разкъса
2. и когато планетите се разпръснат,
3. и когато моретата бъдат оприщени,
4. и когато гробовете бъдат преобърнати,
5. ще узнае всяка душа какво е направила преди и какво е оставила.
6. О, човече, какво те отвлече от твоя щедър Господ.
7. Който те сътвори и съчлени, и осярмери?
8. В какъвто образ пожела, в такъв те нагласи.
9. Ала не! Вие взимате за лъжа Възмездие.
10. Но има над вас [ангели-] надзиратели
11. благородни, записвачи.
12. Знаят какво вършите.
13. Праведниците ще са в блаженство,
14. а разгътниците ще са в Огън.
15. Ще горят там в Съдния ден
16. и не ще избягат от него.
17. Но откъде да знаеш ти какво е Съдният ден?
18. И пак откъде да знаеш ти какво е Съдният ден?
19. Денят, в който никой не ще е от полза на друг поветля в този Ден принадлежи на Аллах.

83.

СУРА ОЩЕТАВАЩИТЕ
(АЛ-МУТАФФИН)

Меканска. Съдържа 36 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Горко на ощетяващите,
2. които щом взимат от хората, изпъкват мярката,
3. а щом им отмерват или им претеглят, причиняват загуба!
4. Не допускат ли тези, че ще бъдат възкресени
5. за великия Ден -
6. Дени, в който хората ще застанат пред Господа на световете?
7. Не! Книгата [за делата] на разгътниците е в Сиджжин.
8. Но откъде да знаеш ти какво е Сиджжин?
(“Книгата на разгътниците е в Сиджжин” означава, че те самите са в Сиджжин, затова на Ада.)
9. Книга ясно записана.
10. Горко в този Ден за отричащите,
11. които взимат за лъжа Създаването!
12. Взима го за лъжа само всеки престъпник, грешник.
13. Когато му четат Нашите знамения, казва: “Легенди на предците!”
14. Ала не! Съриата им с ръжда покрива онова, което са придобили.
15. Ала не! Тогава не ще бъдат допуснати до своя Господ.
(“Не ще бъдат допуснати” - между тях и Аллах ще има преграда. Повечето тълкуватели представят това знамение като доказателство, че в Съдния ден отричащите ще видят Всевеликия Аллах.)
16. После ще горят в Ада.
17. После ще се каже: “Това е, което отричахте!”
18. Ала не! Книгата [за делата] на праведниците е в Иллиуи.
(“Книгата на праведниците е в Иллиуи” означава, че те самите са в Иллиуи - въздигнати места в Рая.)
19. Но откъде да знаеш ти какво е Иллиуи?
20. Книга ясно записана.
21. Свидетелстват за нея приближените.
22. Праведниците са в блаженство,

23. от престоли гледат [към техния Господ]
24. Ще узнаеш по лицата им сиянието на блаженството.
25. Ще им се поднесе запечатано, пребистро питие.
26. Дори утайката му е като [ухание на] мускус. Нека за това се надпреварват надпреварващите е!
27. Сместа му е от Тасим
28. извор, от който пият приближените.
29. Онези, които престъгнаха, се смееха на онези, които повярваха.
30. И когато минаваха край тях, си смиваха.
31. И когато се завръщаха при своите хора, те се завръщаха развеселени.
32. И когато ги виждаха, казваха: "Тези са заблудени."
33. А те не бяха пратени за техни надиратели.
34. Но в този Ден вярващите се смеят на неверниците.
35. От престоли гледат.
36. Не се ли въздаде на неверниците за онова, което са вършили?

84.

СУРА РАЗЦЕПВАНЕТО
(АЛ-ИНШИКАК)

Меканска. Съдържа 25 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато небето се разцепи
2. и се вслуша в своя Господ, и се подчини,
3. и когато земята бъде разстлана,
4. и изхвърли онова, което е в нея, и се опразни,
5. и се вслуша в своя Господ, и се подчини...
6. О, човече, ти се напратих с усилие към своя Господ и ще Го срещнеш.
(Гледайте, което човек поиска, е цялостната човешка действителност и добрината, и злилата.)
7. А от огни, чиито книги [за делата] му се даде в десницата,
8. ще се потърси лека сметка
9. и ще се завърне при своите хора [в Рав] щастлив.
10. А огни, чиито книги му се даде откъм гърба,
11. той ще зове за [своето] унищожение
12. и ще гори в пламъци.
13. Той бе сред своите хора щастлив [на земята],
14. той предполагаше, че не ще се завърне [при Нас].
15. Да неговия Господ бе над него зрял
16. Но не! Кълна се в зарево
17. и в нощта, и в онова, което ти събира,
18. и в луната, когато се изплъни
19. ще преминават от състояние в състояние.
20. Какво им е, та не вярват
21. и когато им се чете Коранът, не следват чело до земята в съдбуд?
22. Да, онези, които не вярват, отричат.
23. Но Аллах най-добре знае какво потуват.
24. И възвести ги за болезнено мъчение,
25. освен онези, които вярват и вършат праведни дела! За тях има безспорна награда.

85.

СУРА СЪЗВЕЗДИЯТА
(АЛ-БУРУДЖ)

Меканска. Съдържа 22 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кълна се в небето със съзвездията
2. и в обещания Ден,
3. и в свидетел, и в освидетелстван!
(Свързва почито тълкуватели под "ден свидетел" и "ден освидетелстван" се разбира съответно първият ден и денят за Арафа най-важният ден при поклонничеството хадж. По този начин се показва значението както на клетвата, така и на самите дни.)
4. Проклети да бъдат хората, изкопали ямата
5. за огъня, пълен с гориво!
6. Когато седяха около нея
7. и на [всичко] онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели.
(Послело) онова, което вършеха" те подкарали вярващите на мъчение, като ги обричаша на изгоряне в пламъците.)
8. И ги възненавидяха само защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Всевладния,
9. Комуто принадлежи владението на небесата и на земята. Аллах на всяко нещо е свидетел.
10. За онези, които изгряха вярващите мъже и жени, а после не се разкаяха, за тях е мъчението на Ада и за тях е мъчението на клъдта.
11. За онези, които вярват и вършат праведни дела, за тях са Градините, сред които реки текат. Това е голямото спасение.

12. Страбването на твоя Господ е могъщо.
13. Той начева и Той пресъздава.
14. Той е Опровадация, Любавия,
15. Владетеля на Трона, Предостойния,
16. Извършващия всичко онова, което пожелае.
17. Стигна ли до теб разказът за войските,
18. за Фараона и за самудините?
19. Да, онези, които не върват, отричат.
20. Но Аллах ги обгражда в гръб.
21. Да, това е славен Коран
22. в съхраняван скрижал.

86.

СУРА ВЕЧЕРНИЦАТА
(АТ-ТАРИК)

Меканска. Съдържа 17 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кълна се в небето и във Вечерницата!
2. А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата?
3. Звездата с произваща светлина.

*(Всички използват "Вечерницата" като "небърна посетител", други - като "Зорницата", трети - като "нектарната Стриж", а също - "Сиринус".
"Гласът" има коннотации. Това е спонтанно явление на звездата, която произвежда небърна зрак.)*

4. Над всяка душа има надзорник.
5. И да погледне човекът от какво бе сътворен!
6. Бе сътворен от изтъкваща се вода.
7. която излиза измежду гръбнака и ребрата.
8. Способен е Той да го върне
9. в Днев, когато ще бъдат извадени тайните
10. и не ще има той нито сила, нито избавител.
11. Кълна се в небето, от което валя,
12. и в земята, която се раздухва,
13. че това е слово-разграничение.
14. А не е шегя.
15. Те замислят с умисъл.
16. И аз замислям с умисъл.
17. И дай отсрочка на неверниците, отсрочи ги за кратко!

87.

СУРА ВСЕВИШНИЯ
(АЛ-АЛЯ)

Меканска. Съдържа 19 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Прославяй пречистото име на твоя Господ, Върховния,
2. Който сътвори и ослатмери,
3. Който прещени и шапъти,
4. Който изважда [тревата на] пасбището
5. и то прерива в черво стравяше!
6. Ще ти дадем до четени [Корана, о, Мухаммад] и не ще забравим,
7. освен каквото Аллах пожелае. Той знае явното и скритото.
8. И ще те улесним за лесното.

(Гуктоо "всичко" се има предвид) тя е на Исмаил, който е дошъл за ослани и елени за следване.)

9. Напомвяй, ако има полза от напомвянето!
10. Ще си спомни онзи, който се страхува.
11. И ще се отдрине от това най-лошият,
12. който ще гори в най-големия Огън.
13. После там нито ще умре, нито ще е жив.
14. Сполучил е онзи, който се прещества
15. и споменава името на своя Господ, и отслужва молитвата.
16. Да предюжвател земния живот,
17. но отвдънгат е по-хубав и по-дълготраен.
18. Това е [записано] в прединните писания
19. писанията на Ибрахим и на Муса.

88.

СУРА ВСЕПОКРИВАЩИЯТ ДЕН
(АЛ-ТАШУА)

Меканска. Съдържа 26 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Стигна ли до теб разказът за Всепокриващия ден?

(Това е едно от имената на Судния ден, който ще покрие всичко с ужас.)

2. Едни лица в този Ден ще са сведени,
3. обременени, измуриени,
4. ще горят в пламък огън,
5. ще им се даде от кишиц извор да пият,
6. не ще имат друга храна освен от тръни,
7. които нито угояват, нито избягат от глад.
8. А други лица в този Ден ще са блажени,
9. поради своето справие доволни,
10. във възвишена Градина.
11. Не ще слушат в нея празнословие.
12. Има там течащ извор.
13. Има там въздигнати престоли
14. и готови чаши,
15. и подредени възглавници,
16. и разстлани килими.
17. И няма не виждат как бяха сътворени камилите
18. и как бе въздигнато небото,
19. и как бяха възприети пливните,
20. и как бе разпростряна земята?
21. И напомний! Ти си само за да напомниш.
22. Не си над тях властващ,
23. но който се отвори и не повяра,
24. него Аллах ще мъчи с най-голямото мъчение [в Ада].
25. При Нас е тяхното завръщане.
26. После Наша грижа е тяхната разносметка.

89.

СУРА ЗОРАТА
(АЛ-ФАДЖР)

Мекска. Съдържа 30 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къдна се в зората
2. и в десете ноци [от месеца за поклонение хадж],
3. и в четното, и в нечетното,
4. и в нощта, когато отминава!
5. Нима в това няма клетва за разумния?
6. Не видя ли ти как постъпи твоят Господ с адигите
7. и с ирамитите, имащи високи постройби,
8. подобни на които не бяха сътворени по земите,
9. и със самудините, които изсичаха скалите в долината,
10. и с Фараона, владетели на войските,
11. които безчинстваха из селищата
12. и множаха в тях развалата?
13. Тогава твоят Господ стовари върху тях бича на мъчението.
14. Твоят Господ надзирава.
15. И ако неговият Господ го подложи на изпитание, като го почете и облагодетелства, човекът казва: "Моят Господ ме почете."
16. А ако го подложи на изпитание, като ограничи препитанието му, казва: "Моят Господ ме оскърби."
17. Ала не! Вие не почитате сирака
18. и не подканвате да бъде нахранен нуждаещият се,
19. и изжадате наследството [дори ако е чуждо] с лакомия.
20. И обичате богатството с голяма любов.
21. Ала не! Когато земята бъде стрита на прах
(Земетръс ще обобеле земята и в резултат на разрушенищата тя ще бъде пълно изравнена.)
22. и твоят Господ дойде с подредените в редици ангели,
23. и Адамъ бъде докаран в този Ден, човекът ще си спомни тогава, ала защо ще му е спомнянето?
24. Ще казва: "О, да бях сторил отнапред добрини заради моя [отвъден] живот!"
25. В този Ден никой друг не ще измъчва, както Той измъчва,
26. и никой друг не ще оковава, както Той оковава.
27. О, душа успокоена,
28. завърни се при твоя Господ доволстваща, заслужи благосклонност!
29. Влез сред Моите раби,
30. влез в Моя Рай!

СУРА ГРАДЪТ
(АЛ-БАЛАД)*Меканска. Съдържа 20 значениа.*

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не! Къзна се в този град [Мекa]
2. на теб [о, Мухаммад] този град ти беше позволен,
3. и в родителя [Адам], и в неговото потомство!
4. Ние сътворихме човека в трудости.
5. Нима смята, че никой не ще го надмогне?
6. Казва: "Пронихах огромно богатство."
7. Нима смята, че никой не го е видял?
8. Не му ли дадохме Ние две очи
9. и език, и устни,
10. и му посочихме двата пътя,
11. ала той не посе стръмния път.
12. Но откъде да знаеш ти какво е стръмният път?
13. Да се освободи роб
14. или да се даде храна в ден на глад
15. на сирак роднина
16. или на окаян клетник.
17. И е от онези, които вярват и взаимно се наставляват за търпение, и взаимно се наставляват за състрадание.
18. Тези са хората на десницата.
19. А които отхвърлят Нашите значениа, те са хората на левницата.
20. Ще бъдат затворени в Огъня.

*(Хората на десницата са обитателите на Рая, които получават своите книги на делата в десницата ръка, а хората на левницата са обитателите на Ада, които получават своите книги на делата в лявата ръка.)*СУРА СЛЪНЦЕТО
(АШ-ШАМС)*Меканска. Съдържа 15 значениа.*

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къзна се в слънцето и в неговото сияние,
2. и в луната, която го следва,
3. и в деня, който го проявява,
4. и в нощта, която го покрива,
5. и в небето, и в Огън, Който го е създал,
6. и в земята, и в Огън, Който я е разпрострял,
7. и в душата, и в Огън, Който я е създал,
8. и на нея е посочил [що е] нечестивост и богобоязливост!
9. Сполучва онзи, който я пречиства.
10. А губи онзи, който се омърсява.
11. Самудяните отричаха поради своето непокорство.
12. Когато най-злив от тях се втурна към камилата
13. и претензият на Аллах [Салех] им каза: "Не посягайте на камилата на Аллах и не с пречете да пие!".
14. ала го взеха за лъжец и я заеха, - тогава те хвърли Г освод ги унивожи заради греха им. порвио.
15. Не се страхува Той за последствието.

*(Вж. 7: 73)*СУРА НОЩТА
(АЛ-ЛАЙЛ)*Меканска. Съдържа 21 значениа.*

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къзна се в нощта, когато се спуска
2. и в деня, когато засиява,
3. и в Огън, Който е сътворил мъжа и жената,
4. вашите стремежи са различни!
5. Който раздава и се бои,
6. и вярва в Най-прекрасното,
7. ще го улесним към лесното.
8. А който е скъперник и пренебрегва,
9. и взема за лека Най-прекрасното,
10. ще го улесним към трудното
11. и не ще го избави неговото богатство, когато пронадне.

12. Наша грижа е напътването.
13. На Нас принадлежи и отивдното, и настоящето.
14. Иви предударих за Огън напътящ.
15. Ще гори в него само злият,
16. който отрича и се отваря.
17. И ще бъде предпазен от него богобоязливият.
18. който раздава своето богатство, за да се пречисти,
19. на никого не прави благодеяние, за да бъде възнаграден,
20. а само в стремеж към Лица на своя Господ, Върховния.
21. И непременно ще е доволен.

93.

СУРА УТРОТО
(АЛ-ЛУХА)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къла се в утрото
2. и в нощта, когато настъпва мрак
3. не те изостави твоят Господ [о, Мухаммад] и не те възненавиди.
(Веднъж обичайното откровение се забавило, събуждаващите заговорили: "Восъм му го изостави, разсъдн му се." Тези подпитаната много натъжават Пратника.)
4. Отивдният живот е по-добър за теб от настоящия.
5. И ще ти въздаде твоят Господ, и ще си доволен.
6. Не те ли намери Той сирак и не те ли прилоти?
7. И те намери заблуден, и те напъти.
8. И те намери беден, и те замогна.
9. Тъй че не огорчавай сирака!
10. И не отпъждай умоляващия!
11. И за богатата на твоя Господ възвестявай!

94.

СУРА РАЗТВАРИНЕТО
(АЛ-НШШРАХ)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не разтворихме ли Ние твоята гръд [о, Мухаммад]?
2. И взехме от теб бремето,
3. което тежеше на твоя гръб.
4. И възвиехме твоего споменаване.
5. С трудността има и леснина.
6. Да, с трудността има и леснина.
7. И когато приключиш, [нак] се труди усърдно,
8. и на своя Господ се поевенчавай!

95.

СУРА СМОКОВНИЦАТА
(АТ-ТИН)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

на Аллах Всемилостивия, Милосърдния!

1. Къла се в смоковницата и в мекливата,
2. и в Синайската планина,
3. и в [Мека] този град на сигурност
(Възвиехат: "Аллах отвориш клетва в името на смоковницата и мекливата – свидетел на Пакистана, където е без изпитан с пророчески мисли Исус в името на Синайската планина – свидетел където Аллах е довел на Адам, и в името на Мека – града, където е роден и е произвел Пратника на Аллах Мухаммад, мир на всички ти!)
4. Ние сътворихме човека е превъзходен облик.
5. После го отхвърляме най-унизен от унизените,
(Също живите създава във Великото човешко има най-превъзходен облик и в дарен с разум. Такава – ако той не излъчва дълга си към Аллах и в невярват, се превръща в най-унизения и изоставя му съществува на неговото превъзходство.)
6. освен онези, които върват и вършат праведни дела. За тях има безспирна награда.
7. И какво тогава те кара [о, човече] да взимаш за лъжа Възмездие?
8. Не е ли Аллах Най-мъдрият съдия?

96.

СУРА СЪСИРЕКЪТ
(АЛ-АЛАК)

Меканска. Съдържа 19 знамения. Некакто е до "на онези, които не си знаят", са третите думи, изпослани от Корана.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Чети [о, Мухаммад] в името на твоя Господ, Който сътвори
2. сътвори човека от съсирек!
3. Чети! Твоят Господ е Най-щедрия,
4. Онези, Който научи чрез калема,
5. научи човека на онова, което не е знаел.
6. Ала не! Човек престъпва,
7. защото се е видял богат.
8. Как твоя Господ е запрящането,
9. Види ли ти онези, който пречи
10. на раб[а] възхваленова молитв[а]?
- (Тези знаменя са написани за Абу Джахл, който бестокохо Пророка, докато той отслужвал молитв[а].)*
11. Види ли дали той бе на грешния път,
12. или повелява богобоязнта?
13. Види ли дали той отрече и се отмята?
14. Не знае ли той, че Аллах вижда?
15. Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема
16. перчема лъжлив, грешен.
17. И да зове той своето сборище!
18. Ние ще призовем стрижката [от ангелите, които гватят Ада]
19. Ала не! Нему се подчинявай! И свеждай чело до земята в съзвуд, и [към Аллах] се приближайвай!

97.

СУРА МОГЪЩЕСТВОТО
(АЛ-КАЛП)

Меканска. Съдържа 5 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Ние го призовдохме в Нощта на могъществото.
(В тази нощ Съветният Коран бил изпослан изляго от тайнството на Запечатана скрижал (Аль-куаб-ал-мафуз) на земята небе. Освен "Нощта на могъществото" и "Нощта на предопределението", "Дабитур-а-касур" отпечата и "Нощта на почивката", защото тя е израз на почив, която Всещният Аллах е оказал на отомощите на Несо.)
2. Но откъде да знаеш ти какво е Нощта на могъществото?
3. Нощта на могъществото е по-добра от хиляда месеца.
4. Слизат ангелите и Духът [Джибрил] през нея е позволенето на техния Господ за всяка повеля.
5. Мир е тя до началото на развиделяването.

98.

СУРА УНЯИТ ЗНАК
(АЛ-БАЙЙНА)

Меканска. Съдържа 8 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Онези от хората на Писанието и съдружавците, които не вярваха, не се разделиха [с неверието си], докато при тях не дойде ясният знак
2. Пратеник от Аллах, четричисти свитци [от Корана],
3. в които има правдини писания.
4. И дарените с Писанието се разделиха едва след като при тях дойде ясният знак.
5. И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани Нему в религията, правотерни, и да отслужват молитвата, и да дават милостивията *закат*. Това е правдината религия.
6. Онези от хората на Писанието и от съдружавците, които не вярваха, ще бъдат в Огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Те са най-лошите от създаванията.
7. Онези, които вярват и вършат правдини дела, те са най-добрите от творенията.
8. Въздяването им при техния Господ ще са Градините на Ади, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще бъдат доволни от Него. Това е за всеки, който се страхува от своя Господ.

99.

СУРА ЗЕМЕТРЪСЪТ
(АЛ-ЗАЛЗАЛА)

Меканска. Съдържа 8 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато земята бъде разтърсена в трус
2. и земята извърши своите товари,
3. и човек рече: "Какво е е?!",
4. в този Ден тя ще разкаже своите вести,
5. защото твоят Господ е в вулнии.
6. В този Ден хората ще излезат на групи, за да им бъдат показани техните дела.
7. Който извърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види.
8. И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.

(В Събния ден, когато земята се разтресе, тя ще изхвърли всички онова, което е криела в своите недра: руда, газове, огнена лава, съкровища, тела на покойници.)

100.

СУРА ПРЕПУСКАЩИТЕ
(АЛ-АДЖАТ)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдия!

1. Къдна се в [конете] препускащите е пръхтене
2. и мятаните искри с чаткане,
3. и връхлиташите сутрин,
4. и адигаци с това прахляк,
5. и връзваци се в множество [от врагове]
6. човекът е голям неблагодарник към своя Господ.
7. И сам на това е свидетел.
8. И е силна лобовта му към богатата.
9. Нима не знае, че когато бъде изгарано това, което е в гробовете,
10. и бъде разкрито това, което е в гърдите,
11. техният Господ е сведущ за тях в този Ден?

101.

СУРА БЕДСТВИЕТО
(АЛ-КАРИА)

Меканска. Съдържа 11 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдия!

1. Бедствието!
2. Какво е Бедствието?
(Това е едно от имената на Събния ден, който с ужаса си поразява сърцата.)
3. И откъде да знаеш ти какво е Бедствието?
4. Деня, в който хората ще бъдат като пренасян пеперуди
5. и планините ще бъдат като разпокъсана вълна...
6. Онзи, чийто везни натежат,
7. ще има живот в доволство,
8. а онзи, чийто везни олекнат,
9. завръщането му е бездна.
10. А откъде да знаеш ти какво е тя?
11. Пламтящ огън.

102.

СУРА ПРЕУМНОЖАВАНЕТО
(АТ-ТАКАСУР)

Меканска. Съдържа 8 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдия!

1. Увлича ви преумножаването,
2. додето легнете в гробовете.
3. Ала не! Ще узнаете.
4. И пак не! Ще узнаете.
5. Ала не, ако знаете е достоверното знание
6. ще видите Ада.
7. После ще го видите е достоверен поглед.
8. После ще бъдете питани в този Ден за нислядите [на земята].
(Всички човеци поотделно ще даде отговор за прекривания на земята землет, за израстването, за привлеченото и пропаваното състояние, за изразходването и стигането. Като се казва в хадис, предаден от аз-Бухари, "има две блага, цената на които повече хора не знаят: израстването и свободното време. Това е така, защото нечеленето и добротворството са в зависимост от тях".)

103.

СУРА СЛЕДОБЕДЪТ
(АЛ-АСР)

Меканска. Съдържа 3 знамения.

В името на Аллах, Всемилюстивия, Милосърдия!

1. Къдна се в следобедта
2. човекът е в загуба,

3. освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.

104.

СУРА КЈЕВЕТНИКЪТ
(АЛ-КУМАЗ)

Меканска. Съдържа 9 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Горко на всеки склещив-суйвигел,
2. който трупа богатство и все го брои!
(Всички забравиха поосраковете, злоколените, сгънатиятото и всички недостойни постъпки.)
3. Смята, че неговото богатство ще го увековечи.
4. Ала не! Ще бъде хвърлен в Трошилото.
(Трошилото е Адиш, който чути всичко хвърлено в него.)
5. А откъде да знаеш ти какво е Трошилото? -
6. Разпаденият Огън на Аллах,
7. който прониква до сърцата,
8. Той ще бъде затворен над тях
9. във високи стълбове.

105.

СУРА СЛЮНЪТ
(АЛ-ФИЛ)

Меканска. Съдържа 5 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Не види ли [о, Мухаммад] как постъпни твоят Господ с владетелите на слона?
2. Не превърна ли Той коварството им в заблуда?
3. И изпрати срещу тях ята от птици,
4. които ги замерях с камъни от печена глина.
5. И ги стори да приличат на проядени листа.
(В тази сура Великият Аллах дава на събуждащите араби поука. Той им съобщава за трагичните последици от оспорването на храма Кааба, който е слатат за свято място още от епохата преди Писания. Онези, които разбурни покуката, всички ставати мюсюлмани, а както се поддари на сатаната, тех им съобщаващо нещастие.)

106.

СУРА КУРАЙШ
(КУРАЙШ)

Меканска. Съдържа 4 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Заради обичая на Курайш,
2. тежкия обичай да пълуват и зиме, и лете,
3. нека служат на Господа на този Дом,
4. който им даде храна срещу глуда и сигурност срещу страха!
(“Обичая” може да се преведе и като “договори”, тъй като Курайш сключили договор с владетелите на съседните страни (Сирия, Персия, Йемен, Абисиния), които осигурявали безопасност на меканските търговски керани през обичайните ове пътувания зиме и лете. П още смятати дуни олничани и “поостовани” [за пътуваната], и “сигурване” [за зимното и летното пътуване].)

107.

СУРА УСЛУГИТЕ
(АЛ-МАУН)

Меканска. Съдържа 7 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Видя ли ти онези, който взима за лъжа Възмездното?
2. Това е онези, който пъди сирака
3. и не подканва да бъде нахранен нуждаещият се.
4. Горко на отслужващите молитва,
5. които своята молитва [съзнателно] пренебрегват,
(Както разгласява Пратеника на Аллах, мир нему, нехайните, споменати тук, са онези, които отсрочат своята молитва.)
6. които лицемерят,
7. а отказват дори дребините услуги!

108.

СУРА АЛ-КАУСУР
(АЛ-КАУСУР)

Меканска. Съдържа 3 знаменя.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

1. Ние ти дадохме [о, Мухаммад рекята] ал-Каусар.
(“Каусар” е името на рекята на югоизточния дял на Абуджамад, мир нему, съвременното откритие “Светом югоизточна”. В тази сура се повелява да се прови жертвоприношения и се дава отговор на събуждащите, които ободоли Пророка, наричайки го “Ливния” (“Ал-обвар”)).

2. Затова отелужвай молитвата към своя Господ и [жертвено животно] коли!
3. Твоят ненавистник той е лишеният.

109.

СУРА НЕВЕРНИЦИТЕ
(АЛ-КАФИРУН)

Меканска. Съдържа 6 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кажй [о, Мухаммад]: "О, неверници,
2. аз не служа на това, на което вие служите,
3. и вие не служите на това, на което аз служа,
4. И аз не служа на това, на което вие служите,
5. и вие не служите на това, на което аз служа,
6. Вие си имате вашата религия и аз имам своята религия."

110.

СУРА ПОДКРЕПАТА
(АЛ-НАСР)

Низпослана е в Мина, при Прочаляното поклонение хадж. Смята я за меканска и е последната низпослана сура. Съдържа 3 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Когато дойде подкрепата на Аллах и победата,
2. и видни хората да встъпват на тълпи в религията на Аллах,
3. прославяй своя Господ с възхвала и Го моли за опрощение! Той винаги приема покаянието.

111.

СУРА СПЛЕТЕНИТЕ ВЛАКНА
(АЛ-МАСАД)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Да се погубат двете ръце на Абу Лахаб! И той да се погуби!
2. Не го избяви неговият имот и онова, което е придобил.
3. Ще гори в огън с пламъци той
4. и жена му, носещата дърва.
5. На шията е ще има въже от сплетени влакна.

(Пратеника на Аллах поискал бившите си ровини и ги приканил да приемат Исляма. С осърбители души чичо му Абу Лахаб рече: "Затова ли ни извика?" Сурата била низпослана по този повод. Впоследствие ръцете на Абу Лахаб изсъхнали и той умрял в дома си, без никога да разбере. Открили телото му след три дни и без погребане от нощ за църта човек.)

112.

СУРА ПРЕЧИСТВАНЕТО
(АЛ-ИХЛАС)

Меканска. Съдържа 4 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кажй [о, Мухаммад]: "Той е Аллах Единствения,
2. Аллах, Целта [на всички възжелания]
3. Нито е раждат, нито е роден,
4. и няма равен Нему."

(Едно от Най-прекрасните имена на Всевинния Аллах - ес-Смад, тук е преведено като "Целта [на всички възжелания]", но в неговото съдържание се вадят няколко значения. Той е Огън, към Когото творците се обръщат в нужда; Той е Всевъзникът, Които ще просъществува и след края на Вселенната; Той е Възкръснатият Повелител, Които не се подчинява на никого, а всички на Него се подчиняват; Той не се нуждае от храна и пиене за разлика от Неговите творения.)

113.

СУРА РАЗСЪМВАНЕТО
(АЛ-ФАЛАК)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кажй [о, Мухаммад]: "Опазил е Господът на разсъмването
2. от злото на онова, което е сътворил,
3. и от злото на тъмнината, когато настъпи,
4. и от злото на духащи по възлите [магьосници],
5. и от злото на завистник, когато завиди!"

СУРА ХОРАТА
(АВ-НАС)*Меканска. Съдържа 6 знамения.*

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдия!

1. Кажй [о, Мухаммад]: "Опазил ме Господът на хората,
2. Владетелят на хората,
3. Богът на хората,
4. от злото на шепнеция съблзани [сатана], побягващия,
5. който нашлепа в гърдите на хората,
6. [сатана] от джиовете и от хората!"